

Gal. 9. 0. e
ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ,

ΚΑΙ

ΑΙΣΧΙΝΟΥ,

ΟΙ ΠΕΡΙ ΤΗΣ

ΠΑΡΑΠΡΕΣΒΕΙΑΣ,

ΚΑΤΑ ΚΤΗΣΙΦΩΝΤΟΣ,

ΚΑΙ ΠΕΡΙ

ΤΟΥ ΣΤΕΦΑΝΟΥ,

ΛΟΓΟΙ ΑΝΤΙΠΑΛΟΙ.

GRAECE ET LATINE.

IN DVOBVS TOMIS.

TOMVS PRIMVS.

EDIDIT

IOANNES TAYLOR, LL.D.

ECCLESIAE DE LAWFORD IN AGRO ESSEXIENSI RECTOR:

ARCHIDIACONVS BYCKINGHAMIENSIS:

DIOECESEOS LINCOLNIENSIS CANCELLARIVS:

ET

SI. PAVLI IN DIOECESI LOND. CANONICVS RESIDENTIARIVS.

*** CANTABRIGIAE:**

TYPIS ACADEMICIS. M.DCC.LXIX.

Impensis DANIELIS PRINCE, Oxoniae, et

IOANNIS WOODYER, Cantabrigiae.

26

ΔΕΛΤΙΟ ΕΡΕΥΝΑΣ

Y. A. Zh.

T O M I X I A

237,134,10

ИТАЛИЯ

Α Ο Μ Α Φ Ξ Γ Ε Τ Ο Γ

SECRET

BRITAN

IN DAVENPORT

THE MARY S. MOTT

JOHN W. KELLY & CO. LTD.

EXCERPTA DE LITURGIA DE SANCTO MATTHEO

DISCREPANCY IN ACCOUNTING

ΛΙΒΑΝΙΟΥ ΤΠΟΘΕΣΙΣ
ΤΟΥ ΠΕΡΙ ΤΗΣ
ΠΑΡΑΠΡΕΣΒΕΙΑΣ
ΛΟΓΟΥ.

Αἰσχίνης ἦν ἀνὴρ Ἀθηναῖος, υἱὸς Ἀτρομήτε καὶ Γλαυκοθέας, ἀμφοτέρων αἰδοῦν, ὡς φησι Δημοσθένης. τὸν μὲν γὰρ, γραμματεῖα διδάσκοντα, τὴν δὲ, καθαίρωνσαν, καὶ τελείας τινὰς ἢ σπευδαίας τελευτᾶν φησι διαζῆν. παραδεδόται δὲ καὶ αὐτὸς ὁ Αἰσχίνης, τραγῳδιῶν τε ὑποκριτὴς γινόμενος, καὶ γραμματεὺς τῆς πόλεως, ἣ τις ἦν εὐτελὲς ὑπηρεσία. ὕστερον μὲν τοι τῶν ῥητόρων εἰς ἐγένετο, καὶ περὶ τῆς εἰρήνης πρὸς Φίλιππον ἐπρέσβευσε. πολέμῳ γὰρ Ἀθηναῖοι Φιλίππῳ περὶ Ἀμφιπόλεως, καὶ πολλὰ μὲν αὐτοὶ δεινὰ πάσχοντες, δρώντες δὲ οὐδὲν ἄξιον λόγου, ἐπέσθησαν ὑπὲρ εἰρήνης πρεσβεύσασθαι πρὸς Φίλιππον, πέμπουσι δὲ πρέσβεις, δέκα τὸν αἰριθμὸν, ἐν οἷς Αἰσχίνης τε καὶ Δημο-

Aeschines homo fuit Atheniensis, Atrometi filius et Glaucothaeae, utriusque obscuri, ut ait Demosthenes. illum enim literis docendis, hanc lustrando, et sacra quaedam friuola peragendo, victum quaeritasse dicit. quin ipsum etiam Aeschinem traditum est, et tragicum fuisse histrionem, et scribam civitatis, quod vile ministerium habebatur. sed in oratorum

tandem numerum venit, et legationem, qua de pace cum Philippo ageretur, obiit. nam cum Athenienses bellum cum Philippo de Amphipoli gererent, et multis cladibus acceptis nihil memorabile efficerent, legatos ad Philipppum de pace mittendos censent, legant igitur decem, inter quos et Aeschines et Demosthenes fuerunt. cum autem pacis condiciones Philippus

A

lippus

σθένης ἦσαν. δεξαμένε δὲ Φιλίππῳ τὰς διαλύσεις, πάλιν οἱ αὐτοὶ πρεσβεύειν δεύτερον, ὅπως οἱ περὶ τῆς εἰρήνης ὅρκοι γένοιιν. περὶ δὲ ταῦτα τὰ πρῶτα, κατηγορεῖ ὁ Δημοσθένης Αἰσχίνου τρία ὅτι. Φιλοκράτους αἰσχρὰν καὶ ἀσύμφορον εἰρήνην λείοντος καὶ γράφοντος, συνεῖπεν αὐτῷ ὅτι τὴν χρόνους κατηνάλωσε, παρ' ὃ συνέβη τὰ ἐν Θράκῃ διαφθαρῆναι ὅτι ψευδῇ πρὸς Αθηναίους ἀπήγγειλε, παρ' ὃ συνέβη Φωκεῖς ἀπολείσθαι. εἶπε γάρ, φησιν, ὅτι Φωκεῖς ἐκ ἀναιρήσει Φίλιππος καὶ ὑμεῖς τέτῳ πιτεύσαντες ἐκ ἐξοθηθήσασθε τοῖς ἀνδράσι. φησὶ δὲ ταῦτα πάντα ἐπὶ μισθῷ καὶ δώροις τὸν Αἰσχίνην κεκακρηγμέναι. ἡ γὰρ σὺ περὶ οὐσίας, καὶ σοχαστικῇ. ἡ δὲ κίνησις τῆς μάχης λέγεσθαι διὰ Τίμαρχον, τὸν φίλον Δημοσθένους, ὃν ἠτίμωσεν Αἰσχίνης, κατηγορήσας ὡς κακῶς βίει, διότι πρὸς Πιττάλακον, τὸν ὀρνιθίαν, φησιν, εἰσῆει, εὐμορφος ὢν, ἐπὶ τῷ θεῖσθαι τὰς μάχας τῶν ὀρνίθων, διαφθειρόμενον, καὶ διαφθείροντα.

Philippus accepisset, rursus iidem secundum legati eunt, ut iusiurandum de pace detur. in his negociis tria Demosthenes obliquit Aeschini: eum Philocrati, foedam ac noxiam suadenti ac discernenti pacem, suffragatum esse: tempus trivisse, unde contigerit, ut res Thraciae perirent: Atheniensibus falsa renunciasse, unde factum sit, ut Phocenses deleantur. dixit enim, inquit, Philippum non eversurum Phocensis; et vos ei fide habita,

hominibus opem non tulistis. asserit autem haec omnia mercede et largitionibus adductum, maliciose fecisse. status est de facto, et conjecturalis. sed inimicitiae existitisse dicuntur propter Timarchum, Demosthenis amicum, quem in ordinem coegerat Aeschines, improbae vitae accusatum, propterea quod ad Pittalacum auarium, ut ait, ingrederetur homo formosus ad spectandas avium pugnās, qui flagitiosa tum faceret, tum pateretur.

ΑΛΛΩΣ.

ΠΟλεμος συνεισήκει Φιλίππῳ καὶ Αθηναίοις μακρός· ἐξ ᾧ περ παραβὰς τὰς πρὸς αὐτὰς συνθήκας, ἔλαβεν παρ' Ολυνθίων Ἀμφίπολιν, ἦσαν κῆμα τῆς πόλεως, καὶ ὑπ' Ολυνθίοις, καθ' ὃν καιρὸν ἀπέσκησαν καὶ οἱ σύμμαχοι. συνεισήκει δὲ καὶ ἕτερος Φωκεῦσι πρὸς Θετταλὸν καὶ Θηβαίους· τὸτο μὲν, περὶ τῶν Πυθοῖ πρὸς Θετταλὸν· τὸτο δὲ, ὑπὲρ Ορχομένου καὶ Κορωνείας πρὸς τὰς Θηβαίους. εὐδὴλον γὰρ ἐκ τῆς ἱστορίας, ὅτι τῶν μὲν παρείλοντο τὰς δύο πόλεις, γειννώσας αὐτοῖς· Θετταλοὺς δὲ παρωσάμενοι, τὴν Ἀμφικλυονίαν, ἅτε ἐν μέσῃ Φωκίδι τῶν ἐν Δελφοῖς ἱερῶν ἰδρυμένην. ἐπειδὴ δὲ πολὺν χρόνον ἐπολέμησαν πρὸς ἑαυτὰς Αθηναῖοι καὶ Φίλιππος, τῷ χρόνῳ τὴν εἰρήνην ἐκάτεροι ποιεῖν ἐβόλοντο· ἀλλ' ὁπότερος ταῦτα προβάλλοιτο, αἰσχύνῃ ἔχειν ἐνόμιζον. Ἀριστοδῆμος δὲ, καὶ Νεοπτόλεμος, ὑποκριτὰι τραγωδίας ἐτύχανον. ἔτοι διὰ τὴν οἰκείαν τέχνην, ἄδειαν εἶχον ἀπιέναι ὅπερ ἂν βέλωνται· ἀλλὰ δὴ καὶ πρὸς πολεμίους. ἀπελθόντες ἔν' οὗτοι εἰς τὴν Μακεδονίαν, ἐπεδείξαντο τὴν οἰκείαν τέχνην· καὶ ἔτω φιλοφρόνως αὐτὰς ἐδεξάτο Φίλιππος, ὥς τε πρὸς τοῖς ἄλλοις χρήμασι, καὶ

Bellum inter Philippum et Atheniensis longum intercesserat, ex quo ille pactis et conventis violatis, Amphipolim ab Olynthiis acceperat, quae cum urbis Atheniensis esset, Olynthis eo tempore parebat, quo etiam socii defece- rant. flagrabat et aliud bellum Phocensium cum Thessalis et Thebanis, cum Thessalis, propter templum Delphicum, cum Thebanis, propter Orchomenum et Coroneam. constat enim ex historia, eos et his eripuisse duas illas urbis ipsis finitimas; et Thessalis depulsis,

Amphictyoniam occupasse, quod Delphicum templum in media Phocide esset situm. cum autem diuturnum bellum inter se gessissent Atheniensis et Philippus, ac tandem utrique pace uti vellent, sed eius petendae facere initium utrique turpe ducerent, Aristodemus et Neoptolemus actores tragœdiarum (quibus propter artem quocumque impune ire licebat, atque etiam ad hostis) profecti in Macedoniam, artem suam ostentarunt; adeoque humaniter a Philippo sunt accepti, ut praeter ce-

ἀλλὰ ἐκ τῶν οἰκείων παρεῖχεν αὐτοῖς. αἰσθόμενος δὲ μελόντων πρεσβεύειν πρὸς αὐτὸν Φωκέων, καὶ Θετταλῶν, καὶ Θηβαίων, ἐβλήθη τὰς Αθηναίους ἐξαπαλῆσαι καὶ ταύτης τῆς προφάσεως δραζάμενος Φίλιππος, ἀπολύων Ἀριστόδημον καὶ Νεοπτόλεμον, ἔλεγεν αὐτοῖς, ὅτι φίλος εἰμὶ Αθηναίοις. συνέβη δὲ πάλιν τί τοῦτον γενέσθαι. Φρύνων τις Αθηναῖος ἀπὼν Ολυμπιάσιν ἀγωνισάμενος, ἡ θεασάμενος, ἐκρατήθη ὑπὸ τινων στρατιωτῶν τῷ Φιλίππῳ ἐν ἱερομηνία, καὶ ἀφῆρέθη πᾶντα τὰ αὐτοῦ. καὶ ἐλθὼν εἰς Ἀθήνας, παρεκάλει τὰς Αθηναίους, ἵνα χειροτονήσωσιν αὐτὸν πρεσβυτὴν, ὅπως ἀπελθὼν πρὸς Φίλιππον, λάβῃ ἄπερ ἀφῆρέθη. καὶ πεισθέντες οἱ Αθηναῖοι ἐχειροτόνησαν αὐτὸν καὶ Κτησιφῶντα καὶ ἐλθόντων αὐτῶν εἰς Μακεδονίαν, φιλοφρόνως αὐτὰς ἐδέξατο ὁ Φίλιππος, ὥς τε καὶ τὰ ἀφαιρεθέντα ὑπὸ τῶν στρατιωτῶν πᾶντα ἀποδῆναι αὐτῷ, καὶ ἐκ τῶν οἰκείων ἄλλα ἐπιδῆναι, καὶ ἀπολογεῖσθαι, ὅτι ἡγνόουν οἱ στρατιῶται, ὅτι ἱερομηνία ἐστὶ. καὶ τέτοις πάλιν ὁμοίως ἔλεγεν, ὥς φίλος εἰμὶ Αθηναίοις. καὶ ἐλθόντες εἰς τὴν Ἀττικὴν, τὰ αὐτὰ τοῖς ἄλλοις ἀπήγγειλαν. ταῦτα ἀκούσαντες Αθηναῖοι ἐβέβλοντα μαθεῖν, εἰ μετ' ἀληθείας εἰρήνην ἄγειν βέβηλαι Φίλιππος. καὶ δὴ χειροτονῶσι δέκα πρεσβεις, εἰς

teras pecunias, alia quoque de suo eis largiretur. cum autem fore sentiret, ut ad se legatos mitterent Phocenses, et Theſſali, et Thebani, Athenienſis decipere voluit; eamque cauſam nactus, Ariſtodemus et Neoptolemus, cum eos dimitteret, ſe amicum eſſe Athenienſibus dicit. rurfus contigit, ut tale quiddam accideret. Phrynon quidam Athenienſis, reſſus Olympia, ſive a certamine, ſive a ſpectaculo, captus eſt a quibuſdam Philippi militibus in feſto, et ſpoliatus omni pecunia. is reuerſus Athenas precatur Athenienſis, ut ſe legatum decernant, quo profectus

ad Philippum, reciperet ea quibus eſſet ſpoliatus. aſſenſi Athenienſes, eum et Cteſiphontem decreuerunt, quos in Macedoniam profectos, Philippus humaniter accepit: neque ſolum per milites erepta reddidit, ſed et alia de ſuo eſt largitus, et factum excuſauit, ignorari milites, eo tempore fuiſſe feſtiuitatem. et rurfus his item dixit, ſe eſſe amicum Athenienſibus. qui in Atticam reuerſi, eadem quae alteri nunciarunt. his auditis Athenienſes certo comperire voluerunt, an reuera pacem ſerpare vellet Philippus. itaque decem legatos decernunt. ſunt autem hi, Cteſiphon,

ὁ ἔτοι, Κτησιφῶν, Αριςτόδημος, Ιατροκλῆς, Κίμων, Ναυ-
σικλῆς, Δέρκυλλος, Φρύνων, Φιλοκράτης, Αἰσχίνης, Δη-
μοσθένης. πέμπουσι δὲ τέτρες εἰς Μακεδονίαν, ἵνα μάθωσιν
εἰ μετ' ἀληθείας βύλειαι εἰρήνην ἄγειν ὁ Φίλιππος, καὶ εἰ
ἀληθές ἐστιν, ἥκειν παρ' αὐτῷ πρέσβεις, τὰς ληψομένους
τὰς ὀρκους. ἀπελθόντων ἂν τῶν δέκα πρέσβεων, ὧν ἦν καὶ
Δημοσθένης, ἡγαγον ἀπὸ τῷ Φιλίππῳ τρεῖς πρέσβεις, Αν-
τίπατρον, Παρμενίωνα, καὶ Εὐρύλοχον, ὁφείλοντας λαβεῖν
τὰς ὀρκους. συναγομένων δὲ τῶν συμμάχων τῶν Ἀθηναίων
ἐπὶ τῷ παρασχεῖν τὰς ὀρκους, χρόνος παρήρχετο, καὶ γινώ-
σκων τὴν φύσιν τῷ Φιλίππῳ ὁ Δημοσθένης, ὡς αἰε κα-
ταςτρεφόμενος, καὶ ἐπηρέαζοντος, λέγει τοῖς Ἀθηναίοις τα-
χέως δεῖναι τὰς ὀρκους, καὶ μὴ παρόντος Κερσοβλέπῃ. ἔλεγε
γάρ, ὅτι εἰς τὴν Θράκην ἀπερχομένων ἡμῶν, παρέξει τὰς
ὀρκους ὁ Κερσοβλέπῃς. ἰστέον δὲ ὅτι Δημοσθένης ἀπῆλθεν
ἐν τῇ δευτέρᾳ πρεσβείᾳ διὰ τοιαύτην πρὸφασιν. ἀπελθὼν
γάρ εἰς τὴν πρώτην πρεσβείαν, εὗρεν ἐν Μακεδονίᾳ τινὰς
τῶν Ἀθηναίων αἰχμαλώτας· καὶ ὑπέσχετο φέρειν ἐκ τῶν
ιδίων χρημάτων καὶ λύσασθαι αὐτούς. ἐκ ἡδύνατο δὲ τῷτο
ποιῆσαι, εἰ μὴ ἐν προσχήματι πρεσβευτῷ. ἐκέλευσε δὲ τὴν
πρεσβείαν ἀπελθεῖν πλῶν, διὰ τὸ αὐτὸς ταχέως ἀπελθεῖν.

pho, Aristodemus, Iatrocles, Ci-
mo, Nausicles, Dercyllus, Phry-
no, Philocrates, Aeschines, De-
mosthenes. eos igitur mittunt in
Macedoniam, cognituri verene ad
pacem versus esset animus Philip-
pi; quod si verum esset, iusserunt,
ut secum adducerent legatos, qui
iusiurandum acciperent. regressi
decem legati, quorum vnus fuit et
Demosthenes, adduxerunt a Phi-
lippo tris legatos, Antipatrum,
Parmenionem, et Eurylochum, ex-
acturos iusiurandum. cum autem
conuocarentur focii Atheniensium
ad dandum iusiurandum, et mora
intercederet, intelligens Demo-

sthenes Philippi ingenium, semper
aliquid subigentis et grassantis, au-
ctor est Atheniensibus, dandi cele-
riter iusiurandi, etiam non prae-
sente Cersoblepte; nobis, inquit,
in Thraciam abeuntibus iusiuran-
dum dabit Cersobleptes. sciendum
autem est Demosthenem in secun-
da legatione abiisse tali de causa.
in prima legatione, quibusdam A-
theniensibus quos in Macedonia
captiuos inuenerat, pollicetur, se
illos sua pecunia redempturum: id
quod, nisi persona legati, facere
non poterat. iusserat autem naui
abire legatos, quo celerius iter
conficerent, et ubicunque Philip-
pum

καὶ ὅτε ἂν ὄντα πύθωνται Φίλιππον, δεῖ αὐτὰς ἀπελθεῖν, καὶ ἐκεῖσε τὰς ὀρκυς λαβεῖν. οἱ δὲ, μὴ πεισθέντες, πρὸς Ἀπῆλθον, καὶ εἰς Μακεδονίαν ἀπελθόντες, ἐκάθισαν ὅλγας τρεῖς μῆνας, ἕως ἧς πολλὰ τῶν Ἀθηναίων χωρία καὶ ἀστέρας, ὑπέσχετο Φίλιππος, ἐν οἷς καὶ Κερσοβλέπης. καὶ ἔλθων, ἐκ εὐθύς παρέσχετο αὐτοῖς τὰς ὀρκυς, ἀλλ' εἰλικυσε αὐτὰς, ἕως ἡντρεπίστε τὴν ἐπὶ Φωκίας στρατίαν· καί τοι πρεσβεζαμένων πρὸς αὐτὸν Φωκίων, περὶ διαλύσεως τῆς πόλεως. καὶ ἐξελθόντος αὐτοῦ ἐπὶ τὰς Φωκίας, ἀντὶ τῆς παρασχέειν ἐν ἱερῷ τὰς ὀρκυς, ἐν πανδοχείῳ παρέσχε, λέγων ἔτι· ΣΠΕΝΔΟΜΑΙ ΑΘΗΝΑΙΟΙΣ ΚΑΙ ΤΟΙΣ ΑΘΗΝΑΙΩΝ ΣΥΜΜΑΧΟΙΣ ΧΩΡΙΣ ΑΛΕΩΝ ΚΑΙ ΦΩΚΕΩΝ. ἔλεγε γὰρ ὅτι οἱ Ἀλεῖς ἐχθροὶ ἦσαν τῶν φίλων μετὰ τῶν Φαρσαλίων. Φωκεῦσι δὲ ἐσπένδομαι, ἐπειδήπερ ἡσέβησαν εἰς τὸ ἱερόν. ἐλθέσης ἔν τῆς δευτέρας πρεσβείας εἰς τὴν Ἀττικὴν, ὁ Δημοσθένης ἐσαΐαζε, λέγων, ὅτι ἐκ ἀρέσκει μοι τὰ ὑπὸ Φιλίππῳ δεδογμένα. ὁ δὲ Αἰσχίνης ἔλεγε, ὅτι ταῦτα εἶπε Φίλιππος ἐν τῷ Φανερωῷ· ἐμοὶ δὲ εἶπεν εἰς τὸ ἕρ, ὅτι πλὴν Ἀλεῶν καὶ Φωκίων εἶπον, ἵνα μὴ μαθόντες Θηβαῖοι παραφυλάξωνται. αὐτὰς γὰρ εἰσερχομένου ἀπολέσω, τέ-

pum esse audirent, eo proficisci, et illic iusiurandum exigere. illi vero non paruerunt, sed pedestri itinere abierunt, et cum in Macedoniam peruenissent, tris totos mensis defederunt, donec multis Atheniensium oppidis subactis, Philippus reuenteretur, ac praeter cetera ipso etiam Cersoblepte capto. ac ne reuersus quidem statim dedit iusiurandum, sed distulit, dum expeditionem contra Phocensis instruxisset, etsi ii legatos ad eum de bello deponendo miserant. cum autem contra Phocensis proficisceretur, non in fano, ut fieri par erat, sed in caupona iusiurandum

dedit, in haec verba: PACEM FACIO CVM ATHENIENSIBVS ET ATHENIENSIVM SOCIIS ALENSIBVS ET PHOCENSIBVS EXCEPTIS: quod Alenses hostes essent Pharsaliis, suis amicis, cum Phocensibus autem se pacem facere negabat, quod fanum Delphicum impie violassent: secunda igitur legatione in Atticam reuersa, Demosthenes controuersiam mouet, decreta Philippi non placere sibi dictitans. Aeschines respondet, ea dixisse Philippum aperte, sibi vero in aurem insusurrasse, Alensis et Phocensis se excepisse, ne, re animaduersa, Thebani sibi cauerent; quos

τὴς δὲ σώσω. οἱ δὲ Ἀθηναῖοι πεισθέντες Αἰσχίνῃ, ἐχειροτόνησαν τρίτην πρεσβείαν, βεβλόμενοι μαθεῖν, εἰ Φυλάτῃσι Φίλιππος τὰ ὑπ' Αἰσχίνῃς λεχθέντα. καὶ ἐξωμόσατο Δημοσθένης, μήτε πρεσβεῦσαι, μήτε κοινωνεῖν, εἴτε καλῶς εἴτε κακῶς πράξει ἡ πρεσβεία. καὶ τότε φοβηθεὶς ὁ Αἰσχίνης, μὴ πολε μένων ὁ Δημοσθένης πέμψαι πείσῃ τὸν δῆμον τοῖς Φωκέυσιν βοήθειαν, προσεποιήσατο, ὡς λέγει Δημοσθένης, ἀρῶσε. καὶ τότε ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ Εὐνόμος ἦλθεν ἔχων ἰατρον, καὶ ὁμνύων ὅτι ἀρῶσει Αἰσχίνης· καὶ αὐτὸν τὸν Εὐνόμον αὐτὶ τὰτα ἐχειροτόνησεν ὁ δῆμος πρεσβευτήν. καὶ ἀπελθόντων τῶν πρεσβέων, ὡς κατέλαβον Εὐβοίαν, ἤκουσαν ὅτι Φωκίας κατεσφράξατο Φίλιππος, καὶ μετ' αἰσχίνης ὑπέσφραξαν. ἐλθούσης δὲ τῆς τρίτης πρεσβείας εἰς τὴν Ἀττικὴν, Αἰσχίνης αὐτοχειροτόνητος πρεσβευτὴς ἀπῆλθε πρὸς Φίλιππον, ὡς λέγει Δημοσθένης. ἴσμεν δὲ ὅτι μετὰ τὴν πρεσβείαν ἕκαστος τῶν πρεσβέων εὐθύνας ἐδίδου. καὶ ἡ μὲν πρώτη πρεσβεία παρέσχεεν εὐθύνας ἕως καλῶς, ὡς τε τὸν Δημοσθένην γράφαι, καλεῖσθαι αὐτὸς ἐπ' ἄριστον. ἕδος γὰρ ἦν τὰς καλῶς πρεσβευσάμενας, εἰς δημόσιον ἄριστον καλεῖσθαι. ἀπορῶσι δὲ τινες,

quos innuadere ac perdere vellet, hos conseruaturus. Athenienses autem de sententia Aeschinis, tertiam legationem decreuerunt, cognituri, an Philippus staret pollicitationibus Aeschinis. sed Demosthenes et legationem eiurauit, et se negauit quicquam cum legatione rei habiturum, siue ea bene, siue male obiretur. tum veritus Aeschines, ne manens domi Demosthenes persuaderet populo, vt Phocenfibz auxilium mitteret, simulat, vt ait Demosthenes, se agrotare. venit frater eius Eunotus, adductoque medico, iurat agrotare Aeschinem; sic ipsum Eu-

nomum, Aeschinis loco populus legatum creat. qui legati cum abiissent, vt in Euboeam peruenerunt, audiuerunt Phocenfis euerfos esse a Philippo, et cum dedecore redierunt. reuersa tertia legatione in Atticam, Aeschines suapte auctoritate legatus abiit ad Philippum, vt ait Demosthenes. sciendum autem est, post legationem singulos legatos rationem reddidisse. ac primi legati tam praeclare fidem suam probarunt, vt Demosthenes eos decreto ad prandium inuitari iusserit. moris enim erat, legatos, re bene gesta, conuiuio publico excipere. quidam du-

bitant

ὅτι, εἰ ἡπίστατο Δημοσθένης, ὅτι προδοταὶ ἦσαν, διὰ τί ἐποίησεν αὐτὰς κληθῆναι εἰς δημόσιον ἄριστον. καὶ λέγομεν, ὅτι μετὰ τὸ ἄριστον ἔγνω τὸν σκοπὸν αὐτῶν. τῶν δὲ τῆς δευτέρας πρεσβείας, μόνος ὁ Δημοσθένης δέδωκεν εὐθύνας· μέλλοντος δὲ τῷ Αἰσχίνῃ παρεχεῖν, ἐπέστη Τίμαρχος καὶ Δημοσθένης κατηγορήσοντες τῷ. καὶ ἤτησεν Αἰσχίνης ἀνάκρισιν γενέσθαι, καὶ γενομένης ἀνακρίσεως, ἔδειξε Τίμαρχον ἡταιρηκότα, καὶ ἐξέβαλον αὐτόν. νόμος γὰρ ἦν τὸν ἡταιρηκότα μὴ πολιεύεσθαι. εἴτα ἐπέστη κατηγορήσαν ὁ Δημοσθένης. καὶ λέγουσιν οἱ, πῶς ἐνταῦθα μέμνηται τῆς τρίτης πρεσβείας; λέγομεν δ' ὅτι μετὰ τρία ἔτη τῆς γραφῆς, εἰσῆλθεν ἔχων τὴν κατηγορίαν. γενομένης γὰρ τῆς δευτέρας πρεσβείας, μαθόντες οἱ Ἀθηναῖοι τὴν τῶν Φωκέων ἀπώλειαν, ἐσκευαγῶνεν ἐκ τῶν ἀγρῶν, καὶ ἐν πολλῷ θορύβῳ ἦσαν. καὶ μετὰ τρία ἔτη εἰσῆλθεν ὁ Δημοσθένης κατηγορήσων Αἰσχίνῃ, καὶ κρίνει αὐτόν διὰ δύο ἐγκλήματα· διὰ τὴν ἀπώλειαν τῶν Φωκέων, καὶ διὰ δωροδοκίαν. ἰσέον δὲ ὅτι προηγμένον ἔστιν ἐγκλημα, ὅτι Φωκεῖς ἀπολώλασι. πρὸς σύσασιν δὲ τῷ, δεύτερον ἀνέκυψε ζήτημα, ὅτι ἐπὶ χρήμασιν Αἰσχίνῃ τῷτο τετόλμηται· ὡς σύσασιν γίνεσθαι

bitant cur eos Demosthenes, si scierit fuisse proditores, ad publicum invitandos prandium curarit. ad quod respondemus, eum a prandio propositum eorum animadvertisse. ex posteriore autem legatione solus Demosthenes rationem reddidit: quam et Aeschinem redditurum, cum Timarchus et Demosthenes accusare instituissent. postulat Aeschines, ut inquisitio fiat, facta inquisitione, Timarchum prostitutae pudicitiae convictum eicit. lege enim cauebatur, ne quis impudicus rempublicam administraret. deinde aggreditur Demosthenes Aeschinem,

accusat. quidam etiam quaerunt, cur hic tertiae legationis meminerit? respondemus, eum triennio post dictam diem, causam egisse in iudicio. missa enim posteriore legatione, Athenienses, cognito Phocensium excidio, ex agris in urbem sua comportant, et in magno sunt tumultu. triennio post ingressus Demosthenes Aeschinem accusare, duo ei crimina obiicit, interitum Phocensium et accepta munera. sciendum autem est, praecipuum esse crimen interitum Phocensium. ad cuius probationem altera quaestio incidit, propter pecuniam Aeschinem id esse ausum,

τῷ προτέρῳ ἐγκλήματος τῷ κατὰ Φωκίας· τεκμήρια δ' ἐστὶ
τῷ πάλαι ταῦτα ἐσκευώσθαι καὶ κατεσκευάσθαι· δι' αὐ-
τὰ καὶ προαναιρεῖ τὸ χρώμα Αἰσχίνου, καὶ αὐτοῦ γόντος ἐπὶ
ἀγνοίαν, καὶ συγνώμην· καὶ τῶν τὰ μὲν, ἐκ τῶν παρειμέ-
νων εἴληφε, τὰ δέ, ἐκ τῶν πεπραγμένων· συνείπε γὰρ Φι-
λοκράτει, ἀνευ Φωκίων γραφοντι τὴν εἰρήνην· ἔκ εἰλαθεν ὅρ-
κους παρὰ Θετταλῶν συμμάχων Φιλίππῳ, οἱ ἔκ αὐ-
τοῦ συνεγράψαν ἐπὶ Φωκίας, εἰ περ δεδοκότες ἦσαν τὴν ὅρ-
κον· ἐνέδωκε Φιλίππῳ χρόνον τὴν παρασκευάσασθαι τὴν
ἐπὶ Φωκίας στρατείαν, διέτριψε γὰρ ἐκεῖνος, τὴν χρόνον ἐξ-
επίτηδες ἀναλίσκων, ἵνα μὴ περιπλεύσας ὁ δῆμος κλεισθῇ
τὰς Πύλας· ἐξηπάτησε τὴν πόλιν ἐπαμειβων ἐπίτηδες
διτταῖς ἐλπίσι, μᾶ μὲν, ὅτι Θεβαῖοι ἀπολῶνται, ἑτέρα δέ,
ὅτι Φωκεῖς σωθήσονται, ὥς τε μὴ ἐγγίνεσθαι βυλεύσασθαι
τι δεξιὸν ὑπὲρ Φωκίων, εἶπε γὰρ δὲ Φιλίππος πεισύνειν,
σώσειν γὰρ αὐτὴν χάριν τῆς πόλεως ἐπηγείλατο· καὶ τῷ
μὲν προτέρῳ ταῦτα τεκμήρια· τῷ δὲ δευτέρῳ, τῷ περὶ τῶν
δύων, ἐν ᾧ δείκνυται ὅτι εἴληφεν Αἰσχίνης, ταῦτα τεκμή-
ρια, ὧν ὁμοίως τὰ μὲν ἐκ τῶν παρειμένων ἐστὶ, τὰ δὲ ἐκ τῶν
πεπραγμένων· ἔ μισεῖ Φιλίππον καίπερ ἐξαπατηθεὶς ὑπ'

vt probetur prius crimen de Pho-
censibus. haec et haec argumento
sunt, inquit, illa comparata et in-
structa esse. per quae simul etiam
tollit Aeschinis colorem ad igno-
rationem et deprecationem con-
fugientis. atque argumentorum alia
ex praetermissis, alia ex factis
petiit. quod suffragatus fuerit Phi-
locrati, pacem sine Phocensibus
decernenti: quod non exegerit ius-
iurandum a Theffalis, Philippi so-
cis, qui non militassent contra
Phocensis, si iusiurandum dedissent:
quod spacium Philippo praeberit
instruendae contra Phocensis ex-
peditionis, commoratum enim fu-

ille de industria, et consumpsisse
tempus, ne missa classe populus
Pylas clauderet: quod deceperit
populum data opera duplici spe,
vna, fore vt Thebani perderentur,
altera, vt Phocenses conseruaren-
tur, ne spacium daretur de inco-
lunitate Phocensium deliberandi,
cum dixisset, fidem habendam esse
Philippo, qui se illis gratiam no-
strae urbis velle parcere promissif-
set. ac prioris quaestionis haec ar-
gumenta sunt: posterioris autem,
de largitionibus, dum ostendit ac-
cepisse Aeschinem pecuniam, haec
argumenta, quorum item alia e
praetermissis petita sunt, alia e fa-
ctis.

αὐτῷ, ὡς Φησί· συνεῖπε Φιλίππῳ γενέσθαι Ἀμφικλύονα, πρεσβευσαμένων ὑπὲρ αὐτῷ τῶν Ἀμφικλύόνων· συνεστὶν αὖτε Φιλοκράτει χρήματα εἰληφότε· καλύμενος ἐπὶ μαρτυρίαν, ἡνίκα Ὑπερίδης εἰσήγειλε Φιλοκράτην, παρὼν καὶ ἐφθέγγετο· χειροβουθηθεὶς πρεσβευτῆς ἐπὶ τὴν Φωκίδα πρὸς Φιλίππον ἐπὶ ταῖς ὑποσχέσεσιν, ἄρρωσσεῖν προσεποιήσατο· ἀλόνων Φωκέων μετὰ τὴν ἐξαιμοσίαν, ἀχειροτόνητος πορεύεται, ὅτε καὶ φυλάξασθαι αὐτὸν ἐχρῆν. ταῦτα τὰ τεκμήρια τῷ δευτέρῳ λόγῳ. ἐς δὲ τῶν τὸ ἰσχυρότερον, καὶ ἔμμελιστα ἀντέχεσθαι, ἢ ἐπαγγελία, καὶ ἢ ὑπόσχεσις Αἰσχίνης, ἢ περὶ Θηβαίων καὶ Φωκέων. Ἡ μὲν ὑπόθεσις τῷ λόγῳ, σοφαστική· ἔγὰρ συντρέχει τοῖς ἐγκαλυμένοις Αἰσχίνης, ἀλλ' ἀρνεῖται παντάπασιν. τὸ δὲ εἶδος, οἱ μὲν, ἀπλὴν νενομίκασιν, ὕλης πολλῆς εἰς ἓν ἐγκλημα συνδραμέσης· αἱ δὲ, συγκατασκευαζόμενον, δύο εἶναι ὑπολαβόντες ἐγκλήματα, τὸ κατὰ Φωκέας, καὶ Θράκην. Μένανδρος δὲ ἐμπιπλόντ' αὖ Φησιν. εἰληπταὶ δὲ ἐκ διαβολῆς τὸ προοίμιον. δι' ὧν γὰρ αὐτὸν δεδιότα ποιεῖ καὶ δεόμενον, διὰ τῶν δεικνυσιν ἐπ' αὐτῷ τοῖς δικαίοις τεθαρρῆκότα. καὶ ἅμα συγκρησικὸν αὖ εἶναι τὸ νόημα.

etis. non odit, inquit, Philippum, quanquam ab eo deceptus, ut ait: patrociniatus est Philippo, ut Amphictyio fieret, quum ea de re legationem huc misissent Amphictyones: perpetua consuetudine Philocratis vititur, corrupti largitionibus: postulatus ad dicendum testimonium, cum Hyperides Philocratem detulisset, quanquam praefens, os non aperuit: creatus legatus in Phocidem ad Philippum de pollicitationibus firmandis, aegrotare se simulavit: captis Phocensibus post eiurationem, vltro sine auctoritate publica est profectus, quo etiam tempore cauere eum oportebat. haec argumenta sunt secundae orationis. inter ea autem

firmissimum est, quoque maxime nititur, promissio et pollicitatio Aeschinis, de Thebanis et Phocensibus. Argumentum orationis coniecturale est; neque enim crimina fatetur Aeschines, sed omnino negat. causae genus alii simplex putant, et copiosam in vno crimine probando concurrisse materiam: alii simul confirmari duo crimina statuunt, vnum Phocense, alterum Thracense. Menander autem incidentia vocat. exordium sumptum est a calumnia. dum enim aduersarium, timidum et supplicem facit, indicat eum causa parum esse fretum. simul etiam ad odium concitandum ea sententia pertinere potest.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ
Ο ΠΕΡΙ ΤΗΣ
ΠΑΡΑΠΡΕΣΒΕΙΑΣ
ΛΟΓΟΣ.

α. **Ο** ΣΗ μὲν, ὦ ἄνδρες Αθλιῶται, παρδὴ
πρὸς τὸν αἰῶνα, καὶ παρὰ γένεσιν
γέγονε, σχεδὸν οἶμαι πάντας ὑμᾶς ἠδῆ καὶ
ἐωρακότας ἄρτι εἶναι, ὅτε ἐκληρωθῆτε, ἐνο-
χλουῦντας καὶ παροισίας ὑμῖν δέησονται ὅ
πάντων ὑμῶν, ἀ καὶ τοῖς μὴ δεηθεῖσι δίκαιόν
ἐστιν ὑπάρχειν, μηδεμίαν μὴτε χάριν, μὴτε
ἄνδρα ποιεῖσθαι πρὸς πλείονος, ἢ τὸ δίκαιον,
καὶ τὸν ὄρκον, ὃν εἰσελήλυθεν ἕκαστος ὑμῶν ὁμι-
μοχῶς, ἐνδυμνηθῆς, ὅτι ταῦτα μὲν ἐστὶν ὑπὲρ

§. I. **Q**UANTA in hoc iudi-
cio contentione v-
tantur aduersarii, quibus pre-
hensionibus, Athenienses,
fere omnis vos arbitror ani-
maduertisse, cum paulo ante
videretis quosdam, dum forti-
remini, facessere negotium et

supplicare vobis : petam autem
a vobis omnibus ea, quae etiam
non rogantibus praestari est ae-
quum, ut neque gratiam ullam,
neque virum pluris faciatis,
quam aequitatem, et iusiuran-
dum, quo unusquisque vestrum
dato huc est ingressus; vel hac

ὑμῶν, καὶ ὅλης τῆς πόλεως, αἱ ἣ τῆς ἀρχαρχή-
των αὐτῶν δειήσεις καὶ παρὰ τῆς ἰδίῳν πλεον-
εξιών ἕνεκα γίγνεται. ἀς ἵνα κωλύηθ' ὁ νόμος
σωτήραγον ὑμᾶς, ἔχ' ἵνα κυρίας τοῖς ἀδι-
κῆσι ποιῆτε.

β. Τὰς μὲν οὖν ἄλλοις, ὅσοι πρὸς τὰ
κοινὰ δικαίως παρσέρχονται, καὶ δεδοκότες
ὥσιν δὴθυσίας, τὴν ἀειλογίαν ὁρῶ παραινο-
μένους· τετονὶ δ' Αἰσχίνῳ, πολὺ τάναντία
τέτων. πρὶν γὰρ εἰσελθεῖν εἰς ὑμᾶς, καὶ λόγον
δοῦναι τῆς πεπραγμένης, τὸν μὲν, ἀνέστηκε
τῆς Ἰππὶ τὰς δὴθυσίας ἐλθόντων, τοῖς δὲ, ἀπει-
λεῖ παρὰ τῶν δεινότατον πρὸς τῶν ἐξ ὧν καὶ
ἀσυμφορώτατον ὑμῖν, εἰς τὴν πολυτελείαν εἰσ-
άγων. εἰ γὰρ ὁ πρῶτος τις τῆς κοινῶν καὶ
διοικήσας, καὶ καθ' ἑαυτὸν φόβος, καὶ μὴ τῶ

de causa, quod hoc e re vestra
est, et totius ciuitatis, aduoca-
torum autem istae intercessio-
nes et studia propter priuata
emolumenta suscipiuntur: ad
quae prohibenda vos legum au-
thoritate conuenistis, non, ut
ea iniuriis hominibus confir-
maretis.

§. 2. Ac alios quidem qui
recto proposito ad rempubli-
cam accedunt, etiam si ratio-
nem reddiderunt, semper ta-

men vltro ad respondendum pa-
ratos: Aeschinem autem longe
aliter animatum esse video. pri-
usquam enim ad vos ingrede-
retur, et actorum suorum ra-
tionem redderet, alterum eo-
rum qui rationes postulabant,
sustulit, alius passim minitatur:
et iniquissimam omnium con-
suetudinem in rempublicam et
vobis perniciosissimam, intro-
ducit, si enim is qui publicum
munus gessit et procurauit, sui
ter-

ΠΕΡΙ ΠΑΡΑΠΡΕΣΒΕΙΑΣ. 13

δικαίῳ, κατὰ σπουδαίαν μὴδὲν εἶναι κατήγορον
αὐτῆς, πολλὰ πάσιν ἀκυροῖ πολλῶν ὑμεῖς ᾔρη-
σεσθε.

γ. Τὸ μὲν οὖν ἐξελέγχειν πολλὰ καὶ δεινὰ
πεποιηκότα τῆτονι, καὶ τὸ ἐχάτης ὄντα πτω-
χείας ἄξιον, θάρρῳ καὶ πάνυ πεισύνῳ ὁ δὲ, καί-
περ ὑπεληφώς ταῦτα, φοβῶμαι, φράσω
πρὸς ὑμᾶς, καὶ οὐκ ἀποκρύψομαι. ὅτι μοι
δοκῶσι ἀποκρίσεις ④ παρ' ὑμῖν ἀγῶνες, ἐχ-
ῆητον, ὡς ἄνδρες Ἀθιναῖοι, τῷ καιρῶν, ἢ τῷ
πραγμάτων εἶναι, καὶ τὸ χρέον γεγενησθαι μὲν
τὴν πρεσβείαν πολλῶν, δέδοικα μὴ τινα λή-
θην, ἢ σωθήσαν τῷ ἀδικημάτων ὑμῖν ἐμ-
πεποιήκη. ὡς δὴ μοι δοκοῖτ' αὖ ὅμως ἐκ τῆτων
καὶ γινῶναι τὰ δίκαια, καὶ δικάσαι νυνὶ, τῶν ὑμῖν
λέξω. εἰ σέψαισθε παρ' ὑμῖν αὐτοῖς, ὡς αὖ-

terrore, et non aequitate effi-
ciet, ne ab aliquo accusetur, o-
mnis vobis eripietur auctoritas.

§. 3. Ac multa quidem istum
gravia scelera designasse, et ex-
tremo supplicio esse dignum,
facile me confido probaturum,
et omnino persuasum habeo:
quid autem etiam in hac per-
suasione formidem, dicam apud
vos, et non dissimulabo. mihi
causae quae apud vos aguntur
omnes, non minus, Athenien-

ses, temporum esse videntur,
quam negotiorum, et, quia
longum inter legationem spa-
cium interiectum est, id me-
tuo ne quam vobis obliuionem
attulerit, aut consuetudinem
iniuriarum. sed tamen quem-
admodum etiam sic et intelle-
cturi quae aequa sunt et pro-
nunciaturi nunc videamini, id
vobis dicam, si vobiscum ipsi
consideretis, iudices, et repu-
tetis, quarum rerum ciuitatem

θρες δικασαί, καὶ λογίσασθε, πίνων προσηκεί
 τῇ πόλει λόγον πρὸς πρεσβυτοῦ λαβεῖν.
 πρῶτον μὲν εἰναι, ὧν ἀπήγειλε δούτερον
 ἢ, ὧν ἐπείσει τρίτον ἢ, ὧν προσητάξατε αὐ-
 τῷ· μετὰ ταῦτα ἢ, τῶν χρόνων ἐφ' ἅπασιν ἢ
 τέτοις, εἰ ἀδωροδοκῆτως ἢ μὴ πάντα ταῦτα
 πέπρακ'. τί δὴ ποιετέων; ὅτι ἐκ μὲν τῶν
 ἀπαγγελιών, τὸ βελεύσαθ' ὡς τῶν πραγ-
 ματων ὀρθῶς, ὑμῖν ἐστίν· ἀν μὲν ἔν ὧσιν
 ἀληθεῖς, τὰ δέοντα ἐγνώτε, ἀν ἢ μὴ τοιαῦτα,
 τὰνδωπία. τὰς δὲ συμβουλίας πιστοῖρας ὑπο-
 λαμβάνετ' εἶναι τὰς τῶν πρεσβέων· ὡς γὰρ
 εἰδότεων ὡς ὧν ἐπέμψθησαν, ἀκρίβει. εἰδέν
 οὖν ἐξελέγχεσθ' δίκαιός ἐστιν ὁ πρεσβυτῆς.
 φάσθαι εἰδέν ἀσύμφορον ὑμῖν συμβεβηλυ-
 κώς. καὶ μὲν, ὡς ὧν γε προσητάξατε εἰπεῖν,

rationes a legato repetere oportet. primum eorum quae renunciauit: secundo loco, eorum quae persuasit: tertio, eorum quae vos ei mandastis: denique temporum: post haec vniuersa quaerendum, incorrupte necne ea facta sint omnia, cur tandem horum? quod ex renuntiationibus recte vobis deliberare de rebus licet: quae si verae fuerint, ea quae res

postulat, statuetis, sin non tales, contraria. legatorum enim consilia veriora esse putatis; auditis enim eos, ut gnaros eorum rerum de quibus missi sunt. nequaquam igitur decet conuinci legatum, dati vobis vilius futiles et perniciosi consilii. iam, quae illum dicere aut agere iussistis, et nominatim decreuistis esse facienda, ea conuenit esse procurata. esto.

tem-

ΠΕΡΙ ΠΑΡΑΠΡΕΣΒΕΙΑΣ. 15

ἢ πρᾶξαι, καὶ διαρρήδην ἐψηφίσασθε ποιῆσαι,
 παροικήσας διωκηκέναι. εἶεν. τῶν δὲ οὖν ἡ δὴ χρένων
 διαπί; ὅτι πολλάκις, ὡς ἄνδρες Ἀθηνᾶιοι,
 συμβαίνει πολλῶν πραγμάτων καὶ μεγάλων
 καιρῶν ἐν βραχεῖ χρόνῳ γίγνεσθαι. ὃν ἐάν τις
 ἐκὼν καθυφῇ τοῖς ἐνδυτίοις, καὶ παρῶν, οὐδὲ
 ἂν ὅτιοῦν ποιῇ, πάλιν οἷός τε ἔσαι σῶσαι.
 ἀλλὰ μὲν, ὑπὲρ γε τῶν παλαιῶν ἢ μὴ, τὸ μὲν
 ἐκ τέτων λαμβάνειν ὅτι ὦν ἡ πόλις βλάβῃ;
 πάντες εὖ οἶδ' ὅτι φήσαι' ἂν εἶναι δεινόν, καὶ
 πολλῆς ὀργῆς ἄξιον. ὁ μὲν τοι τὸν νόμον τι-
 θεῖς, καὶ διώρισε τῆτο, ἀλλ' ἀπλῶς εἶπε, μη-
 δαμῶς δῶρα λαμβάνειν ἢ γέρας, ὡς ἐμοὶ
 δοκεῖ, τὸν ἅπαξ λαβόντα καὶ διαφθαρέντα ὑπὸ
 χρημάτων, καὶ δὲ κερτὴν ἔτι τῶν συμφερόντων
 ἀσφαλῆ μὲν τῇ πόλει. ἂν μὲν τίνυν ὅτι

temporum autem quamobrem?
 quia saepe vsuuenit, Atheni-
 enses, vt multarum rerum et
 magnarum occasio paulo mo-
 mento temporis concludatur,
 quam si quis vltro aduersariis
 condonarit et prodiderit, et-
 iam si omnia conetur, nun-
 quam poterit recuperare. an
 vero gratis, necne, quod inde
 accipere, vnde reipublicae da-
 mnum detur, omnes, satis scio,

et indignum esse fateamini, et
 grauiter vindicandum. ac le-
 gislator quidem hoc non expli-
 cavit, sed simpliciter atque se-
 vere vetuit accipere munera,
 cum, vt mihi videtur, existi-
 maret, eum, qui semel acce-
 pisset, ac largitionibus corru-
 ptus esset, non iam constan-
 tem manere iudicem publico-
 rum commodorum. quod si
 ostendero, et perspicue pro-
 baro,

λέγξω καὶ δείξω σαφῶς Αἰσχίνῳ τῆτονι καὶ
μηδὲν ἀληθὲς ἀπηγελκότα, καὶ κεκωλυκότα
ἐμὲ τὸν δῆμον ἀκῆσαι τάληδον, καὶ πάντα
τὰνδυσία τῶν συμφερόντων ὑμῖν συμβεβη-
λυκότα, καὶ μηδὲν ὧν περσελάξειε, ἐν τῇ
πρεσβείᾳ πεποιηκότα, καὶ δυνηλωκότα ὅτῳ
χρόνῳ, ἐν οἷς πολλῶν καὶ μεγάλων πραγ-
μάτων καιροὶ παρέειν) τῇ πόλει, καὶ πάντων
τέτων δῶρα καὶ μισθὸς εἰληφότα μὲν Φιλο-
κράτοις, καὶ ἀψήφισαδε αὐτῷ, καὶ δίκῃ ἀξι-
αν τῷ ἀδικημάτων λάβετε· ἀντὶ τοῦ μὴ δείξω
ταῦτα, ἢ μὴ πάντα, ἐμὲ μὲν Φαῦλον ἡγήσαδε,
τῆτονι δὲ ἄφειλε.

δ. Πολλὰ δὲ καὶ δεινὰ κατηγορεῖν ἔχων ἐπὶ
πρὸς τέτοις ἑτέροις, ὃ ἄνθρωποι Ἀθηναῖοι, οἷον
ὧν ὅτε ἔδ' ὅς περ ἀντὶ ὅτε εἰκότως μισήσῃεν
αὐτὸν, βέλομαι πρὸ πάντων, ὧν μέλλω λέ-

baro, Aeschinem et nihil veri
renunciassē, et obstitissē popu-
lo, ne verum ex me audiret,
et vtilibus maxime contraria
suassisse vobis, et nihil eorum
quae mandaueratis, in legatio-
ne fecissē, et consumpsissē tem-
pora, quibus multarum et ma-
gnarum rerum occasiones rei-
publicae perierunt, et propter
haec omnia munera et mer-
cedes accepissē cum Philocra-

te, condemnate eum, et, ut
factis eius dignum est, multa-
te: sin haec non ostendero, aut
non ostendero omnia, et me
improbum ducite, et istum ab-
soluite.

§. 4. Quamquam autem mul-
ta et gravia, praeter haec, et-
iam alia in eo accusare possem,
Athenienses, ob quae nemo
non eum iure oderit, vos ta-
men ante omnia quae dictu-
rus

ΠΕΡΙ ΠΑΡΑΠΡΕΣΒΕΙΑΣ. 17

γεν, μνημονύοντας ὑμῖν δι' οἷον ὅτι οὗ
πολλὰς ὑπομνήσαι, εἰς τῖνα τάξιν ἔταξεν
ἑαυτὸν Αἰσχίνης ἐν τῇ πολιτείᾳ τοπρώτον, καὶ
τῖνας λόγους κατὰ τοῦ Φιλίππου δημηγορεῖν
ᾧδε δεῖν· ἵν' εἰδῆτε, ὅτι τοῖς ὑφ' ἑαυτῶ πε-
πραγμένοις καὶ δεδημηγορημένοις ἐν δόχῃ,
τέτοις μάλιστα πάντων ἐξελεγχθῆσε) δῶρα
ἔχων. ἐστὶ τοίνυν ὅδε ὁ πρῶτος Αθῶναίων
αἰσχρολόγος Φίλιππον, ὡς τότε δημηγορῶν
ἔφη, ἐπὶ βαλδύοντα τοῖς Ἑλλησι, καὶ διαφθεί-
ροντά τινες τῶ ἐν Ἀρκαδίᾳ πορροκότων
καὶ ἔχων Ἰσχάδρον τὸν Νεοπτολέμου δευτε-
ρωνιστὴν, πορρών μὲν τῇ βελῇ, πορρών δὲ
τῷ δήμῳ πλεῖς τέτων, καὶ πλείστας ὑμᾶς παν-
ταχῶ πρέσβεις πέμπειν, οὗ σιναάζοντας δούρο-
τας βαλδυστομένοις πλεῖς τοῦ πρὸς Φίλιππον
πολέμου· καὶ ἀπαγγέλλων, μετὰ ταῦθ' ἦκων

rus sum (licet id, vt satis scio, plerique vestrum meminerunt) commonefaciam, in quem rei-publicae gradum Aeschines se primum collocarit, et qualis conciones contra Philippum sibi habendas esse censuerit; vt sciatis, eum suis actis, et primis concionibus maxime acceptorum munerum posse convinci. primus igitur hic est Atheniensium qui animaduerte-

rit Philippum, vt tum pro concione asserēbat, insidiari Graecis, et corrumpere magistratum quosdam in Arcadia: qui adhibito Ischandro, Neoptolemi secundano actore, retulerit ad senatum, retulerit ad populum his de rebus, et suaserit vobis, quocunque terrarum legatos esse mittendos, qui Graecos huc conuocarent, de bello Philippico deliberaturos: qui

ἐξ Ἀρκαδίας, τὰς καλὰς ἐκείνοις καὶ μακρὰς
 λόγους, ὅς ἐν τοῖς μυρίοις ἐν Μεγάλῃ πόλει,
 πρὸς Ἱερώνυμον τὸν ὑπὲρ Φιλίππου λέγοντα,
 ὑπὲρ ὑμῶν ἔφη δεδημηγορηκέναι καὶ διεξιὼν
 ἡλικία τὴν Ἑλλάδα πᾶσαν, ἐχὶ τὰς ἰδίας
 ἀδικᾶσι μόνον πατείδας ^④ δωροδοκοῦντες,
 καὶ χεῖματα λαμβάνοντες πρὸς Φιλίππου.
 ἔπειδὴ τοίνυν ταῦτα πολιδουρῶν τέττα τότε,
 καὶ τέτο τὸ δαῖγμα ἐξενλωχότος πρὸς ἑαυτῶν,
 τὰς πρὸς τὴν εἰρήνης πρέσβεις πέμπειν ὡς Φί-
 λιππον ἐπέειπεν ὑπὸ Αἰσιοδήμου καὶ Νεοπτο-
 λέμου καὶ Κτησιφώνου, καὶ τῶν ἄλλων, τῶν
 ἐκείθεν ἀπαγγελόντων ὅτι οἱ οὐκ ὕμεις, γί-
 γνε^⑤ τῶν πρέσβεων τέττων εἰς τὸ ὅσον· ἐχὼς
 τῶν ἀποδωσομένων τὰ ὑμέτερα, ὅτι ὡς πῶν
 πεπιδυκότων τῷ Φιλίππῳ, ἀλλ' ὡς τῶν φυ-
 λαζόντων τὰς ἄλλους. διὰ γὰρ τὰς πρὸς τῶν

postea reuerfus ex Arcadia,
 praeclaras illas et longas ora-
 tiones recensuerit, quas apud
 decem illa virorum millia, Me-
 galopoli, aduersus Hierony-
 mum, Philippi defensorem, se
 habuisse pro vobis asseruerit,
 et commemorasse, quantis in-
 iuriis omnem Graeciam, non
 suas tantum patrias, largitio-
 num auidi et pecuniam a Phi-
 lippo accipientes, efficerent.

posteaquam igitur, ea tum isto
 administrante, et tale de se spe-
 cimen praebente, vobis ad Phi-
 lippum legatos mittere persua-
 sum est ab Aristodemo, Neo-
 ptolemo et Ctesiphonte, ac ce-
 teris, nihil sani ex Macedonia
 renunciantibus, eorum legato-
 rum et iste fit vnus; non qui
 vestra venderet, aut qui Phi-
 lippo fidem haberet, sed qui
 ceteros custodiret, nam propter
 ora-

ΠΕΡΙ ΠΑΡΑΠΡΕΣΒΕΙΑΣ. 19

μύθοις λόγοις, καὶ τὴν πρὸς Φίλιππον ἀπέ-
χθειαν, ταύτῃ ἐικότως πρὸς αὐτὸ πάντες
εἶχετε τὴν δόξαν. πρὸςελθὼν τοίνυν ἐμοὶ
μετὰ ταῦτα, σιωπᾷητο κοινῇ πρεσβύειν,
καὶ ὅπως τὸν μισθὸν καὶ ἀναίδῃ Φυλάξωμεν
ἀμφοτέρω τὸν Φιλοκράτῃ, πολλὰ παρε-
κάλουσα. καὶ μέχρι τῶδε δέωρ ἐπιδυελθὲν ἀπὸ
τῆς πρώτης πρεσβείας, ἐμὲ γοῶν, ὧς ἄνδρες
Ἀθηναῖοι, διεφθαρμένῳ ὡς πεπρακὸς ἐαν-
τὸν ἐλάνθανε. χωρεῖς γὰρ τῶν ἄλλων, ὧν, ὅπως
εἶπον, εἰρήκῃ πρέτερον, ἀναστὰς τῇ πρεσβείᾳ
τῶν ἐκκλησιῶν, ἐν αἷς πρὸς τῆς εἰρήνης ἐβου-
λεύσατο, ἤρξατο δευτέρῳ, ὡς ἐγὼ καὶ τοῖς ῥή-
μασιν οἶμαι τοῖς αὐτοῖς, οἷς περὶ οὗτοῦ εἶπεν, ἐν
ὕμιν ἀπομνημονεύσειν· εἰ πάντῃ πολλῶν, ἔφη,
χρόνον ἐσκόπει Φιλοκράτης, ὧς ἄνδρες Ἀθη-
ναῖοι, ὅπως ἂν αἰεὶ ἐνδυνωθεῖν τῇ εἰρήνῃ,

orationes ante habitas, et Phi-
lippi odium, sic de eo non abs-
re omnes sentiebatis. deinde
mecum congressus, paciscitur
se communiter legationem obi-
turum, et ut sacrilegum et im-
pudentem Philocratem vterque
caueremus, multum hortatur.
ac donec huc rediissemus a pri-
ma legatione, equidem, Athe-
nienſes, non animaduerti, cor-
ruptum esse eum, et semoti-

psum vendidisse. praeter enim
cetera, quae, ut recensui, prius
dixerat, priore concione qua de
pace deliberabatis, surrexit, eo-
que principio usus est, quod ego
verbis etiam, ut opinor, iisdem,
quae ille dixit, apud vos com-
memorabo: si multum, inquit,
et diu meditatus esset Philo-
crates, quo pacto acerrime rei-
publicae aduersaretur, Athe-
nienſes, nihil eum melius fu-

ὅκ' ἂν αὐτὸν ἄμεινον δορεῖν οἶμαι, ἢ τοιαῦ-
 τα γράφοντα. ἐγὼ δὲ ταύτῃ μὴ τιμὴν εἰ-
 ρεῖν, ἕως ἂν εἰς Ἀθηναίων λείπῃ, ἔδ' ἐπο-
 ῖν συμβελεύσαιμι ποιήσαδ' τῇ πόλει εἰ-
 ρεῖν μὴ τοι φημί δεῖν ποιεῖσθαι. καὶ τοιαῦτα
 τινὰς εἶπε βραχεῖς, καὶ μετείοις λόγοις. ὁ
 δὲ ταῦτ' εἰπὼν τῇ περὶ εὐεργείᾳ, πάντων ἀκ-
 ὄνων ὑμῶν, εἰς τὴν ὑπερβολήν, ἐν ἣ τὴν εἰρήνην
 ἔδει κυρθεῖσθαι, ἐμοὶ τῷ τῶν συμμάχων σωτη-
 ρορῶν δόγματι, καὶ τὴν εἰρήνην ὅπως
 ἴσθαι, καὶ δικαίᾳ χρήσασθαι, περὶ αὐτῆς, καὶ ὑμῶν
 βελουμένων ταῦτα, καὶ ἔδ' ἐφ' ὧν ἐθέλοντων
 ἀκχεῖν τοὺς καταπύσσει Φιλοκράτους, ἀναστὰς
 ἐδημηγόρει, καὶ σωηγόρει ἐκείνῳ πολλὰν ἀξίαν,
 ὧς Ζεὺς, ὅς πάντες θεοὶ, θεοτάτων λόγοις, ὡς
 ἔτε τῶν περὶ γόνων ὑμᾶς μεμνήσθαι δεῖται, ἔτε

is se reperturum arbitror tali-
 bus decretis. ego vero pacem
 istam, dum vnus Atheniensis
 superfuerit, nunquam ciuitati
 suaferim; pacem tamen faci-
 endam esse dico. talia loque-
 batur breuiter et moderate.
 qui vero pridie haec dixerat,
 audientibus vobis omnibus, i-
 dem in posteriore, cum pax
 confirmanda esset, me socio-
 rum decretum defendente, et

id agente, vt pax iusta et ae-
 qua fieret, vobisque ita senti-
 entibus, ac ne vocem quidem
 spurcissimi Philocratis audire
 volentibus, surgit ad concio-
 nandum, illique patrocinator,
 verbis, o dii immortales, mul-
 tis mortibus vindicandis: ne-
 que maiorum recordari vos o-
 portare, neque eos qui trium-
 phos et naualia praelia narra-
 rent, tolerare, seque lege lata de-

ΠΕΡΙ ΠΑΡΑΠΡΕΣΒΕΙΑΣ. 21

ἢ τὰ τρέπμα, ἢ τὰς ναυμαχίας λεγόντων
 ἀνέχεσθαι, νόμον τε θύσειν, ἢ γράψαι, μηδενὶ
 τῶν Ἑλλήνων ὑμᾶς βοηθεῖν, ὅς αἱ μὴ πρῶ-
 τερὸς βεβοηθηκὼς ὑμῖν ᾖ. Ἐταῦτα ὁ χέτιλος,
 ἢ ἀναιδῆς ἔδει ἐτόλμα λέγειν, ἐφεσηκότων
 πρέσβων ἢ ἀκρόνων, ἕς δ' ἀπὸ τῶν Ἑλλήνων
 μελεπέμψαδε, ὑπὸ τέτου τότε παιδέντες,
 ὅτ' οὐπὼ πεπτακὼς ἑαυτὸν ἰῶ. ὃν μὲν οὖν
 τρόπον, ὃ ἄνδρες Ἀθλιῶται, χειροκνησάντων
 ὑμῶν ἐπὶ τοὺς ὅρκους αὐτὸν πάλιν τὰς τε
 χεῖρας κατέτεψε, ἢ τὰ πρῶγματα πάντα
 ἐλυμῆνατο τὰ τ' πόλεως, ἢ ὅσαι περὶ τέτων
 ἐμοὶ πρὸς τέτον ἀπέχθαι συνέβησαν, βε-
 λομένῳ κωλύειν, αὐτίκα ἀκῆσεσθε. ἀλλ' ἐπα-
 δὴ πάλιν ἡκοῦμεν ἐκ τ' πρεσβείας ταύτης τ'
 ἐπὶ τὰς ὅρκους, ἧς περ εἰσὶν αἱ νῦν διδύμαι,

decreturum, ne cui Graeco-
 rum opem ferretis, qui non
 prior vobis opem tulisset. at-
 que haec detestabilis iste et
 impudens dicere audebat, a-
 stantibus legatis et audientibus
 quos e Graecia tum conuoca-
 veratis de istius consilio, cum
 se nondum vendidisset. quem-
 admodum igitur, Athenienses,
 iterum a vobis delectus ad iur-
 andum exigendum et tem-

pore consumpserit, et omnia
 reipublicae negocia corruperit,
 et quae mihi ea prohibere cu-
 pienti, contentiones cum eo
 fuerint, statim audietis. post-
 quam autem ab ea legatione,
 propter exigendum iusiuran-
 dum suscepta, reuersi sumus,
 ad quam hae rationum relatio-
 nes pertinent, cum neque par-
 vum neque magnum quicquam
 eorum reperissemus, quae, cum
 pa-

ἔτε μικρὸν, ἔτε μέγα ἐδόλιον δόρημένοι τῶν,
 ὅτε τὴν εἰρήνην ἐποιεῖσθε, λεχθέντων, καὶ πρὸς-
 δοκηθέντων, ἀλλὰ πάντα ἐξηπατημένοι, καὶ
 τέτων ἑτέρ᾽ αὐτοῖς αὖτε πεπραχότων, καὶ πρὸς
 τὸ ψήφισμα πεπρεσβυκότων, πρὸς ἡμῶν τῇ
 βουλῇ καὶ ταυτὶ πολλοὶ σωίσασιν ἃ μέλλω
 λέγειν, τὸ γὰρ βελούθειον μεσὸν ἦν ἰδιωτῶν.
 παρελθὼν δὲ ἐγὼ πάντα τὰ ληθῆ παρὰ τὴν
 βουλὴν ἀπήγχεα, καὶ κατηγορεῖσα τέτων, καὶ
 ἀπελευθερώσασθαι τῶν πρώτων ἐλπίδων
 ἐκείνων, ὧν ὁ Κτησιφῶν καὶ ὁ Αἰεσιόδημος
 ἀπήγχεαν παρὰ ὑμᾶς, καὶ μὴ ταῦτα ὅτε
 τὴν εἰρήνην ἐποιεῖσθε, ἀλλὰ ἔτι ἐδημηγόρησε, καὶ
 εἰς ἃ παρήχασιν τὴν πόλιν, καὶ πρὸς τῶν ὑπο-
 λοίπων ταῦτα δὲ ἦν Φωκεῖς, καὶ Πύλαι μὴ
 παρὰ τὴν σωεβέλειον, μηδὲ ταῦτα παθεῖν,

pacem faceretis, dicta et ex-
 spectata fuerant, sed in omni-
 bus decepti essemus, cumque
 isti rursus alia vendidissent, et
 contra ipsum decretum lega-
 tionem obiissent, accessimus ad
 senatum; et horum quae di-
 cam, multi sunt conscii, curia
 enim referta erat plebeiis ho-
 minibus. ego vero progressus
 in medium, omnem veritatem
 senatui renunciaui, et istos ac-
 cusaui, et a prima illa spe re-

rum earum, quas Ctesiphon et
 Aristodemus vobis renuncia-
 rant, omnia enumeraui, et po-
 stea, cum pacem fecissetis,
 quae iste pro concione dixisset,
 et quo perduxissent rempubli-
 cam, et ea quae restabant (quae
 Phocenses erant et Pylae) suasi
 ne amitteretis, neque in ean-
 dem fraudem incideretis, neque
 alia ex alia spe suspensi, et pol-
 licitationibus deliniti, res in
 extremum discrimen adduci
 pa-

ΠΕΡΙ ΠΑΡΑΠΡΕΣΒΕΙΑΣ. 23

μηδ' ἀναρλωμένους ἐλπίσιν ἐξ ἐλπίδων, καὶ ὑποχέσεσιν, εἰς τῆχαιον ἐλθεῖν τὰ πρᾶγματα ἑᾶσαι. καὶ ἐπεισα ταῦτα τὴν βελήν. ἐπειδὴ ᾧ ἦκεν ἡ ἐκκλησία, καὶ πρὸς ὑμᾶς ἑδὲ λέγειν, παρελθὼν Αἰσχίνης ἑτοσὶ πρῶτον ἡμῶν ἀπάντων· καὶ πρὸς Διὸς, καὶ θεῶν, πειράσθε σωδιαμνημονεύειν, ἂν ἀληθῆ λέγω, τὰ γὰρ πρᾶγματα πάντα λυμηνάμεθα ὑμῶν, καὶ διαφθείρομεθα ὅλως, ταῦτ' ἐστὶν ἤδη· ἔμιν ἀπαγγέλλειν τι τῶν πεπρεσβυμένων, ἢ πρὸς τῶν ἐν τῇ βελῇ ῥηθέντων, εἰ ἄρα ἡμφισβήτη μὴ ἀληθῆ λέγειν ἐμὲ, μνηστῆναι πᾶμπληθες ἀπέχεν, εἶπε ᾧ τοιαῦτα λόγους, καὶ τηλικαῦτα καὶ τοσαῦτα ἔχοντας ἀγαθὰ, ὥστ' ἅπαντας ὑμᾶς λαβὼν ὥχετο. ἔφη γὰρ ἦκειν πεπεικῶς Φίλιππον, πάνθ' ὅσα συμφέρει τῇ πόλει, καὶ

pateremini. atque haec senatui persuasi. cum vero concio convenisset, et ad vos verba facienda essent, progressus Aeschines primus omnium nostrum (obtestor autem vos per Iovem et deos, date operam, ut una mecum memoriae infigatis, si vera dixerō, ea enim demum sunt, quae omnia negotia vestra prorsus corruerunt et perdiderunt) progressus igitur longissime absuit, ut renunciaret

aliquid in legatione actum, aut, ut de iis quae in senatu dicta essent, si forte utrum ego vera dicerem dubitabat, ullam in coetu populi mentionem faceret, sed eam habuit orationem, et tot tantisque bonis refertam, ut uniuersos vos in suam sententiam pertraxerit. aiebat enim, se persuasisse Philippo omnia, quae essent utilia reipublicae, tam in Amphictyonica causa, quam ceteris uniuersis,

πρὸς τῶν ἐν Ἀμφικτύοσι, καὶ πρὸς τῶν ἄλλων
 αἰσχυρῶν, καὶ διεξῆλθε λόγον μακρὸν ὑμῖν, ὃν
 καὶ Θηβαίων εἰπεῖν πρὸς Φίλιππον ἔφη, καὶ
 τὰ κεφάλαια ἀπήγγειλε πρὸς ὑμᾶς, καὶ ἀπε-
 λογίσθη ἐκ τῆς αὐτῆς πεπρεσβευμένων, δοῦν,
 ἢ τριῶν ἡμερῶν, ὑμᾶς, μένοντάς οἱκοι, καὶ οὐ
 στρατοδουλεύας, εἰδὲ ἐνοχλεμένους, Θήβας μὲν
 πολιορκουμένας αὐτάς καθ' αὐτάς, χωρεῖς δὲ
 ἄλλης Βοιωτίας, ἀκρόσεως, Θεσπιάς δὲ, καὶ
 Πλαταιᾶς οἰκιστομένους, τῷ θεῷ δὲ τὰ χεῖμαλα
 εἰσπραττόμενα, καὶ πρὸς Φωκέων, ἀλλὰ πρὸς
 Θηβαίων, τῶν βεβλυσσώτων τὴν κατὰ ληψὶν
 ἔξ ἱερῶν. διδάσκον γὰρ αὐτὸς ἔφη τὸν Φίλιπ-
 πον, ὅτι εἰδὲν ἥτιον ἡσέβηκασιν ὁ βεβλυσ-
 κότες, τῶν ταῖς χερσὶ πρᾶξαντων καὶ δια-
 ταύτα χεῖμαλα αὐτῶν οὐδὲ Θηβαίοις ἔπικε-

versis, et prolixam vobis ora-
 tionem recensebat, quam se
 contra Thebanos apud Philip-
 pum habuisse diceret, et capi-
 ta vobis referebat, et comme-
 morabat, se id sua effecisse le-
 gatione, ut intra biduum, aut
 triduum, si domi maneretis, et
 non moveretis bellum, neque
 vobis ipsi negotium facessere-
 tis, audituri essetis et Thebas
 solas absque reliqua Boeotia

obsideri, et Thespias atque
 Plataeas instaurari, et Apollini
 pecuniam solui, non a Phocen-
 sibus, sed a Thebanis, qui au-
 ctiores fuissent templi occupan-
 di. se enim docuisse Philippum,
 nihilo deliquisse minus eos qui
 facere cogitassent, quam qui
 manus intulissent; propterea-
 que se proscriptum esse a The-
 banis, quin audiuisse se, et Eu-
 boeensium quosdam territos et
 par-

ΠΕΡΙ ΠΑΡΑΠΡΕΣΒΕΙΑΣ. 25

κηρυχέναι. ἀκούειν δὲ καὶ τῶν Εὐβοέων ἐνίων ἔφη
 πεφοβημένων καὶ τελαραγμένων τινὲν πρὸς
 πῶν πόλιν οἰκειότηθα Φιλίππῳ γεγρημένῳ,
 καὶ λεγόντων, ὅτι ἐβλήθη ἡμᾶς, ὡς ἄνδρες
 πρέσβεις, ἐφ' οἷς πεποίηδε τινὲν εἰρήνῃ πρὸς
 Φιλίππον, ἐδ' ἀγνοῦμεν, ὅτι ὑμεῖς μὲν Ἀμ-
 φίπολιν δεδώκατε ἐκείνῳ, Φιλίππῳ δ' ὑμῖν
 Εὐβοίαν ὁμολόγηκε ἀδωδῶσειν. εἶναι μὲν
 τοι καὶ διωκημένων τί αὐτῶν, οὐ μὲν πῶ τοῦτο
 βέλεαδ' λέγειν, καὶ γὰρ νῦν φθονεῖν πᾶς αὐτῶν
 τῶν συμπρέσβεων. Ἰωνιτίετ' δ' ἔτω παρ, καὶ
 παρεδήλα τὸν Ωρωπόν. Δίοκριτ' δ' ἔπει
 τέτοις εἰκότως, καὶ δοκῶν καὶ ῥήτως ἄρεισθαι
 εἶναι, καὶ ἀνὴρ θαυμαστός, κατέβη μάλα σε-
 μνῶς. ἀναστὰς δ' ἐγὼ ταῦτά τε ἐκ ἑφύω εἰ-
 δέναι, ὅς ἐπειρώμην τι λέγειν τέτων, ὧν εἰς

perturbatos, propter coniun-
 ctionem inter Philippum et
 urbem conciliatam, qui in hanc
 sententiam verba fecissent, non
 praeterit nos, legati, quibus
 condicionibus pacem feceritis
 cum Philippo, neque ignora-
 mus, vos illi dedisse Amphipo-
 lim, Philippum autem promi-
 sisse, traditurum se vobis Eu-
 boeam. atque aliud etiam se
 procurasse, sed nondum id velle

dicere, quosdam enim e colle-
 gis iam invidere sibi. sic au-
 tem obscure et tecte Oropum
 innuebat. cum vero propter
 haec celebraretur, cum et ora-
 tor optimus, et vir admirabilis
 haberetur, descendit magna
 cum maiestate. ego vero ut
 surrexi, et ea ignorare me dixi,
 et eorum aliquid dicere sum
 conatus, quae ad senatum re-
 tuleram, ibi alter hinc, alter

τὴν βελὴν ἀπήγειλα. καὶ παρὰ τὰς ὁ μὲν, ἐνθεν,
ὁ δὲ, ἐνθεν, ἐτοσὶ καὶ Φιλοκράτης, ἐβόων, ὅξε-
κρουόν με, τελευτώνῃες ἐχλεύαζον· ὑμεῖς δὲ
ἐγελάτε, καὶ ἔτ' ἀκράειν ἠθέλειε, ἔτε πτωθεῖν
ἠβέλεσθε ἄλλα, πλὴν ἂν ἔτ' ἀπήγέλκῃ. καὶ,
νὴ τὰς θεάς, εἰκός τι παθεῖν ἐμοιγ' ἐδοκέιτε.
πῶς γὰρ ἂν ἠνέχεσθαι, τηλικαῦτα καὶ τοσαῦτα
ἐσεσθαι πρὸς τοσούτων ἀγαθὰ, ἢ ταῦθ' ὡς ἐκ ἑσσι
λέγοντός τινος, ἢ κατηγορουῦτός τῶν πε-
πραγμένων τέτοις; πάντα γὰρ τὰλλ', οἶμαι,
τότε καὶ δούτερά ἢ τῶν ὑποκειμένων πρὸς το-
σούτων, καὶ τῶν ἐλπίδων. ὅτι ἀντιλέγοντες,
ὅχλῳ ἄλλως, καὶ βασιανία κατεφαίνετο,
ταῦτα δὲ θαυμάσια ἡλίκῃ καὶ συμφέροντα
ἐδόκει πεπραχθαι τῇ πόλει.

ε. Τὰ χάριν δὴ ταῦθ' ὑπομνησα πρῶτα

illinc affistens, iste et Philo-
crates, clamitare, inturbare,
me tandem subfannare; vos
tum ridere, tum neque audire
velle, neque credere posse alia,
quam quae iste renunciarat.
atque, ita me dii bene ament,
haud ab re vobis id accidere
videbatur. quis enim tanta et
tot oblatum iri bona existi-
mans, ferret aliquem, qui aut
ea nulla fore diceret, aut acta

istorum accusaret? nam cete-
ra omnia nimirum tum mino-
ris erant, prae excitatis exspe-
ctationibus et spe: qui refra-
gabantur, obturbare sine cau-
sa, et obtrectare videbantur,
illa vero perquam admirabili-
ter atque vtiliter confecta esse
putabantur civitati.

§. 5. Qua igitur gratia vo-
bis haec primo nunc in me-
moriam redegi, et recensui has
ora-

ΠΕΡΙ ΠΑΡΑΠΡΕΣΒΕΙΑΣ. 27

νῦν ὑμᾶς, καὶ διεξήλθον τέτοις οὗτοι λόγοις;
 ἐνὸς μὲν, ὃ δὴ δὲσες Ἀθιναῖοι, μάλισα καὶ
 πρῶτα, ἵνα μηδεὶς ὑμῶν, ἐπειδὴν π λείονι
 ἀκέρη με, καὶ κατηγορουμῶν τῷ πεπραγμέ-
 νων, ἀπιστῇ, καὶ δοκῇ δεινὸν αὐτῷ, καὶ ὑπερβάλ-
 λον εἶναι, εἴτα τότε οὐκ ἔλεγες ὡραχρήμα
 ταῦτα, ἐπὶ ἐδίδασκες ἡμᾶς, θαυμαζῇ ἄλλα
 μεμνημῆροι τὰς ὑποχέσεις τὰς τούτων, ἀς
 ἐφ' ἐκάστων ποιούμεροι τῷ καιρῶν, ὅξεκλειον
 λόγῳ πυγχάνειν τὰς ἄλλοις, καὶ τὴν ἐπαγγελί-
 ας πὴν τέτου ταύτῳ πὴν καλὴν, εἰδῆτε ὅπ
 πρὸς ἅπασι τοῖς ἄλλοις καὶ τῷτ' ἠδίκησθε ὑπ'
 αὐτῷ, ὅπ τάλῃτῃ ὡραχρήμα, καὶ ἡνίκα εἰδει
 πωυθάνεσθ, διεκωλύθητε, ἐλπίσι, καὶ φενακι-
 σμοῖς, καὶ ὑποχέσειν ὅξαπαλιώμῆροι. πρῶτα
 μὲν τέτα, καὶ μάλιστ' ὅπ εἶπον ἔνεκα, ταῦτα

orationes? una de causa, eaque
 maxima et prima, ut nemo
 vestrum, si quid me dicentem
 audierit, et acta accusantem,
 diffidat, idque iniquum et im-
 portunum esse putet, ac cur
 tum illa non dixerim in re
 praesenti, et vos docuerim, de-
 miretur; sed pollicitationes
 istorum meminerit, quibus sin-
 gulis temporibus utentes, di-
 cendi facultate alios exclude-

bant, et renunciationem istius
 praeclaram illam, ut sciatis
 praeter cetera omnia, etiam
 hanc ab illo vobis esse factam
 iniuriam, quod verum statim
 et cum opus erat, audire pro-
 hibiti estis, spe et fucis et pol-
 licitationibus decepti. primum
 igitur hac, et ea potissimum,
 qua dixi, gratia haec comme-
 moravi. deinde, quadam et hac
 nihilo minore de causa; ut

διεξήλθον. δαυτέρω δέ πιντο, καὶ εἰς ἐλάτ-
 τοντο, ἢ τούτου· ἵνα τὴν, ὅτ' ἀδωροδόκητο
 ὑπῆρχε, παρὰ τῶν αὐτῶν τῇ πολιτείας ἀνα-
 μνησθέντες, ὡς παρὰ βέλτην, καὶ ἀπὸ τοῦ
 πατρὸς τὸν Φίλιππον, τὴν μὲν ταῦτα ἐξαίφνης
 γεγονῶσαν πείν, καὶ φιλίαν σκέψασθε. εἶτα, εἰ
 μὴ ἐκβέβηκεν ὅσα ἀπήγαγε παρὰ ὑμᾶς οὗ-
 το, καὶ καλῶς εἶχε τὰ πεπραγμένα, διὰ
 τὴν ἀλήθειαν, καὶ τὸ συμφέρον τῇ πόλει γε-
 γνηῶς νομισθεῖ· εἰ δὲ πάντα τὰνδυντία ὧν οὗ-
 το εἶπε πέπρακτο, καὶ πολλὴν αἰχμύλῃ, καὶ
 μεγάλοις κινδύνοις ταῦτ' ἔχει τῇ πόλει, διὰ
 τὴν αἰχροκέρειαν τὴν τέτα, καὶ τὸ χρημάτων
 ἀποδόσθαι τὰ ληθῆ, μεταβεβλημένον αὐτὸν
 εἰδότε.

5. Βέλομαι δὲ, ἐπειδὴ πρὶς εἰς τέτοις παρ-
 ἡχθῶ τὰς λόγους, ὃν τρόπον τὰ παρὰ τοὺς

eius, antequam corrumperetur largitionibus, institutum in re- publica recordati, quam id mu- nitum fuerit, quamque Philip- po diffidens, secutam post re- pente fidem et amicitiam con- sideretis. deinde, si euenerunt ea quae iste vobis renunciavit, et acta praeclara fuerunt, vt propter veritatem et reipubli- cae vtilitatem esse facta existi-

metis: fin omnia contra quam iste dixit, acta sunt, et multum dedecoris et magna reipublicae pericula attulerunt, propter fordis istius et veritatem ab eo pecunia venditam, vt mutatum eum esse videatis.

§. 6. Dicam autem, quando huc prouecta est oratio, pri- mum omnium, quo pacto vo- bis Phocense negocium eripu- erint.

ΠΕΡΙ ΠΑΡΑΠΡΕΣΒΕΙΑΣ. 29

Φωκέας πρεσβυτάτα ὑμῶν παρείλοντο, πρῶτον εἰπεῖν ἀπάντων. δεῖ δὲ μηδένα ὑμῶν, ὃ ἄνδρες δικασαὶ, εἰς τὸ τῷ πρεσβυτάτῳ μέγεθος ἀποδιδέψασθαι, μείζους τὰς κατηγορίας, ἢ τὰς αἰτίας, τὴν δόξαν νομίσαι ἄλλ' ἐκείνο ὁρᾶν, ὅτι εἰ καὶ ὄντινα ὑμεῖς εἰς ταύτην τὴν τάξιν καλεσθήσασθε, καὶ τῶν συμβάντων καιρῶν ἐποιήσασθε κύριον, εἰδὲν ἔστω, εἴπερ ὥσπερ ἔστω, ἐβεβλήθη, μιμνήσκων ἑαυτὸν τοῖς ἐχθροῖς, ἔξαπαλᾶν ὑμᾶς, καὶ φενακίζεν, τῶν ἴσων αὖν αἰτῶν ἢ κακῶν, ὅσων περ καὶ ἔστω. εἰ γὰρ εἰ φαύλοις χρησάμενοι ὑμεῖς εἰς τὰ κοινὰ πολλάκις ἀνθρώποις, καὶ τὰ πρεσβυτάτα εἰς φαῦλα, ὧν ἡ πόλις ἀξιοῦται ὡς τὰ τοῖς ἄλλοις· ἔδ' ἐπολλύει δέ. εἴτα καὶ Φωκέας ἀπολώλεκε μὲν, οἶμαι, Φίλιππον, συνηγωνίσθη δὲ ἔστωι. τῆτο δὴ δεῖ σκοπεῖν, καὶ ὁρᾶν,

erint, ne vero quisquam vestrum, iudices, magnitudinem rerum intuens, accusationes et crimina maiora esse putet, quam pro istius auctoritate; sed illud spectate, si quemcunque vos illi muneri praefecissetis, et oblatas occasiones eius fidei mandassetis, illum etiam, si istius exemplo voluisset, opera sua locata hostibus, vos deci-

pere, et fraude circumvenire, eadem quae et istum excitare mala potuisse. non enim, si vos leuibus saepe hominibus publica mandatis negocia, res etiam leues sunt, quae honori ciuitatis nostrae ab aliis deferuntur. neque multis verbis est opus. itaque Phocensis etiam Philippus fane perdidit, sed isti ei adiutores fuerunt. hoc
igi-

εἰ ὅσα τῆς τῶν Φωκέων σωτηρίας ἐπὶ τὴν
 πρεσβείαν ἦκε, ταῦτα πάντα ἀπώλεσαν ἔτοι,
 καὶ διέφθειραν ἐκόντες· ἔχ' ὡς ὁδε Φωκέας
 ἀπώλεσεν ἂν καθ' ἑαυτόν. πόθεν; δὸς δέ μοι
 τὸ πρεσβύλαμα, ὃ πρὸς τὴν ἐμὴν ἀπαγέ-
 λειαν ἐψηφίσας ἡ βουλὴ, καὶ τὴν μαρτυρίαν
 τὴν τοῦ γραψιδίου αὐτὸ τότε, ἵν' εἰδῇθ' ὅτι
 ἐγὼ μὴ ἔδὲ τότε σιγήσας, ἔδὲ νῦν ἀφίσα-
 μαί τῷ πεπταλμύων, ἀλλ' οὐδὺς κατήδρευν,
 καὶ πρεσβέων τὰ μέλλοντα· ἡ βουλὴ ᾧ ἡ μὴ
 κωλυθεῖσα ἀκῆσαι τὰ ληθῆ παρ' ἐμοῦ, οὐτ'
 ἐπήνεσε τέτοις, ἔτ' εἰς τὸ πρὺτανεῖον ἡξίωσε
 καλέσαι. καίτοι τέτο αὖφ' ἔγγεγονεν ἡ πόλις,
 ἔδεις πώποτε φησὶ παθεῖν ἔδενας πρέσβεις·
 ἔδ'ε Τιμαγόραν, ἔθ' ἀναλὸν κατεχειροτόνη-
 σεν ὁ δῆμος. ἀλλ' ἔτοι πεπόνθασι. λέγε δ'

igitur considerandum et viden-
 dum est, vtrum, quatenus Pho-
 censium salus a legatione pen-
 debat, eatenus isti corruerint,
 et perdiderint omnia; non
 quasi iste per se perdere Pho-
 censium potuisset. quo quid ab-
 surdus? sed da mihi senatus-
 consultum, quod me referente
 factum est, et testimonium e-
 ius qui tum id fecit, ut sciat, nunc

ab actis me remouere, sed sta-
 tim accusasse, et praeuidisse fu-
 turam, et senatum, qui ex me
 audire verum prohibitus non
 fuit, neque laudasse istos, ne-
 que in curiam vocandos cen-
 suisse. atqui id ab vrbe condi-
 ta vllis accidisse legatis, nemo
 meminit: ne Timagorae qui-
 dem, quem capitis damnauit
 populus. at istis haec accide-
 runt. recita primo testimoni-

um,

ΠΕΡΙ ΠΑΡΑΠΡΕΣΒΕΙΑΣ. 31

αὐτοῖς πρῶτον μὲν τὴν μαρτυρίαν, εἶτα τὸ
 πρῶτον. ΜΑΡΤΥΡΙΑ. ΠΡΟΒΟΤΛΕΥΜΑ.
 ἔνταυθ' ἔτ' ἐπαινῶ, ἔτε κληῖσις εἰς τὸ πρυ-
 τανεῖον ἐστὶ τῇ πρέσβειαν ὑπὸ τῆς βελῆς. εἰ
 δέ φησιν ὅτι, δεξάτω καὶ πρῶτον, καὶ γὰρ
 καὶ βαίνω. ἀλλ' οὐκ ἔστιν. εἰ μὴ τούτων ταυ-
 τὰ πάντες ἐπρεσβύομεν, δικαίως οὐδεὶς
 ἐπῆνεσεν ἡ βελή. δεινὰ γὰρ ὡς ἀληθῶς τὰ
 πεπραγμένα πάντων εἰ δὲ ④ μὲν, τὰ δίκαια
 ἐπραγματοῖται ἡμῶν, ④ ὅ, τὰνδουπία, διὰ τὰς πε-
 πονηρυμίας, ὡς ἔοικε, τοῖς ὀπαικέσι συμβε-
 βηκὸς ἂν εἴη, ταύτης τ' ἀπμίας μετερχηκέναι.
 πῶς οὖν ῥαδίως ἀποδῶντες εἴσεωθε, τίς ποτ'
 ἔσθ' ὁ πονηρὸς; ἀναμνήσθητε παρ' ὑμῶν αὐ-
 τοῖς, τίς ἔσθ' ὁ κατηγορῶν τῇ πεπραγμένων
 ὁδοχῆς. δῆλον γὰρ ὅτι πᾶσι μὴ ἡδοκῆσι σιγᾶν

vm, deinde senatusconsultum.
 TESTIMONIUM. SENATUS-
 CONSULTUM. hic neque laus,
 neque inuitatio legatorum in
 curiam a senatu, continetur.
 sin iste contineri ait, ostendat
 atque exhibeat, et ego descen-
 dam. sed non continetur. quod
 si omnes eadem in legatione
 egissemus, iure neminem lau-
 dasset senatus (reuera enim vi-
 tuperanda essent acta omnium)

sin alii bona fide rem gesse-
 runt, alii contra, satis apparet,
 propter improborum scelera,
 etiam bonos viros eandem igno-
 miniam subiisse. quo pacto igitur
 facile cognoscetis omnes,
 quisnam improbus ille sit? in
 memoriam ipsi reuocate vobis,
 quisnam ille sit, qui ab initio
 acta accusarit. perspicuum enim
 est, fonti satis fuisse futu-
 rum tacere, et eluso eo tem-
 pore,

ἐξήκεν, καὶ διακρουσαμένην τὸν παρὲν ἡμῶν χρόνον, μηκέτ' εἰς λόγον παρὲν τῷ πεπραγμένων ἑαυτὸν καθίσταται· παρὲν ὃ μὴδὲν αὐτῷ σωεῖ δότι δεινόν, εἰ σιγῇ, πονηρῶν καὶ δεινῶν ἔργων δόξα κοινωνεῖν παρὲν σιωπῆσαι. εἰμὶ τοίνυν ὁ κατηγορῶν ἐξαρχῆς ἐγὼ τῶν τῶν. τῶν δ' ὁ δὲ εἰς ἐμῶν. ἡ μὲν τοίνυν βελὴ ταῦτα παρὲν βουλεύεται, τὸ δ' ἐκκλησίας γνησιότητος, καὶ τοῦ Φιλίππου παρὲν ἡδὴ ἐν Πύλαις· καὶ γὰρ τῶν παρὲν ἀπαύτων τῷ ἀδικημάτων, τὸ τὸν Φίλιππον ἐπιστῆσαι τοῖς παρὲν πράγμασι τῶν τοῖς, ὅ δὲ ὅν ὑμᾶς ἀκῶσαι παρὲν τῷ πράγματων, εἴτα βελύσσαται, μὴ ταῦτα ὃ παρὲν ἡδὴ ὅ, τι δόξα, ἅμα ἀκῶσαι, καὶ κῶνον παρὲν εἶναι, καὶ μὴδ' ὅ, τι χεῖρ ποιεῖν, ῥάδιον εἶπαι εἶναι παρὲν δὲ τῶν τοῖς, τῶν μὴ ὁ δὲ ἀνέγνω παρὲν δὴμῶ τὸ παρὲν βούλημα, ὁ δὲ ἡκαστος ὁ δῆμος,

pore, nullam actorum reddere rationem: qui autem nullius culpaе sibi conscius erat, is, si tacuisset, facinorum et scelerum socius fuisse videretur. ego igitur is ab initio fui, qui istos accusarim, istorum vero me nemo. ac senatus illa quidem iam decreuerat, concione autem conuocata, et Philippo iam intra Pylas progressio (primum enim id fuit omnium scelerum,

quod Philippum iis negociis praefecerant, item, cum primum vobis negocia cognoscenda essent, deinde consultandum, post, quod visum esset, agendum, quod effecerant, ut simul vos et audiretis, et ille adesset, utque nec quid fieri oporteret, dici facile posset) illud etiam ad reliqua accessit, ut id quidem senatusconsultum populo nemo legerit, neque

ΠΕΡΙ ΠΑΡΑΠΡΕΣΒΕΙΑΣ. 33

δύσας ὃ ὅτι ἐδημηγόρει ταῦτα, ἀ διεξήλθον
 ἄρτι πρὸς ὑμᾶς ἐγὼ, τὰ πολλὰ, καὶ μεγά-
 λα ἀγαθὰ, ἀ πεπεικῶς ἔφη τὸν Φίλιππον
 ἦκιν, καὶ διὰ ταῦτα χεῖμαλα αὐτῷ τῆς Θη-
 βαίης Ἰππεκηνυχέναι. ὥσθ' ὑμᾶς, ἐκπεπλη-
 γμύνης τῇ παρεσία τὸ πρῶτον τῇ δ' Φιλίππῃ,
 καὶ τέτοις ὀργιζομύνης Ἰπὶ τῷ μὴ πωρηγελ-
 κέναι, πρᾶοτέρῃς γνέας πινός, πάνθ' ὅσα
 ἐβέλεσθε ὑμῖν ἔσεας πωροδοκῆσθαι, καὶ
 μηδὲ φωνὴν ἐθέλειν ἀκένειν ἐμῷ, μηδ' ἄλλῃ
 μηδενός. καὶ μὲν ταῦτα ἀνεγνώσκετο ἡ Ἰππολὴ
 ἡ πρὸ δ' Φιλίππου, ὡς ὅτι ἔγραψεν, ἀπο-
 λειφθεὶς ἡμῶν, ἀντικρὺς ἔτωσί, καὶ διαρρήδιω
 ἀπολογία γεγραμμένη τῷ τέτοις ἡμαρτη-
 μένων. καὶ γὰρ ὡς αὐτὸς κατεκάλυπεν αὐτοὺς,
 βελομένους Ἰπὶ τὰς πόλεις ἰέναι, καὶ τῆς ὀρ-
 κοῖς ἀπολαμβάνειν, ἐνεσι, ὥς, ἵνα σωδιαλ-

audierit populus, sed iste sur-
 rexerit, et ea praedicarit, quae
 modo vobis exposui, multa et
 ingentia bona, quae se impe-
 trasse a Philippo atque afferre
 iactabat, propter quae proscri-
 ptus esset a Thebanis. proinde
 vos territi primum praesentia
 Philippi, et istis irascentes, qui
 non ante indicassent, aliquan-
 to mitiores fiebatis, quod omnia
 vos consecuturos quae velletis,

sperabatis, nec vocem audire
 meam, aut cuiusquam alterius
 volebatis. post haec recitaban-
 tur missae a Philippo literae,
 quas iste scripserat, commora-
 tus post nos, quae palam et a-
 perte nihil erant aliud quam
 defensio scelerum, quae isti
 perpetrarant. nam et hoc in-
 est, se prohibuisse illos in vr-
 bis ituros, et iusiurandum ex-
 acturos, et, ut adiumento sibi

E

essent

λάτῃωσιν αὐτῷ οὗτοι Ἀλεῖς πρὸς οὗτον Φαρσα-
λίης, κατέχεν αὐτὰς, καὶ πάντα ἀναδεχόμε-
νοι, καὶ εἰς ἑαυτὸν ποιέμενος τὰ τούτων ἀμαρ-
τήματα ἐσιν ὑπὲρ ᾧ Φωκέων, ἢ Θεσπιέων, ἢ
ᾧ οὗτοι ἀπήγειλε πρὸς ὑμᾶς, ἀλλ' οὐδ' ἐ-
μικρόν. καὶ τοῦτο οὐκ ἄπο ταυτομάτου τοῦτον
ἐπράχθη τὸν τρόπον, ἀλλ' ὑπὲρ μὲν ᾧ πρὸς
τούτων ὑμᾶς ἐδὲ δίκῃ λαμβάνειν, καὶ πεποι-
ηκότων, καὶ διωκηκότων καὶ δέν, ᾧ ὑμεῖς πρὸς
εταῖρα ἐν τῷ ψηφίσματι, ἐκείνοι ἐνδέχεται
τὴν αἰτίαν, καὶ φησιν αὐτὸς αἰτεῖται γεγνη-
σθαι, ὃν οὐκ ἐμέλλεθ' ὑμεῖς, οἶμαι, δυνήσεσθαι
κολάσαι· ἀλλ' ἐκείνοι ἐξαπατῆσαι, καὶ πρὸς
λαβεῖν τὸ πᾶσι εὖ ἐβόλετο, καὶ οὗτοι ἀπήγειλεν,
ἵνα μηδὲ ἐγκαλέσαι, μηδὲ μέμψασθαι μηδὲν
ὑπερῶν ὑμεῖς ἐχῆτε Φιλίππῳ, μήτ' ἐν οὗτοι

essent in reconciliandis Alenfi-
bus et Pharsaliis, eos detinuisse,
denique omnia istorum pecca-
ta in se transfert, et sibi ascri-
bit: Phocenium vero, aut
Thespiensium, aut eorum quae
iste vobis nunciarat, nulla vel
minima fit mentio. neque hoc
forte fortuna ita factum est,
sed quarum rerum vobis poe-
nae sumendae erant ab istis,
qui nihil fecerant aut admini-

strarant eorum quae senatus-
consulto iusseratis, earum ille
culpam in se transfert, seque
in causa fuisse affirmat, quem
vos punire scilicet non posse-
tis: quae autem ille fraude
obtinere, et praeripere ciuitati
voluit, ea iste renunciauit, ut
neque accusare, neque postea
queri quicquam de Philippo
possetis, cum ea nec in literis
illius, nec orationibus usquam
con-

ΠΕΡΙ ΠΑΡΑΠΡΕΣΒΕΙΑΣ. 35

σολῇ, μήτ' ἄλλοθι μηδαμῶ τοῖς παρ' ἐκείνους
τέτων ὄντων. λέγει δ' αὐτοῖς αὐτῶ τῶ Ἰπι-
σολῶ, ἣν ἔγραψε μὲν ἔτ', ἐπεμψε δ'
ἐκείνῳ ἡ σκοπεῖθ' ὅτι τῶτον ἔχει τὸν τρόπον,
ὃν διεξελέλυθα ἐγώ. λέγει. ΕΠΙΣΤΟΛΗ. ἀκέρει,
ὡ ἄνδρες Αθηνᾶιοι, τ' Ἰπισολῆς, ὡς καλὴ ἡ
φιλάνθρωπος. πρὸς τὴν Θηβαίων, ἡ Φωκέων,
ἡ τῶ ἄλλων, ὧν ἔτος ἀπήγειλε πρὸς ὑμᾶς,
ἐδὲ γρ'. ταύτης τοίνυν ἐδοποιῶ ἐστὶν ὑγίης
ἡ τοῦτο αὐτίκα δὴ μάλα ὑμεῖς ὀψεδε. ὁ
μὲν γὰρ Αλεῖς, οὗς ἵνα σιωδιαλλάτῃωσιν, ἐκεί-
νος κατὰρχαῖν φησι τέτοις, τοιαύτης τετυχή-
κασι τ' διαλλαγῆς, ὡς ἐξελέλκον, ἡ ἀνά-
στατος ἡ πόλις αὐτῶ γέγονε. οὗτος δ' αἰχμα-
λώτοις ὁ σκοπῶν τί ἂν ποιῶν ὑμῖν χαρίσασθαι,
ἐδ' ἐνθυμηθῆναί φησι λύσασθαι. μεμαρτύρη)

continerentur. age recita ipfas
litteras, quas ut iste scripsit, sic
ille misit, et considerate, an
eo illa modo se habeant, quo
ego exposui. recita. LITTE-
RAE. auditis, Athenienses,
litteras, quam praeclare sint et
humanae. de Thebanis autem
et Phocensibus, aut aliis, de
quibus ille apud vos renuncia-
vit, ne tantillum quidem. in iis
igitur nihil prorsus aequi et

boni continetur, idque vos ipsi
statim perspicietis. nam et A-
lenses, quorum reconciliandi
gratia se istos detinuisse dicit,
eam conciliationem experti
sunt, ut extorres sint facti, et
vrbs eorum sit eversa; capti-
vos autem, is qui dispiciebat
quo pacto vobis gratificaretur,
missos facere, ne in mentem
quidem sibi venisse profitetur.
Iaepe autem testatum vobis est,

δὲ δῆπρ' ἔθεν ὑμῖν ἐν τῷ δήμῳ πολλάκις, ὡς
 ἐγὼ τάλαντον ἔχων ἐπ' αὐτοὺς ὠχόμην, καὶ
 νῦν μαρτυρησέμεν). διὸ καὶ τὴν ἐμὴν φιλο-
 πρίαν ὅσῳ ἀφαιρούμενος, τοῦτ' ἐπέσειεν ἐκεί-
 νον ἐγράψαι. ὁ τοίνυν μέγιστον ἀπάντων. ὁ
 γὰρ εἰς τὴν προτέραν γράψας Ἐπιστολὴν,
 ἣν ἠνέγκαμην ἡμῖς, ὅπ' ἐγράφον μὲν ἂν καὶ
 διαρρήδην ἡλικα ὑμᾶς οὕτως ποιήσω, εἰ οὐ ἥδην
 καὶ τὴν συμμαχίαν μοι χρησομένῳ, γεγο-
 νῆας ὅτ' ἡ συμμαχίας, ἣ φησιν εἰδέναι τί ἂν
 ποιῶν χαρίσασθαι, εἴδῃ ὁ αὐτὸς ὑπέχετο·
 τῷτο γὰρ ἦδει δηλονότι, εἰ περὶ μὴ ἐφενάκιζεν
 ὑμᾶς. ἀλλὰ μὲν, ὅπ' ταύτῃ ἔτος ἐγράψας,
 λέγε μοι λαβὼν ἐκ τῆς προτέρας Ἐπιστολῆς
 αὐτὸ τοῦτο ἐνθένδε. λέγε. ΕΞ ΕΠΙΣΤΟΛΗΣ.
 ἔκουσ', πρὶν μὲν εἰρήνης τυχεῖν, εἰ καὶ συμ-

idque publice, me attulisse ta-
 lentum, et ad eos redimendos
 profectum esse, quod testimo-
 nium nunc etiam audietis. qua-
 propter ut iste laudem illam
 benignitatis mihi eriperet, et-
 iam id ut inscriberet, Philippo
 persuasit. quod igitur maxi-
 mum est omnium, qui priori-
 bus literis per nos allatis, in-
 scripserat, se aperte etiam fu-
 isse scripturum, quantis bene-
 ficiis vos affecturus esset, si

sciret societatem etiam secum
 initum iri, is, conflata socie-
 tate, neque scire se, qua re
 vobis gratificetur, neque quic-
 quam promississe ait; quod uti-
 que nosset, si fucum vobis non
 fecisset. verum ut cum haec
 scripsisse constet, cape priores
 literas, atque ex illis idipsum
 recita, ab hoc initio. ΕΞ ΕΠΙ-
 ΤΟΛΗΣ. ante pacem igitur im-
 petratam, si etiam societas se-
 cum iniretur, se scripturum
 pro-

ΠΕΡΙ ΠΑΡΑΠΡΕΣΒΕΙΑΣ. 37

μαχία προσήροι' αὐτῶ, γράψεν ὁμολόγη
 ἡλικία τινὲ πόλιν δὲ ποιήσας· ἐπειδὴ δ' ἀμ-
 φότερα αὐτῶ γέγονεν, οὐκ εἰδέναι φησὶ, πῶς
 ἂν ποιῶν χαρίσασθαι. εἰ δ' ὑμεῖς λέγετε,
 ποιήσεν ἂ μὴτε αἰχμῶν, μὴτε ἀδοξίαν
 αὐτῶ φέρει, εἰς ταύτας τὰς περὶ φάσεις κα-
 ταφύγων, καὶ ἄρα εἶπητέ τι καὶ περὶ αὐτῶ
 ὑμεῖς ἐπαγγείλασθε, ἀναχώρησιν ἑαυτῶ κα-
 ταλείπετε. ταῦτα τίνω, καὶ πολλὰ ἕτερα ἐνὶ
 ᾧ αὐτῶ τὸν δὲ ἐξελείχεν, καὶ διδάσκον
 ὑμᾶς, καὶ μὴ περὶ αὐτῶ τὰ περὶ αὐτῶ εἶναι, εἰ
 μὴ Θεσπιαὶ, καὶ Πλαταιαὶ, καὶ τὸ Θηβαίοις
 αὐτίκα δὴ μάλα δώσαν δικῶν ἀφείλετο τινὲ
 ἀλήθειαν. καὶ τι ταῦτα, εἰ μὲν ἀκῆσαι μόνον
 εἶδεν, καὶ φενακισθῆναι τινὲ πόλιν, ὁρθῶς ἐλέ-
 γετε· εἰ δ' ἐπερὶ αὐτῶ τὸν δὲ, σιωπᾶσθε συνέ-

promittebat, quantis rempubli-
 cam beneficiis affecturus esset :
 postquam autem vtrumque ob-
 tinuit, ignorare se dicit, qua
 vobis re gratificetur. cum vero
 vos ea facturos dicatis, quae
 ei nec pudenda, nec ignomi-
 niosa sint, ad has excusationes
 confugiendo, etsi sane et ipse
 dixerit aliquid, et vos adduca-
 mini ad pollicendum, recep-
 tum sibi relinquit. haec igitur
 et alia multa eo tempore sta-

tim in re praesenti coargui po-
 tuerunt, vosque edoceri, et ca-
 vere, ne rerum gerendarum oc-
 casiones amitteretis, nisi The-
 spiae, et Plataeae, et Theba-
 nis sine mora infligendum sup-
 plicium, veritatem vobis eri-
 puisset. atqui ea si tantum au-
 dienda fuissent, et verba dan-
 da ciuitati, recte dicta essent :
 si reuera gerenda et prae-
 standa, taceri expediebat. nam
 si in eo res iam erant, vt nec
 ani-

φερεν. εἰ μὲν γὰρ ἐνταῦθ' ἰὼ ἤδη τὰ πρῶτα
 γμάτα, ὥς τε μὴδ' αἰσθομένοις τῆς Θηβαίους
 πλεονεῖναι μὴδέν, τί ἔγεγονεν; εἰ δ' ὅτι τὸ
 πρῶτον ἐλάττω κεκώλυτο, τίς ὁ ἐκπλαλήσας; ἔχ
 ἔτος; ἀλλ' ἔτε ἔμελλεν, ἔτ' ἠββαλήθη ταῦτ',
 ἔτ' ἠλπισεν ἔτος· ὥς τε ἔγε ἐκπλαληκέναι
 μὴδ' αἰτίαν ἔχέτω. ἀλλὰ φενακισθῆναι τοῖς
 λόγοις τέτοις ὑμᾶς ἔδει, καὶ ἐμὲ τάλῃθι μὴ
 ἐβελῆσαι ἀκῶσαι, καὶ αὐτὸς οἶκοι καταμεῖναι,
 καὶ ψήφισμα νικῆσαι τρίτον, δι' ἃ Φωκεῖς
 ὑπολοιῶν. διὰ ταῦτ' ἐσπαθᾶτο ταῦτα, καὶ
 διὰ ταῦτ' ἐδημηγορεῖτο. ἀκῶν τίνων ἐγὼ
 πλῆκαῦτα καὶ τριαῦτα ἐπαγγελιομένους τούτου
 τότε, ὅς ἀκείβωως εἰδὼς ὅτι ψεύδεται, καὶ ὅθεν,
 φράσω πρὸς ὑμᾶς· πρῶτον μὲν, ἐκ δ', ὅτε
 τὸς ὄρεοις ἤμελλε Φίλιππος ὀμνύναι τὸς

animaduerfis insidiis Thebani
 quicquam proficerent, cur fa-
 ctæ non sunt? sin propterea
 sunt impeditæ, quod illi prae-
 senferant, quis enunciauit?
 nonne iste? sed illa neque Phi-
 lippus instituit, aut voluit, ne-
 que sperauit iste: proinde e-
 nunciationis eum crimine li-
 bero. fucum illis verbis fieri
 vobis oportuit, et id effici, ne
 verum ex me audire velletis,

et vt domi maneretis, et tale
 scitum iuberetur, quo Pho-
 censes interituri essent; eo per-
 tinebant illae deliciae, hinc e-
 rant illae conciones. ego verò
 cum tanta et talia illum pol-
 liceri tum audirem, et men-
 tiri compertum haberem, id-
 que vnde dicam vobis (primum
 ex eo, cum Philippus iusiur-
 randum de pace daturus esset,
 quod Phocensis ab istis exclu-
 sos

fos e
 tace
 si fu
 rent
 Phil
 que
 hinc
 ens,
 oper
 tem
 quie
 statu

ΠΕΡΙ ΠΑΡΑΠΡΕΣΒΕΙΑΣ. 39

ὡς τ' εἰρήνης, ἐκασόνδας ἀποφραδῆναι τοὺς
 Φωκέας ὑπὸ τέτων, ὃ σιωπαῖν, καὶ εἶαν εἰκὸς
 ἡμεῖς, εἴπερ ἐμελλον σώσεσθαι· ἐπειτα, ἐκ τούτου, μήτε
 τὰς ὡς Φιλίππου πρέσβεις ταῦτα λέγειν,
 μήτε τὴν Ἐπιστολὴν τὴν τῷ Φιλίππῳ, ἀλλὰ
 τούτοις ἐκ τέτων οὐδὲν τεκμαιρόμενος, ἀναστὰς
 καὶ παρελθὼν, ἐπειρώμενος μὲν δυνάμει. ὡς
 δὲ ἀκχεῖν οὐκ ἠθέλησε, ἰσχυρίαν ἔχον, τούτοις
 μόνον διαμαρτυράμενος· καὶ πρὸς Διὸς καὶ
 θεῶν ἀναμνησέσθαι· ὅτι ταῦτα ἔτε οἶδα,
 ἔτε κοινωνῶ, πρὸς ἐμὴν δὲ, ὡς ἔδῃ πρὸς δο-
 καῖ. τσαχέως δὲ ὑμῶν ἐπὶ τῷ μηδὲ πρὸς δοκαῖ
 χρόνων, καὶ ὅπως γε, ὡς ἄνδρες Ἀθηνῶν, ἐφύω,
 ἂν πὶ τέτων γίγνηται, τέτοις μὲν ἐπαινήσεις, καὶ
 πρήσεις, καὶ σεφρωσύσεις, ἐμὲ δὲ, μή καὶ μὲν
 καὶ πὶ τῶν ἐναντίων, ὅπως τέτοις ὀργαῖσθε,

fos esse foedere apparebat, quod
 taceri et omitti conveniebat,
 si futurum erat ut conserua-
 rentur: deinde quod neque
 Philippi legati id dicebant, ne-
 que literae Philippi, sed iste)
 hinc igitur coniecturam capi-
 ens, surrexi et prodii, daturus
 operam, ut refragarer. ut au-
 tem vos audire me nolebatis,
 quieui, tantum duntaxat te-
 status (idque obsecro vos per

deos ut in memoriam reuocetis)
 me ea neque scire, neque
 participare, et addidi, neque
 etiam exspectare. ut autem vos
 illud verbum nec exspectandi,
 aegre ferebatis, facite, inquā,
 Athenienses, si quid istorum
 factum fuerit, ut istos laudetis,
 et ornetis, et coronis donetis,
 me vero non: sed si quid se-
 cus acciderit, istis irascimini,
 ego vero cedo. non nunc, sub-
 iicit

ἐγὼ δὲ, ἀφίσταμαι. μὴ νῦν, ὑπολαβὼν ἔφη
 Αἰσχίνης ἔτσι, μὴ νῦν ἀφίσασο· ἀλλ' ὅπως
 τότε μὴ προσαοιήσῃ. νῆ Δία, ἀδικήσω γ' ἔφην.
 ἐπιδυνασὰς δὲ ὁ Φιλοκράτης μάλα ὑβριστικῶς,
 εἰδέν ἐστιν, ἔφη, θαυμαστὸν, ὃ ἄνδρες Αθῆναιῶις,
 μὴ ταυτὰ ἐμοὶ καὶ Δημοσθένει δοκεῖν· ἔτι
 μὲν γὰρ ὕδωρ, ἐγὼ δ' οἶνον πίνω. καὶ ὑμεῖς ἐγε-
 λαῖτε. σκέψασθε δὴ τὸ ψήφισμα, ὃ δίδωσι
 γράψαι μὲν ταῦτα ὁ Φιλοκράτης. ἀκῆσαι
 μὲν γὰρ ἔτσι, παλκάλως ἔχῃ· ἐπειδὰν δ' ἑὶς
 καὶ εἰς συλλογίσῃται, ἐφ' ὧν ἐγράφη, καὶ
 τὰς ὑποχέσεις, αἷς ἔτι ὑποχρῆντο τότε,
 εἰδέν ἄλλο φανήσονται, πλὴν πωδῶντες Φι-
 λίπῳ καὶ Θεβαίοις Φωκέας, μόνον ἐκ ὁπί-
 σω τῶ χεῖρε δῆσαντες. λέγε τὸ ψήφισμα.
 ΨΗΦΙΣΜΑ. ὁρᾶτε, ὃ ἄνδρες Αθῆναιῶις, τὸ ψή-

iicit Aeschines iste, non nunc
 cede, sed vide ne tunc tibi
 vendices. ita fiet, inquam, nisi
 velim esse iniurius. at Philo-
 crates post illum surgens valde
 insolenter, nil mirum, inquit,
 est, Athenienses, non eadem
 videri mihi quae Demostheni;
 nam is quidem aquam, ego
 vero vinum bibo. ibi vos ride-
 batis, iam decretum confide-
 rate, Athenienses, quod po-

stea scribendum curavit Phi-
 locrates. nam obiter quidem
 auditu sane praeclarum est:
 sed si quis tempora computa-
 rit, quibus scriptum fuit, et
 pollicitationes quas iste tum
 afferebat, constabit, eos nihil
 fecisse aliud, quam tradidisse
 Philippo et Thebanis Phocen-
 sis, tantum non manibus post
 terga religatis. recita decre-
 tum. DECRETVM. videtis,
 Athe-

Φ
 ἐς
 Φ
 καὶ
 δὴ
 γε
 ὡς
 εἰ
 ὑπ
 γε
 ἐγ
 πο
 Φι
 Αθ
 γε
 μέν

Athe-
 tis la-
 boru
 eade
 lippo
 socie
 pus,
 rum
 nihil
 erat,
 licen
 ret,

ΠΕΡΙ ΠΑΡΑΠΡΕΣΒΕΙΑΣ. 41

φισμα, ὅσων ἐπαίνων καὶ ὅσης Διφημίας μετόν
 ἐστὶ καὶ τὴν εἰρήνην εἶναι τὴν αὐτὴν ἣν περ
 Φιλίππῳ, καὶ τοῖς ἐκγόνοις, καὶ τὴν συμμαχίαν·
 καὶ ἐπαινέσαι τὸν Φίλιππον, ὅτι ἐπαγγέλλετο
 δίκαια ποιήσιν. ἀλλ' ἐδὲν ἐκείνός γε ἐπιγ-
 γέλλετο, ἀλλὰ τούτου γε ἔδει ἐπαγγέλλεσθαι,
 ὥς ἐδὲ εἰδέναι φησὶ, τί ἂν ποίων ὑμῖν χα-
 εῖσαιτο· ἀλλ' ἔτι ἦν ὁ λέγων ἰσχυρὰ καὶ
 ἰσχυρὰ. πρὸς τὸν τὰς πατρὶς τέττα λό-
 γους ὡρμηκώτατος ὑμᾶς λαβὼν ὁ Φιλοκράτης,
 ἐγγράφει τούτο εἰς τὸ ψήφισμα· εἰάν τῃ μὴ
 ποιῶσι Φωκεῖς ἀδελφοὶ, καὶ πατριδοφύλοι τοῖς Ἀμ-
 φικτύοις τὸ ἱερόν, ὅτι βοηθήσῃ ὁ δῆμος ὁ
 Ἀθηναίων ἐπὶ τὰς διακωλύοντας αὐτὰ γί-
 γνεσθαι. ἐκοιῶν, ὡς ἄνδρες Ἀθηναῖοι, μενόντων
 μὲν ὑμῶν οἴκοι καὶ οὐκ ἐξεληλυθότων, ἀπελη-

Athenienses, decretum quan-
 tis laudibus et benignitate ver-
 borum sit refertum; et pax
 eadem, inquit, esto quae Phi-
 lippo, etiam posteris eius, et
 societas; et laudetur Philip-
 pus, quod pollicetur se factu-
 rum ea quae aequa sint. verum
 nihil ille quidem pollicitus fu-
 erat, sed tantum aberat e pol-
 licendo, ut se ignorare dice-
 ret, qua re vobis gratificare-

tur; iste autem pro eo loque-
 batur, et pollicebatur. Philo-
 crates igitur vos in istius ver-
 ba propensos nactus, illud in-
 scribit decreto; quod nisi fe-
 cerint Phocenses ea quae de-
 beant, nec Amphictyonibus
 templum tradiderint, popu-
 lum Atheniensem auxilia mis-
 surum contra eos, per quos
 stet, quo minus ea fiant. itaque,
 Athenienses, vobis domi ma-
 nentibus

λυθόντων ὃ τῷ Λακεδαιμονίων καὶ αἰσχροπρε-
 μίων τῷ ἀπάτῃ, ἐδενὸς δὲ ἄλλος παρὲν-
 τῷ τῷ Ἀμφικτυόνων πλὴν Θεσσαλῶν καὶ
 Θεβαίων, διφρημότατα ἀνθρώπων, τέτοις παρὰ
 δῆνα γέγραφε τὸ ἱερὸν, γράψας τοῖς Ἀμ-
 φικτύοσι παρὰδῆνα. ποίοις; ἐ γὰρ ἦσαν αὐ-
 τόθι, πλὴν Θεβαῖοι, καὶ Θεσσαλοί. ἀλλ' οὐδὲ
 συγκαλέσαι τὰς Ἀμφικτυόνας, ἐδὲ Ἰππικῆν
 ἕως ἂν συλλεγώσιν, ἐδὲ βοηθεῖν Πρῶξενον εἰς
 Φωκέας, ἐδὲ Ἰξίεναι Ἀθιναίους, ἐδὲ τριῶτον
 ἐδέν. καὶ τοὶ καὶ Ἰππικολὰς ἐπεμψεν ὁ Φίλιπ-
 πῷ δύο, καλέσας ὑμᾶς, ἐχ' ἵν' Ἰξέλθῃτε.
 πώμαλα. ἐ γὰρ ἂν ποτε τὰς χρόνους ἀνελών,
 ἐν οἷς ἠδυνήθητ' ἂν ἐξελθεῖν, πηλικαύτα ἐκάλει,
 ἐδὲ ἂν ἐμὲ, ἠνίκα δούρειον ἀποπλεῖν ἐβαλόμην,
 κατεκώλυεν, ἐδὲ τριαυτὶ λέγειν τέττω παρὰ-

nentibus et non egressis, et
 regressis Lacedaemoniis frau-
 de animaduersa, et nemine al-
 io Amphictyonum praesente
 praeter Thessalos et Theba-
 nos, minima cum offensioe,
 et moderatione summa scripsit,
 templum illis esse tradendum,
 cum tradendum esse scripsisset
 Amphictyonibus. quibus? ne-
 que enim erant ibi alii, quam
 Thebani et Thessali. sed ne-

que conuocari iussit Amphic-
 tyones, neque differri dum
 conuenissent, neque Proxenum
 ferre opem Phocenibus, neque
 educere exercitum Athenien-
 sis, neque tale quicquam. quin
 et literas misit Philippus binas,
 quae vocabant vos, non ut ex-
 iretis. nequaquam. neque enim
 spacium sustulisset, quo exire
 potuissetis, et tum demum vo-
 casset, neque me huc nauiga-
 turum

ΠΕΡΙ ΠΑΡΑΠΡΕΣΒΕΙΑΣ. 43

έταπεν, ἐξ ὧν ὑμεῖς ἤκιστα ἐμέλλετε ἐξιέναι·
 ἀλλ' ἵν' αὖ ἐξέλθετε οἰόμενοι πρῶτον αὐτόν,
 μηδὲν ἐνδυπτόν ψηφίσαιτε αὐτῷ, μηδ' ἀμύ-
 νοιῶ, μηδ' ἀντέχοιεν. ④ Φωκεῖς, Ἰπὶ ταῖς
 παρ' ὑμῶν ἐπέχοντες ἐλπίσιν, ἀλλ' ἀπογόνους
 ἀποκτείνετε, ἑαυτοὺς ἐγχειρίζετε. λέγε δ' αὐ-
 τοῖς αὐτὰς τὰς Ἰππολῶν τὰς ἔ Φιλίππου.
 ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ. αἱ μὲν τίνων Ἰππολῶν, καλῶ-
 σιν αὐταὶ καὶ νῆ Δία, ἥδη γε τέτις δ', εἴπερ
 ἡμεῖς πὶ τέτων, τί ἄλλο προσήκειν ἢ σωει-
 πειν, ὅπως ἐπεξέλθοιτε ὑμεῖς, ἐπὶ τὸν Πρῶτον,
 ὃν περὶ τὰς τόπας ἡδεσαν ὄντα, γράφειν δι-
 ξέως βοηθεῖν; πάντα τοίνυν τὰνδυπία τέτων
 φαίνον) πεποιηκότες. εἰκότως. ἐ γὰρ οἷς ἐπέ-
 σελλε προσέχον τὸν νοῦν, ἀλλ' αὖ φρογῶν
 ταῦτ' ἔγραφε σωήδεσαν. τέτοις οὖν σω-

turum detinuisse, neque talia
 istum verba facere iussisset,
 quibus adducti vos minime ex-
 ituri eratis : sed id spectavit,
 ut vos, putantes eum facturum
 quae velletis, nihil ei contra-
 rium decerneretis, et Phocen-
 ses vim non propularent, ne-
 que resisterent, expectatione
 spei per vos sibi factae, sed de-
 speratione fracti, omnes dedi-
 tionem facerent, sed recita eis

ipfas Philippi literas. LITTE-
 RAE. ac literae quidem hae
 vocant, atque adeo statim. istos
 autem, si quid istorum verum
 sincerumque fuisset, quid de-
 cuisset aliud quam suffragari,
 ut copias educeretur, et decer-
 nere, ut Proxenus, quem in
 illis locis esse norant, statim
 opem ferret? verum omnia
 his eos contraria facisse constat,
 nec abs re. nihil enim eius li-
 teras

ἐπράτηον, καὶ τέτοις συνηγωνίζοντο. ④ μὲν
 τοίνυν Φωκεῖς, ὡς τὰ παρ' ὑμῶν ἐπύθοντο ἐκ
 τῆς ἐκκλησίας, καὶ τὸ ψήφισμα τοῦτο ἔλαβον
 τὸ ἔξ Φιλοκράτοις, καὶ τὴν ἀπαγγελίαν ἐπύ-
 θοντο πῇν τέτις, καὶ τὰς ὑποχέσεις, καὶ πάν-
 τας τοὺς τρόπους ἀπώλουντο. σκοπεῖτε γάρ.
 ἦσαν ἀπιστοιῦτές πινες αὐτόθι τῷ Φιλίππῳ,
 καὶ νομῶ ἔχοντες. ἔτσι πεισθύνει ὑπήχθησαν.
 διὰ τί; ὅτι ἡγεῖτο, ἐδὲ εἰ δεκάκις Φίλιππον
 αὐτὸς ἔξηπάτα, ἐδέχοντο ἂν τὴν γε Αθιναίων
 πρέσβεις, Αθιναίους ἐξαπαλᾶν τολμῆσαι·
 ἀλλ' εἶναι ταῦτ' ἀληθῆ, ἃ ὁδοῦ ἀπήγειλε
 πρὸς ὑμᾶς, ὧς τοῖς Θεβαίοις ἤκειν, ὅσα αὐ-
 τοῖς, ὀλεσθῆν. ἦσαν ἄλλοι πινες, οἱ πάχυν
 ὀπιᾶν, καὶ ἀμύνασθαι δεῖν ὄντο. ἀλλὰ καὶ τέτις
 μαλακὸς ἐποίησε, τὸ, τὸν Φίλιππον ὑπάρχον

teras curabant, sed quo eas
 consilio scripsisset, norant. id
 igitur adiuuabant, et defende-
 bant. Phocenses autem, ut
 quid apud vos actum esset in
 concione audierunt, et decre-
 tum illud Philocratis accepe-
 runt, et renunciationem istius
 et pollicitationes, modis omni-
 bus perierunt. quod ita intelli-
 getis. fuerunt ibi qui Philippo
 diffiderent, cordati homines.

ii adducti sunt, ut ei fidem
 haberent. quamobrem? quia
 putabant, etiamsi decies ipsi a
 Philippo deciperentur, nun-
 quam tamen fore, ut Atheni-
 ensium legati Atheniensis de-
 cipere auderent; sed vera esse
 illa, quae iste vobis renuncii-
 asset, et Philippum in Theba-
 norum, non in ipsorum venire
 excidium. erant alii quidam,
 qui quiduis perferendum, et
 pro-

ΠΕΡΙ ΠΑΡΑΠΡΕΣΒΕΙΑΣ. 45

αὐτοῖς πεισθῆναι, καὶ τὸ, ταῦτα εἰ μὴ ποιή-
 σαι, ὑμᾶς ἐπ' αὐτὰς ἥξειν, οὓς βοηθήσειν
 αὐτοῖς ἡλπίζον ἐκείνοι. ἀλλὰ καὶ μελαμέλῃ
 ὑμῖν ὥντο πινες, πεποικημένοι τὴν πρὸς Φί-
 λιππον εἰρήνῃ. τέτοις, ὅτι καὶ τοῖς ἐκγόνοις
 τὴν αὐτὴν ἐψηφίσασθε, ἐπέδειξαν· ὥς πάν-
 ταχῇ τὰ παρ' ὑμῶν ἀπογνωθῆναι. διόπερ
 ταῦτα πάντα εἰς ἓν ψήφισμα ἔτοιμω ἐσκό-
 ασαν, ὃ καὶ μέγιστον ἔμοιγε δοκᾷσιν ἀπάντων
 ὑμᾶς ἡδίκηκέναι. τὸ γὰρ πρὸς δῆδρα θνητὸν,
 καὶ διὰ κακῆς πινος ἰσχύοντα, γραφόντας εἰ-
 ρηνῇ ἀθάνατον, σωθείας τὴν καὶ τὴν πόλιν
 αἰχμῶν, καὶ ἀποσερῆσαι μὴ μόνον τῇ πόλει
 τῇ ἄλλων, ἀλλὰ καὶ τῇ πόλει τὴν πόλιν διέ-
 γεισιν τὴν πόλιν, καὶ τοσαύτην ἀεισία χη-
 σαὶς πονηρίας, ὥς τε μὴ μόνον εἶναι ὄντας

propulsandam esse vim arbitra-
 rentur. sed et illorum animos
 fregit persuasio illa de Philippi
 amicitia, et exspectatio belli
 vestri, nisi fecissent, cum illi
 ante a vobis auxilium speras-
 sent. quin et poenitere vos fa-
 ctæ cum Philippo pacis puta-
 bant quidam. iis et ad posteros
 eam pertinere pacem demon-
 strarunt, ut iam undique ve-
 stra auxilia essent desperanda.

quapropter omnia ea in vnum
 decretum coniecerunt; in quo
 iniuriam vobis omnium maxi-
 mam fecisse mihi videntur.
 nam cum viro mortali, et pro-
 pter tempora quaedam potenti
 pace immortalis decernenda,
 pacisci urbis opprobrium, et
 spoliare non modo aliorum,
 sed etiam fortunæ beneficiis
 rempublicam, et tam insigni
 uti improbitate, ut non eos
 modo

46 ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ

Αθιναίους, ἀλλὰ καὶ τὰς ὑπερὸν πόλει μέλλοντας
 ἔσεσθαι, πάντας ἡδίκηκέναι· πῶς ἔχει πάνδεινόν
 ἐστὶ; τοῦτο τοίνυν ἐδέετο ὑμεῖς ὑπομείναι
 ἂν ὑπερὸν πρὸς γράψαι πρὸς τὴν εἰρῶν,
 τὸ, ΚΑΙ ΤΟΙΣ ΕΚΓΟΝΟΙΣ, εἰ μὴ ταῖς παρ'
 Αἰσχίνῃ ρηθείσαις ὑποχέσεισι τότε Σπυρίδου
 αἰς πρὸς ④ Φωκῆς πιδύσθου, ἀπώλονται.
 καὶ γὰρ τοὶ πρὸς δόνητες αὐτὰς Φιλίππῳ, καὶ
 ἔχοντες ἐγχειρόμενοι ἐκείνῳ τὰς πόλεις,
 ἀπάντων ἐνδοτίων, ὧν πρὸς ὑμᾶς ἔτ' ἀπὸ
 γαίην ἔτυχον. ἵνα ὅτι εἰδῆτε σαφῶς, ὅτι ταῦθ'
 ἔτω καὶ διὰ τέτοις ἀπόλωλε, τὰς χρέονας ὑμῶν
 λογιζόμεναι, καθ' ἑξ ἑξί γε ἐκάστα, πρὸς ὧν δὲ
 ἂν τις ἀνπλέγῃ τέτων, ἀναστὰς ἐν τῷ ἐμῷ
 ὕδατι εἰπάτω. ἢ μὴ τοίνυν εἰρήνη Ἐλαφρο-
 λιδῶνος ἐνάτη Σπὶ δέκα ἐχρῆτο, ἀπεδημήσαμεν

modo Atheniensis, qui nunc
 sunt, sed illos etiam qui olim
 aliquando futuri sunt, omnis
 iniuriis affecerint, nonne into-
 lerandum est? hoc igitur nun-
 quam ascribere deinde susti-
 nuissetis ad pacem, ETIAM
 POSTERIS, nisi ab Aeschine
 tum recitatis pollicitationibus
 crederetis, quibus freti Phocen-
 ses perierunt, siquidem, dum
 se Philippi fidei committunt,

et vltro illi oppida tradunt, o-
 mnia eorum contraria, quae
 isti vobis renunciant, sunt
 experti. ut autem certo sciatis,
 haec ita et propter istos peri-
 disse, tempora vobis computabo,
 quibus singula facta sunt: quae
 vero istorum aliquis inficiabi-
 tur, is furgat, et ad meam a-
 quam dicat. pax igitur XIX
 Februarii facta est, peregre
 autem abfuimus nos ad exi-
 gendum

ΠΕΡΙ ΠΑΡΑΠΡΕΣΒΕΙΑΣ. 47

οἱ ἡμεῖς ἐπὶ τὰς ὀρεγας, τρεῖς μῆνας ὅλους·
 καὶ τῆτον ἅπαντα τὸν χρόνον ἦσαν ④ Φωκεῖς
 σῶοι. ἡκομην ὃ δῶρον ἀπὸ τῆ πρεσβείας τῆ ἐπὶ
 τὰς ὀρεγας, τρεῖς ἐπὶ δέκα ἔ Σκιρροφοριῶν ④
 μιλῶς· καὶ παρὴν ἐν Πύλαις ὁ Φίλιππος
 ἦδη, καὶ τοῖς Φωκεῦσιν ἐπηγγέλλετο ὧν οὐδὲν
 ἐπίσθον ἐκείνοι. σημείον δέ. εἰ γὰρ ἂν δῶρ
 ἦκον ὡς ὑμᾶς. ἡ δὲ ἐκκλησία μὲν ταῦτα, ἐν ἧ
 πάντα τὰ πράγματα ἀπώλεσαν ἔτοι, ψυ-
 σάμφοι καὶ φενακίσαντες ὑμᾶς, τῇ ἐκτῇ ἐπὶ
 δέκα ἔ Σκιρροφοριῶν ④ ἐγγύειο. ἀπὸ τοίνυν
 ταύτης, πεμπταῖα λογίζομαι καὶ τὰ παρ'
 ὑμῶν ἐν τοῖς Φωκεῦσι γινέσθαι. παρῆσαν γὰρ
 ④ τῶ Φωκέων πρέσβεις ἐνθάδε, καὶ ἦν αὐτοῖς,
 καὶ τί ἀπαγγελῶσιν ἔτοι, καὶ πῇ ψηφιεῖσθε ὑμεῖς,
 ἐπιμελὲς εἶδέναι. ἔκοιμι εἰκάς, ἡ τῷθεριον πυ-

gendum iusiurandum, tris per-
 petuos mensis; quo toto tem-
 pore Phocenses fuerunt inco-
 lumes. a legatione ad exigen-
 dum iusiurandum suscepta huc
 reuerſi ſumus XIII Maii; et
 iam intra Pylas erat Philip-
 pus, et Phocensibus polliceba-
 tur ea, quorum illi nihil cre-
 debant. cuius rei ſignum illud
 est, quod alioqui huc ad nos
 non venissent. ſecuta est po-

stea cōcio, in qua isti omnia
 negocia perdiderunt, mentien-
 do, et decipiendo vos, decimo
 sexto Maii. quinto igitur die
 post, etiam vestra decreta Pho-
 censibus esse nunciata colligo.
 adfuerunt enim Phocensium
 legati, quibus studio fuit co-
 gnoscere, tum quid isti renun-
 ciaturi essent, tum quid vos
 decreturi. vigesimo die pro-
 ponimus, responsum vestrum
 Pho-

θέας τὰς Φωκέας τὰ παρ' ὑμῶν. ἀπὸ γὰρ
 τῆς ἑκτῆς εἰς ταύτῃ, πέμπτῃ γίνε'. ὑστέρα
 τοίνυν δεκάτῃ. ἐνάτῃ. ὀγδόῃ. ταύτῃ ἐγίγνωστο
 αἱ σπονδαί, καὶ πάντα τὰ κατὰ πράγματα
 ἀπολώλει, καὶ τέλει εἶχε. τῷ τεττῷ δῆλον;
 τῇ τελευτῇ φθίνοντι, ἐκκλησιάζει μὲν ὑμεῖς
 τότε ἐν Πειραιεῖ, πρὶν τῷ ἐν τοῖς νεωρείοις,
 ἦκε δὲ Δέρκυλλος ἐκ Χαλκίδος, καὶ ἀπήγγειλεν
 ὑμῖν, ὅτι πάντα τὰ πράγματα ἐγκεχέαιρε
 Θηβαίοις ὁ Φίλιππος. ἔτι πέμπτῃ ἡμέρᾳ
 εἶναι ταύτῃ ἐλογίζετο, ἀφ' ἧς γεγονόσιν αἱ
 σπονδαί. ὀγδόῃ τοίνυν. ἐβδόμῃ. ἑκτῇ. πέμ-
 πτῃ. τελευτῇ. αὐτὸ συμβαίνει, εἰς ταύτῃ εἶναι
 πέμπτῃ. ἐκοιμῶ τοῖς χρόνοις οἷς ἀπήγγειλλον,
 οἷς ἐγραφον, πᾶσιν ἰξελέγχοντι) συνηγωνι-
 σμένοι Φιλίππῳ, καὶ σωμαῖτιοι γεγονότες δὲ
 τῷ Φωκέων ὀλέθρῳ. ἔτι τοίνυν τὸ, μηδεμίαν

Phocensis cognouisse. nam a
 XVI ad hunc, dies quintus fit.
 posterior igitur est X. IX. VIII.
 hoc factum est foedus, illic
 perdita et consummata erant
 omnia. unde id perspicitur?
 XXIII die concionem vos ha-
 bebatis in Piraeo de naua-
 libus, venit Dercyllus Chal-
 cide, et vobis nunciat Philip-
 pum summam rerum commi-
 sisse Thebanis, et quintum eum

esse diem ponebat, ex quo foe-
 dus esset factum. igitur VIII.
 VII. VI. V. IIIII. exquisite con-
 venit, ad hunc esse quintum.
 itaque temporibus quibus re-
 stituebant, quibus decerne-
 bant, omnibus conuincitur, eos
 collusisse cum Philippo, et ad-
 iutores fuisse Phocensium in-
 ternecionis. iam quod nulla
 Phocensium urbium expugna-
 ta, aut facto in eam impetu

ΠΕΡΙ ΠΑΡΑΠΡΕΣΒΕΙΑΣ. 49

τῷ πόλεων τῷ ἐν Φωκίῳσιν ἀλῶναι πολιορκία, μηδ' ἐκ προσβολῆς κτ' κρείττω, ἀλλ' ἐκ τῆς σπείσαντος πάντας ἀρδῶν ἀπολέας, μέγιστον ἐστὶ σημεῖον τῷ διὰ τέτοις πειθέντας αὐτὰς, ὡς ὑπὸ τῷ Φιλίππῳ σωθήσονται, ταῦτα παθεῖν· ἔτι γὰρ ἐκείνόν γε ἠγνόουν. φέρε δὴ μοι καὶ τὴν συμμαχίαν τὴν τῷ Φωκίῳ, καὶ τὰ δόγματα, ὑφ' ὧν καθεῖλεν αὐτῶν τὰ τεῖχη, ἵν' εἰδῆτε, οἷον ὑπαρχόντων αὐτοῖς παρ' ὑμῶν, οἷον ἔτυχον διὰ τέτοις, τὰς θεοῖς ἐχθρὰς. λέγε. ΣΤΜΜΑΧΙΑ ΑΘΗΝΑΙΩΝ ΚΑΙ ΦΩΚΕΩΝ. ἀλλὰ μὴ τίνῃ ὑπῆρχε παρ' ὑμῶν αὐτοῖς, ταῦτ' ἐστὶ, φιλία, συμμαχία, βοήθεια· ὧν δ' ἔτυχον διὰ τῆτον, τὸν βοηθῆσαι κωλύσασθαι ὑμᾶς ἀκέσαι. λέγε. ΟΜΟΛΟΓΙΑ ΦΙΛΙΠΠΟΥ ΚΑΙ ΦΩΚΕΩΝ. ἀκείλει, ὧ δῆδρες Ἀθηναῖοι. ὁμολογία Φιλίππου καὶ Φωκίῳν φησὶν,

vi capta est, sed persuasione funditus omnes perierunt, maximo argumento est, id eis accidisse propterea quod Aeschini crediderunt, se a Philippo conseruatum iri: neque enim illum ignorabant. age, profer mihi et societatem Phocensium, et decreta per quae muros eorum subruit, ut scias, qua necessitudine vobiscum coniuncti, qualia pertu-

lerint propter istos sacrilegos. recita. SOCIETAS ATHENIENSIVM ET PHOCENSIVM. coniuncti igitur fuere vobiscum, amicitia, societate, auxilio: quid vero pertulerint propter istum, qui vos opem ferre prohibuit, audite. recita. CONVENTA PHILIPPI ET PHOCENSIVM. auditis Athenienses. conuenta Philippi et Phocensium, inquit, non Thebanorum

ἐχὶ Θηβαίων καὶ Φωκέων, ἐδὲ Θεσσαλῶν καὶ
 Φωκέων, ἐδὲ Λοκρῶν, ἐδὲ ἄλλαι τῆς παρόντων
 ἐδενός. καὶ πάλιν, ᾠσαδοῦμαι ἢ τὰς πόλεις
 φησὶ Φωκέας Φιλίππῳ, ἐχὶ Θηβαίοις, ἐχὶ
 Θεσσαλοῖς, ἐδὲ ἄλλῃ ἐδενί. διὰ τί; ὅτι Φί-
 λιππῷ ἀπήγγειλε πρὸς ὑμᾶς ὑπὸ τέττα,
 ἵππῃ τῇ τῆς Φωκῆων σωτηρία παρεληλυθέναι.
 τέττω δὴ πρὸς τὸν ἵππιδον, καὶ πρὸς τοῦτον
 πάντ' ἐσκόποῦν. πρὸς τέττον ἐποιουῦτο τὴν
 εἰρήνην. λέγε δὴ τὰ πύλοιπα, ἔ σκοπεῖτε τί
 πισδύσθητες, πῶς ἐπαθον. ἀεὶ γὰρ ὅμοια, ἢ πα-
 ραπλήσια, οἷς ὅσ' ἀπήγγειλε; λέγε. ΔΟΓΜΑ
 ΑΜΦΙΚΤΥΟΝΩΝ. τέττων, ὃ ἄνδρες Ἀθηναῖοι,
 δεινότερα ἐ γέγονεν, ἐδὲ μείζω πρᾶγμα
 ἐφ' ὑμῶν ἐν τοῖς Ἑλλήσιν· οἶμαι δὲ ἐδὲ ἐν
 τῷ πρῶτῳ χρόνῳ. πηλικύτων μύθοι, καὶ τοι-

banorum et Phocensium, nec
 Thessalorum et Phocensium,
 nec Locrensiū, nec aliorum
 qui adfuerunt vllius. et rursus,
 tradendas esse, inquit, vrbis
 Philippo, non Thebanis, non
 Thessalis, non alii cuiquam.
 quapropter? quia renunciaba-
 tur ab istis, Philippum propter
 Phocensium conseruationem
 adesse. ei igitur credebant om-
 nia, ad eum omnia refere-

bant, cum eo pacem faciebant.
 age recita reliqua, considerate
 quae sperarint, et quae sint
 perpeffi. nunquid similia et
 consentanea illis, quae iste re-
 nunciauit? recita. DECRE-
 TVM AMPHICTYONVM. his,
 Athenienses, nihil atrocius fa-
 ctum est, nec maius, non mo-
 do nostra aetate in Graecia,
 sed nec, vt opinor, etiam su-
 periori tempore. tantarum igitur

ΠΕΡΙ ΠΑΡΑΠΡΕΣΒΕΙΑΣ. 51

ἔτων πραγμάτων εἰς ἀνὴρ κύριος Φίλιπ-
πος γέγονε διὰ τέτοις, οὕσης τῆς Αθηναίων
πόλεως, ἥ περὶ εἶναι τῶν Ελλήνων πάτριον,
καὶ μηδὲν τοιούτων φειορᾶν γιγνώσκον. ὃν μὲν
τοίνυν τρόπον (4) ταλαίπωροι Φωκεῖς λυπο-
λώλασιν, καὶ μόνον ἐκ τῶν δογμάτων τούτων
εἶναι ἰδεῖν, ἀλλὰ καὶ ἐκ τῶν ἔργων αὐτῶν πέπραχεν.
Θάμα δεινόν, ὡς ἄνδρες Αθηναῖοι, καὶ ἐλε-
εινόν. ὅτε γὰρ νῦν ἐπορευόμεθα εἰς Δελφούς,
ἐξ ἀνάγκης ἦν ὁρᾶν ἡμῖν πάντα ταῦτα, οἰ-
κίας κατεσκαμμένης, τείχεα φεμνημένη, χω-
ραν ἔρημον τῶν ἐν ἡλικίᾳ, γυναικαὶ γὰρ καὶ παι-
δάρεα ὀλίγα, καὶ πρεσβύτας ἀνθρώπους οἰ-
κτρύς. ὅλως γὰρ οὐδὲν ἂν εἰς ἐφικέας δυνάμε-
ται λόγῳ τῶν ἐκεί κακῶν νῦν ὄντων. ἀλλὰ
μὴν, ὅτι τὴν ἐνδοκίαν πρὸς Θεβαίους ψῆφον

tur et talium rerum vnus ho-
mo Philippus potitus est per
istos: incolumi vrbe Atheni-
ensium, cui praeesse Graecis
patrium est, et non conuiuere,
vt quicquam tale perpetretur.
quemadmodum igitur aeru-
mnosi Phocenses interierint,
cum ex his decretis videre est,
tum etiam ex ipsis rebus quae
actae sunt. quae res specta-
culum, Athenienses, crudele

sunt et miserabile. cum enim
super Delphos proficiscere-
mur, necesse habebamus ea
videre omnia, aedificia diruta,
moenia prostrata, regionem iu-
uentute desolatam, muliercu-
las duntaxat, et paucos pue-
rulos, et senes, homines mise-
randos: denique nemo verbis
assequi possit ea mala, quae
nunc illic sunt. atqui eos olim
contrarium Thebanis pro vo-
bis

ἔθεντο ἔτοι θεὸς ὑμῶν ὑπὲρ ἀνδραποδοσμῶ
 περτεθεῖσαν, ὑμῶν ἔγωγε ἀκούω πάντων.
 τίνα ἂν οὐκ οἶεσθε, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τοὺς
 περ γόνους ὑμῶν, εἰ λάβοιεν αἰδήσιν, ψῆφον
 ἢ γνώμην θεῶς θεὸς πάντων τοῦ Φωκίαν ὀλέθρου
 αἰτίων; ἐγὼ μὲν γὰρ οἶμαι, καὶν κατὰ λείψαν-
 τας αὐτοὺς ταῖς ἑαυτῶν χερσὶ καθαρεὺς ἔσεσθαι
 νομίζειν. πῶς γὰρ οὐκ αἰχρὸν, μᾶλλον ὃ τίς
 ἔστιν ὑπερβολὴ τούτου, τοὺς σεσωκότας ἡμᾶς
 τότε, καὶ τὴν σῶξσαν θεὸς ἡμῶν ψῆφον θε-
 μίρους, τούτους πάντων ἐναντίων τετυχηκέναι διὰ
 τούτους, καὶ θεριῶσθαι τοιαῦτα πεπονθότας, οἷα
 οὐδένεες ἄλλοι πάντων Ἑλλήνων; τίς οὖν ὁ τούτων
 αἴτιος; τίς ὁ ταῦτα φενακίσας; οὐχ οὗτος;
 πολλὰ μὲν τοίνυν ἂν τις, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι,
 Φίλιππον δὴ δαίμονισας τῆς τύχης, εἰκότως

bis tulisse suffragium, cum de
 urbis excidio ageretur, e vobis
 ego omnibus audio. quod igitur
 putatis, Athenienses, maiores
 vestros, si in vitam redirent,
 suffragium aut quam senten-
 tiam laturus, de interitu Pho-
 cenfium auctoribus? equidem
 arbitror, tametsi eos suis ma-
 nibus lapidassent, nullum se
 commississe piaculum putatu-
 ros, qui enim turpe non sit,

imo quae maior esse turpitudi-
 queat, quam iis, qui nos tum
 conseruauerunt, et salutare pro
 nobis suffragium tulerunt, con-
 traria per istos accidisse: et
 neglectos esse, iis acceptis ma-
 lis, qualia nulli Graecorum
 alii acceperunt? quis igitur
 eorum auctor? quis impostu-
 rae artifex? an non iste? cum
 autem, Atheniensis, fortuna
 Philippi multis sit praedicanda

da

ΠΕΡΙ ΠΑΡΑΠΡΕΣΒΕΙΑΣ. 53

τοῦτο μάλισ' ἂν διδαιμονίσειεν ἀπάντων, ὃς
 μὰ τὰς θεοὺς, καὶ τὰς θεάς, ὅκ' ἔχω λέγειν
 ἔγωγε ἄλλον, ὃς τις διτύχηκεν ἐφ' ἡμῶν. τὸ
 μὲν γὰρ πόλεις μεγάλας εἰληφέναι, καὶ χώ-
 ραν πολλὴν ὑφ' ἑαυτῷ πεποιῆσθαι, καὶ πάντα
 τὰ τοιαῦτα, ζηλωτὰ μὲν ἐστίν, οἶμαι, καὶ λαμ-
 πρὰ· πῶς γὰρ οὐ; ἔχοι δ' ἂν τις εἰπεῖν
 πεπραγμένα καὶ ἑτέροις πολλοῖς. ἀλλ' ἐκείνο
 ἴδιον, καὶ οὐδενὶ πῶν ἀπάντων ἄλλω γεγονὸς
 διτύχημα. τὸ ποῖον; τὸ, ἐπειδὴ πονηρῶν ἀν-
 θρώπων εἰς τὰ πράγματα αὐτῷ ἐδέησε, πο-
 νηριέργους εὖρεῖν, ἢ ἐβέλετο. πῶς γὰρ ἔχ' ἔτοι-
 κιᾶτο δικάίως ὑποληφθεῖν ἂν, εἴγε ἂν ὑπὲρ
 ὧν αὐτὸς Φίλιππος, τηλικύτων ὄντων αὐτῷ
 τῷ διαφόρων, ἐκ ἐτόλμα ψεύσασθαι, ἔτ' εἰς
 ἑπιστολὴν γράψαι ἐδεμίαν, ἐδὲ πρεσβυτῆς

da nominibus, tum vero hoc
 felicissimum ei contigit, quod,
 ita me dii deaeque omnes a-
 ment, haud scio an ulli con-
 tingerit nostris temporibus. nam
 urbis magnas cepisse, et mul-
 tas nationes subegisse, et eius
 generis omnia, praedicanda
 sane sunt, et splendida: quis
 enim neget? sed eadem, et
 a multis aliis facta recenseri
 queant, illam peculiarem, et

cum alio nemine omnium com-
 munem habet fortunam. quam?
 quod, cum improbos homines
 ad suas res conficiendas requi-
 reret, improbiores reperit quam
 voluisset. quis enim istos talis
 esse non fateatur, siquidem quae
 nec ipse Philippus, cum eius
 tanta res ageretur, ementiri
 audebat, nec in villas inscri-
 bere literas, neque legatorum
 eius ullus dixit, ad ea isti lo-
 cata

εἰς εἶπε τῷ παρ' ἐκείνῃ· Ἐπὶ ταῦτα ἔτοι
 μιθώσαντες ἑαυτὰς, ὑμᾶς δ' ἐξηπάτων; καὶ ὁ
 μὲν Αντίπατρος, ὃς ὁ Παρμενίων, δεσποτῆ
 διακονοῦντες, καὶ ἐ μέλλοντες μὴ ταῦθ' ὑμῖν
 ἐνταύθεσσι, ὅμως τὰθ' ὄροντο, τὸ μὴ δι' αὐτῶν
 ὑμᾶς δ' ἐξαπατηθῆναι. ὁ δὲ Αθηναίων, τῆς
 ἐλευθερωτάτης πόλεως, πρῶτος ταχύνει,
 ὑμᾶς, οἷς ἀπαντῶντας ἐμβλέπειν, οἷς συζῆν
 ἀνάγκη τὸν λοιπὸν βίον, καὶ ἐν οἷς διδύμους
 ἡμελλον δώσθαι τῶν πεπραγμένων, τέτρες δ' ἐ-
 απαλᾶν ὑπέστησαν. πῶς ἂν ἀνθρώποι κακίαι,
 ἢ μᾶλλον λυπονενομητοὶ τέτων γυνοῖτο; ἵνα
 τοίνυν εἰδῆτε, ὅτι ὁ κατάρατος ἐστὶν ὑφ' ὑμῶν,
 καὶ ἐδὲ ὅσιον ὑμῖν ἐδὲ δυσσεβὲς ἐστὶ τοιαῦτα
 ἐψευδισμὸν αὐτὸν ἀφῆναι, λέγε τὴν δρᾶν,
 ὃς ἀνάγνωθι λαβὼν τὴν ἐν τῷ νόμῳ ταυτί.

cata sua opera vos decepe-
 runt? ac Antipater quidem et
 Parmenio, domino inferuien-
 tes, neque deinceps colloca-
 turi vobiscum, tamen id exco-
 gitant, ne per se vos decipe-
 rent: isti vero Athenarum,
 liberrimae civitatis, legati de-
 lecti, vos, quos obuios intueri,
 cum quibus familiariter vivere
 reliquo vitae tempore necesse
 habent, et apud quos rationem

actorum reddituri erant, vos
 inquam decipere non dubita-
 runt. quo pacto homines vlli
 improbiore aut profligatior
 esse queant? ut autem sciatis,
 eum a vobis diris etiam im-
 precationibus esse obligatum,
 et nefas esse vobis et impium,
 talia mentitum absolueré, re-
 cita deuotionem, et lege: eam
 cape quae hac lege continetur.
 DEVOTIO. haec pro vobis, A-
 thenienses,

ΠΕΡΙ ΠΑΡΑΠΡΕΣΒΕΙΑΣ. 55

ΠΑΡΑ. ταῦθ' ὑπερὸς ὑμῶν, ὧς ἄνδρες Ἀθηναῖοι,
καθ' ἑκάστην ἐκκλησίαν ὁ κήρυξ δ' ἔχει, νόμιμα
προστίθειμι, (ὅταν ἡ βουλὴ λάβῃ), παρ'
ἐκείνῃ πάλιν. καὶ ταῦτ' ὅκ' ἐνεστὶν εἰπεῖν τέτρω-
πός ὅκ' οὐδ' ἡδ' ὑπογραμμαλεύων γὰρ ὑμῖν,
καὶ ὑποκρίων τῇ βουλῇ, αὐτὸς δ' ἐξηγεῖτο τὸν νό-
μον τέτρωπός κήρυκι. πῶς οὐκ ὅκ' ἀτοπον,
καὶ ὑπερφυῖς ἂν πεποιηκότες ὑμεῖς εἴητε, εἰ
ἀλλ' ἂν προστάτῃτε, μᾶλλον δ' ἀξιοῦτε ποι-
ήσῃν ὑπερὸς ὑμῶν ὅδ' ἔχει, ταῦτ' αὐτοὶ κύ-
ριοι γεγραμμένοι ἡμέτερον μὴ ποιήσῃτε· ἀλλ'
ὃν ἐκείνοις δ' ἔχει δ' ἐξώλη ποιεῖν, αὐτὸν, καὶ
ἡμέτερος, καὶ οἰκίαν, τέτρωπός ἀφίετε αὐτοί; μηδα-
μῶς. ὅς γὰρ ἂν ὑμᾶς λάβῃ, τέτρωπός ἀφίετε
τοῖς θεοῖς κολάζειν· ὃν δ' αὐτοὶ λάβῃ, μηκέτ'
ἐκείνοις ὡς τέτρωπός προστάτῃτε.

thenientes, in singulis concio-
nibus praeco vota facit, man-
data legibus, et cum senatus
confedit, apud eum repetit.
neque iste se haec ignorare
potest dicere: dum enim scri-
ptioni apud vos daret operam,
et senatui inferuiret, ipse le-
gem hanc praconi enarrabat.
an non igitur absurdum quid-
dam, et rerum naturae contra-
rium faceretis, si, quae man-

dati, imo quae petitis, ut dii
vestram vicem exsequantur, ea
cum hodie in vestra manu
sint, non facietis: sed quem ab
illis male perdi optatis, ipsum,
et genus, et familiam eius,
eum ipsi absoluetis? nequa-
quam. nam qui vos fefellerit,
eum diis puniendum relin-
quite: quem vero ipsi depre-
henderitis, de eo nihil iam il-
lis mandatote.

ζ. Εἰς τίνυν τῷτ' ἀναιδείας, καὶ τόλμης ἤξιν αὐτὸν ἀκράω, ὥς πᾶν τῶν πεπραγμένων ἐκσάντα, ὧν ἀπήγειλεν, ὧν ὑπέχετο, ὧν πεφενάκιχε τὴν πόλιν, ὥσπερ ἐν ἄλλοις πρὸς κρινόμενον, καὶ οὐκ ἐν ὑμῖν τοῖς πάντ' εἰδόσι, πρῶτον μὲν Λακεδαιμονίων, εἶτα Φωκέων, εἴθ' Ἡγησίππε κατηγόρησιν. ἔστι δὲ ταῦτα γέλως, μᾶλλον δὲ ἀναισχυντία δεινὴ. ὅσα γὰρ νῦν ἐρεῖ περὶ τῶν Φωκέων, ἢ τῶν Λακεδαιμονίων, ἢ τοῦ Ἡγησίππε, ἢ ὡς Πρῶξενον ἔχ' ὑπεδέξαντο, ἢ ὡς ἀσεβεῖς εἰσιν, ἢ ὅ, πᾶν δὴ ποτε αὐτῶν κατηγόρη, πάντα δήπου ταῦτα περὶ τῶν πρῶξενος τούτου δούρ' ἤκον, ἐπέπρασιντο· καὶ οὐκ ἦν ἐμποδὼν τῷ τῆς Φωκέας σώζεσθαι. ὥς τίς φησιν; Αἰσχίνης αὐτὸς ἔτοσί. ἔ' γὰρ ὡς, εἰ μὴ διὰ Λακεδαιμονίας,

§. 7. Eo autem impudentiae et audaciae venturum eum esse audio, ut, omnibus actis cedens, quae renunciauit, quae pollicitus est, per quae rempublicam decepit, tanquam apud alios quospiam iudicium exerceatur, non apud vos qui omnia nostis, primum Lacedaemonios, deinde Phocenses, denique Hegesippum sit accusaturus. quae quidem ridicula sunt, vel summae potius sunt impudentiae. quae enim nunc

dicet de Phocensibus, aut Lacedaemoniis, aut Hegesippo, aut de Proxeno non recepto ab eis, aut de impietate eorum, aut quocunque nomine eos accusabit, ea certe facta fuerant omnia, priusquam legati isti huc venissent: neque obstabant, quo minus Phocenses conseruarentur, quo auctore? isthoc ipso Aeschine. neque enim si absque Lacedaemoniis esset, neque si Proxenum non repulissent, neque si

fi

ΠΕΡΙ ΠΑΡΑΠΡΕΣΒΕΙΑΣ. 57

ἐδὲ ὥς, εἰ μὴ Πέροξενον ἔχ' ὑπεδέξαντο, ἐδὲ ὥς, εἰ μὴ διὰ τὸ, καὶ τὸ, ἐσώθησαν ἂν οἱ Φωκεῖς, ἔχ' ἔτω τότε ἀπήγειλεν ἀλλὰ πάντα ταῦτα ὑπερβὰς διαρρήδην ἤκην ἔφη πεπεικῶς Φίλιππον, Φωκέας σώζειν, τὴν Βοιωτίαν οἰκίζεν, ὑμῖν τὰ πρᾶγματα οἰκεῖα ποιεῖν, ταῦτα πεπραγμένως, δυοῖν ἢ τριῶν ἡμερῶν, διὰ ταῦτα χεῖμαθ' ἑαυτῷ τὰς Θηβαίους ἐπικεκρυχέναι. μὴ τοίνυν ἂν πρὸς τὸν ἀπαγγεῖλαι ταῦτα ἐπέπρακτο ἢ Λακεδαιμονίοις, ἢ Φωκεύσιν, ἀκέρει, μηδὲ ἀνέχεσθαι, μηδὲ κατηγορεῖν ἑαυτοὺς Φωκίων, ὥς ποτηρί. ἐδὲ γὰρ Λακεδαιμονίους διὰ τὴν ἀρετὴν πολεῖ ἐσώσασαι, ἐδὲ τὰς κατὰ κράτος Εὐβοέας τετρασὶ, ἐδὲ ἄλλους πολλὰς ἄλλ' ὅτι συμφέρον ἡμῶν, σῶς εἶναι, τῇ πόλει, ὥσπερ

si per Hegesippum non stetisset, neque si hoc vel illud non impedisset, conseruatum iri Phocensis, non ita tum renunciauit : sed his omnibus prae-
teritis, se aduenire verbis dif-
fertis dixit, ac persuasisse Phi-
lippo vt Phocensis conserua-
ret, vt Boeotiae vrbis instau-
raret, vt vestrae auctoritati ne-
gocia committeret, ea statim
confectum iri intra biduum,
aut triduum, propterea se a
Thebanis proscriptum, pro-

missa interfectori pecunia. ne
igitur ea quae ante istius re-
nunciationem vel a Lacedae-
moniis facta fuerunt, vel a
Phocensibus, audiat, aut pa-
tiamini, neque Phocensium ac-
cusare improbitatem sinatis.
neque enim Lacedaemonios
olim propter virtutem eorum
conseruastis, neque exsecran-
dos illos Euboeensis, neque al-
lios multos : sed quod eos esse
incolumis, e republica erat,
vt etiam nunc Phocensis. et

H

quid

Φωκέας νυνί. καὶ τί, τῶν Φωκέων, ἢ τῶν Λα-
κεδαιμονίων, ἢ ὑμῶν, ἢ ἄλλα πινὸς ἀνθρώπου,
μὴ τὰς κοῖτὰς τήτου λόγου ἔξαμαρτύνοντο,
ὅσα ἀπέβη τὰ πρὸς ὑμᾶς ὑπὸ τήτου τότε
ῤηθέντα· τοῦτ' ἐρωτᾶτε. οὐ γὰρ ἔστι δεῖξαι.
πέντε γὰρ γεγονόσιν ἡμέραι μόναι, ἐν αἷς
ὅσα ἀπήγγειλε τὰ ψευδῆ· ὑμεῖς ἐπιστάσατε
④ Φωκεῖς ἐπύθοντο· ἐνέδωκαν ἑαυτὰς ἀπώ-
λυντο. ὅθεν, οἶμαι, καὶ δηλὸν ἐστὶ σαφῶς, ὅτι
πᾶσα ἀπάτη ἐν τέχνῃ σωεσθαι δύναιτο· ὅτι
τὰς Φωκέας ὀλέθρου. ὃν μὲν γὰρ χρόνον ἐχ-
οῖός τ' ἦν ἐλθεῖν ὁ Φίλιππος· διὰ τὴν εἰρή-
νην, ἀλλ' ἦν ἐν κοῖτῃ, τὰς Λακεδαιμο-
νίοις μετεπέμπετο, πάντα τὰ πράγματα
ὑποχόρμητο· πράξεν ἐκείνοις, ἵνα μὴ δι-
ὑμῖν αὐτὰς ④ Φωκεῖς ὑποποιήσονται· ἐπαδὴ

quid Phocenses, aut Lacedae-
monii, aut vos, aut alii aliqui
mortales deliquerint post istius
verba, quo minus eius oratio-
nem euentus sequeretur, id
rogitate. neque enim osten-
dere potest. nam quinque dies
duntaxat intercesserunt, in qui-
bus iste falsa renunciavit: vos
eredidistis: Phocenses audie-
runt: se dediderunt: perierunt.
vnde opinor etiam manifeste

patet, omnem imposturam et
fraudem fuisse instructam in
Phocensium interitum. quo e-
nim tempore Philippus venire
non poterat propter pacem, sed
se se comparabat, Lacedaemo-
nios accersebat, se facturum
eis esse omnia pollicitus, ne
eos sibi Phocenses, vobis inter-
cessoribus, conciliarent: post-
quam autem venerat in Pylas,
et Lacedaemonii, animaduer-

ΠΕΡΙ ΠΑΡΑΠΡΕΣΒΕΙΑΣ. 59

δὲ ἦκεν εἰς Πύλας, ④ Λακεδαιμόνιοι δὲ αἰ-
δοῦμενοι τὴν ἐνεδραν ὑπεχώρησαν, τῷτον αὖ
παρακαθῆκεν ἑξαπαλᾶν ὑμᾶς, ἵνα μὴ πάλιν
ὑμῶν αἰδομένων, ὅτι Θηβαίοις τὰ πράγμα-
τα πράττει, εἰς χρόνους, ἢ πόλεμον, ἢ τριβὴν
ἐμπέσῃ, τῶν μὲν Φωκέων ἀμυνομένων, ὑμῶν
δὲ βοηθουμένων, ἀλλ' ἀκουτὶ πάνθ' ὑφ' ἑαυτῶν
ποιήσονται. ὅπως καὶ γέγονε. μὴ αὖ ὅτι καὶ
Λακεδαιμονίους καὶ Φωκέας ἐξηπάτησε Φί-
λιππος, δια ταῦθ' ὧν ὑμᾶς ὁδὸν ἐξηπάτησε,
μὴ δότω δίκην. ἔστι δὲ δίκαιον.

η. Ἀν τοίνυν ἀντὶ Φωκέων, ἢ Πυλῶν, καὶ
τῶν ἄλλων τῶν ἀπολωλότων, Χερρόνησος ὡς
πρότερον τῇ πόλει λέγῃ, πρὸς Δίος ἢ θεῶν,
μὴ ἀποδέξῃσθε, ὡς ἄνδρες δικασαί, μηδ' ὑπο-
μείνητε, πρὸς οἷς ἐκ τῆς πρεσβείας ὑδίκησθε,

sis insidiis, recesserant, rursus
istum praemisit ad vos deci-
piendos, ne iterum, vobis in-
telligentibus eum Thebano-
rum agere negotium, tempus
terere, et bellum gerere co-
geretur, tum Phocensibus se
defendentibus, tum vobis o-
pem illis ferentibus, sed ut ci-
trapulveris tactum (quod aiunt)
omnia conficeret, idque fa-
ctum est, non igitur quod et

Lacedaemonios et Phocensis
decepit Philippus, propterea
iste se vobis impune illulisse
postulet, neque enim aequum
est.

§. 8. Quod si pro Phocensi-
bus, et Pylis, et aliis rebus
quae perierunt, Chersonesum
superesse reipublicae dixerit,
per deos vos obsecro, iudices,
ne admittatis, neque patiami-
ni, ut ad legationis iniurias et-

καὶ ἐκ τῆς ἀπολογίας ὁνειδῶς παροκατασκευα-
 ἀσθῆναι τῇ πόλει· ὥς ἄρα ὑμεῖς τῶν ἰδίων π-
 κτημάτων ὑπεξαίρουμένοι, τὴν τῶν συμμά-
 χων σωτηρίαν προήκασθε. καὶ γὰρ ἐποίησατε
 τῆτο, ἀλλ' ἤδη τῆς εἰρήνης γεγονύσας, καὶ τῆς
 Χερρόνησος σώας ἔσσης, τέτταρας μῆνας ὅλοις
 ἐσώζοντο ④ Φωκαῖς τὰς ὕστερον· ἢ ὅτι τῆτο
 ψευδολογία, μὴ ταύθ' ὕστερον αὐτὰς ἀπώ-
 λεσεν, ἐξαπατήσασα ὑμᾶς. εἴτα καὶ νυνὶ ἐν
 μείζονι κινδύνῳ τὴν Χερρόνησον ἔσαν δύνῃσειε,
 ἢ τότε. πότερον γὰρ δυπορώτερον ἂν δίκην
 ἔδωκε Φίλιππος ⑤ ἐξαμαρτῶν εἰς αὐτὴν, πρὶν
 τῆτων πῶς τῆς πόλεως παρλαβεῖν, ἢ νυνί; ἐγὼ
 μὲν οἶμαι τότε πολλῶ. πῶς οὖν ἢ ταύτης φει-
 δσία, τῶν φόβων ἀφρημελῶν, καὶ τῶν κιν-
 δυνῶν τῶν ἔβληθέντων αὐτὴν ἀδικῆσαι;

iam ex defensione probrum
 ciuitati concilietur: vos, vt
 aliquid priuati eriperetis socio-
 rum salutem neglexisse. neque
 enim ita fecistis, sed pace iam
 facta, et Chersoneso incolumi,
 quatuor totos mensis post salui
 fuere Phocenses; sed istius
 mendacia, quibus vos in frau-
 dem illexit, eos, his actis
 demum, perdiderunt. deinde
 Chersonesum nunc etiam in

maiore versari periculo, quam
 tum, reperietis. vtrum enim
 facilius fuisset vlscisci Philip-
 pum, si quid in eam commi-
 sisset, antequam horum aliquid
 reipublicae praeipuisset, an
 nunc? equidem opinor tum
 fuisse longe facilius. quae igitur
 eius est prouinciae nunc
 praerogatiua, adempto metu et
 periculis ei, qui illam sit af-
 fecturus iniuria?

ΠΕΡΙ ΠΑΡΑΠΡΕΣΒΕΙΑΣ. 61

9. *Επὶ τοίνυν, καὶ τοιούτον τι μέλλειν αὐτὸν ἀκῶ λείπει, ὅτι θαυμάζει, τί δήποτε Δημοσθένης μὲν αὐτὸς κατηγορεῖ, Φωκέων δὲ ὑδείς. ὥς δὴ τῆς ἑχθρῆς βέλπον παρακῆσαι παρ' ἐμῶ. Φωκέων τῶν ἐκπεπρωκότων* ④ *μὲν, οἶμαι, βέλπσοι ἔμεινῶτατοι, φυγάδες γενητημῆροι, καὶ τοιαῦτα πεπονθότες, ἡσυχίαν ἄγουσι, καὶ ὑδείς ἂν αὐτῶν ἐβελήσειεν, ὑπὲρ τῶν κοινῶν συμφορῶν, ἰδίαν ἔχθραν ἀνελέσθαι* ④ *δὲ μηδοποιῶν ἀνδρὶ δόρυλοι ποιήσοντες, τὸν δῶσοντα οὐκ ἔχουσιν ἑαυτοῖς. οὐ γὰρ ἔγωγ' ἂν ἔδωκα ὑδενὶ ὑδέν, ὥς μοι παρὰ σθένος ἐνταυθοῖ, βοᾶν οἷα πεπόνθησιν· ἢ γὰρ ἀλήθεια, καὶ τὰ πεπραγμῆρα αὐτοῖς βοᾶ. ἀλλὰ μὲν, ὅ, τε δῆμῳ ὁ τῶν Φωκέων, ἔτω κακῶς ἔλεεινῶς διάκειτο, ὥς τε μὴ παρὶς* ⑤

§. 9. Iam etiam tale quidam eum esse dicturum audio, mirari se, cur a Demosthene accusetur, a Phocensium autem nemine. quod cuiusmodi sit, in primis ex me audire praestat. Phocensium optimi quique et modestissimi, extorres facti, et ad hunc modum tractati, ocium nimirum agunt, neque quisquam eorum propter rempublicam priuatas suscipe-

re velit inimicitias: qui vero nihil sine pecunia facturi sint, ii praebitorem non habent. neque enim ego cuiquam quicquam dederim, ut hic mihi assistentes clamitarent, qualia perpeffi essent: veritas enim et res ipsa clamat, cum populo autem Phocensium, adeo male et miserabiliter agitur, ut iam eis non laborandum sit de accusandis rationibus Athenis per-

κατηγορεῖν ἐκάσῳ τὰς Ἀθήνησιν εὐδύναις εἶναι
τὸν λόγον, ἀλλ' ἔδουλον, καὶ τεθναῖναι πρὸ
φόβῳ, καὶ τὰς Θηβαίους, καὶ τὰς Φιλίππων
ξένους, ἕως ἀναγκάζοντες) πρέφειν, δικισμυροί
καὶ κόμας, καὶ παρηρημυροί τὰ ὅπλα. μὴ δὲ
ταῦτα λέγειν αὐτὸν εἶτε, ἀλλ' ὡς οὐκ ἀπο-
λώλασι Φωκεῖς δεικνύναι, ἢ ὡς ἔχ' ἐπ' ἐχέ-
σῳσιν αὐτὰς Φίλιππον. τῆτο γὰρ εἰσι πρε-
σβείας εὐδύναι, τί πέπρακ'; τί ἀπήγειλας;
εἰ μὴ ἀληθῆ, σῶζε· εἰ δὲ ψευδῆ, δίκην δός.
εἰ δ' μὴ πάρεσι Φωκεῖς, τί τῆτο; ἔγωγε γὰρ
διέθικας αὐτὰς, οἶμαι, τὸ μέγ' οὐ, ὥς τι
μήτε τοῖς φίλοις βοηθεῖν, μήτε τὰς ἐχθρὰς
ἀμύνεαθ' δύνασθ'.

ι. Καὶ μὲν, ὅτι χωρεῖς τ' ἄλλης αἰσχύνῃς καὶ
ἀδοξίας, ἢν τὰ πεπραγμὲνα ἔχει, καὶ μεγά-
λοι κίνδυνοι πείρεσθ' ἐκ τῶν τήν πόλιν,

perperam redditis, sed de eo,
ne seruiant, et metu emorian-
tur tum Thebanorum, tum
Philippi militum, quos alere
coguntur, in vicos redacti, et
armis spoliati. ne igitur ista
eum dicere finite, sed, aut non
periisse Phocensis, ostendere
iubete, aut se non promississe,
Philippum eos conseruaturum.
nam hae sunt legationis ratio-
nes, quid actum est? quid

renunciasti? si vera, absolui-
tor, sin falsa, dato poenas.
quod si Phocenses non adfunt,
quid tum? sic enim tractasti
eos, pro tua quidem parte, vt
nec amicis opitulari, nec in-
imicos vlscisci possint.

§. 10. Iam praeter dedecus
et ignominiam, quae in actis
insunt, etiam magna ex his
orta esse reipublicae pericula,
ostendi facile potest. quis e-
nim

nim
belle
tene
quan
nec
inE
venit
The
ritat
bus
bat,
daci

ΠΕΡΙ ΠΑΡΑΠΡΕΣΒΕΙΑΣ. 63

ἀδιδόν δαῖξαι. τίς γὰρ οὐκ οἶδεν ὑμῶν, ὅτι τῶν
Φωκέων πολέμῳ, καὶ τῶν κυρίους εἶναι Πυλῶν
Φωκέας, ἢ τε ἀπὸ Θηβαίων ἄδεια ὑπῆρχεν
ὑμῖν, καὶ τὸ μηδέποτ' ἂν ἐλθεῖν εἰς Πελοπόννη-
σον, μηδ' εἰς Εὐβοίαν, μηδ' εἰς τὴν Ἀττικὴν
Φίλιππον, μηδὲ Θηβαίους; ταύτῃ μέντοι
τὴν ἀπὸ τοῦ τόπου καὶ τῶν πραγμάτων αὐ-
τῶν ἀσφάλειαν ὑπάρχουσιν τῇ πόλει, ταῖς
τέτων ἀπάταις καὶ ψευδολογίαις πεισθέντες,
πρηγῆκαθ' ὑμεῖς καὶ τελειχισμένῳ ὅπλοις, ἐν
πολέμῳ συνεχεῖ, καὶ πόλεσι μεγάλαις συμ-
μάχων ἀνδρῶν, καὶ χώρα πολλῇ, περικύβη-
ται ἀνασταθεῖσαν. καὶ μαλαία μὲν ἢ περὶ ἑστέρας βο-
ήθεια εἰς Πύλας ὑμῖν γέγονεν, ἢν μὲν πλει-
όνων ἢ διακοσίων ταλάντων ἐποίησατε, εἰάν
λογίσασθε τὰς ἰδίας δαπάνας τῶν στρατεύσα-
μένων· μάταια δὲ καὶ αἱ καὶ Θηβαίων ἐλπί-

nim vestrum ignorat, Phocensi bello, dum Phocenses Pylas tenerent, nec a Thebanis quicquam vobis fuisse metuendum, nec vel in Peloponnesum, vel in Euboeam, vel in Atticam venturum fuisse Philippum, aut Thebanos? eam igitur securitatem, quae et a loco et rebus ipsis reipublicae suppetebat, istorum fraudibus et mendaciis circumuenti, vos amissi-

stis; atque armis, et bello perpetuo, et magnis vrbibus sociorum hominum, et amplo agro munitam passim estis eueriti. itaque frustra priora auxilia in Pylas missa sunt, quae amplius ducentis talentis vobis constiterunt, si etiam priuatos eorum, qui expeditioni interfuerunt, sumptus suppetitis: inanis etiam spes est, quam de vlciscendis Thebanis con-

δες. ὁ δὲ, πολλῶν ὄντων καὶ δεινῶν, ὧν ὅσους
 ὑπερέθηκε Φιλίππῳ, πλείω ὑβρίων ὥς ἀλη-
 θῶς ἔχει καὶ τὴν πόλεως, καὶ κατὰ πάντων ὑμῶν,
 τὰτ' ἀκυσάλε μὲν ὅτι τοῖς Θεβαίοις ἐγνωκό-
 τῳ ἔξαρχῃς τῷ Φιλίππου πάνθ' ἅπερ παρ-
 ἥρητο ποιεῖν, ὅσους ἀπαγείλας τάνδρωτίαν, καὶ
 φθονεῖς ἐπιδείξας ὑμᾶς ἐχὶ βελονῶν,
 ὑμῖν μὲν πῶς ἔχθραν τὴν πρὸς Θεβαίους με-
 ζῶ, Φιλίππῳ δὲ τὴν χάριν πεποίηκε. πῶς
 αὖ ἐν ὑβριστικώτερον ἀνθρώπου ὑμῖν ἐχρή-
 σατο; λέγε δὴ τὸ ψήφισμα λαβὼν τὸ τοῦ
 Διοφάντη, καὶ τὸ τῷ Καλλισθένοι, ἵν' εἰδῆτε,
 ὅτι, ὅτε μὲν τὰ δέοντα ἐποιεῖτε, θυσίων καὶ
 ἐπαίνων ἡξιᾶσθε παρ' ὑμῖν αὐτοῖς, καὶ πρὸς
 τοῖς ἄλλοις· ἐπειδὴ δὲ ὑπὸ τέτων παρεκτρέ-
 βητε, παῖδας καὶ γυναῖκας ἐκ τῶν ἀγρῶν

conceperatis. quod autem om-
 nium, cum multa et acerba
 ea sunt, in quibus iste Philippo
 inferuit, et in rempublicam
 et in vos omnis, contumeli-
 osissimum est, id ex me audite.
 cum Philippus ab initio con-
 stituisset, omnia quae decre-
 verat praestare Thebanis, iste
 contrariò nunciato, vestraque
 auersatione declarata, et vobis
 inimicitias Thebanorum auxit,

et gratiam Philippo. quis igitur
 mortalium insolentius age-
 re vobiscum potuisset? cape
 decretum Diophanti et Calli-
 sthenis, et recita, ut sciat, cum
 officio fungeremini, supplica-
 tiones decretas, et lauda-
 tionibus affectos esse vos, et
 a civibus vestris, et ab aliis:
 postquam autem isti vos dece-
 perint, vos liberos et uxores
 ex agris in urbem transtulisse,

et

ΠΕΡΙ ΠΑΡΑΠΡΕΣΒΕΙΑΣ. 65

μειλοκομίζετε, καὶ τὰ Ηρώκλεια ἐντὸς τείχεος
θύειν ἐψηφίζεσθε, εἰρήνης ἕσης. ὁ καὶ θαυ-
μάζω, εἰ τὸν μηδὲ τοὺς θεοὺς, κατ' ὁ πα-
τεριον ἦν, πᾶσιν ποιήσθαι, τῶτον ἀτιμώ-
ρητον ἀφήσει· λέγε τὸ ψήφισμα. ΨΗΦΙΣΜΑ.
ταῦτα μὲν τότε ἄξια, ὧ ἀνδρες Αθῶναιοι,
τῶν πεπραγμένων ἐψηφίσασθε. λέγε δὴ
τὰ μὲν ταῦτα. ΨΗΦΙΣΜΑ. ταῦτα τότε ἐψη-
φίζεσθ' ἡμεῖς διὰ τούτους, ὅτι ἐπὶ ταύταις
ταῖς ἐλπίσιν ἔτε κατ' ἀρχὰς ποιησάμενοι τιμῇ
εἰρήνῃ καὶ τὴν συμμαχίαν, ἔθ' ὕστερον ἐγρά-
ψαι πεισθέντες αὐτὴν ὅτι τοῖς ἐκγόνοις· ἀλλ'
ὥς θαυμάσια ἡλικα πεισόμενοι διὰ τέρας
ἀγαθὰ. καὶ μὴν καὶ μὲν ταῦτα ὅσακις πρὸς
Πορθμῶ, ἢ πρὸς Μεγάροις ἀκούσας δυνά-
μιν Φιλίππου ὅτι ξένοις, ἐθορυβείσθε, πῶδες

et sacra Herculis, cum pax
esset, intra moenia facienda
decreuisse. id quod miror, si-
cum, per quem deos patrio
ritu colere non licuit, impune
dimittetis. recita decretum.
DECRETVM. haec igitur olim
e dignitate rerum gestarum
decreuistis. age et recita et ea
quae sequuntur. DECRETVM.
haec tum vos decreuistis, ab
istis impulsis, cum ea spe in-

itio neque pacem fecissetis, ne-
que societatem inissetis, neque
post cum adducti estis, vt po-
steros etiam scripto complecte-
remini: sed tanquam mirabilia
nescio quae propter istos bona
percepturi. quoties autem et-
iam post, audientes Philippi
exercitum ad Porthmum aut
ad Megara esse, tumultuati fi-
tis, scitis omnes. non igitur
hoc spectandum est, aut ces-
sandum,

Ἰπίσασθε. ἔ τοίνυν εἰ μή πως τῆς Ἀθηκῆς
 Ἰπβαίνῃ, δέῃ σκοπεῖν, ἐδὲ ραθυμεῖν, ἀλλ' εἰ
 διὰ τέτους ἔξασία γέγονεν αὐτῷ τῷ ὅταν
 βέλῃ) ποιῆσαι, τῷ ὅρῳ, καὶ πρὸς ἐκείνο τὸ
 δεινὸν βλέπειν, καὶ τὸν αἶπον, καὶ τὸν ὠδασκιδ-
 ἀσαντα τὴν ἔξασίαν ταύτῃ ἐκείνῳ, μισεῖν
 καὶ πμωρεῖσθαι.

ια. Οἶδα τοίνυν ὅτι οὐ μὴ ὑπὲρ τῶν
 κατηγορημάτων αὐτῷ λόγοις Αἰσχίνης φάξῃ).
 βουλεύμεθ' οὖν ὑμᾶς ὡς πορρωτάτω τῶν
 πραγμάτων ἀπάγειν, διέξεισιν, ἡλίκα πα-
 σιν ἀνθρώποις ἀγαθὰ ἐκ τῆς εἰρήνης γίνεσθαι), καὶ
 τεινέσσιον ἐκ τῆς πολέμου κακὰ, καὶ ὅλως ἐ-
 γχώμια εἰρήνης ἐρεῖ, καὶ τοιαῦτα ἀπολογησέσθαι).
 εἰ γὰρ ὅτι ταῦτα πάντα κατηγορήματα τέτου.
 εἰ γὰρ ἢ τοῖς ἄλλοις ἀγαθῶν αἰτία, τοσέτων

fandum, etiam si nondum At-
 ticam inuadit, sed illud viden-
 dum, an per istos potestas id
 faciendi data ei sit, quando li-
 bitum fuerit, et illa calamitas
 respicienda, et auctor et in-
 structor illius potestatis odio
 prosequendus et vlciscendus.

§. 11. Equidem scio Ae-
 schinem ad accusationem ni-
 hil esse responsurum: sed, quo
 vos quam longissime a causa

abducat, commemoraturum,
 quantum vniuersi mortales
 commodorum ex pace perci-
 piant, contra quas e bello cla-
 des, ac denique laudationem
 pacis, defensionis loco allatu-
 rum. sunt autem ea omnia cum
 eius criminatione coniuncta.
 nam si pax, quae aliis tot bo-
 norum causa est, tot negocio-
 rum et tantae perturbationis
 causa nobis exstitit, quid tan-
 dem

ΠΕΡΙ ΠΑΡΑΠΡΕΣΒΕΙΑΣ. 67

πραγμάτων, καὶ πλικαύτης ταραχῆς ἡμῖν
αἰτία γέγονε, τί πῃς εἶναι τῷτο φαίη, πλὴν
ὅπῃ δῶρα λαβόντες οὗτοι, καλὸν πρᾶγμα
φύσει, κακῶς διέθηκαν; τί δέ; οὐ τελέρεις
τετρακόσια, ἔσθ' οὐδὲ ταύταις, καὶ κλήμαθ' ὑμῖν
φείεσι, καὶ φείεσαι διὰ τὴν εἰρήνην; ἴσως ἂν
εἴποι. πρὸς δὴ ταῦτα, ἐκείνο ὑμᾶς ὑπολαμ-
βάνειν δεῖ, ὅπῃ καὶ τὰ Φιλίππου πράγματα ἐκ
τῆς εἰρήνης γέγονεν ὑποβρώτερα πολλὰ, καὶ κα-
τασκοδαιῖς ὀπλων, καὶ χώραις, καὶ πειροδόοις,
αἱ γεγόνασιν ἐκείνῳ μεγάλα· γεγόνασι δὲ
καὶ ἡμῖν πνέες· ἡ δέ γε τῶν πραγμάτων κα-
τασκοδὴ καὶ τῶν συμμαχων, δι' ἧν ἢ αὐτοῖς ἢ
τοῖς κρείττοσι τὰ ἀγαθὰ πάντες κέχληται, ἢ
μὴν ἡμεῖς, πρὸς ταῦτα ὑπὸ τῶν, ἀπόλω-
λε, καὶ γέγονεν ἀσθενής, ἢ δὲ ἐκείνων φοβερά

dem dici conueniet, nisi istos
muneribus acceptis, rem sua-
pte natura bonam male cor-
rupisse? quid vero? an non
triemes trecentae, et arma-
menta illarum, et pecuniae
vobis supersunt, et supererunt
propter pacem? fortasse dicat.
vobis autem contra ita sen-
tiendum est, etiam Philippi
opes ea pace multo auctiores
esse factas, et apparatu armo-

rum, et prouinciis, et rediti-
bus, quos ille nactus est ingentis:
acceperunt et nobis ali-
qui, sed tamen rerum geren-
darum apparatus, et sociorum,
quo omnes aut sibi metipsis,
aut potentioribus opes parant,
ac tenent, noster quidem ab
isto venditus, periit et debili-
tatus est, illius autem, formi-
dabilis est factus, et multo
maior. non igitur aequum est,

καὶ μείζων πολλῶν. καὶ δὴ δίκαιον, ἐκείνῳ μὲν
 ἀμφοτέρω ἡγεῖσθαι διὰ τούτοις, καὶ τὰ τῶν
 συμμάχων, καὶ τὰ τῶν προσόδων ἡμῖν ᾧ, ὃ
 δίκαιός ἐστιν ὑπερῆχεν ἐκ τῆς εὐρυΐας, ταῦτα
 ἀντ' ὧν ἀπέδοντο ἔτοιμα λογίζεσθαι. καὶ γὰρ ταῦτα
 ἀντ' ἐκείνων γέγονεν· ἐδὲ πολλὰ δέῃ· ἀλλὰ
 ταῦτα μὲν ἡμεῖς ἀν' ὁμοίως ἡμῖν, ἐκείνῳ δὲ τῶν
 τοις ἀν' ὑπερῆχεν, εἰ μὴ διὰ τούτους. ὅπως δὲ, ὅ
 δῆδες Ἀθηναῖοι, καὶ δίκαιον δὴ περὶ φήσαι' ἀν
 εἶναι, μήτ', εἰ πολλὰ καὶ δεινὰ τὰ συμβεβη
 κότα ἐστὶ τῇ πόλει, μηδενὸς δι' Αἰσχίνης αἰ
 πῶ τούτων, εἰς τοῦτον ἐλθεῖν πρὸς ὀργήν, μήτ',
 εἴπῃ τῶν δεόντων πέπραχται δι' ἄλλον πῶς,
 τούτο σώσας τῶν ἀλλ' ὅσων ὅστις αἰτίῃ
 σκευάμενοι, ἐκ χάριν, ἀν' ταύτης ἀξιῶ ἢ,
 καὶ τὸν δούτιον ὀργήν, ἀν' τοιαῦτα φαίνεται πε
 ποιηκώς, ποιήσθε, πῶς οὐδ' οὐδέποτε ταῦτα

illi vtrique esse aucta per istos,
 et societates, et redditus: nobis
 ea quae propter pacem merito
 teneremus, istorum corrupte
 lis aestimari. non enim haec
 pro illis recepimus, neque mul
 tis verbis est opus; sed et haec
 eodem modo teneremus, et
 illa si absque istis esset, acces
 sissent. illud autem, Atheni
 enses, omnino assentiemini, et
 iam si multa et graua mala rei

publicae acciderint, eorum
 autem nullius auctor sit Ae
 schines, non esse iustum, ut in
 eum sauiatur, nec si quid per
 aliquem alium bene gestum
 est, ut illud eum tueatur; sed
 quarum iste rerum sit auctor,
 cogitabit, eique et gratiam,
 si dignus videbitur, referetis,
 et contra, si commeruerit, suc
 censebitis. haec igitur quomo
 do recte deprehendetis? si eum
 non

ΠΕΡΙ ΠΑΡΑΠΡΕΣΒΕΙΑΣ. 69

δικαίως; ἐὰν μὴ πᾶσι δ' ἅμα ἔατε ταράττειν αὐτόν, τὰ τῶν στρατηγῶν ἀδικήματα, τὸν πόλεμον τὸν πρὸς Φίλιππον, τὰ πότ' εἰρήνης αἰσθὰ, ἀλλ' ἕκαστον ἐφ' ἑαυτῷ σκοπεῖτε. οἷον, ἦν ἡμῖν πόλεμος πρὸς Φίλιππον. ὅντα δ' ἐγκαλεῖ τις Αἰσχίνη; βούλει αὖ τις τούτου κατηγορεῖν πρὸς τῶν ἐν τῷ πολέμῳ περαχθέντων; εἰς αὖτε. ἐκοιμῶ πρὸς τούτων γε ἀφῆται, καὶ εἰδὲν αὐτὸν δεῖ λέγειν. πρὸς γὰρ τῶν ἀμφισβητούντων, καὶ οὐ μάρτυρας παρῆχθαι, καὶ τὰ τεκμήρια δεῖ λέγειν τὴν φύσιν, οὐ τὰ ὁμολογούμενα ἀπολογούμενον, ὡς ἀπαλᾶν. ὅπως τοίνυν τὰ πρὸς τὸν πόλεμον μηδὲν ἐρεῖς. εἰδὲς γὰρ εἰδὲν αἰτιατά σε πρὸς αὐτὸν. μὴ ταῦτα δ' εἰρήνην τινὲς ἡμᾶς ἐπέειπον ποίησας; ἐπέειπεν πρὸς αὐτοὺς ἐπέμψαντες ἡγάγον εἶται δόρυ οὐ ποισομένης

non omnia simul commiscere patiemini, ducum scelera, bellum gestum cum Philippo, commoda pacis, sed si singula per se considerabitis. quod genus est: fuit nobis bellum cum Philippo. hic, nunquis accusat Aeschinem? vult ne aliquis eum postulare de rebus in bello gestis? nemo. proinde horum eum absoluite, neque ad haec eum respondere ne-

cesse est. nam in controuersis et testes producendi, et argumenta proferenda sunt reo, non iis defendendis quae in confesso sunt, facienda impostura. caue igitur quicquam de bello dicas: nemo enim de eo quicquam te accusat. postea quidam nobis suaserunt pacem: persuaferunt: legatos misimus: adduxerunt illi huc eos qui pacem facturi essent. hic

τὴν εἰρήνην. πάλιν ἔνταυθα πρὸς τέτων μέμ-
φεται τις Αἰσχίνην; φήσι τις εἰσηγήσααθ' τῶ-
τον εἰρήνην, ἢ ἀδικεῖν, ὅτι δεῦρ' ἤγαγε τὰς
ποιησομένους; εἰ δὲ εἷς. ἔκουσ' ἔσθ' ὑπὲρ αὐτῶν
ἔποιήσααθ' τὴν πόλιν εἰρῶν, εἰ δὲν αὐτὰς
λεκλίεον· εἰ γὰρ ὅστις αἰπῶ. τί οὖν, δῴθρωπε,
λέγεις, εἰ τις ἔργιτό με, καὶ πόθεν ἀρχὴ κατη-
γορεῖν; ὅθεν, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, βαλδουμῶν
ὑμῶν, οὐ πρὸς ἔμ' ποιητέον εἰρήνην, ἢ μή· ἐδέ-
δοκτο γὰρ ἤδη τὸτό γε· ἀλλ' ὑπὲρ ἔποιαν
τινά. τοῖς γὰρ τὰ δίκαια γράφουσιν δῦταιπῶν,
πῶ μισθῶ γράφοντι σωεῖπε, δῶρα λαβόν-
τες μὲν ταῦτα ἐπὶ τὰς ὄρκους αἰρεθεῖς, ὧν μὲν
ὑμεῖς περσετάξατε, ἐδοκίμου ἐποίησε, τὰς δὲ
ἐπὶ τοῦ πολέμου διασωθέντας ἀπώλεσε τῶν
συμμάχων, καὶ πηλικαῦτα ἐψεύσατο, ἡλικα

hic iterum, nunquis ea de re
culpat Aeschinem? asserit ali-
quis eum pacis auctorem, aut
deliquisse, qui legatos ea gra-
tia missos huc adduxerit? ne-
mo. proinde nec de pace fa-
cta a republica quicquam est
dicendum, neque enim iste
auctor eius est. si quis autem
roget, quid igitur dicis homo?
et vnde primordia capis accu-
sandi? inde, Athenienses, cum

vobis deliberantibus, non v-
trum pax facienda esset, nec
ne (nam id quidem iam de-
cretum erat) sed de eo qualis
ea esse deberet, iusta enim de-
cernentibus refragatus, mer-
cede decernenti suffragatus est,
largitionibus corruptus; deinde
ad iusiurandum exigendum de-
lectus, nec de mandatis ve-
stris quicquam egit, et socios,
qui e bello evaferant, perdidit,

et

ΠΕΡΙ ΠΑΡΑΠΡΕΣΒΕΙΑΣ. 71

ὁ δὲ εἰς ἀνθρώπων ἄλλο πώποτε, ἔτε πρὸ-
 τερν, ἔθ' ὕστερν. τὸ μὲν γὰρ ὁξαρχῆς ἀχρῖ
 ἔργον τυχεῖν Φίλιππον ὑπὲρ τῆς εἰρήνης,
 Κτισσιφῶν καὶ Αἰσιόδημος τὴν δρχὴν τὴν πρῶ-
 τὴν ἔφεργν τοῦ φενακισμοῦ· ἐπειδὴ δὲ εἰς τὸ
 πρῶτον ἦδη τὰ πράγματα ἦκε, Φιλοκράτης
 καὶ τούτῳ παρέδωκαν. δεξάμενοι δὲ οὗτοι,
 πρῶτ' ἀπώλεσαν. εἴτ' ἐπειδὴ δεῖ λόγον αὐ-
 τὸν ἐ δίκῃ ὑπὲρχειν τῷ πεπραγμένῳ, ὦν,
 οἶμα, πρὸς ἑαυτοῦ, ὅτι, καὶ θεοῖς ἐχθρὸς, καὶ
 γραμματεὺς, ὡς ὑπὲρ τῆς εἰρήνης κεινός, μὲν
 ἀπολογῆσέ, ἔχ' ἵνα πλειόνων ἢ κατῴρεῖ τίς
 αὐτοῦ, δὴ λόγον· μενύα γὰρ τὸτό γε ἄλλ'
 ὅρα τῶ, ὅτι ἐν μὲν τοῖς ὑφ' ἑαυτοῦ πεπρα-
 γμένοις, ἀγαθὸν μὲν ἔδέν ἐστιν, ἀπῶτα δὲ
 ταδίκηματα, ἢ δὲ ὑπὲρ τῆς εἰρήνης ἀπολογία,

et tanta est ementitus, quanta
 nemo alius vnquam mortalium,
 neque ante, neque post. nam
 ab initio eo vsque dum per-
 missum Philippo est agere de
 pacis condicionibus, Ctesipho
 et Aristodemus primum initi-
 um fecerunt imposturae: post-
 quam autem iam eo ventum
 fuit, vt res gerenda esset, eam
 Philocrati et isti tradiderunt;
 qui ea suscepta, omnia perdi-

derunt. et postquam rationes
 actorum referendae sunt, iste
 homo, veterator nimirum et
 diis inuisus, et scriba, ita se
 defendet scilicet, quasi de pace
 agatur, non vt de pluribus
 quam accusatur, respondeat
 (nam ea quidem insania esset)
 sed illud videt, in suis actis
 non modo nihil esse boni, sed
 etiam scelera inesse omnia,
 pacis autem defensionem, vt
 ni-

ἔειπε μὴδὲν ἄλλο, τὸν ὄνομα γοῦν ἔχει φιλοφ-
 ῶρον. ἢν δέδοικα μὲν, ὡς ἄνθρωποι Ἀθηναῖοι,
 δέδοικα, μὴ λελήθαμεν ὥσπερ ④ δανειζό-
 μνοι ἐπὶ πολλῷ ἀγῶνι. τὸ γὰρ ἀσφαλὲς
 αὐτῆς, καὶ τὸ βέβαιον, ἔτοι πρῆδον, Φωκίαν
 καὶ Πύλαν· ἔμην δια τῆτόν γε ἔξαρχῆς ἐποι-
 ησάμεθα. ἀλλ' ἀτοπον μὲν ἐστὶν ὁ μέλλων λέ-
 γειν, ἀληθὲς δὲ πάντῃ. εἰ γὰρ τις ὡς ἀληθῶς
 χαίρει τῇ εἰρήνῃ, τοῖς στρατηγοῖς, ὧν κατηγο-
 ροῦσιν ἅπασιν, χάριν αὐτοῖς ἔχεται. εἰ γὰρ
 ἐκείνοι, ὡς ὑμεῖς ἐβέβαθε, ἐπολέμου, ἐδὲ
 ὄνομα εἰρήνης ἂν ὑμεῖς ἠνέχεσθε. εἰρήνη μὲν
 οὐκ ἐκείνοις, ἐπικίνδυνος δὲ, καὶ σφαλερὰ,
 καὶ ἄπιστος, διὰ τῶν γέγονε δωρεοδοκῆσου-
 τας. εἰρήνην ἔν, εἰρήνην αὐτὸν τῶν ὑπὲρ τῆς εἰ-
 ρήνης λόγων, εἰς δὲ τὰς ὑπὲρ τῶν πεπρα-

nihil aliud, nomen saltem ha-
 bere plaufibile. quam, vereor
 Athenienfes, vereor, ne fero,
 vt debitores, magno cum foe-
 nore nos agere intelligamus.
 eius enim fecuritatē et fir-
 mitatem isti prodiderunt, Pho-
 cenfis et Pylas, non tamen
 propter istum, eam initio fe-
 cimus. quanquam autem id
 quod dicam absurdum, verum
 tamen omnino est. si quis re

vera pace gaudet, ducibus,
 quos omnes culpant, gratiam
 habeat. nam si illi, vt vole-
 batis, bellum administrassent,
 vos nec nomen pacis toleraf-
 fetis. pax igitur per illos, pe-
 riculosa et lubrica et infida pax
 per istos facta est corruptos
 largitionibus. repellite igitur,
 repellite eum a disputatione
 de pace, et in disputationem
 de actis compellite. non de
 pace

pace
 pax
 men-
 est,
 vt vo-
 cept
 quise
 mor-
 lesta
 taxa-
 eius
 cum

ΠΕΡΙ ΠΑΡΑΠΡΕΣΒΕΙΑΣ. 73

γμένων ἐμβιβάζει. ὃ γὰρ Αἰσχίνης ὑπὲρ τῆς
εἰρήνης κρίνει, ὃ ἀλλ' ἡ εἰρήνη, δι' Αἰσχίνου
διαβέβληται. σημεῖον δέ· εἰ γὰρ ἡ μὲν εἰρήνη
γεγόνει, μηδὲν δὲ ὕστερον ἐξηπάτησε ὑμεῖς,
μηδ' ἀπολώλει τῶν συμμάχων μηδεὶς, τίνα
ἀνθρώπων ἐλύπησεν ἂν ἡ εἰρήνη, ἔξω ἔ' ἀδόξως
γεγυῆας; καὶ τοι καὶ τέττε συναίπει ὅττι
πρωειπὼν Φιλοκράτει· ἀλλὰ ἀνήκεσόν γε ὃ-
δὲν ἂν ἦν γεγονός. νῦν δὲ, οἶμαι, πολλῶν
ἄλλων ἐστὶ κακῶν αἴπειτα ὅττι.

16. Οπὶ μὲν τοίνυν αἰχρῶς καὶ κακῶς
πρότα ταῦτα ὑπὸ τέτων ἀπόλωλε καὶ διέ-
φθαρ', οἶμαι πρότας ὑμᾶς εἰδέναι· ἐγὼ δ', ὡς
ἄνδρες δικασαί, τοσῶτον ἀπέχω ἔ' συκοφου-
ρίαν πρὸς τοῖς πράγμασι τέτοις περσάγειν,
ἢ ὑμᾶς ἀξιούν, ὥστε, εἰ ταῦθ' ὑπ' ἀβελτερίας,

pax accusatur Aeschines : sed
pax propter Aeschinem cri-
men habet. argumento illud
est, quod si pax ita facta esset,
ut vos postea in nulla re de-
cepti essetis, neque sociorum
quisquam periisset, nemini
mortalium omnium pax mo-
lesta fuisset, ignominia dun-
taxat excepta. etsi autem et
eius culpa pars in isto haeret,
cum sit Philocrati suffragatus :

nihil tamen immedicabile fu-
isset admissum. nunc multo-
rum aliorum malorum istum
causam esse apparet.

§. 12. Ac turpiter quidem,
et flagitiose per istos ea esse
omnia perdita et corrupta, sci-
re omnis vos arbitror : ego
vero, iudices, tantum abest ut
quicquam illis rebus adiungere
calumniae velim, aut a vobis
id fieri postulem, ut, si illa per

ἢ δι' ἀνθρώπων, ἢ δι' ἄλλων ἀγνοίαν ἠντινοῦ
οὕτω πέπραχ'), αὐτός τε ἀφίημι Αἰσχίνην,
καὶ ὑμῖν ἀφείναι συμβελεύω. καὶ τοι πα-
σκήψεων τούτων ἐδεμία ἐστὶ πολιτικὴ, ἐδὲ δι-
καία. ἐδένα γὰρ τὰ κοινὰ πράττειν ὑμεῖς κε-
λεύετε, ἐδὲ δυνάμει, ἀλλ' ἐπειδὴν τις
ἑαυτὸν πείσας δύνασθαι, προσέλθῃ, πρᾶ-
γμα ποιοῦντες ἀνθρώπων χρησὼν καὶ φιλα-
νθρώπων, ὀνοϊκῶς δέχεσθε, καὶ ἐφθονερῶς
ἀλλὰ ἔχειστε, καὶ τὰ ὑμέτερα αὐτῶν
ἐγχειρίζετε. εἰ μὲν ἐν κατὰ τοῦτο, πᾶσι,
καὶ πλέον ἔξει τῶν πολλῶν καὶ τούτο· εἰ δὲ
ἀποτυγχάνῃ, σκήψεις καὶ περὶ φάσεις ἐρεῖ;
ἀλλ' ἐστὶ δίκαιον. οὐ γὰρ ἂν ἐξαρκέσει τοῖς
ἀπολωλόσι συμμαχοῖς, ἐδὲ τοῖς παισιν, ἐδὲ
ταῖς γυναῖξιν, ἐδὲ τοῖς ἄλλοις, διὰ τὴν ἀβελ-

vaecordiam aut simplicitatem
acta sunt, aut quamvis aliam
ignorationem, et ipse missum
Aeschinē faciam, et vobis
missum ut faciatis, suadeam.
quanquam harum excusatio-
num nulla civilis, aut iusta
est. neminem enim vos rem-
publicam gerere iubetis, aut
cogitis, sed si quis sibi persua-
sit, se habere adiumenta re-
rum gerendarum, atque acces-
serit, pro vestra bonitate et

humanitate eum recipitis, be-
nigne, et non inuide: quin et
magistratus ei mandatis, et e-
ius fidei vestra negocia com-
mittitis, quae si quis probe ad-
ministrauerit, honorabitur, et
eo nomine supra vulgus effe-
retur: sin frustratus fuerit, ex-
cusationes et causas afferet?
aequum non est. neque enim
ita satis factum erit euerfis
sociis, nec liberis eorum, nec
uxoribus, neque ceteris, si con-
stet

stet
sciti
esse
abes
nate
imm
aut
nem
si ex
cept
aper
stral
fieri

ΠΕΡΙ ΠΑΡΑΠΡΕΣΒΕΙΑΣ. 75

μερίαν τὴν ἐμὴν, ἵνα μὴ τὸν τέττε λέγω, τοι-
 αῦτα πεπονθέναι· πολλοὺ γέ ἐσ' εἶ. ἀλλ'
 ὅμως ὑμεῖς ἄφετε Αἰσχίνῃ τὰ δεινὰ ταῦτα καὶ
 ὑπερβάλλοντα, ἀντὶ δὲ δῆθειαν, ἢ δι' ἄλλῃ
 αἰγνοίαν ἠνπινοῦν λελυμασμένῳ φανῇ· ἀν-
 μέντοι διὰ πονηρίαν, δρυέιον λαβὼν, καὶ
 δῶρα, καὶ τὰτ' ὀξελεγχθῇ σαφῶς ὑπὸ αὐ-
 τῶν τῶν πεπραγμένων, μάλιστα μὲν, εἰ οἷόν
 τε, ἀποκλείνατε, εἰ δὲ μὴ, ζῶντα τοῖς πολλοῖς
 πειράδειγμα ποιήσατε. σκοπεῖτε δὴ τὸν ἐλε-
 χον τὸν ὑπὲρ τέτων, ὡς δίκαιον ἔσαι μετ'
 ὑμῶν. ἀνάγκη δὲ παρ' οὗτοῖς λόγοις παρὲς τῶν
 Φωκείων, καὶ τῶν Θεσπιέων, ἔστι Εὐβοίας, εἴπερ
 μὴ πεπραχὼς αὐτὸν, ἐκὼν ἐξηπάτα, δυοῖν
 θάτερον, ἢ διαρρήδην ἀκέσφατα ὑποχομέ-
 να Φιλίππου, ὅτι πρᾶξει ταῦτα καὶ ποιήσει·

est eis, se propter meam in-
 scitiam, ne istius dicam, ea
 esse perpeffos, multum certe
 abest, sed tamen vos condon-
 ate Aeschini atrociam ista et
 immensa, si per simplicitatem,
 aut quamvis aliam ignoratio-
 nem commississe videbitur: at
 si ex improbitate, argento ac-
 cepto, et muneribus, idque
 aperte ex ipsis actis demon-
 strabitur, maxime quidem si
 fieri potest, occidite, sin mi-

nus, at in eo documentum
 statuere viuento. confiderate
 autem ipsi vobiscum, eius con-
 vincendi ratio quam aequa fu-
 tura sit. omnino est necesse,
 Aeschinem ea verba apud vos
 fecisse de Phocensibus et The-
 spiensibus, et Euboea, si non
 ultro se vendiderat, vosque de-
 cipiebat, vel quod aperte au-
 dierat Philippum pollicentem,
 se illa suscepturum, et factu-
 rum: vel, si id non fuit, prae-
 stigiiis

ἢ, εἰ μὴ τῷτο, γοητὸν θέντα, καὶ φενακιδέντα
 τῇ τοῦ ταῖς ἄλλα φιλοκυβρωπία, καὶ ταῦτ' ἐλ-
 πίσαντα παρ' αὐτοῦ. οὐκ ἔνεστι τέτων οὐδ' ἐ-
 χωρεῖς. ἐκ τοίνυν τούτων ἀμφοτέρων, μά-
 λιστα πούτων ἀνθρώπων, μισεῖν αὐτὰν πορ-
 ῆκε Φίλιππον. διὰ τί; ὅτι τὸ μὲν ἐκείνῃς μέ-
 ρει πούτ' αὐτὰν γέγονε τὰ δεινότατα καὶ τα-
 αἰχίστα· ὑμᾶς ἐξηπάτηκεν ἀδοξεῖ· δίκαιον
 ἀπολωλέναι κρίνει. καὶ εἰ γέ τι τῶν πορ-
 κόνων ἐγένετο, ἐν εἰσαγγελίᾳ πάλαι ἂν ἦν
 νυν δὲ διὰ τὴν ἡμετέραν πρᾶξιν καὶ δυνάμει
 δυνάμει δίδωσι, καὶ ταύτας ὀπηνίκα βέλε-
 ἔστιν ἐν ὅς τις ὑμῶν φωνὴν ἀκήκοεν Αἰχίνου
 κατηγορεύοντος Φιλίππου; τίς δὲ ἐξελέγχο-
 τα, ἢ λέγοντά τι τῷτον ἐώρακεν; οὐδ' εἰς
 ἀλλ' ἅπαντες Ἀθηναῖοι πορτέρῳ κατηγο-

stigiis quibusdam et fucis hu-
 manitatis illius ceteris in rebus
 deceptum, etiam haec de illo
 sperasse. ut verum non sit ho-
 rum alterum, fieri non potest.
 propter haec autem utraque ei
 Philippum maximo esse odio
 decet. cur? quia, quod ad il-
 lum attinet, ei acerbissima et
 turpissima quæque acciderunt:
 vos decepit: laborat infamia:
 dignus interitu iudicatur. quod

si ita fieret, ut conveniebat,
 iamdudum proditiōis reus a-
 geretur: nunc propter nostram
 mansuetudinē, et simplicita-
 tem, rationes reddit, easque
 cum vult. est igitur quisquam
 vestrum, qui ex Aeschine vli-
 lam vocem audierit, Philip-
 pum accusante? quid? redar-
 guentem quisquam aut dicen-
 tem eum aliquid vidit? nemo.
 sed omnes Athenienses prius
 ac-

ΠΕΡΙ ΠΑΡΑΠΡΕΣΒΕΙΑΣ. 77

ἐρῶσι Φιλίππου, καὶ ὁ τυχὼν αἰεὶ ὧν οὐδεὶς
 ἐδέν ἰδίᾳ ἠδίκη) δῆπρ. ἐγὼ ᾧ ἐκείνους τῆς
 λόγους ἐζήτουσιν ὡς τὰς, εἰ πρὶς μὴ πεπρα-
 γμῶς ἑαυτὸν ἦν· ἄνδρες Ἀθηναῖοι, ἐμοὶ μὲν
 ἐξήσαδε ὅ τι βέλεσθε· Ἐπίσθυσαι· ἐξηπατή-
 ῃ· ἡμαρτον· ὁμολογῶ τὸν δὲ ἄνθρωπον, ὃ
 ἄνδρες Ἀθηναῖοι, φυλάττεσθε, ἀπιστοῦ, γόης,
 πονηρός. ἔχ' ὁρᾶτε οἷα πεποίηκεν ἐμέ; οἷα
 ἐξηπάτηκε; τῶν ἐδέναι ἀκῶ τῶν λόγων,
 ἐδὲ ὑμεῖς. διὰ τί; ὅτι ἐπὶ ὡς ἀκροσθεῖς, ἐπὶ
 ἐξαπατηθεῖς, ἀλλὰ μισθώσας ἑαυτὸν, καὶ λα-
 βὼν δ' ἐργάσιον, ταῦτ' εἶπε, καὶ παροῦσθαι ἐκεί-
 νῳ, καὶ γέγονε καλὸς καὶ γαθὸς καὶ δίκαιος μι-
 σθωτὸς ἐκείνῳ, πρεσβυτὴς μέντοι καὶ πολίτης
 ὑμῖν, παροῦσθαι, καὶ τρεῖς ἔχ' ἅπαξ ἀπολωλέναι
 δίκαιος.

accusant Philippum, et quiuis
 semper; quorum utique nul-
 li vlla priuatim facta est in-
 iuria. ego vero haec verba ab
 eo requirerem, si se non ven-
 didisset: Athenienses, me qui-
 dem tractate ut vultis: credidi:
 deceptus sum: erravi: fateor:
 illum autem hominem caute
 Athenienses, perfidus est, im-
 postor, improbus. non videtis
 quomodo mecum egerit? ut

deceperit? horum verborum
 ego nullum audio, neque vos.
 quamobrem? quia non decep-
 tus, neque falsus, sed mercede
 vltro conductus, atque argen-
 to accepto, ea dixit, et illi
 prodidit, seque praeclarum ac
 iustum illi mercenarium prae-
 buit, legatum autem vobis, et
 ciuem et proditorem, et ter,
 non semel morte mulctan-
 dum.

ιγ. Οὐ τοίνυν ἐκ τέτων μόνων δῆλον
 ἐστ', ὅτι χρημάτων ἀπώλῃ εἶπεν ἐκείνα· ἀλλ'
 ἦκον ὡς ὑμᾶς ἐναγχῶ Θεπιαλοὶ, καὶ Φι-
 λίπῳ πρέσβεις μετ' αὐτῷ, ἀξιουμέντες ὑμᾶς
 Φίλιππον Ἀμφικτύονα εἶναι ψηφίσασθαι. τί
 περσῆκεν ἐν δυνταπεῖν τέτοις μάλιστα πάν-
 των ἀνθρώπων; Αἰσχίνη τέτῳ. διὰ τί; ὅτι οἱ
 ὅδ' ἀπύχαιλε πρὸς ὑμᾶς, τέτοις τὰ ἐνδο-
 πία ἐποίησεν ἐκείνῳ. ὅδ' μὲν γὰρ ἔφη Θε-
 σπιάς, καὶ Πλαταιὰς αὐτὸν ταχιεῖν, καὶ ὅδ'
 μὲν Φωκέας ὅκ' ἀπολεῖν, τὴν δ' Ἐπιδάμειον
 ὑβρίν ὑμῖν καταλύσειν· ὁ δ' ὅδ' μὲν Θε-
 σπιάς μείζων ἢ περσῆκε πεποίηκε, τὸς δ'
 Φωκέας ἀρδύλῳ ἀπολώλεκε, καὶ τὰς μὲν Θε-
 σπιάς καὶ Πλαταιὰς οὐ τελείχκε, τὸν δὲ Ορ-
 χόμενον καὶ τὴν Κορώνειαν περσεξωφραπέ-

§. 13. Neque vero ex his
 solum constat, cum mercede
 conductum, omnia illa dixisse,
 sed et ex eo, cum nuper The-
 sali, et Philippi legati cum eis,
 venerunt, postulantes, ut Phi-
 lippo Amphictyoniam decer-
 neretis, quem igitur omnium
 mortalium maxime istis refragari
 decebat? Aeschinem. cur?
 quia eius renunciationi con-
 traria ille fecit, iste enim di-

xerat, illum Thespias et Pla-
 taeas muniturum, et cum Pho-
 censis non perditurum, tum
 Thebanorum in vos insolentiam
 repressurum: ille vero et
 Thebanos maiores fecit quam
 oportebat, et Phocensis fun-
 ditus deleuit, ut nec Thespias
 nec Plataeas muro circumde-
 dit, sic Orchomenum et Co-
 roneam insuper excidit, potest
 ne res inter se yllo modo

ΠΕΡΙ ΠΑΡΑΠΡΕΣΒΕΙΑΣ. 79

σαι. πῶς αὖ ἐνδυπώτερα πράγματα ἑαυ-
 τῶν τέτων γυροῖο; ἔ τοίνυν αὐτᾶπεν, ἔδὲ
 ἦρε τὸ σῶμα, ἔδ' ἐφθέγγετο ἐναντίον ἑδέν.
 ἔχι τῷτό πω δεινόν, πηλικούτον ὄν, ἀλλὰ
 αὖ σπυῖπε μόνῳ τῶν ἐν τῇ πόλει παύτων
 ἀνθρώπων. καὶ τι τῷτό γε ἔδὲ Φιλοκράτης
 ὀλμυσε ποιῆσαι, ὁ μιαρὸς, ἀλλ' Αἰχίνης
 τοσί. ἔ θορυβοῦντων ὑμῶν, καὶ οὐκ ἐθέλόν-
 τιν ἀκχεῖν αὐτῶν, καταβαίνων ἀπὸ τῆ βήμα-
 τος, ἐνδεικνύμεν τοῖς πρέσβεσι, τοῖς πᾶσι
 ἐκείνου παρῶσι, πολλὰς ἔφη οὗτο θορυ-
 βίας εἶναι, ὀλίγας δὲ τὰς στρατονομίας ὁ-
 νει δέη. μέμνητε γὰρ δήπε, αὐτὸς ὢν, οἶμαι,
 αὐμασίος στρατιώτης, ὃ Ζεῦ.

ιδ. Ἐπ τοίνυν, εἰ μὴ κηδένα ἔχοντα κη-
 ν εἰχομένη δεῖξαι τῶν πρέσβεων, μὴδ' ἰὼ

magis esse contrariae? neque
 ro refragatus est, neque os
 eruit, neque vocem ullam
 contrariam emisit. quod tan-
 tum cum sit, non tamen est
 aue, sed illud, quod et so-
 ni omnium in hac vrbe de-
 centium suffragatus est; quod-
 amque nec Philocrates facere fuit
 solus, impurus ille, id Aeschi-
 lus fecit. ac tumultuantibus
 bis, et eum audire nolenti-

bus, descendens de suggesto,
 missis a Philippo legatis se ven-
 ditans, multos esse dicebat,
 qui tumultuantur, paucos
 qui militarent, si necesse esset.
 meministis enim utique: cum
 ipse, o Dii, sit mirificus bella-
 tor.

§. 14. Iam si nullum lega-
 tum quicquam accepisse osten-
 dere possemus, neque res ita
 pateret, ut palam esset vniuer-
 sis,

ὥς ἰδεῖν ἅπαντας, βασιλῆας καὶ τοιαῦτα ἑταίρους
λοιπὸν ἂν ἦν σκοπεῖν· εἰ δὲ Φιλοκράτης μόνον
ὡμολόγει παρ' ὑμῖν ἐν τῇ δῆμῳ πολυτάλακας,
ἀλλὰ καὶ ἐδείκνυεν ὑμῖν, πυρροπολῶν οἰκοδομῆς,
βασιλεῶς φάσκων, καὶ μὴ χειρὸς ἑστέοντες ὑμεῖς,
ξυληγῶν, τὸ χρυσίον καταλλαττόμενος φανερώς
ἐπὶ ταῖς τραπέζαις, οὐκ ἐν δῆπρ τῷτον εἰπεῖν ὥς οὐκ εἴληφε,
τὸν αὐτὸν τὸν ὁμολογουῦντα καὶ δεικνύντα· ἐστὶν ἔνθα
τις δούρῳπων ἀνὴρ ἢ κακοδαίμων, ὥς ἵνα λαμβάνῃ
μὴ Φιλοκράτης, ἀδοξῇ δὲ αὐτὸς καὶ κινδυνώῃ,
ἔξον αὐτῷ μὲν τῶν μηδέν ἡδικοῦ λόγων
ἔξετάζεας, τέτοις μὲν πολεμεῖν, πολεμῶν δὲ
ἐκείνῳ ἐλθὼν κείνεας βούλει; ἐγὼ μὲν οὐκ
ἐθένα οἶμαι, ἀλλὰ πάντα ταῦτα, εἰάν τις οὕτως
σκοπῇτε, διρήσετε μεγάλα, ὥς ἂν ἄνδρες

sis, quaestiones et eius generis alia restarent: si vero Philocrates se accepisse, non modo pro concione saepe confessus est, sed et vobis ostentavit, vendendo tritico, aedificando, profitendo se iturum, etiam si vos non iuberetis, vehendis lignis, auro in mensis aperte commutando, non profecto habebit iste quod illum accepisse neget, qui ipse confessus

est et ostentavit, est vero quibusquam mortalium adeo vancors, aut infelix, ut, dum Philocrates dona accipiat, et ipse male audiat ac periclitetur, cum ei liceret stare a innocentibus, hos quidem infestet, cum illo autem coniunctus iudicium subire malit, equidem opinor esse neminem, sed haec omnia, si recte consideretis, inuenietis, Atheniensium

enfes

ΠΕΡΙ ΠΑΡΑΠΡΕΣΒΕΙΑΣ. 81

Αθιναῖοι, καὶ ἐναργῆ σημεῖα, ἔχρημάλα τῷ-
τον ἔχεν.

16. Ο τοίνυν ὕστατον μὲν γέγονεν, ἐδενός δι-
στὴν ἐλαττον σημεῖον τοῦ πεπραχέναι τῷτον
αὐτὸν Φιλίππῳ, θεάσασθε. ἴσε δὴ πρὶς πρῶ-
τῳ ὅτε εἰσῆλθεν Ὑπερίδης Φιλοκράτῳ, ὅπ-
ταρελθὼν ἐγὼ δυσχεραίνειν ἔφην ἐν ἡ τῶν τ'
ἰσαγγελίας, εἰ μὴ Φιλοκράτης τοσούτων
καὶ τηλικύτων ἀδικημάτων αἰτιῶν γέγονεν,
καὶ δι' ἐννεα τῶν πρῆσβων μηδενός· καὶ ὅτε
φῶν τῷτ' ἔτις ἔχεν. ἐδάμει γὰρ ἂν φαῖναι
καθ' ἑαυτὸν ἐκείνον, εἰ μὴ ὅτε σωμαγωνιζο-
μένους τέτων πᾶς εἶχεν. ἢ οὐκ μήτε ἀφῶ,
μήτ' αἰπάσωμαι μηδένα, ἔφην ἐγὼ, ἀλλὰ
τὸ πρᾶγμα αὐτὸ τὰς μὲν αἰτίας ὄρη, τὰς
καὶ μὴ μετερχηκότας ἀφῆ, ἀνασὰς ὁ βουλό-

nfes, magna et evidētia esse
igna acceptae ab isto pecu-
iae.

§. 15. Iam illud quod non ut
ostremo factum est, sic mi-
mum signum est, istum Phi-
ppo se vendidisse, spectate.
roculdubio nostis dudum,
um proditiōis reum ageret
Hyperides Philocratem, me
progressum dicere, vnum quen-
am in accusatiōe mihi restare

scrupulum, quo pacto solus Phi-
locrates tot et tantorum sce-
lerum causa fuisset, nouem le-
gati nullius: atque id ita se
habere negavi. nullam enim
eius per se futuram fuisse au-
ctoritatem, nisi adiutores illo-
rum aliquos habuisset. ut igitur,
inquam, neque absoluam,
neque criminer quenquam, sed
res ipsa et noxios inueniat, et
criminis expertes absoluat, sur-
gat

μὲν, καὶ παρελθὼν εἰς ὑμᾶς, δὲ ποφηνάσθαι
 μὴ μέλειεν, μηδὲ δρέσκεν ἀπὸ τὰ ὑπὸ Φι-
 λοκράτοις πεπραγμένα· καὶ τὸν τῆτο ποιή-
 σαντα ἀφίημι ἔγωγε, ἔφω. ταῦτα καὶ μνη-
 μονύει, ὡς ἐγὼ οἶμαι. ἔ τοίνυν παρήλθε
 οὐδείς, ἐδὲ ἔδειξεν ἑαυτὸν· καὶ τῷ μὲν ἄλλω
 ἔστιν ἐκάστῳ τις πρὸς φασίς. ὁ μὲν, ἐχ ὑπὸ
 θυῶν ὡς· ὁ δὲ ἐχὶ παρὲν ἴσως· τῷ δὲ, κα-
 δεσθῆς ὡς· ἐκεῖ· τῷ δὲ ἐδὲν τῶτων, ἀλλ
 ἔτω καθάπαξ πέπρακεν ἑαυτὸν, καὶ οὐκ ἔτι
 τοῖς παρεληλυθόσι μεμιδάσθηκε μόνον, ἀλλ
 καὶ μὲν ταῦτα δηλὸς ἐστιν, ἐάν τις ἐκφύγῃ νῦν
 καθ' ὑμῶν ὑπάρξων ἐκείνῳ. ὡς τε ἵνα μηδὲ
 ἐνδοπίον μηδὲ ῥῆμα πρὸς Φιλίππῳ, ἐδὲ
 ἀφιέντων ἀφίησιν, ἀλλ' ἀδοξέειν, κείνῳ
 πᾶσιν ὅπου αἰρεῖται παρ' ὑμῖν μᾶλλον.

gat quicunque volet, et pro-
 gressus in conspectum vestrum,
 declaret se non esse socium,
 nec probare acta Philocratis;
 atque eum qui ita fecerit, ab-
 soluo ego, inquam. haec me-
 ministis, ut ego arbitror. ne-
 mo autem prodiit, nec osten-
 dit se: ac ceterorum quidem
 singulis aliqua causa fuit. nam
 alius rationes retulerat, alius
 fortasse non aderat, alius af-
 finem illic habebat: isti autem

causarum illarum nulla erat,
 sed usque adeo se prorsus ven-
 diderat, neque in praeteritis
 tantum suam locarat operam,
 ut non dissimulet, se in poste-
 rum etiam, si nunc absolutus
 fuerit, illi praesto futurum con-
 tra vos. quare cauet, ne quod
 vel verbum Philippo non iu-
 cundum sibi excidat, nec ut
 missum faciamus, missum fa-
 cit, sed laborare infamia, ac-
 cusari, quiduis apud vos per-
 peti

ΠΕΡΙ ΠΑΡΑΠΡΕΣΒΕΙΑΣ. 83

Φιλίπῳ π ποιῆσαι μὴ πρὸς ἡδονῇ. καί
 τοι, τίς ἡ κοινωνία; τίς ἡ πολλὴ πρένοια ὑ-
 πέρ Φιλοκράτους αὐτῆς; ὅς εἰ τὰ κάλλιστα,
 καὶ πάντα τὰ συμφέροντα ἐπεπρεσβόκει,
 χεῖματά δ' ὡμολόγη λαβεῖν ἐκ τ' πρεσβείας,
 ὥσπερ ὡμολόγει, τῷτό γε αὐτὸ φυγεῖν καὶ
 διδουλαβηθῆναι τῷ πρεσβίᾳ πρεσβόκοντι πρεσ-
 βῆκε, καὶ διαμαρτύρατο τὸ καθ' αὐτόν. καὶ τί-
 νω πεποίηκε τῷτ' Αἰσχίνης. ταῦτ' ἐφανερά,
 ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι; ταῦτ' ἐχὶ βοᾷ καὶ λέγει,
 ὅτι χεῖματά εἰληφεν Αἰσχίνης, καὶ πονηρός ἐστιν
 δόρυς συνεχῶς, καὶ δι' ἀβεληθείαν, καὶ δι'
 ἀγνοίαν, καὶ δι' ἄποτυγχάνων; καὶ τίς μὲ καλα-
 μαρτυρεῖ, Φησί, δῶρα λαβεῖν; τῷτο γὰρ ἐστὶ
 τὸ λαμπρόν. τὰ πρεσβύματα, Αἰσχίνη, ἅπτε πι-
 σότατά ἐστιν ἀπάντων καὶ ὅσα ἐνεσιν εἰπεῖν καὶ

peti satius esse ducit, quam
 aliquid minus gratum Philippo
 facere. quae vero illa est socie-
 tas? quae tanta ista sollicitudo
 de Philocrate? quem, si o-
 mnem legationem praeclarissi-
 me obiisset, et pecuniam tamen
 se propter legationem ac-
 cepisse fateretur, ut fatebatur,
 illud ipsum fugere et solícite
 cauere incorruptum legatum
 conueniebat; et testari suam
 integritatem. sed id non fecit

Aeschines. haec nonne per-
 spicua sunt, Athenienses? haec
 nonne clamitant et loquun-
 tur, pecuniam accepisse Ae-
 schinem, et propter argentum
 perpetuo esse improbum, non
 ex simplicitate, aut ignoratio-
 ne, aut per calamitatem? et
 quis, inquit, testificatur, me
 accepisse munera? haec enim
 est praeclara illa defensio. res
 ipsae, Aeschine, quae sunt fi-
 de omnium dignissimae; ne-

αἰπάσααθ', ὡς ἢ πεπεισμένα, ἢ χαλεζόμην
 τῷ ἐπὶ τοιαῦτα, ἀλλ' οἶά περ αὐτὰ πρὸς δὲ
 καὶ διαφθείρας σὺ πεποίηκας, τοιαῦτα δὲ
 ταζόμενα φαίνεσθαι. πρὸς δὲ τοῖς πρᾶγμασι
 αὐτὸς αὐτίκα δὴ σὺ σαυτὲ καλαμαστρησάς
 δόπκειναι γὰρ δῶρε ἀνασάς μοι ἐ γὰρ δὴ δι
 ἀπειρίαν γε, ἐ φήσεις ἔχειν ὅ, π εἰποις. ὅς
 γὰρ ἀγῶνας καινὸς, ὥσπερ δράμαλα, καὶ τέ
 τοις ἀμαστύρις, πρὸς διαμεμετρημένῳ π
 ἡμέραν αἰρεῖς διώκων, δῆλον ὅτι πάνδειν
 εἶ πρ.

15. Πολλῶν τοίνυν καὶ δεινῶν ὄντων τῶν πε
 πραγμένων Αἰσχίνῃ τέτρω, καὶ πολλῶν κακίαν
 ἔχόντων, ὡς καὶ ὑμῖν, οἶμαι, δοκεῖν, ἐδέν ἐστι δ
 μέλλω λέγειν, ὡς ἐγὼ κρείων, δεινότερον, ἐδ
 ὅ, π μᾶλλον δεδωρεδοκηκότ' αὐτὸν ἐπαυ

que dici potest, aut praetexi
 vel ex persuasione alicuius aut
 gratificandi studio eas esse ta-
 lis, sed qualis prodendo et cor-
 rumpendo tu eas effecisti, ta-
 les in exquirendo apparent. et
 praeter res ipsas iam tute in te
 dices testimonium. age huc
 assiste, et responde mihi, ne-
 que enim per imperitiam ha-
 bere te negabis, quid dicas.
 cum enim novas causas tan-

quam fabulas, easque sine te-
 stibus ad praefinitam diem ac-
 cusator vincas, ex eo constat,
 te esse acerrimum.

§. 16. Quamquam autem
 multa sunt et atrocia scelera
 Aeschinis, et magna impro-
 bitate referta, ut vobis etiam,
 nisi fallor, videtur, nullum ta-
 men, meo quidem iudicio, est
 atrocius, aut euidentius cor-
 ruptelarum eius argumentum,
 aut

ΠΕΡΙ ΠΑΡΑΠΡΕΣΒΕΙΑΣ. 85

ὥρω, καὶ πεπρακότα πάντ' ὀξελέγξει. ἐπει-
 ῖ γὰρ ἀπεσείλατ' αὐτῆς αὐτὸ τρίτον ὅτ-
 τῆς οὖν ὡς τὸν Φίλιππον, ἐπὶ ταῖς καλαῖς
 καὶ μεγάλας ἐλπίσι ταύταις αἷς ὅτ' ὑπὲρ
 ἡμεῶν, ἐχειροτόνησας καὶ τῶτον, καὶ ἐμὲ, καὶ
 τῶν ἄλλων ὅτ' πλείους τῶν αὐτῶν. ἐγὼ μὲν
 ἢ παρελθὼν, ἐξωμοσάμην δούλευσθαι. καὶ θο-
 υβοῦντων τινῶν, καὶ κελυθόνων βαδίζον, ὅτε
 ἐν ἑφύῳ ἀπελθεῖν. ὅτ' δ' ἐχειροτόνητο.
 περὶ δ' ἡ ἀνέστη μὲν ταῦτα ἢ ἐκκλησία, σωελ-
 ὄντες ἐβελδύοντο ἑτοί, πῶς αὐτὰ καταλείψα-
 τιν. ἐπὶ γὰρ τῶν πραγμάτων ὄντων μειώ-
 σων, καὶ ὅτ' μέλλοντο ἀδήλα, σύλλογοι καὶ
 ὁγοὶ πᾶσι δαποὶ καὶ τῶν ἀγορῶν ἐγγίγνοντο
 ὅτε. ἐφοβοῦντο δὲ μὴ συγκληθῶ ἐκκλησία
 ὁμοῖο ἐξαίφνης· εἴτα ἀκρόαυτες ὑμεῖς ἐμῶ

ut quod magis ostendat, pa-
 amque demonstret, eum ac-
 episse munera, et vendidisse
 omnia, eo quod et nunc di-
 am. cum iam tertium lega-
 os missuri essetis ad Philip-
 um, propter praeclaras et ma-
 mas illas spes earum rerum,
 uas iste pollicebatur, dele-
 istis et istum, et me, et ex
 eliquis plerosque eosdem. ego
 rogressus statim eiuravi. tu-

multuantibus autem quibus-
 dam, et me ire iubentibus, ne-
 gavi me abiturum. iste autem
 delectus erat. deinde cum con-
 cio surrexisset, congressi isti
 consultabant, quem hic reli-
 cturi essent. dum enim et-
 iamnum in motu essent omnia,
 et incerta futurorum expecta-
 tio, tum et congressus, et ver-
 ba varia in foro fiebant. me-
 tuebant enim, ne subito con-
 cio

τάληθῃ, ψηφίσασθε π τῷ δεόντων ὑπὲρ τῶν
 Φωκέων, καὶ τὰ πράγματα ἐκφύγοι τὸν Φί-
 λιππον. εἰ γὰρ ἐψηφίσασθε μόνον, καὶ μη-
 κραν ὑπεφίνατε ἐλπίδα λῶπινεν αὐτοῖς, ἐσώ-
 θησαν ἄν. ἔ γὰρ ἐνὶ ᾧ, οὐκ ἐνὶ ᾧ, μὴ ᾧ
 κραθέντων ὑμῶν, μείναι τι Φιλίππῳ. ἔτε γὰρ
 σιτθὲ ἐνὶ ᾧ τῇ χώρᾳ, ἀσπόμεν διὰ τὸ
 πόλεμον γερονία, ἔθ' ἡ σίτομπομπεία δυνάμει
 τεινέων ἐσὼν ὑμετέρων ἐκεῖ καὶ τῆς θαλάττης
 κραχιστῶν, αἱ τε πόλεις πολλαὶ καὶ χαλεπαῖ
 λαβεῖν αἱ τῶν Φωκέων, μὴ ἔχρονω καὶ πᾶσι
 λιορκία. εἰ γὰρ ἐν ἡμέρᾳ πόλιν ἤρε, δύο καὶ
 εἰκοσὶν εἰσιν ὄριθμῳ. διὰ δὲ ταῦτα πάντα, ἵνα
 μηδὲν μελάθῃσθε ὧν ἐξηπάτησθε, τῶτον αὐτῶν
 καλέλιπον. ἐξομόσασθε μὴ δὲ μὴ μετ' αἰτία
 τινὸς, δεινὸν ᾧ, καὶ ὑποψία μεγάλη. τί λέ-

cio indiceretur : et vos, audita
 ex me veritate, aliquid oppor-
 tuni de Phocensibus decerne-
 retis, et Philippus gerenda-
 rum rerum occasionem amit-
 teret. nam si decretum dun-
 taxat fecissetis, conservati es-
 sent. non enim licuisset Phi-
 lippo, nisi vos decepti essetis,
 manere diutius. neque enim
 frumentum erat in agris, pro-
 pter bellum incultis, neque et-

iam inuehi potuisset, vestri
 triremibus ibi praesentibus, et
 mare obtinentibus, et Pho-
 censium vrbes multae erant
 et expugnatae difficiles, non
 mora, et obsidione. nam
 singulis diebus singulas cepisse
 vrbes, duae et viginti fuerunt
 numero, propter ea igitur
 omnia ne quid eorum mutare-
 tis, in quibus decepti eratis
 istum hic reliquerunt. sed eius

rare

ΠΕΡΙ ΠΑΡΑΠΡΕΣΒΕΙΑΣ. 87

οις; ἐπὶ τοσαῦτα καὶ τηλικαῦτα ἀγαθὰ ἐχὼς
βαδίζεις ἀπαγείλας, καὶ πρὸς πρὸς οὐκ ἔστι
οὐδὲν. πῶς οὐκ; ἀρρώσῃν περὶ φασί(ζε), καὶ
λαβὼν Εξήκεσον τὸν ἱατρὸν ἀδελφὸς αὐτοῦ,
καὶ περσελθὼν τῇ βελῇ, ἐξωμόσατο ἀρρώσῃν
ἐν τῷ ἱερῷ, καὶ αὐτὸς ἐχειροτονήθη. ἐπειδὴ ὁ δὲ πο-
λέωλεσαν ④ Φωκεῖς, ὕστερον ἡμέραις πέντε ἢ
ἑξήκοντα, καὶ τέλει εἶχε τὸ μίσθωμα, ὥσπερ ἂν
ἄλλο τι τέτω, καὶ ὁ Δέρκυλλος ἐκ τῆς Χαλ-
κίδος ἦκεν ἀναστρέψας, καὶ ἀπήγγειλεν ὑμῖν
ἐκκλησιάζουσιν ἐν Πειραιεῖ, ὅτι Φωκεῖς δὲ πο-
λέωλασι καὶ ὑμεῖς, ὡς ἄνδρες Ἀθηναῖοι, ταῦτα
ἀκρόσθητες, εἰκότως καὶ ἐκείνοις σωθήθετε, καὶ
αὐτοὶ ἐξεπέπληχθε, καὶ παῖδας καὶ γυναῖκας
ἐκ τῶν ἀγρῶν κατακομίζετε ἐψηφίζεσθε, καὶ
τὰ φρέγια ἐπισκομίζετε, καὶ τὸν Πειραιᾶ

rare, nulla allata causa, non
ferendum erat, et vehemen-
ter suspectum. quid ais? ad
tot et tanta bona quae nun-
ciasti, non abis, nec legatione
fungeris? sed manendum erat.
quid fit? morbum simulat:
frater eius, adducto Execesto
medico, curiam ingressus, co-
ram senatu iurat, aegrotare
istum: eius vice ipse deligi-
tur. ut autem perierant Pho-

censes, quinque diebus aut sex
post, et ea locatio ab isto con-
fecta erat, quasi aliud quiddam
conduxisset, Dercyllus Chal-
cide reuersus, vobis concio-
nem in Piraeo habentibus nun-
ciat, Phocensis periisse; quo
vos, Athenienses, audito, et
illorum vicem dolebatis, ut
par erat, et ipsi perterriti, li-
beros et uxores ex agris in vr-
bem transferendos decerneba-
tis,

τειχίζειν, καὶ τὰ Ηράκλεια ἐν Ἀσφιδύει
 ἐπειδὴ ταῦτ' ἰὼν, καὶ τοσαύτην ταραχὴν, καὶ το
 σῆτον θόρυβον παρεισθήκει τῷ πόλει, τῶν
 καὶ ταῦτα ὁ δεινός, καὶ σοφὸς ἔστω, καὶ δ' ὅπως
 ἔτε βελῆς ἔτε δήμῳ χειροτονήσας αὐτὸν
 ὡς πρὸς πρεσβέων ὡς τὸν ταῦτα πεποιηκότα
 ἔτε τῷ ἀρρώστῳ, ἐφ' ἧ τότε ἐξωμόσατο
 ὑπολογισάμενος, ἔθ' ὅτι πρὸς πρεσβυτῆς ἄλλοι
 ἤρητο αὐτὸν αὐτὸς, ἔθ' ὅτι τῶν τοιούτων ὁ νόμος
 θάνατον τὴν ζημίαν εἶναι κελεύει, ἔθ' ὅτι πάν
 δεινὸν ἐστὶν ἀπημελῆσθαι, ὡς ἐπικεκήρυκται
 μαλὰ αὐτὰ ἐν Θήβαις, ἐπειδὴ Θηβαῖοι παρὰ
 τῇ τὴν Βοιωτίαν ἅπασαν ἔχον, καὶ τὴν Φωκίαν
 χώρας ἐγκρατεῖς γεγονόσιν, τῶν καὶ ταῦτα ἐν
 μέσας τὰς Θήβας, καὶ τὸ τῶν Θηβαίων στρα
 τόπεδον βασιλίζειν. ἀλλ' ἔτις ἐκφρων ἦν, ὅ

tis, et castella instauranda, et
 Piraeum muniendum, et Her
 culana sacra in vrbe facienda.
 cum haec fierent, et tanta per
 turbatio, tantusque tumultus
 urbem inuasisset, tum iste vir
 eloquens et sapiens et vocalis,
 nec a senatu, nec a populo de
 lectus, legatus abijt ad eum,
 qui illa perpetrarat, nulla ha
 bita ratione vel morbi, quo
 simulato legationem dudum

eiurarat, nec quod alius ipsius
 loco legatus erat, nec quod
 lege talia facinora capite san
 cita sunt, nec, quod absurdis
 simum esset, postquam renun
 ciarat, se a Thebanis esse pro
 scriptum, cum ii praeter Boe
 otiae totius imperium, etiam
 Phocensis regionis potiti essent,
 tum in medias Thebas, et
 Thebanorum castra vadere
 verum ita erat extra se raptus,
 ita

ΠΕΡΙ ΠΑΡΑΠΡΕΣΒΕΙΑΣ. 89

λως πρὸς τὴν λήμματα καὶ τὴν δωρεοδοκίαν,
 ὅςτις πάντα τὰ ἄλλα ἀπλὸν καὶ παρὲν
 ἔχει. καὶ τοιοῦτα τοῦ πραγματος ὄντος,
 τι πολλὰ δεινότερα ἐστὶν ἂν ἐκεῖσε ἐλθὼν
 διεπράξατο. ἀπάντων γὰρ ὑμῶν τελευτῶν, καὶ
 ὧν ἄλλων Ἀθιναίων ἔτω δεινὰ ἢ χέτλια
 γυμνῶν οὐδὲν ταλαιπώρεως πάσῃ Φωκέ-
 ρι, ὥστε μήτε τις ἐκ τῆς βαλῆς θεωρῆς, μήτε
 τοὺς θεομοθέτας εἰς τὰ Πύθια πέμψαι,
 ἀλλ' ἀποσπῆναι τὴν πατρίδα θεωρίας, οὐδ' εἰς τὰ
 Ἰωνίδια τῶν πραγμάτων καὶ τὸν πόλεμον, ἀ-
 θηναῖοι καὶ Φίλιππος ἔδυσαν, εἰσιᾶτο ἐλθὼν,
 καὶ ἀπονδῶν μετῴχετο καὶ διχῶν, ὥς ὅτι τις τῶν
 συμμαχῶν τῶν ἡμετέρων τέχεσι καὶ χώραις,
 καὶ ὅπλοις ἀπολωλόσιν πύχετο ἐκείνῳ, καὶ
 συνεπαιωνίζετο, καὶ συνεπαιωνίζετο Φιλίππῳ,

ipsius
 quod
 e fan-
 urdis
 enun-
 e pro-
 Boe-
 etiam
 essent,
 as, et
 adere-
 aptus,
 ita

que sexuiros ad Pythia mit-
 teretis, sed patrium spectacu-
 lum defereretis: iste ad tri-
 umphalia epulas, negociis et
 bello confecto, quas Thebani
 et Philippus in honorem deo-
 rum instruxerant accessit, et
 cum libationum, tum voto-
 rum fuit particeps, quae ille
 ob sociorum nostrorum moc-
 nia et agros et arma perdit
 nuncupabat, et una coronas
 gesta.

καὶ φιλοποσίας παρ' ὑπινε. καὶ ταυτ' ὅσα ἐνεστὶ
 ἐμοὶ μὲν ἔγω, τέτω δὲ ἄλλως πως εἰπεῖν
 ἀλλ' ὑπὲρ μὲν τῆς δ' ξωμοσίας ἐν τοῖς κοινοῖς
 τοῖς ὑμετέροις γράμμασιν ἐν τῇ μητρὶ
 ταυτ' εἶναι, ἐφ' οἷς ὁ δημόσιος τέτακ', καὶ ψή-
 φισμα ἀνικεῖς παρὶ τέτω δ' ὀνόματι γί-
 γραπται· ὑπὲρ δ' ὧν ἐκεῖ διεπραξάτο, ὁ συμ-
 πρεσβούσιος καὶ παρόντες, καὶ μαρτυρήσα-
 σιν, οἷς ἐμοὶ ταυτὰ δηγοῦντο. καὶ ἔγω γὰρ
 αὐτοῖς συνεπρέσθουσα, ἀλλ' δ' ξωμοσάμην
 καὶ μοι λέγε τὸ ψήφισμα, καὶ τὰ γράμματα
 καὶ ὅτι μάρτυρας καλῶ. ΨΗΦΙΣΜΑ. ΓΡΑΜΜΑ-
 ΤΑ. ΜΑΡΤΥΡΕΣ. πῖνας οὐδ' ὀχλὸς ὑπολαμ-
 βούσει δ' ὅχλας τοῖς θεοῖς τὸν Φίλιππον, ὅτι
 ἔσπευδεν, ἢ τὰς Θεβαίους; ἀρ' ἔκρεατό πο-
 λέμεν, καὶ νίκην αὐτοῖς καὶ τοῖς συμμαχοῖς δι-

gestavit, et paeana concinuit
 cum Philippo, et familiariter
 propinauit. neque ego haec sic,
 iste aliter narrare poterit, sed
 eiuratio inter publica vestra
 monumenta in tabulario, qui-
 bus minister publicus praest,
 asseruatur, et decretum palam
 de ista re est scriptum, quae
 autem ibi perpetrarit, colle-
 gati eius, et ii qui adfuerunt,
 testimonium in eum dicent:

qui iidem haec mihi retule-
 runt. neque enim ego vna in
 legatione fui, sed eam eiuravi-
 age, recita mihi decretum, et
 literas, et testis accerse. DE-
 CRETVM. LITERAE. TE-
 STES. quae igitur vota puta-
 tis nuncupasse diis Philippum
 cum libaret, aut Thebanos
 nonne ut in bello vim et vi-
 ctoriam ipsi et sociis largirentur,
 et horum contraria Pho-
 censium

ΠΕΡΙ ΠΑΡΑΠΡΕΣΒΕΙΑΣ. 91

όναι, καὶ τὰνθρηπία τοῖς τῷ Φωκέων; ἐκοιῶ
αὐτὰ συνηύχαιο ἔτθ, καὶ κατῆρτο τῇ πα-
ρίδῃ, ἃ νῦν εἰς κεφαλὴν ὑμᾶς αὐτῇ δέῃ τρέ-
λαι. ἐκοιῶ ὥχαιο μὴ τῷ τὸν νόμον, ὃς
τάναλον κελύει τέτων τῷ ζημίαν εἶναι, ἐλ-
λὼν ὃ ἐκέισε, ἐτέρων θανάτων ἀξία ποιών
πέφαν). τὰ δὲ ἐμπερθεῖεν πεπεραγμύρα, ὅ
πεπερθεῖεν ὑπὲρ τέτων, ἀποκλείνειεν ἂν
αὐτὸν δικαίως. σκοπεῖτε ῥίνῃ τί τίμημα
ἔσται, ὃ ταύτῃ ἐξαι τῷ ἀξίαν, ὥς τοσού-
των ἀδικημάτων ἀξιοχρεῶν φαίνεται. πῶς γὰρ
ὅσα αἰσχερὸν, ὃ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, δημοσίᾳ μὴ
ἄποδῃς ὑμᾶς καὶ ὅλον τὸν δῆμον, ἅπανι τοῖς
πεπεραγμύροις ἐκ τῆ εἰς ἐμῆς Ἰππικῆς, καὶ
μήτε τῷ ἐν Ἀμφικτύοσι κοινωνεῖν ἐθέλῃν, δυσ-
κόλως τε ἔχειν καὶ ὑπόπῃως πρὸς τὸν Φί-

cenfium foederatis? iste por-
ro eadem precabatur et im-
precabatur patriae, quae nunc
vos in eius caput conuerrere
oportebit. itaque abiit contra
legem, quae id facinus capi-
tale effe iubet: illuc autem
profectum aliis mortibus lu-
enda designaffe constat: iam
eius acta priora, et obitae
propter haec legationes, me-
rito eum interfecerint. qua-

re confiderate quae litis ae-
stimatio ea magnitudine fit,
vt tot sceleribus non minor
effe videatur. an non tur-
pe fuerit, Athenienses, cum
publice vniverfi vos et to-
tus populus omnia ea quae
pacem consecuta sunt, re-
prehendatis, cum nec Am-
phictyonum decretis assentia-
mini, et irascamini Philippo,
eumque suspectum habeatis,

λιπῶν, ὡς ἀσεβῶν καὶ δεινῶν ὄντων τῶν πε-
πραγμύρων, καὶ ἔτε δικαίων, ἔθ' ὑμῖν συμφε-
ρῶν· εἰς ᾧ τὸ δικαστήριον εἰσελθόντας τὰς
ὑπὲρ τῶν δούλων δίκας ἀδικούντας, καὶ τὸν ὅρκον
τὸν ὑπὲρ τῆς πόλεως ὁμωμοκότας, τὸν ἀπάν-
των τῶν κακῶν αἵπον, καὶ ὃν εἰλήφατε ἐπαυ-
φῶν τοιαῦτα πεποιηκότα, τῶτον ἀφείναι;
καὶ τίς ἐξ ἀδικαίων ὑμῖν ἐγκαλέσει τῶν ἄλλων
πολιτῶν, μᾶλλον δὲ ἀπάντων τῶν Ἑλλήνων,
ὅρων Φιλίππῳ μὲν ὑμᾶς ὀργιστομένους, ὃς ἐκ
πολέμου μὲν ποιεῖτε τιμὴν εἰρηνικῶν, ὥστε
τῶν πωλόντων τὰς πράξεις ἐκονεῖτο, πρᾶ-
γμα πολλὴν συγγνώμην ἔχον διαπραγμά-
τευ· τουτοὶ δὲ ἀφείντας, ὃς τὰ ὑμέτερα
ἔτι αἰχρῶς ἀπέδοτε, τῶν νόμων τὰ ἐχάστα
ταπρόντων ἰσχυρῶς, εἰάν τις ταῦτα ποιῇ;

tanquam impia fint et crude-
lia illa facta, et neque iusta,
neque vobis conducibilia: si
in curiam ingressi, ad ratio-
nes de illis redditas diiudican-
das, et iureiurando pro repub.
dato, malorum omnium au-
ctorem, quem in talibus faci-
noribus palam deprehendistis,
eum absoluetis? ecquis ce-
terorum civium, vel potius
Graecorum omnium, non iure

vos reprehendet, qui videat
vos irasci Philippo, qui pa-
cem e bello ut faceret, nego-
cia ab iis qui vendere so-
lent, mercatus, rem agit o-
mnino venia dignam: istum
autem absolvere, qui vestra
tam flagitiose vendidit, cum
legibus extrema supplicia ta-
libus facinoribus sint consti-
tuta?

ΠΕΡΙ ΠΑΡΑΠΡΕΣΒΕΙΑΣ. 93

12. Τάχα τοίνυν ἴσως ἢ τοιῦτος ἦξει πρὸς
 λόγος πρὸς τέτων, ὡς δέχῃ γῆρσέν) τῆς παρὸς
 Φιλίππου ἔχθρας, εἰ τῶν πρὸς δουλείῃ τὴν
 εἰρήνῃ κατὰ ψῆφειν. ἐγὼ δ', εἰ τῶν ἐστὶν
 ἀληθῆς, ὅτι ἔχω σκοπέμεν διῆν, ὅ, π τῶ-
 ν μείζον κατηγορήσω. εἰ γὰρ ὁ τῆς εἰρήνης
 χεῖμα ἀναλώσας ὡς τε τυχεῖν, ἔτ' ἔτω
 μὴ γέγονε φοβερός ἢ μέγας, ὡς τε τῶν ὅ-
 των, ἢ τῶν δικαίων ἀμελήσας ὑμᾶς ἤδη
 πὶ Φιλίππῳ χαλεπῶς σκοπεῖν, πὶ παθόντες
 ἂν ὅ τέτων αἵτοι, τὴν παρὸς κέσαν δίκην
 δειδωκότες εἶεν; οὐ μὲν, ἀλλ' ὅτι καὶ φιλίας
 δέχῃ συμφερέσθαι ὑμῖν μᾶλλον ἐκ τῶν εἰ-
 κώτων γῆρσέν), ἢ τῶν οἴμαι δείξιν. οἱ γὰρ
 εἰδέναι χεῖν τῶν, ὅτι ἔκ καταφρονεῖ Φιλίπ-
 πῳ, ὃ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τὸ πόλεως τὸ ὑμε-

videat
 i pa-
 nego-
 e fo-
 it o-
 istum
 vestra
 cum
 a ta-
 onsti-
 §. 17.

§. 17. Fortassis etiam talis
 ab istis ratio adferetur, prin-
 cipium hoc fore inimicitia-
 rum cum Philippo, si pacis
 interpretes damnaueritis. ego
 vero, id verum si est, quod
 grauius isti crimen impingam,
 nulla ratione reperio. si enim
 is qui pecuniam impendit, vt
 pacem impetraret, ita nunc
 factus est formidabilis et ma-
 gnus, vt vobis, neglecto iure-

iurando, et iustitia, videndum
 sit iam, qua re gratum Phi-
 lippo faciatis, quo supplicio
 afficiendi erunt eius rei au-
 ctores, vt dignas dent poenas?
 verum enimvero eam rem a-
 micitiae vobis vtilioris etiam
 principium futurum esse, quan-
 tum coniectura licet assequi,
 id quoque me ostensurum opi-
 nor. hoc certo tenendum vo-
 bis est Philippum, Athenien-
 ses,

τέρως, ἐδὲ ἀχρηστοίεργος νομίσας ὑμᾶς Θε-
 βαίων, ἐκείνους εἰλεῖ ἀνθ' ὑμῶν, ἀλλ' ὑπὸ τῶν
 τῶν ἐδιδάχθη, καὶ ταῦτ' ἤκασεν, ἅπερ καὶ παρὰ
 τερῶν ποτ' εἶπον. ἐγὼ παρὰ ὑμᾶς ἐν τῇ δὴ
 μῶ, καὶ τῶν ἐδείς ἀντὶ εἶπεν· ὡς ὁ μὲν δὴμῶς
 ἐστὶν ὀχλῶ, ἀσάθμητότατον πρᾶγμα τῷ
 ἀπάντων, καὶ ἀσωετώτατον, ὥσπερ ἐν θα-
 λάτῃ πνύμα ἀκαλᾶσατον, ὡς ἂν τύχοι κα-
 νάμνον, ὁ μὲν ἦλθεν, ὁ δὲ ἀπῆλθε· μέλει δὲ
 ἐδένι τῶν κοινῶν, ἀλλ' ἐδὲ μέμνη). δὲ δὲ
 πινὰς φίλοις ὑπάρχειν τὰς ἑκάστα πράξον-
 τας ἐν ὑμῖν αὐτὰ, καὶ διοικήσοντας οἷον ἂν αὐτὰ
 δοκῇ· καὶ πᾶν αὐτὰ τῶτο καλᾶσκαδῶν, πᾶν
 ὅ, τι ἂν βέλῃ) παρ' ὑμῖν, ῥαδίως διαπρα-
 ξεί). εἰ μὲν οὖν ἤκασεν, οἶμαι, τὰς τότε ταῦ-
 τα παρὰ αὐτὸν εἰπόντας, πρᾶχῃμα ὡς

ses, non contemnere vestram
 urbem, neque eo quod vos
 inutiliores putarit quam The-
 banos, vobis illos praetulisse,
 sed ab istis edoctum esse, et
 audiuisse, id quod prius etiam
 publice vobis exposui, nemine
 istorum refragante; populum
 esse turbam, rem omnium in-
 constantissimam et stolidissi-
 mam, ut in mari undam flu-
 ctuantem, quae fortuito agi-

tetur, alium accedere, alium
 abire, rempublicam autem cu-
 rae esse nemini, ac quid ac-
 tum sit, ne meminisse qui-
 dem; habendos autem aliquos
 amicos, qui ei apud vos sin-
 gula conficiant, atque eius ar-
 bitratu gubernent, quod si in
 primis sit consecutus, eum a
 vobis facile, quicquid libitum
 fuerit, impetraturum, si igitur
 eos, qui tum illa ad eum

ΠΕΡΙ ΠΑΡΑΠΡΕΣΒΕΙΑΣ. 95

ἄρ' ἐπιδωήλθον, δποτετυμπανισμῶσις, ἐποί-
 σεν ἂν ταὐτὸ τῷ βασιλεῖ. τί δ' ἔγωγε ἐκείνῳ
 ποίησεν; ὁξαπατηθεὶς ὑπὸ Τιμαγόρου, καὶ
 τετταράκοντα τάλαντα, ὡς λέγει, δέδωκώς
 αὐτῷ, ἐπεὶ παρ' ὑμῖν ἐπύθετο αὐτὸν τεθνε-
 ῦτα, καὶ ἔδ' ἐ τοῦ ζῆν ὄντα κύριον ἑαυτῷ βε-
 βαιῶσαι, μή τί γ' ἂ ἐκείνῳ τότε ὑπέχετο
 παραῖξαι, ἔγνω πῶς πρὸς ὑμῖν τῷ κυρίῳ τῶν
 πραγμάτων δέδωκώς. καὶ γὰρ τι, πρῶτον
 ὑπὸ Ἀμφίπολιν, πόλιν ἡμετέραν δόλιχον κα-
 τέστησεν, ἣν τότε σύμμαχον αὐτῷ καὶ φίλῳ
 ἔγραψεν· εἴτ' ἐδ' ἐνὶ πώποσι δέδωκε χεῖμα
 ἑλπιῶν. ταὐτὸ τίνῳ τῷτ' ἂν ἐποίησε Φί-
 λωππῳ, εἰ πῶς τῶν εἶδε δόλιχον διδόντα· καὶ
 αὐτῷ, ἂν ἴδῃ, ποιήσῃ. ἐπεὶ δ' ἂν ὁ ἀκέραιος λέγον-
 τας, διδοκίμῃας ἐν ὑμῖν, ἐτέρῃς κελνοῖας,

dixerunt, statim, ut huc re-
 dierant, in crucem actos au-
 diuisset, fecisset idem quod
 rex Persarum. quid autem fuit
 quod ille fecit? deceptus a
 Timagora, cui quadraginta, ut
 ferunt, talenta dederat, ut au-
 diuit eum a vobis interfectum,
 ac ne suam quidem tueri vi-
 tam, nedum quae pollicitus
 fuerat, praestare potuisse, ani-
 maduertit se pecuniam non ei

numerasse, penes quem sum-
 ma esset auctoritas. proinde
 primum Amphipolim urbem
 vestro imperio denuo subiecit,
 quam hactenus sociam suam
 et amicam esse scripserat: de-
 inde nemini unquam postea
 pecuniam dedit. idem igitur
 et Philippus fecisset, si horum
 aliquem poenas dare vidisset:
 idque etiam nunc, si viderit,
 facturus est. sed cum audiat,
 eos

τί καὶ ποιῆσαι ζηλοῖν; πολλὰ ἀναλίσκειν,
 ἔξον ἐλάττω; καὶ πάντας θεραπεύειν βασι-
 σέ), δύο ἢ τρεῖς ἔξον; μαίνοιτο μὴ τ' αὖν. εἰ
 γὰρ τὴν τῶν Θεβαίων πόλιν εἴλεο δημοσία
 ποιῆν ὁ Φίλιππος δὲ. πολλὰ γε καὶ δέ-
 αλλ' ὑπὸ τῶν πρέσβων ἐπέειπεν. ὃν ὅτε ἔπειπον,
 φράσω πρὸς ὑμᾶς ἐγώ. ἦλθον πρὸς αὐτοὺς
 πρέσβεις ἐκ Θεβῶν, ὅτε πρὶν καὶ παρ' ὑμῶν ἡμεῖς
 ἦμεν ἐκεῖ. τέτοις χρήματα ἐκείνῳ ἠβύλετο
 δέσσειν, καὶ πάντῃ γε, ὡς ἔφασαν, πολλὰ. ὅσα
 ἐδέξαντο εἰς ἐλάβον ταῦτα ④ τῶν Θεβαίων
 πρέσβεις. μὴ ταῦτα ἐν θυσίᾳ τινὶ καὶ δειπνῶ-
 πίων, καὶ φιλανθρωποδύομιον πρὸς αὐτὰς ὁ
 Φίλιππος, ἀλλὰ τε δὴ πολλὰ, οἷον αἰχμά-
 λωτα καὶ τὰ τοιαῦτα, ἐτελευτῶν, ἐκπώματα
 δρυγρᾶ ἐ χρυσᾶ πρῶτεινεν αὐτοῖς. ταῦτα

eos conciones habere, florere gloria apud vos, aliis creare pericula, quid facere conetur? multum impendat, cum liceat pauciora? an omnis colere velit, cum duos aut tris liceat? insaniret profecto. neque enim Thebanorum urbi Philippus benefactum publice voluisset (multum certe abest) sed a legatis est ei persuasum. quo autem pacto, dicam ego vo-

bis, venerunt Thebis ad eum legati, cum et nos a vobis missi illic essemus. iis pecuniam ille dare voluit, eamque, ut aiebant, omnino magnam: non admiserunt, nec acceperunt eam Thebanorum legati, post, in sacrificio quodam et coena, potans cum eis Philippus, et humanum erga illos se praebens, cum alia multa, ut captivos et eius generis alia, tum

ΠΕΡΙ ΠΑΡΑΠΡΕΣΒΕΙΑΣ. 97

πάντα ἐκεῖνοι διεωθῆντο, καὶ ἐδάμῃ προΐεντο
 αὐτοῖς. τελευτῶν δὲ Φίλων, εἰς τῶν πρῆσβειων,
 ἔειπεν, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, λόγον, ὃν ἔχ' ὑπὲρ
 Θεβαίων, ἀλλ' ὑπὲρ ὑμῶν ἄξιον εἰρηάζεσθαι. ἔφη
 οὖν, τὸν Φίλιππον ὁρῶν μεγαλοψύχως καὶ
 φιλοδωρώπως ἔχοντα πρὸς αὐτούς, ἠδεάσθαι καὶ
 χαίρειν. αὐτοὶ μὲν οὐκ ὑπάρχουσιν αὐτῷ φί-
 λοι καὶ ξένοι καὶ ἄνδρες πάντων δώρων τέτων· εἰς τὴν
 τὰ τὸ πόλεως πρᾶγμα ἐν οἷς ἦν τότε, τὴν
 φιλοδωροπρίαν αὐτὸν ἡξίουσιν ταύτῃ προθέν-
 τα, ἄξιόν τι καὶ αὐτῷ καὶ πάντων Θεβαίων προΐεσθαι,
 καὶ ὅλῃ τὴν πόλιν ἔτω ὡς σφᾶς ὡμολό-
 γουσιν ὑπάρεξεν αὐτῷ. καὶ γὰρ τι σκέψασθε, τί
 τοῖς Θεβαίοις γέγονεν ἐν τέτων, καὶ τί συμ-
 βέβηκε, καὶ θεάσασθε ἐπ' αὐτῆς τὴν ἀληθείαν,
 ἥλικον ἐστὶ τὸ μὴ πωλεῖν τὰ τῆς πόλεως πρᾶ-

tum pocula tandem argentea
 et aurea eis offerebat. ea illi
 omnia repudiabant, nec uf-
 quam sui obliuiscabantur. po-
 stremo, Philo, vnus legato-
 rum, habuit orationem, A-
 thenienses, quam non pro
 Thebanis, sed pro vobis ha-
 bitam esse oportuit. aiebat e-
 nim, se, cum Philippum vi-
 deret magno et humano in
 ipsos esse animo, delectari et

gaudere. sed se iam antea i-
 pfius esse hospites, et amicos,
 etiam sine illis muneribus :
 petere autem, vt ad negocia
 vrbis, quae tum illa ageret,
 ea humanitate conuersa, ali-
 quid et seipso dignum et The-
 banis praestaret, ita polliceri
 et se et totam urbem ei fore
 addictam. iam spectate, quid
 hoc pacto Thebani consecuti
 sint, et quid vobis acciderit,

N

et

γραφα. πρῶτον μὲν τοίνυν εἰρήνη γέγονεν
αὐτοῖς πονέσι καὶ ταλαιπωροῦσιν ἤδη τῷ
πολέμῳ, καὶ ἡπώμενοις· εἶτα πᾶν ἐχθρὸν
Φωκέων ἀρδύν ὀλεσθῆναι, καὶ ὅλων τῶν τευχῶν,
καὶ τῶν πόλεων ἀναίρεσις. ἄρα καὶ μόνα ταῦτα;
οὐκ, ἀλλ' ἐπὶ πρὸς τέτοις, Ορχομενός,
Κορώνεια, Κορσιναι, τὸ Τιλφωσαῖον, καὶ τῶν
Φωκέων χώρας ὅσιν ἐβέλοντο. τίς μὲν δὲ
Θηβαίοις, ταῦτα ἐκ τῆς εἰρήνης γέγονεν, αὐτοῖς
εἰδὲν ἂν οὕτως δῆπου μείζονα τοῖς ὅτι πρέ-
σβει τοῖς πᾶσι Θηβαίων; οὐδέν, πλὴν τῶν
τέτων αἰτίῳις γεγενησθῆναι τῇ πατρίδι. τὸτο ὅτι
καλὸν, ὃ ἄνδρες Αθλωαῖοι, καὶ σεμνὸν εἰς ἄρε-
τῆς λόγον καὶ δόξης, ἣν ἔτοι χερμάτων ἀπέ-
δοντο. ἀντιπῶμεν δὲ τί τῇ πᾶσι Αθλωαίων πόλιν
γέγονεν ἐκ τῆς εἰρήνης, καὶ τί τῆς πρέσβει τοῖς

et vere aestimate, quanti sit
non vendere negocia ciuita-
tis. primum, pace potiti sunt,
laborantes et afflicti iam bello
et succumbentes: deinde hos-
tes Phocenses ad internecio-
nem deleti, eorumque moe-
nia et oppida sublata e medio.
nunquid sola haec? non me-
dius fidius, sed accesserunt et-
iam Orchomenus, Coronea,
Corfiae, Tilphossaeum, Pho-

cenfis agri quantum voluerunt.
Thebani igitur haec e pace
consecuti sunt, quibus utique
maiora nec optarint: Theba-
norum autem legati quid? ni-
hil, nisi quod eorum opera
haec patriae contigerunt. id
vero praeclarum est, Atheni-
enses, et egregium, si virtutis
et gloriae ratio ducatur, quas
res isti pecunia vendiderunt.
conferamus iam quid Atheni-
ensium

ΠΕΡΙ ΠΑΡΑΠΡΕΣΒΕΙΑΣ. 99

τῶν Αθηναίων, καὶ θεωρεῖτε εἰ παραπλήσια τῇ
πόλει καὶ τέτοις αὐτοῖς. τῇ πόλει μὲν τοῖνυν,
ἀφαιρεσθῆναι μὲν ἀπάντων καὶ τῶν κλημάτων, καὶ
τῶν συμμαχῶν, ὁμωμοκέναι δὲ Φιλίππῳ,
καὶ τις ἄλλῃ ἢ ποῖ ἐπ' αὐτὰ βελόμηνος
σώζειν, ὑμᾶς κωλύσειν, ἥ τὸν μὲν ὑμῖν βε-
λόμηνον παροδοῦναι, ἐχθρὸν ἡγήσασθαι καὶ πο-
λέμιον, τὸν δὲ ἀπεσερνηκότα, σύμμαχον καὶ
φίλον. ταῦτα γὰρ ἔστιν ἃ συνεῖπε μὲν Αἰ-
σχίνης ἔτοσι, ἔγραψε δὲ ὁ τότε συνεργὸς Φι-
λοκράτης. ἥ κρατοῦντ' ἐμὲ τὴν παρόντην
ἡμέραν, ἥ πεπαικότες ὑμᾶς, τὸ τῶν συμ-
μαχῶν δόγμα κυρῶσαι, καὶ καλέσαι τὰς
πρεσβείας τὰς ἑ Φιλίππου, ἐκκρέσας ἔτι
εἰς τὴν ὑστεραίαν, τὴν δὲ Φιλοκράτοις γνώμην
ἐπέσειεν ἐλέαθαι, ἐν ᾗ καὶ ταῦτα ἥ πολλὰ ἄλλα

ensium respublica e pace con-
secuta sit, et quid legati Athe-
niensium, et considerate, num
similia respublica et isti ipsi.
respublica igitur, ut cesserit
omnibus, et possessionibus, et
sociis, ut iuravit Philippo, si
quis alius illas inuaserit, vo-
bis ut restituat, vos prohibi-
turos, et qui vobis eas tra-
dere voluerit, eum pro inimi-
co et hoste habituros, qui

eripuit, pro socio et amico.
haec enim sunt quae et Ae-
schines defenderit, et adiutor
eius Philocrates decreto fan-
xerit. item cum ego pridie su-
perior, vobis persuasissem, ut
sociorum decretum confirma-
retis, et legatos Philippi ac-
cerferetis, iste cavillationibus
ea re in posterum diem re-
iecta, persuasit, ut in Philo-
cratis sententiam iretis, in qua

ἐπὶ τέτων δεινότερά ἐστι γεγραμμένα. τῇ μὲν
 δὴ πόλει ταῦτα ἐκ τῆς εἰρήνης γέγονεν, ὧν εἰς
 δύρεϊν αἰχίῳ ῥάδιον· τίς ὃ πρέσβεισι τί, τοῖς
 ταῦτα πράξασι; τὰ μὲν ἄλλα σιωπῶ,
 πάνθ' ὅσα ἐωράκατε ὑμεῖς, οἰκίας, ξύλα, πυ-
 ρους, ἀλλ' ἐν τῇ τῶν ἀπολωλότων συμμα-
 χων χώρα, κλήματα καὶ γεωργίαι παμπλη-
 θεῖς, Φιλοκράτης μὲν τάλαντον ἔχουσαι περὶ-
 σσοδον, τέττω δὲ Αἰχίνῃ, τριάκοντα μνᾶς. καί
 ῥι, πῶς ἔστι δεινόν, ὧ ἀνδρες Ἀθηναῖοι, καὶ χέ-
 τλιον, τὰς τῶν ὑμετέρων συμμαχων συμφο-
 ρὰς περὶ σόδοις τίς πρέσβεισι τίς ὑμετέροις
 γεγνηῖται, καὶ πῶς αὐτὴν εἰρήνῃ τῇ μὲν ἐκπεμ-
 ψάσῃ πόλει, τῶν μὲν συμμαχων ὀλεσθῶν,
 τῶν ὃ κλημάτων ἀπόσασιν, ἀντὶ τῆς δόξης, αἰ-
 χύνῃ γεγνηῖται, τίς ὃ πρέσβεισι, τοῖς καὶ τῇ
 πόλει ταῦτα πράξασι, περὶ σόδοις, δύπο-

et haec et alia multo his gra-
 viora continentur. ac reipu-
 blicae quidem haec ex pace
 contigerunt, quibus flagitiosio-
 ra nec inueniri facile possunt:
 legatis autem quid, horum au-
 ctoribus? cetera omnia taceo,
 quae ipsi vidistis: aedis, ligna,
 frumentum, sed in sociorum
 qui perierunt regione, possessi-
 ones et fundi plurimi, quae
 Philocrati talentum, Aeschini

tricenae minas pensitant. non-
 ne vero graue est et misera-
 bile, sociorum vestrorum ca-
 lamitates, reditus legatis ve-
 stris esse factas, eandemque
 pacem urbi, a qua missi fue-
 runt, et sociorum interitum,
 et possessionum iacturam, et
 pro gloria dedecus attulisse,
 legatis autem qui rempubli-
 cam violarunt, reditus, opes,
 possessiones, diuitias, pro ex-
 tremo

trem
 haec
 stet,
 Olym-
 §.
 si eti-
 debi-
 nequ-
 facer-
 rem
 quod
 vt m

ΠΕΡΙ ΠΑΡΑΠΡΕΣΒΕΙΑΣ. ΙΟΙ

είας, κτήματα, πλοῦτον, ἀντὶ τῷ ἐχάτων
ἀποειῶν, εἰργάσθαι; ἀλλὰ μὲν, ὅτι ταῦτ'
ἀληθῆ λέγω, καὶ μοι τύτων ὅτ' Ολυν-
θίοις μάρτυρας. ΜΑΡΤΥΡΕΣ.

ιη. Οὐ τίνυν θαυμάσαιμ' ἂν, εἰ ἢ τοιού-
τό τι τλημῆσ' ἔλπειν, ὥς ἐκ τοῦ καλῆν, εἰδὶ
οἶαν ἡξίαν εἶναι, τὴν εἰρήνην ποιήσασθαι, κακῶς
τῷ πολέμῳ τῷ στρατηγῶν κεχηρημένων. ἂν δὲ
ταῦτα λέγῃ, πρὸς θεῶν ἐρωτήσας αὐτὸν
μεμνημένοι, πότερον εἴς ἐτέρας πινὸς ὥχου
πρεσβύων πόλεως, ἢ ταύτης τ' αὐτῆς. εἰ μὲν
γὰρ εἴς ἐτέρας, ἣν κεκρατηκέναι τῷ πολέμῳ
φῆσ' ἢ χρηστὸς ἔχειν ὅτ' στρατηγὸς, εἰκότως
κημάτα εἰληφεν· εἰδὶ ἐκ ταύτης αὐτῆς, πῶ-
τον ἕνεκα ἐφ' οἷς ἡ πέμψασα πόλις τῷ
αὐτῆς ἀπέσῃ, ἢ πῶς τέτοις ὅτ' δῶρα προσ-
λαβὼν φαίνεται; τῷ γὰρ αὐτῶν ἔδει τιμῇ τε

trema inopia peperisse? et
haec vere a me dici vt con-
stet, voca testis harum rerum
Olynthios. TESTES.

§. 18. Neque vero mirabor,
si etiam tale aliquid dicere au-
debit, non licuisse praeclaram,
neque qualem ego postularim,
facere pacem, cum duces male
rem bellicam administrassent.
quod si dixerit, obtestor vos
vt memineritis eum interro-

gare, vtrum ex alia vrbe le-
gatus abierit, an ex hac ea-
dem. nam si ex alia, quam
bello superiorem fuisse dicet,
ac bonos duces habuisse, me-
rito pecuniam accepit: sin ex
hac ipsa, qua gratia, propter
quae vrbs, a qua missus erat,
suis bonis cessit, ob ea ipse
accepisse dona cernitur? ea-
dem enim et vrbi mittenti
tribuenda fuerunt, et missis
ex

πέμψασαν πόλιν τυγχάνειν, ἥ τες ἐν ταύ-
της πρέσβεις, εἶπερ τι πῶς δικάων ἐγγράσειο.
ἐπὶ τοίνυν καὶ κείνο σκέψασθε, ὧ δῶδρες Αθη-
ναῖοι· πότερ' οἶεσθε, πλέον Φωκέας Θεβαίων,
ἢ Φίλιππον ὑμῶν κρατεῖν τῷ πολέμῳ; ἐγὼ
μὲν γὰρ οὐ οἶδ', ὅτι Φωκεῖς Θεβαίων. εἴχω
γὰρ Ορχομενῶν, καὶ Κορώνειαν, ἥ τὸ Τιλ-
φωσαῖον, καὶ τες ἐν Νέωσιον ἀπειλήφουσιν
αὐτῶν, καὶ ἐβδομήκοντα καὶ διακοσίους ἀπε-
κλόνεσαν ἐπὶ τῷ Ηδυλείῳ, καὶ τρέπαμον εἰσήκα-
ν, καὶ ἱποκράταυν, καὶ κακῶν Ἰλιάς περικτήνην
Θεβαίοις· ὑμῖν δ' οὐ τοιαῦτο μὲν ἔτ' ἦν, ἔτε γέ-
νοιτο ἔτι λοιπὸν. τῆτο δ' ἦν τὸ δεινότερον τοῦ
πρὸς Φίλιππον πολέμου· ὅτι ἐδύναντο κα-
κῶς ἡνίκα ἐβέλεσθε ποιεῖν ἐκείνον, τῷ δ' οὐ μὴ
πάχυν ἔτι αὐτοῖ, πᾶσαν ἄδειαν ἤγετε.

ex ea legatis, si quid recte
fictum esset. iam et illud con-
siderate, Athenienses, plusne
putetis a Phocensibus The-
banos, an a Philippo vos bello
superatos? equidem comper-
tum habeo a Phocensibus The-
banos. tenebant enim illi Or-
chomenum, et Coroneam, et Ti-
lphesiaeum, et suos, qui
Neotibus fuerant, receperant,
et septuaginta et ducentos oc-

ciderant ad Hedyleum, et tro-
paeum erexerant, et equestri
praelio superiores erant, et
malorum Ilias Thebanos cir-
cundederat: vobis autem nec
tale quicquam acciderat, et
absit ut accidat in posterum.
sed illud erat in Philippico
bello grauiissimum, quod ei
cum volebatis nocere, non
poteratis, ne vero noceretur
vobis, minime timebatis. qui

actum
em p
ello
rant,
ostium
estas c
atheni
ello d
ta, pe
gati c
ebant,
ant.
fa-

ΠΕΡΙ ΠΑΡΑΠΡΕΣΒΕΙΑΣ. 103

πολλοὶ οὐκ ἐκ τῆς αὐτῆς εἰρήνης, τοῖς μὲν Θη-
βαίοις, τοῖς τοσούτω κρατομένοις τῷ πολέμῳ,
καὶ τὰ ἑαυτῶν κομίσασθαι, καὶ τὰ τῶν ἐχθρῶν
προσλαβεῖν ἐγέγονε· τοῖς δὲ Ἀθηναίοις ὑμῖν,
καὶ ἀπὸ τῷ πολέμῳ διεσώζετο, ταῦτ' ἔστι τῆς
εἰρήνης ἀπολωλέκεσθαι; ὅτι τὰ ἐκείνων μὲν
ἐκ ἀπέδοντο ④ πρέσβεις, τὰ δὲ ὑμέτερα
ἐπὶ τοῖς πεπραγμένοις.

19. Ἀλλὰ, καὶ Δία, τὰς συμμάχους ἀπει-
κνέειν φησὶ τῷ πολέμῳ. ὅτι γὰρ ταῦτα
ἐπὶ τῷ πρῶτῳ, καὶ ἐκ τῶν Φιλοκράτους ἔτι
καλλὸν εἶσεσθαι. ἐπειδὴ γὰρ ἡ μὲν εἰρήνη τέ-
λει εἶχεν αὐτὴ ἡ δὲ Φιλοκράτους, ἡ σωεί-
α ἐπὶ τῷ ἔσθῳ, ④ δὲ πρέσβεις ἀπήκεσαν ④ τοῦ
Φιλίππου, λαβόντες τὰς ὀρεοὺς καὶ μέχρη τέ-
λει γε ἔσθῳ ἀνήκεσαν ἢ τῶν πεπραγμένων,

actum est igitur, ut per ean-
dem pacem Thebanis, qui
bello usque adeo inferiores
erant, et sua recipiendi, et
hostium opes adiungendi po-
estas data sit: vobis autem
Atheniensibus, etiam ea quae
bello defendebantur, pace fa-
cta, perierint? quod illorum
legati opes eorum non veni-
ebant, vestras isti vendide-
runt.

§. 19. At dicet, hercule,
socios fuisse bello defatigatos.
nam haec ita fuisse acta, ex
iis etiam quae sequuntur, ma-
gis intelligetis. ut enim pax
ista Philocratis facta auctori-
tate, confecta fuit, cui iste
suffragatus est, et Philippi le-
gati discesserant, exacto iure-
iurando (et hactenus quidem
nihil erat actum atrocius, sed
turpis pax erat, et aliena a
digni-

ἀλλ' αἰχρὰ μὲν ἡ εἰρήνη καὶ δυνάξια τῆς
 πόλεως, ἀντὶ δὲ τούτων δὴ τὰ θαυμάσια
 ἀγαθὰ ἡμῖν ἐμελλεν ἔσεσθαι· ἡξίου ὑμᾶς
 ἐγὼ, καὶ τῆτοις ἔλεγον, πλεῖν τὴν ταχίστην
 ἐφ' Ἑλλησπόντου, ἢ μὴ περὶ εἰρήνης, μηδὲ εἰς
 καταχεῖν Φίλιππον μηδὲν ἐν τῷ μεταξὺ
 χρόνῳ τῶν ἐκεί τι χωρίων. ἦδεν γὰρ ἀκρι-
 βῶς, ὅτι πάνθ' ὅσα αὖ ἐκ πολέμου γινο-
 μένης εἰρήνης περὶ τῆς, ταῦτα τοῖς ἀμελήσα-
 σιν ἀπόλλυται). εἰδὲς γὰρ πόπολε ὑπὲρ τῶν
 ὅλων πειθεῖς εἰρήνῃ ἀγειν, ὑπὲρ τῶν ἐκκα-
 ταλειφθέντων ἑξαρχῆς ἠθέλησε πολεμεῖν
 ἀλλὰ ταῦθ' ὅτι περὶ λαβόντες ἔχουσι. χωρίων
 ὅτι τῆτων, δυοῖν χρησίμοις ἐ διαμαρτήσεσθαι τῇ
 πόλιν ἡγάμην, πλεονασάντων ἡμῶν. ἡ γὰρ
 παρὲν ἡμῶν, ἢ καὶ τὸ ψήφισμα αὐτὸν ἑξοφ-

dignitate reipublicae, loco au-
 tem dedecoris huius admiran-
 da illa bona percepturi era-
 mus) postulabam ego, et istis
 dicebam, ut primo quoque
 tempore in Hellespontum na-
 vigarent, neque quicquam ne-
 gligerent, aut Philippum oc-
 cupare quicquam interiecto
 tempore paterentur ex locis
 illius regionis. compertum e-
 nim habebam, quaecumque

bello in pacem conuerso pro-
 iecta fuerint, ea iis qui negle-
 xerint periisse. nemo enim vi-
 quam, cui persuasum fuit de
 totius imperii statu pacem in-
 ire, pro iis quae ab initio ne-
 glecta fuerunt, bellum gere-
 re voluit; sed ea tenent ii qui
 occuparunt. ad haec, si nauis
 gassimus, duplici bono au-
 ctum iri putabam rempubli-
 cam, aut enim, si adesset

et ex
 eo ex
 reipub
 let, re
 non in
 haec fi
 renunc
 motis
 gnita h
 ndia, d
 oribus,
 et Pyli

ΠΕΡΙ ΠΑΡΑΠΡΕΣΒΕΙΑΣ. 105

χωσάντων, αὐτὸ μὲν εἰλήφει τῶν τῆς πόλεως,
 ἀποδώσειν, τῶν δὲ λοιπῶν ἀφέξεσθαι· ἢ μὴ
 ποιοῦντος τέττα ταῦτα, ἀπαγγέλλειν ἡμᾶς
 διθέως δεῦρο. ὥς τ' ἐν ἐκείνοις τοῖς πόρρω
 καὶ ἐλάττωσι τὴν πλεονεξίαν, καὶ τὴν ἀπιστίαν
 εἰδότες ὑμᾶς, περὶ τῶνδε τῶν ἐγγύς καὶ τῶν
 μεζόνων, λέγω δὴ Φωκέων καὶ Πυλῶν, οὐ
 παρορῶντες. μὴ παραβόνητος δι' ἐκείναις ταῦτα,
 μηδὲ ὑμῶν ἐξαπατηθέντων, ἀπαντ' ἐν ἀσφαλείᾳ
 τὰ πράγματα ὑμῖν ἔσται, καὶ παρ' ἐκόντος
 ἀπαρξέσθαι αὐτὰ τὰ δίκαια. καὶ ταῦτ' εἰκότως
 ἔστωις ὑπελάμβανον ἔξιν. εἰ γὰρ ἦσαν, ὥς
 ἦσαν τότε, (4) Φωκεῖς σῶοι, καὶ Πύλας εἶχον,
 οὐκ εἶναι μὲν αὖ ἐδὲν ὑμῖν εἶχεν ἀναλείπειν
 φοβερόν, δι' ὃ τῶν δικαίων αὖτε παρείδει.
 ἔτε γὰρ καὶ γλυῦ παρελθὼν, ἔτε ναυσὶ κρη-

et ex decreto iusiurandum ab
 eo exegissemus, tum ea quae
 reipublicae nostrae praeipuif-
 set, redditurum, tum reliqua
 non inuasurum : aut, nisi ille
 haec faceret, nos statim huc
 renunciaturos, ut vos in re-
 motis illis et minoribus co-
 gnita hominis avaricia et per-
 nidia, de his finitimis et ma-
 ioribus, Phocensibus, inquam
 et Pylis retinendis, cogitare-

tis. quod si ille haec non occu-
 passet, neque vos decepti esse-
 tis, in tuto vobis essent omnia,
 et quae aequa sunt, ille vobis
 vltro praestaret. neque haec ab
 re ita fore putabam. si enim
 essent Phocenses, uti tum e-
 rant, incolumes, et Pylas te-
 nerent, ille nullum vobis in-
 cutere terrorem potuisset, quo
 perculsi ius aliquod vestrum
 neglexissetis. neque enim adi-

106 ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ

τήσας, εἰς τὴν Ἀθηκὴν ἤξαι ἔμελλεν, ὑμεῖς
 δ' ἐκείνῳ ὥρα χεῖμα, εἰ μὴ τὰ δίκαια ποι-
 οῖη, κλείσειν τὰ ἐμπόρια, καὶ χερμάτων γ'
 ἐν πάντι, ὥς τῶν ἄλλων ἐν πολιορκίᾳ πάλιν
 αὐτὸν κατὰσῃ. ὥς ἐκείνῳ ὁ δευδύσων
 ἔσεαδ' ἔμελλε τοῖς ἀπὸ τ' εἰρήνης λυσιτελεῖν,
 εἴχ' ὑμεῖς. ὥς ταῦθ' ὅπ' οὐκ ἔπ' τοῖς συμβεβη-
 κότες νυνὶ πλάττομαι, καὶ παραπονεῖμαι, ἀλλὰ
 τότε εὐδύς ἐγνώκην καὶ παραεωρόμην ὑπὲρ
 ὑμῶν, καὶ τέτοις ἔλεγον, ἐκείθεν εἰσεῖδε. ἐπειδὴ
 γὰρ ἐκκλησία μὴ οὐκ ἔτ' ἦν ὑπόλοιπ' ἔ-
 δεμία, διὰ τὸ παρακατακεχεῖσθαι, ἔτοι δ' οὐ
 ἀπήσαν, ἀλλ' αὐτὰ διέτριβον, γράφω ψή-
 φισμα βελδύων, τὴν βελὴν ποιήσασθαι τὴν
 δῆμιν κυρίαν, ἀπέναι τὰς πρέσβεις τὴν τα-
 χίσιν, τὸν δ' ἐξαπτογὸν Πρύξονον κομίζον

tu terra patefacto, neque na-
 vali praelio victor, in Atti-
 cam venturus fuit, vos autem
 illi statim, si ius violasset, mer-
 catus claudere potuissetis, et
 ad pecuniae penuriam, et ce-
 terarum rerum iterum velut
 obsidionem redacturi. quare
 ille serviturus fuit pacis com-
 moditatibus, non vos. et haec
 non nunc a me fingi ex even-
 tu, et simulari, sed tum sta-

tim et sensisse, et praevidisse
 me in vestram utilitatem, et
 istis indicasse, inde cognosce-
 tis: cum iam nullae concio-
 nes restarent (habitaee enim e-
 rant omnes) et isti nondum
 abiissent, sed hic tempus te-
 rerent, senator decretum iac-
 cio, populi auctoritate senatus
 permilla, ut primo quoque
 tempore legati abirent, et ut
 Proxenus dux eos in illa loca

depon-
 Philip-
 bis, o-
 in de-
 decre-
 TVM.
 adeo
 postea
 gnosce-
 peruen-
 congru-
 cta na-

ΠΕΡΙ ΠΑΡΑΠΡΕΣΒΕΙΑΣ. 107

αὐτὰς Ἰππὶ τοὺς τόπους, ἐν οἷς ἂν ὄντα Φί-
λιππον πωθάνῃ), γράψας, ὥσπερ νῦν λέ-
γω, τοῖς ῥήμασιν ἔτως ἀνέκεις. καὶ μοι λέγε
τὸ τοῦ ψήφισμα λαβών. ΨΗΦΙΣΜΑ. ἐνθένδε
μὲν τοίνυν αὐτὰς Ἰξήγαγον ἔτως ἀκονίτας,
ὡς καθαρώς οἷς μὲν ταῦτα ἐποίουν, εἰσεῶδε.
ἐπειδὴ δὲ ἀφικόμεθα εἰς Ωρεὸν, καὶ σωμαί-
ξας μὲν τῷ Περξένῳ, ἀμελήσαντες ἔτοι τοῦ
πλεῖν, ἐπὶ τὰ προσηλαγμένα πρῶτην, ἐπο-
ρεύοντο κύκλῳ· καὶ πλεῖν εἰς Μακεδονίαν ἐλθεῖν,
πρὸς καὶ εἰκοσὶν ἡμέρας ἀνηλώσαντες, τὰς δὲ
ἄλλας ἀπάσας καθήμεθα ἐν Πέλλῃ, πλεῖν
Φίλιππον ἐλθεῖν, σὺν αἷς ἐπορεύεσθαι, ὅμῃ
πεντήκονθ' ὅλαις. ἐν δὲ τῷ Δορίσκῳ, Θρά-
κῃ, τὰ Ἰππὶ τειχῶν, ἱερὸν ὄρεος, πάντα τὰ
πράγματα, ἐν εἰρήνῃ καὶ σπονδαῖς ἡσέ, καὶ

deportaret, in quibus versari
Philippum cognouisset, iis ver-
bis, quae nunc refero, aperte
in decreto positis. age cape id
decretum, et recita. DECRE-
TUM. hinc igitur eos eduxi,
adeo inuitos, ut ex iis quae
postea fecerunt, liquido co-
gnosceretis. ut autem Oreum
peruenimus, et cum Proxeno
congressi sumus, isti negle-
cta navigatione, et executione

mandatorum, passim oberra-
bant. antequam igitur in Ma-
cedoniam veniremus, dies tris
et viginti consumpsimus, re-
liquos vero omnis Pellae de-
sedimus, ante Philippi redi-
tum, iis quos in itinere fuimus
additis, quinquaginta totos. in-
terea Doriscum, Thraciam,
Muros, Sacrum montem, o-
mnia denique pacis tempore
et foederum, capiebat et pro-
curabat

108 ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ

διωκεῖτο ὁ Φίλιππος, πολλὰ λέγοντες ἐμὴ
καὶ θρυλλομένους αἰεὶ, τὸ μὲν πρῶτον, ὡς αὖ
εἰς κοινὸν γνώμην ἀποφαινομένη, μὴ ταῦτα
ᾗ, ὡς ἀγνωσίας διδάσκειν, τελουμένων ᾗ
ὡς αὖ πρὸς πεπρακότας ἑαυτὰς καὶ ἀνοσι-
τάτοις ἀνθρώποις, ἔδεν ὑποσχεσθαι· ὁ δὲ
τέτοις ἀντιλέγων φανερώς, καὶ ἀπασιν ἐνα-
πέμψας οἷς ἔλεγον μὲν ἐγὼ, ἐψήφισεν ᾗ ὑφ'
ὑμῶν, ὅσῃ ἦν. εἰ δὲ καὶ πᾶσιν ἤρεσκε ταῦτα
τοῖς ἄλλοις πρέσβεσιν, αὐτίκα εἰσεσθε. ἐγὼ
μὲν γὰρ ἔδεν πῶ λέγω περὶ ἔδενός, ἔδ'
αἰπῶμαι, ἔδ' ἀναγκασθέντα αὐτῶν ἔδ' ἐνα δὲ
δοκεῖν χρεῖσθαι εἶναι τήμερον, ἀλλὰ δὲ αὐτῶν
καὶ τὰ μὴ κεκοινωνηκέναι πᾶν ἀδικημάτων. ὅτι
μὲν γὰρ αἰχρὰ, καὶ δεινὰ, ἔδ' ἐπεὶ ταῦτα
πεπραγμένα, πάντες ὑμεῖς ἐωράκατε· ὁ δὲ

curabat Philippus, crebro di-
ctitante me, et clamitante,
primum ita ut in commune
consuli solet, deinde, ut qui
docerem ignaros, postremo, ut
in eos qui se vendidissent, im-
purissimos homines, sine ulla
dissimulatione inueherer: qui
autem his aperte refragaretur,
et omnibus tam dictis
meis, quam decretis vestris ad-
versaretur, iste fuit, an vero

eadem ceteris etiam legatis
omnibus placuerint, statim sci-
etis, ego enim nondum quic-
quam de villo dico, neque
queror, neque ullum eorum
coactum hodie videri bonum
virum oportet, sed ultro et ob-
vitandam scelerum societatem.
nam ea esse atrocia flagitia,
et non admissa gratis, omnes
vos vidistis: quorum qui socii
fuerint, res ipsa ostendet. at,
her-

herc
dum
alia
mult
men
et m
a vo
nulla
nequ
tur, i
diren
sed in
her-

ΠΕΡΙ ΠΑΡΑΠΡΕΣΒΕΙΑΣ. 109

πινες δ' ④ τῶν μελεχνηκότες, αὐτὰ δηλώ-
σει. ἀλλὰ, νῆ Δία, ἐν τῷ τῷ χρόνῳ τὰς
ὄρεσις ἔλαβον πρὸ τῶν συμμαχῶν, ἢ τὰλλ'
ἂ πρὸς ἡμῶν ἐποίησαν; πολλὰ γε καὶ δεῖ.
ἀλλὰ τρεῖς μῆνας ὅλοις ἀποδημήσαντες, καὶ
χιλίας δραχμὰς λαβόντες ἐφόδιον παρ'
ὑμῶν, ὅσα παρ' ἑδαιμῆς πόλεως, εἴθ' ὅτε
ἐκείσε ἐπορεύοντο, εἴθ' ὅτ' ἐκείθεν δούρῳ, τὰς
ὄρεσις ἔλαβον, ἀλλ' ἐν τῷ πανδοκείῳ τῷ πρὸ
Ἰ Διοσκυρεῖς· εἴ τις ὑμῶν εἰς Φεραίς ἀφί-
κται, οἶδεν ὃ λέγω· ἐνταῦθα ἐγίγνοντο ④
ὄρεσις, ὅτε δούρ' ἤδη τὸ στρατόμα ἀγων
ἐβάδιζε Φίλιππος, αἰχρῶς, ὃ ἄνδρες Αθη-
ναῖοι, καὶ ἀναξίως ὑμῶν. καὶ τοι τῷ Φί-
λιππος ἀπάντων ἀν' ἐπιμήσατο πλείους, τῶτον
τὸν τρόπον περὶ χθῆναι. τὴν τε γὰρ εἰρήνην ἐχί

hercule, eo tempore iusiuran-
dum a sociis exegerunt, aut
alia quae decuissent egerunt?
multum certe abest. sed tribus
mensibus peregre absumptis,
et mille drachmis in viaticum
a vobis acceptis, quantum a
nulla ciuitate numerari solet,
neque cum illo proficisceren-
tur, neque cum illinc huc re-
dissent, iusiurandum exegerunt,
sed in caupona, quae est ante

Castoris et Pollucis (si quis
vestrum Pheris fuit, intelligit
quid dicam) ibi iusiurandum
dabatur, cum iam cum exer-
citu Philippus huc proficisce-
retur, turpiter Athenienses,
et non e vestra dignitate. vt
autem illa eo modo fierent,
id Philippus omnium maximi
aestimauit. nam si nec pacem
ita, vt instituerant isti pri-
mum, decernere potuissent,
ΕΧ-

110 ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ

δυνηθέντων, ὡς ἐπεχείρησαν οὗτοι τὸ πρῶτον, ΠΛΗΝ ΑΛΕΩΝ ΚΑΙ ΦΩΚΕΩΝ γράψαι, ἀλλ' ἀναγκασθέντες ὑφ' ὑμῶν τῶν Φιλοκράτους ταῦτα μὲν ἀπαλεῖψαι, γράψαι δ' ἀντικρὺς Ἀθιωμαίοις, ἢ τῶν Ἀθιωμαίων συμμάχοις, ὅτι ἐβέλετο τῷτον ὁμωμοκέναι τὸν ὄρκον ἐδένα τῶν αὐτῶν συμμάχων· οὐ γὰρ αὐτὰ συστράτουςαν ἐφ' ἃ νῦν ἔχει τῶν ὑμετέρων ἐμελλοι, ἀλλ' ἔξιν πτόφασιν τῶν ὄρκων· ἔτε μάρτυρας γράει τῶν ὑποχέσεων, ἐφ' αἷς διεσκεῖται τὴν εἰρήνην· ἐδὲ τῷτο δειχθῆναι πάντας, ὅτι ὅτι ἄρα ἡ πόλις ἡ τῶν Ἀθιωμαίων ἡττητο τῷ πολέμῳ, ἀλλὰ Φίλιππος ἐστὶν ὁ τῆς εἰρήνης ἐπιδυμῶν, καὶ ὁ πολλὰ ὑποχενόμενος τοῖς Ἀθιωμαίοις, ὡς τε τυχεῖν τῇ εἰρήνης. ἵνα δὲ μὴ γῆται ταῦτ', ἃ λέγω, φανερά, διὰ ταῦτα ὥς δὲ εἶναι αὐτὸς μηδαμῶς βαδίζεν· ἔτοι δ'

EXCEPTIS ALENSIBVS ET PHOCENSIBVS, sed coactus esset a nobis Philocrates id delere, ac perspicue ponere Atheniensis et Atheniensium socios, poluisset id iusiurandum ab villo sociorum suorum dari: neque enim ea quae nunc vobis erepta tenet, oppugnatum illi iuissent, sed iusiurandum excusassent: neque eos confcios esse voluisset pollicitatio-

num, quibus pacem impetrasset: neque id ostendi palam omnibus, non ciuitatem Atheniensium succubuisse bello, sed Philipbum esse qui pacem expeteret, et ab Atheniensibus pacem multis pollicitationibus impetraret. ne igitur haec quae dico palam fierent, propterea censuit eis nusquam esse abeundum; isti autem ei omnia gratificabantur,

ΠΕΡΙ ΠΑΡΑΠΡΕΣΒΕΙΑΣ. ΙΙΙ

ἐχαρίζοντο πάντα, ἐνδεκνύμενοι καὶ ὑπερκο-
λαχθύνοντες ἐκείνων. καὶ τοὶ ταῦθ' ὅταν ἐξελέ-
χων) πάντα, τὰς χρόνους ἀνὴλωκότες, τὰ
ἐν Θράκη περὶ μέντοι, μηδὲν ὧν ἐψηφίσαντο
πεποιηκότες, μηδὲ ὧν συμφέρον ἦν, τὰ ψευ-
δῆ δὲ ἀπηγελκότες, πῶς ἔνεστι παρ' εὖ
φρονέσι δικασαῖς, καὶ βελομήτοις διορκεῖν, τέ-
τοις σώζεσθαι; ἀλλὰ μὲν, ὅτι ταῦτ' ἀληθῆ λέ-
γω, λέγε πρῶτον μὲν τὸ ψήφισμα, ὡς ὁρ-
κουῖ περὶ ἡμῶν· εἶτα τὴν ἑπιστολὴν τὴν
τοῦ Φιλίππου· εἶτα τὸ Φιλοκράτους ψήφι-
σμα· εἶτα τὸ τῆς δῆμης. ΨΗΦΙΣΜΑ. ΕΠΙΣΤΟ-
ΛΗ. ΨΗΦΙΣΜΑΤΑ. καὶ μὲν, ὅτι τὸν Φίλιπ-
πον ἐν Ἑλλησπόντῳ κατελάβομεν αὖν, εἴπῃς
ἐπειθελό μοι, καὶ τὰ περὶ ταῦτά μοι ὑφ' ὑμῶν
ἐποιεῖ καὶ τὰ ψήφισματα, καλὰ δὲ ἐκεί
παρόντας μάστιγας. ΜΑΡΤΥΡΕΣ. λέγε δὴ

tur, cum ostentatione, et in-
signi assentatione. verum si
horum omnium convincentur,
consumpsisse tempus, ne-
glexisse Thraciam, nihil ex
decretis egisse vestris, aut ex
utilitate reipublicae, falsa huc
renunciassse, qui possunt isti a
cordatis iudicibus et religiosis
conseruari? quae ut a me
vere dici constet, recita pri-
mum decretum, quo pacto

nobis fuerit exigendum ius-
iurandum: deinde literas Phi-
lippi: post, Philocratis decre-
tum: mox plebiscitum. DE-
CRETVM. LITERAE. DE-
CRETA. iam ut appareat nos
potuisse Philippum in Helle-
sponto deprehendere, si quis
mihi paruisset, et vestra man-
data exsecutus esset ex decre-
tis, voca testis qui illic adfue-
runt. TESTES. recita et alte-
rum

καὶ τὴν ἐτέραν μαρτυρίαν, ἀπὸ τοῦ Εὐκλεί-
δου ὕστερον ἐλθόντα τετὸν ἀπεκείνατο Φί-
λιπποῦ. ΜΑΡΤΥΡΙΑ. ὅτι τοίνυν εἰδὲ ἀγνοοῦ-
σιν αὐτοῖς, τοῦ μὴ ταύτ' ὑπὲρ Φιλίππου
πράττειν, ἀκίστατόν μου. ὅτε γὰρ τὴν παρ-
εῖσαν ἀπὸ τοῦ πατρὸς πρεσβείαν, τὴν παρὰ τῆς εἰρή-
νης, κήρυκα ὑμεῖς παραπεσείλατε, ὅς τις ὑμῖν
παύσει. τότε μὲν τοίνυν ὡς τάχιστα εἰς Ὀ-
ρεὸν ἦλθον, ὅτε ἀνέμειναν τὸν κήρυκα, εἰδὲ
ἐποίησαν χρόνον εἰδέναι, Ἀλφειὸν πολιορκουμένην,
διέπλυσαν ὡς τέτον, καὶ πάλιν ἐνταῦθα
πρὸς Παρμενίωνα, τὸν πολιορκουῦντα, ἐξ-
ελθόντες, ἀπῆραν διὰ τῆς πολεμίας στρατι-
μας εἰς Παγασάς, ὅτε παρὸντες, ἀπὸ τῆς
ἐν Λαρίσσι πρὸς κήρυκα τοσαύτην παύσιν καὶ
παύσειν τότε ἔχουσιν ἐπειδὴ ἡ εἰρήνη μὲν

rum testimonium, quid Eu-
clidi post profecto Philippus
responderit. TESTIMONIUM.
eos igitur nec inficias ire posse,
quin illa pro Philippo egerint,
ex me audite. cum priore le-
gatione profecti sumus de pace
facienda, vos caduceatorem
praemisistis ad impetrandam
fidem publicam. tum igitur,
ut primum Oreum venerunt,
non exspectarunt caduceato-

rem, neque ullam moram fe-
cerunt, sed quamvis Alus ob-
fideretur, tamen eo traiece-
runt, et rursus inde ad Par-
menionem, qui oppidum ob-
fidebat, egressi per hostilem
exercitum Pagasas abierunt,
et progressi, caduceatori La-
rissae occurrerunt, tanto stu-
dio et alacritate tum pro-
ficiscebantur. cum autem pax
esset, et sine omni periculo

ire li-
randi-
tum
naviga-
nit.
e re
quam
tempo-
gissim-
iustit-
et ha-
stet,
ire

ΠΕΡΙ ΠΑΡΑΠΡΕΣΒΕΙΑΣ. 113

ἦν, ἅπαντα ὃ ἀσφάλεια ἵεναι, καὶ πρὸς ἅμα
παρ' ὑμῶν σπύδων, τιμικαῦτα ἔτ' ἐπείγε-
ται βαδίζουσιν, οὔτε πλεῖν αὐτοῖς ἐπήφ. τί δὴ
πολε; ὅτι τότε μὲν τὸ τὴν εἰρήνην ὡς τάχιστα
ῥυέσθαι, τὰτ' ἡμῶν ὑπὲρ Φιλίππου· νῦν δὲ, τὸ
ὡς πλείστον τὸν μέγα χρόνον διαλειθῆναι, πρὸς
ὃ οὐδ' ὄρεοις ἀπολαβεῖν. ἀλλὰ μὲν, ὅτι καὶ
ταῦτ' ἀληθῆ λέγω, λάβε μοι καὶ ταύτην
τὴν μαρτυρίαν. ΜΑΡΤΥΡΙΑ. ἔστιν οὖν ὅπως ἀν-
μᾶλλον δούλωποι πάνθ' ὑπὲρ Φιλίππου
πράττοντες ἐξελεγχθεῖεν, ἢ τὴν αὐτὴν ὁδὸν,
ἡνίκα μὲν σπύδων ὑπὲρ ὑμῶν ἔδει, καθή-
μεροι, ὅτε δ' ἐ βαδίζεν πρὸς ἡμᾶς, πλεῖν ἐλ-
θεῖν τὸν κήρυκα, ἐπεισόμεροι;

κ. Οὐ τοίνυν χρόνον ἡμῶν ἐκεῖ, καὶ καθή-
μεθα ἐν Πέλλῃ, σκέψασθε τί πράττειν ἕκαστος

ire liceret, et a vobis prope-
randi mandatum haberent,
tum nec iter accelerare, nec
navigare in mentem eis ve-
nit. cur tandem? quia tum
e re Philippi erat, pacem
quam primum fieri: eo vero
tempore, moram quam lon-
gissimam interponi, priusquam
iurandum exigeretur. sed ut
et haec vere a me dici con-
stet, etiam hoc cape testimo-

nium. TESTIMONIVM. an
igitur fieri potest, ut vlli ho-
mines magis conuinci possint,
se omnia pro Philippo agere,
quam qui in eodem itinere,
cum pro vobis festinandum
esset, defecerunt, cum vero
non eundem esset ante ca-
duceatoris reditum, festina-
runt?

§. 20. Quo igitur tempore
illic fuimus, et Pellae defedi-
mus,

ἡμῶν παρῆλθε. ἐγὼ μὲν τοίνυν τὰς αἰχμα-
 λώτοις δυνάσκειν, καὶ ζητεῖν, ὥς παρ' ἐμαυτοῦ
 χρεῖματ' ἀναλίσκην, καὶ Φίλιππον ἀξιουῶ,
 ὃν ἡμῖν ἐδίδεξεν ξενίων, τούτοις λύσασθαι αὐτοὺς
 ὅ, αὐτίκα ἀκέρσεσθε, τί ποίων διέλεσσε. τί
 οὐκ ἦν τοῦτο; τὸ κοινῇ τὸν Φίλιππον χρε-
 ματ' ἡμῖν διδόναι. ἵνα γὰρ μηδὲ τούτο ἀγνοῆτε,
 ὅτι καὶ ἡμᾶς διεκωδώνισεν ἀπὸ πύλων, ἐκαστὸν
 πινὰ τρέπον παρῳρέμπων ἰδίᾳ, καὶ πολὺ γε,
 ὥς ἄνδρες Ἀθηναῖοι, δίδεξεν χρυσίον. ὥς δ' ἂν πε-
 τύγχανεν ὅτε δὴ ποτε οὐ γὰρ ἐμέ γε εἰπέη
 ἐμαυτὸν δεῖν, ἀλλὰ τὰ ἔργα καὶ τὰ πεπρα-
 γμῶνα αὐτὰ δηλώσθαι τὰ κοινῇ δοθέντα ἀπὸ πύ-
 λων ἡγεῖτο διθέως διήθως λήψεσθαι. ἀσφα-
 λειαν οὐκ ἔσσεσθαι τοῖς ἰδίᾳ πεπρακόσιν ἐαυτοῖς,
 εἰ καὶ κατὰ μικρὸν ὅτι κοινῇ λαβεῖν πάντες με-

mus, confiderate quid quif-
 que nostrum facere institu-
 erit. ego, captiuos redimere
 et quaerere, et de meo pecu-
 niam insumere, et a Philippo
 petere, vt hospitalium mune-
 rum vice, quae nobis offere-
 bat, illos missos faceret: iste
 autem quid perpetuo fecerit,
 statim audietis. quid igitur il-
 lud erat? vt Philippus com-
 muniter pecuniam nobis lar-

giretur, vt autem nec illud
 ignoretis, ille nos periclitat-
 us est omnis, ad singulos
 priuatim missitans, et multum
 sane auri offerens. vt autem
 frustra experiebatur quem-
 cunque (neque enim de me
 ipso mihi dicendum est, sed
 facta et res ipsae declarabunt)
 communiter datam pecuniam
 vniuersos putabat statim te-
 mere accepturos. eos igitur in

ΠΕΡΙ ΠΑΡΑΠΡΕΣΒΕΙΑΣ. ΙΙ5

τάχοιμην. διὰ ταύτ' ἐδόδοτο· ξένια δ' ἦν ἡ
 πρῶτασις. ἐπειδὴ δ' ἐκώλυσα ἐγὼ, πάλιν
 πρὸς διενέμαντο ἔτοι. τῷ Φιλίππῳ δ', ἐπειδὴ
 ταύτ' εἰς τὰς αἰχμαλώτοις ἡξίου αὐτὸν
 ἀναλίσκειν ἐγὼ, ἔτε καλεπεῖν τέτων εἶχε κα-
 λῶς, ἔδ' εἶπεν, ὅτι ἀλλ' ἔχουσιν ὁ δαῖνα καὶ
 ὁ δαῖνα, ἔτε φυγεῖν τὸ ἀνάλωμα. ὠμολό-
 γησε μὲν δὴ, διεκρέσατο δὲ, εἰς τὰ Παναθη-
 ναία φήσας ἀποπέμψην. λέγε δὴ τὴν μαρτυ-
 ρίαν τὴν Ἀπολλοφάνοις, εἶτα τὴν τῷ ἄλλων
 τῶν παρῶν. ΜΑΡΤΥΡΙΑ. Φέρε δὴ καὶ ὅσοις
 αὐτοὺς ἐλυσάμην τῷ αἰχμαλώτων, εἶπω
 πρὸς ὑμᾶς. ἐν ὅσῳ γὰρ, ἐχὶ παρῶν πᾶσι
 τῷ Φιλίππῳ, διείριζον ἐν Πέλλῃ, ἐνταῦθα
 ἐαλωκότων, ὅσοι περ ἦσαν Ἰσηγησιμῶν, ἀπὸ
 σῶντες, ὡς ἐμοὶ δοκεῖ, μὴ δυνήσεσθαι μὲν ταύ-

in tuto fore, qui se priuatim
 vendidissent, si vel minimum
 communiter datae pecuniae
 accepissemus. eo dabatur: ho-
 spitalia autem munera prae-
 texebantur. ut autem ego pro-
 hibui, rursus isti de integro
 inter se partiti sunt. cum
 vero peterem a Philippo ut
 eam pecuniam in captiuos im-
 penderet, neque opportunum
 illi fuit istos prodere, aut di-

cere illum, vel illum accepisse,
 neque impensam fugere: sed
 elusit, se ad Panathenaea illos
 amissurum pollicitus. recita
 igitur testimonium Apollo-
 phanis, deinde aliorum qui
 adfuerunt. TESTIMONIUM.
 age, vobis exponam etiam,
 quot ipse captiuos redeme-
 rim. dum enim ante reditum
 Philippi Pellae commoraba-
 mur, nonnulli captiuorum, qui
 vades

116 ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ

τα πείσαι τὸν Φίλιππον, ἑαυτὸς ἔφασκε
βέλεας λύσας, καὶ μηδεμίαν τέττε Φιλίππου
χάειν ἔχον καὶ ἐδανείζοντο, ὁ μὲν, τρεῖς μνᾶς,
ὁ δὲ, πέντε, ὁ δὲ, ὅπως συνέβαινεν ἐκάστω τὰ
λύτρα. ἐπειδὴ τοίνυν ὡμολόγησεν ὁ Φίλιπ-
πος τὰς λοιπὰς λύσας, συγκαλέσας ἐγὼ
τέτοις, οἷς αὐτὸς ἔχρησα τὰ δργύρια, καὶ τὰ
πεπραγμένα ὑπομνήσας, ἵνα μὴ δοκοῖεν
ἐλαττον ἔχειν ἐπειχθέντες, μηδ' ἐκ τῶν ἰδίων
λελυτρώας πένητες ἄνθρωποι, τῶν ἄλλων ὑπο-
τοῦ Φιλίππου πρὸς δοκωμένων ἀφεθήσεας
ἔδωκα δωρεὰν τὰ λύτρα. καὶ ὅτι ταῦτ' ἀλη-
θῆ λέγω, λέγε καὶ ταύτας τὰς μαρτυρίας.

MARTYRIAI.

κα. Οσα μὲν τοίνυν ἀφῆκα χρήματα, καὶ
δωρεὰν ἔδωκα τοῖς ἀτυχήσασιν τῶν πολιτῶν.

vades dederant, diffidentes, vt
mibi videtur, se post a Phi-
lippo id impetraturos, dixe-
runt, se velle semetipfos redi-
mere, neque id beneficium
acceptum Philippo relatu-
ros; et mutuo sumpserunt, alius tris
minas; alius quinque, alius pro-
vt cuique condiciones erant
propositae. postquam autem
Philippus pollicitus fuit, se
ceteros missos facturum, ego
conuocatis iis, quibus mutuum

pecuniam ipse dederam, et
actorum commonefactis (ne
suam sibi festinationem frau-
di fuisse putarent, neue suis
sumptibus redimerentur te-
nues homines, cum spes esset,
fore vt ceteri a Philippo di-
mitterentur) dono dedi preci-
um redemptionis. quae vt vere
a me dici constet, recita et haec
testimonia. TESTIMONIA.

§. 21. Quam igitur remissi-
pecuniam, et dono dedi cala-
mitosis

miti-
si m-
tand-
mea-
fione-
fani-
gatio-
gend-
cur
mem-
quos
rum
tum

ΠΕΡΙ ΠΑΡΑΠΡΕΣΒΕΙΑΣ. ΙΙ 7

ταύτ' ἐσιν. ὅταν ᾗ ὅστις λέγῃ αὐτίκα δὴ πρὸς
 ὑμᾶς, πὶ δὴ ποίε, ὡς φῆς, ὦ Δημόδενες,
 ἀπὸ τ' σωειπεῖν ἐμὲ Φιλοκράτῃ, γνῆς ἔδεν
 ἡμᾶς ὑγῆς πρῶτοντας, τὴν μὲν ταῦτα πρε-
 σβείαν τὴν ἔπι τὰς ὅρκας σωεπρέσβουσας
 πάλιν, καὶ ὅκ' ἐξωμόσω; ταῦτα μέμνησθε,
 ὅπ' ἐτόις ὁμολογήκειν ἤξειν, ἔς ἐλυσάμην,
 καὶ κομιεῖν τὰ λύτερα, καὶ σώσειν εἰς δυνάμιν.
 δεινὸν οὐκ ἔγωγε ψεύσαός, καὶ πρῶτος δυσ-
 χοιῶντας ἀνθρώπους πολίτας· ἰδίᾳ δ' ἐξο-
 μοσάμενον οὐ πάνυ καλὸν ἔσθ' ἀσφαλές ἦν
 ἐκείσε πλανᾶός. ἐπεὶ εἰ μὴ διὰ τὸ τούτοις
 βέλεός σῶσαι, ἐξώλης ἀπολοίμην καὶ πρε-
 ώλης, εἰ καὶ πρῶτος γ' ἂν δρυῖον πάλυ
 πολὺ, μὲν τῶν ἐπρέσβουσα. σημεῖον δέ. ἔπι
 γὰρ τὴν τρίτῃ πρεσβείαν δὲς με χειροτον-

mitosis ciuibus, haec est. quod
 si mox iste ad vos dicet, cur
 tandem, Demosthenes, ex
 mea, ut ais, Philocratis defen-
 sione cum intellexisses, nos
 sani nihil agere, posteriori le-
 gationi ad iusiurandum exi-
 gendum missae interfuisti?
 cur eam non eiurasti? hoc
 memento, me promississe iis
 quos redemeram, et allatu-
 rum pecuniam, et eos, quan-
 tum in me esset, conserva-

turum. non committendum
 igitur erat, ut mentirer, et
 defererem calamitosos ciuis;
 neque etiam admodum ho-
 nestum aut tutum erat, detre-
 ctata legatione priuatim illic
 oberrare. nam nisi illos ser-
 vare voluisssem, dii me omnes
 perdant et eradicent, si ma-
 gnam mereri pecuniam vo-
 luisssem, ut istorum in lega-
 tione collega essem. cuius rei
 signum hoc est; quod ad ter-
 tiam

σώτων ὑμῶν, δις ὕψωμοσάμην, καὶ πρὸς
ταύτην ἀποδημίαν πρῶτα τὰνδωλία ἐπρα-
τον τέτοις. ὣν μὲν τοίνυν αὐτοκράτωρ ἦν
ἐγὼ καὶ τὴν πρεσβείαν, τέτον ἔχε τὸν τρόπον
ὑμῖν· ἃ δὲ ἔτοι πλείους ὄντες ἐνίκων, ἀπὸ τῆς
ἀπόλλωλε. καὶ τοι καὶ τὰλλα αὖ πρῶτα ἀνα-
λθὼς τέτοις ἐπέπρακτο, εἴπερ ἐπέθετό μοι
καὶ γὰρ ἐγωγε ἔτῳς ἀθλιότῳ, ἐπὶ ἀφρων ἦν,
ὥστε χεῖματα μὲν δίδοναι, λαμβάνοντας ὅρῳ
ἐτέροις, ὑπὲρ δὲ πρὸς ὑμᾶς φιλομίας· ἃ
δὲ ἄνδρ' μὲν δαπάνης οἶά τε ἦν πραχθῆναι,
πολλὰ δὲ μείζονας εἶχεν ὠφελείας πάσῃ τῇ
πόλει, ταῦτ' ὅσα ἐβελόμεν γίγνεσθαι. καὶ σφόδ-
ρα γε, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι. ἀλλ', οἷμαι
πειρήσαν ἑτοίμῃς. φέρε δὴ, τί τέτῳ πέπρα-
κ'· πρὸς ταῦτα, καὶ τί τῷ Φιλοκράτῃ, θεάσα-

tiam legationem bis delectus
a vobis, bis iureiurando recu-
savi, et in illa profectione illis
per omnia fui aduersatus, quae
igitur in legatione mei arbitrii
fuerunt, hoc se modo vobis
habuerunt: in quibus autem
isti, ut plures, vincebant, ea
omnia perierunt. quin et ce-
tera omnia convenienter his
acta essent, si quis mihi paru-
isset. neque enim ego ita in-

felix, aut vaecors fui, ut pe-
cuniam darem, cum alios ac-
cipere viderem, pro meo ve-
stri studio: quae autem et
sine impensis confici potuis-
sent, et vniuersae ciuitati lon-
ge plus profuissent, ea fieri
noluisssem. imo quid maluis-
sem, Athenienses? sed me
vincebant isti nimirum, agite
vero quid inter haec iste
egerit, et quid Philocrates,
spe-

ΠΕΡΙ ΠΑΡΑΠΡΕΣΒΕΙΑΣ. 119

δε· ὡς ἀλλήλα γὰρ ἔσαι φανερώτερον· πρῶ-
 τον μὲν τοίνυν Φωκεῖς ἐκαστόνδους καὶ Ἀλεις
 ἀπέφηναν, ὅτι Κερσοβλέπῃω, καὶ ὡς τὸ ψή-
 φισμα, ὅτι τὰ πρὸς ὑμᾶς εἰρημνία· εἶτα τὸ
 ψήφισμα ἐπεχείρησαν κινεῖν, καὶ μετὰ τὸν
 εὖ ὡς πρὸς ἐβούλιες ἤκουον· εἶτα Καρδιανὸς
 Φιλίππῳ συμμαχοῖς ἀνέγραψαν, καὶ τὴν
 μὲν γραφεῖσαν ἐπιστολὴν ὑπὸ ἐμῶν πρὸς
 ὑμᾶς ἀπεψηφίσαντο μὴ πέμπειν, αὐτοὶ δὲ
 ἐβούλιον ὑγίης γραφεῖσιν, ἀπέπεμψαν· εἰδὲ
 ὅτι γυναικὶ οὕτοσι, ἐμὲ μὲν τὸν δῆμον ἔφη
 τὸν ὑμέτερον κατελύσκειν ἐπηγέλθαι Φιλίπ-
 πῳ, ὅτι ταῦτ' ἐπέπληθον, καὶ μόνον αἰχρὰ νο-
 μίζων, ἀλλὰ καὶ δεδιώς, μὴ συμπαρόλω-
 μαι διὰ τέρας, αὐτὸς δὲ ἰδίᾳ πᾶσι τὸν
 πόλεμον ἐντυγχάνων ἐβούλετο ἐπαύσαι Φιλίπ-

spectate: haec enim inter se
 collata, clariora erunt. pri-
 mum igitur Phocensis et A-
 lensis foedere excluderunt, et
 Cersobleptem, tum contra de-
 cretum, tum contra ea quae
 ad vos relata erant: deinde
 loco mouere atque immutare
 decretum, quo legati venieba-
 mus, sunt aggressi: postea
 Cardianos Philippo socios in-
 scripserunt, et scriptas a me

literas ad vos non mittendi-
 das censuerunt, ipsi autem
 vae cordes suas literas mise-
 runt: et tamen praeclarus iste
 vir me pollicitum esse Phi-
 lippo dixit me rempublicam
 vestram abrogaturum, quod il-
 las reprehendebam, quas non
 modo turpis existimabam, sed
 et verebar, ne infons ego meo
 interitu culpam illorum lue-
 rem, Aeschines vero nunquam
 de-

πω. ἢ τὰ μὲν ἄλλα σιωπῶ, Δέρεκυλλος δὲ
 αὐτὸν ἐν Φεραῖς τὴν νύκτα ἐφύλαττειν, ὅτε
 ἐγὼ, τὸν παῖδα ἔχων τὸν ἐμὸν τέττονι, καὶ
 λαβὼν ἔξιόντα ἐκ τῆς Φιλίππου σκηνῆς, ἐμαυτὸν
 τὸν παῖδα ἐκέλευσεν ἐπαγγέλλειν, ἢ αὐτὸν
 μεμνηῆσθαι. καὶ τὸ τελευταῖον ὁ βδελυρὸς ὅσῳ
 καὶ δυνάμει, νύκτα καὶ ἡμέραν, ἀπὸ νύκτος ἡμέρας
 ἀπελείφθη πρὸς τὴν Φιλίππου. καὶ ταῦτα ὅσα
 ἀληθῆ λέγω, πρῶτον μὲν αὐτὸς ἐγὼ συγγραψάμενος,
 ἢ καὶ ἀπαγγέλλας ἐμαυτὸν ἐπιδύθην
 ον, μαρτυρήσω· εἴτα τῶν ἄλλων πρῆσβετοι
 ἕκαστον καλῶ, ἢ δυοῖν θάτερον, ἢ μαρτυρεῖν
 ἢ ἔξομνυαθῶ δυνάμει. εἰάν τις ἔξομνύωσι
 ἔθορον καὶ ἐξελέγξω παρ' ὑμῖν φθόνον
 ῥως. ΜΑΡΤΥΡΙΑ.

κβ. Οἷοις μὲν τοίνυν κακοῖς ἢ πράγματι

destitit priuatim congregi cum
 Philippo. ac cetera quidem
 taceo, Dercyllus autem Phe-
 ris eum nocte quadam obser-
 uauit, non ego, adhibito pue-
 ro hoc meo, eoque deprehen-
 so, e tabernaculo Philippi ex-
 eunte, puerum mihi renun-
 ciare iussit, et ipsum id me-
 minisse. denique nefarius iste,
 et impudens, noctem et diem,
 digressis nobis, remansit apud

Philippum. et haec vere a me
 dici vt appareat, primum ego
 ipse in tabellas referam, et
 meo periculo testificabor : de
 inde ceterorum legatorum sin-
 gulos citabo, et omnino au-
 testificari, aut eiurare cogam
 quod si eiurarint, periurii eo-
 manifeste in conspectu vestro
 conuincam. TESTIMONIVM

§. 22. Quibus igitur malis
 et negociis in toto itinere sin-

con-

ΠΕΡΙ ΠΑΡΑΠΡΕΣΒΕΙΑΣ. 121

τὴν ἀποδημίαν ἀπασαν συνεχόμενῳ, ἐω-
 ράκατε. πῆ γὰρ αὐτὰς οἶσατε ἐκεῖ ποιεῖν,
 ἡγεῖς ὄντας ἔδιδόντες, ὅθ' ὑμῶν ὁρῶντων τῆς
 καὶ πμῆσαι κυρίων ὄντων καὶ τέναντον κολά-
 ται, τοιαῦτα ποιεῖσι; συλλογίσασθε δὴ βέλο-
 μαί τὰ κατηγορημένα ἀπαρχῆς, ἵνα ὅσα ὑμῖν
 ἐπεχόμενῳ δεχόμενοι ἔλῃ, δείξω πε-
 τοικῶς. ἐπέδειξα ἔδεν ἀληθεῖς ἀπηγελκότα,
 ἀλλὰ φενακίσοντα ὑμᾶς, μάστιγι τοῖς γε-
 γνημένοις αὐτοῖς, ἐ λόγους χρώμενοι. ἐπέ-
 δεῖξα αἵτιον γεγεννημένον ἔμὴ θέλειν ὑμᾶς
 ἔχεν ἐμοῦ τάλιθ, ταῖς ὑποχέσεσι, καὶ τοῖς
 παγγέλμασι τοῖς τότε καταληφθέντας τότε,
 πᾶντα τὰναντία συμβεβλῶσαντα, ἢ ἔδει, καὶ
 ἢ μὴ πᾶν συμμαχῶν δυνειπόντα εἰρήνη, τῇ
 Φιλοκράτης συναγορεύσαντα. ὅθ' ἔχοντες

conflictatus, vidistis. quid e-
 im eos illic fecisse putatis,
 um prope largitorem essent,
 um videntibus vobis, qui ha-
 endi honoris, contraque ir-
 gandae mulctae potestate
 letis, ista designant? in sum-
 a igitur capita accusationis
 initio colligam, ut ea me
 aestitisse demonstrem, quae
 principio orationis, me vo-
 ostensurum esse sum polli-

citus, demonstraui eum nihil
 renunciaisse veri, sed fucum fe-
 cisse vobis, ipsarum rerum
 non verborum testimonio v-
 sus: demonstraui, eum in cau-
 sa fuisse, ne vos vera ex me
 audire velletis, tum istius pro-
 missis et pollicitationibus oc-
 cupati, cum is omnia contra
 quam oportuit suasset, et soci-
 orum refragatum esse paci, Phi-
 locratice suffragatum: tem-

Q

pura

κατατείψαντα, ἵνα μηδ' εἰ βέλησθε, δυνάμει
 ἐξελθεῖν εἰς Φωκέας· καὶ ἄλλα ἔτι τ' ἀποδο-
 μίας πολλὰ καὶ δεινὰ ἐργασμῶν· πρὸς
 δωκότα πῶτα· πεπρακότα· δῶρα ἔχοντα
 οὐδ' ἐλλειποτά μοχθηρίας. ἔκουσθε ταῦτα
 ὑπερχόμεναι ἐν ἀρχῇ, ταῦτα ἐπέδειξα. ὅρατε
 τοίνυν τὰ μὲν ταῦτα· ἀπλῆς γάρ ἐστι
 μέλλων λόγος· ἔτι πρὸς ὑμᾶς ἤδη. ὁμοίως
 μόκατε ψηφισθεὶς καὶ οὐ νόμος καὶ τὰ ψηφί-
 σματα ἔσθ' ἡμῶν, καὶ τ' βελῆς πᾶν πέντακοσίαι
 φαίνεται δ' ὅτι πῶτα τῶν πάντων, τοῖς νό-
 μοις, τοῖς ψηφίσμασι, τοῖς δικαίοις περὶ
 σβδουκῶς. ἔκουσθε ἐαλωμέναι πρὸς ἡμᾶς, ὅτι
 νομῶν ἔχουσι δικασαῖς. εἰ γὰρ ἄλλος μηδ' ἐν ἡδὲ
 δύο τῶν πεπραγμένων ἔσθ' ἱκανὰ αὐτὸν δῆλον
 κτείνειν. εἰ γὰρ μόνον Φωκέας, ἀλλὰ καὶ Θρα-

pōra contriuisse, ut nec si vel-
 letis, possitis educere copias
 in Phocidem: et alia multa et
 atrocia in itinere commisisse:
 prodidisse omnia: vendidisse:
 accepisse munera: nullum
 praeterisse improbitatis genus.
 haec igitur in principio pro-
 misi, haec demonstraui. iam
 quid reliquum sit, videte;
 simplex enim est quae mihi
 iam vobiscum erit oratio, iu-

rastis vos pronunciaturus
 legibus et plebiscitis, et de-
 cretis senatus quingentorum
 constat autem, istum omnia
 contraria legibus, decretis, in-
 stitutis in legatione fecisse
 eum igitur condemnari con-
 venit a cordatis iudicibus. nam
 si nihil aliud commisisset, de-
 tamen eius facinora morte
 mulctanda essent. neque enim
 Phocensis tantum, sed et Thra-

Thra-
 at du-
 in or-
 osten-
 Helle-
 vtraq-
 runt,
 tradid-
 tur, p-
 scelus
 ros p-
 possen-

ΠΕΡΙ ΠΑΡΑΠΡΕΣΒΕΙΑΣ. 123

κίω πωρδέδωκε Φιλίππῳ. καί τοι δύο χρη-
 τιμώτερος τόπος τῇ οἰκισμένης ἐστὶν αὖ εἰς
 ἐκπαιδεύειν τῇ πόλει, καὶ μὲν γῆν, Πυλῶν, ἐκ
 θαλάττης δὲ, ἢ Ἐλλησπόντου· ἀ σωμαφότε-
 ρα ἔτοι πεπράκασιν αἰχρῶς, καὶ καθ' ὑμῶν
 ἐγκεχειρέκασιν Φιλίππῳ. τῆτο τοίνυν αὐτὸ
 ἀνδρῶν τῶν ἄλλων, ἡλίκον ἐστὶν ἀδίκημα, τὸ
 Θράκην καὶ τὰ τεῖχη πωρεῖσθαι; μυρία δὲ αὖ
 εἰη λέγειν, καὶ ὅσοι διὰ ταῦτα ἀπολώλασι
 παρ' ὑμῖν, ④ δὲ, ὅτι χρήματα πάμπολλα
 ἀφλήκασιν, καὶ χαλεπὸν δαΐξαι. Εργόφιλον
 Κηφισόδοτον, Τιμόμαχον, τὸ παλαιὸν
 πόλιν, Εργοκλῆς, Διονύσιον, ἄλλοι, καὶ ὁλίγη
 δέω σύμπαντας εἰπεῖν, ἐλάττω τὴν πόλιν βε-
 βλαφέναι τέττα. ἀλλ' ἐπὶ γὰρ τότε, ὅτε ἀνδρες
 Ἀθιναῖοι, ἐκ λογισμῶν τὰ δεινὰ ἐφυλάτ-

Thraciam prodidit Philippo.
 at duo loca utiliora reipublicae
 in orbe terrarum nemo possit
 ostendere, in terra, Pylis,
 Hellesponto, in mari: quae
 utraque isti flagitiose vendide-
 runt, et vestro malo Philippo
 tradiderunt. illud ipsum igitur,
 praeter cetera, quantum
 scelus est, Thraciam et Mu-
 ros prodidisse? infinita dici
 possent, quam multi propter

talia facinora etiam interfecti
 sint apud vos, alios autem
 magna esse pecunia mulcta-
 tos, ostensu non est difficile;
 ut Ergophilum, Cephifodo-
 tum, Timomachum: ut olim
 aliquando Ergoclem, Diony-
 sium, alios, quos uniuersos pa-
 rum abest quin dicam minus
 quam istum nocuisse reipu-
 blicae. nam eo tempore, A-
 thenienses, pericula vos et-
 iamnum

τεσθε ὑμεῖς, καὶ παρρωρεῖσθε· νυνὶ δὲ ὅ, π
 ἂν μὴ καθ' ἡμέραν ὑμᾶς ἐνοχλῇ, καὶ παρρη
 λυτῇ, παρρωρεῖτε. εἴτα τινα ἄλλως ἐνταυθα
 ψηφίζεσθε, ἀποδοῦναι μὲν ἔτι Κερσοβλέπῃ
 τὸν Φίλιππον ὅτ' ὅρκους, μὴ μετέχειν δὲ
 τῶν ἐν Ἀμφικλύοσιν, ἐπανορθώσασθαι δὲ τῇ
 εἰρωσύλῃ. καὶ τὶ τέτων ἐδενός ἂν τῶν ψηφί-
 σμάτων ἔδει, εἰ πλεῖν ὅτ' ἠθέλε, καὶ τὰ παρρω-
 ῖον ποιεῖν· νυνὶ δὲ ἂ μὴ ἦν πλάσσειν τῷ
 σι, βαδίζεν κελεύων, ἀπολώλεκεν, ἂ δὲ εἰ-
 πῶσι τὰ ληθῇ, ψευδομένῳ.

κγ. Ἀγνοακτίσθ' τοῖνυν αὐτίκα δὴ μάλα,
 ὡς ἐγὼ πιπθάνομαι, εἰ μόνος τῶν ἐν τῷ δήμῳ
 λεγόντων, λόγων εὐθυίας ὑφέξει. ἐγὼ δὲ, ὅπ
 μὴ πᾶντες ἂν εἰκότως ὦν λέγῃσι δίκῃ ὑπέ-
 χοιεν, εἴπερ ἐπ' ἀργυρίῳ τί λέγοιεν, ὡς ἀλεί-

iamnum consilio cauebatis et
 prospiciebatis: nunc, nisi quod
 vos quotidie vexat, et prae-
 sentia sua molestiis afficit, ne-
 gligitis. postea frustra hic de-
 cernitis, et Cersobleptae a
 Philippo dandum esse iusiur-
 randum, et Philippo non dan-
 dum esse locum inter Am-
 phictyones, et pacem esse cor-
 rigendam. quorum decreto-
 rum nullo fuisset opus, si na-

vigare iste, et officio fungi vo-
 luisset: nunc quae nauigando
 conseruare potuissent, ea dum
 ire iubet, perdidit, quae di-
 cenda veritate, mentiendo.

§. 23. Indignabitur autem
 statim, ut ego audio, si soli sibi
 popularium oratorum, verbo-
 rum ratio reddenda sit. ego
 vero aequum esse, ut omnes
 eorum quae dicant, si propter
 argentum dicunt, rationem
 reddant

ΠΕΡΙ ΠΑΡΑΠΡΕΣΒΕΙΑΣ. 125

ψω· ἀλλ' ἐκεῖνο λέγω. εἰ μὲν Αἰσχίνης ιδιώτης
ὢν ἀπελήρησέ τι καὶ δῆμαρτε, μὴ σφόδρα
ἀκρεβολουγήσῃτε, ἀλλ' ἐάσατε, συγνώμῃν
ἔχει· εἰ δὲ πρεσβυτὴς ὢν, ἐπὶ χρήμασιν ἐξε-
πίπτεδεν ἐξηπάτηκεν ὑμᾶς, μὴ ἀφῆτε, μὴ δὲ
ἀνάγκησθε, ὥς ἔδει δίκῃν ὢν εἶπεν ὑποχεῖν.
τίν' ἄλλ' εἰ δὲ δίκην παρὰ πρέσβεων, ἢ
λόγων λαμβάνειν; εἰσὶ γὰρ ὅσοι πρέσβεις, ἔ-
πειρῶν, ἔδ' ἐτόπων, ἔδ' ἐπλιτῶν, ἔδ' ἀκρο-
πόλεως κύριοι. ἔδ' εἰς γὰρ πρέσβεσι ταῦτα ἐγ-
χειρίζει, ἀλλὰ λόγων καὶ χρόνων. οὗ μὲν
ἐν χρόνους, εἰ μὲν μὴ περὶ αὐτοῦ τὴν πόλεως,
ὅτι ἀδικεῖ, εἰ δὲ ἀνείλεν, ἡδίκηκε· τὰς δὲ λό-
γους, εἰ μὲν ἀληθεῖς ἀπήγγελλεν, ἢ συμφέ-
ρουσιν, ἀποφθεγέτω, εἰ δὲ καὶ ψευδεῖς, καὶ μι-
σθοῦ, καὶ ἀσυμφόρους, ἀλισκέσθω. ἔδ' ἐν γὰρ ἐσθ'

reddant, praetermittam : sed
illud dico. si Aeschines, ut
homo rerum imperitus, deli-
cavit alicubi, et frustratus est,
ne severius inquirete, sed mis-
erum facite, veniam date : sin
legationem obiens, accepta pec-
unia, de industria vos fefellit,
ne absoluite, neque admittite
illud, poenas verborum non
esse dandas, cuius enim alte-
rius rei, quam verborum, ratio

a legatis reposcenda est? ne-
que enim legatis committun-
tur triremes, aut loca, aut le-
giones, aut arces. nemo haec
legatis tradit, sed verba et tem-
pora. quod si reipublicae tem-
pora non praeripuit, non pec-
cavit, sin praeripuit, peccavit :
verba autem si vera renuncia-
vit, aut utilia, absolvaatur, sin
et falsa, et corruptus, et in-
utilia, teneatur. nulla enim re
populus

ὁ, π μείζον ἂν ὑμᾶς ἀδικήσῃ τις, ἢ ψευδῶς
λέγων. οἷς γὰρ ἐστὶν ἐν λόγοις ἡ πολιτεία,
πῶς, ἂν ἔτοι μὴ ἀληθεῖς ὦσιν, ἀσφαλὲς ἐστὶ
πολιτεύεσθαι; εἰ ἂν ᾗ δὴ ἔτι πρὸς ἂ τοῖς ἐχθροῖς
συμφέροι, δῶρά τις λαμβάνων λέγῃ, πῶς
ἐχὶ καὶ κινδυνεύσει; εἰ δέ γε τὰς χεῖρας ἴσῃ
ἔς ἀδικημα ὀλιγαρχίας, ἢ τυραννὸς παρ-
λέσθαι, καὶ ὑμῶν οὐδ' ὀλίγον γε δεῖ. ἐν ἐκεί-
ναις γὰρ, οἶμαι, ταῖς πολιτείαις, πᾶσι τοῖς
ἐπιτάγμασι δέξιός γινεῖται. ὑμῖν ᾗ, πρῶτον
μὲν περὶ πάντων, τὴν βαλὼν ἀκῆσαι καὶ παρ-
βαλῶσαι δεῖ καὶ τῶν, ὅταν ἡ κήρυξι καὶ παρ-
σβείαις προσηγεραμμένον, ἐκ αἰετ' ἐκκλη-
σίαν ποιῆσαι, καὶ ταύτῃ, ὅταν ἐκ τῆς νόμου
καθήκη. εἴτα κρατῆσαι, ἔτι πρὸς τὰς
τὰ βέλῃς λέγοντας, τῇ ἢ δι' ἀγνοίαν, ἢ διὰ

populus laedi grauius potest,
quam audiendis mendaciis.
quorum enim in verbis sita est
respublica, quo pacto si ea vera
non sunt, tuto geri potest res-
publica? quod si quis insuper
ea quae hostibus conducant,
accepta mercede dicat, an non
etiam in magno periculo eritis?
neque etiam eadem iniuria est,
tyranno, aut oligarchiae prae-
ripere tempora, quae vobis:

neque parum interest. in illis
enim imperiis omnia ex edicto
celeriter fiunt: apud vos au-
tem in primis ad senatum om-
nia referenda, et ab eo de-
cernenda sunt; idque duntaxat,
cum praeconibus et lega-
tionibus adscriptum fuerit, non
semper; deinde indicenda con-
cio, eaque tempore legibus
constituto; post vincendi et
superandi sunt iis qui rectif-

fime

fime
sciti
verf
omn
aliqu
cibi
dand
nuit
quor
etian
tur e
quali

μοχθηρίαν ἀνυλεγόντων· ἐφ' ἅπασι δὲ τέ-
τοις, ἐπειδὴν καὶ δεδογμένον ἦ, ἔσ' συμφέρον
ἤδη φαίνῃ), χρένον δὲ δοθῆναι τῇ τῷ πολ-
λῶν ἀδυναμία, ἐν ᾗ καὶ πορευοῦν) ταυθ', ὣν
ἀν δέωνται, ὅπως ἀν τὰ δόξαστα καὶ δυνα-
θῶσι ποιῆσαι. ὁ δὲ τὰς χρένοις τέτοις ἀναι-
ρῶν, τ' οἷας παρ' ἡμῖν ἐστὶ πολιτείας, ἔχ' χρέ-
νοις ἀνέστηκεν ὅσῳ, οὐ· ἀλλὰ τὰ πράγματα
ἀπλῶς ἀφῆκεν).

κδ. Ἐστὶ τίνυν τίς περὶ χειρὸς λόγος πᾶσι
τοῖς ἑξαπατᾶν ὑμᾶς βελομήτοις· ④ ταράτ-
τοντες τῷ πόλιν, ④ διακωλύοντες Φίλιππον
δὲ ποιῆσαι τῷ πόλιν. περὶς ἧς ἐγὼ λόγον
μὲν ἐδέναι ἔρω, τὰς δὲ ἑπιστολάς ὑμῖν ἀνα-
γνώσομαι τὰς τῷ Φιλίππου, καὶ τὰς καιροῦς,
ἐφ' ὧν ἕκαστα ἑξηπάτωτε, ὑπομνήσω ἵνα

sime consulunt, illi qui ex in-
scitia, aut ex improbitate ad-
versantur; post haec autem
omnia, cum iam et decretum
aliquid fuerit, et iam condu-
cibile esse videtur, spacium
dandum est multitudinis te-
nuitati, in quo ea comparent,
quorum indigent, ut decreta
etiam exsequi possint. qui igitur
ea tempora sustulit in tali,
qualis apud vos est, republica,

is non tempora sustulit, non,
sed ipsas actiones plane vobis
eripuit.

§. 24. Et si autem in prom-
ptu est quaedam iis qui vos de-
cipere volunt, omnibus, oratio:
illi qui civitatem turbant, qui
Philippum reipublicae benefa-
cere prohibent, iis tamen ego
nihil respondebo, sed literas
vobis Philippi legam, et tem-
pora singula, quibus decepti
estis

εἰδῆθ', ὅτι τὸ ψυχρὸν τοῦτο ὄνομα, τὸ ἄχρη-
κόρητον, παρελήλυθ' ἐκείνος φενακίζων ὑμᾶς.
ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΦΙΛΙΠΠΟΥ.

κε. Οὕτω τίνυν αἰχρὰ, καὶ πολλὰ, καὶ πόκι-
τα καθ' ὑμῶν πεπεσσομένως, θεῶν λέγει,
τί δ' ἂν εἴποι τίς θεὸς Δημοσθένους, ὃς τῶν
συμπεσσομένων κατηγορεῖ; καὶ Δία, εἴτε βέλο-
μαί γε, εἴτε μή· παρ' ὅλῳ μὲν τῷ λαῷ
μίαν ὑπὸ σὲ τὰ πάντα ἐπεβελόμενος, τοῖς
δὲ αἰρέσεων ἑσὼν μοι νυνὶ, καὶ τοιούτων ὄντων
τῶν πεπραγμένων, δοκεῖν κοινωνεῖν ὑμῖν, καὶ
κατηγορεῖν, ἐγὼ δ' οὐδὲ συμπεπεσσομένους
φημί σοι, πρεσβύειν μὲν σοι, σὲ μὲν πολλὰ καὶ
δεινὰ, ἐμαυτὸν δ' ὑπὲρ τῶν τὰ βέλῃσαι.
ἀλλὰ Φιλοκράτης σοι συμπεπεσσομένους, κα-
κεῖν σὺ δὲ Φρύνων. ὑμεῖς γὰρ ταῦτα ἐπράττετε,

estis, redigam vobis in memo-
riam: ut sciatis, frigidum illud
nomen ad fastidium usque re-
petitum decipiendis vobis illum
consumpsisse. LITERAE PHI-
LIPPI.

§. 25. Cum igitur tam tur-
pia, tam multa, omnia deni-
que contra vos in legatione
commiserit; passim dictitat,
quid de Demosthene est di-
cendum, qui collegatos accu-
set? mehercule siue velim, siue

nolim, cum sim et tot a te in
toto itinere insidiis appetitus,
et duarum nunc mihi rerum
detur optio, aut ut talium
actorum vestrorum socius esse
videar, aut vos ut accussem,
ego vero tuum me collegam
fuisse nego, et te in legatione
multa et non ferenda defi-
gnasse; et ea me fecisse dico,
quae essent reipublicae utilis-
sima. Philocrates quidem col-
lega tuus fuit, et tu illius, et
Phryno,

Phi-
tis,
ban-
mer-
nim-
qua-
rum
sed
ego
sum
per
mun-
se,

ΠΕΡΙ ΠΑΡΑΠΡΕΣΒΕΙΑΣ. 129

καὶ ταῦτα ἅπανιν ὑμῖν ἤρεσκε. πῶς δὲ ἄλλες;
 πῶς τρέπεσθαι; πῶς σπονδαί; ταῦτα γὰρ τρα-
 γωδεῖ παρὰ τὸν νόμον. ὥστε οὐχὶ τοὺς ἀδικοῦντας
 τῶν ὄντων παρὰ τὸν νόμον, ἀλλὰ τοὺς τὰ δίκαια
 ποιῶντας. ἐγὼ δὲ οἶδ' ὅτι πάντες ④ παρὰ τὸν νό-
 μον θύουσιν ἐκάστοτε κοινῇ, ⑤ συνδαιπνεῖσιν ἀλ-
 λήλοις, καὶ συμπέουσιν, ⑥ οὐ διὰ τῆς ④ χρε-
 στοῦ τῶν πονηρῶν μιμεῖσθαι, ἀλλ' ἐὰν ἀδικῶντα
 λάβωσί πινα αὐτῶν, τῇ βελῇ καὶ τῷ δήμῳ δη-
 λῶσι. καὶ ἡ βελὴ τὰ αὐτὰ ταῦτα εἰσπύρεται
 ἔθυσσε, συνεισάγει σπονδῶν, ἐρεῶν ἐκοινώνησαν
 ④ στρατηγοὶ, χερσὶν, ὡς εἰπεῖν, αἱ δεχαὶ πα-
 σαι. ἄρ' οὐκ διὰ ταῦτα τοῖς ἀδικῶσιν αὐτῶν
 ἔδωκεν ἄδειαν; πολλὰ γὰρ ⑥ δεῖ. Λέων Τι-
 μαγόρεα κατηγόρει, συμπεπρεσβευκὸς τέταρτος
 ἔτι· Εὐβελος Θάρρηκε, καὶ Σμικυῖτα, συσσε-

Phryno. vos enim ista agitaba-
 tis, ista vobis omnibus proba-
 bantur. ubi autem sal? ubi
 mensa? ubi libationes? hoc e-
 nim passim tragice declamitat,
 quasi non homines iniurii re-
 rum illarum sint proditores,
 sed ii qui officio funguntur.
 ego vero scio, eos omnis qui
 summae rerum praesunt, sem-
 per rem diuinam facere com-
 munit, et concoenare inter
 se, et vna libare, neque tamen

propterea boni malos imitan-
 tur, sed si quem suorum in fa-
 cinore deprehenderint, apud
 senatum et populum deferunt.
 senatus item communia sacra
 habet auspiorum, communia
 conuiuia: vna libant, vna sa-
 crificant duces, parum abest,
 quin magistratus dicam omnis.
 nunquid propterea collegis de-
 linquentibus dant impunita-
 tem? minime vero. Leo Ti-
 magoram accusauit, cum qua-
 triennium

R

σιτηκῶς· Κόνων ὁ παλαιὸς ἐκείνος, Αδερμάνης
 συστρατηγῆσας. πότεροι ἔν τε αἵ αἵας, καὶ τὰς
 ἀπονδὰς παρέβαινον, Αἰσχίνη; ④ ἀποδιδόν-
 τες, καὶ ἀπαρξασθούοντες, καὶ ④ δωροδο-
 κοῦντες, ἢ ④ κατηγοροῦντες; ④ ἀδικούντες
 δηλονότι τὰς ὅλης γε τῆς πατρίδος ἀπονδὰς,
 ὥσπερ σὺ, καὶ οὐ μόνον τὰς ἰδίας.

κς. Ἰνα τοίνυν εἰδῆτε, ὅτι οὐ μόνον τῶν δη-
 μοσίων ποτὲ ἐληλυθότων ὡς Φίλιππον ἀνθρώ-
 πων, ἀλλὰ καὶ τῶν ἰδίων, καὶ πάντων, ἔτοι φαν-
 λότατοι καὶ πονηρότατοι γεγονόσιν, μικρὸν
 ἀκχσάλει μὲ ἐξω πῆ τῆς πρᾶσεβείας ταυτησί.
 ἐπειδὴ γὰρ εἶλεν Ολυμπον Φίλιππον, Ολύμ-
 πια ἐποίησεν· εἰς δὲ τὴν θυσίαν ταύτην καὶ τὴν
 ἀσκήσειν, πάντας τὰς τεχνίτας συνήγαγον.
 ἐστὼν δὲ αὐτὰς, καὶ σφαιρῶν τὰς νενικηκότας,

driennium in legatione cum eo
 fuisset: Eubulus Tharrecem,
 et Smicythum, cum quibus
 communem mensam habuit:
 Cono antiquus ille, Adiman-
 tum, imperii militaris socium.
 vtri igitur, Aeschine, salem et
 libationes negligebant? iine
 qui prodebant, et legationem
 ementiebantur, et largitionibus
 corruptabantur, an ii qui ac-
 cusabant? ii nimirum, qui to-
 tius patriae libationes viola-

bant, vt tu, et non solum
 priuatas.

§. 26. Vt autem sciatis istos
 non eorum modo qui publice
 vnquam, sed eorum etiam qui
 priuatim ad Philippum vene-
 runt, atque adeo mortalium
 omnium nequissimos et impro-
 bissimos exstitisse, pauca ex me
 audite, quae ad hanc lega-
 tionem nihil attinent. Olyn-
 tho capta Philippus Olympia
 celebrabat: ad id autem sa-
 crificium

ΠΕΡΙ ΠΑΡΑΠΡΕΣΒΕΙΑΣ. 131

ἤρετο Σάτυρον τῆτον, τὸν κωμικὸν ὑποκριτῶν,
 τί δὴ μόνον ἔδεν ἐπαγγέλλεσθαι; ἢ τίνα ἐν αὐτῷ
 μικροψυχίαν, ἢ πρὸς αὐτὸν ἀηδίαν ἐνεωρα-
 κῶς εἶη; εἰπεῖν δέ φασι τὸν Σάτυρον, ὅτι ὦν
 μὴ ἄλλοι δέον, ἰδενὸς ὦν ἐν χρεῖα τυ-
 χάνει· ἃ δ' αὖ αὐτὸς ἐπαγγέλλαιτο ἡδέως,
 ῥᾶστα μὴ ἐστὶ Φιλίππῳ δένασι, καὶ χαρίσασθαι
 πλούτων, δεδοικέναι δ' ἵνα μὴ διαμάσθῃ. κελύ-
 σαντο δ' ἐκείνους λέγειν, καὶ τι καὶ νεανιδ-
 σαμύρε τοιοῦτον, ὡς ἔδεν ὅ, τι ἐποίησθαι, εἰπεῖν
 αὐτὸν φασιν, ὅτι ἦν αὐτῷ Ἀπολλοφάνης ὁ Πυ-
 δναῖος, ξένος, καὶ φίλος· ἐπεὶ δὲ ἵνα δολοφονηθεὶς
 ἐτελεύτησεν ἐκεῖνος, φοβηθέντες ἃ συγγενεῖς
 αὐτοῦ, ὑπεξέθεντο τὰς θυγατέρας, παιδία
 ὄσας, εἰς Ολυμπον. αὐταὶ νῦν, ἔφη, τὴν πό-
 λεως ἀλγος, αἰχμάλωτοι γεγονόασιν, καὶ εἰς

crificium et celebritatem, o-
 mnis artifices congregat. quos
 cum exciperet epulis, et vi-
 ctiores coronis ornaret, inter-
 rogabat Satyrum, comicum hi-
 strionem, cur tandem solus ni-
 hil postularet? num in se ali-
 quas sordis, aut aliquam ani-
 mi erga ipsum offensionem per-
 spexisset? respondisse aiunt Sa-
 tyrum, quae alii requirerent,
 eorum sibi nihil esse opus: quae
 vero ipse libenter postularet,

ea Philippo quidem datum esse
 omnium facillima, et donatu,
 sed vereri se, ne repudiaretur.
 cum autem ille dicere iussisset,
 et iuuenilius aliquid addidisset,
 se nihil non esse facturum, re-
 spondisse illum ferunt, Apollo-
 phanem Pydnaeum sibi fuisse
 hospitem et amicum; quo per
 insidias occiso, a cognatis eius,
 metu perterritis, filiolas eius
 puellulas Olynthum, quo tu-
 tiores essent, esse missas. eae

πρὸ σοί, ἡλικίαν ἔχουσα γάμος. ταύτας αἰτῶ
 σε, καὶ δέομαι, δός μοι. βέλομαι δέ σε ἀκῆσαι
 ὅτι μαθεῖν, οἷαν μοι δώσεις δωρεάν, ἐὰν ἄρα
 δῶς. ἀφ' ἧς ἐγὼ κερδανῶ μὴ ἐδέν· περὶ κα
 ὅτι περὶ αἷς, ἐκδώσω, καὶ ἐκ περὶ οἴομαι πα
 θήσας ἐδέν ἀνάξιον, ἔθ' ἡμῶν, ἔτε ἔ πατρός.
 ὡς ὅτι ἀκῆσαι τὴς παρόντας ἐν τῷ συμποσίῳ,
 τοσῶτον κρότον καὶ ἔπαινον καὶ θόρυβον πρὸ
 πάντων γυμνάσας, ὥς τε τὸν Φίλιππον παθεῖν π,
 καὶ δέναι. καὶ τοι τῶν ἀποκλεινάντων ἦν Ἀλέ
 ξανδρον τὸν ἀδελφὸν τῷ Φιλίππῳ ὅτι ὁ
 Ἀπολλοφάνης. ἐξετάσωμεν δὴ πρὸς τὸ τῷ
 Σατύρῳ τέτε συμπόσιον, ἕτερον συμπόσιον,
 τὸ τέτων, ἐν Μακεδονίᾳ γυμνάσας καὶ θεά
 σαθε εἰ πρὸς ἀπλήσιον τέτῳ, καὶ ὅμοιον. κλη
 θέντες γὰρ ἔτοι πρὸς Ξενοφρόνα, τὸν υἱὸν τῷ

nunc, inquit, expugnata vrbe,
 captae, penes te sunt, aetate
 iam nubili, eas a te peto, et
 quaeſo vt mihi des. quas ſi
 mihi dederis, quale munus da
 turus ſis, audire et cognoscere
 te velim. quo ego lucri nihil
 faciam, ſed eas dote data elo
 cabo, neque committam, vt
 aliquid indignum vel nobis,
 vel patre patiantur. quod vt
 conuiuiae audiuerunt, tantus
 plauſus, tanta collaudatio, tan

tus tumultus excitatus eſt ab
 omnibus, vt Philippus huma
 nitate motus concederet. quan
 quam ex interfectoꝝ Alexandri,
 fratris Philippi, fuerat
 is Apollophanes. agite, confe
 ramus cum hoc Satyri conui
 uio, aliud conuiuium iſtorum
 in Macedonia celebratum: vt
 ſpectetis, an aequale huic et
 ſimile videatur. inuietati iſti ad
 Xenophronem, Phaedimi fi
 lium, vnius e triginta tyrannis,
 pro

prop
 abii
 tum
 rem
 moſ
 genu
 tus
 biber
 que
 mihi
 vit:
 et m
 affide

ΠΕΡΙ ΠΑΡΑΠΡΕΣΒΕΙΑΣ. 133

Φαίδιμκ, τῷ τῶν τεράκοντα, ὥχοντο, ἐγὼ δὲ
 ὅκ ἐπορεύθην. ἐπειδὴ ὃ ἦκον εἰς τὸ πίνειν,
 εἰσάγει τινὰ Ολυθίαν γυναῖκα, διπρεπῆ
 μὲν, ἐλευθέραν ὃ καὶ σώφρονα, ὡς τὸ τέλος
 ἐδήλωσε. ταύτῃ, τὸ μὲν πρῶτον, ἔτισσι πί-
 νειν ἡνάγκαζον ἡσυχῇ, καὶ τρώγειν ἔτοι, μοι
 δοκεῖν, ὡς διηγέτο Ιατροκλῆς ἐμοὶ τῇ ὑπεραία·
 ὡς ὃ πρὸς τὸ πρᾶγμα, καὶ διεθερμαίνοντο,
 καὶ ἀκλίνεσθαι, καὶ τι ἐξ αἵματος ἐκείνου. ἀθη-
 μονέσης ὃ τὸ ἀνθρώπου, ἐξ ἔτε ἐθελῆσης, ἔτε
 ὁπταμύνης, ὕβριν τὸ πρᾶγμα ἔφασαν, ἔ-
 τοσι καὶ ὁ Φρύνων, καὶ ὅκ ἀνέκλινον εἶναι, τῷ
 θεοῖς ἐχθρὸν τε, καὶ ἀλιτρίων Ολυθίων
 αἰχμάλωτον ἔσαν, τρυφᾶν. καὶ, καλὴ παῖδα,
 καὶ ἰμάντα πῶς φερέτω. ἦκεν οἰκέτης ἔχων ῥυ-
 τῆρα. καὶ πεπωκότων, οἶμαι, καὶ μικρῶν ὄντων τῶν

propere abierunt, ego vero non
 abii. vt autem ad pocula ven-
 tum est, introducit is mulie-
 rem quandam Olynthiam, for-
 mosam quidem illam, sed in-
 genuam et modestam, vt exi-
 tus declarauit. eam primum
 bibere paulatim cogeant, at-
 que edere (nifi fallor) isti, vt
 mihi postridie Iatrocles narra-
 uit: vt autem res procedebat,
 et mero incalescebant animi,
 assidere, atque etiam aliquid

canere iubeant. aestuante mu-
 liere, vt quae neque vellet,
 neque sciret, contumeliam id
 factum interpretantur iste et
 Phryno, et non ferendum esse
 dictitant, vt captiua ex diis in-
 visis et nefariis Olynthiis, de-
 licias faceret. age, voca ser-
 vum, inquit, et lorum aliquis
 afferat. venit seruus scuticam
 gestans. cum autem potassent
 scilicet, et leui de causa bilis
 moueretur, vt aliquid illa di-
 xerat,

παρξυνόντων, εἰπέσης τί, καὶ δακρυσάσσης
 ἐκείνης, περιρρήξας τὸν χιτωνισκὸν ὃ οἰκέτης
 ξαίνει καὶ ἔνωτα πολλὰς. ἔξω δ' αὐτῆς ἔστα
 ὑπὸ τοῦ κακῆ καὶ τοῦ πρᾶγματι ἡ γυνὴ
 ἀναπνέουσα, περιπίπτει πρὸς τὰ γόνατα
 τοῦ Ιαλροκλεῖ, καὶ τὴν τρέπεζαν ἀναλέγει καὶ
 εἰ μὴ ἐκείνη ἀφείλετο, ἀπώλετ' ἂν παρὰ
 νεκρῇ. καὶ γὰρ ἡ παρηνία ἔκαθάρεται
 τοῖς, δεινῇ. καὶ πρὸ ταύτης τ' ἀνθρώπων, καὶ ὁ
 Ἀρκαδία λόγῳ ὡς ἐν τοῖς μυθεύουσιν, καὶ Διὶ
 Φωλὸς ἐν ὑμῖν ἀπήγειλεν, ἃ νῦν μαρτυρεῖται
 αὐτὸν ἀναγκάσω, καὶ καὶ Θεοπαλίαν πολλὰ
 λόγῳ, καὶ πᾶσι καὶ. καὶ τοιαῦτα σιωπῶν
 ἑαυτῷ πεπραγμένα ὃ ἀκάθαρτον οὐτοσὶν
 τολμήσας βλέπειν εἰς ὑμᾶς; καὶ τὸν βεβαιωμένον
 αὐτῷ βίον αὐτίκα δὴ μάλα ἐρεῖ λαμπρῶς

xerat, et illacrymarat, lace-
 rata et direpta tunica, feruus
 crebras plagas tergo ingerit.
 tum amens animi prae dolore
 et terrore mulier, subiliens ad
 genua Iatrocli accidit, et men-
 sam subuertit; quod nisi is eam
 eripuisset, interfecta esset in
 illa ebrietatis insania. temu-
 lentia enim istius impuri, cru-
 delis est. ac de hac muliere et
 in Arcadia sermo fuit perce-

lebris, inter decem illa virorum
 millia, et Diophantus apud vo-
 renunciauit, quem mox di-
 cere cogam testimonium, per-
 vulgatus rumor fuit et in The-
 salia, et vbiq̃ue gentium. et
 tamen talium sibi conscius fa-
 cinorum impurus iste vos au-
 debit intueri? et actam a se
 vitam clara statim voce prae-
 dicabit? quae res mihi spiri-
 tum intercludit. num hi ne-
 sciunt

sciunt

ΠΕΡΙ ΠΑΡΑΠΡΕΣΒΕΙΑΣ. 135

Φωνῇ; ἐφ' οἷς ἔγωγε ἀποπνίγομαι. ὅκ
 ασιν οὔτοι, τὸ μὲν ἔξαρχῆς τὰς βίβλους
 ἀγνώσκοντά σε τῇ μηρὶ τελεύσει; καὶ παῖδα
 α ἐν διασίοις καὶ μεθύουσιν ἀνθρώποις κα-
 νδέμνον; μὴ ταῦτα ἢ ταῖς δρχαῖς ὑπο-
 ραμμαλιδόντα, ἔ δουῖν, ἢ τελῶν δρχαμῶν
 ονηθὲν ὄντα; τὰ τελολαῖα δὲ, ἐναγχῶ ἐν
 ορηγίοις ἀλλοτείοις ἐπὶ τῷ τετραγωνισεῖν
 απηλῶς ὄρατρεφόμνον; ποῖον οὐκ ἐρεῖς
 ὄν; ὃν εἰ βεβίωκας; ἐπεὶ ὅγε βεβιωμῶν
 ε, τριούτος φαίνε). ἀλλὰ δὴ τὰ τ' ἐξουσίας
 εἰ ἄλλον ἔκεινε παρ' ὑμῖν ἐπὶ πορνείᾳ.
 ἀλλὰ μή πω ταῦτα· ἀλλὰ τὰς μαρτυρίας
 α λέγε πρῶτον ταυτασί. ΜΑΡΤΥΡΙΑΙ.

κζ. Τοσάτων τίνυν καὶ τοιούτων ὄντων, ὧ
 ὁδρε δικασαί, ὧν ἀδικῶν ὑμᾶς ἐξεληλέκ),

wirorum
 apud vo
 nox di
 m, per
 in The
 tium. e
 scius f
 vos au
 am a f
 ce prae
 hi spir
 a hi ne
 sciunt

unt, te a primordio aetatis
 citasse libros matri initianti?
 puerum etiamnum in coe-
 us Liberi patris, et inter e-
 olos homines esse voluta-
 n? post autem scriptioni
 ad magistratus dedisse ope-
 n, et propter binas aut ter-
 drachmas fuisse scelera-
 n? postremo, non ita olim
 enis sumptibus ad tertias
 tis actitandas, cum bene te-

cum agi putares, victitasse?
 quam igitur vitam referes?
 quam non vixisti? nam eam
 quidem quam vixisti, talem
 esse constat. sed o licentiam.
 iste apud vos alium impudici-
 tiae reum egit. verum non-
 dum haec, sed testimonia mihi
 prius ista recita. TESTIMO-
 NIA.

§. 27. Cum igitur ea quae
 in vos commississe conuictus
 est,

ἐν οἷς τί κακὸν ὄκ ἐνι; δωρεδόκῃ, κόλα
ταῖς δ' αἰς ἐνοχῃ, ψύξης, τῶν φίλων πο
δότης, πάντα ἐνεσι τὰ λεγόμενα, πρὸς ἐν
δοποιῷ τέτων ἀπολογήσε', εἰδ' ἐξ ἐδικαί
εἰδ' ἀπλῶ εἰπεῖν ἀπολογία ἐδεμίαν· ἂ
ἐγὼ πέπυσμαι μέλλειν αὐτὸν λέγειν, ἐσι μ
ἐγὺλάτω μανίας· εἰ μὴν ἀλλ' ἴσως τῷ μ
ἐχόντι δίκαιον ἄλλο εἰπεῖν ἀνάγκη πάντα μ
χανᾶσθαι. ἀκέω γὰρ αὐτὸν ἐρεῖν, ὡς ἄρα ἐγ
πάντων ὧν κατηγορῶ, κοινωνὸς γέγονα, κα
σωήρεσκε ταῦτά μοι, καὶ σωέπρακτον αὐ
ἐπεὶ ἐξαίφνης μελαδέβλημαι καὶ κατηγο
ἐσι ᾧ ὑπὲρ μὲν τῶν πεπραγμένων, ὅτε δικαί
ὅτε περσέηκσα ἢ τοιαύτη ἀπολογία, ἐμὲ μ
τοι τίς κατηγορεῖα· ἐγὼ μὲν γὰρ, εἰ ταῦτα π
ποίηκα, φάσθαι ἐμὶ ἀνδρῶν, τὰ δ' ἐπε

est, tot et tanta sint, iudices,
in quibus quid mali non inest?
corruptus, assentator, diris ob
ligatus, mendax, amicorum
proditor, omnia insunt atro
cissima, nihil horum defendet,
neque quicquam aequi aut boni
respondere poterit: quae au
tem ego eum responsurum esse
audio, sunt illa quidem infan
niae proxima. sed eum fortasse
qui nullam iustam habet ex

cusationem, quiduis necesse
comminisci. dicturum audi
eorum me quae accusem, et
cium sibi fuisse, et approba
rem, et adiutorem omnium
ac deinde repente mutatus
accusare. quanquam autem
ctorum illa neque iusta est
fensio, neque conueniens,
mei quaedam accusatio (quod
enim ista si feci, nequam
mo sum, res autem propter
nihil

γμματα οὐδ' ἐν βελτίῳ διὰ τῆτο, οὐδὲ πολλῶν
 δ' εἰ οὐ μὴν ἀλλ' ἐγώ γε οἶμαι μοι περὶ
 ἵκεν ἀμφοτέρω ὑμῖν ἰπιδεῖξαι, καὶ ὅπ' ὑδύ-
 σεται, ταῦτα εἰάν λέγη, καὶ τὴν δικαίαν ἢ πρ
 εἶν ἀπολογία φάξῃ. ἡ μὲν τοίνυν δικαία
 καὶ ἀπλή, ἢ ὡς ἐπέπρακ' ταῖς κατηγορημέδαι,
 εἶξαι, ἢ ὡς πεπραγμένα συμφέρει τῇ πόλει.
 τούτων δ' ἐδέτερον διώαιτ' ἂν ὅτ' ποιῆσαι.
 ἔτε γὰρ ὡς συμφέρει δὴ περὶ Φωκέας ἀπολω-
 μέναι, καὶ Πύλας Φίλιππον ἔχειν, ὅς Θεβαίους
 ἐχέειν, καὶ ἐν Εὐβοίᾳ στρατιώτας εἶναι, καὶ Με-
 γάρους. ἰπιδεῖξαι, καὶ ἀνώμοτον εἶναι τὴν
 ἐξήνλη, λέγειν αὐτῶν ἐνεσιν, οἷς τότε τὰναντία
 ἐπήγειλε περὶ ὑμᾶς, ὡς συμφέρηεντα καὶ
 ἀρησόμενα. οὐτε ὡς οὐ πέπρακται ταῦτα,
 ὡς εἰ) πείσαι ὅτ' αὐτὰς ἐωρακότας ὑμᾶς

nihil sunt meliores, neque
 multis verbis est opus) tamen
 officii mei esse puto, utrum-
 que vobis ut ostendam, et men-
 turum eum, si talia dicet, et
 legitimam defensionem decli-
 naturum. quae ita fuerit iusta
 simplex, si aut non fecisse
 quae accusentur, ostenderet,
 ut acta quae sint, profuisse
 publicae; quorum iste neu-
 um facere poterit. neque e-

nim profecto dicere poterit,
 expedire, ut Phocenses perie-
 rint, ut Pylas Philippus teneat,
 ut Thebani sint potentes, ut
 milites in Euboea versentur,
 ut Megaris infidiae fiant, ut
 pax nullo sit iureiurando con-
 firmata, quibus tum contraria
 vobis nunciauit, ut quae et
 utilia essent, et futura essent:
 neque illa non esse facta, per-
 suadere vobis poterit, qui vi-
 distis

καὶ οὖν εἰδότες. ὁκοιῶν ὡς ἐ κεκοινώνηκα τῆ-
 τοις μηδενός, λοιπόν μοι δεῖξαι. βάλεσθε οὖν
 ὑμῖν, πάντα τὰ ἄλλα ἀφείς, ἀ παρ' ὑμῶν
 ἀνέλῃπον, ἀ ἐν τῇ δ'ποδημῖα πρεσέκερον, ὡς
 ἀπαντα τὸν χρόνον ἠναντίωμαι, αὐτὸς ὡδ'α-
 χωμαι μάστιγας τετασσι, ὡς πάντα τὰναν-
 πὰ ἐμοί, καὶ τέτοις πέπρακται, καὶ χρήματα
 ἔτοι μὲν ἔχουσιν ἐφ' ὑμῖν, ἐγὼ δ' οὐκ ἠθέλησα
 λαβεῖν; θεάσασθε δὴ. τίνα τῶν ἐν τῇ πόλει
 φήσιντ' ἂν βδελυρώτατον εἶναι, καὶ πλείους
 ὀλιγωρίας ἢ ἀναιδεΐας μεσόν; ἔδεῖς ἔσθ' αἱ
 ἀμαρτῶν ὑμῶν ἄλλον οὖν οἶδ' ὅτι φύσειεν, ἢ
 Φιλοκράτῃ. τίνα δ' ἐφθέγγεσθ' μέγιστον ἀ-
 πώτων, καὶ σαφέστατ' ἂν εἰπεῖν ὅ, τι βέλοισθ' ἐν
 τῇ φωνῇ; Αἰσχίνῃ οἶδ' ὅτι τελευτῇ. τίνα δ' ἔτοι
 μὲν ἀτολμον καὶ δειλὸν πρὸς τοὺς ὄχλους φα-

distis ipsi, et comperta habe-
 tis. reliquum est, nihil istorum
 omnium ad me attinere ut
 ostendam. vultis igitur me,
 ceteris omnibus omisso, ut sci-
 licet apud vos in eos sum in-
 vectus, ut in itinere eos offen-
 derim, ut eis omni tempore
 sum aduersatus, istos ipsos pro-
 ducere testis omnia inter me
 et illos contraria esse facta:
 istos pecuniam contra vos ac-

cepisse, me recusasse? videte
 igitur. quemnam in ciuitate
 fateamini esse vaecordissimum,
 et temeritatis atque impuden-
 tia refertissimum? neminem
 vestrum vel per errorem alium
 scio dicturum, quam Philo-
 cratem. quem autem omnium
 clamorissimum, et quaelibet
 clarissima voce pronuncian-
 tem? Aeschinem nimirum.
 quem autem isti carere auda-

cia,

ΠΕΡΙ ΠΑΡΑΠΡΕΣΒΕΙΑΣ. 139

σιν, ἐγὼ δὲ ὀφθαλμοῖς; ἐμέ. ἔδεν γὰρ πρόποτ' ἔτ'
ἠνώχλησα, ἔτε μὴ βαλομένης ὑμᾶς βεβία-
σμα. ἔκῃν ἐν πάσαις ταῖς ἐκκλησίαις, ὅσα-
κις λόγῳ γέγονε περὶ τούτων, καὶ κατηγορεῖν-
το ἀκρίβειά μου, καὶ ἐλέγχοντος αἰετῶν, καὶ
λέγοντι ἀνέκδοτοι, ὅτι χρέματα εἰλήφασιν, καὶ
πάντα πεπραγμένα τὰ πράγματα τὴν πόλιν.
καὶ τούτων ἔδεις πρόποτ' ἀκρίβειαν ταῦτα, ἀν-
τίπερ, οὐδὲ διήρε το σῶμα, ἔδ' ἔδειξεν ἐαυτόν.
τί ποτ' ἐν ἐπὶ τὸ αἶπον, ὅτι βδελυρώτατοι
πάντων τῶν ἐν τῇ πόλει, καὶ μέγιστον φθελό-
μοι, τοῦ ἐκ ἀτολμοῦ αὐτῶν ἐμῶν, καὶ
ἔδενος μεῖζον φθελόμοι, τοσούτοις ἡτῶν;
ὅτι τὰ ληθεῖς ἰσχυρὸν ἐπὶ, καὶ τὸν δούτιον ἀδενές.
τὸ σωιδέναι πεπραγμένον ἐαυτοῖς τὰ πρά-
γματα, τὸτο πεπραγμένον τὴν φρασύνην τὴν

cia, et timidum esse ad turbas
dicunt, ego autem verecun-
dum? me. neque enim vn-
quam vobis molestus fui, aut
coegi inuitos. atqui in omni-
bus concionibus, quoties de
his mentio facta est, et accu-
santem me audistis, et sem-
per istos redarguentem, et pa-
lam dicentem, eos accepisse
pecuniam, et omnia vendidisse
negocia ciuitatis. quae isti cum

audirent, nemo vnquam eo-
rum iuit inficias, non os ape-
ruit, non se ostendit. quae
igitur causa est, vt omnium
vaecordissimi in ciuitate, et
voce amplissima praediti, a me
omnium timidissimo, et nemi-
ne clarius loquente, tantum
superentur? quia veritas est
potens, contrarium infirmum.
conscientia proditorum, eripit
eis audaciam, ea linguam re-
primit.

τῶν τοῦτο ὑπερέφ' ἐμὴν γλῶττιαν· ἐμ-
φράτῃς τὸ σῶμα· ἀγχα· σιωπᾶν ποιεῖ. τὸ
τοίνυν τελουταῖον, ἵστε δήπε πρῶτον ἐν Περ-
ραιῇ, ὅτ' αὐτὸν οὐκ εἶατε πρὸς εὐδύνειν, βο-
ῶντα ὡς εἰσαγγελεῖ με, καὶ γράψῃ, καὶ ἐκ ἐκ.
καίρι ταῦτα μὲν ἐστὶ μακρῶν καὶ πολλῶν ἀ-
γῶνων καὶ λόγων ἀρχή, ἐκείνα δ' ἀπλᾶ, καὶ
δύ' ἢ τρία ἴσως ῥήματα, ἃ καὶ ἐχθρὸς ἐωνη-
μὲν ἄνθρωπος εἰπεῖν δυνήσεται· ἄνδρες Ἀ-
θηναῖοι, τοῦτ' ἐστὶ τὸ πρᾶγμα πάνδεινόν ἐστιν.
ἐτοσὶ κατηγορεῖ ταῦτα ἐμᾶ, ὧν αὐτὸς κοινωνὸς
γέγονε, καὶ χεῖματα εἰληφέναι φησὶν ἐμᾶ,
αὐτὸς εἰληφώς, ἢ μέλειληφώς. τῶν μὲν τῶ-
ν ἐδὲν εἶπεν, ἐδὲ ἐφθέγγαστο, ἐδὲ ἤκαστα
ὑμῶν οὐδεὶς· ἀλλὰ δ' ἠπέλθῃ. διὰ τί; ὅτι ταῦ-
τα μὲν αὐτῷ σωήδει πεπραγμένα, ἃ δ' ἐλθῶ

primit, obturat qs, angit, si-
lentium imponit. postremum
autem illud profecto nostis,
eum, cum nuper legatum ire
non sineretur, clamitasse, diem
se mihi dicturum apud sena-
tum, et accusaturum, et heu,
heu. atqui illa sunt longorum
et multorum certaminum at-
que orationum exordia, haec
autem simplicia, et duo aut
tria circiter verba, quae vel
heri emptum mancipium pro-

ferre posset: Athenienses, ne-
gocium hoc perindignum est.
iste me earum rerum accusat,
quarum ipse socius fuit, et pe-
cuniam accepisse me dicit,
cum ipse acceperit, aut in par-
tem venerit. horum quidem
nihil dixit, nec locutus est,
nec ex eo quisquam vestrum
audiuit, sed alia minitabatur.
quamobrem? quod ea a se esse
facta sibi conscius erat, et
haec verba serviliter reformi-
dabat.

ΠΕΡΙ ΠΑΡΑΠΡΕΣΒΕΙΑΣ. 141

ἦν τῷ ῥημάτων τέτων. ἔκωμω πρὸς τὴν ταῦθ' ἡ διάνοια, ἀλλ' ἀνεδύετο. ἐπέλαμπε γὰρ αὐτοῖς τὸ σκαιδέναι· λοιδορεῖσθαι δ' ἄλλα ἅττα ἐδὲ ἐκώλυεν αὐτὸν, ἐδὲ βλασφημεῖν.

κη. Ο τοίνυν μέγιστον ἀπάντων, καὶ ἐ λόγος ἀλλ' ἔργον ἦδη. βελομήδης γὰρ ἐμοῦ τὰ δίκαια, ὥσπερ ἐπείσθουσα δις, ἔτω καὶ λόγον ὑμῖν δοῦναι δις, πρὸς ἐλθὼν Αἰσχίνης οὕτως τοῖς λογισαῖς, ἔχων μάρτυρας πολλὰς, ἀπηγόρευε μὴ καλεῖν ἐμὲ εἰς τὸ δικαστήριον, ὥς δεδοκὸτα δύνῃας, καὶ οὐκ οὐτα ὑπεδύθωνον. καὶ τὸ πρᾶγμα ὡς ὑπεργέλοιον. τί ἔν ἦν τῷτο; ὅτι πρὸς ἐκείνης πρὸς ἐσβείας, ἥς ἐδὲ ἐκκατηγόρει, δις λόγον, οὐκ ἐβέβητο αὐτῇ εἰσέναι πρὸς ταύτης, ἥς νῦν εἰσέρχεται, ἐν ἣ πάντα τὰ ἀδικήματα ἐνῆν· ἐκ δ' ἔτι δις ἐμὲ

dabat. non igitur eo accedebat animus, sed resiliebat. retrahebatur enim a conscientia; alia vero quaedam conuiciari, nemo eum prohibebat, et maledicere.

§. 28. Quod autem est maximum omnium, et non verba iam, sed res ipsa. cum ego vellem, quod aequum erat, ut bis legatus ieram, sic bis reddere vobis rationem, Aeschines multis testibus adductis,

ad rationum magistros accersit, meque vocari in praetorium vetuit, ut qui rationem reddidisset, nec postulari possem. et res fuit perquam ridicula. quae igitur illa fuit? cum de priore legatione rationem reddidisset quam nemo accusabat, nolebat denuo in ius venire de hac, qua nunc reus agitur, in qua omnes iniuriae inessent: quod autem ego me bis fisterem, ex eoque et ipsi necessitas

142 ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ

εἰσελθεῖν, ἀνάγκη παρὶς αὐτοῦ καὶ τῷ πάλῳ
εἰσιέναι. διὰ ταῦτα οὐκ εἶα καλεῖν. καὶ τοῦ
τῷτο τὸ ἔργον, ὃ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, ἀμφοτέρω
ὑμῖν ἑπιδείκνυσι σαφῶς, καὶ κατεγνωκότα
ἑαυτῷ τῷτον, ὥς τε μηδενὶ νῦν ὑμῶν δις ἐβόῳ
ἔχειν ἀποψηφίσασθαι αὐτῷ. καὶ μηδὲν ἀληθὲς
ἐργύλια παρὶ ἐμοῦ. εἰ γὰρ εἶχε, τότε ἂν καὶ λέ-
γων, καὶ κατηγορῶν ἐξηλάξω. οὐ, μὰ Δία,
οὐκ ἀπηγόρευε καλεῖν. ὥς τοίνυν ταῦτ' ἀλη-
θῆ λέγω, καλὴ μοι τέτων οὐδὲ μάστιγος.
ΜΑΡΤΥΡΕΣ.

κθ. Ἀλλὰ μὲν, εἰ γέ τι ἔξω τῷ πρεσβείῳ
βλασφημῇ παρὶ ἐμῷ, καὶ πολλὰ οὐκ ἂν ἐ-
κόντως ἀκούετε αὐτῷ. ἔ γὰρ ἐγὼ κείνομαι πᾶσι
μερῶν, οὐδ' ἐγχεῖ μὲν ταῦθ' ὕδωρ ἔδεις ἐμοῦ
τί ἐν ἐπὶ ταῦτα, πλὴν δικαίων λόγων ἀπο-

tas imponebatur, se denuo fi-
stendi, propterea citari me non
sinebat. id autem factum, A-
thenienses, vtrumque vobis o-
stendit aperte, tum istum se-
metipsum damnassee, vt iam
nemo vestrum eum sine im-
pietate possit absolue; tum
nihil de me veri dicturum. si
enim habuisset, ibi et dicendo
et accusando protulisset; non
medius fidius citari vetuisset.

hoc a me vere dici vt constet
voca mihi huius rei testis
TESTES.

§. 29. Iam si quae in me
conuicia extra legationem di-
xerit, multis nominibus eum
audire non debetis; non enim
ego sum hodie reus, neque
deinceps mihi quisquam
infundet aquam, quid igitur
aliud illa sunt, quam iustarum
rationum inopia? quis enim
accu-

ΠΕΡΙ ΠΑΡΑΠΡΕΣΒΕΙΑΣ. 143

μία; τίς γὰρ ἂν κατηγόρεῖν ἑλοῖτο κενόμηνον;
 (χων ὃ, τι ἀπολογέσθαι); ἔτι τοίνυν καί κεινο
 ποεῖτε, ὧ ἄνδρες δικασταί, εἰ κενόμην μὲν
 ἐγὼ, κατηγόρεῖ δὲ Αἰσχίνης ἕτοσι, Φίλιππος
 ἢ ἢν ὁ κείνων, εἴτα ἐγὼ μηδὲν ἔχων εἰπεῖν
 ὅς οὐκ ἀδικῶ, κακῶς ἔλεγον τρίτον, καὶ παρ-
 ηλακίζεν ἐπεχείρουν. οὐκ ἂν οἶεσθε ἔκ κατ'
 αὐτὸ ταῦτα ἀγανακτῆσαι τὸν Φίλιππον, εἰ
 παρ' ἐκείνῳ οὐκ ἐκείνῃ τίς δὲ εργέτας κακῶς
 λέγει; μὴ τοίνυν ὑμεῖς χεῖρας γῆρας Φι-
 λίππου, ἀλλ' ὑπὲρ ὧν ἀγωνίζεσθαι, περὶ τῶν
 ἀναγκάζει ἀπολογεῖσθαι. λέγε μοι τὴν μαρ-
 τυρίαν. ΜΑΡΤΥΡΙΑ.

λ. Οὐκοῦν ἐγὼ μὲν ἐκ τῶν μηδὲν ἐμαυτῷ
 πτωιδέναι δεινόν, καὶ λόγον δίδόναι, ἔκ πάντα
 καὶ ἐκ τῶν νόμων ὑπέχων ὥμην δεινὸν ἕτοσι

accusare velit, dum reus agi-
 tur, si, quo se defenderet, ha-
 beret? illud etiam considerate,
 iudices, si ego ipse reus essem,
 et Aeschines accusaret, Phi-
 lippus autem esset iudex, at-
 que ego non negare possem
 me deliquisse, sed isti male-
 dicerem et eum exagitare in-
 stituerem: nonne putatis illud
 ipsum aegre laturum Philip-
 pum, si quis apud eum homi-

nibus de ipso benemeritis ma-
 lediceret? ne igitur vos dete-
 riores sitis Philippo, sed ad ea
 respondere eum cogite, quo-
 rum accusatur. recita testimo-
 nium. TESTIMONIUM.

§. 30. Ego igitur integri-
 tis meae conscientia fretus, et
 rationem reddendam, et quae
 legibus iubentur, praestanda
 omnia ducebam: iste contra,
 quare qui fieri potest, ut in
 eodem

ἢ τὰναντία. πῶς οὖν ταῦτ' ἐμοὶ καὶ τέττα
 ταῦτα πέπρακ'; ἢ πῶς ἐνέσι τέττω ταῦτα
 πρὸς ὑμᾶς λέγειν, ἂ μὴδ' ἠτιᾶτο πρὸς τερῶν
 πώπολε; ἐδαμῶς δὴ πε. ἀλλ' ὅμως ἐρεῖ, ὅ
 νη Δί' εἰκότως γε. ἴσε γὰρ δήπου τέτθ', ὅ
 ἀφ' οὗ γεγόνασιν ἄνθρωποι, καὶ κρείσσει γίνονται
 ἐδὲ πώποθ' ὁμολογῶν ἀδικεῖν, ἐάλω· ἀλλ'
 ἀναισχυντῶσιν, δὲν ἐνθαί, ψεύδονται, πρὸς φά
 σεις πλάττον', πάντα ποιεῖσιν, ὑπὲρ οὗ μὴ
 δύναι δίκην. ὦν ἐδὲν δὲ πρὸς ἀκροαθῆναι πῶ
 μερῶν ὑμᾶς, ἀλλ' ἀφ' ὧν ἴσε αὐτοὶ, τὰ πρὸς
 γμάτα κείναι, μὴ τοῖς ἐμοῖς λόγοις, μὴδ'
 τοῖς τέττω πρὸς σέχειν, μὴδ' γε τοῖς μάρτυσιν,
 οὗς ὅτ' ἐτοίμοις ἔξει μαρτυρεῖν ὅπου, Φι
 λίπῳ χορηγῶ κρώμεν. ὅψω δ' ὡς
 ἐτοίμως αὐτὰ μαρτυρήσασιν. μὴδ' γε εἰ καλῶ

eodem negotio ego et iste fe-
 cerimus eadem? aut qui con-
 venit isti nunc apud vos ea di-
 cere, quorum me antea nun-
 quam infimulavit? nequaquam
 certe. sed tamen dicet, nec
 mehercule iniuria. scitis enim
 utique hoc, ex quo nati sunt
 homines, et iudicia exercen-
 tur, neminem unquam, qui
 crimen fateretur, esse conde-
 mnatum; sed frontem perfri-

cant, negant, mentiuntur, cau-
 sas comminiscuntur, omnia fa-
 ciunt ne poenas luant. quarum
 rerum nulla vos oportet hodie
 decipi, sed ex vestrapte con-
 scientia de causa iudicare, non
 meis aut istius credere sermo-
 nibus aut testibus, quos iste
 paratos habebit ad quidvis te-
 stificandum, Philippo praebi-
 tore utens: videbitis autem,
 quam pro eo sint expedite di-
 cturi

ΠΕΡΙ ΠΑΡΑΠΡΕΣΒΕΙΑΣ. 145

ὅτι μέγα ὄδῳ φθέγγετο, μηδ' εἰ φαῦλον ἐγώ.
 οὐ γὰρ ῥητόρων, εἰδὲ λόγων κείσιν ὑμᾶς τήμε-
 ρον, εἶπερ εἴ φρονεῖτε, περὶ σὴν ποιεῖν ἀλλ'
 ὑμῶν πραγμάτων αἰχρῶς καὶ δεινῶς ὑπο-
 λώτῳ, τὴν ὑπάρχουσαν αἰχρῶν εἰς ὅσον
 αἰπῶς ἀπώσατο, τὰ πεπραγμένα δ' ἀπὸ
 τῶν ἡμετέρων ἐξετάσθαι. τίνα ἐν ἐν ταύ-
 τα; ἃ ὑμεῖς ἴδε, καὶ ἐκ παρ' ἡμῶν ὑμᾶς ἀ-
 ἔσαι δεῖ. εἰ μὲν γὰρ ἀπὸ τῶν ὅσα ὑπερ-
 ἴμην, ἐκ τῆς εἰρήνης γέγονε, καὶ τσαύτης δυνά-
 μεις καὶ κακίας ὁμολογεῖτε ὑμεῖς εἶναι μεσοί,
 οὐκ ἔστι μήτε ἐν τῇ χώρᾳ τῶν πολεμίων ὄντων,
 μήτε ἐκ θαλάττης πολιορκούμενοι, μήτε ἐν
 ἄλλῳ μηδενὶ δεινῷ τῆς πόλεως ἔσης, ἀλλὰ καὶ
 ἐκ τῶν ὄντων ὡνόμενοι, καὶ τὰ ἄλλα εἰδὲν χεῖ-
 ριν πράττοντες ἢ νῦν, περὶ δότες καὶ περὶ ἀκτι-

uri testimonium. neque illud
 iam vos moueat, si vox il-
 lus clara et magna est, mea
 vero tenuior. neque enim de
 orationibus, aut orationibus, si
 iudicium hodie facie-
 rit: sed ignominiam propter
 flagitiose et scelerate per-
 as, susceptam in auctores
 torquebitis, negociis, quae
 nunc nostis, examinatis. quae
 ista sunt? quae vos scitis,

neque opus est, ea vos e nobis
 audire. nam si ea, quae vobis
 pollicitus est, omnia pacem
 sequuta sunt, tantaque ignavia
 et timiditate vos esse refertos
 fatemini, ut, (cum in agro
 nostro nulli hostes versarentur,
 cum neque mari oppugnare-
 mur, neque vlla alia calamitas
 reipublicae accidisset, sed et
 annonae parui emeretur, et ni-
 hilo peius quam nunc vobis-
 cum

146 ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ

κοότες ὥρ'α τέτων, καὶ εὖ συμμάχους ἀπο-
λαμβάνουσιν, ὧς Θηβαίους ἰσχυρὰς χρησιμεύουσιν, καὶ
τὰ ἐπὶ Θράκης Φίλιππον ἀντιπρόσωπον, καὶ τὰ
ἐν Εὐβοίᾳ κατασκευασθέντα ὁρμητήρια
ἐφ' ὑμᾶς, καὶ πάντα ἃ πέπρακ' ἡ χρησιμότης
εἴτα τὴν εἰρήνην ἐποιήσαδε ἀγαπῆναι, ἀπο-
ψηφίσασθε Αἰσχίνην, καὶ μὴ πρὸς τοσούτοις ἀ-
γχεῖς, καὶ Ἰπποκρίαν προσκλήσασθε. οὐδὲν γὰρ
ὑμᾶς ἀδικεῖ, ἀλλ' ἐγὼ μαίνομαι, καὶ τε-
φωμαι, νῦν κατηγορῶν ἀπὸς. εἰ δ' ἀπο-
τῶν πάντα τέτων, καὶ πολλὰ, καὶ Φικαίνδρων
εἰπόντες, Φίλιππον φιλεῖν τὴν πόλιν, Φο-
κίας σῶσαι, Θηβαίους παύσαι τῆς ὑβρίδος
ἐπὶ πρὸς τοσούτοις μείζονα ἢ κατ' Ἀμφίπολιν
ἔποιήσεν ὑμᾶς, ἂν τύχη τ' εἰρήνης, Εὐβοίαν
Ὡρωπὸν ἀποδώσειν εἰ ταῦτ' εἰπόντες καὶ ὑμεῖς

cum ageretur, et si praescisse-
tis, atque ex istis prius audis-
setis, et socios perituros, et
Thebanos potentis fore, et
Thraciam Philippum occu-
paturum, et in Euboea ca-
stella exstructum iri ad vos op-
pugnandos, et omnia quae fa-
cta sunt futura esse) tamen cu-
pide facturi pacem fueritis, ab-
soluite. Aeschinem, nec cum
tot flagitiis periurium coniun-
gite. neque enim vobis iniu-

riam facit, sed ego insano,
sum attonitus, qui eum
accusem. si omnia horum con-
traria, et multa et benigna
cuti, Philippum bene velle re-
publicae, Phocensis confere-
turum, Thebanorum insole-
tiam repressurum, quin
haec maiora in vos quam quae
cum Amphipoli confere-
sint, collaturum, si pacem in-
petrasset, Euboeam, Oropum
redditurum: si haec, inquam

locu

ΠΕΡΙ ΠΑΡΑΠΡΕΣΒΕΙΑΣ. 147

χόρδοι, πάντα ἔξηπατήκασι, καὶ πεφραγί-
 ασι, ὅ μόνον ἐπὶ τῷ Ἀθικίῳ ὑμῶν παρήεν).
 ἀποψηφίσασθε, καὶ μὴ πρὸς τοῖς ἄλλοις οἷς
 βέλτε· ἐγὼ γὰρ οἶδ' ὅ, τι χρὴ λέγειν ἄλλο.
 ὡς ἔπειθ' ὦν ἔτοι δεδωροδοκήκασι, ὑμεῖς τῷ
 ἔργῳ καὶ τῷ Ἰπποκρίαν οἰκάδε ἀπενέγκητε.
 λα. Ἐπὶ τοίνυν καὶ κείνο σκοπεῖτε, ὦ ἄνδρες
 Ἀθιναῖοι, πίνθη ἕνεκα ἐγὼ μηδὲν ἠδικηκότων
 τῶν κατηγορεῖν αὐν παρειλόμην. οὐ γὰρ δι-
 κήσειε. ἡδὺ πολλὰς ἐχθρὰς ἔχειν; ἐδὲ αὖ.
 ἀσφαλές. ἀλλ' ὑπῆρχέ μοι πρὸς τῶτον ἀπέ-
 λθειά τις; ἐδεμία. τί ἔν; ἐφοβῶμαι σεαυ-
 τῶν, καὶ διὰ δαλίαν, ταύτην ἡγήσω σωτείαν;
 καὶ γὰρ ταῦτα ἀκήκοα αὐτὸν λέγειν· καὶ τοι,
 μηδενὸς ὄντων, Αἰσχίην, δεινοῦ, μηδὲ ἀδίκη-
 μαλ' ὥς σὺ φῆς. εἰ γὰρ αὖ ταῦτ' ἐρεῖ, σκο-

infantio, locuti et polliciti, omnia fefel-
 erunt, si fucum vobis fecerunt,
 si vobis tantum non Atticam
 eripuerunt, condemnate, ne-
 que ad alias factas vobis con-
 tumelias (neque enim ego scio
 quo illa nomine alio appellanda
 sunt) propter istorum corrupte-
 las, vos diras et periurium do-
 mum reportate.

§. 31. Iam illud etiam con-
 siderandum, Athenienses, qua-
 nam ego de causa istos, inson-

tes si essent, accusare institu-
 issem. nullam enim reperietis.
 num suaue est, multos habere
 inimicos? imo ne tutum qui-
 dem. at cum isto aliqua mihi
 simultas intercedebat? nulla.
 quid igitur? de te ipse pesti-
 mueras, et propter metum hoc
 tibi salutis fore putabas? hoc
 enim eum dicere audiui: at
 nihil erat periculi, Aeschine,
 nihil peccatum erat, ut tu ais.
 nam si haec dicet, considerate,
 iudices,

πείτε, ὦ ἄνδρες δικασταί, εἰ ἐφ' οἷς ὁ μηδολίβη
 ἀδικῶν ἐφοβέμην ἐγὼ, μὴ διὰ τέτοις ἀπώ-
 λωμαι, τί τέτοις πωροσκήψω παθεῖν, τὰς αὐτὰς
 ἡδίκηκότας; ἀλλ' ἐὰν διὰ τὰύτα, ἀλλὰ διὰ τί
 σε κατηγόρω; συκοφαντῶ νῦν Δία, ἵνα δού-
 ριον λάβω πῶς σὺ. καὶ πότερην κρείττονι ἢ
 μοι, πῶς Φιλίππου λαβεῖν εἴ διδόνῃ πολὺν,
 εἰ μηδενὸς τέτων ἔλαττον, καὶ φίλον καὶ κείνῳ
 ἔχειν καὶ τέτρε; ἦσαν γὰρ ἂν, ἦσαν φίλοι μοι
 τῷ αὐτῷ κεκοινωνηκότι, εἰδὲ γὰρ νῦν ἔχθραν
 πατρικίῳ ἔχουσι πρὸς ἐμὲ, ἀλλ' ὅτι τῷ πε-
 πραγμένῳ ἐμετέχνηκα· ἢ πῶς τέτων ἀφ' ὧν
 εἰλήφασιν, μέλαιτέιν, καὶ κείνῳ τε ἔχθρὸν εἶναι
 εἰ τέτοις; καὶ οὐ μὲν αἰχμαλώτοις ἐκ τῶν
 ἰδίων τούτων χρημάτων λύσαντες, μικρὰ δὲ
 ἀξιουῶ πῶς τέτων αἰχρῶς μετ' ἔχθρας λαμ-

iudices, si acta eiusmodi fue-
 runt, ut ego prorsus infons ti-
 merem ne propter istos mihi
 pereundum esset, quo pacto
 eos tractari conueniat, qui ipsi
 deliquerunt? verum non pro-
 pter haec, sed cur te accuso?
 per calumniam nimirum, ut
 abs te nummos extorqueam.
 vtrum autem praestabilius mi-
 hi fuisset, a Philippo accipere
 multum largiente, et nemine
 istorum minus, et amicum et-

iam illum habere, et istos
 (essent enim, essent amici mi-
 hi, si in earundem rerum so-
 cietatem venissem; neque e-
 nim nunc paternas inimicitias
 exercent mecum, sed propter
 actorum communitatem recu-
 satam) an ab istis aliquid de
 acceptis emendicantem, tum
 illius, tum istorum suscipere
 inimicitias? cum captiuos pri-
 vatis sumptibus tanti redeme-
 rim, pauca turpiter ab istis
 velle

ΠΕΡΙ ΠΑΡΑΠΡΕΣΒΕΙΑΣ. 149

εάνειν; ὅκ' ἐστὶ ταῦτα. ἀλλ' ἀπήγαγα μὲν
τάληθ' ἢ, ἔ' ἀπεχόμην τοῦ λαβεῖν, ἔ' δικαίως,
καὶ τ' ἀληθείας ἕνεκα, καὶ ἔ' λοιπῶν βίαις, νομίζων,
ὥσπερ ἄλλοι πῖνες παρ' ὑμῖν, καὶ αὐτὸς, ὢν
ἐπικλῆς, πρηνὴς ἑαυτῷ, καὶ ὅκ' ἀνταλλακλίεον
εἶναι μοι τιμὴ πρὸς ὑμᾶς φιλοτιμίαν, ἐδενὸς
κέρδους. μισῶ δὲ τέτοις, ὅπ' μοχθηρὰ καὶ
δουλοῖς ἐχθρὰς εἶδον ἐν τῇ πρεσβείᾳ, καὶ ἀπεστέ-
ρημαι καὶ τῷ ἰδίῳ φιλοτιμίᾳ, διὰ τιμὴν τέτων
δωροδοκίαν, πρὸς ὅλῳ δυσχερῶς ὑμῖν τιμὴ
πρεσβείαν ἐρηκότων. κατὰ τοῦτο ἢ νυνί, καὶ ἐπὶ
ταῖς διθυώαις ἤκω, τὸ μέλλον πρὸς ὑμῶν,
καὶ βελόμην ἀγῶνι καὶ δικαστηρίῳ μοι διω-
ρίῳ παρ' ὑμῖν, ὅπ' τὰνδωπία ἐμοὶ καὶ τέτοις
πέπρακ'. καὶ δέδοικα, δέδοικα· εἰρήσεται γὰρ,
ὡς δὴ δὲ δικασαί, πάντα αὖ φρονῶ πρὸς

et ista
nici mi-
rum so-
neque e-
imicitias
propter
em recu-
quid de-
m, tum
suscipere
iuos pri-
redeme-
ab istis
velle

velle capere et per similitudinem
non ita sunt haec. sed et vera
renunciaui, et a corruptelis
abstinui, propter iustitiam et
veritatem et vitam reliquam,
existimans fore, ut mihi, quem-
admodum et aliis quibusdam
apud vos, si bonus vir essem,
honor haberetur, neque com-
mutandum esse mihi vestri stu-
dium villo emolumento. istos
autem odi, quod improbos esse,
et sacrilegos, in legatione ani-

maduerti, et per istorum cor-
ruptelas, etiam priuato meo
honore sum spoliatus, cum vos
toti legationi succenseretis. ac-
cuso autem nunc, et rationem
reddi postulo, propter curam
rerum futurarum, et lite iu-
dicioque declarari volo apud
vos, ea quae a me et ab istis
facta sunt, inter se pugnare
omnia. et vereor, vereor (di-
cam enim iudices, quicquid
sentio, apud vos) ne tum me
quoque

150 ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ

ὕμᾱς· μὴ τότε μὲν τέτοις συνεπαπάσθητέ με
τὸν μηδολιῖν ἀδικουῦντα, νυνὶ δὲ ἀναπεπῖω-
κότες ἦτε. παντάπασι γὰρ, ὦ ἄνδρες Ἀθη-
ναῖοι, ἐκλελυῶς μοι δοκεῖτε, καὶ παθεῖν ἀνα-
μύειν τὰ δεινὰ· ἑτέροις δὲ πάσχοντας ὀρώ-
ντες καὶ φυλάττεσθε, καὶ φρονησέτε τὴν πόλιν
πάσαι καὶ πολλὰς καὶ δεινὰς τρεῖς αἰ-
καμύνης. καὶ οἶεσθε δεινὸν εἶναι καὶ ὑπερφύεις;
καὶ γὰρ εἰ πῶσι πάντες ἐγνώκειν, νυνὶ λέγειν
ἐξάγομαι. ἴσε δὴ πῶς Πυθοκλῆα τῦτον, τὸν
Πυθοδώρη. τέτῳ πάντων φιλανθρώπως ἐκ-
χεῖμι ἐγώ. καὶ ἀνδρὲς ἐμοὶ καὶ τέτῳ γέ-
γονεν εἰς τὴν ἡμέραν ταύτην καὶ δέν. ὅσα
ἐκτρέπεται με νυνὶ ἀπαντῶν, ἀφ' οὗ πρὸς
Φίλιππον ἀφῖκ'. καὶ ἀναγκασθῆναι σιω-
τυχεῖν, ἀπεπῆδησεν διθέως, μὴ πῶς αὐτὸν ἰδῇ

quoque eodem cum istis reti
implicetis, criminis omnis ex-
pertem, nunc autem nimium
sitis negligentes, et supini.
prorsus enim, Athenienses,
dissoluti mihi esse videmini, et
eo usque differre severitatem,
dum in mala incidatis; quibus
dum alios conflictari videtis,
non cauetis, neque mouemini,
tamen respublica multis iam-
diu, et diris modis laedatur.
an non graue ac pene incre-

dibile videtur esse vobis? et si
enim aliquid reticere statue-
ram, nunc tamen facere non
possum quin eloquar, nostis
utique Pythoclem istum, Py-
thodori filium. cum eo ego
coniunctissime vixi. neque vlla
inter me et illum in hunc us-
que diem exstitit offensio. is
nunc deuitat occursum meum,
ex quo ad Philippum profectus
fuit. et sicubi mecum con-
gredi necesse habet, resilit sta-
tim,

et m,
collo
autem
rum,
tur.
Athe
eos q
tueru
vtran
quifq
semp
quide
fore,

ΠΕΡΙ ΠΑΡΑΠΡΕΣΒΕΙΑΣ. 151

καλῶντα ἑαυτοὺς μὴ ὅτι (Αἰσχίνης παρέρχεται) τιμὴν
ἀγορᾶν κύκλῳ, καὶ βελούδιαι, καὶ σκοπεῖν. ἔκῃν
δεινόν, ὃ δὲ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, καὶ χρέτλιον, τοῖς
μὴ τὰ Φιλίππου πράγματα ἡμετέροις δε-
ραπιδύειν, ἕως ἀκρεβήτην τὴν παρ' ἐκείνου πρὸς
ἐκότερα αἰδοῖσιν ὑπαρχέειν, ὥς ἐκείνου ὡς-
περ ἀνὴρ παρέρχεται αὐτῶν, μηδὲ τὸν αὖ ἐν-
θάδε πράξει, μηδὲν ἡγήσας λήσσειν, ἀλλὰ φί-
λοις τὲ νομίζειν οὓς αὖ ἐκείνῳ δοῖται, καὶ μὴ
φίλοις ὡσαύτως τοῖς ὃ πρὸς ὑμᾶς ζῶσι, ὅ-
τι παρ' ὑμῶν πηλὴς γλυχομενός, καὶ μὴ πρὸς
δεδωκόσι ταύτῃ, ὡσαύτῃ κωφότητά καὶ
πρὸ τοῦ σκοπεῖν παρ' ὑμῶν ἀπαντᾶν, ὥς τοῖς
ἀληθεύουσιν πέτοις ἔξω καὶ ἐμὲ ἀφωρίζουσιν,
καὶ ταῦτα παρ' ὑμῶν, τοῖς ἀπαντα εἰδότεσι.
βλέπετε ἔνδεον εἶδέναι καὶ ἀκρεβήτην τὸ τέτων αἶπον;

etiam, ne se quis mecum videat
colloquentem: cum Aeschine
autem circumquaque obit fo-
rum, et deliberat, et medita-
tur. peracerbum profecto est,
Athenienses, et indignum, in
eos qui colere Philippum insti-
tuerunt, adeo excitatos eius in
vtrunque partem esse sensus, ut
quisque putet, tanquam eo
semper assistente, ne vllum
quidem suum hic factum clam
fore, sed et amicos existiment,

qui illi placuerint, et inimicos
similiter: iis autem qui ad
nutum vestrum viuunt, et ho-
norem a vobis expetunt, cum-
que nullo emolumento com-
mutatum volunt, tantum sur-
ditatis, et tantum tenebrarum
a vobis occurrere, ut ego nunc
ex aequo cum nefariis istis
dimicem, idque apud vos, qui-
bus nota sunt omnia, vultis
igitur nosse et audire huius rei
causam? dicam equidem. peto
autem

ἐγὼ δὴ φράσω, ἀξιῶ δὲ μηδὲν ἀχθεσθαί μοι
λέγοντι τάλῃσιν. ὅτι ἐκείνος μὲν ἐν, οἶμαι,
σῶμα ἔχων καὶ ψυχὴν μίαν, παντὶ θυμῷ καὶ
φιλεῖ τὰς ἑαυτὸν δὲ ποιῶντας, καὶ μισεῖ τὰς
τὰναντία· ὑμῶν δὲ ἕκαστος πρῶτον μὲν, ἔτε-
ρὸν δὲ ποιῶντα τινὲ πόλιν, αὐτὸν δὲ ποιῶν-
τὴν ἡγεῖται, ἔτε τὸν κακῶς, ἀλλ' ἑτέρα ἐστὶν ἕκαστος
πρῶταίτερος, ὑφ' ὧν πρῶτα γέσθαι πολλάκις,
ἔλεος, φθόνος, ὀργή, χαρίσασι τὰς δευτέρας,
ἀλλὰ μυρία. ἂν γὰρ ἀπαντὰ ἡς ἐκφυγῇ
τάλλα, οὗς γε ἐδένα βελονήσιν εἶναι τι-
στον, οὐ διαφύξεται). ἢ δὲ ἐφ' ἕκαστον τέττοι
ἀμαρτία, καὶ μικρὸν ὑπορρέουσα, ἀθρόως τῇ
πόλει βλάβη γίνεσθαι). ὧν μηδὲν, ὡς ἄνδρες Α-
θηναῖοι, πάθῃτε ἡμέρην, μηδὲ ἀνῆτε τέτοιον,
ὅς ὑμᾶς τηλικαῦτα ἠδίκηκε. καὶ γὰρ ὡς ἀλη-

autem, ne quid dicenti mihi
verum succenseatis. ille vnum
habet corpus et vnum ani-
mum, toto pectore et amat
bene de se merentis, et odit
aduersarios: vestrum autem
singuli, primum nec bene me-
rentis de republica, bene de
se mereri putant, nec male
merentis, sed alia singulis ma-
iori curae sunt, per quae saepe
abducimini ab officio, ut mi-
sericordia, inuidia, iracundia,

supplicibus gratificando, aliis
rebus infinitis. nam ut alia ef-
fugias omnia, nunquam tamen
eos effugies, qui neminem ta-
lem esse velint. at singulatim
ita commissa delicta, paulatim
progressa, vniuerse tandem ce-
dunt in reipublicae detrimen-
tum. quale nihil hodie vobis
committendum est, Atheni-
enses, nec dimittendus is, qui
tantis vos affecit iniuriis.
quaeso enim vos, qui de vobis

ferme-

Π
Ζω
αφ
Φίλ
νων
δεν
τοια
πόλ
τέτ
ο μ
δυσ
ἐδέν
πρῶ
ἐτι
λύνε
φορ
δὲ,

fermo
soluet
Philip
Philos
no, D
hic, p
ex leg
priuat
ille, q
negoci
scorta
ratus
Philip

ΠΕΡΙ ΠΑΡΑΠΡΕΣΒΕΙΑΣ. 153

ὡς τίς ἔσαι λόγῳ παρὶ ὑμῶν, εἰ τοῦτον
ἀφήσετε; Αθηνῶνθεν ἐπρέσβυσάν τινες ὡς
Φίλιππον τοῦτον, Φιλοκράτης, Αἰσχίνης, Φρύ-
νων, Δημοσθένης. τί ἔν; ὁ μὲν, παρὲς τῷ μη-
δὲν ἐν τῇ πρεσβείᾳ λαβεῖν, τὰς αἰχμαλώ-
τους ἐν τῇ ἰδίῳ ἐλύσατο. ὁ δὲ, ὡς τὰ τῆς
πόλεως πρᾶγματα χρημάτων ἀπέδοτο,
τῶν πόλεως ἡγόραζε, ὡς ἰχθὺς φειδῶν. καὶ
ὁ μὲν, τὸν υἱὸν ἐπεμψε Φιλίππῳ πρὶν εἰς
δούλους ἐλθεῖν, ὁ μαρὸς Φρυῶν. ὁ δὲ
ἐδὲν ἀνάξιον οὔτε τῇ πόλει, ἔτε αὐτῷ δι-
πράξατο. καὶ ὁ μὲν, χορηγῶν καὶ τειρερχῶν
ἔτι καὶ ταῦτ' ὥς δεινὸν ἐβελοντὸς ἀναλίσκειν,
λύεας τοὺς αἰχμαλώτους, μηδένα ἐν συμ-
φορᾷ τῇ πολιτῶν δι' ἐνδειαν φειδοῖν. ὁ
δὲ, τοσούτῃ δεινὸν τῶν ὑπαρχόντων τινὰ αἰ-

sermones erunt, si istum ab-
soluetis? Athenis legati ad
Philippum iuerunt quidam,
Philocrates, Aeschines, Phry-
non, Demosthenes. quid tum?
hic, praeterquam quod nihil
ex legatione accepit, captiuos
priuatis sumptibus redemit:
ille, qua pecunia vendiderat
negocia ciuitatis, ea passim
sorta emit, et piscis. et scele-
ratus ille Phryno filium ad
Philippum misit, antequam in

album virorum inscriberetur:
Demosthenes nihil vel repu-
blica, vel se indignum fecit.
atque idem, cum et aedilitates
obiret, et triremis instrueret,
etiam hos sumptus vltro facien-
dos existimauit, vt captiuos
redimeret, neque vllum ciui-
vm propter egestatem in ac-
rumna esse pateretur: ille, tan-
tum abfuit vt vllum de suo
captiuum redimeret, vt totam
prouinciam et amplius decies
mille

χμάλωτον σῶσαι, ὥσθ' ὅλον τόπον, καὶ πλεί-
 οισ ἢ μυρίοις μὲν ὀπλίτας, ὁμᾶ δὲ πλείοις ἢ
 χιλίαις ἱππέας τῶν ὑπαρχόντων συμμαχῶν,
 ὅπως αἰχμάλωτοι γένωνται Φιλίππῳ, συμπα-
 ρεσθῶσιν. τί δὲν μὲν ταῦτα; Ἀθιναῖοι λα-
 βόντες ἤδεσαν μὲν γὰρ πάλα· τί δέ; ὅτι
 μὲν χεῖματα εἰληφότας, ἐδῶρα, καὶ καλαι-
 χυώδους ἐαυτοὺς, τὴν πόλιν, τοὺς ἐαυτῶν
 παῖδας, ἀφίεσαν, καὶ νοῦν ἔχειν ἡγοῦντο, ἐ-
 τὴν πόλιν διθλυεῖν. τὸν δὲ κατηγορεῖν ἡ
 ἐμβεβρηγῆναι, τὴν πόλιν ἀγνοεῖν, ὅτι ἔχει
 ὅποι τὰ ἐαυτῶν ῥίπτοι. καὶ τίς, ὃ ἄνθρωπος Ἀθη-
 ναῖοι, τοῦτο ἰδὼν τὸ πρῶτον, δίκαιον αὐ-
 τὸν πρῶτον ἐβελήσει; τίς πρῶτον πρεσβύτης;
 εἰ μήτε λαβεῖν, μήτε τῶν εἰληφότων ἀξιοπι-
 σότερον παρ' ὑμῖν εἶναι δοκεῖν ὑπάρχει; ὥστε

mille milites probe instructos,
 et simul pluris mille equitibus
 e nostris focis, ut captivi Phi-
 lippi fierent, adiutor fuerit.
 quid igitur secutum est? Athe-
 nienſes, cum is eſſet in iudi-
 cium adductus, olim norant.
 quid autem? eos qui pecuniam
 acceperant, et munera, qui
 probis affecerant ſemetipſos,
 rempublicam, ſuos liberos, di-
 miſerunt, eos tum ſapere, tum

bene actum iri cum republica
 putarunt. de accusatore autem
 quid? eſſe attonitum, ignorare
 ingenium ciuitatis, non habere
 quo ſuos nummos abiiciat. ec-
 quis, Athenienſes, in hoc ex-
 emplum intuens, iuſtum ſe
 praeſtere volet? quis gratis
 agere legatum? ſi nec accipere,
 nec quam ii qui acceperint,
 plus apud vos inuenire fidei
 licebit? quare non modo iu-
 dicium

ΠΕΡΙ ΠΑΡΑΠΡΕΣΒΕΙΑΣ. 155

οὐ μόνον κείνητε τέτρεσ θήμερον, ὅ· ἀλλὰ καὶ νόμον τέτοις πίθεσθε εἰς ἀποκλῆα τὸν μὲν ταῦτα χρένον, πότερον χρημάτων αἰχρῶς ὑπὲρ τῶν ἐχθρῶν πρεσβύειν ἀποκλῆας παροσκή, ἢ παροσκή ὑπὲρ ὑμῶν τὰ βέλπια ἀδωροδοκῆ-
τως. ἀλλὰ μὴν παρὶ μὴν τῶν ἄλλων, ὁδενοὶς παροσδεῖσθε μάρτυρος· ὡς ὅ τὸν ὑὸν ἐπεμψεν ὁ Φρύνων, καλῇ μοι τέτων τέρε μάρτυρας.

MARTTRES. τούτον μὴν τοίνυν ὅδε ἐκείνην Αἰσχίνης, ὅπ τὸν αὐτῷ παῖδα ἐπ' αἰχρύνῃ παρὸς Φίλιππον ἐπεμψεν· εἰ δέ τις ὢν ἐφ' ἡλικίας, τὴν ιδέαν ἐτέρω βελπίων, μὴ παροσδεῖσθε τὴν ὅδε ἐκείνης τ' ὁψεως ὑποψίαν, ἰταμώτε-
ρον τῷ μὲν ταῦτα ἐχρήσατο βίω, τέτον ὡς παροσδεῖσθε μάρτυρον κέκερικε.

16. Φέρε δὴ παρὶ τ' ἐσιάσεως ὅδε τ' ψηφί-

licium de istis hodie facitis, non: sed et legem sancitis istis in omne aeuum, vtrum propter pecuniam flagitiose legati omnes hostium vtilitatis seruire debeant, an grauito et sine corruptelis agere quae vobis sunt vtilissima. ac de ceteris nullo teste vobis est opus: a Phrynone autem misum esse filium vt constet, voca mihi testis. TESTES. hunc

igitur non accusauit Aeschines, quod suum filium ad probrum misit ad Philippum: sed si quis adolescens, aliis forma praestantior, non cauens illam ex facie nasci solitam suspicionem, liberius postea vixit, eum impudicitiae accusauit.

§. 32. Verum iam de inuitatione ac decreto vt dicam, faciendum est. parum enim

156 ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ

σματοῦ εἶπω. μικρὸν γε, ἀ μάλιστά με δὲ
 πρὸς ὑμᾶς εἰπεῖν, παρῆλθον. τῆς πρώτης
 ἐκείνης πρεσβείας, γράφων τὸ πρεσβύθυμα
 ἐγὼ, ἔτι πάλιν ἐν τῷ δήμῳ, ταῖς ἐκκλησίαις,
 ἐν αἷς ἐμέλλετο βεβλῦεσθαι τὸ εἰρήνης, ἔδε-
 νός ἔτε λόγος πῶς ὦρα τέτων, ἔτ' ἀδικήμα-
 τῶ ὄντων φθνεῖν, τὸν νόμον ἔθω ποιῶν, καὶ
 ἐπῆνεσα τέτοις, καὶ εἰς τὸ πρυθνεῖον ἐκάλεσα
 ἔτι, καὶ Δί', ἐγώ τε καὶ τὰς ὦρα ἔτι Φιλίππου πρε-
 σβεις ἐξένισα, καὶ πᾶν γε, ὅς ἄνδρες Ἀθη-
 ναῖοι, λαμπρῶς. ἐπειδὴ γὰρ ἐώρων αὐτὰς, καὶ
 ἐπὶ τοῖς τοις τοῖς ἐκείνους σεμνυνομένοις, ὡς δι-
 δαίμονας καὶ λαμπρὰς, δι' οὓς ἡγάμεν ἐν τέ-
 τοις πρώτοις αὐτὸς πεινᾶν δὲν αὐτῶν, καὶ
 μεγαλοψυχότερος φαίνεσθαι. ταῦτα δὲ πα-
 ρέξεται νῦν ὅσῳ, λέγων, ὡς αὐτὸς ἐπῆνεσα

abfuit, quin ea primae lega-
 tionis acta, quae me vobis in
 primis referre oportet, prae-
 terirem. ego cum senatuscon-
 sultum scriberem, ac rursus
 apud populum, cum quidem
 iis concionibus, in quibus de
 pacē deliberaturi eratis, nihil
 dum neque de rationibus isto-
 rum, neque de iniuriis con-
 staret, consuetudinis iure usus,
 et laudavi istos, et in curiam

inuitavi. ac mehercule et Phi-
 lippi legatos hospitio excep-
 idque, Athenienses, omnino
 splendide. nam cum viderem
 eos illic etiam eam rem gloriosam
 sibi ducere, ut beatis et splen-
 didis, statim duxi me primum
 eis superiorem esse oportere,
 et magnificentia antecellere.
 ea igitur iste nunc afferet et
 recensabit: ipse, inquiet, lau-
 davit nos, et ipse legatos con-

viii

viii
 illius
 autem
 public
 cepisse
 ctum
 cum l
 venisse
 dum e
 nondu
 Philoc
 decret

ΠΕΡΙ ΠΑΡΑΠΡΕΣΒΕΙΑΣ. 157

ἡμᾶς, καὶ αὐτὸς εἰσία τὰς πρέσβεις· τὸ πότε,
καὶ διορίζων. ἐστὶ δὲ ταῦτα πρὸς τὴν πόλιν ἡδι-
κῆσθαι π, καὶ φθνευρὰς τέτοις πεπρακότας
αὐτὰς γυμνάσαι· ὅτε ἄρτι μὲν ἦκον ④ πρέσβεις
τὸ πρῶτον, ἀκῶσαι δὲ εἶδεν τὸν δῆμον πὶ λέ-
γασιν, ἐδέεω δὲ εἶδ' ὅστις σωεργῶν δῆλον ἦν
πρὸς Φιλοκράτει, εἴτ' ἐκείνῳ τοιαῦτα γρά-
ψων. ἂν δὴ ταῦτα λέγη, μέμνησθε τὰς χρέ-
νεις, ὅτι τῶν ἀδικημάτων εἰσὶ πρῶτοι. μὲν
ταῦτα δὲ, ἐδὲν ἐμοὶ πρὸς τέτοις οἰκείον, ἐδὲ
κοινὸν γέγονε. λέγε τὴν μαρτυρίαν. ΜΑΡΤΥΡΙΑ.

λγ. Ἰσως τίνων ἀδελφὸς αὐτῶν σωεργῶν
Φιλοχάρης, καὶ Αφρόδητος· πρὸς δὲ ἀμφο-
τέρους ὑμῖν πολλὰ καὶ δίκαιά ἐστιν εἰπεῖν. ἀνά-
κη δὲ, ὡς ἄνθρωποι Αθῆναιοι, μὲν παρρησίας δια-
λεχθῆναι, μηδὲν ὑποσελλόμενον. ἡμεῖς, Αφρό-

viuio exceptit; neque tempus
illius facti distinguet. facta
autem illa sunt, antequam res-
publica quicquam detrimenti
cepisset, antequam palam fa-
ctum esset, istos se vendidisse:
cum legati primum recens ad-
venissent, et populo audien-
dum esset quid dicerent: cum
nondum vel istum patrocinari
Philocrati, vel illum talia esse
decreturum, constaret. si igitur

tur talia dixerit, mementote
temporum, quae iniuriis ante-
cesserunt. post autem nulla
mihi cum istis familiaritas aut
societas intercessit. recita te-
stimonium. TESTIMONIUM.

§. 33. Fortassis autem frater
ei patrociniabitur Philochares
et Aphobetus, quorum utriusque
multa et aequa respondere po-
teritis. necesse autem est, A-
thenienses, libere loqui, nihil-
que

158 ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ

βητε, καὶ σὺ, Φιλόχαρες, ἴσμεν σὲ μὲν τὰς
 ἀλαβαστροθήκας γράφοντα, καὶ τὰ τύμπανα,
 τέτρες ὃ γραμματείας, καὶ τέρες τυχόντας δι-
 δρώπας. Ἐξδεμιάς κακίας ταῦτα· ἀλλ' ἐδὲ
 στρατηγίας γε ἄξια. πρεσβειῶν, στρατηγῶν,
 πῶν μεγίστων πρὸς ἡζιώσαμεν. εἰ τοίνυν μη-
 δὲν ὑμῶν ἡδίκη μηδεὶς, οὐχ ἡμεῖς χάριν ὑμῖν
 ἐδενός, ἀλλ' ὑμεῖς ἡμῖν δικαίως ἂν ἔχοιτε
 τούτων. πολλὰς γὰρ ὑμῶν μᾶλλον ἄξιους π-
 μαῶς παρέντες ἡμεῖς ὑμᾶς ἐσεμνύνομεν. εἰ
 ὃ δὴ καὶ ἐν αὐτοῖς οἷς ἐτιμαῖτε, ἡδίκηκε τις
 ὑμῶν, καὶ ταῦτα τοιαῦτα, πόσῳ μᾶλλον ἂν μι-
 σοῖσθε δικαίως, ἢ σώζοισθε; ἐγὼ μὲν οἶμαι
 πολλῶ. βιάσον) τοίνυν ἴσως, μεγαλόφωνα
 Ἐ ἀναιδεῖς ὄντες, καὶ τὸ, συγγνώμη ἀδελφῶ
 βοηθεῖν, περσευηφότες. ὑμεῖς δὲ μὴ ἡπιάσθε,

que diffimulare. nos, Apho-
 bete, et tu, Philochares, sci-
 mus te quidem alabastrothe-
 cas pingere solitum, et tym-
 pana, istos vero notarios et
 vulgaris fuisse homines. atque
 haec ut ab omni sunt improbi-
 tate remota, sic neque imperii
 dignitatem merentur. legatio-
 nibus, imperiis, maximis ho-
 noribus vos ornavimus. quod
 si nemo vestrum quicquam
 delinqueret, non nos merito
 vobis vlllo nomine, sed vos

nobis de his iure gratiam ha-
 beretis. multis enim honore
 quam vos dignioribus praeteri-
 tis, vos extulimus. sed si quis
 vestrum in illis ipsis, qui vo-
 bis habebantur, honoribus de-
 liquit, idque tanta in re, quan-
 to magis odio, quam confer-
 vatione digni estis? multo e-
 quidem opinor. vim autem
 fortasse facient, ut homines
 vocales et impudentes, atque
 illa re freti: non vitio ver-
 tendum, fratri opitulari. vos
 autem

ΠΕΡΙ ΠΑΡΑΠΡΕΣΒΕΙΑΣ. 159

ἐκείνο ἐνδυμάρηροι, ὅτι τούτοις μὲν, τούτου
 παροική φρογνίζαν ὑμῖν ὅ, τῶ νόμων, καὶ ὅλης
 τὴ πόλεως, καὶ τῶ πάλια, τῶ ὅρκων, ἐς αὐτοὶ
 κάθησθε ὁμωμοκότες. καὶ γὰρ εἰ τινων δεδέλω)
 τελενὶ σώζειν, πότερ', αὖ μὴδ' ἐν ἀδικῶν φαίνῃ)
 τὴν πόλιν, ἢ καὶ ἀδικῶν, σκοπεῖτε. εἰ μὲν γὰρ
 καὶ ἀδικῶν, καὶ γὰρ φημι δεῖν εἰ δ' ὅλως καὶ
 ὅτιου, ἵππορκεῖν δεδέην). ἔ γὰρ εἰ κρύβδην
 εἰν ἢ ψῆφῳ, λήσῃ τὰς θεάς· ἀλλὰ καὶ τῆτο,
 ἐ πάλων ἀεῖσα ὁ τιθεὶς τὸν νόμον εἶδε, τὸ
 ΚΡΥΒΔΗΝ ΨΗΦΙΖΕΣΘΑΙ. διὰ τί; ὅτι τούτων
 ὁρ' ἐδεῖς εἰσεῖ) τὸν ἑαυτῷ κεχαιρετμένον ὑ-
 μῶν. ④ θεοὶ ὅ εἰσονται ἐ τὸ δαιμόνιον, τὸν
 καὶ τὰ δίκαια ψηφισάμενον. παρ' ὧν κρεῖττόν
 εἰν ἐκάστω τὰς ἀγαθὰς ἐλπίδας τοῖς πασι
 ἑαυτῷ, τὰ δίκαια γνόντα καὶ τὰ παροικήκοντα,

item nolite succumbere, il-
 lud cogitantes, conuenire illis,
 istum curent: vobis, vt le-
 ges et totam rempublicam, et
 cetera omnia, iusiurandum,
 quo dato ad iudicandum se-
 retis. quod si rogarunt ve-
 rum aliquos, vt illum serua-
 tis, illud considerate, vtrum
 a rogarint, si infons repe-
 retur, an, si in rempubli-
 cam iniurius. si infons, et ego
 miteo: sin omnino, quicquid
 liquisset, id rogarunt, vt

nullum periurium recusaretis.
 non enim si occulta suffragia
 sunt, latebunt deos: sed et
 hoc vidit, et omnium rectif-
 sime prouidit legislator, VT
 CLAM SVFFRAGIA FER-
 RENTVR. cur? vt nemo reo-
 rum sciret, quis ei esset grati-
 ficatus: sed dii scirent, et nu-
 men, eum qui iniqua pronun-
 ciaffet. a quibus praestabilius
 est, singulos sibi et liberis, iu-
 sta quae sunt pronunciando,
 spem bonam referuare, quam
 ob-

ᾧ ποιήσας, ἢ τὴν ἀφανῆ καὶ ἀδὴλον χάριν
τέτοις καλῶς, καὶ ἀφῆναι τῶτον, ὃς αὐτὸς
ἐαυτῷ καταμαρτύρηκε.

λδ. Τίνα γὰρ, Αἰσχίνη, μάρτυρα μείζονα
ᾧ δάχνομαι ἔσθ' πολλὰ καὶ δεινὰ πεπεσβό-
σταί σοι, ἢ σε καὶ σεαυτῷ; ὃς γ' ὥσθ' ἡμεῖς
τὸν φθνερόν τι ποιῆσαι βεληθένηα τῶν
πεπεσβυμένων, πληκαύτη καὶ τοιαύτη συμ-
φορᾷ ᾧ εὐβαλεῖν, δῆλον ὅτι δεινὸν ἂν τι πα-
θεῖν σ' αὐτὸν ἤλπίζεις, εἰ πύθοιθ' ἔτοι τὰ πε-
πραγμένα σοι. τῶτο τοίνυν, ἂν περ ὑμεῖς δι-
φρηνῆτε, καθ' αὐτῷ συμβήσεται) τῷ πεπρα-
χθαι, ἔσθ' μόνον καὶ τῷ, ὅτι παμμέγεθες σ-
μείον ἐστὶ τῶν πεπεσβυμένων· ἀλλ' ὅτι καὶ
κατηγορῶν, ἐκείνοις τὰς λόγους εἶπεν, οἳ κατ'
αὐτῷ νῦν ὑπάρξουσιν. ἂ γ' ὥρῃσω σὺ δίκαιον

obscuram et incertam gratiam
istorum captare, et absolvere
istum, qui in se ipse dixit te-
stimonium.

§. 34. Quo enim alio maiore
teste probem, Aeschine, te
multa, et non ferenda in le-
gatione designasse, quam te
teste contra teipsum? quod e-
nim eum, qui aliquid eorum
quae in legatione egisti, palam
facere voluit, in tantam et ta-

lem calamitatem coniiciendum
esse censuisti, ex eo constat,
peffime tecum actum iri te
putasse, si tua facinora iudices
comperissent. illud igitur eum
factum in eius fraudem, si fa-
pitis, esse factum intelligetis,
non eo duntaxat, quod in-
gens signum est, quia ratione
legationem obierit: sed quod
in accusando, ea verba protu-
lit, quae nunc in eum possunt

retor-

retor-
cusan-
isti, i-
patun-
tum a-
ces, d-
nes, c-
cusabi-
duxer-
et pass-
quid?
ces, e-

ΠΕΡΙ ΠΑΡΑΠΡΕΣΒΕΙΑΣ. 161

ὅτε Τίμαρχον ἔκρινες, ταῦτα δὴ πᾶ ταῦτα
καὶ κτ' σοῦ παρσῆκε τοῖς ἄλλοις ἰσχύειν. ἔλεγε
τοίνυν τότε πρὸς τὰς δικαστὰς, ὅτι ἀπολογή-
σε^ν δὲ Δημοσθένης ὑπὲρ αὐτῶν, καὶ κατηγο-
ρήσε^ν τῶν ἐμοὶ πεπρεσβυμένων· εἴτα ἂν ὑμᾶς
ἀπαγάγῃ τῷ λόγῳ, νεανιδύσεται, καὶ παλαιῶν
ἔρεϊ, πῶς; τί; τὰς δικαστὰς ἀπαγαγὼν ἀπὸ
τῆς ὑποθέσεως, ὡχόμενῳ τὸ πρᾶγμα αὐτῶν ὑ-
πελόμην. μὴ σύ γε· ἀλλ' ὑπὲρ ὧν ἀγωνίζῃ,
ὑπὲρ τέτων ἀπολογεῖ. τότε δ', ἡνίκα ἐκείνον
ἔκρινες, ἐξῆν σοι καθήκον καὶ λείπειν ὃ, πῆρ' ἔλθῃ.

λε. Ἀλλὰ μὴν, καὶ ἐπὶ τοῖς δικασταῖς ἔλε-
γες, ἐθένα μάρτυρα ἔχων, ἐφ' οἷς ἔκρινες
τὸν ἄνθρωπον, πῶς ἀχέου;

Φήμη δ' ἔτις πάντων ἀπόλλυ^ν), ἦν τινα
πολλοὶ

retorqueri. quod enim ius ac-
cusando Timarcho constitu-
isti, idem etiam ab alijs vfur-
patum in te valere debebit.
tum autem dicebat ad iudi-
ces, defendet eum Demosthe-
nes, et meam legationem ac-
cusabit: et, si vos a causa ab-
duxerit, strenue declamabit,
et passim iactabit; quomodo?
quid? abduxi a causa, iudi-
ces, et surrepto eis negocio

abii. nequaquam vero: sed
quibus de rebus controuersia
est, ad eas respondeto. tum
igitur, cum illum accusares,
criminari tibi et dicere lice-
bat, quicquid libebat.

§. 35. Quin et ad iudices di-
cebas te, qui nullum actionis
tuæ testem haberes, ipsum ho-
minem exhibere,

Quam populi sermo creber
ciet, irrita nunquam

X

Fama

Λαοὶ Φημίζωσι· θεός νυ πὺς ἐστὶ καὶ αὐτὴ.
 Ὀγκοῦν, Αἰσχίνη, καὶ σὲ πάντες ἔτοι χεῖμαλα
 ἐκ τῆς πρεσβείας φασὶν εἰληφέναι· ὥς ἐ καὶ
 σὲ δῆπεθεν

Φήμη δ' ἔτις πάνπαν δόλον, ἢν τινα
 πολλοὶ

Λαοὶ Φημίζωσιν.

ὅσω γὰρ αὖ σε πλείους ἢ ἐκείνον αἰτιῶνται,
 θεωρήσον ὡς ἔχει. τὸν μὲν Τίμαρχον, ἐστὶ
 ④ πρῶτος πάντες ἐγίνωσκον· ὑμᾶς δὲ
 τὰς πρεσβείας, ἐδεῖς Ἑλλήνων, ἐδεῖ Βαρβάρων
 ἔσθ' ὅς τις ἐ φησι χεῖμαλα ἐκ τῆς πρεσβείας
 εἰληφέναι. ὥς· εἶπε ἀληθὴς ἡ φήμη, καὶ καθ'
 ὑμῶν ἐστιν ἡ ἀρετὴ τῶν πολλῶν. ἦν ὅτι πρὸς ἐί-
 ναι δέῃ, καὶ θεός νυ πὺς ἐστὶ ἐ αὐτὴ, καὶ ὅτι

*Fama cadit penitus : dea
 quaedam cum sit et ipsa.*

atqui et te, Aeschine, hi omnes dicunt ex legatione accepisse pecuniam ; itaque in te quoque illud profecto valet

*Quam populi sermo creber
 ciet, irrita nunquam*

Fama cadit penitus.

nam quod te longe plures quam

illum criminantur, id cuiusmodi sit, considera. Timarchum, ne finitimi quidem omnes norant : vos autem legatos, nemo vel Graecorum, vel Barbarorum est, qui pecuniam accepisse ex legatione non dicat. quare si fama verax est, contra vos etiam valet vulgaris ille rumor. cui fidem esse habendam, quaedam dea cum sit et ipsa, et sapientem

fuisse

fuisse
rem,

§. 3.
bos, i
recita

Ma

c

Is

Sod

r

eum ig

naceos

ΠΕΡΙ ΠΑΡΑΠΡΕΣΒΕΙΑΣ. 163

σοφὸς ἦν ὁ ποιητὴς ὁ ταῦτα ποιήσας, σὺ διώ-
εις αὐτός.

λς. Ἐτι τοίνυν ἱαμβεῖα δῆπερ συλλέξας
ἐπέβαινεν· οἶον,

Ὅς τις δ' ὁμιλῶν ἤδε' κακοῖς ἀνῆς,
οὐ πάποτ' ἠρώτησα· γινώσκων, ὅτι
Τοιῦτός ἐστιν οἷς περ ἤδε' ξυνών.

ἔτα τὸν εἰς τὰς ὁρμῆς εἰσιόντα, καὶ μὲν Πιπτα-
λάκῃ παριόντα, καὶ τοιαῦτ' εἰπὼν, ἀγνοεῖτ', ἔφη,
ποιόν τινα ἠγεῖσθαι δεῖ; ἔκην, Αἰχίνῃ, ἔκ' ἔ
σὲ τὰ ἱαμβεῖα ταῦθ' ἀρμόσθαι νυνὶ ἐμοί· καὶ
ἐγὼ λέγω πρὸς τέρας, ὁρθῶς ἔκ' ἀπορηκόντως
ἔρω. ὅστις δ' ὁμιλῶν ἤδε', καὶ ταῦτα πρε-
σβύων Φιλοκράτης, οὐ πάποτ' ἠρώτησα, γι-
νώσκων, ὅτι δρυλεῖον εἴληφεν ὄντι, ὥπερ Φι-
λοκράτης ὁ ὁμολογῶν·

fuisse poetam versuum aucto-
rem, tu ipse definiisti.

§. 36. Praeterea collegit iam-
bos, si diis placet, et prolixè
recitavit: veluti,

*Mala improborum consuetudo
cui placet,*

*Is qui fiet vir, non rogo:
sciens satis*

*Sodalium illum convenire mo-
ribus.*

eum igitur qui ad gallos galli-
naeos ingreditur, et cum Pit-

talaco obambulat, et eius ge-
neris alia cum dixisset, igno-
ratis, inquit, cuiusmodi sit ex-
istimandus; proinde et in te
iambi isti mihi nunc erunt
opportuni, Aeschine: quos si
ad iudicēs dicam, recte con-
venienterque dicam, cui con-
suetudo placet Philocratis, et
eadem obeundae legationis ra-
tio, de eo nihil rogo, pecu-
niam eum accepisse sciens, vt
Philocratem, qui confitetur.

λζ. Λογογράφος τίνων ἢ σοφιστῶν ἀπὸ
καλῶν τῶν ἄλλων, καὶ ὑβρίζειν παρῶντων,
αὐτὸς ὁξελεγχθήσεται τούτοις ὧν ἐνοχῶ. ταῦ-
τα μὲν γὰρ τὰ ἱαμβεῖα ἐκ Φοίνικος ἐστὶν Εὐ-
ριπίδου. τούτο δὲ τὸ δράμα, ὅδε πώποτε, ἔτε
Θεόδωρος, ἔτε Αἰσώδημος ὑποκρίνατο,
οἷς ὅσῃ τὰ τρίτα λέγων διελέεσεν, ἀλλὰ
Μόλων ἠγωνίζετο, καὶ εἰ δὴ τις ἄλλος τῶν
παλαιῶν ὑποκριτῶν Ἀντιγόνην ἢ Σοφο-
κλέους, πολλάκις μὲν Θεόδωρος, πολλάκις
ἢ Αἰσώδημος ὑποκρίνεται, ἐν ᾗ πεποιημένα
ἱαμβεῖα καλῶς καὶ συμφερόντως ὑμῖν πολ-
λάκις ὅσῃ εἰρηκῶς, ἢ ἀκρεβῶς ὁξεπτάμε-
νοι, παρέλιπεν. ἴσε γὰρ δῆπερ τῷ, ὅτι οἱ
πᾶσι τοῖς δράμασι τοῖς τραγικοῖς, ὁμοίως
ἐστὶν, ὥσπερ γέρας τί, τοῖς τετραγωνισαῖς, τὸ

§. 37. Cum autem oratio-
num scriptores et sophistas a-
lios cognominet, atque exagi-
tare studeat, eum ipsum talem
esse constabit. hi enim iambi
e Phoenice sunt Euripidis.
quam fabulam nunquam vel
Theodorus, vel Aristodemus
egit, apud quos iste tertias
partis actitavit, sed Molo re-
praesentavit, et quispiam for-
tassis alius veterum histrio-
num: Antigonom autem So-

phoclis saepe Theodorus, saepe
Aristodemus egit, in qui-
bus factos iambos praeclare et vo-
bis vtiliter, quos saepe iste re-
citavit, et in promptu habet,
praetermisit. nostis enim hoc
scilicet, in omnibus fabulis tra-
gicis, eximium veluti praemi-
um virtutis hoc esse tertianis ac-
toribus, ut tyrannorum habitu
et sceptris gerentes in scenam
ingrediantur. eos igitur iambos
in ea fabula considerate, qualis
poeta

poeta
andos
ibi ip
que iu
IAM
Per
vi
Taci
pr
Diu
re

ΠΕΡΙ ΠΑΡΑΠΡΕΣΒΕΙΑΣ. 165

τὰς τυράνους, καὶ τὰς τὰ σκῆπτρα ἔχοντας εἰσ-
 ῖναι. ταῦτα τοίνυν ἐν τῷ δρομάῳ τούτῳ
 σκέψασθε, ὁ Κρέων Αἰχίνης οἷα λέγων πε-
 ποίη) τῷ ποιητῇ· ἂ ἔτε πρὸς αὐτὸν ὁδὸν ὑπὲρ
 τῆς πρεσβείας διελέχθη, ἔτε πρὸς τὰς δικα-
 σὰς εἶπε. λέγε.

IAMBEIA ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ ΕΞ ΑΝΤΙΓΟΝΗΣ.

Ἀμύχανον ὃ πτωχὸς ἀνδρὸς ἐκμαθεῖν
 Ψυχὴν τε καὶ φρόνημα καὶ γνώμην, πρὶν ἂν
 Ἀρχαῖς τε καὶ νόμοισιν ἐντελέης Φοῦν.
 Εμοὶ γὰρ, ὅς τις πᾶσαν δόρυον πόλιν,
 Μὴ τῶν δόρυων ἀπὲ) βελθυμάτων,
 Ἀλλ' ἐκ φόβου τε γλώσσαν ἐκλείσας ἔχῃ,
 Κάκιστον εἶναι ναῦ τε ἐπὶ πάλαι δοκεῖ.
 Καὶ μείζον ὅστις ἀντὶ τῶν αὐτῶν πατέρων
 Φίλον νομίζει, τέτον ἔδαμξ λέγω.

poeta Aeschini Creonti reci-
 andos tribuerit : quos iste nec
 ibi ipsi dixit in legatione, ne-
 que iudicibus recitavit, recita.

IAMBI SOPHOCLEIS EX ANTIGONA.

Pernosse mentem nullius queas
 viri,
 Tacitosue sensus pectoris de-
 prendere,
 Diu antequam versetur in
 republica.

Nam quisquis urbi, cuius im-
 perium gerit,
 Metu subactus ora degeneri
 tenens,
 Mutamque linguam, haud
 consulit salubriter,
 Culpaendus est et hoc et omni
 tempore.
 Itemque amicum patriae qui
 praetulit,
 Habitor improbus vir, et ci-
 viis malus,

Sed

Εγὼ γὰρ, ἴσω Ζεὺς ὁ πάνθ' ὀρέων αἰεὶ,
 Οὐτ' ἂν σιωπήσαιμι, τὴν ἄτλω ὀρέων
 Στείχουσιν ἀσοῖς ἀντὶ τ' σωτηρίας·
 Οὐτ' ἂν φίλον πολ' ἄνδρα δυσμυρῇ χθονός·
 Θείμω ἐμαυτῷ, τῷτο γινώσκων, ὅτι
 Ἡδ' ἐστὶν ἡ σώζουσα, καὶ ταύτης ἐπὶ
 Πλέοντες ὀρεθῆς, τὰς φίλας ποιούμεθα.

τῶτων ἔδεν Αἰσχίνης εἶπε πρὸς αὐτὸν ἐν τῇ
 πρεσβείᾳ, ἀλλ' ἀντὶ μὲν τ' πόλεως, τὴν Φι-
 λίπῳ ξενίαν, καὶ φιλίαν, πολλὰ μείζονα
 ἠγήσατο αὐτῷ, καὶ λυσιτελεσέραν, ἐρρώδης πολ-
 λὰ φράσας τῷ σοφῷ Σοφοκλεῖ. τὴν δ' ἄπαι-
 ὀρέων στείχουσιν ὁμοῦ, τὴν δ' ἐπὶ Φωκίας στρα-
 τείαν, ἧς πρεσβεῖεν, ἔδεν πρεσβείῃ, ἀλλὰ
 τὸν δούτιον, συνέκρυψε, ὅς περ πρᾶξε, καὶ ὅς
 βελοναῖς εἰπεῖν, διεκώλυσεν, καὶ δυνάμει

*Sed ipse (magnus idque Iu-
 piter sciat,*

*Qui cuncta vigili semper lu-
 mine aspicit)*

*Minime tacebo, si quid in-
 gruat mali*

*Urbi, vel vitae cum periculo
 meae :*

*Nec urbis huius hostis im-
 pius, mihi*

*Amicus esto ; nam confidero
 satis,*

*Portum salutis patriam esse
 civibus :*

*Cui dum ventus prosper aspi-
 rauerit,*

*Ex illa amicos nobis eligi
 decet.*

horum nihil sibi proposuit Ae-
 schines in legatione, sed re-
 publica neglecta, Philippi ho-
 spitium et amicitiam long-
 pluris aestimavit, sibi que vili-
 ora fore censuit, nihil motu
 omnino sapientis poetae So-
 phoclis auctoritate. et cum no-
 xam una cum expeditione
 Phocensis pergere videret, no-

ΠΕΡΙ ΠΑΡΑΠΡΕΣΒΕΙΑΣ. 167

θεῖς, ὅπῃ ἦσιν ἡ σώζουσα, ἢ ταύτης ἐπι-
τελῶσα μὴ ἡ μήτηρ αὐτῆς, καὶ καθαίρουσα, καὶ
καρπουμένη τὰς τῶν χρωμένων οἰκίας, ἔξε-
νῆρε τοσούτοις τοιῦσί διδάσκων δι' ὁ πα-
τρὸς γράμματα, ὡς ἐγὼ τῶν πρεσβυτέρων
ἐκείνῳ, πρὸς τῷ ἔργῳ Ἡρώος ἔϊαλτο, ὅπως ἡδύ-
ατο, ἀλλ' οὐκ ἐν ταύτῃ γε ἔζη ὑπογραμ-
ματόθυνοις ὅς ἐστι, καὶ ὑπηρετῶντες ἀπάσαις
ταῖς δαχαῖς, δαγύριον εἰλήφεσαν, καὶ τὸ τε-
λοῦν, ὑφ' ὑμῶν γραμματεῖς χειροκνηθέν-
τες, δι' ἐπὶ διετράφησαν ἐν τῇ Θόλῳ. πρε-
σβύων δι' ἀπέσταλτο νῦν οὗτος ἐκ ταύτης. τῆ-
ν δ' ἐν ἐσκέψατο, ἔθ' ὅπως ὁρῶν πλούσει),
πρὸς εἶδε, ἀλλ' ἀνέτεψε, καὶ καλῶς, καὶ τὸ
αὐτὸν, ὅπως ἐπὶ τοῖς ἐχθροῖς ἔσται, παρε-
κάλει. εἴτ' ἔσθ' οὐ σοφιστὴς ἢ πονηρὸς γε; ἔ

traedixit, non ante denuncia-
vit, sed contra, occultavit, et
diuivit, et dicturis obstitit,
non recordatus, hanc esse por-
tum salutis, et in ea initian-
tem matrem suam, et lustran-
tem, et fruentem eorum, qui
eius opera vterentur, opibus,
et totos viros educasse; et
matrem suam, ut ego e natu-
ra maiorem audio, ad Herois
medici fanum docentem lite-
ris, ut potuerit illum quidem,
sed in hac vrbe vixisse tamen;

se vero et suos scripturae ope-
ram dantis, et omnibus ma-
gistratibus inferuentis, num-
mos accepisse, denique scri-
bas a vobis delectos, biennium
in Tholo esse enutritos; et
nunc se ex hac vrbe legatum
esse missum. horum nihil con-
sideravit, neque ut reipublicae
prosper ventus aspiraret, pro-
curavit, sed eam euertit, et de-
mergit, et quantum in se fuit,
operam dedit, ut in hostium
potestatem redigeretur. nonne
tu

σὺ λογογράφῳ, καὶ θεοῖς ἐχθρὸς; ὅς, ἂν μὴ
πολλάκις ἠγωνίσω καὶ ἀκρεβῶς ἐξηπίσταται
ὑπερέβης· ἂν δὲ ἐδεπώποισεν ἐν τῷ βίῳ ὑπερ-
κρίνω, ταῦτα ζητήσας ἐπὶ τῷ τῷ πολυ-
βλάψαι πῖνα, εἰς μέσον ἠνείκας;

λη. Φέρε δὴ καὶ πρὸς τὸν Σόλωνα· ὃν εἶπε λό-
γον, σκέψασθε. ἔφη γὰρ τὸν Σόλωνα ἀνακτὴν
τῶν πάντων τότε δημηγορουμένων σωφροσύνης πρὸς
δειγμα, εἴσω τίμω χεῖρα ἔχοντα ἀναβέβηκεν
μύρον, ἐπιπλήθειαν δὲ καὶ λαιδορξέμενος τῇ τῷ
μάρχει περὶ εἰρήνης. καὶ τοι τὸν μὲν ἀνδραγαθὸν
τούτον οὐκ ἔτι πενήκοντα ἔτη φασὶν ἀνακτὴν
Σαλαμῖνοι· ὑπὸ Σόλωνα δὲ, ὁ μὲν διακόσιον
ἔστω ἔτη καὶ τετταράκοντα, εἰς τὸν νυνὶ χρόνον. ὡς
ὁ δημῳγὸς, ὁ τῷτο πλάσας τὸ γῆμα, ὁ μὲν
νον ὁ καὶ αὐτὸς ἦν καὶ ἐκείνον τὸν χρόνον, ἀλλὰ

tu igitur literator es, et impro-
bus? nonne tu scriptor oratio-
num, et diis inuisus? qui, quae
in scena saepe recitaras, et me-
moriam probe tenebas, praeteri-
eris: quae vero in tua vita nun-
quam repraesentaras, ea exqui-
sita ad laedendum ciuem quen-
dam, in medium attuleris?

§. 38. Agite vero et de So-
lone quid dixerit, considerate.
dixit Solonem dedicatum esse

in exemplum modestiae ora-
torum, manum intra vestem te-
nentem, quo reprehendit et ex-
agitatur Timarchi petulantiam.
at istam statum nondum an-
te annos quinquaginta fuisse de-
dicatam, dicunt Salaminii:
Solone autem omnino ducentos
sunt anni et quadraginta, et
hanc aetatem. quare artifex
qui eum gestum effinxit, non
ipse solum eo tempore non fuit

ἰδὼς ὁ πάππῳ αὐτῷ. τὸτο μὲν τίνυν εἶπε
τοῖς δικασαῖς, καὶ ἐμιμήσατο· ὃ δὲ ἔχρημαίῳ ἡ
ἐστὶ πολλῶ τῇ πόλει λυσιτελέσειεν, τὸ τὴν
ψυχὴν τοῦ Σόλωνος ἰδεῖν, καὶ τὴν διάνοιαν,
καὶ τὴν ἐκ ἐμιμήσατο, ἀλλὰ πᾶν τὸνδουπῶν.
καὶ οὗτος μὲν γε, ἀφ᾽ ἐπὶ Σαλαμῖνός Α-
θηναίων, καὶ θάλασσαν τὴν ζημίαν ψηφισαμένων,
ὡς περ εἶπε κομίζεσθαι, τὸν ἴδιον κίνδυνον ὑποθεῖς,
ἐλεγεῖα ποιήσας ἦδε, καὶ τὴν μὲν χώραν ἐ-
κώσσε τῇ πόλει, τὴν δὲ ὑπάρχουσαν αἰχμύλῳ
ἐπὶ πλάξεν· ὅστις δὲ, ἦν ὁ Βασιλεὺς καὶ πάντες
Ἕλληες ὑμεῖς ἐραν ἔγνωσαν, Ἀμφίπολιν,
καὶ τὴν ἐξέδωκε, καὶ ἀπέδοτο, ὅτι τὰ ταῦτα
ἐλάφοντι σωεῖτε Φιλοκράτη. ἄξιόν γε. καὶ
καὶ ἦν Σόλωνος αὐτῷ μεμνησθαι. καὶ ἐ μόνον
καὶ ταῦτα ταῦτ' ἐποίησεν, ἀλλὰ καὶ κεῖσε ἐλθὼν,

ed nec auus eius. hoc igitur
exit iudicibus, et imitatus est :
autem, quod gestu illo mul-
esset reipublicae vtilius, ut
himus Solonis inspiceretur, et
ens, id non est imitatus, sed
omnia potius contra fecit. nam
e, cum Salamis descuisset ab
theniensibus, et capite san-
tum esset, nequis eius recu-
erandae esset auctor, priua-
m periculum sibi depoposcit,

et elegiacos versus quos fecerat,
cecinit, et prouinciam reipu-
blica restituit, et susceptum
dedecus aboleuit: iste autem,
quam rex Persarum, et omnes
Graeci vestram esse decreue-
runt, Amphipolim, eam tra-
didit et vendidit, et eius sena-
tusconsulti auctorem defendit
Philocratem. praeclare sane.
neque enim ei Solonis recor-
dari vacabat. neque id hic so-
lum

εἰς δὲ τὸ νομα ἐφθέγγετο τὴν χώραν, ὡς ἔστι
 ἐπὶ ἐσθλῶν. ὅτε ταῦτα αὐτὸς ἀπήγγειλε πρὸς
 ὑμᾶς. μέμνηθε γὰρ δήπερ λέγοντί αὐτόν, ὅτι
 πρὸς Ἀμφιπόλεως εἶχον μὲν καὶ γὰρ λέγειν· ἵνα
 δὲ ἐγγένῃ) Δημοσθένι πρὸς αὐτῆς ἐπέειν, παρὰ
 λιπον. ἐγὼ δὲ παρελθὼν, εἰδὼν ἔφην τέτων
 ἐβόλετο ἐπέειν πρὸς Φίλιππον, ἐμοὶ πρὸς
 πειν· θάρσιν γὰρ ἂν εἴμαι, ἢ λόγου με-
 τὰ δὲ ναὶ πιν· ἄλλ', οἶμαι, τὸν χεῖματι εἰλη-
 φότα, ἐκ ἧν δύπλέγειν πρὸς Φίλιππον, τὸ
 ὑπὲρ τέττε δεδοκότα, ὅπως ἐκείνην μὴ λαπὸ
 λέγε δὴ μοι λαβὼν καὶ τὰ τοῦ Σόλωνος ἐλε-
 γεία ταυτί· ἵν' εἰδῆτε, ὅτι καὶ ὁ Σόλων ἐμίσθ
 οἶος ὄντι, ἀνθρώποις. εἰ λείπον εἰσω τὴν χεῖρα
 ἔχοντα, Αἰσχίνῃ, δεῖ, εἰ· ἀλλὰ πρὸς ἐσθλῶν εἰσω
 τὴν χεῖρα ἔχοντα. σὺ δὲ ἐκείνῃ πρὸς εἰνάς, καὶ ὡς

lum fecit, sed et illuc cum ve-
 nisset, ne mentionem quidem
 fecit eius regionis, propter
 quam legatus abierat. idque
 ipse vobis renunciavit. memi-
 nistis enim profecto dicere
 eum, de Amphipoli et ego
 verba facere potuissem; sed ut
 Demostheni de ea dicendi esset
 locus, ideo praeterii. ego vero
 progressus dicebam, eum nihil
 eorum quae ad Philippum di-
 cere voluisset, mihi reliquisse
 (facilius enim sanguine, quam

dicendi loco cuiquam cedere
 sed putasse, accepta pecunia
 aduersari Philippo non licere
 qui pecuniam ea de causa la-
 gitus esset, ne id oppidum re-
 deret. age, cape Solonis elegi-
 am illam, et recita: ut sciamus
 etiam Soloni homines istius
 millis fuisse inuifos, non concu-
 habenda est, Aeschine, man-
 in sinu condita, non: sed
 eunda legatio manu in sinu
 condita. tu vero, cum eam illi
 porrexeris, et exhibueris,

os c
 isseri
 nifera
 itatus
 nem,
 on pu
 erum
 osito
 onuic
 LEGE
 Nostra
 na
 Prop
 po

ΠΕΡΙ ΠΑΡΑΠΡΕΣΒΕΙΑΣ. 171

χών, ἢ καταιχνίως τέτοις, ἐνθάδε σεμνο-
λογῇ; Ἐλογάρεα δύστω μελετήσας ἢ Φω-
νασκήσας, ἐκ οἷοι δίκην δώσιν ηλικέτων ἢ τ-
σέτων ἀδικημάτων; καὶ πλίδιον λαβὼν ἐπὶ τὴν
κεφαλὴν, πεινοσῇς, ἢ ἐμοὶ λοιδορῇ. λέγε σύ.

ΕΛΕΓΕΙΑ ΣΟΛΩΝΩΣ.

Ἡμετέρα ᾧ πόλις, κτ' μὲν Διὸς ἔποτ' ὀλεῖται
Αἴσαν, ἢ μακάρων θεῶν φρένας ἀθανάτων.
Γοῖν γ' ἀμεγάθυμος, ἐπίσκοπος, ὄβριμοπάτρη,
Παλλὰς Ἀθηνᾶν, χεῖρας ὑπερθεν ἔχει.
Αὐτοὶ δ' ἀφείρειν μεγάλῳ πόλιν ἀφραδίῃσιν
Ἀσσοὶ βέλον), χεῖμασι περθόμυροι,
Δήμῳ δ' ἡγεμόνων ἀδικῶ νόθ', οἷσιν ἐτοῖμον
Υβριος ἐκ μεγάλης, ἄλγεα πολλὰ παθεῖν.
Οὐ γ' ἐπίσθ' ἀπὸ κατέχειν κόρην, εἰδὲ παρῆσας
Εὐφροσύνας κοσμεῖν δαιτὸς ἐν ἡσυχίᾳ.

os contumelia affeceris, hic
liferis magnifice, et propter
niferas sententias, quas me-
litatus es, et vocis exercitati-
nem, te poenas esse daturum
non putas, tot et tantorum sce-
rum : est pileolo capiti im-
posito obambularis et in me
conuicia dixeris. recita tu.

LEGIACI VERSVSSOLONIS.

Nostra quidem, fato Iouis, vrbs
non occidet vnquam,
Propitiisque diis salua manere
potest.

Nam Ioue nata, ferox hastaque
atque aegide Pallas

Hanc teget, hostilis disficiet-
que minas.

Moenia sed ciues stolidi, cupidi-
que lucrorum

Ardua subuerti per sua facta
student ;

Atque ducum populi mala mens,
elataque corda,

Accersunt poenas, et mala
multa sibi.

Non etenim placida didicerunt
munere diuum

Υ 2

Mente

Χρήματα δ' ἰμείρουσιν ἔχειν, ἀδίκως δὲ πεπαισμένοι,
 Πλατῦσι δ' ἀδίκους ἔργμασι πεπιθόμενοι,
 Οὐθ' ἰερῶν κλεάνων, ἔτε πὶ δημοσίων
 Φειδόμενοι, κλέπτουσιν ἐφ' ἀρπαγῇ ἄλλα
 ἄλλα,

Οὐδὲ φυλάσσον) σεμνὰ δίκης θέμεθλα.
 Ησιγῶσα σωοῖδε τὰ γινόμενα, πρὸς ἐόντα,
 Τῷ δ' ἐχθρῷ πάντως ἦλθ' ἀπολυσανδρῆ.
 Ταῦτ' ἤδη πάσῃ πόλει ἔρχε) ἔλκε) ἀφύκτου,
 Εἰς δ' κακὴν ταχέως ἦλυθε δελοσιπύλῳ.
 Ησάσιν ἐμφυλον, πόλεμόν τ' οὐδὸν) ἐπέειρε)
 Ος πολλῶν ἐρατὴν ὤλεσεν ἡλικίῳ.
 Εκ γὰρ δυσμενέων ταχέως πολυήρατον ἄστυ
 Τρύχε) ἐν σωόδοις τοῖς ἀδικῶσι φίλοις.

<i>Mente frui, saturi nec te- nuere modum.</i>	<i>Vt iuga seruitii mox odio ferant.</i>
<i>Despoliant aerarium, et ipsa altaria diuum,</i>	<i>Seditione oritur, sopitave bella mouentur,</i>
<i>Per fas atque nefas quo cu- mulentur opes.</i>	<i>Bella, quibus pubes laeta per- rire solet.</i>
<i>Furantur, rapiunt omnes datur vnde, nec iram</i>	<i>Urbs etenim, quae nulla tenet se- cialia iura,</i>
<i>Iustitiae curant, scitaeque san- cta deae.</i>	<i>Est subito hostili disperitura manu.</i>
<i>Ille, tacet veterum memor, et praesentia cernens,</i>	<i>Haec agitant populum mala, sed paupercula turba</i>
<i>Saeua, sed ad poenas post ruitura grauis.</i>	<i>Venditur, et peregre vinculo dura gerit.</i>
<i>Urbibus hinc vlcus venit imme- dicabile cunctis,</i>	<i>Nec sunt expertes cladis, quae ampla beat res,</i>

ΠΕΡΙ ΠΑΡΑΠΡΕΣΒΕΙΑΣ. 173

Ταῦτα μὲν ἐν δήμῳ εἰσέφε' ἡ κακὰ πάντων
 πεινχρῶν,

Ἰκνῆν πολλοὶ γαῖαν ἐς ἄλλοδαπὴν
 Πραθέντες, δεσμοῖσι τ' αἰκελίοισι δεθέντες.
 Οὕτω δημόσιον κακὸν ἔρχεται οἴκαδ' ἐκαστῷ.
 Αὐλαιοὶ δέ τ' ἔχουσιν οὐκ ἐθέλῃσι θυρεῖ,
 ἡ ψυχὴν δ' ὑπὲρ ἔρκος ὑπέρθορεν, αἶρε δ' πάντων.
 Εἰ γὰρ πῶς ἢ φύγων ἐν μυχρῷ, ἢ θαλάμῳ.
 Ταῦτα διδάξαι θυμὸς Ἀθιωμαίοις με κελεύει,
 Ὡς κακὰ πλείστα πόλιν δυσνομία παρέρχεται.
 Εὐνομία δ' ὄψομα, καὶ ἀεὶ πάντ' ἀποφαίνει,
 Καὶ θαμὰ τοῖς ἀδικοῖς ἀμφιτίθησι πέδας,
 Τραχέα λειάνει, παύει κόρον, ὕβριν ἀμαυροῖ,
 Αὐαίνει δ' αἴψῃ ἀνθεα φύσμενα,
 Εὐθυνοῖ δ' ὀλίγας σχολίας, ὑπερήφανά τ' ἔργα
 Πραῦνει, παύει δ' ἔργα διχόσασίης,

<i>Et sua diuitibus poena luenda venit.</i>	<i>Inuehit heu quantas legum violatio clades?</i>
<i>Publica sic intrant priuatos damna penates;</i>	<i>At iustae leges commoda quanta ferunt?</i>
<i>Excludi foribus nec mala tanta queunt:</i>	<i>Compeditibus stringunt sceleratos, ordinis aequi</i>
<i>Transiliunt muros altos, fuga nulla tuetur,</i>	<i>Conseruatrices, nil nisi recta sinunt.</i>
<i>Sive petas thalamum, sive sub antra ruas.</i>	<i>Aspera complanant, sedant fastidia, fraenant</i>
<i>Hic ego Palladios monitis pius instruo ciuis,</i>	<i>Indomitos, abigunt semina quaeque mali,</i>
<i>Vt sapiant, vigilent, nil petulantius agant.</i>	<i>Iura regunt, mansuefaciunt turgentia corda,</i>

Com-

Παύει δ' ἀρεταλέης ἐριδος χόλον. ἔστι δ' ὑπ' αὐτῆς
Πάνηα καὶ ἀνθρώπους ἄρτια, καὶ πινυῖα.

Λθ. Αἰχέλει, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, ὡς τῶν
τοιούτων ἀνθρώπων, οἷα Σόλων λέγει, καὶ ὡς
τῷ Θεῷ, ὅς φησι τὴν πόλιν σῶζειν. ἐγὼ δὲ
αἰὲρ μὴ ἀληθεῖ τὸν λόγον εἶναι τῷτον ἡγῶμαι
καὶ βέλομαι, ὡς ἄρα ④ Θεοὶ σῶζουσιν ἡμῶν
τὴν πόλιν· τρέπον δέ τινα ἡγῶμαι καὶ βέλο-
μαι, καὶ τὰ νῦν συμβεβηκότα πᾶντα ἐπὶ ταῖς
δύθυαῖς ταύταισι, δαιμονίας πρὸς δυνόιας
ἐνδείγμα τῇ πόλει γεγνηῖα. σκοπεῖτε γάρ,
ἀνδρες ⑤ πολλὰ καὶ δεινὰ πρὸς βούσας, ὅτι
χώρας ἐκδεδωκώς, ἐν αἷς οὖν θεὸς ὑφ' ὑμῶν
ἐτῷ συμμαχῶν πρᾶαθ' ὡρῶσθαι, ἡπίμασθαι
ὑπακῆς δούλῃα τινα αὐτῷ κατήγορον. διὰ τί;

*Compescunt miserae seditionis
opus,*

*Iurgia litis acerba premunt, ac
denique vitam*

*Humanam erudiunt, ut sa-
pienter eat.*

§. 39. Auditis, Athenien-
ses, de isto genere hominum
Solo quid dicat, et de diis, a
quibus urbem conservari asse-
rit. ego vero semper hanc ora-
tionem veram esse puto, et

opto, conservari urbem no-
stram diuinitus: et quodam-
modo existimo, et sic accipio
ea quae nunc acciderunt omnia
in accusatione hac, diuinae cu-
iusdam erga rempublicam be-
neuolentiae signum existisse.
idque sic confiderate. homo
qui multa in legatione, et a-
trocia scelera designauit, qui
prouincias tradidit, in quibus
deos a vobis et focii coli de-
cebat, ignominia notauit quen-
dam,

dam,
profiti
ne ipi
niam,
confer
cufane
tuit, e
cufati
et eiu
brem
apud v
optim
perta

ΠΕΡΙ ΠΑΡΑΠΡΕΣΒΕΙΑΣ. 175

ἵνα μήτε ἐλέου, μήτε συγνώμης, ἐφ' οἷς αὐτὸς
ἠδίκησε, τύχη. ἀλλὰ καὶ κατηγορῶν ἐκείνους, κα-
κῶς λέγειν παρέρχεται ἐμέ· καὶ πάλιν ἐν τῇ δῆ-
μῳ γραφὰς ἀποῖσιν, καὶ τὰ αὐτὰ ἠπέλθῃ. διὰ
τί; ἵνα ὡς μὲν πλείστης συγνώμης παρ' ὑμῶν,
ὅ τὰ τέττα πονηρόματα ἀκρεβέστατα εἰδὼς
ἐγὼ, καὶ παρηκολοθῶν ἀπασιν, κατηγορῶ.
ἀλλὰ καὶ διακροόμενος πάντα τὸν ἐμπροσθεν
χρόνον εἰσελθεῖν, εἰς τοιοῦτον ὑποῆκον καιρὸν, ἐν
ᾧ τῷ Ἰππώνιων ἕνεκα, εἰ μηδενὸς ἄλλου, ἔχ-
οιον τε, ἐστὶ ἀσφαλὲς ὑμῖν, δεδωροδοκηκότα
τούτον ἀθῶον ἔασαι. αἰεὶ μὲν γὰρ, ὧ δούδρες Α-
θηναῖοι, παροσκήμι μισεῖν, καὶ κολάζειν οὐδὲ παρ-
δότας, καὶ δωροδόκους· μάλιστα δὲ νυνὶ Ἰππὶ
καιροῦ τέττο γήνοιτ' ἂν, ἵνα πάντας ὠφελήσειεν
ἀνθρώπους κοινῇ. νόσημα γὰρ, ὧ ἄνδρες Α-

dam, qui eius accusatorem se
profiteri non dubitavit. cur?
ne ipse delictorum suorum ven-
iam, aut ullam misericordiam
consequeretur. sed et illo ac-
cusando in me inuehere insti-
tuit, et rursus pro concione ac-
cusationem mihi minitatus est,
et eius generis alia. quamo-
brem? ut optima cum venia
apud vos ego, qui scelera istius
optime noui, et omnia com-
perta habeo, accusarem. quin

etiam cum omni superiori tem-
pore iudicia eluserit, in id
coniecit sese tempus, in quo si
non ob aliud, vel propter im-
minentia pericula, nec lici-
tum, nec tutum vobis est, i-
stum corruptum largitionibus
absolvere. semper enim, Athe-
nienses, odio prosequendi sunt,
et puniendi proditores, et ho-
mines corrupti: tum vero
nunc id cum primis tempestive
et communi cum utilitate
moi-

θλιωαῖοι, δεινὸν ἐμπέπλωκεν εἰς τὴν Ἑλλάδα
 ἔχοντες χαλεπὸν, καὶ πολλῆς πινυμένης δυστυχίας, καὶ
 παρ' ὑμῶν Ἰππικλείας δέομεν. ὅτι γὰρ οἱ
 ταῖς πόλεσι γνωριμώτατοι, καὶ παρ' ἐξέλεον
 τῶν κοινῶν ἀξιοῦμεν, τὴν αὐτῶν παροδιδόσκειν
 ἐλευθερίαν, ὅτι δυστυχῆς, αὐθαίρετον αὐτοῖς
 ἐπάγοντες δαλείαν, Φιλίππου ξενίαν, καὶ ἐτα
 ρείαν, καὶ Φιλίαν, καὶ τριαλὴν ὑποκοριζόμενοι. ὅτι
 οἱ λοιποὶ, καὶ τὰ κύρια ἅπαντα πόλιν ἐκαστὴν
 τῶν πόλεων, εἰς ἑδὴ τέτοις κολάζειν, καὶ παρ'
 χεῖμα ἀποκλινύναι, τοσούτον ἀπέχουσι τῶν
 τὸν πωροῦν, ὥστε ἔχουσιν θαυμάζουσι, καὶ ζηλοῦσι
 καὶ βέλονται ἂν αὐτὸς ἕκαστος τοιοῦτος εἶναι
 καὶ τοιοῦτον τὸ πρᾶγμα, καὶ τὰ τοιαῦτα ζηλοῦ
 ματα, Θεσσαλῶν μὲν, ὡς ἄνδρες Ἀθηναῖοι, μὲν
 χειρὶ ἐχθρὸς ἔστω, τὴν ἡγεμονίαν, καὶ

mortalium fiet. morbus enim,
 Athenienses, ingens inuasit in
 Graeciam, et difficilis, qui-
 que magnam et felicitatem et
 curam vestram postulet. qui
 enim sunt in urbibus nobilissi-
 mi, et in quos collata est rei-
 publicae auctoritas, hi suae
 proditores libertatis, infelices,
 ultro in seruitutem se conici-
 unt, dum Philippi hospitium,
 et familiaritatem, et amicitii-

am, atque alia, minuendi cau-
 sa criminis, in ore habent:
 ceteri autem, et magistratus
 singularum urbium, quicunque
 illi sunt, a quibus illos coercent
 oportebat, et statim occidi, ut
 tantum abest, ut tale aliquid
 agant, ut eos admirentur, et
 fortunatos iudicent, et singuli
 se talis esse optent. atqui ca-
 res, et eiusmodi aemulationes,
 Thessalorum, Athenienses,
 cum

ΠΕΡΙ ΠΑΡΑΠΡΕΣΒΕΙΑΣ. 177

ὁ κοινὸν ἀξίωμα ἀπολωλέκει, νῦν δ' ἤδη καὶ
τὴν ἐλευθερίαν παραιρεῖται. τὰς γὰρ ἀκροπό-
λεις αὐτῶν ἐνίων Μακεδόνες φρουρεῖσιν. εἰς
Πελοπόννησον δ' εἰσελθόν, τὰς ἐν Ἠλίδι
φαγὰς πεποίηκε, καὶ τοσαύτης παρνομίας, καὶ
ἀνομίας ἐνέπλησε οὗτοι τάλαιπῶρες ἐκείνοις,
ὥστ' ἵνα ἀλλήλων ἀρχῶσι, καὶ Φιλίππῳ χα-
λκῶν), οὗτοι συγγενεῖς αὐτῶν, καὶ πολίτας
καταφονεῖν. καὶ οὗτοι ἐνταῦθα ἔστηκεν, ἀλλ' εἰς
Ἀρκαδίαν εἰσελθόν, πάντ' ἄνω καὶ κάτω τὰ κεῖ
πεποίηκε. καὶ νῦν Ἀρκαδῶν πολλοὶ, παροῦ-
σιν αὐτοῖς ἐπ' ἐλευθερίᾳ μέγιστον φρονεῖν,
μοίως ὑμῖν· μόνοι γὰρ ἀπάντων ὑμεῖς αὐ-
τόχθονες ἐστέ, καὶ κεῖνοι· Φίλιππον θαυμάζου-
σι, καὶ χαλκῶν ἰσᾶσι, καὶ σεφωῶσι, ὥς τὸ τε-
λευταῖον, ἀν' εἰς Πελοπόννησον ἵη, δέχεσθαι ταῖς

um nuper adeo principatum
communem auctoritatem
perdidissent, nunc iam etiam
libertatem eis eripiunt. nam
quorundam ex eis arcis Mace-
dones praefidiis occupant. in
Peloponnesum autem ingressa,
sedes illas Elide concitavit,
et ea iniquitate et infania mi-
seros illos implevit, ut, quo
alii imperent, et Philippo
ratificentur, cognatorum suo-

rum et civium caede se pol-
luant. ac ne hic quidem res
stetit, sed Arcadium ingressa,
omnia illic fursum deorsumque
vertit. et nunc Arcadium mul-
ti, cum eos libertatem facere
maximi oporteat, aequae ut vos
(soli enim vos ex omnibus, et
illi, aborigines estis) Philippum
admirantur, et aereas ei statuas
erigunt, et coronas decernunt,
denique, si in Peloponnesum
ieret,

πόλεσιν εἰσὶν ἐψηφισμένοι. ταῦτα δὲ ταῦτα
 Ἀργεῖοι. ταῦτα, νῆ τιμὴν Δήμητρα, εἰ δὲ μὴ
 ληρεῖν, ἀλαβείας ἐ μικρῶς δέϊται ὡς βα-
 διζόν γε κύκλω, ὅς δ' ὄρω εἰσελήλυθεν, ὃ ἀν-
 δρες Ἀθλωαῖοι, τὸ νόσημα τοῦτο. ἕως ἔν ἐστι
 ἐν ἀσφαλείᾳ, φυλάξαθε, καὶ οὖν πρῶτον
 εἰσαγαγόντας ἀπμώσατε· εἰ δὲ μὴ, σκοπεῖτε
 ὅπως μὴ πνικαῦτα δὲ λέγεσθαι δόξη τὰ πῶ-
 εἰρημνία, ὅτε εἰδ' ὅ, πὶ χρὴ ποιεῖν ἐξεῖλε. ἐγὼ
 ὁρᾶτε ὡς ἐναργές, ὃ ἀνδρες Ἀθλωαῖοι, καὶ σα-
 φές πᾶσι δειγμα ④ ταλαίπωροι γεγόνασιν
 Ολύνθιοι; οἱ παρ' ἐδὲν ἔτως, ὡς τὸ τὰ τοῦ-
 αὔτα ποιεῖν, ἀπολώλασιν ④ δέλαιοι. ἐχού-
 ρι ἂν ἐξετάσαι καθαρώς, ἐκ τῶν συμβεβηκό-
 των αὐτοῖς. ἐκείνοι γὰρ, ἡνίκα μὲν τετρα-
 κοσίους ἰπώεας ἐπέκτιλτο μόνον, καὶ σύμπλη-

ierit, eum oppidis recipere de-
 creuerunt. eadem et Argiuo-
 rum ratio est. haec medius fi-
 dius, si serio agendum est, non
 parvam prudentiam postulant;
 passim enim peruagata lues illa
 etiam huc introiit, Athenien-
 ses. dum igitur in tuto estis,
 cauete, et eos qui illam primi
 introduxerunt, cogite in ordi-
 nem; quod si neglexeritis, vi-
 dete, ne tum ea quae nunc

dico, recte dicta esse videan-
 tur, cum nullum rerum vestra-
 rum initium reperietis. non
 cernitis, Athenienses, quam
 euidentem et illustre exemplum
 sit in miseros Olynthios conuer-
 tum? qui nulla alia re magis
 quam istiusmodi factis perierunt.
 idque ex eorum eventibus
 cognosci perspicue potest
 qui cum quadringentos duos
 taxat equites haberent, et vni-

ΠΕΡΙ ΠΑΡΑΠΡΕΣΒΕΙΑΣ. 179

ἔδ' ἐν ἥσαν πλείους πεντακισχίλιων τὸν δρεθμὸν,
 ἔπω Χαλκιδέων πάντων εἰς ἐν στωικισμῶν,
 Λακεδαιμονίων ἐπ' αὐτὰς ἐλθόντων, καὶ περὶ
 καὶ ναυικῇ πολλῇ δυνάμει· ἴσε γὰρ δὴ περὶ τῶν
 ἐπὶ γῆς καὶ θαλάσσης ἦρχον, ὡς ἐπὶ εἰπεῖν,
 Λακεδαιμόνιοι κατ' ἐκείνας τὰς χρόνας· ἀλλ'
 ὁμῶς πεντακισχίλιων ἐπ' αὐτὰς ἐλθέσθαι δυνάμεως,
 ἔτε πὴν πόλιν, ἔτε φρέμον ἔδ' ἐν ἀπώλεσαν,
 ἀλλὰ καὶ μάχας πολλὰς ἐκράττησαν, καὶ τρεῖς
 τῶν πολεμάρχων ἀπέκλειναν, ὅτε τὸ τελευ-
 ταῖον, ὅπως ἠέχοντο, ἔτω τὸν πόλεμον κα-
 τέθειτο. ἐπειδὴ δ' ὁ δωροδοκεῖν ἠέχοντο πῖνες, καὶ
 δὲ ἀβελτερίαν ④ πολλοὶ, μᾶλλον δ' διὰ
 δυστυχίαν, τῶν πεισθέντων ἠγῆσαν τῶν ὑπὲρ
 αὐτῶν λεγόντων, καὶ Λατίνης μὲν ἤρεψε τὴν
 οἰκίαν τοῖς ἐκ Μακεδονίας δοθείσι ξύλοις,

perfi non plures numero quin-
 que millium essent, antequam
 Chalcidenses in vnum locum
 conuenissent, a Lacedaemo-
 niis petiti magnis et pedestri-
 bus et naualibus copiis (nostis
 enim hoc haud dubie, terra
 marique vt paucis dicam, illis
 temporibus imperitasse Lace-
 daemonios) tamen tantis oppu-
 gnati copiis, neque urbem
 quam, neque castellum vllum

amiserunt, sed et praelia mul-
 ta vicerunt, et tris imperatores
 occiderunt, et pacem denique
 ex animi sui sententia fece-
 runt. posteaquam autem qui-
 dam accēptare munera coepe-
 runt, et ex simplicitate, ac po-
 tius calamitate, illos fideliores
 existimauit populus, quam pa-
 triae studiosos et defensores,
 cum Lasthenes aedis suas con-
 texit lignis dono allatis e Ma-
 cedonia,

Εὐθυκράτης ὃ βῆς ἔτρεφε πολλὰς, πρὶν δὲ
 δεινὸν δὲς, ἕτερος δὲ τις ἦκεν ἔχων πρὸς αὐτὸν
 ἄλλος δὲ τις ἰπῶας, ④ ὃ πολλοὶ, καὶ καθ' ἑκά-
 ταῦτα ἐγίνετο, ὥς ὅπως ὠργίζοντο, ἢ κολαί-
 ῃς ἢ ἐν οὖν ταῦτα ποιοῦντας, ἀλλ' ἀπέλα-
 πον, ἐζήλθον, ἐπύμων, ἀνδρας ἡγουμένους· ἐπειδὴ
 ταῦθ' ἔτω πρὸς αὐτοὺς, καὶ τὸ δωροδοκεῖν ἐκρά-
 τισσε, χιλίους μὲν ἰπῶας κελημεῖοι, πλείους
 ὃ ὄντες ἢ μυῖοι, πάντας ὃ τοὺς περικύβητας
 ἔχοντες συμμαχας, μυῖοις ὃ ξένοις, καὶ τρι-
 ρεσι πεντήκοντα ὑμῶν βοηθησάντων αὐτοῖς, καὶ
 ἐπὶ τῶν πολέων τετρακισχιλίοις, ἔδεν αὐτοὺς
 τῶν ἡδυνήθη σῶσαι, ἀλλὰ πρὶν μὲν ἔλ-
 θεῖν ἐμαυτὸν ἔργον πολέμου, τὰς πόλεις ἀπα-
 σας ἀπολωλέκεσαν τὰς ἐν τῇ Χαλκιδικῇ ④
 περὶ δὲ δόνητες, καὶ Φίλιππος οὐκ ἔτι εἶχεν ἰπα-

cedonia, et Euthycrates bo-
 vis multos aluit, precio nemini
 numerato, et alius aliquis ovīs
 aduexit, alius equos, cum po-
 pulus, in cuius illa fraudem fie-
 bant, non modo non irasce-
 retur, aut id genus hominum
 puniret, sed suspiceret, prae-
 dicaret, veneraretur, viros pu-
 taret; cum igitur ea ita cre-
 scerent, et largitiones inuale-
 scerent, quamvis equites mille

haberen, et plures essent x.
 millibus, et cum finitimis o-
 mnibus societate coniuncti,
 quamvis vos eis decies mille
 conducticiis, et triremibus l.
 opem tulissetis, et quater mille
 praeterea ciuibus, nihil horum
 eis saluti esse potuit, sed pri-
 usquam belli annus exiret, op-
 pida omnia Chalcidicae ditio-
 nis, proditores perdiderunt, nec
 Philippus iam ad nutum pro-
 ditorum

ditore
 neque
 cupar
 ab ip
 ipis a
 morta
 neque
 qui id
 patriar
 que fa
 maior
 inora

ΠΕΡΙ ΠΑΡΑΠΡΕΣΒΕΙΑΣ. 181

κέναν τοῖς περὶ δῶσον, ὅδ' εἶχεν ὁ, πρῶτον
 λάβη, πεντακοσίους δ' ἰππέας περὶ δῶσον
 ὑπὸ αὐτῶν τῶν ἡγεμόνων ἔλαβεν αὐτοῖς ὅπλοις
 ὁ Φίλιππος, ὅσους εἰς πόλε' ἄλλος ἀνδρῶ-
 πων, καὶ ἔτε τὸν ἡλιον ἡχύνουτο. ὅταῦτα ποιεῖ-
 ντες, ἔτε τὴν γῆν, πατρίδα ἔσαν, ἐφ' ἧς ἔσασαν,
 ἔτε ἱερὰ, ἔτε τάφους, ἔτε τὴν μὲν ταῦτα χρη-
 σιμῶν αἰχρύνω. ὅτι τοῖς τοιούτοις ἔργοις.
 ἔτις ἐκφρονας, ὅ ἀνδρες Αἰθιωαῖοι, καὶ ἄλλοι
 πᾶσι τὸ δῶσον ποιεῖ. ὑμᾶς ἔν, ὑμᾶς
 δὲ φρονεῖν δεῖ, τὰς πολλὰς, ὅ μὴ ὅτις περὶ
 τὰ τοιαῦτα· ἀλλὰ κολάζει δημοσίᾳ. καὶ γὰρ αὖ
 καὶ ὑπερφυῖς εἴη, εἰ καὶ μὴ τῶν Ολυμπίων περὶ
 δῶσιων, πολλὰ καὶ δαυὰ ἐψηφίσασθε, τὰς ἡ
 παρ' ὑμῖν αὐτοῖς ἀδικεῖντας, μὴ κολάζοντες
 φαίνοισθε. λέγε ἔν τὸ ψήφισμα τὸ περὶ τῶν

ditorum praesto esse potuit,
 neque sciuit, quid primum oc-
 cuparet, et quingentos equites
 ab ipsis ducibus proditos cum
 ipsis armis cepit, quod nemini
 mortalium vnquam contigit,
 neque illi solem reuerabantur,
 qui id agebant, neque terram
 patriam, in qua stabant, ne-
 que fana, neque monumenta
 maiorum, nec dedecus ea fa-
 cinora secuturum. vsque adeo

vaecordis, Athenienses, et at-
 tonitos faciunt largitiones. vos
 igitur, vos, inquam, ciues, et
 sapietis, et ad talia facinora
 non conniuebitis, sed ea pu-
 blice punietis. nihil enim fieri
 queat absurdius, quam com-
 mittere, cum in proditores O-
 lynthiorum multa atrocita de-
 creueritis, vt eos qui apud vos
 metipfos deliquerunt, non pu-
 niatis. age recita decretum de
 Olyn-

Ολυθίων. ΨΗΦΙΣΜΑ. ταῦτα ὑμεῖς, ὦ ἄνδρες δικασταί, ὁρθῶς ἔκ καλῶς πᾶσιν Ἑλλησίν τε καὶ βαρβάροις δοκεῖτε ἐψηφίσθαι, κατ' ἀνδρῶν περδοτῶν, καὶ θεοῖς ἐχθρῶν. ἐπεὶ δὴ τοίνυν τὸ δωρεδοκεῖν, πρῶτον τοῦ τὰ τοιαῦτα ποιεῖν ἐστὶ, καὶ δι' ἐκείνο καὶ τὰδε πράττεισι πυνες, ὃν ἂν, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, δωρεδοκεῖν ἰδῆτε, τῆτον καὶ περδοτῶν εἶναι νομίζετε. εἰ δὲ ὁ μὲν καιρὸς, ὃ ᾧ πράγματα, ὃ ᾧ σεβασμῶντας περδίδωσιν, ὃν ἂν ἕκαστος αὐτῶν, οἷμα, κύριον γίγνηται, ταῦτα διαφθείρει. μισεῖν δὲ ὁμοίως ἔδωκε τοῖς ἅπασιν περδοτῶν.

μ. Ἐστὶ δὲ ὑμῖν, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, περδοτῶν μόνους πρὸς τῶν ἄλλων ἀνθρώπων, οἰκείους χρεῖστας περδοτῶν, καὶ τὰς περδοτῶν, εἰς ἐπαινεῖτε δικαίως, ἐργῶ μιμεῖσθαι. καὶ γὰρ εἰ μὴ

Olynthiis factum. DECRE-
TUM. haec vos, iudices, recte
praeclareque omnium et Grae-
corum consensu et barbaro-
rum, decrevistis in proditores,
et homines diis inimicos. cum
igitur acceptatio munerum ta-
lia facinora praecedat, et pro-
pter illa etiam haec quidam
admittant, quemcunque, A-
thenienses, acceptare munera

videritis, eum etiam prodito-
rem esse putatote. quod si ali-
us occasiones, alius negocia,
alius milites prodit, quicquid
singulis commissum fuerit, id
utique perdunt. aequae autem
tales omnes digni sunt odio.

§. 40. Et vos, Athenienses,
in ea re soli exemplis uti do-
mesticis potestis, et maiores,
quos iure laudatis, ipsa re imi-
tari.

ΠΕΡΙ ΠΑΡΑΠΡΕΣΒΕΙΑΣ. 183

τάς μάχας, μηδὲ τὰς στρατείας, μηδὲ τὰς
κινδύνους, ἐν οἷς ἦσαν ἐκείνοι λαμπροί, συμ-
βαίνει καιρὸς, ἀλλ' ἀγείε ἡσυχίαν ὑμεῖς ἐν τῇ
παρόντι, ἀλλὰ τό γε δὲ φρονεῖν αὐτῷ μι-
μῶδε· τέττε γὰρ πολλὰ χρεῖα. καὶ εἰδέν
ἐστι παραγματοδύσεσθαι, εἰ δὲ ὀχληρότερον τὸ
καλῶς φρονεῖν ἢ κακῶς. ἀλλ' ἐν τῇ ἴσῳ χρέ-
ω νυνὶ καθήκον ὑμῶν ἕκαστος, ἀν μὲν ἂ
ἐκὴν γινώσκῃ πρὸς τῷ παραγμάτων καὶ ψη-
φίζῃ, βελτίω τὰ κοινὰ ποιήσῃ τῇ πόλει, καὶ
ἀξία τῷ παρονόμων πράξῃ· ἀν δὲ ἂ μὴ δει-
φαιότερα καὶ ἀνάξια τῷ παρονόμων ποιή-
σῃ. πῶ οὖν ἐκείνοι πρὸς τέτων ἐφρόνου;
ταυτὶ λαβὼν ἀνάγνωθι, γραμματεῦ. δεῖ γὰρ
ὑμᾶς εἰδέναί, ὅτι ἐπὶ τοῖς τριῶσι ἐργοῖς ῥα-
θυμεῖτε, ὡς θάνατον κατεγνώκασιν ④ πρὸς-

ari. quod si praelia, et expe-
ditiones, et discrimina, in qui-
bus illi fuerunt splendidi, hoc
tempore non incidunt, cum
ocium nunc vos agatis, at pru-
dentiam eorum imitamini, qua
obuius est opus. neque opero-
sius est, aut molestius, sapere,
quam desipere. sed pari spacio
temporis sedens vestrum quif-
que, si quae oportet de rebus

statuerit et decreuerit, reipu-
blicae commodis consulat, et
a dignitate maiorum non de-
generabit: sin quae dedecent,
statum rerum communium de-
teriorem faciet, et indignum
maioribus. ut igitur illi in istos
fuerunt animati? haec cape,
scriba, et lege. cognoscendum
enim vobis est, vos in iis rebus
esse segnis, propter quas fontis
ca-

γονοι. λέγε ταῦτα. ΓΡΑΜΜΑΤΑ ΕΚΛΟΓΗΣ.
 ἀκρίβει, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τῶν γραμμά-
 των λεγόντων, Ἀρθμιον τὸν Πυθώναν] τοῦ
 Ζελεΐτην, ἐχθρὸν εἶναι ἔ πολεμῖον τοῦ δήμου
 τῶν Ἀθηναίων, καὶ τῶν συμμάχων, αὐτὸν ἐ-
 γνῶσθαι ἅπαν. διὰ τί; ὅτι τὸν χρυσὸν ἐκ τῶν
 Βαρβάρων εἰς τὰς Ἑλλήνας ἤγαγον. ὅκοι
 εἶναι, ὡς ἔοικεν, ἐκ τῶν ἰδεῖν, ὅτι (1) πο-
 γονοι μὴ ὑμῖν, ὅπως μὴδὲ ἄλλος ἀνθρώπων
 μὴδεὶς ἐπὶ χρήμασιν μὴδὲν ἐργάσθαι) κακί-
 τινι Ἑλλάδα, ἐφρονίζον ὑμεῖς ὅτι εἰδὲ τινι
 πόλιν αὐτῇ ὅπως μὴδεὶς τῶν πολιτῶν ἀδ-
 κήσῃ, πεσοῦσθαι. νὴ Δί, ἀλλ' ὅπως ἐπυχε τα-
 τα τὰ γράμματα ἔθηκεν; ἀλλ' ὅλης ἔστι
 ἱερᾶς τῇ ἀκροπόλεως ταυτοῖ, ἔ πολλῶν
 ευχωρίαν ἐχέσας, πρὸς τινὶ χαλκῷ τινὶ με-

capitis damnarunt maiores. re-
 cita has. LITERAE DELE-
 CTVS. auditis, Athenienses,
 hoc scripto contineri, Arthmi-
 um Pythonactis F. Zelitam, iu-
 dicatum esse inimicum et ho-
 stem populi Atheniensis et so-
 ciprum, ipsum et vniuersum
 eius genus, cur? quod aurum
 a Barbaris in Graeciam in-
 vexit. hinc apparet nimirum,

et maioribus vestris, ne quā
 quam mortalium propter pe-
 cuniam, cladem importare
 Graeciae, fuisse curae: et re-
 nec illud cauere, ne vestro-
 rum ciuium aliquis reipublicae
 iniuriam faciat. at hercule
 monumentum vtcunque collo-
 catum est? imo cum haec tota
 arx sit sacrosancta, et amplius
 spacium occupet, iuxta aeream
 illam

ΠΕΡΙ ΠΑΡΑΠΡΕΣΒΕΙΑΣ. 185

ἄλλω Ἀθλωᾶν ἐν δεξιᾷ ἔστηκεν· ἡ δὲ, δριεῖον
πόλις ἔστω τὴν βαρβάρους πολέμῳ, δόν-
των Ἑλλήνων τὰ χρήματα ταῦτα, ἀνέθηκε.
ὅτε μὲν τοίνυν ἔτω σεμνὸν ἦν τὸ δίκαιον, καὶ
ὁλοκάειν τὴν τὰ τοιαῦτα ποιεῖντας ἐνέμιον,
ἔστω αὐτῆς ἡξιοῦτο γάσεως τό, τε δριεῖον τῇ
ἐξ, καὶ αἱ καὶ τῶν τὰ τοιαῦτα ἀδικούντων π-
αυαί· νῦν δὲ, γέλως, ἄδεια, αἰσχυνή, εἰ μὴ
τὴν ἀγανταύτην ἐξουσίαν χήσειεν ὑμεῖς.

μα. Νομίζω τοίνυν ὑμᾶς, ὧ ἄνδρες Ἀ-
θλωᾶοι, ἔστω ἐν π μόνον τὴν παροχόνους μι-
αυδύοις ὁρθῶς ἀν ποιεῖν, ἀλλὰ καὶ καὶ πάλ-
α, ὅσα ἐπρατήον ἐφεξῆς. ἐπεινοί τοίνυν, ὡς
πάλιν οἱ οἱ δὲ ὅπ τὸν λόγον τῆτον ἀκηκόατε,
καλλίαν τὸν Ἰππωνίκα, τὸν ταύτην τὴν ὑπὸ
τάλιν Ἰππωνίκα εἰρήνην πρεσβύς σκληρά,

nam et magnam Mineruam,
dextram situm est, quam
victoriae memoriam Barba-
ci belli, data pecunia illa a
Graecis, respublica consecra-
ta. ac tum quidem tanti fie-
nt iustitia, tantoque studio
antes plectebantur, ut eadem
ratio et deae praemio, et ta-
um scelerum supplicio tribu-
retur: nunc autem risus, im-

punitas, dedecus, nisi vos im-
modicam istam licentiam nunc
reprimetis.

§. 41. Existimo autem recte
vos esse facturos, si non vna
tantum in re maiores, sed ex
aequo in omnibus ea imite-
mini, quae illi fecerunt. illi
igitur, quod vos omnis audi-
visse compertum habeo, Cal-
liam Hipponici F. qui legatus
ce-

ἵππου μὲν δρόμον ἡμέρας περὶ μὴ καλὰ
βαίνειν ὅππῃ τὴν θάλατταν βασιλεία, ἐν τῷ
Χελιδονέων καὶ Κυανέων, πλοῖον μακρῷ μὴ
πλεῖν, ὅππῃ δῶρα λαβεῖν ἔδοξε πρεσβύτατος
μικρῶ μὲν ἀπέκλειναν, ἐν ᾧ ταῖς δὴθυαῖς πᾶσι
τήκοντα ἐπράξαντο τάλαρα. καὶ τὶ καλῶς
ταύτης εἰρήνῃ, ἔτε περὶ τὴν, ἔθ' ὕστερον
ἔδεις ἂν εἰπεῖν ἔχοι πεποιημένῃ τῇ πόλει
ἀλλ' ἔτι τῷτο ἐσκόπου. τέττα μὲν γὰρ ἡγεῖται
τῇ ἐαυτῇ δόξῃ, καὶ τὴν τὴν πόλεως δόξαν
αἰπῶν εἶναι. ἔτι περὶ τὴν, ἢ μὴ, τὸν τρέπον
πρεσβυτοῦ. τέττον ἔν δίκαιον ἡξίου παρὶ
χεῖρος καὶ ἀδωροδόκητον, τὸν περὶ τὴν
κοινοῖς. ἐπεὶ μὲν ἔν ἔτῳ ἐχθρὸν ἡγουῖτο
τὸ δωροδοκεῖν, καὶ ἀλυσίελες τῇ πόλει, ὥστε μὴ
ὅππῃ πράξεως μηδεμιᾶς, μήτε ἐπ' ἀνδρὸς ἐπ'

celebratam illam pacem fecit,
ut nec intra spacium, quantum
cursu equi vno die confici pos-
set, rex Persarum cum exer-
citu ad mare descenderet, nec
ad Chelidonias et Cyaneas
longa naue accederet, quod in
legatione munera accepisse vi-
sus fuit, parum abfuit quin oc-
cidissent, in referendis certe ra-
tionibus L. talenta ab eo exe-
gerunt. atqui pulchriorem ea

pacem neque post, neque prius
vllam a ciuitate nostra esse fa-
ctam, quisquam dicet. verum
non illud spectabant. id enim
suae virtuti et reipublicae auc-
toritati acceptum referebant:
an vero gratis fieret, necne,
legati ingenio. ab eo enim qui
ad rempublicam esset accessu-
rus, morum integritatem et
abstinentiam flagitabant. illi
igitur ita inimicas ducebant
lat.

ἰγνεαθ' ὑμεῖς ὧ, ὧ ἄνδρες Ἀθιναῖοι, τὴν αὐ-
τὴν εἰρηνὴν ἐωρακότες, τὰ μὲν τῶν συμμά-
χων τῶν ὑμετέρων τείχη καθησκηῖαν, τὰς δὲ
τῶν πρέσβων οἰκίας οἰκοδομεῖσαν, καὶ τὰ μὲν
ἐπὶ πόλεως κτήματα ἀφηρεμυρίω, τέτοις δὲ ἄ-
λλοις ὅνους ἤλπισαν πώποτε, κησαμυρίω, οὐκ
αὐτοὶ τέτοις ἀπεκλείνατε, ἀλλὰ κατηγόρου
προσδεῖσθε, καὶ λόγῳ κενεῖτε, ὧν ἔργῳ τὰ
δικήματα πῶότες ὀρώσιν.

μβ. Οὐ τίνω τὰ παλαιὰ δὴ πῶς ἔχοι
μόνον εἰπεῖν, καὶ διὰ τέτων τῶν παλαιῶν
τῶν ὑμᾶς ἐπὶ πτωρίαν παλαιάσαι, ἀλλ'
ὅτι ὑμῶν τελευτῶν τῶν ἐπὶ ζώντων ἀνθρώπων
πολλοὶ δίκην δεδώκασιν· ὧν ἐγὼ οὐδὲ μὲν ἄλ-
λοις παλαιῶν, τῶν δὲ ἐν πρὸς σβείας, ἢ
πολὺ ταύτης ἐλάττω κακὰ τινὲς πόλιν εἰργα-

urgitiones, et reipublicae per-
niciosas, ut nec in actione vlla,
nec viro locum habere pate-
rentur: sed vos, Athenienses,
cum videritis eandem pacem
et moenia vestrorum sociorum
truxisse, et legatorum aedis ex-
truxisse, et reipublicae suas o-
pides eripuisse, istis autem ea
sperant, contulisse, non
eos occidistis, sed accusa-

tore indigetis, et verbis disce-
ptatis causam eorum, quorum
iniurias re ipsa omnes vident.

§. 42. Neque vero vetera
duntaxat referri possunt, et per
exempla vos ad ultionem inci-
tari, sed vestra aetate, qui ad-
huc vivitis, poenas dederunt:
quorum ego alios praeteribo,
eorum autem, qui propter le-
gationem, hac multo minus
nocentem reipublicae, capite
al-

σται, θανάτῳ ζημιωθέντων, ἐνὸς ἢ δυοῖν ἀπ-
 μνησθήσομαι. καὶ μοι λέγεταὐτὶ τὸ ψήφισμα
 λαβών. ΨΗΦΙΣΜΑ. κατὰ τὰ πρὸς τὸ ψήφισμα
 ὧ ἀνδρες Ἀθηναῖοι, τῶν πρέσβων ἐκείνων
 μεῖς θάνατον κατέγνωκατε· ὧν εἷς ἦν Ἐπικρά-
 τής, ἀνὴρ, ὡς ἐγὼ τῶν πρεσβυτέρων ἀκέρω, ἀπα-
 δαίθε· καὶ πολλὰ χερίσμεθ' τῇ πόλει, καὶ τῇ
 ἐκ Πειραιῶς καταγαγόντων τὸν δῆμον, καὶ ἀλ-
 λως δημοφιλὴς. ἀλλ' ὅμως ἐδὲν αὐτὸν ὠφεί-
 λησε τέτων. δικαίως. καὶ γὰρ ἐφ' ἡμῶν χε-
 ρὶν εἶναι δεῖ, τὸν τὰ τηλικαῦτα διοικεῖν ἀν-
 ἄνθρωπον, ἐδὲ τὸ πεισθῆναι περὶ λαβόντα παρ'
 ὑμῶν, εἰς τὸ μείζω δυνάσας κακουργεῖν κατὰ
 χρῆσιν· ἀλλ' ἀπλῶς μηδὲν ὑμᾶς ἀδικεῖν ἐκού-
 ρα. εἰ τίνι πῶς τέτων ἀπραχλὸν ἐστὶ τούτου,
 ἐφ' οἷς ἐκείνων θάνατον κατέγνωσαί, ἐμὲ αὖ

multati sunt, unius atque al-
 terius mentionem faciam. age
 cape hoc decretum, et recita.
 DECRETVM. ex hoc decreto,
 Athenienses, legatos illos ca-
 pitis vos condemnastis, quo-
 rum unus fuit Epicrates, ho-
 mo, ut ego e natu maioribus
 audio, frugi, et multum utilis
 reipublicae, et ex eorum nu-
 mero, qui populum e Piraeo
 reducerunt, et alioqui popu-

laris. sed tamen nihil ei ho-
 rum profuit. merito. neque e-
 nim ex semisse bonum opor-
 tet esse eum, qui tanta negotia
 suscipit, nec si fides ei adiun-
 gatur a vobis, ea abuti ad ma-
 iorum scelerum licentiam; sed
 plane vos nulla iniuria de in-
 dustria afficere. si quid igitur
 eorum isti non perpetrarunt
 propter quae illi capitis sum-
 damnati, me iam occidite. rem-
 autem

ΠΕΡΙ ΠΑΡΑΠΡΕΣΒΕΙΑΣ. 189

δοκλείναι εἴηδῃ. σκοπεῖτε γάρ. ΕΠΕΙΔΗ ΠΑΡΑ-
 ΤΑ ΓΡΑΜΜΑΤΑ ΦΡΩΝ ΕΠΡΕΣΒΕΤΕΣΑΝ ΕΚΕΙ-
 ΝΟΙ ΚΑΙ ΤΟ ΨΗΦΙΣΜΑ. ἢ τῷτ' ἐστὶ τῶν ἐγκλη-
 μάτων τὸ πρῶτον. ἔτσι δὲ αὐτὰ πρὸς τὰ γράμ-
 ματα; αὐτὸ μὲν ψήφισμα Ἀθιναῖοις, καὶ
 τοῖς Ἀθιναῖων συμμάχοις εἶναι κελδίς τινα
 εἰρῆνῃ. ἔτσι δὲ Φωκέας ἐκασπὸνδρας ἀπέφηναν;
 ἢ τὸ μὲν ψήφισμα αὐτὸ ἀρχοντίας ὀρεκουῦ τῆς
 ἐν ταῖς πόλεσιν. ἔτσι δὲ ἔς τὸ Φίλιππον αὐ-
 τοῖς προσέπεμψε, τέτοις ὥρεκωσαν; ἢ τὸ μὲν
 ψήφισμα ἔδωκε μόνους ἐντυγχάνειν Φι-
 λίπῳ. ἔτσι δὲ ἔδωκε ἐπαύσαντο ἰδὲ χρημα-
 τίζοντες; ΚΑΙ ΗΛΕΓΧΘΗΣΑΝ ΤΙΝΕΣ ΑΥΤΩΝ
 ΕΝ ΤΗ ΒΟΥΛῃ ΟΤ ΤΑΛΗΘΗ ΑΠΑΓΓΕΛΛΟΝ-
 ΤΕΣ. ἔτσι δὲ γε καὶ ἐν τῷ δήμῳ καὶ ὑπὸ
 τῷ; τῷτο γάρ ἐστι τὸ λαμπρὸν ὑπὸ αὐτῶν

autem ita confiderate. cym
 CONTRA LITERAS inquit
 LEGATIONEM OBIERINT
 ILLI ET DECRETVM. atque
 hoc primum crimen est. an
 vero isti non contra literas?
 nonne decretum iubet pacem
 ad Atheniensis et ad Atheni-
 ensium socios pertinere; isti
 autem Phocenses foedere ex-
 cluserunt? nonne decretum
 iureiurando adigi vrbium ma-

gistratus; isti autem, quos Phi-
 lippus ad ipsos miserat, iureiur-
 ando adegerunt? nonne de-
 cretum nusquam solos cum
 Philippo colloqui; isti autem
 priuatim cum eo agere nun-
 quam destiterunt? QUIDAM
 EORVM IN SENATV FALSAE
 RENVNCIATIONIS SVNT
 CONVICTI. at isti apud popu-
 lum: et a quo? (id enim il-
 lustre est) a rebus ipsis. nam
 eorum

τῶν πραγμάτων. οἷς γὰρ ἀπήγειλαν ἔτοι,
 πάντα δῆπε γέγονε τάναντία. ΟΥΔΕ ΕΠΙΣ-
 ΤΕΛΛΟΝΤΕΣ ΦΗΣΙ ΤΑ ΑΛΗΘΗ. ἔκου ὁὐδὲ
 ἔτοι. ΚΑΙ ΚΑΤΑΨΕΤΑΔΟΜΕΝΟΙ ΤΩΝ ΣΥΜΜΑ-
 ΧΩΝ ΚΑΙ ΔΩΡΑ ΛΑΜΒΑΝΟΝΤΕΣ. ἀντὶ μὲν
 τοίνυν ἔ' καλαψύδεας, πανελῶς λυπολῶ-
 κότες· πολλῶ ἢ δὴ περὶ τῆτο τοῦ καλαψύ-
 σαδ' δεινότερον· ἀλλὰ μὴν, ὑπερ γέ' ἔ' δ' ἄρα
 εἰληφέναι, εἰ μὲν ἤρηνοντο, ἔξελέγχειν τὸ λο-
 πὸν ἂν ἦν, ἐπεὶ δὲ ἢ ὁμολογῶσιν, ἀπάγειν δὲ
 σου παροῖκε. τί οὖν, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τέ-
 των ἔτως ἐχόντων, ὑμεῖς ἐκείνων τῶν ἀνδρῶν
 ὄντες, ④ ἢ καὶ πινες αὐτῶν ἐπὶ ζῶντες, ὑπο-
 μνῆτε τὸν μὲν δ' ἐργέτω ἔ' δῆμα, καὶ τῶν ἐκ
 Πειραιῶς, Επικράτη, ἐκπεσεῖν καὶ κολαδῆναι,
 καὶ πάλιν πρῶτον Θρασύβηλον ἐκείνον, τὸν

eorum renunciationi euene-
 runt omnia sane contraria. NEC
 VERA inquit SCRIPSERUNT.
 at nec isti. ET IN SOCIOS
 inquit MENTITI SUNT ET
 MVNERA ACCEPTAVNT.
 isti vero non in eos mentiti
 sunt, sed funditus eos perdi-
 derunt. id quod multo est men-
 daciis acerbius. iam de largi-
 tionibus, si se accepisse mu-
 nera negarent, restaret, ut

convincerentur, cum autem
 facti sint, in cruciatum abrep-
 tos oportebat. quid igitur, A-
 thenienses? cum haec ita sint,
 cum vos illis viris prognati,
 partim etiam ex illorum nu-
 mero sitis superstites, com-
 mittetis ut de republica bene-
 meritis, et populi ex Piraeo
 reductor Epicrates, urbe pul-
 sus poenas dederit, cum rur-
 sus, dudum Thrasybulus ille,
 Thra-

ΠΕΡΙ ΠΑΡΑΠΡΕΣΒΕΙΑΣ. ΙΘΕ

Θρασυβύλου ὁ δημοτικῶς υἱόν, καὶ ἀπὸ Φυλῆς
καταγαγόντος τὸν δῆμον, τάλαντα δέκα ὠφλη-
κέναι, καὶ τῷ ἀφ' Ἀρμοδίου καὶ Αἰσυργείτονος,
ὅτι τῷ τὰ μέγιστα ἀγαθὰ ὑμᾶς ἐργασαμένων,
ὅς νόμῳ διὰ τὰς δυνεργείας, αἷς ὑπῆρξαν εἰς
ὑμᾶς, ἐν ἅπασιν τοῖς ἱεροῖς, ἐπὶ ταῖς θυσίαις,
πονδῶν, ὅτι κρατήρων κοινωνῶνς πεποίηδε, καὶ
ἰδέειε ὅτι πᾶντε ἔξιστε τοῖς ἥρωσι, καὶ τοῖς θε-
οῖς, τούτοις μὲν πάντας τὴν ἐκ τῷ νόμων
δικίῳ ὑπερχηκέναι, καὶ μήτε συγχινώμην, μήτε
ἄλλῃ, μήτε παιδία κλάοντα, ὁμώνυμα τῷ
δυνεργετῶν, μήτ' ἄλλο μηδὲν αὐτὸς ὠφεληκέ-
ναι τὸν ὃν Ἀτρεμήτε ὁ γραμματικῶς, καὶ Γλαυ-
κοθέας, τὸν δὲ διάσοις σωμαγέσης, ἐφ' οἷς ἐ-
τέρα τέθηκεν ἱερεῖα, τῶτον ὑμεῖς λαβόντες, τὸν
τῷ τοιούτων, τὸν εἰδὲ καθ' ἐν χρήσιμον τῇ πό-

autem
abrep-
ur, A-
a sint,
ognati,
m nu-
com-
bene-
Piraeo
e pul-
m rur-
us ille,
Thra-

Thrasymbuli hominis popularis
lius, eius qui populum e
hyle reduxit, talentis decem
et multatus, cum quidam ex
Armodii et Aristogitonis po-
teris, et eorum qui maxima
a vos beneficia contulerunt,
uos lege ob beneficentiam
ega vos in omnibus fanis, in
sacrificiis, libationum et po-
alorum participes effecistis,
uos celebratis et colitis pari

cum heroibus honore, et diis:
cum igitur hi quidem omnes,
poenas legibus dederint, cum
neque venia, neque misericor-
dia, neque plorantes pueri,
nomina eorum qui bene de
republica sunt meriti, referen-
tes, neque quicquam aliud eis
profuerit: Atrometi literatoris
et Glaucothaeae, coetus bac-
chantium ductantis filium, ob
quod factum alia sacrificula

oc-

λαι, ὅκ' αὐτὸν, οὐ πατέρα, ὅκ' ἄλλον ἐδέξατο
 τῷ τέτῳ, ἀφῆσθαι; ποῖο γὰρ ἱππῶ, ποῖο
 τεύχεος, ποῖα στρατεία, ποῖα χορηγία, τίς
 χορὸς, τίς λειψυγία, τίς εἰσφορὰ, τίς δύνουσι
 ποῖο κίνδυνον, τί τέτων ἀποδόντων, ὅ
 πολλὰ χρέω γέγονε πρὸς τέτων τῇ πόλει;
 καίτοι, καὶ εἰ ταῦτα πάντα ὑπῆρχεν, ἐμῆν
 ὅ μὴ περσινῶ, τὸ, δικαίως, καὶ περὶ κα
 πρεσβυκέναι, ἀπολωλέναι δὲ τοῦ περσινῶ
 αὐτῶ εἰ ὅ μήτε ταῦτα, μήτε ἐμῆν, ἐπὶ μὲν
 ῥήσεσθε; ὅκ' ἀναμνησθήσεσθε, ὅν ὅστις κατὰ
 γορῶν ἔλεγε Τιμάρχου; ὡς ἐδέν ἐστιν ὄφελος
 πόλεως, ἢ τίς μὴ νόμος ὅτι οὐδὲ ἀδικουῦτα
 ἔχῃ, ἐδὲ πολυλείας, ἐν ἣ συγγνώμη καὶ πρὸς
 γελία τῶν νόμων μεῖζον ἰσχύουσιν. ἐδὲ ἐλεῖν
 ὑμᾶς ἔτε τι μῆτε δαῖν τι Τιμάρχου

occisa est, eum vos nacti,
 prognatum talibus, nulla ex
 parte reipublicae utilem, non
 ipsum, non patrem, non alium
 ullum eius necessarium, dimit-
 tetis? quis enim equitatus,
 quae classis, quae expeditio,
 quae aedilitas, qui coetus, quod
 munus, quod tributum, quae
 beneuolentia, quod pericu-
 lum, quid horum omnium ab
 omni memoria praestitum est

ab istis reipublicae? atqui
 illa praestitissent omnia, neque
 tamen eis recte et gratuito le-
 gationis obitae laus accederet
 interfici eum utique deceret
 quod si neque haec, neque illa
 non punietis? non reminiscet
 mini quid in accusando Ti-
 marchus dixerit? nullum esse
 usum ciuitatis, quae neru-
 contra facinorosos non habeat
 neque reipublicae, in qua ve-

ΠΕΡΙ ΠΑΡΑΠΡΕΣΒΕΙΑΣ. 193

γραῦν γυναικα, ἔτε τὰ παῖδια, ἔτε ἄλλον
 ἐδύνα, ἀλλ' ἐκείνο ὁρᾷν, ὅτι εἰ παρήσειε τὰ
 πῶν νόμων, καὶ τὰ τ' πολιτείας, ἔχ' ἀνέσειε
 οὐδ' ὑμᾶς αὐτὰς ἐλεήσονται. ἀλλ' ὁ μὲν τα-
 λαίπωρος ἄνθρωπος ἡπίμων, ὅτι τοῦτον εἰ-
 δὲν ἀδικουῦντα· τέτω δ' ἀθώω δώσειε εἶναι;
 διὰ τί; εἰ γὰρ πᾶσι πῶν εἰς ἑαυτὰς ἔξαμαρτα-
 νόμων πληκαύτῳ ἡξίωσε δίκῃ Αἰχίνης λα-
 βεῖν, πᾶσι πῶν εἰς τὰ τ' πόλεως πληκαύτα
 ἡμαρτηκότων, ὧν εἰς ὅσον ὧν ἔξελέγχετο, πη-
 λικῶν ὑμᾶς παρήσειε λαβεῖν, τὰς ὁμωμοκό-
 τας καὶ δικάζοντας; νῆ Δί'. ④ νέοι γὰρ ὑμῶν
 οὐδ' ἐκείνον ἔσονται τὸν ἀγῶνα βελτίους; ἔκθ' ὅ-
 τε διὰ τόνδε ④ πολιδυόμηναι, οὐδ' ὧν τὰ μέ-
 γιστα κινδυνεύει τῇ πόλει. παρήσειε καὶ καὶ τὰς
 τῶν φρενίτιζον. ἵνα τίνῃ εἰδῆτε, ὅτι καὶ τῆτον

nia et deprecatio plus valeant
 legibus. neque vos misericordia
 moveri oportere matris Timar-
 chi, senis mulieris, nec puero-
 rum, nec denique cuiusquam,
 sed illud spectandum, si legum
 et reipublicae curam abieceri-
 tis, qui vestri misereatur, in-
 venturos esse neminem. ille igitur
 infelix homo ignominia
 notatus est, quod istius scelera
 vidit: isti autem impunitatem

concedetis? cur? nam si ab iis
 qui in se ipsi deliquerunt, tan-
 tas poenas expetiit Aeschines,
 quid in eos, qui tantis in rebus
 reipublicae nocuerunt, quo-
 rum istum vnum esse constat,
 a vobis iuratis iudicibus erit
 statuendum? at hercule ado-
 lescentes propter illud iudici-
 um vobis erunt meliores? pro-
 pter istum autem ii qui ver-
 santur in republica, per quos

ἀπώλεσε τὸν Τίμαρχον, ἐ, μα Δία, ἐχὶ τῶν
 ὑμέτερον παίδων, ὅπως ἔσονται σώφρονες,
 παρορῶν· εἰσὶ γὰρ, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, ἐ νῦν
 σώφρονες, μὴ γὰρ ἔτω ἥρως κακῶς τῇ πόλει,
 ὥςτε Αφορήτης καὶ Αἰσχίνης σωφρονησάντων δειπλῶσαι
 τὰς νεωτέρους· ἀλλ' ὅτι βελούτων ἐγγραφῶν
 ἂν τις ὡς Φίλιππον ὅπλα ἄγων ἄλλῳ, ἢ σκληρῶς
 τεινεῖται, θούρατον εἶναι τὴν ζημίαν. σημεῖον
 δέ. πόσον γὰρ ἐδημηγόρει χρόνον Τίμαρχος
 πολὺν. ἐκὼν γάρ τ' ἐτον ἦν Αἰσχίνης ἀπὸ τοῦ ἐν τῇ
 πόλει, καὶ ἐδὲ πώποτε ἠτανάκησεν, ἐδὲ δεινὸν
 ἠγήσατο εἶναι τὸ πρᾶγμα, εἰ ὁ τιετὸν λέγει
 ἕως εἰς Μακεδονίαν ἐλθὼν, ἑαυτὸν ἐμίσθωσι.
 λέγε δὴ μοι τὸ ψήφισμα λαβὼν αὐτὸ τὸ τῶν
 Τιμάρχου. ΨΗΦΙΣΜΑ. ὁ μὲν τοίνυν ὑπὲρ
 μὲν γράψας, μὴ ἄγειν ἐν τῷ πολέμῳ παρὰ

in summum ciuitas discrimen adducitur. est autem et horum habenda ratio. ut autem sciatis, ab isto etiam hunc Timarchum euersum esse, non ita me dii ament de liberis vestris, quo illi essent modesti, sollicito (sunt enim, Athenienses, iam nunc modesti: absit ut eo loci respublica redigatur, ut Aphobeto et Aeschine censoribus indigeat, absit) sed quod ille senator scripsit, si

quis conuincatur, arma vexillum ad Philippum, aut armamentum trirremium, morte mulctandum. cuius rei hoc signum est? nam quamdiu concionatus fuerit Timarchus? diu. eo igitur omni tempore in republica fuerit, Aeschines, et nunquam aegritulit, aut graue esse duxit, homo illis moribus, concionari haberet, donec in Macedonia profectus, seipsum mercede locauit. age, ipsum Timarchum decre-

Φίλιππον ὄπλα, εἰ ᾗ μὴ, θανάτῳ ζημιῶσθε,
ἀπόλωλε, καὶ ὑβρεῖσαι· ὁ ᾗ καὶ τὰ πάντων ὑμετέρων
συμμάχων ὄπλα ἐκείνῳ παρὰ δ' ἑστέον, κα-
πηγόμεναι, καὶ παρὰ πορνείας ἐλεῖν, ὡς γὰρ καὶ θεοὶ,
δυοῖν μὴ κηδεσθῶν παρεστηκότων, εἰς ἰδόντες
ἀν' ὑμεῖς δυνάμεσθε, Νικίᾳ τε εὖ βδελυγῆ,
ὅς ἐαυτὸν ἐμίσθωσεν εἰς Αἴγυπτον Χαβρία, ὅς
καὶ παρὰ Κηρυβίων, ὅς ἐν ταῖς πομπαῖς
ἀνδ' εὖ παρὰ κωμάζει. καὶ τί ταῦτα;
ἀλλὰ τὸν ἀδελφὸν ὄρων Αφόβητον. ἀλλὰ
θῆτα ἄνω ποταμῷ ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ πωλύτες
οἱ ④ παρὰ πορνείας ἐρρύησαν λόγοι.

μγ. Καὶ μὴν εἰς ὅσῳ ἀπμίαν τὴν πόλιν
ὑμῶν ἡ τέταρτος πορνεία, καὶ ψευδολογία κα-
ταστήσασα ἕχθρὰ πάντα τὰ ἄλλα ἀφείας, ὁ πάν-
τες ὑμεῖς ἴδε, ἐξω. πρὸς τὴν μὴ γὰρ, ὡς ἄνδρες

secretum cape, et recita. DE-
CRETVM. qui igitur pro vo-
bis decreuit, ne belli tempore
ad Philippum arma ferrentur,
in quis fecisset, capitale fore,
periit, et contumelia est affe-
ctus, iste autem, qui, et ve-
torum sociorum agna illi tra-
didit, accusat, et de stupro dis-
perit, pro diuino atque homi-
um fidem, duobus suis affi-
sistentibus, quibus con-
spectis vos exclamaretis, Nicia

illo vaecordi, qui se in Ae-
gypto mercede locauit Cha-
briae, et homine execrando
Cerybione, qui in festis ab-
que persona comessatur. sed
quid haec dico? atqui fratrem
eius videat Aphobetum. sed
illa die profecto omnes de im-
pudicitia orationes aduerso,
quod aiunt, amni fluxerunt.

§. 43. Verum quanta igno-
minia rempublicam vestram i-
stius improbitas et mendacitas

196 ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ

Αθηναῖοι, τί παρ' ὑμῖν ἐψήφισαι, τῷτο ἐπε-
 τήσεν ④ ἄλλοι πάντες Ἕλληες· νυνὶ δὲ δὴ φε-
 ρεχόμεθα ἡμεῖς, τί δέδοκται τοῖς ἄλλοις σκο-
 πουῦτες, καὶ ὠτακουσούτες, τί τὰ τῶν Αἰ-
 κιδῶν; τί τὰ τῶν Ἀμφικτυόνων; ποῖ πάρε-
 ισι Φίλιππος; ζῇ, ἢ τέθνηκεν; οὐ τριαυτά-
 ποιουσιν; ἐγὼ δὲ εἰ δέδοικα, εἰ Φίλιππος ζῇ,
 ἀλλ' εἰ τὸ πόλεως τέθνηκε τὸ τῆς ἀδικήσας
 μισεῖν, ἔτι πμωρεῖα. εἰ δὲ φοβεῖ με Φίλιππος,
 ἀντὰ παρ' ὑμῶν ὑγαίνει, ἀλλ' εἰ παρ' ὑμῶν
 ἀδεια γήσεται τοῖς παρ' ἐκείνους μισθαρνεῖν
 βυλομήδοις, καὶ σωερεῖσιν πνευ τῆτοις τῶν ὑφ'
 ὑμῶν πεπισδυμένων, καὶ πάντα τὸν ἔμπροσθεν
 χρόνον ἀνέμφοι μὴ περᾶν ὑπὲρ Φιλίπ-
 πον, νυνὶ ἀναθήσονται ταῦτα φοβεῖ με. τί γὰρ
 δὴ ποιεῖ, Εὐεργέτης, Ηγησίλεως μὲν κεινομήτης,

affecerit, omnibus relictis ce-
 teris, quod nostis omnes vos,
 id dicam. olim, Athenienses,
 quid a vobis decretum esset,
 obseruabant alii Graeci omnes:
 nunc obambulamus nos, quid
 visum sit aliis, speculantes, at-
 que auscultantes, quid Arca-
 des? quid Amphictyones? quo
 proficiscatur Philippus? vivat-
 ne? an obierit? nonne ita
 facimus? ego vero id non ve-
 reor, an viuat Philippus: il-

lud vereor, ne reipublicae o-
 dium in facinorosos et vindic-
 ta obierit. neque mihi ter-
 rori est Philippus, si vos san-
 citis, sed si a vobis impunita
 proponetur iis, qui illi me-
 cede seruire non recusant,
 illis quidam patrocinabuntur
 quibus vos fidem habetis, si
 qui omni superiore tempore
 negarunt se causam Philippi
 agere, nunc suggestum con-
 scendent: haec mihi terro-
 sunt.

ὅς ἀνεψιός ἐστί σοι, καὶ Θρασυβέλω πρῶτον, τῷ
 Νικηράτῃ θείῳ, ὅτι μὲν τῆς πρώτης ψήφου
 ἐπὶ ὑπακῆσαι καλὸς ἦν ἠθέλησας, εἰς τε τὸ
 πῆμα ἀναβὰς, ὑπὲρ μὲν ἐκείνων ἐπὶ ὅπῃ
 ἔλεγες, ἐδέεα ὅτι πῶν δικαστῶν συγγνώμῃ ἔχων
 τοι εἶτα ὑπὲρ μὲν συγγενῶν καὶ ἀναγκαίων
 ἀνθρώπων ἐκ ἀναβαίνεις, ὑπὲρ Αἰχίνῃς ὅτι ἀνα-
 ἔστη; ὅς, ἡνίκα ἔκρινεν Αἰετοφῶν Φιλόνηκον,
 καὶ δι' ἐκείνους πῶν σοὶ πεπραγμένων κατηγορεῖ,
 συγκατηγορεῖ μετ' ἐκείνους σὺ, καὶ τῶν ἐχθρῶν
 πῶν σὺν εἰς ἐξηλάζετο· ἐπειδὴ ὅτι σὺ μὲν του-
 τουτοὺ δέξαμεθα, καὶ φήσας καταβαίνειν εἰς
 Πιραεῖα δεινὴν ἦδη, καὶ χεῖματα εἰσφέρειν, καὶ τὰ
 θεωρικὰ στρατιωτικὰ ποιεῖν, ἢ χειροτονεῖν, ἃ
 πωεῖπε μὲν ὅτι, ἔγραψε ὅτι ὁ βδελυρὸς Φι-
 λοκράτης, ὅτι ὧν ἀντὶ καλῆς αἰχρᾶς συνέβη

icae o
 vind
 hi ter
 os fan
 punit
 li mer
 fant,
 buntur
 tis, si
 tempor
 Philipp
 n con
 terror
 sunt

sunt. nam cur tandem, Eu-
 pole, Hegesileo reo, qui con-
 obrinus tuus est, et Thrasyl-
 olo dudum Nicerati auun-
 culo, cum prima suffragia fer-
 entur, aduccatus esse, cum
 citare, noluisti, et ad litis
 estimationem progressus, nec
 pro illorum defensione dixisti
 quicquam, et iudices preca-
 tus es, ut veniam tibi darent:
 tane, cum hominibus cognat-
 is et necessariis non patrocini-

neris, Aeschini patrocina-
 ris? qui, cum Aristophoro reum
 ageret Philonicum, et per il-
 lum tua acta accusaret, una
 cum illo te accusabat, et in
 inimicorum tuorum subselliis
 versabatur; postquam autem
 post istos oratione habita affir-
 masti, aut iam in Piraeum
 esse descendendum, et pecu-
 niam conferendam, et thea-
 tralem in militarem conuer-
 tendam, aut iubenda quae et
 iste

198 ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ

ἡμέας τὴν εἰρήνην, ἔτοι δ' ἐπειδὴ τοῖς μὲν
ταῦτα ἀδικήμασι πάντα ἀπολωλέκασι, π
νικαδτα δὴ δήλασαι; ἔ ἐν μὲν πρὸ δήμῳ κα
πυγορῶν Φιλίππου, καὶ καὶ τῶν παίδων ὠμνυε
ἢ μὲν ἀπολωλέναι Φίλιππον, ἀν βέληται
νῦν ὃ βοηθήσεις τέτῳ; πῶς οὖν ἀπολείτα
ὅταν τὰς παρ' ἐκείνῃ δωροδοκῶντας σὺ σώζῃς
πὶ γὰρ δήποτε, Μυροκλέα μὲν ἐκείνας, εἰ πῶς
τῶν τὰ μέταλλα ἐωνηδύων εἰκοσιν ἔξελξε
δραχμας παρ' ἐκάστου, καὶ Κηφισοφῶντα γε
φίλῳ ἱερῶν χρημάτων ἐδίωκες, εἰ τρεσὶν ὕψ
ρον ἡμέραις ἔπῃ τὴν τράπεζαν ἔθηκεν ἐπὶ
μνᾶς τὰς ὃ ἐχούσας, ὁμολογῶντας, ἔξελξε
χοιρῶν ἐπαυτοφώρῳ ἔπῃ πρὸ πάντων συμμα
χων ὀλέθρῳ ταῦτα πεποιηκότας, τέτους
κρίνεις, ἀλλὰ ἔ σῶζεις κελδύεις; καὶ μὴν, ὅ

iste defenderat, et nefarius
Philocrates decreuerat, unde
factum est, ut pro honesta
pace pax turpis fieret, post-
quam igitur isti, perpetratis
postea sceleribus omnia perdi-
derunt, tum demum in gra-
tiam rediisti? cum pro con-
cione Philippum infeceris, et
per liberos tuos iuraris, haud
dubie periturum Philippum, si
populus velit: nunc isti opitu-
laberis? qui peribit igitur, si
eos quos ille corrumpit largi-

tionibus, tu seruaris? nam cum
tandem Myroclelem accusabas
quod a singulis eorum qui me-
talla redemerant, vicenas dra-
chmas exegisset? cur Cephi-
sophontem sacrilegii reum ag-
gas, quod triduo post statum
diem septem minas numeras-
set? eos vero qui habent, fa-
tentur, conuicti sunt, palam
que deprehenso fecisse illa
sociorum perniciem, eos non
modo non accusas, sed et ser-
uari iubes? atqui haec est
form

ταῦτα μὲν ἐστὶ φοβερά, καὶ παρνοίας, καὶ φυ-
λακῆς πολλῆς δεόμενα· ἐφ' οἷς δὲ ἐκείνους σὺ
ἐκρινας, γέλωτος, ἐκείθεν ὁψέσθαι. ἦσαν ἐν Ἡλιοδ
ἐλέπουντες τὰ κοινὰ πνές; καὶ μάλα εἰκός γε.
ἦσαν ἔν ὅς τις μελέχεν αὐτόδι νῦν τέτων ἔ
καταλῦσαι τὸν δῆμον; οὐδὲ εἰς. τί δέ; ἦσαν
τε ἦν Ολυμπῶ, τοιῶτοί πνές ἄλλοι; ἐγὼ
οἶμαι. ἄρ' ἔν δια τέτοις ἀπώλετο Ολυμ-
πος; οὐ. τί ἔν; Μεγάρις οὐκ οἶεσθ' εἶναι πνα
ἐλέπην, καὶ παρεκλέγοντα τὰ κοινὰ; ἀνάγκη
πρόφηνε. τίς οὖν αἵτις αὐτόδι νῦν τέτων
τῶν συμβεβηκότων πραγμάτων; οὐδὲ εἰς.
ἀλλὰ ποῖοι, καὶ πνές εἰσιν ④ τὰ πλικάυτα,
καὶ τοιαῦτα ἀδικεῖντες; ④ νομίζοντες αὐτὰς
ἐξόχρους εἶναι, ἔ Φιλίππου ξένοι, καὶ φίλοι
ν, οἱ περσαλορθεύεσθαι, ④ στρατηγῶν τε, καὶ περσα-

nam cum
cusabam
qui me
nas dra
Ceph
um ag
t stat
numera
ent, fa
palam
e illa
eos ne
ed et fe
naec. el
form

armidabilia, et magnam re-
quirere prudentiam et cautio-
nem, ea vero, quorum tu illos
recusasti, ridicula, inde per-
ficietis. fueruntne Elide qui-
um aerarii depeculatores? o-
nino probabile est fuisse. an
ero quisquam eorum auctor,
iutorue fuit abrogandi status
popularis? nullus. quid? fue-
runtne Olyntho incolumi alii
idam tales? equidem, opi-
or. nunquid per istos periit
Olynthus? non. quid igitur?

Megaritis nonne putatis aliquem
fuisse peculatorem, et ex ae-
rario surripientem? non aliter
fieri potest, palamque factum
est. quis igitur ibi auctor fuit
rerum, quae nunc illic acci-
derunt? nemo horum. quales
igitur, et qui sunt, qui tanta
et talia facinora designent?
qui se dignos esse putant, qui
Philippi hospites et amici ap-
pellentur, quibus exercitus et
summa rerum creduntur, qui
prae se multitudinem despi-
ciunt.

σίας ἀξιέμενοι, ὃ μείζους τῶν πολλῶν οἴομε-
 νοι δεῖν εἶναι. ὃ Περύλαος ἐκρίνετο ἐναγχῶς
 ἐν τοῖς Μεγάροις ἐν τοῖς τελακοσίοις, ὅτι
 πρὸς Φίλιππον ἀφίκετο, καὶ παρελθὼν Πτοι-
 όδωρος αὐτὸν ἐξητήσατο, καὶ πλεῖτον, ἢ ἡμῶν
 καὶ δόξῃ πρῶτος ὢν Μεγαρέων, καὶ πάντων ὡς
 Φίλιππον ἐξέπεμψε; καὶ μὴ ταῦτα, ὃ μὴ
 ἦκεν, ἄγων τὰς ξένοισι, ὅδ' ἐνδὸν ἐτύρβητε
 αὐτά. ὃ γὰρ ἐστίν, ὅτι ἐστὶ ὃ, ἢ τῶν παρόντων
 μᾶλλον δὲ λαβεῖσθαι δεῖ, ἢ τὸ, μείζων τινὰ τῶν
 πολλῶν εἶναι γίγνεσθαι. μή μοι σωζέσθω, μηδὲ
 ἀπολλύσθω μηδεὶς, ὃν εἶναι ὃ δεῖνα βέλῃ, ἀλλ'
 ὃν εἶναι τὰ πεπραγμένα σώζῃ, καὶ τὴν δούλειαν
 τέττω τῷ πρῶτον καὶ ψήφου παρ' ὑμῶν ὑπαρ-
 χέτω τυγχάνειν. τέττω γὰρ ἐστὶ δημοτικόν.

μδ. Ἐτι τοίνυν, πολλοὶ παρ' ὑμῶν ἐπὶ κα-

ciunt. nonne Megaris Peri-
 laus nuper apud trecentos cau-
 sam dixit, quod ad Philippum
 venisset, Ptaeodorus autem pro-
 gressus pro eo deprecatus est,
 et genere, et opibus, et aucto-
 ritate princeps Megarensium,
 eumque ad Philippum remisit?
 post, ille conductitios milites
 adduxit, alter intus talia in-
 struxit. non enim est, non
 quicquam est rerum omnium,

quod magis sit cauendum
 quam ne quem vulgo mai-
 rem fieri patiamini. ne mil-
 sit incolumis, neque vero per-
 eat quisquam, certi cuiusdam
 arbitrato, sed is quem fac-
 sua tuentur, contraque, ut in
 et aequum est, in istum sen-
 tentia feratur. hoc enim per-
 pulare est.

§. 44. Iam saepe accidit,
 pro ratione temporum, quidam
 apud v-
 et Call-
 oho, D-
 iquiore
 guli pri-
 apud po-
 em, ad
 nemo v-
 el iur-
 taque n-
 hanc en-
 esse cau-

ΠΕΡΙ ΠΑΡΑΠΡΕΣΒΕΙΑΣ. 201

ῥῶν γεγόνασιν ἰσχυροί, Καλλίστρατος ἑκείνος,
αὐτοῖς Αἰετοφῶν, Διόφαντος, τέτων ἑτέρου
πρότερον. ἀλλὰ πᾶς τέτων ἕκαστος ἐπρώ-
τουν; ἐν τῷ δήμῳ. ἐν ᾧ τοῖς δικασταῖς,
ἑδὲς πῶς μέχρι τῆς ἡμέρας ὑμῶν, ἑδὲ
τῶν νόμων, ἑδὲ τῶν ὅρκων κρείττων γέγονε.
μὴ εἶναι μηδὲ νῦν τέτον ἐάσπε. ὅτι γὰρ
ταῦτα φυλάττοιτε ἀνὰ εἰκότως μᾶλλον ὑμεῖς,
ἢ τέτοις πισθούσιν, τῶν θεῶν ὑμῖν μαντεῖαν
ἀναγνώσομαι, οἳ περὶ αἰὲς σώζετε τὴν πόλιν
πολλὰ τῶν προεσηκότων μᾶλλον. λέγε τὰς
μαντείας. ΜΑΝΤΕΙΑΙ. ἀκείε, ὦ ἄνδρες Α-
θηναῖοι, τῶν θεῶν, οἷα ὑμῖν προλέγασιν; εἰ
ὑμῶν εἶναι πολέμουσιν ὑμῶν ταῦτ' ἀνηγή-
μασι, τὰς στρατηγὰς λέγασιν φυλάττειν πο-
λέμους γὰρ εἰσιν ἡγεμόνες. ④ στρατηγοί. εἰ ᾧ

apud vos multum potuerint,
ut Callistratus ille, ut Aristo-
pho, Diophantus, alii his an-
tiquiores. sed ubi horum sin-
guli principatum tenuerunt?
apud populum. in iudiciis au-
tem, ad hodiernum usque diem
nemo vel vobis, vel legibus,
vel iureiurando plus valuit.
itaque nec istum nunc sinatis.
hanc enim rem vobis magis
esse cauendam, quam istis fi-

dendum, ut sciatis, responsa
deorum vobis recitabo, qui
semper multo magis rempu-
blicam tuentur, quam ipsi ma-
gistratus. recita oracula. ORA-
CVLA. auditis, Athenienses,
qualia dii vobis praedicant?
qui, si belli tempore vobis haec
respondissent, imperatores ca-
vendos esse vobis monuissent
(belli enim duces sunt impe-
ratores) at pace facta, reipu-
blica

πεποιημένων εἰρήνῃ, τοὺς ἐπὶ τῇ πολιτείᾳ
 ἐφεισηκότας. ἔτοι γὰρ ἡγῶμαι, τέτοις πείθεσθαι
 ὑμεῖς, ὑπὸ τέτων δέος ἐστὶ μὴ ᾧδρακρεαθῆτε.
 καὶ τὴν πόλιν δεῖν σωέχειν. Φησὶν ἡ μεθυρία,
 ὅπως ἂν μίαν γνώμην ἔχωσιν ἅπαντες, καὶ
 μὴ τοῖς ἐχθροῖς ἡδονὴν ποιῶσι. πότερον γὰρ
 οἶεσθαι, ὡς ἄνδρες Αθῆναιοι, τὸν τσαύτα κακὰ
 ἐργασμῶν, σωθέντα, ἢ δίκην δόντα, ἡδονὴν
 Φιλίππῳ ποιῆσαι; ἐγὼ μὲν οἶμαι σωθέντα
 Φησὶ δέ γε ἡ μεθυρία, αἰεὶ δεῖν, ὅπως ἂν μὴ
 χαίρωσιν ④ ἐχθροὶ, ποιῶν. ἅπασιν τοίνυν
 μιᾷ γνώμῃ ᾧδρακελδύε) κολάζειν τὰς ὑπερ-
 βετηκότας πὶ τοῖς ἐχθροῖς, ὁ Ζεὺς, ἡ Διώνη,
 παύτε ④ θεοί. ἔξωθεν ④ ᾧπιδελδύοντες,
 ἐνδοθεν δὲ ④ συμπράττοντες. ὅκῃ τῶν ᾧπ-
 ιδελδύων μὲν ἔργον, τὸ δίδόναι τῶν συμ-

blicae gubernatores. hi enim
 duces sunt, his vos paretis, ab
 his periculum est, ne decipi-
 amini. urbem porro coniun-
 gendam esse monet oraculum,
 ut omnes consentiant, neque
 hostibus voluptatem praebeant.
 utrū igitur putatis, Atheni-
 enses, eum qui tot scelera per-
 petrauit, conservatum, an mul-
 ctatum, voluptatem Philippo

praebiturum? equidem opinor
 conservatum. aliter autem o-
 raculum, semper esse curan-
 dum ne hostes gaudeant. o-
 mnis igitur hortatur vno ani-
 mo, ad puniendos eos qui alii
 quid officii hostibus praestite-
 runt, Iupiter, Dione, omne-
 dii. foris sunt qui insidiantur
 intus qui iuvent insidiatores
 proinde insidiatorum munus

est, l
 accip
 tueri
 §.
 prude
 mniū
 maxi
 ceps
 quoru
 abhor
 Philip

ΠΕΡΙ ΠΑΡΑΠΡΕΣΒΕΙΑΣ. 203

πρᾶτήριον δὲ, λαμβάνειν, καὶ τὰς εἰληφότας ἐκπύζειν.

με. Ἐτι τοίνυν καὶ ἀπ' ἀνθρώπων λογισμῷ τοῦτο ἴδοι τίς, ὅτι πάντων ἐχθρότατον καὶ φοβερώτατον τὸ, τὸν περσευκόμενον εἶναι οἰκῆον γένεσθαι τοῖς μὴ τῶν αὐτῶν ἑπιθυμῶσι πᾶσι δὴ μὴ. τίσι γὰρ τῶν πραγμάτων ἐγκρατὴς γέγονε Φίλιππος ἀπάντων, καὶ τίσι τὰ μέγιστα καλεῖσθαι τῶν περσευκόμενων, σκέψασθε. τῷ πρῶτῳ τῶν πωλεσίων τὰς πράξεις ὠνεῖσθαι, τῷ τὰς περσευκόμενας ἐν ταῖς πόλεσι διαφθεῖρειν, καὶ ἐπαίρειν τέτοις. ταῦτα τοίνυν ἐφ' ὑμῖν ἔστιν ἀμφοτέρω, εἴαν βέλησθε, ἀχρεῖα ποιῆσαι ἡμέραν, εἴαν τῶν μὴ, μὴ ἐθέλητε ἀκρίβειαν, τοῖς τοιούτοις συνηγορήσων, ἀλλ' ἐπιδείξητε ἀκέρους ὄντας ὑμῶν· νῦν γὰρ φασιν εἶναι κύριοι.

est, largiri: adiutorum autem, accipere, et eos qui acceperint, tueri.

§. 45. Iam humana etiam prudentia perspicui potest, omnium inimicissimum esse, et maxime periculosum, si princeps civitatis iis familiaris fiat, quorum animi a populi studiis abhorrent. quibus enim rebus Philippus omnis subegerit, qua

ratione maxima quaeque confecerit, spectate. emendis actionibus ab iis qui vendebant, corrumpendis principibus civitatum, iisque extollendis. haec autem utraque in vestra potestate est, hodie, si vultis, facere irrita, si et audire istos noletis, qui talibus hominibus patrocinantur, sed ostendetis, nullam eorum esse apud vos aucto-

τὸν δὲ πεπρακότα ἑαυτὸν κολάσῃτε, ἥ τῷ τῷ
 ἄπορες ἴδωσι. πάντι μὲν γὰρ εἰκότως αὖν ὅς
 γινώσκετε, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τοιαῦτα πε-
 ποιηκότι, καὶ παραδεδωκότι συμμαχοῖς, καὶ φί-
 λους, καὶ καίρους, μεθ' ὧν καλῶς, ἢ κακῶς
 ἑκάστοις ἔχῃ τὰ πάντα· ἐμὴν δὲ ἐνὶ μάλλιν
 ἐδὲ δικαιότερον ἢ τῷ. ὅς γὰρ ἑαυτὸν τάξας
 τῶν ἀπιστάντων εἶναι Φιλίππῳ, καὶ μόνῳ καὶ
 πρῶτῳ ἰδὼν, ὅτι κοινὸς ἐχθρὸς ἐκείνός ἐστι
 ἀπάντων τῶν Ἑλλήνων, ὑπομόλησε, καὶ παρ-
 ὠκε, καὶ γέγονεν ὁρμαίνης ὑπὲρ Φιλίππου,
 πῶς ἐπολλάκις ἑὸν ὅτι ἄξιός ἐστι πολυλέγειν;
 ἀλλὰ μὴν, ὅτι ταῦτα ἔτις ἔχῃ, αὐτὸς ἐχ-
 οῖός τε ἀνλείπειν ἔσται. τίς γάρ ἐστιν ὁ τὸν Ἰχθυ-
 οῦρον παρασάγων ὑμῖν τοκαταρχὰς, ὃν πρῶτον
 τῶν ἐν Ἀρκαδίᾳ φίλων τῇ πόλει δόρυ ἤκει

auctoritatem (nunc enim vos
 in sua potestate esse dicunt) et
 ipsum venditorem punietis, id-
 que in conspectu omnium. nam
 cum omnibus iure irascimini,
 Athenienses, qui talia designa-
 rint, et prodiderint socios, et
 amicos, et occasiones, quibus
 rebus fit, ut singulorum for-
 tunae omnes vel floreat, vel
 marcescant: tum vero isti ma-
 xime et iustissime omnium.

qui enim, cum ex eorum se
 esse numero voluerit, qui Phi-
 lippo diffident, cum solus et
 primus perspexerit, commu-
 nem illum esse hostem Grae-
 corum omnium, transfugit ad
 hostes, et stationem deseruit,
 et subito factus est Philippi de-
 fensor, nonne is multipliciti di-
 gnus est interitu? haec autem
 esse vera, nec ipse poterit ire
 inficias. quis enim est, qui I-
 schandrum

ichandrum
 auxerit
 licae
 icebat
 iam et
 ppo c
 ormita
 as et
 ratione
 adis e
 um rec
 trauli fa

ΠΕΡΙ ΠΑΡΑΠΡΕΣΒΕΙΑΣ. 205

ἔφη; τίς ὁ συσπιάζων τὴν Ελλάδα καὶ Πελο-
πόννησον Φίλιππον βοῶν, ὑμᾶς δὲ καθύ-
δεν; τίς ὁ τὰς καλὰς, καὶ μακρὰς, καὶ πολλὰς
λόγοις ἐκείνοις δημηγορῶν, καὶ τὸ Μιλτιάδου καὶ
Θεμιστοκλέους ψήφισμα ἀναγνώσκων, ὡς τὸν
ἐν τῷ τῆς Αἰγυπτίας τῶν ἐφήβων ὄρεον; οὐχ
οὐκ; τίς ὁ πείσας ὑμᾶς μόνον ὅτι ἐπὶ τὴν
ἑρυστράν θαλάσσιαν πρεσβείας πέμπειν, ὡς
ἐπὶ ἐκδομῆς μὲν ὑπὸ Φιλίππου τῇ Ελλά-
δι, ὑμῖν δὲ παροῖκον παρορᾶν ταῦτα, καὶ
μὴ παρτίεσθαι τὰ τῶν Ἑλλήνων; ἔχ' ὁ μὲν
γράφων τὸ ψήφισμα Εὐβουλῷ ἦν, ὁ δὲ πρε-
σβύων εἰς Πελοπόννησον, Αἰσχίνης ἔτος; ἔλ-
θων δὲ ἐκείσε ἅπαντα μὲν πόλε διελέχθη καὶ ἐδη-
μιγόρησεν, αὐτὸς ἂν εἰδείη· ἂν δὲ ἀπήγγειλε
πρὸς ὑμᾶς, ὑμεῖς οἶδ' ὅτι μέμνητε πάντες.

mandum primum ad vos ad-
duxerit, quem amicum reipu-
licae ex Arcadia huc venire
sucebat? quis compilari Grae-
ciam et Peloponnesum a Phi-
ippo clamitabat, vos autem
ormitare? quis, qui praecla-
as et prolixas et multas illas
rationes declamaret, et Mil-
adis et Themistoclis decre-
um recitaret, et illud in A-
trauli facello adolescentum ius-

iurandum? nonne iste? quis
auctor fuit, tantum non ad
mare rubrum mittendi legatos,
tanquam et insidiae fierent
Graeciae a Philippo, et vos
deceret id prospicere, et non
deferere Graeciae libertatem?
nonne decreti auctor Eubulus
fuit, legatus autem in Pelopon-
nesum iste iuit Aeschines? quo-
cum peruenisset, quid disserue-
rit, et pro concione dixerit,
ipse

βάμβαρόν τε γὰρ πολλάκις καὶ ἀλάστορα τοῦ
 Φίλιππον ἀποκαλῶν, ἐδημηγόρει, ἔτι τὰς Ἀρ-
 κάδας ὑμῖν ἀπήγειλεν ὡς ἔχαιρην, εἰ ποτε
 ἔχῃ τοῖς πρᾶγμασιν ἡδὴ, καὶ ἐγείρεῖ) ἢ τῶν
 Ἀθιναίων πόλις. ὃ δὲ πάντων μάλιστα Ἀττα-
 λῆσαι ἔφη· σωτηριεὺς γὰρ ἀπὸν Ἀτρεσίδαν
 πῶτα Φιλίππου πορευομένην, καὶ μετ' αὐτῆς γυ-
 ναικα καὶ παιδάριον ὡς τριακοντα βαδίζειν, αὐ-
 τὸς δὲ θαυμάσας, ἐρέει πρὸς τῶν ὁδοιπόρων,
 τίς ὁ ἄνθρωπος ἐστὶ, καὶ τίς ὁ ὄχλος ὁ μετ' αὐτῆς;
 ἐπειδὴ δὲ ἀκῆσαι, ὅτι Ἀτρεσίδαν πῶτα Φι-
 λίππου τῶν Ὀλυθίων αἰχμάλωτον δωρεῖται
 ταῦτα ἔχων ἀπέρχεῖ), δεινὸν αὐτῇ τι δόξαν
 καὶ δακρύσαι, καὶ ὁδύρατ' ἔχει τὴν Ἑλλάδα, ὡς κα-
 κῶς δικάει), ἢ τοιαῦτα πάθη περὶ ὧν γινώ-
 σκεται, καὶ σπεύδοντες ὑμῖν, πέμπειν τινας εἰ

ipse nouit: quid vero renun-
 ciarit, vos scio meminisse om-
 nis. ita enim concionabatur,
 ut barbarum et pestem saepe
 Philippum nominaret, et nun-
 ciabat, quanta laetitia Arcades
 afficerentur, si iam eura susce-
 pisset rerum, et expectata
 esset urbs Atheniensium. quod
 vero sibi omnium grauissimum
 accidisset, id esse dicebat, quod
 in reditu in Atrestidam a Phi-
 lippo abeuntem incidisset, qui

secum mulierculas et puerulo
 proficiscentis haberet circiter
 triginta, se vero miratum, et
 viatore quodam quaevisse, qui
 nam homo ille esset, et qua
 turba cum eo? postquam au-
 tem audisset Atrestidam domo
 acceptis illis Olynthiorum capi-
 tiuis a Philippo abire, indignum
 facinus sibi esse visum
 et illacrymasse, et doluisse
 cunctas Graeciae, et segnitiam
 quae ad talis iniurias conueniret

veret,
 teretis
 qui Pl
 rent. si
 diceba
 curae
 teret, P
 haec ig
 et quid
 gnitate
 cione
 Maced
 vidit, t
 vere

ΠΕΡΙ ΠΑΡΑΠΡΕΣΒΕΙΑΣ. 207

Αρκαδίαν, οἱ τινες κατηγορήσασσι τῶν τὰ Φί-
λιππο πρᾶξιόνων. ἀκῶεν γὰρ ἔφη τῶν φί-
λων, ὡς ἐὰν Ἐπικροθῇν ἡ πόλις ποιήσῃ), ἔ-
πρεσβεις πέμψῃ, δίκλῳ ἐκείνοι δώσασσι. ταύ-
τα μὲν τοίνυν τότε καὶ μάλα, ὡς ἄνδρες Α-
θωαῖοι, καλὰ, καὶ τὴ πόλεως ἀξία ἐδημηγόρε-
τε· περὶ δὲ ἀφίκετο εἰς Μακεδονίαν, καὶ τὸν
ἐχθρὸν εἶδε τὸν ἑαυτοῦ, ἔτι τῶν Ελλήνων, τὸν
Φίλιππον, ἄρα γε ὅμοια, ἢ παρὰ πλῆσι-
ατούτοις; πολλὰ γε καὶ δεῖ, ἀλλὰ μήτε τῶν
παρογόνων μεμνήσθαι, μήτε τρέπαια λέγειν,
μήτε βοηθεῖν μηδενί, τῶν τε κελδυόνων μὲν
τῶν Ελλήνων παρὰ τὴν πρὸς Φίλιππον εἰρήνης
βελούεσθαι, θαυμάζειν ἔφη, εἰ παρὰ τῶν ὑμε-
τέρων ἰδῶν ἄλλον τινα δεῖ πεισθῆναι, εἰναί
τε τὸν Φίλιππον αὐτὸν, Ηράκλεις, Ἑλλω-

veret, vobisque suavis, ut mit-
teretis aliquos in Arcadiam,
qui Philippi studiosos accusa-
rent. se enim ex amicis audisse
dicebat, si reipublicae nostrae
curae esset, sique legatos mit-
teret, poenas illos daturus esse.
haec igitur tum, Athenienses,
et quidem praeclara, et e di-
gnitate nostrae urbis pro con-
cione dicebat: ut autem in
Macedoniam venit, et hostem
vidit, tum suum, tum Grae-

corum omnium, Philippum,
nunquid his similia aut affinia?
minime gentium: sed neque
maiorum esse recordandum,
neque triumphos praedicandos,
neque cuiquam opem feren-
dam, seque eos qui de sen-
tentia Graecorum, de faci-
enda cum Philippo pace deli-
berari iuberent, demirari aie-
bat, si in vestris priuatis ne-
gociis, alterius vobis assensu
esset opus, essetque Philippum
ipsum,

κώτατον ἀνθρώπων, δεινότατον λέγειν, Φιλα-
θλαιότατον, ἔγω δὲ ἀτόποις τινὰς ἐν τῇ πό-
λει καὶ δυσχερεῖς ἀνθρώποις εἶναι, ὥς ἐκ αἰ-
χμύεσσι λαιδορμηδύκας αὐτὰς, καὶ βάεβαροι
αὐτὸν ὑποκαλέσθαι. ἔστιν ἔν ὅπως ἀν ταῦτα
ἐκείνα παρηρηκώς, ὁ αὐτὸς ἀνὴρ, μὴ διαφθα-
ρεῖς, ἐτόλμησεν εἰπεῖν; τίς δὲ ἐστίν, ὅς τις αὖ-
τὸν Ατρεσίδαν τότε μισήσας, διὰ τὰς τῶν Ο-
λυωτίων παῖδας ἑ τὰ γυναικα, ταυτὰ Φι-
λοκράτης νυνὶ πράττειν ὑπέμεινεν, ὅς γυναι-
κας ἐλευθέρας τῶν Ολυωτίων ἤγαγε δίδω-
ν ἐφ' ὑβρί; καὶ ἔτως ἐπὶ τῷ βδελυγῶς βεβω-
κέναι γινώσκεις, ὥς τε μηδὲν ἐμὲ αἰχρὸν εἰ-
πεῖν νυνὶ παρὶ αὐτῶν δεῖν, μηδὲ δυσχερεῖς, ἀλλὰ
τοσῶτον εἰπόν] ὅτι μόνον, ὅτι Φιλοκράτης γυ-
ναῖκας ἤγαγε, πάντας ὑμᾶς εἰδέναι, καὶ τὰς

ipsum, o dii, omnium studio-
sissimum Graecorum, eloquen-
tissimum, Atheniensium a-
mantissimum, ceterum adeo
peruersos esse quosdam et mo-
rosos in vrbe homines, vt non
erubescerent ei conuicia dice-
re, et barbarum eum vocitare.
fieri potest igitur vt idem vir,
illis sermonibus ante habitis,
post, haec dicere non dubi-
tasset, nisi corruptus esset lar-
gitionibus? quid vero? isne

qui Atrestidae tum infestus
fuit propter Olynthios pueros
et mulierculas, nunc adiutor
Philocratis esse non dubitat,
qui mulieres Olynthias inge-
nuas ad libidinem huc addu-
xit? qui ob vitae petulantiam
sic innotuit, vt mihi nulla iam
eius flagitia commemoranda
sint, aut facinora, sed si tan-
tum dixero, Philocratem huc
duxisse mulieres, omnis vos et
eos qui circumstant, cetera
posse

ΠΕΡΙ ΠΑΡΑΠΡΕΣΒΕΙΑΣ. 209

φεικτικώτασ τὰ μὲν ταῦτα, καὶ ἐλεεῖν, εὖ οἶδ' ὅτι, τὰς ἀτυχεῖς ὧς ταλαιπώροισ ἀνθρώποις ὡς οὐκ ἠλέησεν Αἰσχίνης, εὖ δὲ ἐδάκρυσεν Ἰππὶ ταύταις τὴν Ἑλλάδα, εἰ ποτὶ τοῖς συμμάχοις ὑπὸ τῷ πρέσβειν ὑβρίζον, ἀλλὰ ὑπὲρ αὐτῶν κλαίει, ὅτι τὰ τοιαῦτα πεπρεσβυκότος, καὶ τὰ παῖδια ἴσως ποτὶ ἄξει καὶ ἀναβιβᾶται. ὑμεῖς ὅτι ἐνθυμεῖσθε, ὡς ἄνδρες δικασταί, πορὸς τὰ τέσσα παῖδια, ὅτι πολλῶν συμμάχων ὑμετέρων καὶ φίλων παῖδες ἀλῶν, καὶ πτωχοὶ ποτὶ ἔρχον, δεινὰ πεπονθότες διὰ τῶν ὧς ἐλεεῖν πολλῶ μᾶλλον ὑμῖν ἄξιον, ἢ τὰ τοσαῦτα ἡδονηκότας, καὶ πορὸς τὰ παῖδες, καὶ ὅτι τὰς ὑμετέρων παῖδας ἔτοι, καὶ τοῖς ἐκγόνοις πορὸς γράψαντες τὴν ἐξέλιξιν, τῷ ἐλπίδων ἀπεσερήκασι. πορὸς δὲ τὰ αὐτὰ

posse sciam, et dolere vicem
 felicitum et aerumnosarum
 mulierum, quarum Aeschines
 non misereretur, nec in eas in-
 gens, Graeciam deplorat, si
 apud socios a legatis con-
 temeliose vexantur, suas qui-
 bus fortunas lamentabitur,
 ita se in legatione gesse-
 rit, et puerulos fortassis accer-
 cet, et producet. vos autem co-
 habitis, iudices, in respectu
 istius liberos; multorum

sociorum vestrorum et amico-
 rum liberos errare, et mendi-
 cos circumire, crudeliter tra-
 ctatos propter istum; quorum
 vos misereri multo est aequius,
 quam natorum ita facinorosi et
 proditoris patris, et vestrorum
 liberum qui sunt ab istis, qui
 pacem ad posteros quoque ex-
 tenderunt, etiam spe fortunae
 melioris spoliati, ipsius autem
 lacrymas intuentis, vos nunc
 habere hominem qui vos iussit
 D d mittere

τέττε δ' αὖτε, ὅτι νῦν ἔχεις ἄνθρωπον, ὃς ἂν
 Ἀρκαδίαν ἐκέλθωεν ἐπὶ τὰς ὑπὲρ Φιλίππου
 πράττοντας πέμπειν τὰς κατηγορήσοντας. νῦν
 τοίνυν ὑμᾶς οὐκ εἰς Πελοπόννησον δὲ προ-
 σβείαν πέμπειν, ἐδ' ὁδὸν μακρὰν βαδίσαι,
 ἐδὲ ἐφόδια ἀναλίσκειν, ἀλλὰ ἄχει τοῦ βί-
 μα]Θ' ἐνταυθοῖ προσελθόντα ἕκαστον ὑμῶν
 τὴν ὁσίαν καὶ δικαίαν ταύτῃ ψῆφον ὑπὲρ
 πατειδ]Θ' ἰδέσθαι κατ' ἀνδρῶς, ὃς, ὡς γὰρ καὶ
 θεοὶ, ἐκείνα ἃ διεξῆλθον ἐν ἀρχῇ δεδημηγυ-
 ρηκώς, τὸν Μαραθῶνα, τὴν Σαλαμῖνα, τὰς
 μάχας, τὰ τρέπαλα, ἔξαίφνης, ὥς ἐπὶ
 Μακεδονίας, πάντα τὰνδρατρία τέτοις ἐλεγε
 μὴ παροχόνων μεμνήσθαι, μὴ τρέπαλα λέγειν
 μὴ βοηθεῖν μηδενὶ, μὴ κοινῇ μὲν τῶν Ἑλλήνων
 βελούεσθαι, μόνον οὐ καθελεῖν τὰ τεῖχη. καὶ

mittere in Arcadiam, qui Phi-
 lippi studiosos accusarent. nunc
 igitur nihil est necesse legatos
 mittere in Peloponnesum, aut
 longinquum iter suscipere, aut
 viaticum impendere, sed illud
 duntaxat, ut unusquisque ve-
 strum usque ad tribunal pro-
 gressus, sanctum et aequum
 suffragium ferat pro patria,
 contra hominem, qui, o dii
 immortales, cum illas, de qui-

bus initio dixi, conciones ha-
 buerit, de Marathone, de Sa-
 lamine, de praeliis, de trium-
 phis, statim ut Macedoniam
 attigit, omnia his contraria
 dixit: non recordandum esse
 maiorum, non triumphos na-
 randos, nemini opem feren-
 dam, non communiter con-
 sultandum, tantum Graecis
 non diruendos esse muros. quibus
 orationes nullo unquam

το
 ω
 ἐστ
 κο
 τέ
 Ελ
 τῶ
 πῶ
 ἰω
 λα
 ἂν
 ἰω
 μηδ
 μίω
 νης
 αὐτῶ

ΠΕΡΙ ΠΑΡΑΠΡΕΣΒΕΙΑΣ. 211

τοὶ τῶν αἰχρίοις λόγοις ἐδένες πώποτε ἐν τῷ
παντὶ γεγονόσι χρόνῳ παρ' ὑμῖν. πῶς γάρ
ἐσιν Ἑλλήνων ἢ Βαρβάρων ἔτι σκαιός, ἢ ἀνή-
κοτος, ἢ σφόδρα μισὼν τὴν πόλιν τὴν ἡμε-
τέραν, ὅς τις, εἴ τις ἔρξῃ, εἰπέ μοι, ὅτι νῦν ἔσῃς
Ἑλλάδος ταυτοσὶ καὶ οἰκιστῇ, ἔσθ' ὅτι ταύ-
τῳ ἂν τὴν προσηγορίαν εἶχεν, ἢ ὥκετο ὑπὸ
τῶν νῦν ἐχόντων Ἑλλήνων, εἰ μὴ τὰς δρετὰς
ὑπὲρ αὐτῶν ἐκείνας. Ὁ Μαραθῶνι. Ὁ Σα-
λαμῖνι παρέχοντο ἡμέτεροι πόλεμοι; ἔσθ'
ἂν εἰς τοῦτο οἶδ' ὅτι φήσειεν· ἀλλὰ πάντα ταῦτα
ὑπὸ τῶν βαρβάρων ἂν ἐλασκέναι. εἴθ' οὐς
μηδὲ τῶν ἐχθρῶν μηδεὶς ἂν τῶν τῶν ἐγκω-
μίων καὶ τῶν ἐπαίνων δόξασεν, τῶν Αἰχρί-
οις ὑμᾶς ἐκ ἐὰ μεμνηθεὶς, ὅτι ἔξ ἐκείνων, ἵνα
αὐτὸς δαγύειον λάβῃ. Ὁ μὲν τῶν μὲν ἄλλων

tempore apud vos habitae sunt
foediores. quis est enim Grae-
corum et Barbarorum ita vae-
cors, aut imperitus rerum, aut
is, qui adeo nostrae urbi inimi-
cus, qui, si quis roget, age, dic
mihi, eius Graeciae quae nunc
est, atque incolitur, estne villa
pars, quae nomen suum reti-
neret, atque incoletur ab iis
qui nunc eam obtinent Grae-
cis, nisi in Marathone et ad

Salaminem maiores nostri pro
eis tanta virtute dimicassent?
nemo id quidem, satis scio, di-
xerit: sed illud fuisse futurum,
ut a barbaris haec omnia ca-
perentur. quibus igitur laudi-
bus et ornamentis illos vel ho-
stium nemo spoliavit, eorum
vos Aeschines meminisse non
finit, illorum posteros, ut ipse
nummos accipiat. ac alia qui-
dem bona nihil attinent ad de-

αἰσθῶν, ὃ μέτεσι τοῖς τεθνεῶσιν. ὅτι ἐπὶ τοῖς
καλῶς πραχθεῖσιν ἔπαμνοι, τῶν ἔτῳ τελελυ-
τηκότων ἴδιον κλῆμά εἰσιν. ὃδὲ γὰρ ὁ φθόνος
αὐτοῖς ἐτι τινικαὶδτα ἐναντιῖται. ὧν ἀποσερῶν
ἐκείνοις ὅδ' ἔστι, αὐτὸς ἂν τὸ ἔπιπμίας δικαίως
νῦν σεσηθείη, καὶ ταύτῃ ὑπὲρ τῶν πωρογ-
νων ὑμεῖς δίκῃ λάβητε παρ' αὐτῶν. τῖς τὰς
μὲν τοι λόγοις, ὦ κακὴ κεφαλὴ, σὺ τὰ τῶν
πωρογόνων ἔργα συλήσας, καὶ διασύρας τῷ
λόγῳ, πάντα τὰ πράγματα ἀπώλεσας. εἴτα
γεωργεῖς ἐκ τῶν, καὶ σεμνὸς γέγονας. καὶ
γὰρ αὖ τῷτο, παρ' μὲν τοῦ πωρῶτα τὰ κακά
εἰργάσθ' τῷ πώλῃ, ὡμολόγη γεγεραμ-
ταυκέναι, καὶ χάειν ὑμῖν ἔχειν τοῦ χειροῦ
θῆναι, καὶ μέτερον παρῆχεν ἑαυτὸν ἐπειδὴ
ὅτι μύρια εἰργάσαι κακά, τὰς ὀφρῦς ἀνέσπασας,

functos: at rerum praeclare
gestarum laudes, eorum qui sic
oppetiere, propria sunt possessio
(neque enim eis invidia post
obitum aduersatur) quibus eos
iste dum defraudat, ipse me-
rito nunc dignitate priuabitur,
et vos hoc modo maiores ve-
stros recte vlciscemini. talibus
verbis, o improbum caput, tu
res gestas maiorum depraeda-
tus, et calumniatus, omnia ne-

gocia perdidisti. postea istis di-
ctis et factis praediatus nobis
et magnificus exstitisti. nam
illud, antequam rempublicam
omnibus cladibus affecisset, fa-
tebatur, se fuisse scribam, et
gratiam habere vobis de credi-
tis magistratibus, et modera-
tum se praebebat. posteaquam
autem infinita scelera designa-
vit, supercilium erigit, ac si
quis dicat, Aeschines qui scriba
fuit,

fuit, s-
male a-
orum
isque
thocle
inflans,
amicor-
qui a p-
et temp-
receptu-
ur, qu-
um ad-

ΠΕΡΙ ΠΑΡΑΠΡΕΣΒΕΙΑΣ. 213

καὶν, ὁ γεγραμματοδύκως Αἰχίνης, εἶποι τις, ἐχθρὸς δ' ὀφείας, καὶ κακῶς φησὶν ἀκηκοέναι, καὶ διὰ τ' ἀγορᾶς πορεύε', τοιμάπον καθείς ἀχει τῷ σφυρῶν, ἴσα βαίνων Πυθοκλεῖ, τὰς γνάθους φουσάν, τῷ Φιλίππῳ ξένων ἔ φίλων εἰς ὅδ' ὑμῖν ἤδη, τῷ ἀπαλλαγῆναι τοῦ δήμου βελονιδῶν, καὶ κλύδωνα καὶ μεθύσαν τὰ καθεστηκότα πράγματα ἡγουμῶν, ὁ τέως ἐπὶ πρεσβυτέρων τὴν Θόλον.

μς. Βέλομαι τίνω ὑμῖν ἐπὶ κεφαλαίων ἐπελθεῖν, ὃν τρόπον ὑμᾶς κατεπολιτεύσατο Φίλιππος, πρὸς λαβὼν τέρας ὅδ' θεοῖς ἐχθρὸς πάντῃ ἃ ἄξιον ἐξετάσαι καὶ θεάσαθαι τὴν ἀπάτην ὅλῳ. τὸ μὲν γὰρ ἀπ' ἀρχῆς, τ' ἐκείνης ἐπιθυμῶν, διαφοροθυμῶν αὐτὸς τ' ἡρώδης ὑπὸ τῷ ληστῶν, καὶ κεκλεισμένων τῷ ἐμ-

fuit, statim hostis est, statim male audisse se dicit, et per forum ambulat, veste ad talos usque demissa, pari cum Pythocle gradu incedens, buccas inflans, Philippi hospitum et amicorum vobis iam vnus est, qui a populo recedere volunt, et tempestatem atque insaniam receptum statum interpretantur, qui non ita pridem Thoonum adhuc adorabat.

§. 46. Libet autem vobis summatim percurrere, quibus calliditatibus vos Philippus, afficitis istis nefariis adiutoribus, circumuenerit: omnino autem operae precium est, perpendere et spectare fraudem vniuersam. ab initio cum pacem expeteret, latronibus eius regnum diripientibus, clausisque mercatibus, vt nullis omnino suis bonis frui posset, misit huc qui

πορείων, ὥς τε ἀνόνητον ἐκείνον ἀπάντων εἶναι
 τῶν ἀγαθῶν, οὗ τὰ φιλοδώρῃα λέγοντας
 ἐκείνοις ἀπέστειλε ὑπὲρ αὐτῆς, τὸν Νεοπτόλε-
 μον, τὸν Αἰρισόδημον, τὸν Κτισσιφῶντα· ἐπειδὴ
 ὃ ἤλθοιμεν ὡς αὐτὸν ἡμεῖς ④ πρέσβεις, ἐμ-
 δώσατο μὲν τῦτον ἀντιθέως, ὅπως συνερεῖ καὶ
 συναγωνιῇται πρὸς μισροῦ Φιλοκράτη, καὶ τῶν
 τὰ δίκαια βυλομύων ἡμῶν πρᾶξιεν πείσσειν·
 σωτέρεα ψε ὃ Ἐπιστολίῳ ὡς ὑμᾶς, ἢ μάλιστα
 ἂν ᾤετο τῆς εἰρῆνης τυχεῖν. ἦν δὲ οὐδὲν μάλ-
 λον μέγα αὐτῷ κατ' ὑμῶν εἶδ' ἔττω πρᾶξιεν
 εἰ μὴ Φωκίας ἀπολῇ· τῆτο ὃ οὐκ ἦν ἀπορρη-
 σιῶν γὰρ αὐτῷ τὰ πρᾶγματα, ὥσπερ ἐν
 τύχῃς, εἰς καιρὸν τοιῦτον, ὥς τε ἢ μηδὲν, εἰ
 ἐβλάτετο εἶναι διαπράττασθαι, ἢ ἀνάγκῃ εἶναι
 ψεύσασθαι, ἢ προεχῆσαι, ἢ μάρτυρας τὴν αὐτῇ

qui humana ipsius verba re-
 nunciarent, Neoptolemum, A-
 ristodemum, Ctesiphontem: vt
 autem nos legati venimus, sta-
 tim istum conduxit, vt defen-
 deret, et adiuuaret nefarium
 Philocratem, et nos qui bona
 fide res agere institueremus,
 superaret. scripsit et epistolam
 ad vos, qua se vel in primis
 pacem impetraturum putauit.

nihil magis tamen etiam se
 ei quicquam gerere magnum
 contra vos licebat, nisi Pho-
 censis perdidisset: id vero ex-
 peditum non erat. contractae
 enim eius res erant tanquam
 fato quodam, hoc modo, vt au-
 nihil eorum quae vellet, posse
 consequi, aut necesse habere
 mentiri, peierare, et testis sua
 improbitatis facere omnis e-
 Graec

Graec
 Phoe
 vobisc
 difflet,
 datum
 lare co
 illis Be
 Pylaea
 rat: f
 sicut n
 missure

ΠΕΡΙ ΠΑΡΑΠΡΕΣΒΕΙΑΣ. 215

καίας πάντας Ἑλλήνας καὶ Βαρβάρους ποιή-
σαδς. εἰ μὲν γὰρ προσδέξαντο Φωκέας συμ-
μάχοις, καὶ μεθ' ὑμῶν τὰς ὅρκους αὐτοῖς ἂπο-
δοίη, τὰς πρὸς Θεβαλᾶς καὶ Θηβαίους ὅρκους
παραβαίνειν διὗς ἀναγκαῖον ἴδω, ὧν τοῖς μὲν,
τῷ Βοιωτίαν συνεξαίρησεν ὁμωμόκη, τοῖς δ',
τῷ Πυλαίαν συγκαταστήσεν· εἰ δ' μὴ προσ-
δέχοιτο, ὥσπερ οὐ προσείλο, ὅκ' ἐάσειν ὑμᾶς
παρελθεῖν αὐτὸν ἡγεῖτο, ἀλλὰ βοηθήσειν εἰς
Πύλας. ὅπως, εἰ μὴ παρεκράδητε, ἐποιήσατε
αὐτῶν. εἰ δ' ἐτέτο γήρυς, ὅκ' ἐνείναι παρελθεῖν
ἐλογίζετο. καὶ ταῦτα εἰ παρ' ἄλλων αὐτὸν
ἔδει πυνθείας, ἀλλ' αὐτὸς ὑπέσχετο μάστιγος ἐαυ-
τοῦ εἶναι πρᾶγμα. ὅτε γὰρ τὸ πρῶτον ἐκρά-
τισσε Φωκέας ὁ Φίλιππος, καὶ διέφθειρε τὰς
ξένους αὐτῶν, καὶ τὸν ἡγεμόνον, καὶ στρατι-

Graecos et Barbaros. si enim
Phocensis socios recepisset, et
vobiscum eis iusiurandum de-
disset, Thebanis et Thessalis
datum iusiurandum statim vio-
lare coactus esset, quorum se-
cundum illis Boeotiam subacturum, his
Pylaeam redditurum iuraue-
rat: sin eos non recepisset,
sicut non admittebat, non per-
missuros vos sibi, vt progre-

deretur, putabat, sed auxilia
missuros ad Pylas. idque, nisi
decepti essetis, fecissetis. quod
si fieret, satis videbat sibi adi-
tum esse interclusum: neque
id ei erat ex aliis cognoscen-
dum, sed ipsemet eius rei sibi
testis erat. vt enim primum
Phocensis subegerat Philippus,
et milites eorum occiderat, ac
ducem atque imperatorem O-
nomarchum,

216 ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ

γούνη Ονόμαρχον, τότε τῷ ὄντων ἀνθρώπων
ἀποκύντων ἐδενός ἔτε Ελλήνων, ἔτε Βαρβάρων
βοηθήσων Φωκῶσι, πλὴν ὑμῶν, οὐχ ὅπως
παρεῖλθεν, ἢ διεπράξατο ὧν ἡβλήθη τι πα-
ρελθόν, ἀλλ' ἐδὲ προσελθεῖν ἐγὺς ἡδυνήθη.
ἦδει ὅτι σαφῶς, οἶμαι, τῆτο, ὅτι νῦν, ἡνίκα ἐσα-
σίαζε μὴ ἀπὸ τὰ Θεσσαλῶν, καὶ Φερῶν
πρώτον ἐ σωτηρολῆθεν, ἐκράτητο ὅτι Θεβαῖον,
ἐ μάχη ἡγήνητο, καὶ τρέπαιον ἀπ' αὐτῶν ἐ-
σκήψ, ὅτι ἐνεσι παρελθεῖν, εἰ βοηθήσεν ὑμῖν;
ἐδὲ, ἀν' ἑπικειρῇ τοῖς ὅπλοις, δυνήσεσθαι, εἰ μὴ
τις τέχνη προσγυήσεται. πῶς οὐ μὴτε ψδι-
σομαι φανερώς, μὴτε ἑπικεῖν δόξας, πάντι
ὅσα βέλομαι, διαπράξομαι; πῶς; ἔτι;
εἰάν Αθιναίων πινὰς δῶρω ὅτι Αθιναίους
ἐξαπατήσοντας. ταύτης γὰρ ἐκ ἐτ' ἐγὼ τ' αἰ-

nomarchum, tum si morta-
lium omnium nemo neque
Graecus, neque Barbarus o-
pem tulisset Phocenibus, prae-
ter vos, non modo non pene-
trasset, aut ingressus eorum
quae voluit perpetrasset quic-
quam, sed nec prope accedere
potuisset. satis autem illud no-
rat, opinor, se tum, cum in-
ter Thessalos, et se non opti-
me conueniret, et Pheraei pri-

mum militiam detrectarent, et
Thebani succubuissent, prae-
lioque victi essent, et tro-
paeum de eis erectum, non
penetrare posse, si vos opem
ferretis: nec, si armis conare-
tur, quicquam perfecturum,
nisi dolus accessisset. quo pacto
igitur nec aperte mentiar, et
sine periurii infamia, omnia
quae volo consequar? quo-
modo? sic. si quos Atheni-
ensis

Π
ἐχύν-
μεν
ἐσ-
ὅτι
νερα
δέξ-
Θη-
πρε-
ἀν
ποι-
ταῖς
γυν-
ὅτι
τὰς
μὸς
καλ-
ensis i-
sis de-
brum
inde f-
vobis a
a Phil-
recipi
atque
lam no
Philipp-
pere P-
banos e

ΠΕΡΙ ΠΑΡΑΠΡΕΣΒΕΙΑΣ. 217

κλήνης κληρονομῶ. ἐνταῦθεν ④ μὴ παρ' ἐ-
κείνου πρέσβεις πρᾶλεγον ὑμῖν, ὅτι Φωκέας
ἐπεσδέχετο Φίλιππον συμμάχους, ἔτοι-
μοι δὲ ἐδεχόμενοι, τοιαῦτα ἐδημηγόρουν, ὡς Φα-
νερῶς μὴ ἔχει καλῶς ἔχει τῷ Φιλίππῳ περὶ
δὲ Φωκέας συμμάχους, διὰ τὰς
Θηβαίους καὶ τὰς Θεσσαλούς, εἰάν τις γῆν
πραγμάτων κύριος, καὶ τὴν εἰρήνης τύχην, ἅπτε-
ται σωθέας νῦν ἀξιώσαντες αὐτὸν, ταῦτα
ποιήσας τότε. τὴν μὴ κρίνω εἰρήνην, ταύταις
ταῖς ἐλπίσι καὶ ταῖς πρᾶσιν καὶ ταῖς ἐπα-
γωγαῖς, ὅθεν παρ' ὑμῶν ἄνδρες Φωκέων. τὴν
βοήθειαν ἔδει μὴ ταῦτα κωλύσαι, τὴν εἰς
τὰς Πύλας, ἐφ' ἣν αἱ πεντήκοντα τριήρεις ὁ-
μόσε ἐφώρμεν, ἵνα, εἰ πορθέοντο Φίλιππον,
κωλύοιτε ὑμεῖς. πῶς οὐκ; τίς τέχνη πάλιν

ensis inuenero, qui Athenien-
sis decipiant : id enim pro-
brum iam meum non erit.
inde factum est, ut eius legati
vobis ante dicerent, Phocensis
a Philippo in societatem non
recipi : isti autem succedere,
atque ita concionati sunt ; pa-
lam non sane commodum esse
Philippo, in societatem reci-
pere Phocensis, propter The-
banos et Thessalos, sed si sum-

ma rerum potiretur, et pacem
impetraret, quae nunc eum
pacisci postulemus, tum fa-
cturum. pacem igitur his pol-
licitationibus et dolis et ille-
cebris a vobis sine Phocenfi-
bus impetrarunt. post, prohi-
bendum erat, ne ad Pylas au-
xilia mitterentur : cuius rei
gratia L. triremes in propin-
quo in ancoris stabant, ut si
proficisceretur Philippus, vos

E e

pro-

αὐτὸν γρήσει) πρὸς ταύτης; τὰς χρένοισι ὑμῶν
ἀφελέας, ἵνα ἐπισηῇται τὰ πρᾶγματα ἀγα-
γόντας ἀφ᾽ ἡμῶν, ἵνα, μηδὲν ἂν βέληθε, διω-
σεσθε ἵνα ἐλθέιν. ἐκοῦν ταῦθ' ἔτοι πρᾶξαι-
τες φαίνονται. ἐγὼ δὲ, ὥσπερ ἀκηκόατε ἡδὴ
πολλάκις, ἐχὶ διωθεῖς περαπελθεῖν, ἀλλὰ
καὶ μισθωσάμενος πλοῖον κατεκωλύθην ἐκ-
πλῦσαι. ἀλλὰ ἵνα πεισθῇται Φωκέας ἔδει Φι-
λίπῳ, καὶ ἐκόντας ἐαυτοὺς ἐνδεῖναι, ἵνα μηδὲν
χρένῃ ἐλθῆν) τοῖς πρᾶγμασι, μηδὲν ἐνδε-
πὸν ἐλθῇ ψήφισμα παρ' ὑμῶν μηδέν. ἐκο-
οῦν, ὡς μὲν (4) Φωκεῖς σωθήσονται), πρὸς τῶν
Ἀθηναίων πρέσβεων ἀπαγγελθήσεσθαι. ὡς τε καὶ
εἰ τις ἐμοὶ διαπιστῇ, τέτοις πεισθῆσας, ἐαυτοὺς
ἐγχειρεῖν. τὰς δὲ Ἀθηναίους αὐτὰς μεταπε-
ψόμεθ' ἡμεῖς, ἵνα πᾶσι ταῦτα ὅσα ἂν βέλων)

prohiberetis. quid igitur? quae iterum fraus hic excogitabitur? tempora vobis eripienda erant, et negotium ita ducendum, ut subito ingrueret, ac vos, nec si velletis, possetis egredi, itaque istos fecisse constat. ego vero, ut iam saepius audistis, non prius abire potui: sed et naue conducta sum retentus. iam opus erat, ut etiam fidem haberent Philippo

Phocenses, seque ultro dederent, ne res differretur, neve contrarium a vobis senatusconsultum ederetur. proinde ab Atheniensium legatis nunciandum fuit; Phocensis conservatum iri: ut, tametsi aliquis mihi diffidat, illorum promissus fretus, se mihi tradat. Atheniensis autem ipsos, accersimus nos, ut omnia quae volunt, sibi parata esse existi-

mantes,

ΠΕΡΙ ΠΑΡΑΠΡΕΣΒΕΙΑΣ. 219

νομίσαντες ὑπάρχειν σφίσι, μηδὲν ἐνδοπίον
 ληφίσων). οὗτοι ὅττι αὐτὰ ἀπαγγέλοι παρ'
 ἡμῶν καὶ ὑποσχέσων), ὅτι ὧν μηδ' αὖν ὅποιον ἢ,
 κινήσων). τῆτον τὸν τρόπον καὶ τοιαύταις
 ἔχουσαι, ὑπὸ τέτων τῶν κακίαις ἀπολαύων
 ἀνθρώπων, πᾶν τὰ πρᾶγματα ἀπώλειο.
 γὰρ τοι ὡς αὖτε, ἀντὶ μὲν ἔ, Θεσπιάς
 καὶ Κορώνειας ἰδεῖν, Ορχομενὸν καὶ Κορώνειαν
 ἀσάτε ἡνδραποδισμῶν. ἀντὶ ὅττι τοῦ, τὰς
 θήβας ταπεινὰς γνέας, καὶ ὡς αὖτε θλιῶναι τὴν
 βίαν καὶ τὸ φρόνημα αὐτῶν, τὰ τῶν συμ-
 μάχων τῶν ὑμετέρων Φωκίων τείχη κατεσκά-
 λητο, Θηβαῖοι ὅτι ἦσαν ④ καλασκάπιοι, ④
 κομισθέντες ὑπὸ Αἰσχίνε πρὸ λόγου. ἀντὶ ὅτι ἔ,
 καὶ Εὐβοίαν ἀντ' Ἀμφιπόλεως ὑμῖν ὡς αὖτε
 ἵσταναι, ὁρμητήρια ἐφ' ὑμᾶς ἐν Εὐβοίᾳ Φίλιπ-

dede-
neue
uscon-
de ab
ncian-
confer-
aliqui
omissis
Athe-
cerfe-
ae vo-
existi-
nantes,

antes, nihil contrarium de-
 nant. illi autem a nobis
 nunciabunt et promit-
 unt, ut quicquid tandem fiat,
 non commoveantur. ad hunc
 modum et talibus technis, ab
 his perditissimis hominibus o-
 mnes res sunt perditae. itaque
 non Thespias et Pla-
 ceas iustaurari vidistis, ut de-
 beat: sed Coroneam et Or-
 comenum eversas esse audi-

vistis. non Thebas depressas,
 nec insolentiam Thebanorum
 et ferociam cohibitam, sed
 Phocenium, sociorum vestro-
 rum, moenia diruta, eaque
 diruta a Thebanis, quorum
 urbem Aeschinis verba in pa-
 gos redegerunt scilicet. non
 vobis Euboea tradita est pro
 Amphipoli: sed Philippus in
 Euboea praesidia munit ad
 bellum vobis inde inferendum,
 E e 2 et

τῷ Κορκαλασκυάξει), ἔ Γερασῶ ἔ Με-
 γάροις Ἰπικελδύων διατελεῖ· ἀντὶ τῷ δὲ, τὸν
 Ωρωπὸν ὑμῖν ἀποδοθῆναι, τοῖς Δρύμιν, καὶ
 τοῖς Πανιάκω χώρας, μετ' ὅπλων ἔξερχο-
 μεθα, ὃ, τέως ἦσαν Φωκεῖς σῶοι, ἐδὲ ποτε
 ἐποίησάμην· ἀντὶ τῷ τοῦ, τὰ πάτρια ἐν τῷ
 ἱερῷ κατασταθῆναι, καὶ τὰ χρήματα εἰσπρά-
 χθῆναι τῷ θεῷ, (4) μὲν οὖν ἄμφικτύονες φε-
 ροσι ἔξελήλθον), καὶ ἀνάστατ' αὐτῷ
 ἡ χώρα γέγονεν, (4) οὐδὲ πόποις ἐν τῷ
 κορώδει γεγονότες, Μακεδόνες βάρβαροι
 νῦν Ἀμφικτύονες εἶναι βιάζον), εἰάν δὲ
 τοῖς τῶν ἱερῶν χρημάτων μνηστῆρ, κατακρημ-
 νῶν, ἡ πόλις τῷ τρωμυτεῖαν ἀφῆρη-
 κῇ γέγονε τὰ πρᾶγματα πάντα, ὥσπερ
 νῦν τῇ πόλει· ὁ μὲν, ἐδὲν ἐψοῦσαι, καὶ

et Gerasto et Megaris infi-
 diari non desistit. non vobis
 Oropus restituitur: sed de
 Drymo, et agro ad Panactum
 armis dimicamus, quod saluis
 Phocensibus, nunquam feci-
 mus. non patrii ritus in tem-
 plo Delphico obseruantur, non
 Apollini pecunia redigitur, sed
 germani Amphictyones exsu-
 lant et exterminantur, eorum-
 que regio vasta iacet, qui ve-

ro ante nunquam fuerunt Am-
 phictyones, barbari Macedo-
 nes, ii nunc vi Amphictyones
 esse volunt. quod si quis
 sacra pecunia mentionem
 cerit, de saxo deicitur,
 urbi nostrae oraculi prae-
 tiua est erepta, et totum
 gocium reipublicae nostrae
 ctum est aenigmati instar.
 et nihil mentitus est, et qui
 voluit consecit omnia vos, et

ea quae
 quae
 contr
 in pe
 cerbi
 si bel
 niam
 que
 runt.
 §.
 consec
 preciu

ΠΕΡΙ ΠΑΡΑΠΡΕΣΒΕΙΑΣ. 221

πάντα ὅσα ἐβλήθη διαπέπρακται, ὑμεῖς ᾗ, ἅψ' εὐξαιθε ἂν ἐλπίσθαι, τάναντία τῶν ἐωράκατε γιγνόμενα. καὶ, δοκεῖτε μὴ εἰρήνῳ ἄγειν, πεπόνθατε ᾗ δεινότερα, ἢ πολέμουῦντες, ἔτοι ᾗ χεῖματα ἔχουσιν ἐπὶ τῶν τοῖς, καὶ μέλει τῷ τήμερον ἡμέρας, δίκην ἔδεδωκασιν.

μζ. Οἱ ᾗ ταῦθ' ἀπλῶς δέδωροδόκῳ, καὶ πῶν ἔχουσιν ἀπάντων τῶν ἔτοι, πολλὰ χόθεν μὴ ἔγωγ' οἶμαι δῆλον ὑμῖν εἶναι πάλαι, καὶ δέδοικα, μὴ τέναντίον ἔβρομαι ποιήσω, σφόδρα ἀκρεβῶς δεικνύει περὶ μὴ διοχλῶ πάλαι τῶτο αὐτὰς ὑμᾶς εἰδότες ὅμως δι' ἔν ἐπὶ καὶ τόδε ἀκέραιε. ἐν ὄντινα ὑμεῖς, ὡς ἄνδρες δικασαί, τῶν πρέσβων, ὡς ἐπεμψε Φίλιππος, χαλκῶν σφαιρῶν ἂν

ea quibus optari meliora nequeant, speraueritis, eorum contraria fieri vidistis, et, cum in pace vivere videamini, acerbiora perpeffi estis, quam si bellum gereretis, isti pecuniam habent, et in hunc usque diem poenas non dedunt.

§. 47. Haec autem omnino confecta esse largitionibus, et precium eorum omnium ha-

bere istos: iamdudum vobis multifariam declaratum esse arbitror, et vereor, ne contra quam volo faciam, et dum id accurate conor ostendere, vobis molestus sim, rei iamdudum gnaris, sed tamen et hoc audite. estne legatorum aliquis, quos Philippus huc miserit, cui vos aeream in foro statuam decerneretis? quid vero? an victum in Prytaneo dare-

ἐν ἀγορᾷ; τί δέ; δοίητ' ἂν ἐν Πρυτανείῳ
σίτισιν, ἢ ἄλλω πνὰ δωρεάν, αἷς πρᾶπτε οὐ
ἀνεργέτας; ἐγὼ μὲν οὐκ οἶμαι. διὰ τί; ἔτι
γὰρ ὑμεῖς γε ἀχάριστοί ἐστε, ἔτε ἀδικοὶ ἀν-
δρωποὶ, ἔτε κακοί· ἀλλ' ὅτι πάνθ' ὑπὲρ Φι-
λίππου καὶ οὐδόκεν ὑπὲρ ὑμῶν ἐπράξατε,
εἵποτε ἂν καὶ ἀληθῆ καὶ δίκαια. εἴτα οἴεσθε ὑ-
μεῖς μὲν ἔτι γινώσκειν, τὸν δὲ Φίλιππον οὐ
ἔτι; ἀλλὰ τέτοις δίδοναι τοσαύτας καὶ τι-
λικαύτας δωρεάς, διότι ὑπὲρ ὑμῶν δικάσας
καὶ καλῶς ἐπρέσβουσιν; οὐκ ἐστὶ ταῦτα. τοῖ
γὰρ Ηγήσιππον ὁρᾶτε, καὶ τὰς μετ' αὐτοῦ πρέ-
σβεις ὅπως ἐδέξατο, τὰ μὲν ἄλλα σιωπῇ,
ἀλλὰ Ξενοκλείδῳ τῷ τὸν ποιητὴν ἔξο-
κήρυξεν, ὅτι αὐτοὺς ὑπεδέξατο, πολίτας ὄν-
τας. τοῖς μὲν γὰρ ὑπὲρ ὑμῶν λείπουσι δικάσας

claretis? aut aliquod aliud
praemium, quo benemeritos
honoratis? equidem non opi-
nor. cur? neque enim vos
ingrati estis, neque homines
iniurii, neque mali: sed eo
vos facturos negaretis (idque
vere, et recte) quod pro Phi-
lippo omnia, pro vobis nihil
prorsus egissent. cum vos igitur
ita sentiat, putatis aliter
Philippum esse animatum, at-

que istis tot et tanta largiri
munera propterea, quod pro
vobis legationem recte et vere
obierint? fieri non potest. He-
gesippum enim, et collegatos
eius videtis ut acceperit. ce-
tera taceo. sed Xenoclidem
poëtam egit in exilium, quod
eos, cuius suos, hospitio exce-
perat. sic cum illis agit qui
vere et ex animo causam ve-
stram agunt. qui vero seipsos
ven-

Π
ὅσα
ἐξ
ταυ
ἐτι
ὑμῶ
μ
παρ
των
διὰ
ἐξ
πάν
πισ
των
μαυ
ἐπα
σομ
endid
stos.
liqua
uirun
extorqu
§. 48
uriam
em di
nam:
em ac
iis v
erare.

ΠΕΡΙ ΠΑΡΑΠΡΕΣΒΕΙΑΣ. 223

ὅσα αὖν φρονῶσι, τῆτον τὸν τρόπον προσφί-
ξεῖ· τοῖς δὲ πεπρακόσιν ἑαυτὲς, ὡς τέτοις.
ταῦτ' ἐν μαρτύρων; ταῦτ' οὖν ἐλέγχων τινῶν
ἐτι δαῖται μαζόνων; ταῦτ' ἀφαιρήσεταιί τις
ὑμῶν;

μη. Εἶπε τοίνυν μοί τις ἄξι προσελθὼν
πρὸς ἔδικοις πρᾶγμα καινότατον πάλ-
των· Χάρεσι κατηγορεῖν παρσιδικαίας, καὶ
διὰ τέτε ἔτρεπε, καὶ διὰ τέτων τῶν λόγων,
ἐξαπατήσιν ὑμᾶς ἐλπίζειν. ἐγὼ δ', ὅτι μὴ
πάντα τρόπον κρινόμενοι Χάρεσι, δόξεσθαι
πιστῶς καὶ διανοικῶς, ὅσον ἡμῶν ἐπ' ἐκείνῳ, πρᾶτ-
των ὑπὲρ ὑμῶν, διὰ τὸ ὅτι ἐπὶ χεῖμασι λυ-
μαινομένοις τοῖς πράγμασι, πολλῶν ὑσερῶν,
ἐπ' αὐτῶν διιχυρίζομαι, ἀλλ' ὑπερβολῶν ποι-
σομαι· ἐς ὃν, πάντα τὰ ληθῆ λέξεν πρὸς

endiderunt, eos tractat, ut
tos. haec igitur testis, haec
liqua maiora argumenta re-
tulerunt? haec quisquam vobis
extorquebit?

§. 48. Dudum autem ante
uriam quidam venit, et mihi
em dixit omnium absurdissi-
mam: instituisse eum Chare-
m accusare, atque eo modo
et iis verbis decipi posse vos
perare. ego vero, si accuse-

tur Chares, inuentum iri eum
fideliter et benevole modis o-
mnibus pro vobis egisse, quic-
quid in ipso fuerit: propter
eos autem, qui suis corruptelis
negocia perderent, tanto fu-
isse inferiorem, non magno-
pere contendo. sed nimium isti
largiar. esto, vere Aeschines
de eo dicat omnia: etiam sic
tamen admodum ridiculum e-
rit, eum ab isto accusari.

ego

224 ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ

αὐτὸς τεθνήσκει καὶ ἔγω τοίνυν κομιδῇ γέλως ἐν
κατηγορεῖν ἐκείνους τεθνήσκει. ἐγὼ γὰρ Αἰσχίνῳ ἔδει-
κνός αἰπώμαί τῳ ἐν τῷ πολέμῳ πρᾶχθέντων
τέτων γὰρ εἰσιν ④ στρατιῶν ὑποδύτιμοι· ἔδει
ἔξ ποιήσαθ' τὴν πόλιν εἰρήνῳ. ἀλλ' ἄχρ' ἔτι
πάντα ἀφίημι. τί οὐκ λέγω, καὶ πόθεν ἀρχο-
μαι κατηγορεῖν; τοῦ, ποιικυρίας τ' πόλεως
εἰρήνῳ, Φιλοκράτῃ σπειπῆν, ἀλλὰ μὴ τῇ
τὰ βέλῃσα γράφει· καὶ ἔξ, δῶρα εἰληφέναι
τοῦ, μετὰ ταῦτα ἵππ' τ' ὑπέρας πρὸς βίαν
ἔξυ χρένοις κατατείνῃ, καὶ μηδὲν ὦν πρὸς
εἰλάξει ὑμεῖς, ποιῆσαι· ἔξ, φενακίσει τὴν πό-
λιν, καὶ πρὸς ἀσπασίαν ἐλπίδας, ὥς ὅσα βελ-
μεθα ἡμεῖς, Φίλιππ' ⑤ πρᾶξῃ, πάντα δὲ
λωλεκέναι· ἔξ, μετὰ ταῦτα ἑτέρων πρὸς
γόνων φυλάττειν τὸν ῥαῦτα ἡδίκηκός

ego enim nihil quod in bello
commisum est, Aeschini im-
puto (id enim a ducibus re-
quirendum est) neque pacem
factam a republica: sed hac-
tenus condono omnia. quid
igitur dico? unde accusare in-
cipio? quod, dum pacem re-
publica faceret, Philocrati suf-
fragatus est, non iis qui sua-
debant optima: quod munera
accepit: quod deinde in po-

steriore legatione tempora con-
sumpsit, et nihil eorum quod
vos mandaueratis, fecit, quod
fucum fecit reipublicae. et de
citata spe, quae vellemus non
Philippum esse facturum, quod
omnia perdidit, quod postea
cum alii praemonerent, quod
vendum esse eum, qui vos non
iniuriis affecisset, ipse defe-
dit. haec accuso, haec memo-
neritis. nam iustam pacem

ΠΕΡΙ ΠΑΡΑΠΡΕΣΒΕΙΑΣ. 225

τοῦτον ἐκείνῳ συνηγορεῖν. ταῦτα κατηγορῶ.
ταῦτα μέμνηθε. ἐπεὶ δικαίαν εἰρήνην ἢ ἰσὺν,
ἢ μηδὲν πεπρακότας ἀνθρώποις μηδὲ ψυ-
σαμύοις ὕστερον, καὶ ἐπὶ νόμῳ, καὶ σεφιδυῖν
ἐκέλθον. στρατηγὸς δὲ εἶπες ἡδίκηκεν ὑμᾶς,
ἐχὶ κοινωνεῖ ταῖς νυνὶ δυνάμεις. ποῖον γὰρ
στρατηγὸς Ἄλον, τίς ᾧ Φωκέας ἀπολώλεκε;
τίς ᾧ Δορίσκον; τίς ᾧ Κερσοβλέπῳ; τίς ᾧ
ἱερὸν ὄρεον; τίς δὲ Πύλας; τίς δὲ πεποίηκεν
ἄχει τὴν Ἀττικῆς ὁδὸν διὰ συμμάχων ἢ Φί-
λων εἶναι Φιλίππῳ; τίς δὲ Κορώνειαν, τίς Ορ-
χομενὸν, τίς Εὐβοίαν ἀλλοτεῖαν; τίς Με-
γαρα πρῶτον ὀλίγα; τίς Θεβαίους ἰσχυροὺς;
τίτων γὰρ ἔδεν, τσαύτων δὲ πηλικούτων ὄντων,
διὰ τοὺς στρατηγούς ἀπώλετο, οὐδὲ ἐν τῇ εἰ-
ρήνῃ συγχωρηθὲν, πεισθέντων ὑμῶν, ἔχει Φί-

aequam, homines item incor-
ruptae fidei, et post nihil men-
ditos, etiam laudassem, et co-
rona donari iussissem. si quis
autem vos dux affecit iniuriis,
id ad hanc reddendae rationis
causam nihil attinet. quis e-
nim dux Alom, quis Phocen-
sis perdidit? quis Doriscum?
quis Cersobleptem? quis sa-
trum montem? quis Pylas?
quis effecit, ut per socios et

amicos usque ad Atticam Phi-
lippo esset iter? quis Coro-
neam, quis Orchomenum, quis
Euboeam alienavit? quis Me-
gara paulo ante? quis The-
banos firmavit? quae quan-
quam tot tantaque sunt, ni-
hil tamen eorum, culpa du-
cum periit, neque vestro con-
sensu concessum in pace, Phi-
lippus tenet: sed ea per istos
perierunt, eorumque corrupte-

λιπαρῶ, ἀλλὰ διὰ τούτοις ἀπόλωλε, καὶ τὴν
 τέτων δωροδοκίαν. ἂν τίνυν ταῦτα μὲν φά-
 γῃ, πλοῦτῳ δέ, καὶ πάντα μᾶλλον λέγῃ,
 ἐκείνως αὐτὸν δέχεσθαι· οὐ στρατηγῶ δικάζο-
 μῃ. καὶ περὶ τέτων κρίνῃ. μὴ λέγε εἴ τις αἰ-
 πός ἐστι καὶ ἄλλῳ ἢ τῷ Φωκέων ὀλέθρου,
 ἀλλ' ὥς οὐ σὺ σωμαίπις εἶ, δᾷξον. τί οὖν,
 εἴπῃ Δημοσθένος ἡδίκη, νυνὶ λέγεις, ἀλλ' οὐχ
 ὅτε τὰς δυνάμεις ἐδίδας, κατηγορεῖς; εἰ αὐτὸ
 γὰρ εἶ τῷτο ἀπολωλέναι δίκαιον. μὴ λέγε, ὡς
 καλὸν εἰρήνην, μηδὲ συμφέρον· εἰδὲς γὰρ αἰ-
 πᾶταί σε ἢ ποιήσασθαι τὴν πόλιν εἰρήνην· ἀλλ'
 ὡς ἔχαιχρὰ, καὶ ἐπονείδισα, καὶ πολλὰ ὕστε-
 ρον ἔξηπατήμεθα, καὶ πρῶτα ἀπώλετο, ταῦτα
 λέγε. τέτων γὰρ ἀπώτων ἡμῖν αἵπις οὐ
 δέδειξαι. καὶ τί δὴ μέλει νυνὶ τὸν τὰ τοιαῦτα
 πεπονηκότα ἐπαινεῖς; ἂν οὕτω φυλάτῃτε αἰ-

las. quod si haec fugerit, et
 errarit, et quiduis potius di-
 xerit, sic ei occurrere. non
 de duce iudicium facimus:
 non horum criminum reus es,
 sed dic, etiam alium quem-
 quam praeuisse causam Pho-
 centium exsidio: sed te in-
 fontem esse ostendito. quid
 igitur, si quid deliquit De-
 mosthenes, nunc narra, et
 non, cum rationem redderet,
 accusabas? nam propter hoc

ipsum dignus es exitio. non
 dic, quam res bona sit pa-
 tris, et quae sit res publica
 atque utilis. nemo enim pa-
 tris a republica factae auctorem
 te esse dicit: sed, non turpiter
 et flagitiose, post multis in
 rebus nos esse deceptos, nos
 omnia periisse, id dicito. ho-
 rum enim omnium te esse
 auctorem, id nobis est osten-
 dum. cur vero hactenus eum
 qui talia designavit, laudas?
 si sic ab eo caueritis, nihil

habebit
 frustra
 declam-
 de voc-
 est. na-
 pere fr-
 ctionis
 laturus.
 mea qu-
 m inep-
 estis et
 praesent-
 libilastis

ΠΕΡΙ ΠΑΡΑΠΡΕΣΒΕΙΑΣ. 227

τὸν, οὐχ ἔξει τί λέγειν, ἀλλὰ τιμᾷ ἄλλως ἐν-
ταῦθα ἐπαρεῖ τὴν φωνήν, καὶ πεφωνασκηκῶς
ἔσαι. καίτοι καὶ περὶ τῆς φωνῆς ἴσως εἰπεῖν ἀνάγκη·
πάνυ γὰρ μέγα καὶ ἐπὶ ταύτῃ φρονεῖν
αὐτὸν ἀκέρως, ὡς καθυποκρινόμενον ὑμᾶς. ἐμοὶ
δὲ δοκεῖτε ἀτοπώτατον ἀπάντων ἀν ποιῆσαι,
εἰ, ὅτε μὴ τὰ Θυέσου καὶ τῶν ἐπὶ Τροίᾳ κακὰ
ἠγωνίζετο, δῖος ἀλλεγετο αὐτὸν, καὶ δῖος εὐρείητε
ἐκ τῶν θεάτρων, καὶ μόνον ἐκ καλεσθῆτε ἔτι,
ὥς τελευτῶντα, τοῦ τελευτῶντος ἀποσπῆναι·
ἐπειδὴ δὲ οὐκ ἐπὶ τῇ σκηνῇ, ἀλλ' ἐν τοῖς κοι-
νοῖς, καὶ τοῖς μεγίστοις τῷ πόλεως πράγμασι
μυρία εἰργασαί κακὰ, τιμικαῦτα ὡς καλὸν
φθεγομένη· προσέχετε. μηδαμῶς. μηδὲν
ἀβέλτερον ὑμεῖς πάθητε, ἀλλὰ λογίζεσθε,
ὅτι δὲ, κήρυκα μὴ ἀν δοκιμάζητε, εἰ δὲ φω-
νῇ, σκοπεῖν· πρεσβυτήν δὲ, καὶ τῶν κοινῶν

habebit, quod respondeat: sed frustra vocem hic acuet, et declamabit. sed fortassis et de voce necessario dicendum est, nam ea quoque magnopere fretus esse fertur, ut actionis vehementia vos debellaturus. facturi autem estis, mea quidem opinione, omnium ineptissime, si quem Thyestis et Troiani belli mala repraesentantem eiecistis, et exilistis e theatris, et tantum

non lapidibus obruistis, usque adeo donec a tertiarum actione partium dimouistis: eum, postquam non in scena, sed in republica et maximis negociis civitatis infinita scelera perpetravit, tum demum ut belle sonantem attente audietis, minime vero absit a vobis ea stultitia: cum praeco approbandus est, id spectandum esse ducite, an sit vocalis: legatum autem, et reipublicae

ἀξιουῦτά τι πρᾶτθαι, δίκαιον καὶ φρόνημα
ἔχοντα, ὑπὲρ μὲν ὑμῶν μέγα, πρὸς δὲ ὑμᾶς
ἴσον. ὥσπερ ἐγὼ Φίλιππον μὲν οὐκ ἐθαύμα-
σα, ὅτ' δὲ αἰχμαλώτοις θαυμάσας ἔσωσα,
οὐδὲν δὲ ὑπερῆλάμην ὅτ' εἰ ἐκείνῳ μὲν
περὶ χυλινδεῖτο, ἔτι τὰς παῖδας ἤδεν, ὑμῶν
δὲ ὑπερεώρα. ἔτι τοίνυν, ὅταν μὲν ἴδῃτε
δεινότητα, ἢ δυσφώνίαν, ἢ τι τῶν ἄλλων τῷ
τοιούτων ἀγαθῶν ἐπὶ χρεῖσιν καὶ φιλοτίμῳ γη-
νημιόμον ἀνθρώπῳ, συγχαίρειν καὶ σπασσῆναι
ἀποκτας δεῖ· κοινὸν γάρ ὑμῖν ἅπασιν τοῖς
ἄλλοις τοῦτο τὸ ἀγαθὸν γίνεται ὅταν εἰς
δωρεδόκῃ, ἔτι πονηρῷ, καὶ πικρῷ καὶ ἡθονοῦς λήμ-
ματος, ἀποκλείειν, καὶ πικρῶς, καὶ ἐνδοκίμως
ἀκχεῖν, ὥς πονηρία δυνάμειος δόξαν ἀρε-
μῆν παρ' ὑμῶν, ἐπὶ τὴν πόλιν ἔστιν. ὁρᾶτε δὲ
ἀφ' ὧν ὅτ' εὐδοκίμῃ, πηλίκῃ τῇ πόλει περὶ

gubernatorem, cum virum esse
bonum tum magnum pro vo-
bis et aequum erga vos ani-
mum habere oportet. sicut ego
Philippum non sum admiratus,
sed captivos admiratus servaui,
neque dissimulaui quicquam.
iste vero et ante illum proci-
debat, et paeanas cantabat, et
vos despiciebat. ad haec, siue
eloquentia, siue claritate vocis,
siue alio quopiam commodo
bonum virum et vestri studio-

sum praeditum videritis, con-
gratulari omnes et excolere
debetis (id enim bonum vobis
omnibus fit commune) sin ho-
minem corruptum et impro-
bum, quique omni lucello vin-
citur: excludere, et acerbè
atque hostiliter aduersari. im-
probitas enim facultatis apud
vos adepta opinionem, reipu-
blica perniciofa est. videte
quibus laudibus iste floret, et
laudes in quae negotia rempu-
blicam

licam
videm
bus ni
audito
nterdi
tum, v
uptum,
am non
at neg
ofa etia
obis fun
ondemn
im alique

σηκε πρᾶγματα. αἱ μὲν τοίνυν ἄλλαι δυ-
νάμεις, ὁπαικῶς εἰσιν αὐτάρχεις· ἡ δὲ ἔλε-
γεν, ἂν τὰ παρ' ὑμῶν τῶν ἀκρόντων ἀνίσῃ,
λαχόπιστα. ὅτως οὐκ ἀκῆτε τέτου, ὡς πο-
θηρὲς, καὶ δωροδόκα, καὶ ὑδολοιμῷ ἐργουῶν-
τοί. ὅτι δι' ἃ μόνον καὶ τὰ ἄλλα, ἀλλὰ
καὶ τὰ πρὸς αὐτὸν τὸν Φίλιππον πρᾶγματα,
πολυταχοῦ συμφέρει τέτονι ἐαλωκέναι, θεά-
σασθε. εἴτε γὰρ ἤξει ποτὲ εἰς ἀνάγκην τῶν
δικαίων τι ποιεῖν τῇ πόλει, τὸν τρόπον μεταθή-
ναι· νυνὶ μὲν γὰρ παρήρηται, τὰς πολλὰς
ῥαπατῶν, ὀλίγοις θεραπύειν, ἂν δὲ τέτλες
ἐπὶ πωλότηας πύθῃ, ὑμῖν τοῖς πολλοῖς, καὶ
ἐπὶ πωλότηας κυρίως, τὰ λοιπὰ ποιεῖν βελήσεται·
εἴ τι ἐπὶ τῇ αὐτῇ, ἥσπερ νῦν, ἐξουσίας καὶ ἀσελ-
γείας μὲν, τοὺς ὁτιοῦν ἂν ἐκείνῳ ποιήσονται
ἐπὶ πωλότηας ἐκ τῇ πάλαιος ἐσέσθαι, ἂν τέτοις

licam coniecerint? ac ceterae
quidem facultates suis ipsae vi-
bus nituntur: sed eloquentia,
auditorum studiis destituitur,
intercidit. sic igitur audite i-
tum, ut improbum, ut cor-
ruptum, ut nihil veri dicturum.
um non propter cetera dunta-
at negocia, sed propter illa
ola etiam, quae cum Philippo
obis sunt, omnino esse utile ut
condemnetur, spectate. siue e-
um aliquando in necessitatem

veniet praestandi aliquid rei-
publicae quod debet, mutabit
ingenium (nunc enim instituit
populum decipere, et paucos
colere, at si eos perisse audie-
rit, populo et vobis, penes quos
summa rerum est, cetera prae-
stare volet) sin eandem, qua
nunc vitur, licentiam et petu-
lantiam retinebit, eos e ciui-
tate, qui ad nutum illi parati
essent, sustuleritis, si istos su-
stuleritis. si enim, cum puta-
rent

ἀνέλπτε. εἰ γὰρ οἰόμενοι δικίῳ ὑφέξειν, τοιαῦτα
ἐπραξαν, τούτοις, εἰάν τὰ παρ' ὑμῶν αὐτοῖς
ἀφεῖν, τί οἶεσθε ποιήσιν; ποῖον Εὐθυκράτην
ποῖον Λαδένῳ; τί ν' ἔχ' ὑπερβαλεῖας πο-
δότην; τίνα δὲ ἐ πώτων τῶν ἄλλων χεῖρα
πολίτῳ ὑπάρξειν; ὀρῶντά τοῖς μὲν ἀπαν-
τοπρακόσι, χεῖματα, δόξαν, ἀφορμὴν, τὴν
Φιλίππου ξενίαν φειδύσαν· τοῖς δὲ δικαίαις τὴν
παρέχουσιν ἑαυτοὺς, καὶ πρῶτον τῶν κοινῶν
ματὰ, πράγματα, ἀπεχθείας, φθόνους φει-
δύοντα παρ' ἐνίων; μηδαμῶς. ἔτε γὰρ πο-
δοῖαν, ἔτε πρὸς δυσέβειαν, ἔτε πρὸς ἀσφα-
λειαν, ἔτε πρὸς ἄλλο ἔδεν ὑμῖν συμφέρον
τῆτον ἀφείναι· ἀλλὰ τιμωρησαμένους τῶν
δειγμα ποιῆσαι πᾶσι καὶ τοῖς πολιταῖς, καὶ
τοῖς ἄλλοις Ἑλλησιν.

rent se poenas daturus, talia
commiserunt, eos, sublato ve-
stri metu, quid facturos pu-
tatis? quem Euthycratem?
quem Lasthenem? quem prodit-
orem non superaturos? quem
reliquorum civium non dete-
riorem fore? qui videat iis qui
vendiderunt omnia, pecuniam,
auctoritatem, opes, Philippi
hospitium suppetere? iis au-
tem qui se bonos viros prae-

buerunt, et insuper etiam sum-
ptus fecerunt, molestias, ini-
micitias, invidiam superesse
pud nonnullos? absit hoc, ab-
sit: neque enim ad gloriam
neque ad pietatem, neque ad
securitatem neque ad ullam
denique rem aliam vobis pro-
dest, istum ut absoluat: se-
ut eum in exemplum omnium
et civium et aliorum Graecorum puniatis.

Υ Π Ο Θ Ε Σ Ι Σ

ΤΟΥ ΠΕΡΙ ΤΗΣ

ΠΑΡΑΠΡΕΣΒΕΙΑΣ

Λ Ο Γ Ο Υ

ΤΟΥ ΑΙΣΧΙΝΟΥ.

Ἀθηναῖοι Φιλίππῳ πολεμήσαντες, ὕστερον ἐπέισθησαν ὑπὸ Ἀριστοδήμου καὶ Νεοπτολέμου καὶ Κτησιφώντος, εἰρήνην πρὸς αὐτὸν ποιήσασθαι. καὶ ἐπεμψαν δύο πρεσβείας· τὴν μὲν προτέραν περὶ τῆς εἰρήνης, τὴν δευτέραν δὲ, ἀποψηφισμένην τὰς ὀρκους. ἐν αἷς ἀμφοτέραις ἦσαν πρεσβευταὶ Δημοσθένης καὶ Αἰσχίνης. ὡς ἔν ἐπατήκον ἐκ τῆς ὕστερας πρεσβείας τῆς ἐπὶ τὰς ὀρκους, ἐγράψαντο παραπρεσβείας Αἰσχίνην Δημοσθένης τε καὶ Τίμαρχος. τὸν μὲν Τίμαρχον πρὸ τῆς παραπρεσβείας ἀγῶνος, γραμμάτων Αἰσχίνης ἐταιρήσεως, ἡτίμωσε· πρὸς δὲ Δημοσθένην ἀπολογεῖται. ἐνίοι μὲν ἔν φασι γεγραφέναι μὲν

ESTO bello cum Philippo, Aristodemus tandem, Neoptolemus et Ctesiphon, auctores Atheniensibus, pacis cum eo faciendae. itaque bis legatos miserunt, principio propter pacem, deinde ad exigendum iulium. inter quos utroque tempore Demosthenes et Aeschines erant. ut igitur ex posteriore

legatione ad iusiurandum exigendum missa reuerfi fuerunt, Aeschinem Demosthenes et Timarchus perperam obitae legationis accusarunt. ac Timarchum quidem, antequam in iudicium veniret ea causa, Aeschines prostitutae pudicitiae conuictum, in ordinem coegit: contra Demosthenem autem se defendit. sunt qui dicant,

τὰς λόγους ἀμφοτέρους, ἔ μὲν τοι γε εἰρησθαί· οἱ δὲ
 εἰρησθαί φασι, καὶ κекινδυνεύκειναι τὸν Αἰσχίνην τριάκοντα
 ψήφοις ἀλῶναι, ὅμως μὲν τοι ἀποφυγεῖν, Εὐβούλῃ αὐτῷ
 τῷ δημαγωγῷ συναγωνισαμένῃ, ἔ μὲν τοι παρὰ πάντων
 ἀπογνωσθῆναι αὐτῷ τὸ Φιλιππίζειν, ὡς αὐτὸς ἐν τῷ πρώτῳ
 οἰμῷ παραδηλοῖ, καὶ Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ τῷ Στεφάνῳ
 Ἐν μὲν τῷ πρώτῳ προοιμῷ κατ' ἀρχὴν εἰς εὐνοίαν πε-
 ρακαλεῖ τὰς δικαστὰς, τὸν ἀντιδίκον καὶ τὴν κατηγορίαν
 διαβάλλων, καὶ τῷ κινδύνῳ τὸ μέγεθος, καὶ ὡς ψεῦδος ἐν-
 κοφαντῆντα. ἐν δὲ τῷ δευτέρῳ νοήματι, πρᾶγμα εἰρη-
 μένον ἐν τῇ κατηγορίᾳ διαβάλλει, καὶ πεισῆται ἀξιολογῆσαι
 ὡς καὶ αὐτῶν εἰδότες ὅτι ψεῦδος ἐστίν. καὶ τῷτο δὲ εἰς δια-
 λήν τῷ ἀντιδίκῳ. καὶ τὰ ἐξῆς ὁμοίως εἰς εὐνοίαν ἑαυτῷ,
 διαβολὴν τοῦ ἀντιδίκου.

dicant, vtrumque has orationes
 scripsisse, sed non habuisse: sunt
 qui etiam habitas esse affirmant,
 et Aeschinem xxx duntaxat cal-
 eulorum praesidio euasisse, atque
 absolutum esse Eubuli opera, viri
 in republica magnae auctoritatis,
 non tamen ab omnibus libera-
 tum ea suspicione, quasi cum Phi-
 lippo faceret, ut et ipse in exor-
 dio innuit, et Demosthenes in ora-
 tione de Corona. In primi ex-
 ordii initio benevolentiam captat

iudicum, aduersario et accusationem
 criminanda, et magnitudine per-
 riculi ac falsitate calumniae con-
 querenda. in altera sententia, per
 tem quandam accusationis per-
 stringit, et magna gravitate con-
 firmat, eam ipsa etiam iudicum
 conscientia esse falsam. quod
 ipsum ad criminationem aduer-
 sarii pertinet. referuntur et
 cetera deinceps, tum ad benevolen-
 tiam ipsi comparandam, tum
 ad odium aduersario conflandum

ΑΙΣΧ

ΑΙΣΧΙΝΟΥ ΡΗΤΟΡΟΣ

ΠΕΡΙ ΤΗΣ

ΠΑΡΑΠΡΕΣΒΕΙΑΣ

ΛΟΓΟΣ.

ΔΕΟΜΑΙ ὑμῶν, ὦ Ἀθλωαῖοι, ἐθε-
 λῆσαι μετ' ὀνοίας ἀκῆσαι με λέ-
 γοντες, ὑπολογιζομένοις τό, τε μέγεθος τῆ
 μνδύας, ἔ το πλῆθος τῶν αἰτιῶν, πρὸς αἷς
 ὑπολογησάσθαι με δεῖ, καὶ τὰς τέχνας καὶ τὰς
 ἀσκαδὰς τοῦ κατηγορεῖ, καὶ τὴν ὁμολογίαν
 ἐτόλμησε πρὸς ἀνελδύσας πρὸς ἀνδρας,
 μωμοκότας τῶν ἀντιδίκων ὁμοίως ἀμφοτέρων
 ἀκῆσαι, τὴν ἑκινδυνεύοντες φωνὴν μὴ ὑπο-
 μένειν. καὶ ταύτ' εἶπεν, καὶ δι' ὀργὴν καὶ δαίς γὰρ

I. **O**RO vos, Athenien-
 ses, ut me dicen-
 tes benevole audire velitis,
 considerata et periculi magni-
 tudine, et multitudine crimi-
 num, quae refutanda mihi
 sunt, et accusatoris artibus,

insidiis atque crudelitate: qui
 non dubitarit eos viros exhor-
 tati, qui sacramento adacti sunt
 se aequis animis utrunque ad-
 versarium audituros, ut rei ne
 vocem quidem tolerent. idque
 dixit, non per iracundiam (ne-
 mo

G g

τῶν ψευδομύθων τοῖς ἀδίκως διαβαλλομένοις
 ὀργίζε), οὐδ' ④ τάληθ' λέγοντες, καλύπτει
 λόγῳ τυχεῖν τὸν φεύγοντα, ἔ γ' ὡς περὶ τῆς
 κατηγορίας ἰσχύει ὡσαύτως αἰτίας, πρὶν αὖ
 φεύγων ἀπολογίας τυχῶν, ἀδυνατίσῃ τὰς
 θεωρηματίας αἰτίας ἀπολύσαθ'. ἀλλ', οἷμαι
 Δημοσθένους ἔχειν δικαίους λόγους, ἔδ' ἔτι
 παρεσκεύασαι, ἀλλὰ τίμω ὑμετέραν ὀργὴν
 ἐκκαλέσαθ' βεβέλη), ἢ κατηγορήσῃ δωρο-
 δοκίας, ἀπίθου ⑤ ὡς πρὸς τὴν ὑποψίαν ταύ-
 τήν. τὸν γ' ἔτι ταῖς δωροδοκίαις ὅτ' δικα-
 σὰς περὶ τῶν μύθων ὀργίζεσθ', αὐτὸν χεῖρ τῶν
 τοιούτων ἔργων πολὺ ἀφεσᾶναι.

β. Εμοὶ δ', ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, συμβέ-
 βηκε τῷ Δημοσθένει ἀκρόνῃ κατηγορίας, μήτε
 δεῖσαι πώποθ' ἔτι, ὡς ἐν τῇδε τῇ ἡμέρᾳ

mo enim mentiens iis ira-
 scitur, qui iniquo crimine pe-
 tuntur, et qui vera dicunt, ii
 dicendae causae potestatem
 non adimunt reo, neque e-
 nim accusatio prius apud au-
 ditores valet, quam reus de-
 fensionis facultate concessa,
 obiecta crimina refellere non
 potuerit) sed illud in causa est,
 quod Demosthenes veris ora-
 tionibus non delectatur, ne-
 que ita se parauit, sed ve-

stram iracundiam inflammare
 voluit, meque acceptorum mi-
 nerum accusauit, homo ad eam
 suspicionem inferendam in-
 eptus. nam qui iudices hortan-
 tur, vt largitionum corruptio-
 nis irascantur, eum oportet
 ipsum ab eiusmodi factis pla-
 rimum abhorrere.

§. 2. Sic autem accidit, A-
 thenienses, vt audita Demo-
 sthenis accusatione, neque ve-
 quam sic vt hoc die per-
 muerim

μήτ' ἀγανακτῆσαι μᾶλλον ἢ νῦν, μήτ' εἰς
 ὑπερβολὴν ὁμοίως ἡδῆναι. ἐφοβήθην μὲν γὰρ,
 καὶ ἐπὶ καὶ νῦν τεθορύβημαι, μή τις ὑμῶν ἀγνο-
 ῇ σὺν μοι, ψυχάζοιτο τοῖς ἐπιβεβλη-
 μένοις καὶ κακοῖσι τέτοις ἀνιθέτοις. ἐξέστη
 δὲ ἐμαυτῷ, ὅτι τὴν αἰτίαν βαρέως ἤνεγκα, ὅτι
 ὄνει καὶ παρρησίαν εἰς γυναῖκα ἐλθούσαν ὅτι
 τὸ γὰρ Ὀλυνθίαν κατηγορεῖται. ἤδην δ', ὅτι
 αὐτὸν ἐπὶ τῇ αἰτίᾳ ὄντα ταύτης ἐξεβάλετε,
 ὅτι τῶν σεσωφρονημῶν ἐν τῷ βίῳ μοι χάριν
 ἀπαιτῆσαι νομίζω. ὑμᾶς μὲν ἐν ἐπαινῷ ὅτι
 διαφερόντως ἀγαπῶ, ὅτι τῷ βίῳ μᾶλλον τῶν
 τῶν κεινομῶν πιστεύετε, ἢ ταῖς ὡς τῶν
 χερῶν αἰτίαις· αὐτὸς δ' ὅτι ἂν ἀποσταίω τῇ
 πόλει ταύτ' ἀπολογίας. εἰ γὰρ τις ἢ τῶν ἐξ-
 ὤθεν ὡς ἐσηκότες ὡς περὶ χερῶν δὲ ④

nuerim, nec magis indigna-
 tus sum quam nunc, neque et-
 iam pari laetitia exultarim. ti-
 nui enim, idque nunc etiam
 me turbat, ne qui vestrum
 me ignorent, deliniti infidio-
 sis istis et maliciosis contrapo-
 sitis, et extra me ipsum ra-
 tus sum, crimenque grauiter
 tuli, cum me contumeliae et
 proteruitatis in mulierem in-
 ueniam et genere Olynthiam
 admissae accusaret. delectatus

autem sum, cum eum id cri-
 men tractantem eiecistis, quo
 facto, vitae modeste actae gra-
 tiam mihi persolutam esse ex-
 istimo. vos igitur laudo, et
 singulari amore prosequor, qui
 vitae reorum magis credatis,
 quam criminationibus inimi-
 corum, ipse tamen hac defen-
 sione non cedam. nam siue
 foris circumstantis coronae
 (fere autem maxima pars ci-
 uium adest) siue vestrum qui

πλείστοι τῶν πολιτῶν πάρεσιν ἢ τῶν δικαζόντων ὑμῶν, ὡς ἐγὼ τοιούτο π διαπέπραγμα, μὴ μόνον εἰς ἐλεύθερον σῶμα, ἀλλὰ καὶ εἰς τὸ τυχόν, ἀδίκῳ εἶναι μοι τὸν λοιπὸν βίον νομίζω. καὶ μὴ, παύσεως τῆς ἀπολογίας, ἐλέγξω καὶ τὴν αἰτίαν ἔσαν ψευδοῦς καὶ τὸν τολμήσαντι εἰπεῖν, ἀνόσιον καὶ συκοφάντην, καὶ τὰλλα πάντα μηδὲν ἀδικῶν φαίνωμαι θανάτῳ τιμῶμαι.

γ. Παράδοξόν δέ μοι κακεῖν ὁ λόγος ἐφάνη, καὶ δεινῶς ἀδικῶν, ὅθ' ὑμᾶς ἐπηρεῖται εἰ οἷόν τ' ἐστὶν ἂν τῇ αὐτῇ πόλει Φιλοκράτης μὲν θάνατον καταψυφίσας, ὅτι καταγνοῦς ἀδικεῖν ἑαυτὸν τὴν κρίσιν ἔχ' ὑπέμεινεν, ἐμὲ δ' ἀπογνῶναι. ἐγὼ δ' ἐπ' αὐτῷ τέττω δίκαιος ἂν ὑπολαμβάνω μάλιστα σωθήσεσθαι. εἰ γὰρ

pro tribunali sedetis cuiquam persuasum est, me tale aliquid commisisse non tantum in hominem ingenuum, sed vel in quemlibet, reliquum vitae mihi tempus acerbum puto. quod nisi in defensionis progressu, et crimen illud esse falsum demonstraro, et qui id afferre ausus fuit, nefarium calumniatorem, et si cetera omni crimine vacaro, mori non recuso.

§. 3. Admirabilis illa etiam mihi visa est oratio, et supermodum iniusta, cum vos percontaretur, num fieri posset, ut in eadem ciuitate Philocrates capitis condemnaretur, quod facinorum conscientia perterritus, iudicio se non stitisset: ego vero absolueretur, ego vero ob idipsum maxime conseruandum esse me arbitror. nam si is qui ipse se fecit condemnauit, atque e medio

ΠΕΡΙ ΠΑΡΑΠΡΕΣΒΕΙΑΣ. 237

ὁ καὶ λαγνὺς ἑαυτοῦ, καὶ μὴ παρῶν, ἀδικεῖ, ὁ δὴ ἀπογνὺς, καὶ τὸ σῶμα τοῖς νόμοις καὶ τοῖς πολιταῖς πῶσαδ' ἐς, οὐκ ἀδικεῖ.

δ. Περὶ δὲ τῆς ἄλλης κατηγορίας θέομαι ὑμῖν, ὧς ἄνδρες, εἰάν τι πῶσαλίπω, καὶ μὴ μνησθῶ, ἐπερωτᾶν με, καὶ δηλῆν, ὅ τι εἰάν ποθῇτέ με ἀκῶσαι, μὴθ' ἐν πρῶτῳ ἀγνωστότερος ὡς ἀδικῶ, ἀλλ' ἴσῃ τῇ εὐνοίᾳ ἀκρόντες. ἀπορῶ δὲ ὁπόθεν πρῶτον ἀρξάσθαι, διὰ τὴν ἀνωμαλίαν τῆς κατηγορίας. σκέψασθε ὅτι, ἂν ὑμῖν εἰκός τι πρῶτον πᾶσαι δόξω. εἰμὶ μὲν γὰρ ὁ κινδυνεύων ἐγὼ νυνὶ πρὸς τὸ σῶμα. τῆς δὲ κατηγορίας τὴν πλείω πεποίητο Φιλοκράτης, καὶ Φρυών, καὶ τῶν ἄλλων συμπρέσβειον, καὶ Φιλίππου, καὶ τῆς εἰρώνης, καὶ τῶν Εὐβόλου πολιτῶν. ἐν ἅπασιν δὲ τέτοις ἐγὼ τέταρτος

etiam
supra
os per
posset
Philoc
aretur
cientia
on sti
lueret
maxime
arbitri
se. se
medic
ex

excessit, peccat, is nimirum
qui sese absoluit, et corpus
suum legibus et civibus tradit,
non peccat.
§. 4. De reliqua accusatione
oro, Athenienses, si quid
praetermisero, et silentio prae-
terierio, ut me sciscitemini, et
significetis, quid ex me au-
dire velitis, meque sine prae-
iudicio ullius delicti, sed pari
benevolentia audiat, dubito
autem unde mihi primum sit

ordindum, ob accusationis
confusionem. cuius dubitatio-
nis an causam habeam, sic
considerate. ego nunc in ca-
pitis discrimen sum adductus :
accusationis autem maxima
pars consumpta est criminan-
do Philocrate, Phrynone, et
reliquis legatis, Philippo item,
et pace, et Eubuli actis. at-
que iis omnibus ego sum in-
sertus. solum autem in tota
oratione de rep. sollicitum
esse

γμα. μόνον δ' ἐν τῷ λόγῳ φαίνεται κηδε-
μῶν τῆς πόλεως Δημοσθένος, ④ δ' ἄλλοι
προδότες. διατετέλεκε γὰρ εἰς ἡμᾶς ὑβρι-
ζων, καὶ λοιδορίας ψευδεῖς ὅς ἐμοὶ μόνον
λοιδορεῖσθαι, ἀλλὰ καὶ τοῖς ἄλλοις. ὃν δ'
ἔτις ἀπμάζει, πάλιν ἐκ μεταβολῆς, ὅπερ
τύχη, ὥσπερ Ἀλκιβιάδην ἢ Θεμιστοκλῆ κείνους,
οἱ πλεῖστον τῷ Ἑλλήνων δόξῃ δῖνεντες, δι-
ηκέναι μὲν αἰπᾶται με τὰς ἐν Φωκίδι πό-
λεις, ἀππλοτεωκέναι δ' ἀφ' ὑμῶν τὸν ἐν
Θράκης τόπον, ἐκβεβληκέναι δ' καὶ τὸν Ἀργεῖον
Κερσοβλέπην, ἄνδρα φίλον καὶ σύμμαχον τῇ
πόλει, ἐνεχείρησε δ' ἀπεικάζειν με Διονυσίῳ
τῷ ἡγεμονίῳ τῆς Σικελίας τυράννῳ, καὶ μὲν ὡς
δοῦναι καὶ κραυγῆς πολλῆς παρεκελθίσανθ' ὑμῶν
τὸ θεῖον φυλάξασθαι, καὶ τὸ τῆς ἰερείας ἐνύπνιον

esse apparet Demosthenem :
ceteri omnes sunt proditores.
nunquam enim nos probris
afficere destitit, et falsa ma-
ledicta iacere, non in me
duntaxat, sed etiam in cete-
ris. quem vero sic deprimat,
rursus mutata sententia, quasi
Alcibiadem aut Themisto-
clem accusaret, quorum sum-
ma fuit inter Graecos aucto-
ritas, criminatur, ut qui et

Phocensis ciuitates euerterim,
et Thraciae locum a vobis alie-
narim, et Cersobleptem etiam
regno eiecerim, virum ami-
cum et foederatum ciuitatis.
quin et Dionysio Siciliae ty-
ranno me comparare instituit,
et bellua vos magna seueri-
tate et clamore multo est hor-
tata, ut vobis caueretis, et Si-
culae sacrificulae somnium re-
citauit. cum autem rem tan-

topere

ἐν Σικελίᾳ διηγήσατο. ἔτω δὲ ἄνω τὸ πρᾶ-
γμα ἑξάρας, ἐφθόνησέ με ταῖς διαβολαῖς,
τὰς αἰτίας δυνάμεις τῶν πεπραγμένων ἔτις
ἐμοῖς λόγοις, ἀλλὰ τίς ὅπλοις τοῖς Φιλίππῳ.

ε. Πρὸς δὲ τοσαύτῳ τόλμῳ καὶ τερατείᾳ
ἀνθρώπου, χαλεπὸν καὶ διαμνημονεύσαι τὰ
λεχθέντα καθ' ἕκαστα, καὶ λέγειν μὲν κινδυνώ-
σας ἀπροσδοκήτως διαβολάς. ἢ δὲ οἶμαι
ταφесаίτης μοι οὗτοι λόγοι ἔσεσθαι, καὶ γνωρί-
μας ὑμῖν ὅτι δικαίως, ἐνδύθεν ἀρξομαι, ἀπὸ
τῶν περὶ τὴν εἰρήνης λόγων, καὶ τὴν αἰρέσεως τὴν
πρεσβείας. ἔτω γὰρ ἂν μάλιστ' αὖ μεμνήσο-
μαι, καὶ διωήσομαι εἰπεῖν, καὶ ὑμεῖς μαθήσεσθε.
ἀποκρίνας γὰρ ἂν ὑμᾶς οἶμαι τὸτό γε αὐ-
τὸ μνημονεύειν, ὅθ' ὁ πρέσβεις ὁ τῶν Εὐ-
βοέων, ἐπειδὴ περὶ τὴν πρὸς αὐτὸς εἰρήνης τῷ

opere exaggerasset, invidit
meis criminationibus, et cau-
tam rerum gestarum ascripsit
non meis verbis, sed Philippi
armis.

§. 5. Contra igitur tantam
audaciam et praestigias homi-
nis, difficile est vel meminisse
singula, et cum periculo di-
cere contra inexpectatas ca-
umnias. sed tamen qua ra-
tione meam orationem dilu-

cidissimam, vobisque notam et
aequam fore arbitror, inde
auspicabor: videlicet ab ora-
tione de pace et delectu le-
gationis. sic enim ego maxi-
me et meminero, et dicere
potero, et vos rem cognosce-
tis, vos omnis illud ipsum me-
minisse arbitror, legatos Eu-
boensium, cum de pace a
se cum populo facienda e-
gissent, dixisse, etiam Philip-
pum

δήμῳ διειλέχθησαν, εἶπον, ὅτι καὶ Φίλιππος
 αὐτὸς κελύσειεν ὑμῖν ἀπαγγεῖλαι, ὅτι βα-
 λείῃ διαλύσας πρὸς ὑμᾶς, καὶ τὴν εἰρήνην
 αἶψιν. ἔπειτα πολλῶν δὲ ὕστερον χρόνῳ, Φρυγῶν
 Ραμνέσιος ἐάλω ὑπὸ ληστῶν, ἐν ταῖς πο-
 δαῖς ταῖς Ολυμπикаῖς, ὡς αὐτὸς ἠπαῖτο. ἐπει-
 δὴ δὲ ἐπιδωῆλθε δεῦρον λυτρωθεῖς, ἐδεῖτο ὑμῶν
 πρεσβυτιῶν αὐτῶν πρὸς Φίλιππον ἐλέειν. ἔτι
 εἶπας δυνάμει, ἀπολάβοι τὰ λύτρα. περὶ ταῦ-
 τες δὲ ὑμεῖς προσεείλεσθε αὐτῶν Κτησιφῶν
 πρεσβυτιῶν. ἐπειδὴ δὲ ἐπιδωῆκε δεῦρον ἀπὸ
 πρεσβείας ὁ Κτησιφῶν, ἀπήγειλε πρὸς ὑμᾶς
 ὑπὲρ ὧν ἐπέμφοι, ἥτις πρὸς τέτοις, ὅτι Φίλιππος,
 ἄκων μὲν πολεμῆσαι πρὸς ὑμᾶς
 βέλεσθε ἥτις ἥτις νυνὶ ἀπαλλαγῆναι ἔστι πολεμῶν
 εἰπόντι ἥτις ταῦτα ἔστι Κτησιφῶντι, καὶ πολ-

pum nunciari iussisse vobis,
 se velle transigere vobiscum,
 et pacem agere. non multo
 autem post, Phrynonem-Rha-
 mnusium a praedonibus esse
 captum in Olympicis indu-
 ciis, ut ipse querebatur: eum-
 que cum huc rediisset redem-
 ptus, orasse vos, ut se legatum
 ad Philippum decerneretis, an
 forte pecuniam suam recupe-

rare posset, vos obsecuti, le-
 gatum ei adiunxistis Ctesi-
 phontem. is huc a legatione
 reuersus, ea vobis renunciavit,
 ob quae fuerat missus, prae-
 tereaue dixisse Philippum,
 et inuitum vobiscum gessisse
 bellum, et nunc eo velle li-
 berari, quae cum dixisset Cte-
 siphon, et magnopere humani-
 tatem regis praedicasset, po-
 pulu

ΠΕΡΙ ΠΑΡΑΠΡΕΣΒΕΙΑΣ. 241

καὶ πᾶσι διαγέλωτος καὶ τούτοις φι-
 λωφωπίαν, ὥς τὸ δῆμον σφόδρα ἀποδέξα-
 σθαι, καὶ τὸν Κτισιφῶντα ἐπαινέσθαι, δι-
 κασθῆναι δὲ οὐδενός, ἐνταῦθα ἤδη δίδωσι
 ψήφισμα Φιλοκράτης ὁ Ἀγνόςτις, καὶ ὁ δῆ-
 μος ἅπας ὁμογνώμονων ἐχειροτόνησεν, ὥς
 εἶναι δεῦρο Φιλίππου κήρυκας καὶ πρέσβεις
 πέμπειν ὑπὲρ εἰρήνης. κατέτερον μὲν γὰρ καὶ
 αὐτὸ τῶν ἐκωλύετο ὑπὸ πινων, οἷς ἦν τοῦτ'
 ὑπηρετές, ὡς αὐτὸ τὸ πρῶτον εἶδειξεν. γρά-
 φον δὲ ἔτοι παραινόμενον τὸ ψήφισμα, Λυ-
 κύνον ἐπὶ τὴν γραφὴν ἐγγραφάμενοι, καὶ πᾶσι
 μα ἐπέδωκαν ἑκατὸν τάλαντα. καὶ μετὰ ταῦτα
 ἔθηκε ἡ γραφὴ εἰς τὸ δικαστήριον. ἀρρώστως
 ἔχων ὁ Φιλοκράτης ἐκάλεσεν αὐτὸν συνή-
 γορον τὸν Δημοσθένειν, ἀλλ' οὐκ ἐμέ. πα-

plus item eam rem valde
 probasset, ac Ctesiphontem
 laudasset, nemo autem ad-
 versatus esset: ibi demum de-
 cretum facit Philocrates Ha-
 mulius, et populus vno ani-
 mo decernit, licere Philippo
 aduatores huc mittere, et
 legatos de pace. prius enim
 ipsum etiam a nonnullis pro-
 hibebatur, quibus ea res stu-

dio erat, ut res ipsa declara-
 vit. isti autem id decretum
 ut contra leges factum ac-
 cusant, Licyno accusatore in-
 scripto, et multa c. talen-
 tis aestimata. deinde causa in
 foro agebatur. Philocrates,
 cum aduersa valetudine labo-
 raret, Demosthenem sibi pa-
 tronum aduocavit, non me.
 progressus Philippi osor De-

H h

mosthenes,

βελθὼν δ' ὁ μισοφίλιππος Δημοσθένος κατέ-
 τειψε τὴν ἡμέραν ὅλῳ ἀπολογέμενῳ, καὶ
 τὸ τελευταῖον ἀποφύγει ὁ Φιλοκράτης. ὁ
 δὲ γραψάμενῳ τὸ πᾶν μέρῳ τῶν
 ψήφων οὐ μεταλαμβάνει, καὶ ταύτ' ὑμεῖς ἀ-
 παντες ἴτε. ὑπὸ ᾧ τὰς αὐτὰς καιρὰς, Ολυνθῶ
 ἦλθον, ὅτι πολλοὶ τῶν ἡμετέρων ἐγκατελήφθη-
 σαν πολιτῶν. ὧν ἦν Στρατοκλῆς ὁ Εργοχά-
 ρος ἀδελφός, καὶ Εὐκράτης ὁ Στρεμμίχου
 υἱός. ὑπὲρ ᾧ τῶν ἐκείνων θέντες ὁ οἰκείος
 ἐδέοντο ὑμῖν ἑπόμελαιαν ποιήσασι. παρε-
 θόντες δ' αὐτοῖς συνηγόρου Φιλοκράτης καὶ
 Δημοσθένος, ἀλλ' οὐκ Αἰσχίνης. καὶ πᾶν πρὸς
 πρεσβυτῶν Αἰσίοδημον, τὸν ὑποκείμενον
 πρὸς Φίλιππον, διὰ τὴν γνώσιν καὶ φιλο-
 δρωπίαν τῆς τέχνης. ὥς δ' ἐπιδυήκων ἀπὸ τῆς

mosthenes, in defensione to-
 tum diem contriuit. denique
 Philocrates absoluitur, accu-
 sator autem quintam suffra-
 giorum partem non accepit.
 etiam haec vos omnes scitis,
 sub eadem tempora Olynthus
 capta est, in eaque multi no-
 strorum ciuium sunt compre-
 hensi. quorum fuit Stratocles
 Ergocharis frater, et Eucratus

Stromimichi filius. horum co-
 gnati vos rogarunt supplices
 vt curam eorum suscipere-
 iis Demosthenes et Philocra-
 tes patrocinati sunt, non A-
 schines. et legatum ad Phi-
 lippum mittunt Aristodema-
 histriionem, ob notitiam
 artis gratiam. vt autem a
 gatione reuersus Aristodema-
 propter occupationes quasda-
 no-
 gressus

ΠΕΡΙ ΠΑΡΑΠΡΕΣΒΕΙΑΣ. 243

πρεσβείας ὁ Αἰσιόδημος, διὰ πῖνας ἀρχολίας
οὐ παροῦς πρὸς τὴν βελῶν, ἀλλ' ἔφθασεν
αὐτὸν Στρατοκλῆς, ἐλθὼν ἐκ Μακεδονίας,
ἀφ' ἐκεῖθεν ὑπὸ Φιλίππου ἀνδρὶ λύτρων, ἡρώμε-
νος αἰχμάλωτος, ἐνταῦθα ἠγανάκτειν πολ-
λοὶ, ὅτι τὴν πρεσβείαν οὐκ ἀπήγειλεν ὁ Αἰ-
σιόδημος, οὗτοὶ αὐτὰς λόγους ἀκούοντες τοῦ
Στρατοκλέους πρὸς τὸν Φιλίππου. τελευταῖον
δ' εἰς τὴν βελῶν εἰσελθὼν Δημοκράτης ὁ
Αφιδναῖος, ἔπεισε τὴν βελῶν δυνάστα ἀφαι-
ρῆσαι τὸν Αἰσιόδημον. εἰς δὲ τῷ βελῶν τῷ ἦν Δη-
μοκράτης, ὁ ἐμὸς κατήγορος. παρελθὼν δ'
Αἰσιόδημος, πολλὴν πῖνα δύναιον ἀπήγειλε
τῷ Φιλίππου πρὸς τὴν πόλιν, καὶ παροῦς ἔθηκεν,
ὅτι καὶ σύμμαχος βέλοιο τῇ πόλει γινέσθαι.
καὶ ταῦτ' οὐκ ἐν τῇ βελῇ μόνον εἶπεν, ἀλλὰ

non accedebat senatum, Stra-
tocles eum anteuertit, profe-
ctus ex Macedonia, ubi ca-
ptius fuerat, et sine precio
dimissus a Philippo, ibi multi
indignabantur, quod Aristo-
demos legationem non renun-
ciasset, cum eadem de Phi-
lippo a Stratocle referri audi-
rent. postremo senatum in-
gressus Democrates Aphid-
naeus, senatui auctor est A-
ristodemi reuocandi. fuit au-
tem tum senator Demosthe-
nes, accusator meus. progres-
sus Aristodemus, magnopere
praedicauit Philippi beneuo-
lentiam, quam erga nostram
urbem haberet, et adiecit, Phi-
lippum, etiam societatem cum
republica coire velle. neque
in curia duntaxat haec, sed et

pro

καὶ ἐν τῷ δήμῳ. κἀνταῦθ' ἐδὲν ἀνέειπε Δημοσθένης, ἀλλὰ καὶ σεφανώσαι τὸν Αἰσίοδημον ἔγραψε. ῥηθέντων δὲ τούτων ἐν τῷ δήμῳ ψήφισμα ἔγραψεν ὁ Φιλοκράτης, ἐλέσθαι πρέσβεις ὑμᾶς πρὸς Φίλιππον ἄνδρας δέκα, οἵ πινες διαλέξοντο Φιλίππῳ πρὸς εἰρήνης, καὶ τῷ κοινῇ συμφερούσιν Ἀθηναίοις καὶ Φιλίππῳ. χειροτονησάντων δ' αὖτ' ἑκάστα πρέσβευον, ἐγὼ μὲν πρεσβηθήσω ὑπὸ Ναυσικλέους, Δημοσθένης δ' ὑπὸ τῶν Φιλοκράτοις, ὁ νεὺς Φιλοκράτοις κατηγορῶν. ἔγωγε δ' ἦν πρὸς θυμῳ εἰς τὰ πράγματα, ὥς τε ἐν τῇ βελῇ γραφῇ ἵνα ἀξήμιος ὦν ἡμῖν συμπρεσβούῃ ὁ Αἰσίοδημος, ἐλέσθαι πρέσβεις ἐπὶ τὰς πόλεις ἐν αἷματι ἐδὲ τὸν Αἰσίοδημον ἀγωνίζεσθαι, οἵ πινες ὑπὸ αὐτῶν πρὸς αἰτίστον τὰς ζημίας. καὶ ὅτι ταῦτα

pro concione dixit. atque ibi nihil contra dixit Demosthenes, sed et coronam Aristodemo decrevit. his apud populum dictis, decrevit Philocrates, x legatos a vobis esse creandos, qui cum Philippo de pace agerent, et iis rebus quae ex aequo Atheniensium et Philippi interessent. decretis x legatis, ego designatus sum a Nauficle, Demosthe-

nes a Philocrate, quem nunc accusat. ea porro alacritatem gerendam suscepit, ut in senatu scriberet quo citius suum detrimentum nobiscum iret Aristodemos, legatos creandos esse in eas urbes, in quibus Aristodemo certandum esset, qui multas pro eo deprecarentur. quae ut vera esse constet, fume decreta, et scriptum Aristodemi testimonium

ΠΕΡΙ ΠΑΡΑΠΡΕΣΒΕΙΑΣ. 245

εἰν ἀληθῇ, λάβε μοι τὰ ψηφίσματα, καὶ τὴν ἐκμαρτυρίαν ἀνάγνωθι τὴν Αἰτισοδήμω, καὶ ἀλλὰ πρὸς ἐς ἐξεμαρτύρησεν, ἵν' εἰδῶσιν ὁ δίκασται, τίς ἦν Φιλοκράτης ἐταῖρος, καὶ τίς ὁ τὰς δωρεὰς Αἰτισοδήμῳ φάσκων πείσσειν δεῖναι τὸν δῆμον. ΨΗΦΙΣΜΑ. ΕΚΜΑΡΤΥΡΙΑΙ.

5. Ἡ μὲν τρίτην ἐξ ἀρχῆς ἐνστάσις τῶν ὅλων πραγμάτων ἐγγύς, καὶ δι' ἐμῶ, ἀλλὰ διὰ Δημοσθένους καὶ Φιλοκράτους. ἐν δὲ τῇ πρεσβείᾳ συσπείρειν ἡμῖν ἐπαυδάσεν, ὅτι ἐμὲ πείσας, ἀλλὰ οὐ μετ' ἐμῶ, Αἰτισοκρέοντα τὸν Τεγεσθίον, ὃν ἐκ τῶν συμμάχων εἰλεσθε, καὶ Ἰατροκλέα. ἐν δὲ τῇ πορείᾳ πρὸς ἀκελδύσειν μετὰ Φησὶν αὐτῶ, ὅπως τὸ θηρίον κοινῇ φυλάξαι, τὸν Φιλοκράτην, πρῶτον λέγων περὶ τὸν Αἰτισοκρέοντα. πῶς γὰρ ἂν ἐγὼ Δημοσθένει

num recita, et eos voca, qui hoc eum testificantem audierunt, ut sciant iudices, quis fuerit Philocratis amicus, quis eum qui polliceretur, se muñera Aristodemo impetratum esse a populo. DECRE-
TUM, ET ALIENA FIDE RECITATA TESTIMONIA.
§. 6. Prima igitur totius rei constitutio, non a me, sed a Demosthene et Philocrate est pro-

fecta. in legatione porro mensa eadem nobiscum uti studuit, idque non a me obtinuit, sed ab Aglaocreonte Tenedio, quem e sociis delegeratis, et ab Iatrocle. iam in itinere ait me sibi auctorem fuisse belluæ communiter cauendæ, nimirum Philocratis: commentum referens. quo pacto enim ego Demosthenem contra Philocratem concitasset, quem

ἐπὶ Φιλοκράτῳ παρεκάλεν, ὃν ἤδεν σιωπὴν
 πόνῃα μὲν Φιλοκράτῃ, ὅτ' ὡς ἢ τῶν πρῶτον
 γεγραφὴν, πρὸς βληθέντα δὲ εἰς τὴν πρεσβείαν
 ὑπὸ Φιλοκράτοις; πρὸς δὲ τούτοις, ὅτι οὐ
 τισὶν μόνον, οἶμαι, λόγοις ὅτι συμπρέσβεις
 ἀλλ' ὅλῳ τὴν πορείαν ἡναγκαζόμεθα ὑπο
 μνήναι Δημοσθένει, ἀφόρητον ὄντα καὶ βα
 ρυνὸν ἀνθρώπον. ὃς διασκοπέντων ἡμῶν, ὃς
 καὶ λέγειν ἡμᾶς, τῶν συμπρέσβεων, ὅτι Κίμων
 οὐκ εἰπόντων, ὅτι φοβοῖτο, μὴ δικαιολογώ
 μενος πείσθῃτο ἡμῶν ὁ Φίλιππος, πηγαῖ
 ὃ δὴ λόγων ἀφθόνοις ἔχειν ἐπηγέλλετο, καὶ
 πρὸς τῶν δικαίων τῶν ὑπὲρ Ἀμφιπόλεως, καὶ
 τὴν δὲ χῆς ὅτι πολέμου τοιαῦτα εἶναι ἔφη, ὡς
 ἀπορράψαι τὸ Φιλίππου σόμα ὀλοχόειν
 ἀβρόχῳ, καὶ πείσαι Ἀθηναίους μὲν καταδύ

quem scirem et patrocinatedum
 esse Philocrati in violatarum
 legum actione, et legatum a
 Philocrate designatum? prae
 terea non in huiusmodi dun
 taxat verbis nos legati, sed
 in toto itinere tolerare coacti
 sumus Demosthenem, homi
 nem intolerabilem et mole
 stum. nam cum nos legati me
 ditaremur, quid nobis dicen
 dum esset, et Cimo dixisset,

vereri se, ne Philippus iun
 suo defendendo nos superare
 iste se fontis eloquentiae
 berrimos habere pollicebatur
 ac de iure Amphipolis belli
 que principio talia dicturus
 dicebat, ut os Philippi gran
 siccoque iunco confueret, et
 persuasurum, ut et Athenien
 ses Leosthenem reciperent,
 Philippus Amphipolim Athe
 nienlibus restitueret. ne ve
 long

ΠΕΡΙ ΠΑΡΑΠΡΕΣΒΕΙΑΣ. 247

ἔαδ' Λεωσθένη, Φίλιππον δ' Ἀθλωαίοις Ἀμ-
φίπολιν ἀποδῆναι. ἵνα ὃ μὴ μακρολογῶ τὴν
τῶν διεξιῶν ὑπερφηφάνειαν, ὡς τάχιστα ἤκο-
ω ὡς Μακεδονίαν, συνετάξαμεν ἡμᾶς αὐ-
τὸς, ὅταν παρσίωμεν Φιλίππῳ, τὸς πρεσβυ-
τάτοις πρῶτοις λέγειν, καὶ τὸς λοιποὺς καθ'
ἡλικίαν. ἐτύγχανε δ' ἡμῶν νεώτατος ὢν, ὡς
ἔφη, Δημοσθένης. ἐπειδὴ ὃ εἰσεκλήθημεν, καὶ
τῶν ἡδὴ σφόδρα μοι παρσέχειε τὸν νοῦν.
ἐλθόντων γὰρ καλὸν ἔσθ' ἀνθρώπων φθόνον ὑπερ-
βάλλοντα, καὶ δεινὴν δειλίαν ἅμα καὶ κακοή-
θειαν, καὶ τοιαύτας ἑπικυλάς κατ' ἀνδρῶν
τυπώτων καὶ συμπρέσβειων, αἵ οὐδ' ἐν τῶν
ἐχθρῶν τίς εἰκὴ ποιήσαιο. τὸς γὰρ τὸ πόλεως
ἅλας, καὶ τὴν δημοσίαν τράπεζαν παρὰ πλείους
ὁ φησι ποιεῖσθαι, ὅτι ὢν ἑπικύριος, εἰρήσῃ

longus sum istius arrogantia
recensenda, cum primum in
Macedoniam venissemus, con-
stitimus inter nos, cum Phi-
lippum accessuri essemus, ut
maximi primi verba fa-
cerent, et reliqui pro aetate.
erat autem nostrum natu mi-
nimus, ut aiebat, Demosthe-
nes, ut intro vocati sumus
haec diligenter velim vos ani-
madvertere. hinc enim per-

spicietis hominis invidiam im-
mensam, et ingentem timidi-
tatem simul et maliciam, et
talis insidias contra eiusdem
et mensae et legationis socios,
qualis non facile quisquam vel
contra inimicissimos compa-
raret. nam cum salem civi-
tatis et mensam publicam ma-
ximi se facere dicat, non est
ex nostro solo (dicetur enim)
neque nostri generis, nos ve-

γῶ, εἰς ἐξέτης ἡμῖν. ἡμεῖς δὲ, οἷς ἰσθὰ καὶ τὰ
 φοι παρογόνων ὑπάρχουσιν ἐν τῇ πατρίδι,
 καὶ διατεταῖς, καὶ σωθήσεται μετ' ὑμῶν ἐλευθε-
 ροί, καὶ γάμοι καὶ τὰς νόμοις, ἐκδεῖσθαι, καὶ
 τέκνα, Ἀθηνοὶ μὲν ἡμεῖς ἀξιοὶ τῆς ὑμετέρας
 πίστεως· εἰ γὰρ ἂν ποτε ἡμεῖς εἰσεσθεῖν ἐλθοί-
 τετε δ' εἰς Μακεδονίαν ἐξαίφνης ἐγρόμεθα
 παροδοῦναι. ὁ δὲ οὐδὲν ἀπείρατον ἔχων μέρος
 τῷ σώματι, εἰς ὅθεν τὴν Φωνὴν παροῖ, καὶ
 ὡς Ἀλκιβιάδης ὁ τὰς φόβους τάξας τοῖς Ἕλλη-
 σιν, ὁ δίκαιος Ἰπποκλέμειρος, δυσχεραίνει, καὶ
 καταπύει παροδοσίας. ἀπέσπαστε δὴ τοὺς τοὺς
 ἡμετέρας λόγους, εἰς εἰρημὴν ὑμῶν, καὶ
 πάλιν, εἰς τὸ μέγα ὄφελος τῆς πόλεως ἡμεῖς
 Δημοσθένους, ἵν' ἐφεξῆς ἐκ καὶ μικρὸν παρο-
 ῖκαται τῶν κατηγορημένων ἀπολογήσασθαι

ro, qui sacra et monumenta
 maiorum habemus in patria,
 et commercia atque familiari-
 tates vobiscum liberalis, et le-
 gitima connubia, et affinis et
 liberos, Athenis quidem fui-
 mus digni, quibus fides a vo-
 bis haberetur (alioquin enim
 nos non legassetis) in Mac-
 edoniam autem profecti, su-
 bito sumus facti proditores.
 ipse vero, qui nullam partem

corporis non venalem habet,
 ne eam quidem vnde vocem
 omittit, quasi Aristides esse
 qui tributa Graecis ordinavit,
 et iustus cognominatur, augetur
 et despuit largitiones,
 audite igitur eas orationes
 quas nos habuimus pro vobis
 ac vicissim eas, quas magnam
 reipublicae munimentum De-
 mosthenes recitavit, ut ordinem
 ac pedetentim singula capite

accu-

ΠΕΡΙ ΠΑΡΑΠΡΕΣΒΕΙΑΣ. 249

ἐπαινῶ δὲ εἰς ὑπερβολὴν πάντας ὑμᾶς, ὧς
 ἄνδρες, ὅτι σιγῇ καὶ δικαίως ἡμῶν ἀκέει. ὥς
 εἰ μὴ μὴ λύσω τῇ κατηγορημάτων, ἔχ ὑμᾶς,
 ἀλλ' ἐμαυτὸν αἰτιάσομαι. ἐπειδὴ γὰρ ὁ
 πρεσβύτερος ταῖς ἡλικίαις ὑπὲρ τὴν πρεσβείας
 ἐκήκεσαν, καλῶς ἐκείνους εἰς ἡμᾶς ὁ λόγος. Ἐπὶ
 καὶ ἐκαστὰ τῶν ἐκείνους ῥηθέντων ὑπ' ἐμῶν, καὶ
 ἐπὶ οὗτοι πρὸς ταῦτα λεχθέντας ὑπὸ Φιλίππου
 λόγοις, ἐν τῷ δήμῳ σαφῶς ἀπήγγελα
 πρὸς πάντας Ἀθηναίους, νυνὶ δὲ περιέσο-
 μαί δια κεφαλαίων ὑμᾶς ὑπομνήσκων.
 πρῶτον μὲν γὰρ πρὸς αὐτὸν διεξῆλθον τὴν
 παλαιὰν δυνάμειν, Ἐπὶ τὰς διεξέσεις αἱ ὑμεῖς
 ἐπὶ ἐξείκει Ἀμύντῃ, τῷ Φιλίππῳ πατρὶ, ἐδὲν
 ἐξείκει, ἀλλ' ἐφεξῆς πάντα ὑπομνή-
 σκων, δεύτερον δὲ ὅτι αὐτὸς ἡμᾶς μάστιγι δὲ

habet
 vocem
 s. effe
 inam
 aver
 itiones
 ratione
 vobis
 magnu
 um De
 t ordin
 a capit
 accu

cusationis dissoluam. laudo
 item supra modum omnis
 s. iudices, quod cum si-
 ntio, et ut aequum est, nos
 editis. itaque si quod crimen
 non refellero, me ipsum, non
 culpabo, cum igitur natu-
 rales pro legatione verba
 essent, ad nos pervenit fe-
 deris orationis. ea porro fin-
 ita quae illic a me dicta
 sunt, et vicissim quae a Phi-

lippo sunt responsa, pro con-
 cione perspicue renunciaui ap-
 pud uniuersos Atheniensis :
 nunc per capita duntaxat vo-
 bis in memoriam ea reuocare
 conabor. primum apud eum
 commemoravi paternam be-
 neuolentiam, et beneficia quae
 in Amyntam patrem Philippi
 contulissetis, nihil praetermit-
 tens, sed ordine omnia com-
 memorans : et deinde merita,
 I i quo-

παθών. Αμύντῃ γὰρ νεωστὶ τελευτηκότος, καὶ
 Αλεξάνδρου τοῦ πρεσβυτάτου τῶν ἀδελφῶν,
 Περδίκκῃ ὃ καὶ Φιλίππου παίδων ὄντων, Εὐ-
 ρυδίκῃς ὃ τὸ μητρὸς αὐτῶν παροδιδουμένης καὶ
 τῶν δοκούντων αὐτοῖς εἶναι φίλων, Πausanias
 δὲ ἐπὶ τὴν δόξαν αὐτῶν καλόντος, φυγαδευ-
 μένῳ ὄντος, τῷ καὶ τῷ δὲ ἰσχυρόντος, πολλῶν δὲ
 αὐτῶν συμπεσόντων, ἔχοντος δὲ Ἑλληνικῶν
 δυνάμιν, εὐληφότος ὃ Anthemuntis ὃ Θέρμαν
 καὶ Στρέψαν καὶ ἄλλ' ἅπαντα χεῖρα, Μακε-
 δόνων δὲ οὐχ ὁμονούντων, ἀλλὰ τῶν πλεί-
 στων τὰ Πausanias φρονούντων· ἐπὶ τῶν καὶ
 τῶν ἐχαιροτόνησαν στρατηγὸν Ἀθηνῶν
 Ἀμφίπολιν Ἰφικράτην, Ἀμφιπολιτῶν αὐ-
 τῶν ἐχόντων τὴν πόλιν, καὶ τὴν χώραν τότε
 κατεπεμμένων. ἀφικομένη δὲ εἰς αὐτὸν τόπον

quorum ipse testis erat. nam
 Amynta recens defuncto, et
 Alexandro fratrum natu ma-
 ximo, Perdicca et Philippo
 pueris, Eurydice autem ma-
 tre eorum, ab iis quos ami-
 cos sibi esse putabat, destituta,
 et Pausania in imperium eo-
 rum inuadente, qui quamuis
 exsul, tamen propter tempora
 multum poterat, ut qui et
 multorum studia haberet, et

Graecis copiis munitus effe-
 et Anthemuntem, Therman
 Strepsam, et alia quaedam op-
 pida cepisset, Macedonibus
 non consentientibus, sed ple-
 risque Pausaniae fauentibus
 his igitur temporibus Atheni-
 enses, Iphicratem ad Amphip-
 olim misisse cum imperio
 cum ipsi Amphipolitae urbe
 tenerent, et agri fructus per-
 ciperent. cum igitur in ea lo-

veniss

veniss
 cum
 darum
 quam
 inqua
 tua et
 runt
 tuo in
 to, te
 adhuc
 sito, di
 rum p

ΠΕΡΙ ΠΑΡΑΠΡΕΣΒΕΙΑΣ. 251

Ιφικράτους μεί' ὀλίγων τὸ πρῶτον νεῶν, ἐπὶ
καλασκοπῇ μᾶλλον τῶν περσμάτων, ἢ πολυ-
ορκία τ' πόλεως, ἔνταυθ', ἔφλω ἐγὼ, μετε-
πέμψατο αὐτὸν Εὐρυδίκη ἡ μήτηρ ἡ σὴ. καὶ, ὥς
γε δὴ λείψιν ④ παρθένης πρῶτες, Περδίκχαν
μὲν τὸν ἀδελφὸν τὸν σὸν καλασῆσασα εἰς τὰς
χεῖρας τὰς Ιφικράτους, σὲ δ' εἰς τὰ γόναια
τὰ ἐκείνης θείσα παιδίον ὄντα, εἶπεν, ὅτι Α-
μύντας ὁ πατήρ τῶν παίδων τέτων, ὅτ' ἔζη,
ὑὸν ἐποίησάτο σε, τῇ δ' Ἀθηναίων πόλει οἰκειῶς
ἐχέσασθαι, ὥς τε συμβαίνει σοι καὶ ἰδίᾳ τῶν
παιδίων τέτων γεγνηῶς ἀδελφῷ, καὶ δημοσίᾳ
φίλον ἡμῖν εἶναι. καὶ μὲν ταῦτα ἤδη δέησιν
ἰχυρὰν ἐποιεῖτο καὶ ὑπὲρ ὑμῶν, καὶ ὑπὲρ αὐτῆς,
καὶ ὑπὲρ τ' ἀρχῆς, καὶ ὅλως ὑπὲρ τῆς σωτη-
ρίας. ἀκίσσας δ' εἰς ταῦτα Ιφικράτης, ἐξήλασε

venisset Iphicrates, principio
cum paucis nauibus exploran-
darum rerum causa magis,
quam obsidendae urbis, tum,
inquam, eum accersiuut mater
tua et (vt ii dicunt qui affue-
runt omnes) Perdicca fratre
tuo in manus Iphicratis tradi-
to, te autem, qui puer esses
adhuc, in genua illius im-
posito, dixit, Amyntas, pater ho-
rum puerorum, dum vixit, et

te adoptauit, et vrbe Atheni-
ensium familiariter vsus est,
vnde fit, vt et priuatim ho-
rum puerorum sis frater, et
publice nobis amicus. his di-
ctis, vehementer eum obte-
stata est, tum pro vobis, tum
pro se, tum pro regno, de-
nique pro incolumitate. qui-
bus Iphicrates auditis, Pau-
saniem Macedonia expulit, et
vobis imperium conseruauit.

Πανσθενίαν ἐκ Μακεδονίας, καὶ τὴν δυναστείαν
 ὑμῖν ἔσωσε. καὶ μετὰ ταῦτα εἶπον πρὸς Πτολε-
 μαίς, ὅς ἦν ἐπίτροπος καθεστηκὼς τῶν πραγ-
 ματῶν, ὡς ἀχάριτον καὶ δεινὸν ἔργον δι-
 πράξατο, διδάσκων, ὅτι πρῶτον μὲν ὑπὲρ
 Ἀμφιπόλεως ἀντέπρασσε τῇ πόλει, καὶ πρὸς
 Θηβαίους διαφερομένων Ἀθιωμαίων, συμμα-
 χίαν ἐποίησατο. καὶ πάλιν ὡς Περδίκκας ἐπὶ
 τὴν ἀρχὴν κατεσάς, ὑπὲρ Ἀμφιπόλεως ἐπο-
 λέμησε τῇ πόλει, καὶ τὴν ὑμετέραν, ἡδικομένην
 ὁμῶς, φιλανθρωπίαν λέγων, διεξήειν, ὅτι κρα-
 τύντες τῷ πολέμῳ Περδίκκαν, Καλλιθένοισι
 Ἀθιωμαίων ἡγεμόνα, ἀνίστασθαι πρὸς αὐτοὺς
 ἐποίησατε, αἰεί πινθε πρὸςδοκῶντες τῷ δι-
 καίῳ τῷ δέξασθαι. καὶ τὴν διαβολὴν ταύτην ἐπι-
 ρώμῳ διαλύειν, διδάσκων, ὅτι Καλλιθένῳ

post hæc, locutus sum de
 Ptolemaeo, cuius auctoritati
 summa rerum commissâ fue-
 rat, quam is ingræte et im-
 probe se gessisset, docens pri-
 mum, eum de Amphipoli ad-
 versatum fuisse nostræ vrbi,
 et cum Thebanis, Athenien-
 sium hostibus, fœdus icisse. ac
 rursus, vt Perdiccas suscepto
 regno, de Amphipoli bellum
 gessisset cum nostra vrbe, et

vestram, quanquam iniuriis af-
 fectorum humanitatem nar-
 rans, commemorabam, vt,
 quamuis Perdicca bello supe-
 riores, Callisthene Athenien-
 sium duce, inducias tamen
 cum eo fecissetis, subinde spe-
 rantes, vos tandem æqui ali-
 quid impetraturos. et calu-
 mniam illam refellere stude-
 bam, docens, Callisthenem a
 populo non propter inducias
 fuisse

fuisse in-
 dicca fa-
 is, ac
 ere no-
 um in-
 ontra v-
 i succ-
 mium
 am, te-
 us, et
 thenis i-
 gionis

ὁ δῆμος ἀπέκτεινεν, οὐ διὰ τὰς πρὸς Περ-
δικκαν ἀνοχάς, ἀλλὰ δι' ἐτέρας αἰτίας. καὶ
πάλιν οὐκ ὤκνην κατ' αὐτὸ λέγειν, Φιλίππῳ
ἐπιμύων, ὅτι τὴν ἐκδοχὴν ἐποίησά τοι πρὸς
τὴν πόλιν ἔ πολέμῳ. καὶ παύτων ὧν ἂν
ἔποιμι, μάστιγας τὰς ἐκείνων ἐπισολὰς πα-
ραχόμην, καὶ τὰ ψηφίσματα ἔ δῆμος, καὶ τὰς
καλλιθένοισ ἀνοχάς. πρὸς μὲν ἔν τ' ἔξ δὲ
χρῆς κλήσεως τ' χώρας, καὶ τῷ καλαμῶν ἐννεα
δῶν, ἔ πρὸς τῷ Θησέως παίδων, ὧν Ἀκά-
μας λέγει) φερνὴν ἐπὶ τῇ γυναικὶ λαβεῖν τὴν
χώραν ταύτην, τότε μὲν ἤρμοιτε λέγειν, καὶ
ῥῆσιν ὡς ἐνεδέχετο ἀκριβέστατα νυνὶ δὲ ἴσως
ἀνάγκη σωλόμεναι οὐ λόγους. ἀ ὅ ἦν τῷ
ῥημείων ἐκ ἐν τοῖς δὲ χαίσις μύθοις, ἀλλ' ἐφ'
μὲν γενημῶνα, τούτων ἐπιμνησθήσομαι.

uisse interfectum cum Per-
dica factas, sed ob alias cau-
as, ac rursus contra eum di-
cere non dubitabam, Philip-
pum increpans, quod belli
contra urbem nostram geren-
ti successor exstisset. atque
omnium eorum quae refere-
bam, testis proferebam literas
populi, et plebiscita, et Calli-
thenis inducias. ac de prima
regionis illius acquisitione, et

nouemuiarum, vt vocabantur,
et de Thesei filiis, quorum
Acamas doti accepisse ferretur
eam prouinciam, haec et tunc
dici conueniebat, et dicta sunt
quam fieri potuit accuratissi-
me; nunc autem fortassis opus
est verba conferre in compen-
dium. quae vero signa non in
antiquis fabulis posita erant,
sed nostra aetate facta, eo-
rum mentionem faciebam. re-
ferebam,

συμμαχίας ἢ Λακεδαιμονίων ἢ τῶν ἄλλων
 Ἑλλήνων σωελθέσης, εἰς ὧν τέτων Ἀμύν-
 τας ὁ Φιλίππος πατήρ, ἢ πέμπων συνέδρου,
 ἔτι καὶ ἑαυτὸν ψήφου κύριος ὢν, ἐψηφί-
 σατο Ἀμφίπολιν τῇ Ἀθηναίων συνεξαίρειν
 μὲν τῶν ἄλλων Ἑλλήνων Ἀθηναίοις. ἢ τότε
 τὸ κοινὸν δόγμα τῶν Ἑλλήνων, καὶ οὖν ψη-
 φισαμένοις, ἐκ τῶν δημοσίων γραμμάτων
 μάρτυρας παρεχόμενον. ὧν ὁ Ἀμύντας ἀ-
 πέσει ὁ Φιλίππος πατήρ ἐνδελίον τῶν Ἑλλήνων
 αἰσχύων, ἔ μόνον λόγοις, ἀλλὰ καὶ ψήφου
 τέτων, ἐφίω ἐγὼ, σὲ τὸν οὗτος ἐκείνους γεγενη-
 μένον, ἐκ ἐστὶ δίκαιον ἀντιποιεῖσθαι. εἰδὲ ἀνιπτοῦ
 κατὰ πόλεμον λαβὼν, εἰκότως ἔχειν, εἰ μὴ
 πρὸς ἡμᾶς πολεμήσας, δορυάλωτον τῇ
 πόλιν εἶλες, κυρίως ἔχεις, τῷ τοῦ πολέμου

ferebam, ut congressa La-
 cedaemoniorum ceterorumque
 Graecorum societate, eorum
 vnus Amyntas, pater Philippi,
 misso assessore, sui que suffragii
 iure praeditus, decreuisset,
 Amphipolim Atheniensium vr-
 bem, esse Atheniensibus reli-
 quorum Graecorum auxiliis
 expugnandam, et restituen-
 dam. et hoc commune Grae-
 corum decretum, eosque qui

decreuissent, e publicis monu-
 menti testata proferebam. iam
 quibus rebus Amyntas, tuus
 pater, coram Graecis omni-
 bus cessit, non oratione du-
 taxat, sed etiam suffragio, ca-
 aiebam, te ex illo natum tu
 vindicare, non est aequum.
 ut bello captam, iure te ha-
 bere censet, siquidem be-
 aduersus nos gesto vi cepisti
 urbem, sine controuersia te

meres
 partam
 urbem
 sti, no
 erunt,
 thenien
 §. 7.
 bus ha
 iam D
 que' or
 bant, v
 eloquen
 nec

νόμῳ κλησάμεν· εἰδὲ Ἀμφιπολίτας ἀφεί-
λκῃ τὴν Ἀθιναίων πόλιν, ἔτα ἐκείνων ἔχεις,
ἀλλὰ τὴν Ἀθιναίων χώραν.

Ζ. Ρηθέντων δὲ τούτων ἔτι ἑτέρων λόγων, ἡδὴ
καθῆκεν εἰς Δημοσθένει τὸ τὴν πρεσβείας μέ-
ρος, καὶ πάντες προσεῖχον ὡς ὑπερβολὰς π-
ρας διωάμεως ἀκασόμενοι λόγων. καὶ γὰρ
πρὸς αὐτὸν τὸν Φίλιππον, ὡς ἡ ὑπερβ-
αίειν, ἔπρὸς οὗτοι ἑταίροι αὐτοῦ, ἐξηγήθη
τῶν ἐπαγγελῶν ὑπερβολή. ἔτω δὲ ἀπάν-
των διακειμένων πρὸς τὴν ἀκρόασιν, φθέγγε-
το θηρίον τούτο προοίμιον σκολεινόν τε καὶ τε-
θηκὸς δειλία, καὶ μικρὸν παραγαγὼν ἄνω
τῶν πραγμάτων, ἐξαίφνης ἐσίγησε καὶ διη-
πορήθη· τελευτῶν ὃ ἐκπύπιδε ἐκ τῶν λόγων. ἰδὼν
δὲ αὐτὸν ὁ Φίλιππος ὡς δέκετο, θάρρειν τε

meres eam, quippe iure belli
partam: sed si Amphipolitis
urbem Atheniensium eripui-
ti, non ea quae illorum fu-
erunt, habes, sed regionem A-
theniensium.

§. 7. His et aliis orationi-
bus habitis, legationis vices
iam Demosthenis erant: at-
que omnes intenti ora tene-
bant, ut inuictam excellentis
eloquentiae vim audituri. nam

et ipsi Philippo (ut post audi-
re licuit) et amicis eius enun-
ciata fuerat pollicitationum e-
ius magnitudo. sic autem af-
fectis omnibus ad auscultatio-
nem, sonat bellua ista exor-
dium tenebricosum, et prae
metu exanime, et cum in re-
rum commemoratione paulum
processisset, subito obticuit,
inops consilii: tandem exci-
dit oratione. Philippus au-
tem

παρεκελεύετο, καὶ μὴ νομίζειν, ὥσπερ ἐν τοῖς
 θεάτροις, διὰ τοῦτο οἶεσθαι π. πεπονθέναι·
 ἀλλ' ἡσυχῇ καὶ κτ' μικρὸν ἀναμνησκέσθαι, καὶ
 λέγειν ὡς παρεείλετο. ὁ δὲ, ὡς ἅπαξ ἐταρα-
 χθῆ, καὶ τῶν γεγενημένων διεσφάλη, εὐθὺς
 ἀναλαβὴν ἑαυτὸν ἡδυνήθη· ἀλλὰ καὶ πάλιν
 λέγειν ἔπιχειρήσας, ταυτὸν ἔπαθεν. ὡς ὅτι ἡ
 σιωπὴ, μεταστῆναι ἡμᾶς ὁ κήρυξ ἐκέλευεν.
 ἐπειδὴ δὲ ἐφ' ἡμῶν αὐτῶν ④ συμπρέσβευ-
 ἐγρόμεθα, σφόδρα πάνυ σκυθρωπάσας ὁ
 κηρυξ ὄντι Δημοσθένους, ἀπολωλέκεναι μὴ
 ἔφη τὴν πόλιν καὶ οὗτο συμμαχοῖς. ἐκπλα-
 γνύτω δὲ οὐκ ἐμὲ μόνον, ἀλλὰ καὶ τῶν συμ-
 πρέσβεων ἀπάντων, καὶ τὴν αἰτίαν πωθῆσο-
 μένων, δι' ἣν ταῦτ' εἶπεν, ἤρετό με, εἰ τῶν
 Ἀθηνησὶ πραγμάτων ἐπιλέλησμαι, καὶ τὸ

tem cum vidisset, vt affectus
 esset, eum et bono animo esse
 iussit, et non existimare, vt
 in theatris, sic sibi propterea
 mali aliquid accidisse; sed per
 ocium ac paulatim redire in
 memoriam, et pro suo insti-
 tuto verba facere. at iste vt
 semel fuerat conturbatus, et
 a scriptis aberrarat, ad sese
 redire non potuit, sed et rur-
 sus dicere aggresso, idem ac-

cidit. vt autem silentium erat
 fecedere nos praeco iussit. de
 inde cum nos legati soli esse-
 mus, bonus iste Demosthenes
 vultu admodum tetrico, per-
 didisse me urbem et socios
 aiebat. perculso autem nos
 me tantum, sed et ceteris le-
 gatis omnibus, ac causam sci-
 scitantibus, cur id dixisset, in-
 rogabat, an oblitus essem, vt
 se res Athenis haberent, et vt

popu-

δῆμον καταπεπονημένον, καὶ σφόδρα Ἰπθυ-
μιοῦντα τῇ εἰρήνης, εἰ μὴ μέμνημαι. ἡ μέγα
φρογνῆς, ἔφη, Ἰπὶ ταῖς ἐψηφισμέναις μὲν
πεντήκοντα ναυσὶν, ἔδεδόκε δὲ πληρωθησο-
μέναις; ἔτω γὰρ ἡρέδικας Φίλιππον καὶ τοιαύ-
τα εἰρηκας, ἔξ ὧν οὐκ εἰρήνη γήροισι ἀνὲρ
πολέμῳ, ἀλλ' ἔξ εἰρήνης πόλεμος ἀκήρυ-
τος. Ἀρχομένη δὲ μετὰ ταῦτα ἀνιλέ-
γειν, ἐκάλειν ἡμᾶς ὅτι ὑπερέταται ὅτι Φι-
λίππῳ. ὡς δὲ ἡλθομένη ἐκαθεζόμεθα, ἔξ
ἐκείνης μετὰ ἑκάστον τῶν εἰρημίων ἐνεχείρει
λέγειν ὁ Φίλιππος, πλείω ἢ εἰκότως
ποιήσατο διατεινὴν μετὰ οὐκ ἐμὲς λόγοις.
ὡς γὰρ ἔδεν τῶν ἐνόντων εἰπεῖν, ὡς γε οἶμαι,
παρέλιπον· καὶ πολλάκις μου τέννομα ἐν
τοῖς λόγοις ὠνόμαζε, μετὰ δὲ Δημοσθένη,

populus esset defatigatus, et
tantopere pacem expeteret,
non meminissem. an vero a-
mos, inquit, tibi faciunt L
remes, decretae illae qui-
am, sed nunquam comple-
e? sic enim irritasti Phi-
ppum, et ea fecisti verba,
de non bellum in pacem
utetur, sed pax in bellum
estissimum. incipiente au-
me haec refutare, ac-

cersebant nos ministri Phi-
lippi. ut venimus, et denuo
confedimus, Philippus ad sin-
gula quae dicta fuerant, re-
spondere aliquid parabat, ne-
que vero mirum fuit, eum in
mea oratione diutissime fuisse
immoratum (fortassis enim ni-
hil quod dici poterat, ut ar-
bitror, praetermiseram) et saepe
nominatim me compella-
vit, contra Demosthenem au-
tem,

τὸν οὕτω καταγελάσας ἀπαλλάξοντα, εὖ
 ὑπὲρ ἐνός, οἶμα, διελέχθη. τῷτο ᾧ ἄρα ἦν
 ἀγχόνῃ καὶ λύπῃ τέτω. ἐπειδὴ δὲ κατέσρεψεν
 εἰς φιλοδουρωπίαν τοὺς λόγους Φίλιππον, καὶ
 τὸ συκοφάντημα, ὃ παρειρήκει κατ' ἐμὲ πρὸς
 τὰς συμπτώσεις ὅσας, ὡς ἐσομένου πολέμου
 καὶ διαφορᾶς αἰτίαι, διέπιπεν αὐτῷ, ἐνταῦθα
 ἤδη ἔκωκυτε λῶς Ἰξισάμην αὐτοῦ κατα-
 φωνῆς ἦν ὥσε καὶ κληθέντων ἡμῶν Ἰππὶ ξενί-
 δεινῶς ἀχρημονεῖν.

η. Αφορμώντων δὲ ἡμῶν οἶκαδε ἐκ τῆς προ-
 σβείας, ἐξαίφνης καὶ τὴν ὁδὸν παρὰδόξως καὶ
 φιλοδουρώπως πρὸς ἕκαστον διελέγετο. ὃ, το-
 μὲν οὖν ἦν ποθ' ὁ κέρκωψ, ἢ τὸ καλέμηνον
 παιπάλημα, ἢ τὸ παλίμβολον, ἢ τὰ τε
 αὐτὰ ῥήματα, ὅσα ἦδεν πρότερον νυνὶ δὲ

tem, qui tam ridicule discesserat, ne vlla quidem de re dis-
 feruit scilicet. quae summa isti
 crux et molestia fuit. ut au-
 tem Philippi oratio tandem in
 fine ad humanitatem conuersa
 est, et iste calumniam, qua
 me prius apud collegas onera-
 rat, quasi belli et dissidii au-
 ctor futurus essem, amiserat,
 ibi vero satis apparebat, eum
 nec animi iam esse compo-

tem; adeo ut ad hospitium
 nobis inuitatis, ineptissime
 gereret.

§. 8. Cum autem a legatio-
 ne iam nos ad reditum para-
 remus, subito in itinere, pro-
 ter opinionem nostram, hu-
 maniter cum singulis collo-
 quebatur. quid igitur esse
 Cercops, aut Vertumnus, aut
 Chamaeleo, aut si quid aliud
 est eiusmodi nominum, pro-

ignora-
 malici-
 didici-
 strum
 se col-
 de su-
 alium
 rum,
 ingeni-
 dicans,
 nem o-
 me la-

ΠΕΡΙ ΠΑΡΑΠΡΕΣΒΕΙΑΣ. 259

ἐξηγητὴν τοῦτον λαβὼν τῇ πάσης κακοηθείας,
μεμάθηκα. διαλαμβάνων γὰρ ἕκαστον ἡμῶν ἐν
μέρεσιν, τὰ μὲν ἔρανον εἰσοίσειν ἐπηγέλλετο, καὶ
βοηθήσειν τοῖς ἰδοῖς, τὸν δὲ εἰς στρατηγίαν
καταστήσειν, ἐμοὶ δὲ παρὰκολυθῶν, ὥς τὴν φύ-
σιν μακαρίζων, καὶ τοὺς λόγους, οὓς εἶπον,
ἐγκωμιάζων, πολὺς ἦν τοῖς ἐπαίνοις καὶ ἐπα-
χθής. στωδειπνοῦμένων δὲ ἡμῶν ἀπάντων ἐν
Λαρίσσι, εἰς αὐτὸν μὲν ἔσκωπτε, καὶ τὴν δύ-
ειαν, τὴν ἐν τῷ λόγῳ συμβᾶσαν ἑαυτῷ· τὸν
δὲ Φίλιππον τῶν ὑπὸ τὸν ἥλιον ἀνθρώπων ἔφη
πάντων εἶναι δεινότερον. στωποφνημένους δὲ
καὶ ἐπὶ τοῖς τοῖς, ὡς μνημονικῶς εἶποι παρὰ
τὰ παρ' ἡμῶν ῥηθέντα, Κτισσιφῶντι δὲ, ὅσους
ἦν ἡμῶν πρεσβύτατος, ὑπερβολικῶς τινα ἑαυ-
τῷ παλαιότητι καὶ πλεονεξίᾳ ἐπὶ ἐπὶ ἐπὶ, καὶ

ignorabam : nunc istum totius
maliciae nactus interpretem,
didici. nam vnoquoque no-
strum seducto, alii collectam
se collaturum pollicebatur, et
de suo laturum esse opem,
alium ad imperium euectu-
rum, me vero affectans, et
ingenii mei felicitatem prae-
dicans, atque habitam oratio-
nem celebrans, multus erat
me laudando, et molestus.

cum autem nos omnes Larif-
sae concoenaremus, se ipsum
ludebat, ac dicendi qua usus
erat inopiam : Philippum au-
tem eorum qui sub sole essent
eloquentissimum esse asse-
bat. ut autem et ego tale ali-
quid pronunciarem, quam me-
moriter nostris orationibus re-
spondisset, et Ctesiphon qui
nostrum erat natu maximus,
insignem senectutem suam et

πρωτόν ἐν τῷ, ὡς ἐν τοσούτῳ χρόνῳ καὶ βίῳ, καὶ
 πώποθ' ἔτῳς ἡδὺν ἐδὲ ἐπαφροδίον ἀνθρώπων
 ἐωρακῶς εἶη, ἀνακρεθήσας ὁ Σίσυφος ὁδεταὶ
 χεῖρας, ταῦτα μὲν τοι, ἔφη, ὦ Κτησιφῶν, ἔτ'
 ἂν σὺ πρὸς τὸν δῆμον εἴποις, ἔτ' ἂν ὅδ' ἐμὲ
 δὴ λέγων τλμήσειεν εἰπεῖν πρὸς Αἰθιωαῖας,
 ὡς ἦν ὁ Φίλιππος δεινὸς εἰπεῖν, καὶ μνημο-
 νικός. ἀναιδῆτως γ' ἡμῶν ἐχόντων, ἔτι τὴν ἑπι-
 βολὴν καὶ πρὸς ὁρμηδύων, ἦν αὐτίκα ἀκέσσειε,
 εἰς σωτήριον πᾶσι ἡμᾶς κατέκλεισεν ἵππερ' ἔ-
 ταύτ' ἐρεῖν πρὸς ὑμᾶς, ἐμὲ δὲ καὶ δέησιν πᾶσι
 ἰχυρὰν ἐδέηθη, μὴ πῶλαι πεῖν, ἀλλ' εἰπεῖν, ὡς
 ὑπὲρ Ἀμφιπόλεως καὶ Δημοσθένους εἴποι.

§. Μέχρι μὲν ἔν τούτων (4) συμπέσσειεν
 εἰς μοι μάστιγες, καὶ πρὸς πηλακίζων ὅδ' ἐμὲ καὶ
 διαβάλλον ἐν τῇ κατηγορίᾳ διατετέλεκε τῶν

annorum multitudinem nar-
 rasset, atque adiecisset se tan-
 to temporis spacio nullum ho-
 minem adeo suauem et festi-
 vum vidisse, Sisyphus iste cum
 plausu manuum haec qui-
 dem, inquit, Ctesiphio, neque
 tu, neque iste (me autem in-
 telligebat) ad populum dicere
 audebit, fuisse Philippum elo-
 quentem, et memoria valuisse.
 nos autem qui, illa non in-

telligeremus, neque insidias
 prospiceremus, quas statim au-
 dietis, pactione quadam con-
 clusit; ut apud populum ea-
 dem omnes diceremus, me
 vero vehementer etiam obte-
 status est, ne praetermitterem
 quip dicerem, etiam Demo-
 sthenem aliquid dixisse de Am-
 phipoli.

§. 9. Hactenus igitur testes
 mihi sunt legationis collegas,
 quos

ΠΕΡΙ ΠΑΡΑΠΡΕΣΒΕΙΑΣ. 261

δι' ἧς τοῦ βήματος παρ' ἡμῖν λόγων ὑμεῖς
 ἀκηκόατε. ὥς τε οὐκ ἐνέσαι μοι ψύδδεσθαι.
 δέομαι δὲ ὑμῶν πρὸς ἐπιπονήσας ἀκούσας ἐ
 τὴν λοιπὴν διήγησιν. ὅτι μὲν γὰρ ἕκαστος ὑμῶν
 ποθεῖ τὰ πρὸς Κερσοβλέπῳ ἀκταίν, καὶ τὰς
 πρὸς Φωκέων αἰτίας, σαφῶς οἶδα, ἐ πρὸς
 ταῦτα σπύδω. ἀλλ' ἐὰν μὴ τὰ πρὸς τέτων
 ἀκταίν, ἐπὶ ἐκείνοις ὁμοίως πρὸς ἀκολυθήσειε
 ἐὰν δι' ἐμοὶ τὰ κινδυνόοντα, εἰπεῖν δώτε ὥς
 βέλομαι, καὶ σώσαί με, εἰ μηδὲν ἀδικῶ, δυ
 σήσεσθε, ἱκανὰς εἰληφότες ἀφορμὰς, καὶ θεά
 σεσθε ἐν τῇ ὁμολογησάμενων καὶ τὰ ἀντιλε
 γόμενα. ὥς γὰρ δούρ' ἤλθομεν, καὶ πρὸς τὴν
 βελῶν διὰ κεφαλαίων τὴν πρεσβείαν ἀ
 πηγείλαμεν, ἐ τὴν διὰ τὴν ἀπέδομεν τὴν
 πρὸς Φιλίππου, ἐπαινέτης ἦν ἡμῶν Δημοσθέ

quos per totam orationem ex
 gitare non destitit : orationes
 autem, quae pro suggestu apud
 eos habitae sunt, ipsi audiui
 ritis, quare mihi mentiri non
 cebit. oro autem vos, ut id
 laboris capiat, ut et reli
 quam audiat narrationem.
 nam quemque vestrum de Cer
 blepte et Phocensi crimine
 audire cupere, satis scio, et
 illa festino. verum nisi ea

quae antecedunt, audieritis,
 illa etiam minus accipietis :
 sin periclitanti mihi arbitrato
 meo dicendi potestatem deder
 itis, et conseruare me, si in
 nocens sum, poteritis satis e
 docti, et ex iis quae in con
 fesso sunt etiam controuersa
 perspicietis, ut enim huc re
 versi, apud senatum capita le
 gationis exposuimus, et lite
 ras Philippi reddidimus, lay
 dator

νης πρὸς τὰς βαλδύοντας, καὶ τὴν Εσίαν ἐπώ-
 μοσε τὴν βυλαίαν, συγχαίρειν τῇ πόλει, ὅτι
 τριῶν ἀνδρῶν ἐπὶ τὴν πρεσβείαν ἐξέπεμ-
 ψεν, οἱ καὶ τοῖς λόγοις, καὶ τῇ πίστι, καὶ πράξει-
 τές τε καὶ λέγοντες ἀξιοὶ ἦσαν τῇ πόλει. ὑπὲρ
 ἐμῶν εἰπέτε τοιῶτον, ὥς ἐψυσαίμην τὰς
 τῶν ἐλοιδύων με ἐπὶ τὴν πρεσβείαν ἐλπίδας.
 τέλει δὲ πάντων, ἔγραψεν ἡμᾶς σεφιδου-
 σαι θαλλῶν σεφάνω ἕκασον, δυνόας ἕνεκα
 εἰς τὸν δῆμον, καὶ καλέσαι ἐπὶ δεῖπνον εἰς τὸ
 πρυτανεῖον εἰς αὐρεῖον. ὅτι δ' ἐδὲν ψῦδος εἰσηκα-
 πρὸς ὑμᾶς, λαβέτω μοι τὸ ψήφισμα
 γραμματεῖς, καὶ τὰς τῶν συμπρέσβεων μαρ-
 τυρίας ἀναγνώτω. ΨΗΦΙΣΜΑ ΒΟΥΛΗΣ Ο ΔΗ-
 ΜΟΣΘΕΝΗΣ ΕΙΠΕ. ΜΑΡΤΥΡΙΑΙ ΤΩΝ ΣΥΜ-
 ΠΡΕΣΒΕΩΝ ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΕΙΡΗΜΕΝΩΝ. ἐπειδ

dator noster fuit Demosthe-
 nes apud senatores, et per a-
 ram curialem iuravit, se gra-
 tulari civitati, quae talis le-
 gatus misisset, qui et eloquen-
 tia et fide se republica dignos,
 dicendo, agendoque prae buif-
 sent: de me autem huiusmodi
 quippiam dixit, me spem eo-
 rum, qui me legatum cre-
 assent, non fefellisse. postremo
 omnium scripsit, nostrum v-

numquemque sacrae oleae co-
 rona ornandum esse, ob be-
 neuolentiam erga populum, et
 ad coenam in curiam in cra-
 stinum inuitandum. ut autem
 constet, me nihil falsi dixisse
 apud vos, capiat scriba decre-
 tum, et collegarum testimo-
 nia recitet. SENATVS CON-
 SVLTVM DEMOSTHENERE-
 FERENTE FACTVM. ΤΑ
 ΣΤΙΜΟΝΙΑ COLLEGARV

ΠΕΡΙ ΠΑΡΑΠΡΕΣΒΕΙΑΣ. 263

τίνω ἀπηγγέλλομαι τὴν πρεσβείαν ἐν τῷ δή-
μῳ, εἶπε παρελθὼν πρῶτον ἡμῶν διὰ τὴν
ἡλικίαν Κτισφῶν, ἄλλας τέ πνας λόγοις, καὶ
ὅτι πρὸς Δημοσθένω ἀπὸ συγκαμηρῶν ὑμῖν
ἔρειν, ὡς τε τὸ ἐντύξεως ἔχει Φιλίππου, καὶ τὸ
δέας αὐτοῦ, καὶ τὸ ἐν τοῖς πότοις ὑπιδεξιό-
παι. ἔπειτα τὸν Φιλοκράτους εἰπόντων
μικρὰ, καὶ Δερκύλλου, παρῆλθον ἐγώ. ἐπειδὴ
δὲ τὴν ἄλλω διεξῆλθον πρεσβείαν, ἀπῆντησα
ἔπειτα τὸν λόγον, ὃν ἐν τοῖς συμπρέσβεσι
ἐβωλομολογησάμεν· εἰπὼν, ὅτι μνημονικῶς ἔ-
βωλατῶς ὁ Φίλιππος εἶποι, καὶ τὴν δέσιν ὅτι
ἐπελαθόμεν τὴν Δημοσθένους, ὅτι ταχθεὶς λέ-
γειν, εἰάν τι πρὸς ἀλλήλους ἡμεῖς, ὡς Ἀμφι-
πόλεως. ἐφ' ἅπασιν δὲ ἡμῖν ἀνίσταται τελευ-
ταῖον Δημοσθένους, καὶ τελευτάμενος, ὡς πρὸς

DE HIS QVAE DICTA SVNT.
postquam igitur legationis acta
apud populum exposuimus,
Ctesiphon primus inter nos,
propter aetatem, cum alia di-
xit, tum ea quae dicturos esse
nos, cum Demosthene pepi-
geramus, item de affabilitate
Philippi, et forma eius, et
dexteritate in computationi-
bus. post hunc, cum Philocra-
tes et Dercyllus pauca dixif-

sent, ego prodii. recitatis au-
tem ceteris legationis actis,
ad eam etiam commemorationem,
quae cum collegis mihi
conuenerat, cum accessissem,
dixi Philippum memoriter et
eloquenter respondisse. neque
oblitus precum Demosthenis
adieci, ei partis dicendi de
Amphipoli attributas fuisse, si
quid nos pretermissemus. post
omnis nos postremus surgit
Demo-

εἶωθε, πῶ χήματι, καὶ τείψας τὴν κεφαλὴν,
 ὁρῶν Ἰππομαρινόμυρον τὸν δῆμον, καὶ δεδε-
 γμύρον τοὺς παρ' ἐμοῦ λόγους, ἀμφοτέρων
 ἔφη θαυμάζειν, καὶ τῷ ἀκρόνῳ, καὶ τῶν πρε-
 σβυσιάντων, ὅταν παρέντες τὸν χρόνον, ὁ
 μὲν τὸν ἔβριχον, ὁ δὲ τὸν ἔσυμβρι-
 λύνειν, ἀποδιατείβωσι, τὴν ὑπερβίον λαλῶν
 ἀγαπῶντες ἐν τοῖς οἰκείοις πρᾶγμασιν· ὁ
 δὲν γὰρ εἶναι ῥᾶον ἢ πρεσβείαν ἀπαγγέλλει,
 βέλομαι δὲ ὑμῖν, ἔφη, καὶ Ἰπιδεῖξαι ὡς δεῖ τὸ
 πρᾶγμα γίνεσθαι. ἅμα δὲ ἐκέλευσεν ἀνα-
 γνωσθῆναι τὸ ψήφισμα τοῦ δήμου. ἀναγνω-
 σθέντος δὲ, εἶπεν, ὅτι καὶ τὸ ἐξέπεμψεν
 καὶ ταῦτα ἐπράττομεν, ἃ ἐνταυθοῖ γέγραπ-
 λάβε δὴ μοι ἐκ τῆς Ἰππολῆς, ἣν ἤκομεν
 Φιλίππου φέρουσαι. ἐπειδὴ δὲ ἀνεγνώσθη, ἀπέ-

Demosthenes, et vultu, ut so-
 let, praestigiis factis, atque
 capite perfrecto, cum popu-
 lum videret gestu dare si-
 gnum, et meam approbasse
 orationem, utrosque se mirari
 dixit, tum qui audirent, tum
 qui legationem obissent, quod
 omisso tempore, illi delibe-
 randi, hi in medium consu-
 lendi, moram facerent, nugis
 peregrinis contenti in rebus

domesticis; nihil enim esse
 facilius, quam legationem re-
 censere. demonstrabo autem
 inquit, vobis, quae ratio hu-
 ius rei esse debeat. ac simul
 recitari iussit plebiscitum. quo
 recitato, dixit, nos ex hoc
 ablegati sumus, et quae his
 scripta sunt, ea egimus. cap-
 ergo etiam literas, quas
 Philippo afferimus. quibus le-
 ctis, habetis, inquit, respon-
 sum

ΠΕΡΙ ΠΑΡΑΠΡΕΣΒΕΙΑΣ. 265

χέει, ἔφη, τὴν δόποκερσιν, καὶ λοιπὸν ὑμῖν ἐστὶ
 θελαδύσααζ. θορυβησάμενων δ' ἐπ' αὐτῷ, πῶν
 αὐτῷ, ὡς δεινὸς τις εἴη καὶ σωτόμος, πῶν ὃ πλει-
 ὄνων, ὡς πονηρὸς καὶ φθονερὸς, καὶ σκέψασθε ὃ,
 ἔφη, ὡς σωτόμως, καὶ τὰλλα πρὸς αὐτὰ ἀπαγ-
 γελῶ. ἐδόκει μνημονικὸς καὶ δεινὸς εἶναι λέγειν
 Αἰσχίνην Φίλιππος; ἀλλ' οὐκ ἐμοί. ἀλλ' εἰς
 αὐτῷ τὴν τύχην περὶ αὐτῶν, ἐτέρῳ περὶ αὐτῶν, οὐκ
 αἶν πολὺ ἢ κατὰδεῖς εἴη. ἐδόκει Κτισσιφῶν τὴν
 οὐσίαν λαμπρὸς εἶναι; ἐμοί δ' οὐ χείρων Δει-
 σόδημος, ὁ ὑποκριτής, ὃς παρὴν ἡμῖν καὶ
 συνεπέσβεσε. μνημονικὸν τις αὐτὸν φησὶν
 εἶναι; καὶ γὰρ ἕτεροι. συμπίειν δεινὸς ἦν; ἀλλὰ
 Φιλοκράτης ὁ μετ' ἡμῶν δεινότερος. λόγον
 τίς φησὶν ἐμοί καταλιπεῖν ὑπὲρ Ἀμφιπό-
 λεως; ἀλλ' ἔτ' αἶν ὑμῖν ὁ ρήτωρ ὄντα, ἔτ' αἶν

sum, restat ut deliberetis. ex-
 citato autem tumultu, ab a-
 iis, quod brevis et acutus,
 a pluribus, quod improbus at-
 que invidus videretur, videte
 porro (inquit) quanto com-
 pendio et cetera omnia sim
 renunciaturus. visus est me-
 moria valere, et eloquentia
 Philippus Aeschini? mihi ve-
 ro non item. nam si quis for-
 tunam ei ademptam, alteri tri-

bueret, is non multo esset
 illo inferior. visus est Ctesi-
 phonti splendido esse vultu?
 mihi vero illo non deterior
 Aristodemus histrio, qui no-
 strae legationi interfuit. me-
 moria eum pollere, ait ali-
 quis? sunt et alii. egregius
 compotor fuit? at Philocrates,
 qui nobiscum fuit, longe illum
 superat. dicendi de Amphipoli
 se mihi reliquisse locum ait

ἐμοὶ λόγῳ μετὰδοίη. ταῦτα μὲν ἔν λῆρὸς ἐστὶν,
 ἔφη, ἐγὼ δ' ὑψήφισμα γράψω, καὶ τῷ κήρυκι
 παρὶς αὐτῷ βέλομαι τῷ πατρὶ Φιλίππου ἡκουῖ,
 καὶ τοῖς μέλλουσι παρ' αὐτῷ δόξαι ἵεναι πρέ-
 σβεις, καὶ τὰς πρυτάνεις κελδύειν, ἐπεὶ δὲ ἡκα-
 σιν ④ πρέσβεις, ἐκκλησίαν ἔπι δύο ἡμέρας
 ποιῶν, μὴ μόνον ὑπὲρ εἰρήνης, ἀλλὰ καὶ παρὰ
 συμμαχίας, ὅτι τὰς πρέσβεις ἡμᾶς, εἰ δοκῇ
 μὲν ἄξιοι εἶναι, ἐπαινέσαι, καὶ καλέσαι ἔπι
 δεῖπνον εἰς τὸ πρυτανεῖον εἰς αὐλεον. ὅτι δὲ
 ἀληθεῖ λέγω, λάβε μοι τὰ ὑψηφίσματα, ἵνα
 εἰδῆτε, ὦ ἄνδρες, ὅτι τὴν ἀνωμαλίαν αὐτῷ, ὅτι
 τὸν φόβον, καὶ τὴν τῶν πρεσβυτέρων μὲν Φι-
 λοκράτους κοινωνίαν, καὶ τὸ ἥθος ὡς ἔπιδεικνυται
 ἑαπείσον. καλῶς δέ μοι καὶ τὰς συμπρέσβεις, καὶ
 τὰς μαρτυρίας αὐτῶν ἀνάγνωθι, καὶ τὰ ὑψη-

aliquis? at nec vobis orator
 iste dicendi locum daret, nec
 mihi. verum istae nugae sunt,
 inquit, ego vero decretum scri-
 bam, et cum caduceatore a
 Philippo misso inducias fa-
 ciām, et cum mittendis huc
 legatis: curiones porro iu-
 bebo, ubi legati venerint, eis
 bidui concionem conuocare,
 qua deliberetur, non de pace
 tantum, sed etiam de socie-

tate, et nos legatos, si digni
 videmur, laudare, et vocare
 ad coenam in curiam in cra-
 stinum. ut autem me vera di-
 cere constet, cape decreta,
 ut videatis inconstantiam eius,
 et malignitatem, et actionum
 cum Philocrate societatem, et
 mores infidiosos ac perfidos:
 voca ergo mihi legatos, eo-
 rumque testimonia recita, et
 decreta Demosthenis. DE-

CRETA.

ΠΕΡΙ ΠΑΡΑΠΡΕΣΒΕΙΑΣ. 267

φίσματα Δημοσθένους. ΨΗΦΙΣΜΑΤΑ ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ. ὃ τοίνυν μόνον ταῦτα ἔγραψεν, ἀλλὰ καὶ μὲν ταῦτα ἐν τῇ βελῇ εἶπε, θέαν εἰς τὰ Διονύσια κατὰνεῖμαι τοῖς πρέσβεσιν, ἐπειδὴν ἤκωσι, τοῖς Φιλίπποις. λέγε καὶ τὸ τοῦ ψήφισμα. ΨΗΦΙΣΜΑ ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ. ἀνάγνωθι δὴ καὶ τὴν τῶν συμπρέσβεων μαρτυρίαν, ἵν' εἰδῆτε, ὦ Ἀθηναῖοι, ὅτι Δημοσθένης οὐχ ὑπὲρ τῆς πόλεως εἰπὲν διῶν, ἀλλ' ὅτι τοὺς συσίτας καὶ ὁμοσπόνδους μελετᾷ. ΜΑΡΤΥΡΙΑ.

1. Τὴν μὲν τοίνυν πραγματείαν τῶν ὑπὲρ τῆς εἰρήνης πράξεων, ἔκ ἐμὴν καὶ Φιλοκράτους, ἀλλὰ Δημοσθένους καὶ Φιλοκράτους διήρησε, καὶ τὰς πείσεις τῶν εἰρημῶν ἱκανὰς ὑμῖν οἶμαι παραχέας. τῶν μὲν γὰρ ἀπηγγελμῶν ὑμεῖς

CRETAE. neque vero haec duntaxat scripsit, sed post etiam in senatu dixit: spectandi locum Bacchanalibus assignandum esse Philippi legatis, ubi venerint. recita etiam hoc decretum. DECRETVM DEMOSTHENIS. recita etiam legatorum testimonium ut videatis, Athenienses, Demosthenem non posse verba facere pro republica, sed declami-

tare contra conuictores, atque arctissima necessitudine deuinctos. TESTIMONIUM.

§. 10. Tractationem igitur pacificationis, non meam et Philocratis, sed Demosthenis et Philocratis fuisse, reperietis: et argumenta eorum quae dixi, me fide digna reor attulisse. nam eorum quae renunciaui, vos mihi testes estis: eorum quae in Macedonia dicta

ἐς ἐμοὶ μάρτυρες τῶν ὅτι ἐν Μακεδονίᾳ ῥηθεί-
 των, ὅτι τῶν κτ' τὴν πορείαν ἡμῖν συμβαίντων,
 τὰς συμπρέσβεις ὑμῖν μάρτυρας παραχρῆ-
 μιν· ὅτι ὑπὸ Δημοσθένους ἀρτίως ἐξημάρτυ-
 κατηγορίας ἠκρόατε καὶ μέμνησθε, ἥς τὴν ἀ-
 χὴν ἐποιήσατο ἀπὸ τῆς δημηγορίας, ἣν εἶπα
 περὶ τῆς εἰρήνης. πάντα δὲ ἐν τῷ μέρει τούτῳ
 τῆς κατηγορίας ἐψαυσαμένῃ, ὅτι τῷ καιρῷ
 τέτῳ δεινῶς ἐχέλιόσιν. τὰς γὰρ λόγους τέτῳ
 ἐνδοκίον φησὶ τῶν πρέσβων λέγεσθαι, οἷον
 ἐπεμψαν πρὸς ἡμᾶς ④ Ἕλληες, μεταπει-
 φθέντες ὑπὸ τοῦ δήμου, ἵνα καὶ καὶ πολεμοῖεν,
 εἰ δέοι, Φιλίππῳ μὲν Ἀθηναίων, καὶ τῆς εἰρή-
 νης, εἰ τούτο εἶναι δοκοῖεν σύμφορον, μετέχουσιν
 σκέψασθε δὴ πρᾶγματ' μεγάλα κλεινὰ
 καὶ δεινὰ ἀναισχυντίαν ἀνδράπων. τῶν γὰρ πρὶ

dicta sunt, atque in itinere
 nobis acciderunt, collegarum
 testimonio vobis demonstraui:
 accusationem autem modo a
 Demosthene allatam audistis,
 et meministis, cuius initium
 sumpsit a concione, quam de
 pace habui. cum autem in ea
 parte accusationis ementitus
 fuerit omnia, in eo articulo
 vehementer est conquestus. ea

enim verba coram legatis
 esse facta, quos Graeci ad nos
 misissent, a populo accersimus
 ut communiter et bellum ge-
 rerent contra Philipbum,
 esset opus, cum Athenien-
 sibus: et pacis, si id expe-
 dire videretur, essent particu-
 pes. confiderate igitur, quan-
 tam rem homo furripuerit,
 quantaque sit impudentia, nam

ΠΕΡΙ ΠΑΡΑΠΡΕΣΒΕΙΑΣ. 299

σβεν, ἔς ἔξεπέμψατε εἰς τὴν Ἑλλάδα, ἵπ
 ἔ πολέμῳ πρὸς Φίλιππον ἡμῖν ἐνεσηκότῳ,
 ④ μὴ χρόνοι τῆς αἰρέσεως, ὅτε ἔξεπέμψθη
 ταν, καὶ τὰ τῶν πρεσβυτέρων ὀνόματα, ἐν
 τοῖς δημοσίοις ἀναγέγραπῃ γράμμασι τὰ
 σώματα αὐτῶν ἐπὶ ὅκῃ ἐν Μακεδονίᾳ, ἀλλ'
 Ἀθήνησι ταῖς δὲ ξενικαῖς πρεσβείαις ἢ βελή
 τας εἰς τὸν δῆμον προσόδους προσβελθεί. ὅτῃ
 εἴη φησὶν ἀπεσάλθαι τὰς πρὸς τῶν Ἑλλήνων
 πρεσβείας. παρελθὼν τοίνυν, Δημόσθενες, ἐπὶ
 τῷ βῆμα τῷτο, ἐν τῷ ἐμῷ λόγῳ, εἰπὲ πόλεως
 ἡμῶν βέλῃ τῶν Ἑλλήνων τῆνομα, ἔξ ἧς
 ἀφίχθαι τότε φῆς τὰς πρέσβεις, καὶ τὰ πρε
 βελύματα πρὸς αὐτῶν ἐκ τῆς βελουτικῆς δὸς
 ἀναγνῶναι, καὶ τὰς Ἀθηναίων καλὰ πρέσβεις,
 ἔς ἔξεπέμψαν ἐπὶ ταῖς πόλεις, μαρτυράς

to tempore legati creati sunt
 quos in Graeciam ablegastis,
 quo bellum vobis adhuc cum
 Philippo intercedebat: ac le
 gatorum nomina quidem in
 publica relata sunt monimen
 ta: eorum autem corpora non
 sunt in Macedonia, sed Athe
 nis: et senatus de adducendis
 ad populum peregrinis lega
 tionibus decernit. iste autem

ait, missas fuisse Graecani
 cas legationes. igitur con
 scens hoc suggesto, Demo
 sthenes, dum meae sunt di
 cendi partes, cuiusvis Graeca
 nicae urbis nomen profer, ex
 qua tum legatos aduenisse di
 cis, earumque senatusconsulta
 e curia dato legenda, et A
 theniensium legatos citato te
 stis, quos ablegavit ad ciui
 tates;

καὶ παρῆναι, καὶ μὴ ἀποδημεῖν, ὅτε ἡ πόλις
 τὴν εἰρήνην ἐποιεῖτο, μαρτυρήσωσιν, ἢ τὰς
 πρὸς τὴν βελὴν αὐτῶν πρεσβόδας καὶ τὰς
 φίσματα ἀν' ὧν ἔχουσιν, ἐν ᾧ σὺ φῆς ὅτι
 χερόνῳ, καλαβαίνῳ, καὶ θανάτῳ τιμῶμαι. ἀνά-
 γνωθὶ δὴ καὶ τὸ τῶν συμμάχων δόγμα
 λέγει. ἐν ᾧ διαρρήδην γέγραπται, ἐπειδὴ
 βελδύη) ὁ δῆμος ὁ Ἀθηναίων ὑπὲρ εἰρήνης
 πρὸς Φίλιππον, ④ ἢ πρέσβεις ἔπω πα-
 ρεῖσιν οὓς ἐξέπεμψεν ὁ δῆμος εἰς τὴν Ἑλλά-
 δα, πρὸς ἀκαλουῦντας τὰς πόλεις ὑπὲρ τῆς
 λαθρείας τῶν Ἑλλήνων, δεδόχθαι τοῖς συμ-
 μάχοις, ἐπειδὴν ἐπιδημήσωσιν ④ πρέσβεις,
 καὶ τὰς πρεσβείας ἀπαγγείλωσιν Ἀθηναίοις,
 καὶ τοῖς συμμάχοις, πρὸς γράψαι τὰς πρυ-
 τάνεις ἐκκλησίας δύο καὶ τὰς νόμους. ἐν δὲ

tates : qui si se adfuisset, nec
 peregre profectos fuisse testi-
 ficati fuerint : si accessum eo-
 rum ad senatum et decreta ex-
 hibueris, eo facta tempore, quo
 tu ais, descendo, et capitis ipse
 me condemno. lege et socio-
 rum decretum, quid in eo
 dicatur. in quo aperte scrip-
 tum est : cum deliberet po-
 pulus Atheniensis de pace Phi-

lippica, legati autem nondum
 adfint, quos ablegarit popu-
 lus in Graeciam, qui vrbis
 ad tuendam Graecorum li-
 bertatem exhortentur : visum
 esse sociis, vbi redierint lega-
 ti, et acta sua renunciari
 Atheniensibus, eorumque so-
 ciis, vt curiones duas concio-
 nes secundum leges indicant,
 atque in iis de pace delibe-
 rent

ΠΕΡΙ ΠΑΡΑΠΡΕΣΒΕΙΑΣ. 271

αὐταῖς βεβλῦσαας τοὺς τῆς εἰρήνης Ἀθηναίους.
 τίς δ' ἂν βεβλῦσῃ) ὁ δῆμος, τὰτ' εἶναι κοι-
 νὸν δόγμα τῶν συμμάχων. ἀνάγνωθι δὴ
 μοι τὸ τῶν σωέδρων δόγμα. ΔΟΓΜΑ ΣΤΝΕ-
 ΡΩΝ. ὁρᾷ ἀνάγνωθι δὴ μοι καὶ τὸ τοῦ Δημο-
 σθένους ψήφισμα, ἐν ᾧ κελεύει τὰς πρυτάνεις
 καὶ τὰ Διονύσια τὰ ἐν ἄσφ, καὶ τὴν ἐν Διονύσει
 ἐκκλησίαν, παραγγέλλει δύο ἐκκλησίας, τὴν
 μὲν τῇ ὀγδόῃ ἔπει δέκα, τὴν δὲ τῇ ἐνάτῃ ἐπὶ
 δέκα, οὐρίζων τὸν χρόνον, καὶ παραγγέλλει τὰς
 ἐκκλησίας, πρὶν ἐπιδημῆσαι εἶναι ἀπὸ τῶν
 Ἀλλήνων πρέσβεις. Ἐπεὶ δὲ τὸ μὲν τῶν συμμάχων
 δόγμα κελεύει, ᾧ σπειπεῖν καὶ ἐγὼ ὁμολογῶ,
 καὶ τῆς εἰρήνης μόνον ὑμᾶς βεβλῦσαας, Δη-
 μοςθένης δ' καὶ τοῦ συμμάχου κελεύει. λέγε αὖ-
 τοις τὸ ψήφισμα. ΨΗΦΙΣΜΑ ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ.

ant Athenienses. quicquid au-
 tem populus decreuerit, id
 est commune sociorum de-
 cretum, recita ergo decretum
 illorum. DECRETVM AS-
 Sessorvm. confer cum hoc
 etiam Demosthenis decretum,
 quo iubet curiones, post vr-
 bana Bacchanalia, et concio-
 nem in Bacchi aede haberi
 solitam, indicare duas con-

ciones, alteram die XVIII, al-
 teram XIX. definiens tempus,
 et conciones praeripiens, ante
 legatorum ad Graecos misso-
 rum reditum, ac sociorum qui-
 dem decretum iubet, quod me
 quoque defendisse fateor, vos
 de pace duntaxat deliberare:
 Demosthenes autem, etiam de
 societate iubet. recita decre-
 tum. DECRETVM DEMO-

STHENIS:

τῶν μὲν ψηφισμάτων ἀμφοτέρων, ὃ Ἀθη-
ναῖοι, ἡκίστατε, ὑφ' ὧν ἐξελέγχετο Δημο-
σθένης τὰς ἀποδημάσας πρεσβείας ἐπιδημῶν
φάσκων, καὶ βελονῶν ὑμῶν ἀκράσασα, τῶν
τῶν συμμαχῶν ἀκρῶν πεπονηκώς δόγμα
Ἐ μὲν γὰρ ἀπεφώνητο, ἀναμεῖναι τὴν πόλιν
τὰς Ἑλληνικὰς πρεσβείας· Δημοσθένης δὲ οὐ
λόγῳ μόνον κεκώλυκε πειρῆσθαι, ὁ πῶποτε
αἰχρῶν καὶ τάχιστα μεταβέβητο, ἀλλ' ἐργῶ
καὶ ψηφίσματι περὶ τὰς ἡδὴ βεβούλευται.

ια. Εἰρηκε ὅτι ὡς ἐν τῇ περὶ τῶν ἐκκλη-
σιῶν δημηγορήσωντο Φιλοκράτης, ὑπερ-
βάλλας ἐγὼ καλεμενέφαινον ἢν εἰσηγῆται
ἐκεῖ· εἰρήνην, αἰχρῶν καὶ τὴν πόλιν ἀνα-
ξίαν εἶναι φάσκων· τῇ δὲ ὑπερβία πάλιν
μέτρα ὡς συναγορεύοιμι τῷ Φιλοκράτῃ, ἐπὶ

STHENIS. decretum vtrum-
que audiistis, Athenienses,
vnde convincitur, Demosthe-
nem affirmare, legationes eas
quae absuerunt, adfuisse, et
cum vos audire velletis, irri-
tum fecisse decretum socio-
rum. nam illi quidem pro-
nunciabant, Graecanicas le-
gationes esse urbi expectan-
das: Demosthenes autem non
verbis tantum obstitit, quo

minus expectarentur, qui
lud omnium turpissime ac
lerrime immutavit, sed
ipsa et decreto, quippe
statim deliberari iusserit.

§. II. Dixit autem, me
ore concione, cum verba
cisset Philocrates, post
suggeru confensio reprehe-
disse pacem, cuius auctor
fuerit, eamque turpem et
vitate indignam iudicasse:

strid

ἐκκλησίαν εὐήμερήσας ὥχόμην φέρων, πεί-
θων ὑμᾶς μὴ προσέχειν τοῖς ταῖς μάχας ἢ
τὰ τῶν προγόνων λείβοι τρέπαια, μηδὲ τοῖς
Ἑλλήσι βοηθεῖν. ὅπῃ δ' εἰ ψευδῇ μόνον κατη-
γόρηκεν, ἀλλὰ ἢ ἀδυνάτα ἤνθεας, μίαν μὲν
αὐτὸς καθ' αὐτοῦ Δημοσθένους μαρτυρίαν
μαρτυρήσας, ἑτέραν δὲ πάντες Ἀθηναῖοι, ἢ
ὑμεῖς ἀναμνησκομένοι, τέτιν δέ, ἢ τὴν αἰ-
τίας ἀπθανότης, τετάξιεν ἢ, αἰνῆς ἀξιόλο-
γος, εἰς τῇ πολιδουρῶν, Ἀμύντωρ, ὃ τὸ
ψήφισμα ἐπεδείξατο Δημοσθένους, ἢ ἀνεκοι-
νῆτο, εἰ δὲ τῷ γεγραμμένῳ, ἔχ' ὑπερδουρῶν,
ἀλλὰ ταυτὸν γεγραφὼς Φιλοκράτης. καὶ μοι
λάβε τὸ ψήφισμα ἢ ἀνάγνωθι τὸ Δημο-
σθένους. ἐν ᾧ φαίνεται γεγραφὼς τῇ μὲν προ-
τέρᾳ τῶν ἐκκλησιῶν συμβαλῶν τὸν βαλόν-

stridie autem suffragatum Phi-
locrati, et concionem magno
applausu in sententiam meam
perduxisse: cum suaderem vo-
bis, ne auscultaretis iis, qui
praelia et triumphos maiorum
commemorarent, neue Grae-
cis auxiliaremur. id vero cri-
men non tantum esse falsum,
sed etiam fieri sic non potu-
isse, primum ipsius Demosthe-
nis, deinde omnium Atheni-

ensium, tertio loco, vestro,
si admoneamini, denique viri
magnae in republica auctori-
tatis, Amyntoris, cui Demo-
sthenes decretum ostendit,
quemque consuluit, vtrum id
daret scribae: cum quidem
non contrarium, sed idem
quod Philocrates scripssisset,
testimonio, atque ipsius calu-
mniae absurditate ostendetur.
cape Demosthenis decretum,

M m

et

μῦθον, τῇ δ' ὑπεραίᾳ δὲ πρὸς τοῖς ἑταίροις ἴππῃ
 φίζεν τὰς γνώμας, λόγον δ' μὴ πρὸς τοὺς ἑταίρους,
 ἐν ᾧ με φησὶν αὐτὸς Φιλοκράτης συνεπεῖν.
 ΨΗΦΙΣΜΑ ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ. ὁκοῦν τὰ μὲν
 ψηφίσματα ὡς ἔξ ἀρχῆς ἐγράφη μὲν· ὅτι
 τῶν συκοφαντῶν λόγοι, πρὸς τὰς ἐφ' ἡμέραν
 καιρὰς λέγονται. ποιεῖ δέ μου τὴν δημηγο-
 ρίαν ὁ μὲν κατήγορος διττήν, τὸ ψήφισμα
 δὲ καὶ τὰληθές μίαν. λόγων γὰρ μὴ πρὸς τοὺς ἑταί-
 ρων εἰς τὴν ὑπὲρ ἐκκλησίαν, τῶν δ' πρὸς τοῖς
 ἑταίρων κωλύοντων, ἐκ ἐνῆν εἰπεῖν. τί δὲ καὶ βε-
 λόμην, εἶπερ ταῦτα Φιλοκράτης πρὸς τοὺς ἑταί-
 ρους, κατήγορος μὲν πρὸς τὰς αὐτὰς ἀρε-
 ατὰς τῇ πρὸς τοὺς ἑταίρους, μίαν δὲ νύκτα διαλιπὼν
 συνεγόρευε; πότῃ ὡς αὐτὸς δὴ δοξήσων,
 ἢ ὡς ἐκείνον ὠφελήσων; ἀλλ' ὅτι ἐνῆν ἀμ-

et recita: in quo eum priore
 concione scripſisse constat, li-
 cere cuius in medium con-
 ſulere, posteriore praesidibus
 recensendas eſſe ſententias: et
 non dicendi poteſtatem eſſe
 dandam, quo tempore ipſe me
 ait Philocrati eſſe ſuffragatum.
 DECRETVM DEMOSTHENIS.
 itaque decreta vt principio
 ſcripta ſunt, ita manent, ca-
 lumniatorum autem verba in
 dies pro tempore mutantur.

facit autem concionem meam
 accuſator geminam: decre-
 tum et veritas, vnam. cum
 enim posteriore concione di-
 cendi poteſtas data non eſſet,
 ſed praesides prohiberent, ver-
 ba facere non licuit. quid vero
 mihi voluiſſem, ſi Philocratis
 ſectam ſequebar, eo pridie a-
 pud eoſdem auditores, accu-
 ſando, et poſt interuallum no-
 ctis vnus defendendo? vtrum
 vt ipſi mihi accederet aucto-
 ritas,

I
 Φό
 μι
 Αμ
 γνο
 ὑμί
 ὅτε
 τ
 σμ
 ὅτι
 ἢ σ
 ταύ
 πρὸ
 ἐφ'
 ἀνα
 ἐπι
 νίω

ritas,
 aliquo
 verum
 conſeq
 yt et
 me al
 mouer
 torem
 ſtimon
 pacto i
 mis ex
 nium
 ſchini

φότερα ἐξενέγκας, ἀλλ' ὑπὸ πάντων μὲν
μισείας, περαινέειν ὃ μηδέν. καλὴ δέ μοι καὶ
Ἀμύντορα Ἐρχιέα, καὶ τὴν μαρτυρίαν ἀνά-
γνωσι. ὃν ὃ τρέπον γέγραπ', περδιελθεῖν
ὑμῖν βέλομαι. μαρτυρεῖ Ἀμύντωρ Αἰσχίνῃ,
ὅτε ἐβελδέτο ὁ δῆμος περὶ τῆς συμμαχίας
τῆς πρὸς Φίλιππον καὶ τὸ Δημοσθένους ψήφι-
σμα, ἐν τῇ ὑστεραίᾳ τῶν δυοῖν ἐκκλησιῶν, ὅτε
οὐκ ἐξῆν δημηγορεῖν, ἀλλὰ τὰ περὶ τῆς εἰρήνης
καὶ συμμαχίας ψηφίσματα ἐπεψηφίζετο, ἐν
ταύτῃ τῇ ἐκκλησίᾳ, Δημοσθένει ἐπιδείξας
ἄκαθ' ἡμῶν ψήφισμα γεγραμμένον ἑαυτῷ,
ἐφ' ᾧ ἐπεγέγραπτο Δημοσθένους ὄνομα, καὶ
ἀνακοινῶν αὐτὸν αὐτῷ, εἰ δὲ τὰ γράμματα,
ἐπιψηφίσας τοῖς πρεσβέροις· ἐφ' οἷς τὴν εἰρή-
νην καὶ τὴν συμμαχίαν ἔγραψε ποιῶν, ὅτι

ritas, an ut illi commodum
aliquid per me compararetur?
verum non licuit utrumque
consequi: sed illud restabat,
ut et omnium voluntates a
me alienarem, et nihil pro-
mouerem. voca mihi Amyn-
torem Erchiesem, et eius tes-
timonium recita. quo autem
pacto id scriptum sit, in pri-
mis exponam vobis. testimo-
nium perhibet Amyntor Ae-
schini cum populus de socie-

tate cum Philippo ineunda de
sententia Demosthenis in po-
steriore duarum concionum
deliberaret, ac verba facere
non liceret: sed decreta de
pace et societate facta, com-
probanda aut improbanda es-
sent, in ea concione Demo-
sthenem assidentem sibi osten-
disse scriptum decretum, cui
nomen Demosthenis praescri-
ptum esset ac consuluisse, an
daret scribae, ut praesidibus of-

τοῖς αὐτοῖς, ἐφ' οἷς πρὸς καὶ Φιλοκράτης ἐγγράφει. καὶ δέ μοι Ἀμύντορα Ερχιέα, καὶ Ἐκκλήτους, εἰάν μὴ θέλῃ δοῦναι παρῆναι.

ΜΑΡΤΥΡΙΑ ΑΜΥΝΤΟΡΟΣ. ὅτι μὲν μαρτυρίας ἀκηκόατε, ὧ δὲ ἄνδρες. σκοπεῖτε δὴ πότερά ὑμῖν δοκεῖ Δημοθένης ἐμοῦ κατηγορηκέναι, ἢ τῷ ἰδιωτῇ αὐτὸς ἐαυτοῦ ἐπὶ τῷ ἐμῷ ὀνόματι.

16. Ἐπειδὴ ὅτι καὶ τὴν δημοσίαν με διαβάλλει, καὶ τὰς εἰρημνίους λόγους ἐπὶ τὰ χεῖρω διεξέρχει, ἔτ' ἂν ἀποδραίμω, οὐτ' ἂν τῷ τότ' εἰρημνίων οὐδὲν δέγησαίμην, ἔτ' αἰχύνομαι ἐπ' αὐτοῖς, ἀλλὰ καὶ μᾶλλον φιλομῶμαι. βέλομαι δ' ὑμᾶς καὶ τοὺς καιροὺς ὑπομνήσαι ἐν οἷς ἐβελδύεσθε. τὴν μὲν γὰρ δέχιν ἐποίησάμεθα ὅτι πολέμῳ ὑπὲρ Ἀμφιπόλεως· σωέβαινε δ' ἡμῶν τὸν στρατηγόν

ferret: in quo scripsisset, pacem et societatem iisdem conditionibus esse faciendam, quibus Philocrates scripserat, voca mihi Amyntorem Erchiensem, et citato, nisi huc prodire voluerit. TESTIMONIUM AMYNTORIS. testimonium quidem audiistis, Athenienses. considerate igitur, utrum videatur vobis Demosthenes me accusasse, an

contra sub meo nomine semetipsum?

§. 12. Quoniam autem cacionem quoque meam criminatur, et habitas a me orationes male narrando depravat, ego nec defugio eorum quae tum dixi, neque negarim quicquam: quorum adeo me non pudet, ut ea laudi quoque mihi ducam. reuocabo autem vobis in memoriam temporum conditionem

ΠΕΡΙ ΠΑΡΑΠΡΕΣΒΕΙΑΣ. 277

ἐν τῷ πολέμῳ μὴ ἐβδόμηκοντα καὶ πέντε πό-
 λεις συμμαχίδας ἀποβεβληκέναι, αἷς ἐκλήσατο
 Τιμόθεον ὁ Κόνων, καὶ κατέστησεν εἰς τὸ
 πινέριον πρῆξαι γὰρ παρρησιάσαντες
 καὶ ἐλθούσας ἅμα καὶ τάληθ' εἰπὼν σώ-
 ζατο, εἰ δ' ἄλλως πως γνώσκῃς, διαχέ-
 σταθέ με, οὐ γὰρ ἂν ὑποσειλαίμην· ἐκαλὸν
 καὶ πεντήκοντα τριῆρεις λαβόντα ἐκ τῶν
 ναυίων μὴ κατακεκομικέναι· καὶ ταῦτα ὑμῖν
 ἐν τοῖς ἀγῶσιν αἰ τοῖς Χάρησι· ④ κατή-
 γορι δεικνύσιν· χίλια ὅ καὶ πεντακόσια
 ἀλσὺλα ὅκ' εἰς στρατιώτας, ἀλλ' εἰς ἡγεμό-
 νων ἀλαζονείας ἀνηλωκέναι, Δηϊάρεν τε καὶ
 Δηΐπυρον καὶ Πολυφόντην, καὶ δραπέτας ἀν-
 ῥώπους, ἐκ τῆς Ελλάδος· σπειλεγμύρας, καὶ
 ἄλλους εἰς τὰς παρὰ τὸ βῆμα καὶ τὴν ἐκκλησίαν

cionem, quibus deliberabatis.
 ellum principio suscepimus
 o Amphipoli. res autem eo
 dierat: noster imperator foe-
 eratas urbis v. et LXX. ami-
 rat, quarum Timotheus Co-
 onis f. potitus erat, quasque
 oostro concilio adiunxerat (de-
 reui enim nihil dissimulare
 libere simul vereque lo-
 cendo conseruari, sin aliter
 asferitis, animo tamen meo

obsequi, neque enim tergiuer-
 fabor) et cum CL. triremis e
 naualibus accepisset, XLVIII.
 reduxerat (atque haec vobis
 accusatores in Charetis peri-
 culis subinde ostendunt) et
 MD. talenta non in milites;
 sed in ducum insolentiam in-
 sumpta erant, in Deiarem,
 Deipyrum, Polyphontem, qui
 fugitivos homines ex Graecia
 collegerant, ac seorsim in mer-
 cenarios

μισθοφόρους· ④ τὲς μὲν ταλαιπώρους νησιώ-
 τας καθ' ἕκασον ἐνιαυτὸν ἐξήκοντα τάλαντα
 εἰσέπραθον συντάξιν, κατῆγον δὲ τὰ πλοῖα
 καὶ τὲς Ἑλληνας ἐκ τῆς κοινῆς θαλάττης. αὐ-
 τὸν ἀξιωματὸν, καὶ τῶν Ἑλλήνων ἡγεμονίας
 πόλιν ἡμῶν Μυοννήσῃ καὶ τῆς τῶν ληστῶν δόξης
 ἀνεπίπλετο. Φίλιππος δὲ ὁρμηθεὶς ἐκ Μα-
 κεδονίας, οὐκ ἔθ' ὑπὲρ Ἀμφιπόλεως παρ-
 ἡμᾶς ἠγωνίζετο, ἀλλ' ἤδη παρὶ Λήμνου καὶ Ἰμ-
 βροῦ ἐς Σκύρον, τῶν ἡμετέρων κτημάτων. ἐξέ-
 λιπον οὖν Χερρόνησον ἡμῶν ④ πολῖται, τῶν
 ἔσαν ὁμολογευμένως Ἀθηναίων. πλείους οὖν ἐκ
 κλησίας συκλήτους ἠναγκάζεσθε ἐκκλησιαζέ-
 μεν φόβον καὶ θορύβον, ἢ τὰς τεταγμένας ἐκ
 τῶν νόμων. ἔγωγε δ' ἦν σφαλερὰ καὶ ἐπικί-
 νησα τὰ πράγματα, ὥστε ἠναγκάσθην γρά-
 φειν.

cenarios istos, qui in suggesto
 et concionibus versantur: qui
 a miseris insularibus quotannis
 sexaginta talenta exigebant tri-
 buti nomine, qui navis et
 Graecos in communi naui de-
 praedabantur. nostra vero vrbs
 loco auctoritatis et principatus
 Graecorum, eandem opinio-
 nem, quam Myonnesus et pi-
 ratae, consecuta erat. Philip-
 pus porro e Macedonia pro-

gressus, non vt hactenus de
 Amphipoli nobiscum pugna-
 bat, sed iam de Imbro et Le-
 mno et Scyro, nostris posse-
 sionibus. et Chersonnesu
 ciues nostri deserebant, quae
 citra controuersiam est Athe-
 nienesium. erant autem pluri-
 necessario indictae concione
 cum tumultu et metu habenda-
 dae, quam statim ac legitime
 mac. res porro ita labefactae

ψήφισμα Κηφισοφῶν ὁ Παιδικιδὴς, εἰς
 τῶν φίλων καὶ ἐταίρων ἔχαιρε, ἐκπλεῖν τὴν
 ἀρχὴν Ἀντίοχον τὸν ἐπὶ τῶν ὑπερβαλόντων
 ζητεῖν τὸν στρατηγὸν τὸν ἐπὶ τῇ δυνάμει
 παραγμένον, καὶ ἐντύχη περὶ φράζειν, ὅτι
 αὐμάζει ὁ δῆμος ὁ τῶν Ἀθηναίων, εἰ Φί-
 λωππος μὲν ἐπὶ Χερρόννησον τὴν Ἀθηναίων
 πορεύεται, Ἀθηναῖοι δὲ ἐδὲ τὸν στρατηγὸν ἴσα-
 ντες, ἐδὲ τὴν δυνάμιν ἣν ἐξέπεμψαν, ὅπου
 ὅτι αἰσθῆναι λέγω, ἀκρόαζε τοῦ ψηφί-
 σματος, καὶ ἀναμνήσθητε ἔστω πολέμου, καὶ τὴν εἰ-
 ρην, τὰς τῶν πολέμων ἡγεμόνας, ἀλλὰ μὴ
 πρὸς πρὸς αἰσθεῖσθε. ΨΗΦΙΣΜΑ ΔΗΜΟΥ Ο
 ΚΗΦΙΣΟΦΩΝ ΕΙΠΕΝ. ④ μὲν καιρὸς τὸ πό-
 λευος τοιοῦτοι ἦσαν, ἐν οἷς ④ πρὸς τὸ εἰρήνην
 ἰσχυροὶ λόγοι. οὐκ αἰσθητοὶ δὲ ④ σωτῆρα

ac periculosae erant, ut
 philosopho Paeaniensis, ami-
 et familiaris Charetis, de-
 um scribere cogeretur, ut
 biochus actuariis nauigiis
 electus, quam primum sol-
 et, imperatorem quaesitum,
 commissus esset exercitus:
 si in eum incidisset, ei
 zaret, mirari populum A-
 iensem, Philippum Cher-
 esum, quae sit Athenien-

sium, inuadere, Atheniensis
 autem nescire, nec dux nec
 copiae quas miserint, ubi sint.
 ut autem vera me loqui intel-
 ligatis, decretum audite et
 belli recordamini, et pacem a
 belli ducibus non a legatis re-
 petitote. DECRETVM A CE-
 PHISOPHONTE FACTVM. AQ
 tempora quidem ciuitatis, qui-
 bus de pace verba fiebant, e-
 rant huiusmodi. oratores au-
 tem

γρηφοὶ ῥήτορες, πρὶν μὲν τὴν σωτηρίας τὴν
 λεως εἶδεν ἐνεχείρῳ λέγειν, ἀποβλέπειν
 εἰς τὰ περὶ πύλαια τῆς ἀκροπόλεως ἐκείνου
 ἡμᾶς, καὶ τῆς ἐν Σαλαμῖνι πρὸς τὸν Πέρ-
 σιν ναυμαχίας μεμνήσθαι, καὶ τῶν τάφων, καὶ
 τῶν προγόνων, καὶ τῶν τρεπαίων. ἐγὼ
 ἀπαιτῶν μὲν τέτων ἐφίω δὲ μεμνήσθαι, με-
 μῆσθαι μέντοι τὰς τῶν προγόνων βουλὰς
 τὰ ἢ ἀμαρτήματα αὐτῶν καὶ τὴν ἀκαί-
 φιλονεικίαν φυλάττειν, τὴν μὲν ἐν Πλαταιῶν
 πρὸς τοὺς Πέρσας πεζομαχίαν, καὶ τὴν ἐν
 Ἀργίνας πρὸς τοὺς Σαλαμῖνα, καὶ τὴν ἐν Μ-
 ραθωνίᾳ μάχην, καὶ τὴν ἐπ' Ἀρτεμισίᾳ ναυμα-
 χίαν, καὶ τὴν Τολμίδου ζηλοῦν στρατηγίαν καὶ
 λαδίων, ὃς χιλίοις ἐπὶ ἐκείνῃ ἔχων Ἀθηναί-
 οισι διαμέσης Πελοποννήσου, πολεμίας ἔσσης,

tem isti factiosi, cum ad di-
 cendum surgebant, de ciuita-
 tis quidem incolumitate nihil
 in medium afferebant, sed
 vos arcis vestibulum intueri
 iuebant, et Salaminiae pu-
 gnae contra Persas, et sepul-
 chrorum et maiorum nostro-
 rum et triumphorum memi-
 nisse. ego vero horum sane o-
 mnium recordandum esse di-
 cebam, sed tamen pruden-

tiam maiorum esse imi-
 tam, peccata vero et inte-
 pestiuam contentionem vit-
 dam, pedestre praelium
 Plataeas, et Marathoniam
 gniam, et nauale praelium
 Artemisium, et Tolmidae
 perium iuebam imitari,
 cum haberet mille dele-
 Atheniensis, infestis armis
 cure per mediam Pelopon-
 sum peruasisset, expeditione

ΠΕΡΙ ΠΑΡΑΠΡΕΣΒΕΙΑΣ. 281

δεῶς διεξήλθον, τὴν δ' εἰς Σικελίαν στρατείαν
 φυλάττειν, ἣν ὀξέπεμψαν Λεοντίνους βοηθώ-
 στοντες, τῶν πολεμίων ἐμβεβληκότων εἰς τὴν
 χώραν ἡμῶν, καὶ Δεκελείας ἐπιτεταχισμένης,
 καὶ τὴν τελευταίαν ἀβυλίαν φυλάττειν, ὅθ'
 ἡττημένοι τῷ πολέμῳ, προκαλουμένων αὐτὰς
 Λακεδαιμονίων εἰρήνῃ αἶψιν, ἔχοντας πρὸς τῇ
 Ἀθηναίᾳ Λῆμνον καὶ Ἰμβρον καὶ Σκύρον, καὶ δι-
 μοκρατούμενους κατὰ τὰς νόμους, τῶν μὲν
 οὐδὲν ἠέλων ποιεῖν, πολεμεῖν δὲ πρὸς ἑαυτοῖς,
 καὶ δυνάμει Κλεοφῶν δὲ ὁ λυρροποιός, ὃν πολ-
 λοὶ δεδεμένον ἐν πέδαις ἐμνημόνθουν, παρεγ-
 γραφεῖς αἰχρῶς πολίτης, καὶ δεφθαρκῶς
 τομῇ χρημάτων τὸν δῆμον, ἀποκόψειν ἠπειλῶν
 μαχαίρᾳ τὸν τεράχην, εἰ τις εἰρῆνης μνησθή-
 σεται· τελευτῶντες δὲ εἰς τοῦτο τὴν πόλιν

autem Siciliensem cauendam
 esse, qua Leontinis auxilia
 misissent, cum hostes in no-
 strum agrum impetum fecis-
 sent, et Decelea contra nos
 munita esset, postremum item
 temeritatem illam cauendam,
 cum bello victi, postulanti-
 bus Lacedaemoniis ut pacem
 agerent, et praeter Atticam,
 etiam Lemnum Imbrum et
 Scyrum tenerent, et consti-

tuta legibus libertate vteren-
 tur, horum nihil admittere
 voluerunt, sed bellum quod
 gerere non poterant, praetu-
 lerunt: cum quidem Cleo-
 pho lyrarum faber, quem mul-
 ti compedibus vinctum memi-
 nerant, per fraudem ac turpi-
 ter in ciuium album inscrip-
 ptus, populo largitionibus cor-
 rupto, se gladio collum ei
 praecisurum minitaretur, qui

N n

pacis

παρήγαγον, ὥς τε ἀλαπτηρῶς τιμὴ εἰρήνῃ ποι-
 ῆσατο, ἀποσάντας πόλεων, καὶ τὰ τεῖχη κα-
 θελόντας, καὶ παρὰ δεξαμενῶν φεγγεῖαν, καὶ
 Λακεδαιμόνιον ἀρμόσιν, καὶ τὴν δημοκρατίαν
 τοῖς τεύχοντα ἀφαιρῶν, οἱ χιλίοις καὶ πεν-
 τακοσίοις τῇ πόλεω ἀκρίτως ἀπέκτειναν.
 τὴν μὲν τριαύτην ἀβελίαν ὁμολογῶ παρὰ γέ-
 λειν φυλάττειν, τὰ δὲ ὀλίγα περὶ τέρων εἰ-
 ρηνῆρα μιμνῆσθαι. καὶ γὰρ παρὰ τῇ ἀλλοτρίᾳ
 ἀλλὰ παρὰ τῇ πάντων οἰκειοτάτῃ ταῦτα ἐπι-
 θυνόμην. Ατρεμένη γὰρ πατὴρ ὁ ἡμέτερος
 ὃν σὺ λοιδορεῖς, ἔτ' εἰδὼς ἔτ' Ἰπιδῶν τὴν ἑαυτοῦ
 ἡλικίαν ὅς τις ἦν, καὶ ταῦτα, ὧς Δημόδωρος
 ἐκ τῇ νομάδων Σκυθῶν τὸ πρὸς μητρὸς
 γένος ὦν· ἔφυγε μὲν ἐπὶ τῶν τεύχοντα, σὺ
 κατήγαγε δὲ τὸν δῆμον. καὶ ὁ τῆς μητρὸς τῆς ἡμε-

pacis mentionem fecisset : tan-
 dem eo rem illi perduxerunt,
 ut cupide pacem amplecteren-
 tur, cedentes omnibus posses-
 sionibus, moenibus deiectis,
 praesidio recepto, et praefecto
 Lacedaemonio, et populi au-
 ctoritate ad xxx. tyrannos
 translata, qui MD. civis in-
 dicta causa occiderunt. talem
 temeritatem esse cauendam,
 monuisse me profiteor, ea vero

quae paulo ante dixi, esse imi-
 tanda. neque enim ab alienis
 illa, sed ab omnium coniun-
 ctissimo audiebam. nam Atre-
 metus pater noster (cui
 maledicis, cum eum ignore-
 neque videris quisnam sua a-
 tate fuerit, idque Demosthe-
 nes, cum maternum tuum
 genus a vagabundis Scythae
 originem trahat) sub xx.
 tyrannis profugit, et populus

res

τέρας ἀδελφός, θεῖος ὃ ἡμέτερος, Κλεόβου-
λος ὁ Γλαύκος τῷ Αχαρνέως υἱός, μετ' Ἀρ-
μαίνετ' ἔβριζεν, συγκατεναυμάχησε Χί-
λωνα, τὸν Λακεδαιμονίων ναύαρχον. ὥς οἱ-
κεῖά μοι καὶ σωθήη τὰ τῆς πόλεως ἀτυχήματα
εἶναι τοῖς ὡσὶν ἀκέρν.

γ. Επιμᾶς δέ μοι καὶ τὴν ἐν τοῖς μυείοις
ἐν Ἀρκαδίᾳ δημηγορίαν καὶ πρεσβείαν, καὶ με-
γαλεβλήσασθαι με φῆς, αὐτὸς ὢν ἀνδραποδῶδης
καὶ μονονεκ ἐπιμύθε αὐτόμολος. ἐγὼ δ' ἐν
μὲν τῷ πολέμῳ σωίστω καθ' ὅσον ἦν δυνατὸν,
Ἀρκάδας καὶ τοὺς ἄλλους Ἕλληνας ἐπὶ Φί-
λιππον, ἔδενός δ' ἀνθρώπου ἑπικερκυῖτος τῇ
πόλει, ἀλλὰ τῶν μὲν, περὶ οὐκ ὄντων ὅ, τι συμ-
βῆσεν, τῶν δ' ὅ,τις συνεπιδραμόντων, τῶν δ' ἐν τῇ
πόλει ῥητόρων χορηγὸν ταῖς καθ' ἡμέραν δα-

restituit. et matris nostrae fra-
ter, auunculus noster Cleo-
bulus, Glauci Acharnensis f.
cum Demaeneto Buzigo, Chi-
lonem Lacedaemonium nauali
praelio vicit. itaque domesti-
cum mihi est, et visitatum,
urbis aduersos casus auribus ac-
cipere.

§. 13. Obiicis mihi prae-
terea concionem in Arcadia
apud x. m. virorum habitam,

et legationem illam, meque
immutatum esse dicis, cum
sis ipse mancipii similis, et tan-
tum non Threiciis notis com-
punctus transfuga. ego vero in
bello, quantum fieri potuit,
Arcadas et ceteros Graecos
contra Philippum concitavi,
cum autem mortalium nemo
reipublicae opem ferret, sed
alii euentum ociose expecta-
rent, alii nos oppugnarent,

πρώαις τὸν πόλεμον ποιεμένων, ὁμολογῶ
 συμβαλῦσαι τῷ δήμῳ διαλύσαθ' πρὸς Φί-
 λιππον, καὶ τὴν εἰρήνην σωθῆναι, ἣν σὺ νῦν αἰ-
 χρὰν νομίζεις, ἐδεπώποθ' ἀψάμνηθ' ὅπλων.
 ἐγὼ δ' ὅ τούτῳ εἶναι πολλῶ φημι καλλίω ἢ
 πολέμῳ. καὶ δὲ, ὦ Ἀθηναῖοι, τὰς μὲν πρέ-
 σβεις θεωρεῖν πρὸς τὸν καιρὸν, καθ' ὃν ἐπεί-
 σθαιον, τὰς δὲ στρατηγὰς πρὸς τὰς δυνάμεις
 ὧν ἡγοῦντο. ἔτι γὰρ τὰς εἰκόνας ἰσᾶτε, ἔτι τὰς
 περὶ εὐρίας, καὶ τοὺς σεφάμους, καὶ τὰς ἐν τῇ
 πυρρῶν σιτήσεσι δίδοτε, καὶ τοὺς τὴν εἰρήνην
 ἀπαγείλασιν, ἀλλὰ τοῖς τὴν μάχην κη-
 σασιν. εἰ δ' ἔσονται τῶν πολέμων αἱ μὲν δι-
 θύναι τῶν πρέσβων, αἱ δὲ δωρεαὶ τῶν στρα-
 τηγῶν, ἀπὸνδους καὶ ἀκηρύκιοις τὰς πολέμους
 ποιήσετε. οὐδεὶς γὰρ θελήσῃ πρεσβύειν.

urbani autem oratores ex bel-
 lo quotidiano suo luxui sum-
 ptus suppeditarent, populo me-
 fuisse fateor, ut cum Phi-
 lippo reconciliaretur, et pa-
 cem iungeret, quam tu nunc
 turpem existimas, cum arma
 nunquam attigeris. ego vero
 eam longe honestiorem bello
 esse affirmo. sunt autem, A-
 thenienses, legati spectandi ex
 eo tempore, quo legationem
 obiverunt: duces et copias, qui-

bus cum imperio praefuerunt.
 etenim et statuas erigitis, et
 principem locum assignatis, et
 coronas, et victum in curia
 datis, non iis qui pacem re-
 nunciarint, sed iis qui hostis
 praelio superarint. quod si bel-
 lorum rationes a legatis repo-
 scentur, praemia ducibus tri-
 buentur, efficietis, ut nulla un-
 quam bella vel humaniter ge-
 antur, vel placide componantur.
 nemo enim legatus ire volet.

ΠΕΡΙ ΠΑΡΑΠΡΕΣΒΕΙΑΣ. 285

ιδ. Περὶ τῷ Κερσοβλέπῃ, καὶ Φωκέων, καὶ τῶν
 ἄλλων, ἃ πρὸς τέτοις διαβέβλημαι, ὑπο-
 λοιπον εἰπεῖν. ἐγὼ γὰρ, ὦ Ἀθιναῖοι, καὶ ἐν τῇ
 πρεσβείᾳ, καὶ ἐν τῇ ὑσέρεᾳ πρεσβείᾳ, ἃ μὲν
 εἶδον, ὡς εἶδον, ὑμῖν ἀπήγγειλα, ἃ δὲ ἤκουον,
 ὡς ἤκουσα. τίνα οὖν ἦν ἐκότερα τέτων, ἃ τε
 εἶδον, ἃ τε ἤκουσα πρὸς Κερσοβλέπτου; εἶδον
 μὲν ἐγὼ καὶ ④ συμπρέσβεις ἀπαφῆτες ὁμη-
 ρόβουλα τὸν υἱὸν τὸν Κερσοβλέπτου πρὸς Φι-
 λίπῳ· καὶ ἐπὶ καὶ νῦν τὰθ' ἔτις ἔχει. συνέ-
 βαινε δὲ, ὅτε τὴν πρεσβείαν ἐπρεσβείομεν
 πρεσβείαν, ἐμοὶ μὲν μὲν τῶν συμπρέσβεων
 ἀπέναι δεῦρο, Φιλίπῳ δὲ ἐπὶ Θράκῃ ἐξ-
 εἶναι, πρὸς δὲ ἡμᾶς ὁμολογηκέναι, ἕως ἂν
 ὑμεῖς πρὸς τῆς εἰρήνης βουλευσώτε, μὴ ἐπι-
 στήσεσθαι μετ' ὅπλων Χερρόνησου. ἐν ἐκείνῃ

§. 14. Nunc reliquum est,
 de Cerfoblepte et Phocen-
 sibus, ac ceteris obiectis mihi
 criminibus dicam. ego, Athe-
 nienfes, et in priore et in po-
 steriore legatione, quae vidi,
 et vidi, quae audiui, vt audiui,
 renunciaui. quae igitur haec
 utraque fuerunt, quae et vidi
 et audiui de Cerfoblepte? vidi
 ego, et legati omnes, Cerfo-

bleptis filium, obsidem Philip-
 po datum: idque etiam nunc
 ita se habet. accidit autem,
 dum priore legatione funge-
 bamur, vt ego cum collegis
 huc redirem, Philippus autem
 in Thraciam egrederetur, qui
 nobiscum pepigisset, dum vos
 de pace deliberaretis, se Cher-
 sonesum armis non inuasum.
 illo igitur die, quo vos
 pacem

μὲν οὐκ τῇ ἡμέρᾳ, ἣ ὑμεῖς ἐψηφίσασθε τὴν
 εἰρήνην, ὅδε μὲν μνεία ἐγένετο παρὰ Κερσοβλέ-
 που. ἤδη δὲ ἡμῶν κεχειροτονημένων ἐπὶ τὰς ὁρ-
 κοῖς, ἔγωγε δὲ ἀπηρεκόντων ἐπὶ τὴν ὑσέραν παρ-
 σθείαν, ἐκκλησίᾳ γίνεσθαι, ἐν ἣ Ἀθημαίων, ὁ
 νυνὶ κατηγορῶν ἐμῶν, λαγχάνει παρὰ τοῦ
 ἐν δὲ ταύτῃ τῇ ἐκκλησίᾳ Κριτόβουλου ὁ
 Λαμψακηνὸς εἶπε παρελθὼν, ὅτι πέμψετε
 μὲν αὐτὸν Κερσοβλέπῃς, ἀξιοὶ δὲ ἀποδοῦναι
 τὰς ὁρκοὺς τοῖς Φιλίππῳ πρέσβεσιν, καὶ συνα-
 ναγραφῆναι Κερσοβλέπῃ ἐν τοῖς ὑμετέροις
 συμμάχοις. ῥηθέντων δὲ τῶν λόγων τέττατον
 Ἀλεξίμαχος ὁ Πήληξ δίδωσιν δι' ἀναγνώσαν
 ψήφισμα τοῖς παρόντοισι, ἐν ᾧ ἐγγράφῃ,
 ἀποδοῦναι ὅτι ὁρκοῖς Φιλίππῳ μὴ τῶν ἄλ-
 λων συμμάχων τὸν ἥκοντα παρὰ Κερσοβλέ-

pacem decreuistis, nulla facta
 est mentio Cersobleptis. iam
 vero nobis ad exigendum ius-
 iurandum delectis, nondum
 vero ad posteriorem legatio-
 nem profectis, concio fit, in
 qua Demostheni, qui nunc me
 accusat, obuenit ut praeside-
 ret. in ea concione Critobu-
 lus Lampfacenus progressus
 dixit, se missum esse a Cerfo-

blepte, qui peteret ut iusiur-
 andum Philippo daretur, et
 Cersobleptes inter vestros so-
 cios inscriberetur. hac ora-
 tione habita, Aleximachus Ga-
 lea decretum praesidibus le-
 gendum dat, in quo scriptum
 erat ut is qui a Cersoblepte
 venisset, iusiurandum Philipo
 cum ceteris sociis daret. reci-
 tato decreto (et hoc vos omnis

arbi-

Π
 πλου
 ταυ
 ςας
 το
 παρ
 συμ
 τοῖς
 τούτ
 τούτ
 ἀκον
 δι' α
 ψήφ
 Δημ
 MAP
 ΔΡΩ
 ταυ
 arbitro
 Demos
 que id
 rum e
 ctam e
 ritam
 gnosce
 in liba
 admou
 esse c
 claman

ΠΕΡΙ ΠΑΡΑΠΡΕΣΒΕΙΑΣ. 287

πλου. ἀναγνώθεντο δὲ τὸ ψήφισμα. καὶ
ταῦτα οἶμαι πάντας ὑμᾶς μνημονεύειν· ἀνα-
γὰς ἐκ τῶν πρεσβύτων Δημοσθένης, ὅς κ' ἔφη
τὸ ψήφισμα ὑπεψηφισθῆναι, οὐδὲ λύσειν τὴν
πρὸς Φίλιππον εἰρήνην, εἰδὲ γνώσκειν τῶν
συμμάχων τὰς σωεφαπιομύους, ὥσπερ ἐν
τοῖς ἀπένδυσσι, τῶν ἱερῶν· ἀποδοθῆναι δὲ πρὸς
τούτων ἑτέραν ἐκκλησίαν. βοώντων δὲ ὑμῶν, καὶ
τοὺς πρεσβυτέρους ἐπὶ τὸ βῆμα καλέσων, ἔτως,
ἀκούοντες αὐτῶν, τὸ ψήφισμα ἐψηφίσθη. ὅπ-
ωδ' ἀληθῆ λέγω, καλεῖ μοι τὸν γραψάμενα τὸ
ψήφισμα Αλεξίμαχον, καὶ ὅτ' συμπρεσβυτέρους
Δημοσθένους, καὶ τὴν μαρτυρίαν ἀνάγνωθι.

ΜΑΡΤΥΡΙΑ ΤΩΝ ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ ΣΥΜΠΡΟΕ-
ΔΡΩΝ. ὁ μὲν τίνων ὑπὸ ἀκρύσας δριμύτως ἐν-
ταυθοῖ Δημοσθένης, μνηθεὶς Κερσοβλέπῃου,

arbitror meminisse) surrexit
Demosthenes a praesidibus, se-
que id decretum approbatu-
rum esse negavit, neque fa-
ctam cum Philippo pacem ir-
ritam redditurum, neque a-
gnosceret socios, qui tanquam
in libationibus, manus sacris
admoventes: sed de his aliam
esse concionem indicendam.
clamantibus autem vobis, et

praefides ad suggestum vocan-
tibus, sic inuito isto compro-
batum est decretum. quae ut
vere a me dici constet, voca-
mihi Aleximachum, qui de-
cretum scripsit, et collegas
Demosthenis, ac testimonium
recita. TESTIMONIUM DE-
MOSTHENIS COLLEGARVM.
is igitur qui modo hic ad Cer-
sobleptis mentionem illacry-
mauit,

φαίνεται τῆς συμμαχίας ἐκλείων αὐτόν.
ὥς δ' ἡ παρῆσα ἐκκλησία διελύθη, ἔξω
κίζον οὖν συμμαχοὺς ④ τοῦ Φιλίππου παρ-
σβεις ἐν τῇ στρατιᾷ τῇ ὑμετέρῃ. τετόλμην
δὲ πρὸς ὑμᾶς εἰπεῖν ὁ κατήγορος, ὥς ἀπὸ τῶν
ιερέων ἐγὼ Κριτόβουλον ἀπήλασα τὸν παρ-
σβούτῳ τὸν παρὰ Κερσοβλέπην, παρήγα-
γον τῶν συμμαχῶν, ἐψηφισμένης ἡ δὲ δῆμος
παρὰκαθημένων δὲ τῶν στρατιῶν. πόθεν τ-
σαύτῳ ῥώμην λαβὼν, ἢ πῶς αὖ τὸ παρ-
γμα ἐσιγήθη; εἰ δ' ἄρα ἐγὼ ἐτόλμων τοῦτο
ποιεῖν, ἐπέτρεψας αὖ, ὦ Δημόσθενες; ἢ οἱ
ἐνέπλησας βοῆς καὶ κραυγῆς τὴν ἀγορὰν, ὥστε
με, ὥς ἔφησ ἄρτιως, ὠθοῦντα ἀπὸ τῶν ιερῶν
τὸν παρσβούτῳ; καλείτω δέ μοι οὖν στρα-
τιγούς ὁ κήρυξ, καὶ τοὺς συνέδρους τῶν συμ-

mauit, societate illum exclusit.
vt vero ea concio dimissa fuit,
foederatos Philippi legati iure-
iurando in vestro praetorio ob-
strinxerunt. ausus autem est
ad vos dicere accusator, me
Critobulum, Cersobleptis le-
gatum, a sacris repulisse, cum
et focii adessent, et populus
sciuisset, et duces affiderent.
vnde tantas vires accepi? aut
quo pacto res tacita est? quod

si istud ego facinus non refo-
midassem, tu passus esses, De-
mosthenes? non vociferatio-
nibus et clamoribus forum
complexses, cum videres me
vt modo aiebas, a sacris le-
gatum repellere? accersat mi-
hi duces praeco, et faciorum
afflores, vt eorum testimo-
nia audiat. TESTIMONIA
nonne intolerabile est, Athe-
nienfes, si quis contra homi-
nem

ΠΕΡΙ ΠΑΡΑΠΡΕΣΒΕΙΑΣ. 189

μάχων, καὶ τὰς μαρτυρίας αὐτῶν ἀκέσατε.
 ΜΑΡΤΥΡΙΑΙ. ὁκοιῶ δεινόν, ὦ Ἀθιναῖοι, εἰ πε-
 ρατ' ἀνδρὸς πολίτου, ἔχ' ἑαυτῆ, ἀλλ' ὑμε-
 τέρου· τὺτο γ' ὡς διορθοῦμαι· ἑλμᾶ πλι-
 καῦτα κατὰ ψεύδεας, κινδυνεύοντες ὑπὲρ
 σώματός; ἢ πῶς οὐκ εἰκότως ὧ πατέρες
 ἡμεῖς ἐν ταῖς φονικαῖς δίκαις ἐπὶ Παλλαδίᾳ
 ἀνιδείξαν, τέμνοντες τὰ τόμια, τὲς νικῶντας
 ἢ ψήφῳ ἐξορκίζεας· καὶ τῆτο ὑμῖν πατριῶν
 ἐν ἐπ' καὶ νῦν· τὰ ληθῆ καὶ τὰ δίκαια ψηφί-
 ζεας τῶν δικαστῶν, ὅσοι τὴν ψήφον ἠνεγκαν
 ὑμῶν, καὶ ψεύδονται μηδὲν εἰρηκέναι, εἰ ᾧ μὴ,
 ἐξώλητε αὐτὸν εἶναι ἐπαρῶς καὶ τὴν οἰκίαν
 ἐν αὐτῷ, τοῖς δὲ δικασταῖς δι' ἑαυτῶν πολλὰ καὶ
 ὀρθὰ εἶναι; ἔ' μάλα ὀρθῶς καὶ πολιτικῶς, ὦ
 Ἀθιναῖοι. εἰ γ' οὐ μὴδεις ἀν' ὑμῶν ἑαυτὸν δυνά-

reformam ciuem, non suum, sed
 a, Destrum (hoc enim in primis
 ratione stinguo) tanta non veretur
 forum mendacia comminisci, quibus
 es me capitis discrimen adduca-
 ris le? maximam igitur appro-
 iat mi tionem meretur is mos, cu-
 ciorum in capitalibus ad Palla-
 estimio um causis patres nostri au-
 ONIA ores fuerunt: cum victimis
 Atheandis, eos qui suffragio fu-
 homi niores sunt, iureiurando ob-

stringunt (idque vobis etiam
 nunc patrum est) eos iudices
 vere iusteque pronunciasse, qui
 suffragium pro se tulerint, et
 nullum dixisse mendacium:
 quod ni ita fit, sibi et fa-
 miliae suae exitium impre-
 cantur: iudicibus autem opti-
 ma quaeque et faustissima o-
 ptant. idque rectissime, ac ci-
 viliter, Athenienses. nam si
 nemo vestrum est qui iustae
 O o caedis

πλήσας φόνου δικαίου βέλους, ἤπου ἀδίκου
γεφυλάξαιτ' ἂν, τὴν ψυχὴν, ἢ τὴν ἐστίαν,
ἢ τὴν ἐπιμήϊαν πνὸς ἀφελόμενοι. ὅς ὦν
αὐτοὺς ἀνηγήκασί πνες, ④ ὃ, καὶ δημοσία
ἐτελόμενοι. ἄρ' οὐκ, ὦ Ἀθηναῖοι, δοίητ' αἰ
μοι συγγνώμην, κίναιδον αὐτὸν περσεπόνην, καὶ
μὴ καθαρεύοντα τὰ σώματα, μήθ' ὅθεν τὴν φαι
νήν ἀφίπσιν, ἔπειτα τὸ λοιπὸν μέρεθ' ἔκ κατ
γορήματος ἔκ τῶν Κερσοβλέπης ἐπ' αὐτοφώρῳ
δείξαιμι ψυδόμενον; κάλλισον γὰρ, οἶμαι,
περὶ γὰρ, καὶ χρησιμώτατον τοῖς διαβαλλο
μένοις παρ' ὑμῖν γίνεσθαι. ἔκ τῶν χρόνους
καὶ τὰ ψηφίσματα, ἔκ τῶν ἐπιψηφισθέντας ἐ
κτὶς δημοσίοις γράμμασι τὸν ἄπαιτα χρόνον
φυλάττετε. εἴρηκε ὃ ἐπὶ πρὸς ὑμᾶς, ὅς
τὸ διαφθαρεῖν τὰ Κερσοβλέπης περὶ

caedis in se piaculum admit
tere vellet, quanto magis in
iustam cauebitis, erepta alicui
vita, aut re familiari, aut di
gnitate? ob quas res alii sibi
manus attulerunt, alii publice
perierunt. non igitur veniam
mihi dabit, Athenienses, si
eum cinaedum appellaro, et
hominem polluto corpore, ea
etiam parte unde vocem edit,
ac deinde reliquam accusati

onis partem de Cersoblepti
evidenter falsam esse osten
dero? iis enim qui vocant
in crimen res apud vos con
tingit mea opinione pulche
rima, et vtilissima. etenim
tempora, et decreta, eorum
que suffragatores in publicis
monumentis perpetuo affixe
vatis. dixit autem iste, quod
esse causam, cur Cersoblepti
res perierint, quod ego legi

tionis
vestra
ciam in
foblepte
testari
facere n
derim,
spitia n
dite igit
quas m
bus con
imperium

ΠΕΡΙ ΠΑΡΑΠΡΕΣΒΕΙΑΣ. 291

γματα, ὅτι τ' ὑπρεσβείας ὧν ἡγεμῶν ἐγὼ, καὶ
κατ' ἡμερηκῶς παρ' ὑμῖν, αὐτὰς κελύοντι
ἡς Θράκιῳ ἡμᾶς ἰέναι, Κερσοβλέπῃς πολι-
ορκυμύς, καὶ διαμαρτύρασθαι Φιλίππῳ, ταῦτα
δὴ ποιεῖν ὅσα ἠθέλησα, ἀλλ' ἐκαθήμην ἐν
Ωρεῶ, καὶ ④ συμπρέσβεις, πρεσβείας κα-
τασκευάζοντες. ἀπέσταλ' ἐν τ' Χάρηςτος Ἰπ-
ποκλῆς, ἣν ἐπέσειλε τότε τῷ δήμῳ, ὅτι Κερ-
σοβλέπῃς ἀπολώλεκε τὴν ἀρχὴν, καὶ τὸ ἱερὸν
ὄρος κατέειλε Φιλίππῳ, Ελαφνηβολίων
μύθος ἐκτὴ φθινότου. Δημοσθένους δ' ἐν τῷ
δήμῳ πρεσβείας τέττα τοῦ μηνός, εἰς ὧν τῶν
πρεσβείων, ἐβδόμη φθινότου. ΕΠΙΣΤΟΛΗ. οὐ
μόνον τοίνυν διετείψαμεν τὰς λοιπὰς ἡμέ-
ρας τῷ μηνός, ἀλλὰ Μουνηχιῶνος ἔξωρη-
σαμεν. καὶ τέττα τὴν βουλὴν μάρτυρα ὑμῖν

tionis dux, et secunda aura
vestra usus, se nos in Thra-
ciam ire iubente, cum Cer-
sobleptes obsideretur, et con-
testari apud Philippum, ea
facere noluerim, sed Orei se-
derim, ceterique legati, ho-
spitia nobis conciliantes. au-
dite igitur Charetis literas,
quas misit ad populum, qui-
bus continetur, Cersobleptem
imperium amisisse, et sacrum

montem a Philippo occupa-
tum esse xxvi. Februarii :
Demosthenes autem cum ex
legatis esset, praeses pro con-
cione fuit eiusdem mensis die
xxvii. LITERAE. neque ve-
ro reliquos duntaxat mensis
dies morati, sed Martio de-
mum profecti sumus : cuius
rei testem vobis senatum ex-
hibebo. senatusconsultum epim
est, quod legatos ad exigen-
dum

παρέξομαι. ἔτι γὰρ αὐτῆς ψήφισμα, ὃ κε-
 λθεῖ ἀπέναι τὰς πρέσβεις ἐπὶ τὰς ὅρκους. καὶ
 μοι λέγε τὸ τῆς βουλῆς ψήφισμα. ΨΗΦΙΣΜΑ.
 πρὸς δυνάμει δὴ καὶ τὸν χρόνον, ὅς τις ἦ.
 ΧΡΟΝΟΣ. ἀκούετε ὅτι Μενυχιῶνος ἐψηφίσθη
 τρίτῃ ἰσαμνίᾳ. ὁ δὲ Κερσοβλέπης πόσους
 πρῶτον ἡμέραις ἀπώλεσε τὴν ἀρχὴν, πρὶν
 ἐμὲ ἀπέναι; ὡς φησι Χάρις ὁ στρατηγός, καὶ
 ἐπιστολή, ἣ πρῶτον μὲν, εἰς Ἐλαφρο-
 λιών ἐστὶ Μενυχιῶνος πρῶτον. ἐδυνάμην ἐν
 ἐγὼ σώσαι Κερσοβλέπην, ὅς, πρὶν ἐμὲ ἐξο-
 μάιν οἰκοῦν, ἀπολώλῃ; ἔπειτα οἰσάμενος τοῦτο
 ἀληθὲς εἰρηκέναι, ἢ πρὶν ἐν Μακεδονίᾳ
 παραχθέντων, ἢ πρὶν τῶν ἐν Θεσσαλίᾳ, ὅς τῶν
 βαλυντῶν, καὶ τῶν δημοσίων χρημάτων,
 καὶ τῶν χρόνων, καὶ τῶν ἐκκλησιῶν καὶ ψεύδε;

dum iusiurandum abire iu-
 bet. recita mihi senatusconsultum.
 SENATVSCONSVLTVM. etiam tempus recita, quodnam
 id fuerit, TEMPVS. auditis,
 hoc fuisse decretum III. Mar-
 tii. Cersobleptes autem quot
 diebus ante imperium amiserat,
 quam ego discederem? ut
 Chares imperator, et literae
 indicant, priore mense, si mo-

do Februarius Martio prior est.
 ergo ne Cersobleptem ego con-
 servare potui, qui ante me
 domo egressum perierat. et
 putatis istum aliquid dixisse
 veri de rebus, siue in Mace-
 donia, siue in Thessalia actis,
 qui contra euriam, contra pu-
 blica monumenta, contra tem-
 pus, contra populi conuentum
 mentiatur? tu Cersobleptem
 Athe-

καὶ τὸν Κερσοβλέπιον Ἀθλιῆσι μὲν ἑκατονδὸν
ποίεις, πρὸς δὲ ὧν ἐν Ὡρεῶν δὲ ἡλέεις. καὶ
μὲν με δωροδοκίας κατηγορεῖς πρὸς τέρην δὲ
καί μενας τὴν ἐπιβολὴν τῆ βελῆς τῆ ἐξ Ἀρείου
τάγης, ὅς ἐπεξιών τῇ τῆ τραύματι γραφῇ,
ἐν ἐγείψω Δημομέλειον τὸν Παιδικία, δυν-
μὸν ὄντα, ἐπιτεμὼν τὴν στυτὴ κεφαλὴν. καὶ
τεμνολογεῖς ἡμῖν, ὡς ὅς εἰδόσι τέτοις, ὅτι
Δημοσθένους υἱὸς εἰ νόθον τῆ μαχαίρουποιᾶ.

κ. Επεχείρησας δὲ εἰπεῖν, ὡς καὶ τὴν ἐπὶ τῆς
Ἀμφικλύονας πρεσβείαν ἐξομοσαμένον πα-
πρὸς βουσα, καὶ ψήφισμα, τὸ μὲν ἀνέγνως,
τὸ δὲ πρὸς βουθῆς. ἐγὼ δὲ αἰρεθείς πρὸς βουθῆς
πὶ τῆς Ἀμφικλύονας, ἀρρώστως δὲ ἔχων, καὶ
τῇ πολλῇ πρὸς θυμίας ἀπαγέλλων ἀφ' ἧς
κον πρὸς βουθῆς πρὸς ὑμᾶς, τὴν μὲν πρὸς

Demosthenis foedere excludebas,
cum praeses esses: eiusdem
rei te miserescebat, nunc me
deputatae acculas: prius au-
tem mulctam ab Areopagitico
matu inflictam tolerasti, non
persecutus vulneris actionem,
quia reum feceras Demome-
tri Paeaniensem, consobri-
um tuum, cum ipse tuum
percut incidisses. tamen verba
audis apud nos sapientia, qua-

si hi ignorent, te filium adul-
terinum esse Demosthenis gla-
diorum fabri.

§. 15. Praeterea dicere ausus
es, me legatione Amphicty-
onica etiam eiurata, officio
non esse functum: ac decre-
tum aliud recitasti, aliud tran-
siliisti. ego vero legatus ad
Amphyctiones creatus, quam-
vis infirma valetudine, magna
tamen cum alacritate, eam,
vnde

σβείαν ὅκ' ἐξομοσάμην, ἀλλ' ὑπεχόμην
 πρεσβύσειν, εἰάν ᾧ δυνάτος· πρὸς δὲ τὴν
 βελὴν ἀπὸνῶν τῶν συμπρέσβεων, τὸν ἀδελ-
 φὸν ἔμαυτῶ, καὶ τὸν ἀδελφιδῶν, καὶ τὸν ἱατρὸν
 ἐπεμψα, ἐκ ἐξομολόγους ἐμέ· ὅδε γὰρ ὁ νόμος
 εἴ τις ἐκ τῶ δήμου χειροτονίας ἐν τῇ βελῇ
 ἐξόμνηται· ἀλλὰ τὴν ἀρρωσίαν με δηλώσονται
 ἐπεὶ ὅ οἱ συμπρέσβεις πυθόμηναι τὰ περὶ τῆς
 Φωκίας συμβώτα, ἀνέστρεψαν, γυρομήνης ἐκ
 κλησίας, ἥδη παρῶν καὶ δυνάμην· τὴν σὺν
 μακ, πρεσβυακάζοντι τῶ δήμῳ μηδὲν ἥτις
 πρεσβύειν ἡμᾶς τοὺς ἐξ ἀρχῆς αἰρεθέντας
 ἀπάντας, ἀψυδεῖν πρὸς Ἀθηναίους ὥς
 δεῖν. Ἐ ταύτης τῆς πρεσβείας οὐ κατηγόρει
 μοῦ διδόντες τὰς βιβύνας, ἀλλ' ἐπὶ ταύτῃ

vnde redieram, legationem ap-
 pud vos renunciaui, legatio-
 nem autem non eiuraui, sed
 promisi me obiturum, si vllō
 modo possem: cum autem
 collegae mei senatum accede-
 rent, fratrem meum eiusque
 filium, et medicum misi, non
 meo nomine eiuratos (neque
 enim lex finit, populi suffra-
 giis decreta munera in senatu
 eiurare) sed infirmitatem me-
 am indicaturos, cum autem

collegae mei, Phocensi ex-
 dio audito, reuertissent, h
 bita concione, iam praefer
 et corpore confirmato, cu
 populus nihilominus nos
 mnis qui primum delecti fu
 ramus ad obeundam legati
 nem adigeret, non danda e
 verba Atheniensibus existi
 vi. at illam quidem legati
 nem, me rationes referen
 non accusabas, hanc aut
 inuadis, qua ad iusiurand

ΠΕΡΙ ΠΑΡΑΠΡΕΣΒΕΙΑΣ. 295

τὴν πρεσβείαν ἤκει, τὴν ἐπὶ τὰς ὁρκους· ὡς
 ἐγὼ σαφῶς καὶ δικαίως ἀπολογήσομαι. σοὶ
 μὲν γὰρ ἀερότηι καὶ πᾶσι τοῖς ψευδομύθοις,
 μεταφέρειν τοὺς χρόνους· ἐμοὶ δὲ ἐφεξῆς λέ-
 γειν, ἀναλαβόντι τὴν δρχὴν τῷ λόγῳ ἀπὸ τῆς
 πορείας τῆς ἐπὶ τὰς ὁρκους, καὶ τῆς πρεσβείας.
 πρῶτον μὲν γὰρ δέκα πρέσβειων ὄντων, ἐνδε-
 κὰτ' ἵ τοῦ συμπεμφθέντος ἡμῖν ὑπὸ τῶν
 συμμάχων, ἔδεις αὐτὰ συσπλεῖν, ὅτ' ἐξήμερου
 ἐπὶ τὴν ὑσέραν πρεσβείαν, ἠθέλεν, ἕτε ἐν ταῖς
 ὁδοῖς, ὅπου δυνάτὸν ἦν, εἰς ταὐτὸ πηλδοκεῖον
 καλεῖσθαι, ὁρῶντες αὐτὸν ἐν τῇ περὶ τῆς πρε-
 σβείας πᾶσιν αὐτοῖς ἐπιβεβληκυότα. ὡς μὲν
 οὖν τῆς ἐπὶ Θράκης ὁδῶς, ὅτε ἐγγύετο μνεία· ἔδ' ἐ-
 ν τῷ ψήφισματι τῷ ἡμῖν περὶ τῆς πρεσβείας, ἀλλὰ

profectus sum; quam ego per-
 picue et iure optimo defen-
 dam. nam tibi quidem, et
 mentientibus omnibus est ac-
 commodatum, transferre tem-
 pora: mihi vero, ordine dis-
 cerere, orationis initio repetito
 a profectione, et legatione
 propter exigendum iusiuran-
 dum suscepta. primum quum
 legati essent decem, atque vn-
 decimus accederet, is quem
 federati nobiscum miserant,

nemo cum isto cibum capere,
 cum secunda legatione exire-
 mus, voluit, neque in itinere,
 vbi vitari potuit, in eadem
 caupona diuertere, quippe qui
 viderent, eum priore legatione
 omnibus insidiatum esse. de
 itinere porro in Thraciam su-
 scipiendo, nulla facta est men-
 tio (neque enim decreto id
 nobis iniungebatur, sed id
 duntaxat, vt iusiurandum exi-
 geremus, ac alia quaequam)

nec

ἀπολαβεῖν μόνον τὰς ὀρεκούς, καὶ ἄλλ' ἅψα' ἐπὶ
 ἐλθόντας πρὸς τὴν ἐδὲν ἐνεδεχέτο, πρὶν Κερ-
 σοβλέπιω ἤδη γεγενημένων, ὧν δὲ πρὸς ἡμέ-
 ρα, ὅτ' ὅτ' ἐδὲν ἀληθὲς εἶπεν, ἀλλὰ ψεύ-
 δε), καὶ κατηγορεῖν ἐδὲν ἀληθὲς ἔχων, τετρα-
 τδύε). συνηκολαθούμην δὲ αὐτῶν δὴ τῶν ὁμοίων δύο
 σρωματοδέσμοι φέρουσι, ἐν τῷ πρὸ ἐτέρῳ τέ-
 των, ὡς αὐτὸς ἔφη, τάλαντον ἐνὶ δὲ δὲ
 ὥστε οὐδὲν συμπέσεις δὴ ἀμμιμήσεως τὰς
 δὲ χαίρας ἐπωνυμίας αὐτῶν. ἐν πασι μὲν γὰρ
 ὧν, ἐκλήθη δὲ αἰχρουργίαν πινὰ ἢ κιναιδίαν
 Βάταλ, ἐν παίδων τῷ ἀπαλλαχόμενος, καὶ
 δεκατάλαντος δίκας καὶ τῷ ἑπταπύλων λα-
 χύων, Ἀργας ἐκλήθη, ἀνὴρ τῷ γυμνός
 πρὸς εἰληφὲ τὴν τῷ πονηρῶν κοινῶν ἐπων-
 μίαν, συκοφάντης. ἐπορεύετο τῷ λυσόμεν, τὰς

nec si voluiffemus, agere no-
 bis licuiffet, cum ita Cerfo-
 bleptis res sese haberent, vt
 modo audiuitis, neque iste
 quicquam veri dixit, fed men-
 titur, et quia verum nullum
 crimen oblicere potest, prae-
 stigias agit. fequebantur autem
 eum homines duo, farcinas le-
 ctulorum ferentes, in quarum
 altera, vt ipfe aiebat, talen-
 tum argenti inerat. itaque col-

legae veterum eius cognomi-
 num recordabantur. nam puer
 dum efflet, ob flagitium quod-
 dam, aut molliciem, Batalus
 est vocatus, cum puericiam
 exceffiffet, et in fuos tutores
 denum talentum actiones in-
 ftituiffet, Argas est appella-
 tus, vir porro factus, com-
 mune omnium improborum
 cognomentum affumpfif, vt
 calumniator vocaretur. ibat
 autem,

Π
 αἰχ
 εἰς
 αὐδ
 μὲν
 ὅτι
 πο
 ἀνδ
 τε
 εἰς
 κα
 καθ
 ἡμῶν
 εἰς
 ἐμέ
 τὴν
 εἰς
 αὐτὸν
 demp
 etiam
 lippu
 capti
 stulaf
 mnib
 reliqu
 furum
 tum,
 confli
 vir, n

αἰχμαλώτοις, ὡς ἔφη, καὶ πρὸς ὑμᾶς δὲ πῶς
ἔρηκεν, εἰδὼς μὲν Φίλιππον ἐν τῇ πολέμῳ
οὐδένα πώποτε Αθιναίων λύτερα πρᾶξά-
μενον, ἀκῶν δὲ πᾶν ἐκείναις φίλων ἀπάντων,
οἳ καὶ τὰς λοιπὰς, εἰάν εἰρήνῃ γῆν, ἀφῆσθαι,
πολλῶν δὲ ἡτυχηκότων, τάλαντον φέρον, ἐνὸς
ἀνδρὸς, εἰδὲ τέττα λίαν δύποργον, ἰκονὰ λύ-
τρα. ὡς δὲ ἦμεν ἐν Μακεδονίᾳ, καὶ σωτήλοισιν
ἐς ταῦτόν, καὶ Φίλιππον ἐκ Θράκης παρῆλθα
κατελήφαμεν, ἀνεγνώσθη μὲν τὸ ψήφισμα,
καθ' ὃ ἐπρεσβύσαμεν, καὶ τὰ πρῶτα γὰρ
ἡμῖν πρὸς τοὺς ὄρεοις ἀπολαβεῖν σωτη-
ριεύμεθα. ὡς δὲ εἰδὲς ὑπὲρ τῶν μεγίστων
ἐμέμνητο, ἀλλὰ πρὸς πραγμάτων ἐλαττόνων
τὴν διατελεῖν ἐποιοῦντο, εἶπον ἐγὼ λόγοις,
ὅς ἀναγκαῖόν ἐστι πρὸς ὑμᾶς ῥηθῆναι. καὶ πρὸς

autem, captiuos vt aiebat, re-
dempturus, vt modo apud vos
etiam dixit, cum sciret, Phi-
lippum a nemine Athenienfi
captiuo precium vnquam po-
stulasse, et ex eius amicis o-
mnibus audiret, eum etiam
reliques, pace facta, dimif-
surum; ferebat autem talen-
tum, cum multi ea calamitate
conflictati essent, quo vnus
vir, nec is admodum locuples,

redimi potuisset. vt autem in
Macedoniam venimus, ac con-
gressi sumus, et Philippum ex
Thracia reuersum deprehen-
dimus, recitatum est decre-
tum, ex quo legati missi e-
ramus, et quae in mandatis
acceperamus de iureiurando
exigendo, enumerauimus. cum
autem maximarum rerum
mentionem fecisset nemo, sed
de rebus minutoribus egissent

τῶν θεῶν, ὃ Αθιναῖοι, ὥσπερ καὶ τῇ κατηγορίᾳ
ἠκέσασθε, ὡς αὐτὸς ὁ κατήγορος ἐβέλετο εἰ-
πεῖν, ἔγω καὶ τῇ ἀπολογίᾳ δυνάμει ἀκέσασθε,
καὶ τὸν αὐτόν μοι τρόπον διαμείνασθε, ὃν περ ἔ-
δεχῃς ἐν τοῖς θεωρητηρίοις ἤδη λόγοις ἠκροά-
σθε. ὅπως γὰρ ἐδεχόμην ὑπεθέμην, ὃ Αθιναῖοι,
εἶπον συλληγετῶν τῶν πρέσβεων, ὅτι μοι
δοκοῖσαν τὸ μέγιστον πρῶταγμα ἔδημου
δεινῶς ἀγνοεῖν. τὸ μὲν γὰρ τὰς ὁρεοὺς ἀπολα-
βεῖν, καὶ περὶ τῶν ἄλλων διαλεχθῆναι, καὶ περὶ
τῶν αἰχμαλώτων εἰπεῖν, καὶ εἰ τὰς ὑπερήτας
ἐπεμψεν ἡ πόλις, περὶθεῖσα πίστιν αὐτοῖς, ἀ-
πλῶτ' ἂν παραχθῆναι νομίζω τὸ ὅτι ὑπὲρ πάν-
των ὀρθῶς βεβλήσασθε, ὅσα καθ' ὑμᾶς ἐσιν
ἢ Φίλιππον, τοῦτο ἤδη ἔργον ἐστὶν πρέσβεων
φρονίμων. λέγω γὰρ, ἐφ' ἡμῶν, περὶ τῇ εἰς Πύ-

omnes, orationem ego habui,
quam necesse est apud vos ex-
poni. obtestor autem vos, A-
thenienses, quemadmodum ac-
cusationem audiulistis, ut ipse
accusator verba facere voluit,
ita etiam reliquum defensionis
audiatis ordine, eademque
attentione operam mihi
detis, qua superiora audiulistis.
dixi enim, ut modo posui, A-
thenienses, in conuentu lega-
torum, eos mihi visos esse

praecipuum populi iussum o-
mnino ignorare. nam iustu-
randum exigere, et ceteris de
rebus agere, et de captiuis elo-
qui, etiam si ministros urbs mi-
sisset, data eis auctoritate, ta-
men illos videri mihi rem o-
mnem fuisse confecturos: sum-
mae autem rerum recte con-
sulere, quatenus eae ad nos
aut Philippum attinerent, id
vero cordatorum legatorum
munus esse. dico autem, in-
quam

λα
ὅπ
τ
ρει
νίω
δήμ
τὰς
ἀπ
βλ
καλ
ψη
πε
τείχ
νῶ
φδ
ἀπο

quam
in Py
que
signa
ea de
nam
adfun
aduen
to ac
ptum
quid
agunt
exspe

λας στρατείας, ἣν ὁρᾶτε ἔσαν ἐν ᾧδακιδῇ.
ὅπ' ὃ οὐ κακῶς σοχαζομαι περὶ τῶ παραίμα-
τος, μεγάλα τέτων ὑμῖν σημεῖα δείξω. πά-
ρσι μὲν γὰρ Θεβαίων, ἤκισι δ' Λακεδαιμο-
νίων πρέσβεις, ἀφίγμεθα δ' ἡμεῖς ἔχοντες τὸ
δῆμα ψήφισμα, ἐν ᾧ γέγραπ', περὶ τῆς ὅ
τὰς πρέσβεις, καὶ ἄλλ' ὅ, π' ἂν δυνώμεν) ἀγαθόν.
ἀποκλῆς δὲ ④ Ἕλληνες πρὸς τὸ μέλλον ἔσεσθαι
βλέπουσιν. εἰ μὲν οὖν ἡγεῖτο ὁ δῆμος αὐτῷ
καλῶς ἔχειν, ἐξενεγκεῖν μὲν παρρησίας ἐν τῷ
ψηφίσματι πρὸς Φίλιππον, Θεβαίων μὲν
περιελεῖν τὴν ὕβριν, Βοιωτῶν δὲ ἀναστῆσαι τὰ
τέχνη, ταῦτ' ἂν ἡξίωσεν ἐν τῷ ψηφίσματι.
νῦν δὲ αὐτοῖς μὲν κατέλιπεν τὴν εἰς τὸ ἀ-
φοδὺς ἀναφορὰν, ἂν μὴ πείθωσιν, ἐν ἡμῖν δ' ὃ
ἀποκινδυνεύειν ὥρτησαν δεῖν. δεῖ δὲ τὰς πρὸς

quam, de expeditione, quam
in Pylas apparari videtis; at-
que ostendam vobis magna
signa, vnde intelligatis, me
ea de re non male coniectare.
nam et Thebanorum legati
adsunt, et Lacedaemoniorum
aduentant, et nos ex plebiscito
aduenimus, in quo scri-
ptum est, legati autem quic-
quid praeterea boni possunt,
agunto. omnes porro Graeci
expectatione euentus sunt su-

spensi. quod si populus se de-
cere censuisset, libere in de-
creto promulgare, vt Philip-
pus Thebanorum insolentiam
compesceret, et Bocotias ci-
uitates instauraret, haec et-
iam in decreto petiisset: nunc
id sibi reliquit, vt rem ad in-
certum euentum referre possit
si non persuaferit, nostro au-
tem periculo rem exploran-
dam censuit. decet igitur eos,
qui suam industriam republi-

τὰ κοινὰ φιλομνημόνους μὴ κατέχεν μὲν
 ἑτέρων χώραν πρέσβων, ὅς ᾤξην πᾶν περὶ
 ἀντ' ἡμῶν Ἀθηναίους, αὐτὰς δὲ τὰς πρὸς Θη-
 βαίους ἀπεχθείας φεύγειν. ὧν εἷς ὢν Ἐπαμι-
 νώνδας στρατηγός, ὅς ὑποπλήξας τὸ τῶν Ἀθη-
 ναίων ἀξίωμα, εἶπε διαρρήδην ἐν τῷ πλήθει
 τῶν Θηβαίων, ὡς δεῖ τὰ τ' Ἀθηναίων ἀκρο-
 πόλεως προπύλαια μελενεγκεῖν εἰς τὴν προ-
 σάσιαν τ' Καδμείας. ταῦτα δὲ μετὰ λέγοντι,
 ἀναβοᾷ παμμέγεθες Δημοσθένης,
 ὡς ἴσασι πάντες ὅτι συμπρέσβεις ἡμῶν· καὶ γὰρ
 πρὸς τοῖς ἄλλοις κακοῖς βοιωτιάδεσσι. ἦν δ' οὐκ
 παρ' αὐτῷ ταυτὶ λεγόμενον. ἀνδρῶπιός τις
 ταραχῆς καὶ τόλμης ἐστὶ μεσός. ἐγὼ δ' ὁμο-
 λογῶ μαλακὸς εἶναι, καὶ τὰ δεινὰ πόρρωθεν
 δεδιέναι. ἀπαγορεύω μέντοι, μὴ συνταράττειν

cae probatam cupiunt, non
 eorum legatorum occupare lo-
 cum, quos Atheniensibus no-
 stro loco mittere licuisset, nos
 ipsos autem vitare offensio-
 nem Thebanorum. quorum
 vnus Epaminondas imperator
 non perterritus auctoritate A-
 theniensium, apud Thebanos
 dixit, Atheniensis arcis pro-
 pylaea transferenda esse ad
 Cadmeae ornamentum. haec

me dicente, maxima voce ex-
 clamat Demosthenes, vt sci-
 unt omnes collegae: nam
 praeter cetera mala, etiam
 Boeotiis fauet. haec certe qui-
 dem ab isto afferebantur: homo
 iste est tumultus et au-
 daciae plenus. ego vero me fa-
 teor esse mollem, et pericula,
 etiam dum longe absunt, per-
 timescere. verum edico, ne
 nos urbis inter se committa-
 mus:

ΠΕ
 ἡμᾶς
 λυπρὰ
 ἀγαθὸν
 λυπρὸν
 ὅδε
 ἀλλ'
 μὴ
 τῷ,
 ἐπερὶ
 φέρει
 μοι
 τῶν
 καὶ
 σθενα
 καίων
 παρῆν

mus: at
 puto, n
 mere m
 Philippu
 absconde
 arma Ph
 ducet, se
 non opo
 ro, quoc
 cepi. vt
 verunt
 quisque

ΠΕΡΙ ΠΑΡΑΠΡΕΣΒΕΙΑΣ. 301

ἡμᾶς πρὸς ἀλλήλας τὰς πόλεις, τὸ μὴ πολυπραγμονεῖν ἡμᾶς τὰς πρέσβεις μηδέν, τὸτ' ἀγαθὸν ὑπολαμβάνων εἶναι. πορεύε' Φίλιππον εἰς Πύλας; ἐγὼ δὲ ἐγκαλύπτωμαι. ἔδεις με τῶν ὀπλῶν ἐνκατὼν Φιλίππου κρινεῖν, ἀλλ' ὦν ἂν εἶπω ἢ μὴ δέον, ἢ πρᾶξω τι τῶν μὴ πρᾶξαγμένων. πέρας δὲ τοῦ πράγμα-
τος, ἐψηφίσθητο ὅτι συμπρέσβεις, κατ' ἀνδρα ἐπερωτώμενον ἕκαστον ἡμῶν, ὃ νομίζει συμ-
φέρειν, τοῦτο λέγειν. ὅτι δὲ ἀληθῆ λέγω, καλὰ μοι οὗτο συμπρέσβεις, καὶ τὴν μαρτυρίαν αὐ-
τῶν λέγει. ΜΑΡΤΥΡΙΑ. ἐπειδὴ τίνυν, ὧς Ἀθη-
ναῖοι, συνελέγησαν μὲν εἰς Πέλλαν αἱ πρε-
σβεῖαι, παρῆν δὲ ὁ Φίλιππος, ὃς τὰς Ἀθη-
ναίων πρέσβεις ὁ κήρυξ ἐκάλει, πρῶτον μὲν
παρήειμνον, ἔπειτα ἡλικίαν, ὥσπερ ἐν τῇ πρε-

mus: atque id e re nostra esse puto, ne quid nos legati temere moueamus. proficiscitur Philippus ad Pylas? ego me abscondo. nemo me propter arma Philippi in iudicium adducet, sed si quid dixerō, quod non oportet, aut si quid egero, quod in mandatis non accepi. ut rem finiam, decreverunt collegae, ut viritum quisque sententiam rogatus,

quod e republica esse putaret, id diceret. haec ut a me vere dici constet, voca mihi collegas, eorumque recita testimonium. TESTIMONIUM. postquam igitur legationes Pellam conuenerant, ac Philippus aderat, et praeco legatos Atheniensium vocabat, primum processimus, non obseruata aetate, ut in priore legatione, quod apud quosdam celebra-
batur,

τέτρα πρεσβεία, ὃ πρὸς πιν δὲ δοκιμῇ, ἔκαστος
 συμῖ εἶναι τὸ πόλεως ἐφαίνετο, ἀλλὰ κατα
 πὴν Δημοσθένους ἀναιχρωτίαν. φάσκων γὰρ
 νεώτατον εἶναι πάντων, πὴν τάξιν τοῦ πρώ
 του λέγειν ὅτι ἂν ἔφη πρὸς ἀλιπεῖν, οὐδὲ ἔπει
 πρέψεν πνί, ἀντιόμνυτον εἰς ἐμὲ, πρὸς ἀλι
 λαβόντα τὰ Φιλίππου ὅτα, τοῖς ἄλλοις λόγοις
 μὴ καταλιπεῖν. Δρξάμνυτον δὲ τῷ λέγειν
 πρώτον διαβολὴν πνα καὶ τῶν συμπρέσβεων
 ὑπειπὼν, ὡς ἔχ' ἅπαντες ὑπὲρ τῶν αὐτῶν
 ἔδ' ὅμοιοι ταῖς δόξαις ἤκομν, διεξήκει τὰ
 ὑπερησίας τὰς ὑπερηγμένας εἰς Φιλίππου
 αὐτῶν, πρώτῳ μὲν πὴν ἐν τῷ ψηφίσματι
 Φιλοκράτοις συνηγορίαν, ὅτε ἐφθυγε πρὸς
 νόμων, ἔξῃναι γράψας Φιλίππου, πρὸς ἐπὶ
 πρὸς Ἀθηναίους ὑπὲρ εἰρήνης πρεμπεῖν, δδ

batur, et ornamentum ciui-
 tatis putabatur, sed pro De-
 mosthenis impudentia. nam
 cum se omnium natu mini-
 mum esse profiteretur, pri-
 mas dicendi partis se nemini
 concessurum affirmabat, ne-
 que commissurum, ut quidam
 (me innuens) Philippi auribus
 occupatis, dicendi vices aliis
 praeiperet. ut autem exorsus
 est, cum quadam collegarum

criminatione, quos neque o-
 mnis iisdem de rebus, neque
 consentientibus animis adesse
 significabat, sua officia Phi-
 lippo praestita commemora-
 bat: primum, ut Philocrates
 decreto suffragatus esset, vio-
 latorum legum accusati, cum
 is scripsisset, licere Philippo
 legatos de pace Athenas mittere;
 deinde recitavit decretum
 quod ipse scripserat, per

tem facie
 ore et le-
 a; denic
 tra cert
 beraret.
 gnificati
 mum i
 erent, os
 is, sed
 aliud deci
 scripsisset,
 populo de

τέραν δὲ, ὑπ' ἀνέγνω τὸ ψήφισμα ὃ γεγρα-
φὼς αὐτὸς ἦν, ἀπέσαδ' τὰ κήρυκι, καὶ τῇ παρὰ
Φιλίππου πρεσβείᾳ, τρίτην δὲ, τὸ παρὰ τοῦ
βαλεύσαδ' τὸν δῆμον ὑπὲρ εἰρήνης ἐν ταχισταῖς
ἡμέραις. καὶ προσέθηκε πρὸς τὸν ἐνθύμημα
τὸ λόγῳ, ὅτι πρῶτον ἐπιστομίσαι τὰς τὴν
εἰρήνην ἐκκλείοντάς, καὶ τοῖς λόγοις, ἀλλὰ τοῖς
χρόνοις. ἔπειθ' ἕτερον ἐπηγε ψήφισμα, τὸ καὶ
περὶ συμμαχίας βαλεύσαδ' τὸν δῆμον. ἔ-
πειθ' αὐτὸ ἤδη, τὸ περὶ τῆς πρεσβείας καὶ εἰς τὰ
Διονύσια τοῖς πρέσβεσι τοῖς Φιλίππου ψήφι-
σμα. καὶ προσέθηκε τὴν ἐπιμέλειαν τὴν ἐπ'
αὐτὰς, καὶ πρεσβεφαιῶν θύσιν, καὶ φυλακὰς
πύργων, καὶ ἀγρυπνίας διὰ τὰς φθονουῦντας, καὶ
βαλομύθοις εἰς τὴν αὐτὴν φιλοδημίαν ὑβρίσαι.
καὶ τὰ γε δὴ καταγέλασα παντελῶς, ἐφ' οἷς

sem faciendam cum caducea-
re et legatis a Philippo mis-
is; denique illud, ut populus
tra certos dies de pace de-
beraret, ac talem verbis suis
gnificationem interiecit, se
imum iis qui pacem exclu-
erent, os obturasse, non ver-
is, sed temporibus. deinde
liud decretum adduxit, quo
scripsisset, deliberandum esse
populo de ineunda societate.

post aliud decretum de Phi-
lippi legatis, principem eis
locum dandum Bacchanalibus.
et adiecit, quantae sibi curae
illi fuissent, ut ceruicalia ap-
poni curasset, suamque cu-
stodiam et vigilias comme-
moravit, propter invidos, qui
splendorem suum contumeliis
afficere cupiissent. adiecit illa
etiam maxime ridenda, quo-
rum collegas ita pudebat, ut
faciem

④ συμπρέσβεις ἐνεκαλύψαντο, ὡς ἔξενον
 τὰς πρέσβεις τὰς Φιλίππου, ὡς ἐμωδῶσαι
 αὐτοῖς, ὅτ' ἀπήσαν, ὅμοια ζύγῃ, καὶ συμ-
 παρήει ἐφ' ἵππων, οὐ κατὰδὺς εἰς τὸ σκοτόν,
 ὥσπερ ἕτεροι πνέες, ἀλλὰ φανερώς ἔπει-
 κνύμενοι τὴν τῶν πραγμάτων θεωρίαν.
 ἐκείνα ᾗ ἦδη καὶ σφόδρα διωρεῖτο. ὅτε εἶπον
 ὡς καλὸς εἶ· γυνὴ γὰρ τῶν ὄντων ἐστὶ κάλλιστος.
 εἰδὶ ὡς δεινὸς συμπεῖν· ἀπογῆας τὸν ἔπαινον
 ὑπολαμβάνων τῆτον εἶναι. εἰδὶ ὡς μνημονι-
 κός· σοφιστὰς τὰ τριὰς νομίζων ἐρτολαβοῦν
 τὸ ἐγκώμια εἶναι. ἵνα δὲ μὴ μακρολόγῃ
 τοιαῦτα ἢν αὐτὸς ἔλεγε παρὲν τῶν πρέσβεων
 ὡς ἐπὶ εἶπεν, ὅς τις ἀπάσης τῆς Ἑλλάδος. ἐφ'
 οἷς γέλωτες εἶχεν ④ τυχόντες ἐγρόντο. ἐπειδὴ
 δὲ ποτ' ἐπαύσατο, καὶ σιωπὴν ἐγύμει, ἵνα γκα-

faciem obtegerent : ut Phi-
 lippi legatos hospitio excepif-
 fet, ut eis discessuris bigas
 mulorum conduxisset, et equo
 eos comitatus esset, non in
 tenebras demersus, ut alii qui-
 dam, sed aperte ostendisset ob-
 servantiam et studium suum.
 illa vero demum vehementer
 etiam corripbat ; se non di-
 xisse Philippum esse formo-
 sum : nihil enim esse muliere

formosius. neque potando eun-
 valere : quod eam laudem
 spongiae esse existimaret. ne-
 que memoria pollere : quod
 eam putaret rhetoris merce-
 narii esse commendationem.
 ne longum faciam, eiusmodi
 erant ea quae dicebat, praesentibus legatis, ut breviter
 complectar, totius Graeciae
 unde risus maximus concita-
 batur. ut autem aliquando
 niera

ΠΙ
 ζόμε-
 σία,
 μικρ-
 ερημ-
 βολήν
 πρέσ-
 νία π-
 δεδοκ-
 βραχ-
 ἡκομ-
 πορο-
 ἔ τῆς
 ἀνακ-
 στρα-
 Δελφ-
 λισα

nierat,
 post tam-
 tam infi-
 cere cog-
 praefatu-
 collegis
 ab Athe-
 ut in M-
 dicerem
 de nob-
 ellemus
 de iurei-

ΠΕΡΙ ΠΑΡΑΠΡΕΣΒΕΙΑΣ. 305

ζόμεν ἐγὼ λέγειν μὲν τριαίτιον ἀπαιδου-
σίαν, καὶ κολακείας αἰχρᾶς ὑπερβολὴν, καὶ
μικρὰ προεῖπον ἐξ ἀνάγκης, πρὸς τὴν προ-
ειρημνίην καὶ τῷ συμπρέσβειον ὑπὸ αὐτῆς δια-
βολὴν λέγων ὅτι πέμψειαν ἡμᾶς Ἀθλιῶται
πρέσβεις, ὅσοι ἀπολογοῦσιν ἐν Μακεδο-
νίᾳ περὶ ἡμῶν αὐτῶν, ἀλλ' οἰκοθεν ἐκ τῆς βίης
δεδοκίμαστοις ἀξίοις τῆς πόλεως εἶναι.
βραχέα δὲ ὑπὲρ τῶν ὅρων προειπὼν ἐφ' ἧς
ἡκοῦν ἀποληψόμενοι, καὶ περὶ τῶν ἄλλων ἀ-
ποστολάξαιτε ὑμεῖς διεξήειν· ὁ γὰρ θεοπρό-
ς τις λόγους δεινὸς Δημοσθένους, ἔδενός τῶν
ἀναγκαίων ἐμνήσθη καὶ δὴ περὶ τῆς εἰς Πύλας
στρατείας εἶπον, καὶ περὶ τῶν ἱερῶν, καὶ περὶ
Δελφῶν, καὶ περὶ τῶν Ἀμφικτυόνων, καὶ μά-
λιστ' ἀπὸ Φίλιππον ἡξίου, μὴ μεθ' ὅπλων,

nierat, factoque silentio, ego
post tantam rusticitatem, et
tam insignem adulationem di-
cere cogebam, necessario pauca
praefatus sum de calumnia
collegis facta: missos esse nos
ab Atheniensibus legatos, non
ut in Macedonia causam ipsi
diceremus, sed domi iudicio
de nobis facto, quod digni
essemus ciuitate. pauca item
de iureiurando sum praefatus,

cuius exigendi gratia venisse-
mus, ceterasque res, quas no-
bis mandaueratis, exposui (nam
copiosus et eloquentia prae-
stans Demosthenes, nullius rei
necessariae meminerat) itaque
et de expeditione ad Pylas feci
mentionem, et de sacris, et
de Delphis et Amphictyoni-
bus; in primis autem a Phi-
lippo petii, ut res eas non vi
et armis, sed suffragio et iu-
dicio

ἀλλὰ μὲν ψήφου ἐκείσεως, τὰ κεῖ καθεύ-
 ναι. εἰ δὲ ἄρα μὴ δυνατὸν εἴη· τῷτο δὲ ἡ
 περὶ δῆλον, τὸ γὰρ στρατόπεδον παρὲν καὶ συν-
 ἡθροισοῖ· εἶπον δὲ τὸν μέλλοντα ὑπὲρ Ἑλλη-
 νικῶν ἱερῶν βεβλῦεσθαι, πολλὰ περὶ σῆκας περ-
 νοῖαν ὑπὲρ δισεβείας ἔχειν, καὶ τοῖς περὶ τῶν
 πατρῴων ἐγχειρῶσι διδάσκειν, περὶ σέχειν τὸν
 νοῦν. ἅμα δὲ καὶ δὲ δὲ δὲ διέξληθον τῷ κτίσιν
 καὶ ἱερῶν, ἐκ τῶν πρώτων σωφροδὸν γενομένην
 τῶν Ἀμφικτυόνων, ἐκ οὗ ὅρκους αὐτῶν ἀνέ-
 γνων, ἐν οἷς ἐνορκον ἦν τοῖς ἀρχαίοις, μηδε-
 μίαν πόλιν τῶν Ἀμφικτυονίδων ἀνάστατον
 ποιήσιν, μηδὲ ὑδάτων ναμαλιαίων εἰρῆσαι,
 μήτ' ἐν πολέμῳ, μήτ' ἐν εἰρήνῃ, εἰάν τις
 ταῦτα παρὰ τῆς, στρατεύσιν ἐπὶ τῷτον, καὶ τὰς
 πόλεις ἀναστήσιν. καὶ εἰάν τις ἢ συλαῖ ταῦτα τοῦ

dicio constitueret. quod si fi-
 eri non posset (vt dubium non
 erat, cum exercitus conue-
 nisset, atque in procinctu sta-
 ret) dicebam, ei qui de sa-
 cris Graecanicis deliberaturus
 esset, magnam religionis cu-
 ram esse suscipiendam, et iis
 qui de patriis ritibus docere
 vellent, auscultandum. ea-
 demque opera a primordio
 commemorabam, vt templum
 aedificatum esset, vt Amphi-

ctyones principio convenis-
 sent, eorumque iusiurandum
 recitabam, quo veteres ob-
 stricti essent, se nullam urbem
 Amphictyonicam eversuros,
 neque aqua profluente prohi-
 bituros, siue pace siue bello;
 quod si quis contra fecisset, et
 se bellum illaturos, et urbis
 excisuros. si quis vero Apol-
 linem vel spoliaret, vel con-
 scius esset illius iniuriae, vel
 consilium daret contra tem-
 plum,

Π
 θεο
 πρ
 ἐ
 π
 ἰο
 μ
 κα
 ἡ
 σ
 σ
 Θε
 ε
 Ο
 τ
 τ
 ἰ
 ἰο
 Δ
 μ
 π
 π
 et man
 bus vir
 esse iur
 decratio
 nunciab
 hi, ne
 iacere p
 Amphic
 re iurand
 merabar
 decim,
 pes esse

ΠΕΡΙ ΠΑΡΑΠΡΕΣΒΕΙΑΣ. 307

θεοῦ, ἢ συνειδῇ τι, ἢ βελαδίῃ τί κτ' τῶν ἐν
 τῷ ἱερῷ, πμωρήσεν καὶ ποδὶ καὶ χειρὶ καὶ φωνῇ,
 ὅτι πάση δυνάμει. καὶ προσῆν τῷ ὄρκῳ ἀρχὴν
 ἰχυρὰ. τούτων δὲ ἀναγνωδέντων, ἀπεφηνά-
 μιν, ὅτι ἐμοὶ δοκεῖ δίκαιον εἶναι, μὴ παρορᾶν
 καλεσκαμνύας τὰς ἐν Βοιωτοῖς πόλεις, ὅτι δὴ
 ἦσαν Ἀμφικτυονίδες καὶ ἑνορκοί. κατὰ τὴν
 σάμην δι' ἔθνη δώδεκα, τὰ μετέχοντα τῷ ἱερῷ,
 Θεσσαλὸς, Βοιωτὸς, καὶ Θηβαῖος μόνος, Δω-
 ρεὺς, Ἴωνας, Περραιβοὺς, Μάγνητας, Λοκροὺς,
 Οἰταῖους, Φθιώτας, Μαλεῖς, Φωκεῖς, καὶ τέ-
 των ἑδεῖξα ἕκαστον ἔθνος ἰσόψηφον γινόμε-
 νον, τὸ μέγιστον τῷ ἐλάττω, τὸν ἥκοντα ἐν
 Δωρεῖς, καὶ Κυλινίς, ἴσον δυνάμειον Λακεδαι-
 μονίοις· δύο γὰρ ψήφοις ἕκαστον φέρει ἔθνος.
 πάλιν ἐκ τῶν Ἰώνων τὸν Εὐθραῖον, καὶ Περ-
 σίαν.

plum, eum se ulturos et pede
 et manu, et voce et omni-
 bus viribus. annexam etiam
 esse iureiurando atrocem ex-
 secrationem. his recitatis, pro-
 nunciabam, iustum videri mi-
 hi, ne Boeotias urbis euerfas
 iacere pateremur, ut quae et
 Amphictyonicae essent, et iu-
 reiurando comprehensae. enu-
 merabam porro gentis duo-
 decim, quae templi partici-
 pes essent, Thessalos, Boeo-

tios (non Thebanos solos) Do-
 riensis, Ionas, Perrhaebos,
 Magnetis, Locrensis, Oetaeos,
 Phthios, Maleensis, Phocen-
 sis : et harum gentium vnam-
 quanque demonstrabam par
 suffragii ius habere, maximam
 idem quod minimam, eum
 qui venisset Dorio et Cytinio,
 tantum valere, quantum La-
 cedaemonios : binum enim
 quamque gentem suffragium
 ferre, ex Ionibus item Ery-
 thraeum

νέα, τοῖς Αθῶναιοις, καὶ οὖν ἄλλας καὶ ταυτά.
 τὴν μὲν οὖν ἀρχὴν τῆς στρατείας ταύτης, ὅσῃαν
 ἔδωκεν ἀπεφηνάμην εἶναι. συλλεγόντων
 ὃν τῶν Ἀμφικτυόνων εἰς τὸ ἱερὸν, ἔτυχον τῶν
 ἰσχυροτάτων, καὶ ψήφου, οὖν αἰτίους τῆς ἀρχῆς
 καὶ καταλήψεως τῶν ἱερῶν, δίκης ἡξίαν τυχεῖν
 μὴ τὰς πατερίδας αὐτῶν, ἀλλ' αὐτοὺς οὖν
 χειρουργήσοντας, καὶ βαλδύσοντας, τὰς ὅσας
 πόλεις παρεχόμενας εἰς κρίσιν οὖν ἀδικήσων-
 τας, ἀζημίους εἶναι. εἰ ὃ ἐπεξεληθὼν δυνάμει,
 ἐφ' ἧς, βεβαιώσεις τὰ Θηβαίων ἀδικήματα,
 παρ' ὧν μὲν βοηθεῖς, οὐκ ἀπολήψῃ χάριν
 καὶ γὰρ ἂν δυνάμει αὐτοὺς περικαυτά διερετῆσαι
 ἡλικία Αθῶναιοι περὶ τέρπον, ὧν καὶ μέμνηται· καὶ
 οἱ ἑκάστα λαίψας, ἀδικήσεις, χεῖρ οἱ ἑχθροὶ
 μείζουσιν, ἀλλ' οὐ φίλοις. ἵνα δὲ μὴ διατελεῖται

thraeum et Prieniensem, quan-
 tum Atheniensis, ac ceteros
 eodem modo. principium igitur
 expeditionis illius, pro-
 nunciabam oportere iustum
 esse. ubi ergo Amphictyones
 in templo convenissent, ac
 acquabile dicendi ius et suffra-
 gium adepti essent, eos qui
 auctores fuissent templi prin-
 cipio occupandi, in iudicium
 adducendos censebam, non pa-
 trias eorum, sed eos ipsos qui
 manum admouissent, et con-

filium dedissent, urbis autem
 quae facinorosos exhibuissent
 indemnis esse oportere. su-
 armis rem exsecutus, iniuria
 Thebanorum confirmasset, a
 iis quos iuisset, gratiam
 relatum non iri (neque enim
 tanta in eos posse conferre
 beneficia, quanta olim con-
 tulissent Athenienses, quorum
 illi non meminissent) quos vi-
 ro deseruisset, iis iniuriam fa-
 cturum, ac hostis potius ma-
 iores, quam amicos habere

rum. i
 habitis
 memor
 summa
 definam
 Philippi
 rum fui
 benevol
 tionis h
 porro a
 dici fuit
 vestra f
 tem is c
 optatis

ΠΕΡΙ ΠΑΡΑΠΡΕΣΒΕΙΑΣ. 309

ὅτ' ἐκεῖ λόγοις ῥηθέντας νυνὶ πρὸς ὑμᾶς ἀκριβῶς διεξιὼν, ἐν κεφαλαίῳ πρὸς πάντων εἰπὼν παύσομαι. ἢ μὴ τύχη καὶ Φίλιππος ἦσαν τῶν ἔργων κύριοι· ἐγὼ δ' ὅτι πρὸς ὑμᾶς εὐνοίας, καὶ τῶν λόγων. παρ' ἐμοῦ μὴ οὐκ ἐρρέθη τὰ δίκαια καὶ τὰ συμφέροντα ὑμῖν· ἀπέβη δ' ὅτι ὥς ἡμεῖς ἠυχόμεθα, ἀλλ' ὥς Φίλιππος ἐπραξέ. πότερ' οὐκ ὁ μὴδὲν πρὸς θυμηθεὶς ἐργάσατο ἀγαθόν, δίκαιός ἐστιν εὐδοξεῖν, ἢ ὁ μὴδὲν ὧν ἦν δυνατός, ἐλλείπων; ἐν δὲ τῷ παρόντι νυνὶ πολλὰ διὰ τὸν καιρὸν πρὸς αὐτοὺς λέγω.

15. Εἶπε δ', ὥς ἐψευδολόγου, φάσιων ὀλίγων ἡμερῶν τὰς Θήβας ἔσεσθαι ταπεινὰς, καὶ τὰς Εὐβοέας ὥς ἐφόβου, πρὸς αὐτὰς εἰς ἐλπίδας πᾶς ὑμᾶς. ὃ δ' οὐ ποιεῖ, κατὰ μάθελαι,

rum. ne vero sermonibus illic habitis accurate apud vos commemorandis immorer, ubi summam de omnibus dixerō, definam. penes fortunam et Philippum, rerum gerendarum fuit auctoritas: penes me, benevolentiae erga vos, et orationis habendae potestas. ea porro a me dicta sunt, quae dici fuit aequum, quaeque e vestra fuerunt: euentus autem is consecutus est, qui non optatis nostris, sed Philippi

actis respondit. vtrum igitur aequius est, auctoritate florescere, eum ne, qui ne studuit quidem commodare quicquam, an eum, qui nihil quod potuit praetermisit? nunc autem propter tempora, multa praetermitto.

§. 16. Dixit autem, mentitum esse me, cum profiterer, intra paucos dies Thebas fore humilis; et Euboeensibus terrorem incussisse, cum vos spe aliqua producerem. quid autem

310 ΑΙΣΧΙΝΟΥ

ὁ Αθιναῖος. ἐγὼ γὰρ πρὸς Φιλίππῳ μὲν ὦν,
 ἡξίωσα, πρὸς δὲ ὑμᾶς ἤκων, ἀπήγγελλον, ὅτι
 τὰς Θηβὰς Βοιωτίας δίκαιον ἡγοίμην εἶναι,
 καὶ μὴ τὴν Βοιωτίαν Θηβῶν. τὸτο οὐκ ἀπαγ-
 γῆλαι, ἀλλ' ὑποχέας με φησὶν. ἔλεγον δὲ
 πρὸς ὑμᾶς, ὅτι Κλεοχάρης ὁ Χαλκιδεύς
 θαυμάζειν ὑμῶν ἐν Φιλίππῳ φαίη τὴν ἐξ-
 αίφνης ὁμόνοιαν, ὡς καὶ τὸ πρῶτον ἡμῶν
 πρὸς αὐτὸν ἀγαθὸν ὅ, τι αὐτῷ δυνάμεθα, ἐν τῇ
 ψυφίσματι. τοὺς γὰρ μικροπολίτας, ὡς
 αὐτὸς, φοβεῖν τὰ τῶν μεζόνων δατόρητα.
 ταῦτα δὲ διηγῆσατάι με φησὶν, ἀλλ' ἐπιγ-
 γέλθαι, πῶς Εὐβοίαν πρὸς δώσω. ἐγὼ δὲ
 ὑπεκλήφην δεῖν τὴν πόλιν τὴν ὑπὲρ πάντων
 ὅλων μέλλουσαν βελεύεας, μηδενὸς λόγου
 Ἑλληνικοῦ ἀνέχουσαν εἶναι.

tem faciat, cognoscite, Athe-
 nienfes. ego dum apud Philip-
 pum essem, petii, cum ad vos
 reuerterer, renunciaui, cense-
 re me; esse aequum, ut Thebae
 essent Boeotiae, non, ut Boeo-
 tia Thebarum esset. hoc iste
 me non renunciafle, sed promi-
 sisse ait. dixi autem apud vos,
 Cleocharem Chalcidensem di-
 xisse, mirari se vestram et Phi-
 lippi subitam concordiam, at-
 que illam etiam mandatorum

nostrorum ex decreto clausu-
 lam, agendum esse nobis quid
 quid praeterea possimus boni
 nam qui paruorum, ut ipsi, op-
 pidorum essent ciues, iis terro-
 esse arcana maiorum ciuitatum
 haec iste me non renunciafle
 ait, sed promississe, vobis Eu-
 boeam traditurum. ego vero
 ea eram opinione, urbem
 summa rerum deliberaturam
 nullam non a Graecis habitam
 orationem audire oportere.

§. 17.

ΠΕΡΙ ΠΑΡΑΠΡΕΣΒΕΙΑΣ. 311

12. Διέβαλλε δὲ καὶ κείνον διατρέμενον τὸν λόγον, ὡς ἀπαγγέλλειν τὰ ληθῆ βυλόμενον, ὡς ἐμοῦ καὶ Φιλοκράτους καλυθεῖν. ἐγὼ δὲ ἠδέως ἂν ὑμᾶς ἐργίμω, εἰ τις πώποτε Ἀθηναίων πρεσβυτὴς ἐκπεμφθεὶς, ἐφ' οἷς πεπρέσβευκε κεκώλυται πρὸς τὸν δῆμον ἀπαγγέλλειν, ἢ τὰτα παθῶν, καὶ ἀπμασθεῖς ἀπὸ τῆς συμπρέσβεων, τέτοις ἔβραψεν ἐπαίεσθαι, ἢ καλέσαι ἐπὶ δεῖπνον. Δημοσθένης τοίνυν ἡκὼν ἀπὸ τῆς ὑσέρας πρεσβείας, ὃν ἢ φησι τὰ τῆς Ἑλλωίων πράγματα ἀνατρεῖν, οὐκ ἐν τῷ ψηφίσματι μόνον ἡμᾶς πείνει, ἀλλ' ἀπαγγέλλων πρὸς τὸν δῆμον ἐμοῦ τοὺς τότε περὶ τῆς Ἀμφικτυόνων λόγους, καὶ Βοιωτῶν, ὅχ' ὥσπερ νυνὶ συντέμνοντο, εἰς ἐπειγομένης, ἀλλ' ὡς ἐδυνάμην

§. 17. Illam etiam orationem infidiosa distinctione caminiatus est, se vera renuntiatum, a me et Philocrate esse prohibitum. ego vero vos legatos volo, an unquam quifiam Atheniensium legatus, prohibitus fuerit, quo minus sua populo renunciaret, et per collegas, et ab iis contumeliis affectus, tam scripserit, eos laudandos,

et ad coenam invitandos. Demosthenes autem a posteriore legatione reuersus, qua statum Graeciae queritur euersum, non decreto duntaxat nos laudauit, sed cum apud populum renunciassem habitam tum de Amphictyonibus orationem, deque Boeotiis, non per compeidum et festinationem, vt nunc, sed quam accuratissime potui, totidem verbis,

καὶ ῥῆμα ἀκρίβεια, καὶ ἔδῃμα σφόδρα
 ἀποδεχομένη, ὡς ἀκλήθεις ὑπὸ ἐμοῦ καὶ τῶν
 ἄλλων συμπρέσβειν, καὶ διερωτώμεθα, εἰ τα-
 ληθῇ καὶ ταῦτά ἀπαγγέλλω πρὸς Ἀθηναίους,
 ἅπας καὶ πρὸς Φίλιππον εἶπον, πάντων μαρ-
 τυρομένων, καὶ ἐπαινεμένων μετὰ τῶν συμπρέ-
 σβειν, ἐπαναστὰς ἐπὶ πάντων, ὅσα ἔφη με-
 ὥστερ ἐκεῖ εἶπον, ὅπως ἐν τῷ παρόντι λέγειν,
 ἀλλ' ἐκεῖ διπλάσιος ἀμεινον. Ἐν τούτων ὑμῶν
 ④ τὴν ψῆφον μέλλοντες φέρειν, ἐσέ μοι μά-
 τυρες. καὶ τοι τίς ἂν αὐτὰ καλλίων καιρῶν
 ἐγγύετο, ἢ τότ' ἐξελέγχειν εὐθύς, εἴπῃ τὴν πό-
 λιν Ἰσηπάτων; φῆς γάρ με ἐν μὲν τῇ πρώτῃ
 πρεσβείᾳ λαθεῖν σαυτὸν σωεσηκότεν ἐπὶ τῇ
 πόλιν, ἐν δὲ τῇ ὑστεραίᾳ αἰσθέσθαι, ἐν ἣ σω-
 γορεύων μοι φαίνεται. κακείνης μὲν ἅμα κατὰ

verbis, eamque populus vehe-
 menter approbasset, aduocatus
 a me et collegis, et accurate
 rogatus de singulis, vtrum ve-
 ra et eadem renunciarem a-
 pud Atheniensis, quae apud
 Philippum dixissem, omnibus
 legatis attestantibus, et me
 collaudantibus, surrexit post
 omnis, et dixit, me non,
 quemadmodum in praesentia
 dicerem, tunc etiam dixisse,

sed illic duplo melius. horu-
 vos, qui suffragia feretis, et
 stimonium mihi perhibebitis
 enimvero quae pulchrior
 dari potuit occasio redargue-
 di mei, quam tum statim
 qua in re urbem decipiebat
 ais, prima legatione te
 animaduertisse meam con-
 rempublicam conspiratione
 sed in posteriore intellexi
 in qua te patrocinari mihi co-
 stat. et
 accusas,
 stimulas
 qua iusur-
 qui si pacem
 am socie-
 Philippus,
 decipiebat
 atur, ut
 pacem, q
 haec igitur
 ionis fuit

ΠΕΡΙ ΠΑΡΑΠΡΕΣΒΕΙΑΣ. 313

γορῶν, ἔ φης κατηγορεῖν· τὸ δ' ἔπειτα τὰς ὁρῶν
κατηγορεῖς. καὶ τοι εἰ τὴν εἰρηνίαν ψεύγεις,
οὐ καὶ τὴν συμμαχίαν ἔγραψας. ὁ Φίλιπ-
πος, εἴπῃ τὴν πόλιν ἐξηπάτα, διὰ τοῦτο ἐψεύ-
δετο, ὅπως τῆς εἰρήνης, ἥτις συνέφερεν αὐτῷ,
τύχοι. οὐκοῦν ἢ μὴ πρεσβεία τὸν
καιρὸν τοῦτον εἶχεν· ἢ ὅτι ὑστέρα ἔπειτα πεπρα-
γμένοις ἐγένετο. πίνες οὐκ ἦσαν αἱ ἀπάται;
ταῦτα γὰρ τοῦ γόητος ἀνθρώπου, ἐξ ὧν εἶ-
ρηκε, λογίσαθε. εἰσπλεῖν με φησὶν ἐν μονα-
χίῳ πλοίῳ καὶ τὸν Λυδίαν ποταμὸν τὸ νυκτὸς,
εἰς Φίλιππον, καὶ τὴν ἑπὶ τὴν πόλιν, τὴν δὲ οὐκ
ἐλθῶσαν, Φιλίππῳ γράψαι. ὁ μὲν γὰρ Λεω-
θένης, ὁ φεύγων ἐνθένδε διὰ τὰς συκοφαν-
τίας, ἔ δυνάτοῦς ἦν ἑπὶ δεξιῶς ἑπὶ τὴν πόλιν γρά-
ψαι· ὃν οὐκ ὀκνεῖσιν πίνες ἀποφαίνεσθαι καὶ Καλ-

stat. et cum illam interim
accuses, accusationem tamen
diffimulas : hanc vero accusas,
qua iusiurandum exegimus. at-
qui si pacem vituperas, tu et-
iam societatem decreuisti. et
Philippus, si qua in re urbem
decipiebat, propterea mentie-
batur, ut eam consequeretur
pacem, quae e re sua esset.
haec igitur ratio prioris lega-
tionis fuit : posterior autem,

rebus iam confectis facta est.
quae igitur in ea fraudes fu-
erunt? nam quantus iste sit
impostor, ex eius oratione
colligitur. ait, me noctu per
Lydiam amnem celoce ad Phi-
lippum traiecisse, et literas
quae huc missae sunt, Philip-
po scripsisse. nam Leosthe-
nem, qui propter calumnia-
tores urbe exfulet, non satis
habuisse dexteritatis ad scri-
bendas

λίσεσθαι τὸν Αφιδναῖον, τῶν ἄλλων μάλιστα
εἶπεν δυνάσῃ. ἔσθ' αὐτὸς ὁ Φίλιππος, πρὸς
ὃν ἀντιπεῖν Δημοσθένος ὑπὲρ ὑμῶν οὐκ ἠδου-
νήθη. ἔσθ' ὁ Βυζύππος Πύθων, ἄνθρωπος ἐπὶ
τῷ γράφειν μέγα φρογῶν, ἀλλ', ὥς ἔοικε,
τὸ πρᾶγμα ἐμοὶ περσεδεῖτο. ἔ λέγεις μὲν,
ὅτι Φιλίππῳ μεθ' ἡμέραν πολλάκις μόνῳ
μόνῳ διελεγόμην, αἰπᾶ δ' εἰσπλεῖν με νύ-
κτωρ κτ' τὸν ποταμόν. ἔγωγε νυκτερινῆς ἐπιστο-
λῆς τὸ πρᾶγμα εἰδεῖτο. ὅτι δὲ ἔδεν ἀληθὲς
λέγεις, ἤκησι μὲν μαρτυρήσοντες, μεθ' ὧν σωε-
σίτην, Αἰλαοκρέων ὁ Τενέδιος, καὶ Ιατροκλῆς
ὁ Πασιφώντιος, μεθ' ὧν ἐξῆς ἀποκτα τὸν
χρόνον τὰς νύκτας ἀνεπαυόμην, οἱ σπώσα-
σιν ἐμοὶ μηδεμίαν πώποτε ἀπ' αὐτῶν νύκτα
ἀποχρομίσθω, μηδὲ μέγῃ νυκτός. ἀγορεύω

bendas literas; quamvis sint
qui dicant, eum post Calli-
stratum Aphidnaeum, omni-
um fuisse eloquentissimum. ne-
que ipsum Philippum, contra
quem vos Demosthenes de-
fendere non potuit. neque By-
zantium Pythonem, homi-
nem qui scribendi artem laudi
sibi ducit, sed mea scilicet
opera ad rem conficiendam
fuisse opus. alias dicis, me
saepe interdiu solum cum solo

Philippo esse collocutum, alias
criminariis, me noctu fluuium
traiecisse. usque adeo noctur-
nis literis fuit opus. te autem
nihil dicere veri, adfunt qui
testentur, ii cum quibus victi
communi sum usus, Aglaocreo
Tenedius, et Iatrocle
Pasiphontis filius, cum quibus
omni tempore continenter sin-
gulis noctibus dormiui, qui
conscii sunt, me nullam unquam
noctem, aut noctis par-

tem a
etiam
nem d
conce
adesto
coram
feritis.
quum
nam d
ad vno
accuso
dixerin
conuic

ΠΕΡΙ ΠΑΡΑΠΡΕΣΒΕΙΑΣ. 315

δε καὶ οὗτοι οἰκέτας, καὶ παῖδας ἐν οἴκῳ εἰς βάσκανον,
καὶ τὸν μὲν λόγον, εἰ συγχωρήσοι ὁ κατήγορος,
καταλύω. παρέσαι γὰρ ἤδη ὁ δήμιος, καὶ βα-
σκανοῖ ἐν οἴκῳ ὑμῶν, ἂν κελύβη. ἐνδέχεται
τὸ λοιπὸν μένειν τῇ ἡμέρᾳ ταῦτα πράττειν.
πρὸς ἑνδεκά γὰρ ἀμφορέας ἐν διαμεμετρη-
μένῃ τῇ ἡμέρᾳ κείνομαι. καὶ φῶσιν ἀποκοιλῶν
με τεττωνὶ πῶποτε τῶν συσίτων βασανίζο-
μενοι γεγονέναι, μὴ φείσῃ με, ὦ Ἀθηναῖοι,
ἀλλ' ἐξανασηύχῃς ἀποκτείνανταί. εἰ δὲ ἐξε-
λεχθῇς ψευδομένους, Δημοσθένες, τοιαύτῳ
δικῶν δός· ὁμολόγησον ἀνδρόγυνος εἶναι, καὶ
μὴ ἐλδύθῃς, ἐναντίον τούτων. καλεῖ μοι
τὰς οἰκέτας δάσους ἐπὶ τὸ βῆμα, καὶ τῶν
τῶν συμπρέσβων ἀναγίνωσκε μαρτυρίαν.
ΜΑΡΤΥΡΙΑ. ΠΡΟΚΛΗΣΙΣ. ἐπειδὴ τοίνυν ἔδε-

tem a se abfuisse. adducimus
etiam famulos, et ad quaestio-
nem damus, ac orationem, si
concesserit accusator, omitto.
adesto autem carnifex iam, et
coram vobis torqueat, si ius-
seritis. fatis adhuc diei reli-
quum est ad hanc peragenda.
nam distributo diei tempore,
ad undecim aquae amphoras
accusor. quod si in quaestione
dixerint, me unquam ab his
conuictoribus ullam noctem

abfuisse, ne parcitote mihi, A-
thenienses, sed surgite, meque
occiditote. sin tu, Demosthe-
nes, mendacii conuictus fue-
ris, has dato poenas: confi-
tere coram his, te semiuirum
esse, et non ingenuum. accerse
mihi seruos huc ad tribunal,
et collegarum recita testimo-
nium. TESTIMONIUM. PRO-
VOCATIO. quando autem pro-
vocationem repudiat, neque
se commissurum, ait, ut man-
cipiorum

χεῖ) τὴν πρέκλησιν, ἐλ' ἂν φησιν ἐπὶ βα-
 σίλει ἀνδραπόδων γράψας, λάβε μοι τὴν
 ἐπιστολὴν ταύτην, ἣν ὁ Φίλιππος ἐπέμψεν.
 δῆλον γάρ, ὅτι τὰ μεγάλα τὴν πόλιν πα-
 ραλογίζεῖ), δι' ἣν ἡγρυπνεῖτε γράφοντες.
 ΕΠΙΣΤΟΛΗ. ἀχέσαίτε, ὦ Αθηνᾶιοι, ὅτι τὰς ὁρ-
 κοὺς ἀπέδωκα, φησὶ, τοῖς ὑμετέροις πρέσβεσι,
 καὶ τῶν συμμάχων ἑαυτῶν τὰς ἀρχαρχομενίας
 κατ' ὄνομα γέγραφα, καὶ αὐτὰς, καὶ τὰς πό-
 λεις αὐτῶν, τὰς δὲ ὑπερέσαντας τῶν συμ-
 μάχων, ἀποσελεῖν φησὶ πρὸς ὑμᾶς. ταῦτ'
 οὐκ ὅτι ἂν οἴεσθε δυνάσας γράψαι Φίλιπ-
 πον μετ' ἡμέραν ἀνδρὶ ἐμῷ; ἀλλ' ἕμοιγε καὶ
 τὰς θεὰς ἔτοσι δοκεῖ τῷτο μόνον λογίζεσθαι,
 ὅπως μεταξὺ λέγων διδοκιμήσῃ· εἰ δὲ μικρὸν
 ἐπιχρῶν δόξει πονηρότατος τῶν Ἑλλήνων εἶναι,
 ἐδὲ μικρὸν φροντίζε.

cipiorum quaestio fraudi sibi
 sit, cape has literas, quas Phi-
 lippus misit. unde constet,
 eum magnis in rebus decipere
 ciuitatem, ut ob eas literas
 scribendas fuerit nobis lucu-
 brandum, LITERAE. audite,
 Athenienses, ait, se dedisse
 iusiurandum vestris legatis,
 et socios suos qui adfuerint,
 nominatim cum ipsos, tum
 urbis eorum inscripsisse, eos

vero socios qui non adfuerint,
 pollicetur se missurum esse.
 haec ergo putatis Philippum
 non interdum scribere potuisse
 sine me? sed ita me dii ament,
 isti non aliud curae esse appa-
 ret, nisi ut interim dum verba
 facit, eloquentiae gloriam con-
 sequatur: an vero paulo post
 omnium Graecorum impro-
 bissimus sit perhibendus, pro
 nihilo putare.

iii. Τί γὰρ ἂν τις τοιούτῳ πεισθίσαιεν ἄν-
θρωπῳ, ὃς ἐγκεχείρηκε λέγειν, ὡς Φίλιππος
ἔ τοῖς αὐτῷ στρατηγήμασιν, ἀλλὰ ταῖς ἐμαῖς
δημηγορίαις εἰσω Πυλῶν παρήλθε; ἢ λογι-
σμόν πινὰ ἡμερῶν σωτηριεῖται πρὸς ὑμᾶς,
ἐν αἷς ἐγὼ μὲν ἀπήγγελλον τὴν πρεσβείαν,
④ ὃ Φαλαίικς ἔ Φωκέων τυράννης δημοκλή-
ρυκες, ταινθένδε ἐκείσε δὴγγελλον, πεισθί-
σαντες δὲ ④ Φωκεῖς ἐμοὶ, εἰσω Πυλῶν αὐτὸν
παρεδέξαντο, ἢ τὰς πόλεις τὰς αὐτῶν παρ-
έδοσαν. ταῦτα μὲν οὐκ ὁ κατήγορος μεμη-
χάνηται, τὰ δὲ ἐν Φωκῶσι διεφθάρη πρᾶ-
γματα, πρῶτον μὲν, διὰ τὴν τύχην, ἢ πρῶ-
των ἐπὶ κυρία, ἔπειτα διὰ τὸ μῆκος ἔ χειρόνου,
καὶ τὸν δεκαετῆ πόλεμον· τὸ γὰρ αὐτὸ ἠΰξησέ
τε τῶν ἐν Φωκῶσι τυράννων τὰ πρᾶγματα,
ἢ καθεῖλε, κατέστησαν μὲν γὰρ εἰς τὴν ἀρχήν,

§. 18. Quid enim tali ho-
mini quisquam credat, qui di-
cere non veritus est, Philip-
pum non suis auspiciis, sed
meis concionibus intra Pylas
penetrasse? atque etiam nu-
merum dierum inuit apud vos,
intra quos ego legationem re-
nunciarim, et Phalaeci, Pho-
censium tyranni, publici ca-
lceatores decreta nostra il-
lic renunciarint, et Phocen-

ses me freti, illum intra Pylas
receperint, atque vrbis suas ei
tradiderint. et haec quidem
commentus est accusator, res
autem Phocensium interie-
runt, primum per fortunam,
quae omnibus dominatur, de-
inde propter spacium tempo-
ris et decennale bellum (ea-
dem enim res Phocensium ty-
rannorum opes et auxit, et de-
struxit, nam imperium susce-
perunt,

τολμήσαντες τῶν ἱερῶν χρημάτων ἄψαυτο, καὶ
 διὰ ξένων τὰς πολιτείας μετέστησαν, κατε-
 λύθησαν δὲ ἄπορία χρημάτων, ἐπεὶ κατε-
 μιθοφόρησαν τὰ ὑπάρχοντα· τρίτον δὲ αὐ-
 τὰς καθεῖλεν ἡ τοῖς ἀπορρυμένοις στρατοπέδοις
 σωήτως ἀνακολληθεῖσα σάσις, τέταρτον δὲ ἡ
 Φαλαίκα καὶ τῶν μελλόντων ἔσχατος πραγ-
 ματῶν ἀγνοία. ἡ μὲν γὰρ Θεσσαλῶν, ὅτε Φι-
 λίππου στρατὸς πρὸς δόρυ ἦν, οὐ πολλῶν δὲ
 χρόνῳ πρότερον πλεῖν ἢ τὴν πρὸς ὑμᾶς ἐν-
 ῥήνῳ γνέσθαι, πρὸς τοὺς πρὸς ὑμᾶς ἡλθοῦ-
 ῖν Φωκῶν, βοηθεῖν αὐτοῖς κελδύοντες, καὶ
 ἐπαγγελόμενοι ἀναδύσθαι Ἀλφειὸν, καὶ Θερ-
 ρῶν, καὶ Νίκαιαν, τὰ τῶν παρόδων τῶν ἐν
 Πύλῳ χωρεῖα κύρια. ψηφισαμένων δὲ ὑμῶν
 ἀναδύσθαι Περξένῳ τῷ στρατηγῷ τὰς Φωκῶν

perunt, cum ausi essent sacram
 pecuniam inuadere, et peregre-
 norum militum opera respu-
 blicas mutassent, tandem in-
 terierunt inopia pecuniae, cum
 eam omnem in stipendia mili-
 tum erogassent) tertio loco eos
 euerit feditio, quae exercitus
 penuria laborantis familiariter
 comitari solet, quarto loco,
 Phalaeci futurarum rerum i-
 gnoratio. nam Thessalorum

quidem et Philippi exercitus
 in conspectu erat, non mul-
 to ante quam pax vobis
 cum iniretur, legati Phocae-
 sium ad vos venerant, auxilium
 petentes, et vobis se traditurum
 pollicentes Alponum, Ther-
 ronium, et Nicaeam, quae loca
 transitu Pylarum potiuntur
 cum vero vos decreuissetis,
 loca Proxeno duci vestro
 Phocenibus tradenda esse,
 qui

quinquaginta
 plendas,
 gesimum
 in acien-
 ta loca F
 diderunt,
 arcis illas
 miserant,
 rint, et
 arcana ill
 bant, sol
 senes fo

ΠΕΡΙ ΠΑΡΑΠΡΕΣΒΕΙΑΣ. 319

ταῦτα τὰ χωρία, καὶ πενήκοντα πληρῶν τελη-
 ρεις, καὶ τὸς μέχρη τριάκοντα ἔτη γεγονότας
 ὀξύναι, ἀντὶ τοῦ παρδέναι τὰ χωρία Περ-
 ξένῳ, ἔδησαν. ④ τύραννοι τὸς πρέσβεις τὸς
 ἐπαγγελματῶν ὑμῖν παρδέναι τὰ φυλα-
 κήρια, καὶ τοῖς σπονδοφόροις τοῖς τὰς μυ-
 σθιωπιδας σπονδὰς ἀπαγγέλλουσι μόνοι τῶν
 Ἑλλήνων Φωκεῖς οὐκ ἐπαείσαντο. καὶ πάλιν
 Αρχιδάμῳ ὁ Λάκωνος παρλαμβάνειν ὄντος
 ἐτοίμα τὰ χωρία, καὶ φυλάττειν, οὐκ ἐπέ-
 ῳησαν, ἀλλ' ἀπεκρίναντο αὐτῷ, τὰ τὸ Σπάρ-
 τας δεῖνὰ δεδέναι, καὶ μὴ τὰ παρ' αὐτοῖς.
 καὶ ταῦτα οὐκ ὡς διελέλυθε Φιλίππῳ, ἀλλ'
 ἐν τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ παρὶ τε τὸ εἰρήνης ἐβελύ-
 σθε, ὅτι τὸ Πηλοπὼν ἡκέετε τῆς Περξένης, ὅτι
 Φωκεῖς οὐκ παρδεδώκασιν αὐτῷ τὰ χωρία, καὶ

quingenta triremis com-
 plendas, et iis qui intra tri-
 gesimum aetatis annum essent,
 in aciem exeundum, tyranni
 ea loca Proxeno adeo non tra-
 diderunt, ut legatos, qui se
 arcis illas vobis tradituros pro-
 miserant, in vincula coniece-
 rint, et cum faecialibus, qui
 arcana illa foedera annuncia-
 bant, soli Graecorum Pho-
 censes foedus non percusse-

rint. deinde cum Archida-
 mus Laco paratus esset loca
 illa accipere, ac tueri, non
 assenserunt, sed ei responde-
 runt, se Spartae magis quam
 suis rebus diffidere. eo autem
 tempore, nondum inter vos
 et Philippum conuenerat, sed
 eodem die et de pace delibe-
 rabatis, et Proxeni literas au-
 diebatis, quibus significabatur,
 Phocensis loca illa non tradi-
 disse,

Θ τα μυστήρια ἀπαγγέλλοντες μόνους ταῖς
 ἄλλων Ελλήνων ἀπέφηναν Φωκέας ἔδεδε-
 γμύρας ταῖς σπονδαῖς, ἀλλὰ καὶ τὰς δόρυ ἐλη-
 λυθότας πρεσβείας δεδηκότας. ὅτι ὃ ἀληθὲς
 λέγω, καλὴ μοι τὰς σπονδοφόρους, καὶ τοὺς
 πρὸς Προξένου ἔγραπτον πρεσβεύσαντας εἰς
 Φωκέας, Καλλιστράτιον, καὶ Μεταγνήν. καὶ τῆς
 ἑπιστολῆς ἀκούσατε τὸ Προξένου. ΕΠΙΣΤΟΛΗ.
 ἀκούετε, ὦ Ἀθηναῖοι, τῶν χρόνων πρὸς ἀναγι-
 σκομένων ἐκ τῶν δημοσίων γραμμάτων, καὶ
 τῶν μαρτύρων ἡμῖν πρὸς διαμαρτυρησάντων,
 ὅτι πρὶν ἐμὲ χειροτονηθῆναι πρεσβυτὴν, Φα-
 λακος ὁ τῶν Φωκέων τύραννος, ἡμῖν μὴ καὶ
 Λακεδαιμονίοις ἡπίστῃ, Φιλίππῳ δὲ ἑπιστάμην
 ἀλλ' ὅτι μόνος τὸ συμβησόμενον ἡγήσθαι· ὑ-
 μῖς δὲ αὐτοὶ δημοσίᾳ πρὸς δέκεσθε; καὶ πάντες

disse, et ii qui arcana sacra
 annunciant, indicabant, solos
 inter ceteros Graecos Pho-
 censis foedus non admisisse,
 sed legatos qui huc profecti
 essent, in vincula coniecisse.
 quae ut vere a me dici con-
 stet, accersere foecialis, et Cal-
 listratem ac Metagenem, quos
 Proxenus ad Phocensis legatos
 misit. audite item literas Pro-
 xeni. LITERAE, auditis, A-

thenienses, una etiam tempora
 recitari ex publicis monumen-
 tis, testis quoque dixisse, pri-
 usquam ego legatus crearer
 Phalaecum, Phocensium ty-
 rannum, nobis et Lacedae-
 moniis diffusum, Philippo cre-
 didisse, nunquid vero iste solus
 quid euenturum esset, igno-
 rabat? imo vos ipsi publico
 quomodo affecti fuistis? non
 ne omnes expectabatis, fore

ut Phil-
 meret,
 daci-
 hominu-
 nollet?
 legati v-
 banis r-
 dem ape-
 cedonia
 illorum
 vero ip-
 sese perti-

ΠΕΡΙ ΠΑΡΑΠΡΕΣΒΕΙΑΣ. 321

παρσεδοκάτε Φίλιππον ταπεινώσειν Θηβαίους,
 ὀρώμεθα αὐτῶν τὴν θρασυτείαν, καὶ τῷ μὴ βέλ-
 λεσθαι δυνάμει ἀνθρώπων ἀπίστων ἐπασκῆσαι;
 Λακεδαιμόνιοι ὃ οὐ μεθ' ἡμῶν τὰναντία Θη-
 βαίοις ἐπξέσβδον, καὶ τελευτῶντες παρσεύκοντο
 φανερώς ἐν Μακεδονίᾳ, καὶ διηπείλου τοῖς
 τῶν Θηβαίων πρέσβεσιν; αὐτοὶ ὃ ὅσα ἠπόρεον,
 καὶ ἐφοῦντο ④ τῶν Θηβαίων πρέσβεις;
 Θεπῆλοιοι ὃ καὶ κατεγέλων τῶν ἄλλων, ὡς
 αὐτῶν φάσκοντες τὴν στρατείαν εἶναι; τῶν δ'
 ἱταίων τινες τῶν Φιλίππου, καὶ διαρρήδην πρὸς
 τινὰς ὑμῶν ἔλεγον, ὅτι τὰς ἐν Βοιωτοῖς πό-
 λεις κατέκλει Φίλιππος; Θηβαῖοι δ' ὅσα εἴ-
 κηλυθέντες πανδημεὶ ἀπιστοῦντες τοῖς πρέ-
 σβεσιν; ὑμῖν ὃ, ταύτ' ὀρώμεθα ὅσα ἐπεμψεν
 ἐπιστολὴν ὁ Φίλιππος, εἰδέναι κελεύων πᾶσι

ut Philippus Thebanos oppri-
 meret, quippe quorum et au-
 daciam videret, et perfidorum
 hominum potentiam augeri
 nollet? nonne Lacedaemonii
 legati vna cum vestris, The-
 banis refragabantur, ac tan-
 dem aperto odio eos in Ma-
 cedonia laceſſebant, et legatis
 illorum minitabantur? nonne
 vero ipsi aestuabant, et de
 sese pertimuerant legati The-

banorum? nonne Theſſali ce-
 teros deridebant, et sua cau-
 ſa illam expeditionem ſuſce-
 ptam eſſe iactabant? nonne
 vero quidam amicorum Phi-
 lippi aperte ad vestrum quos-
 dam dicebant, Philippum Boe-
 otias urbis inſtauraturum eſſe?
 nonne Thebani omnis ſuas
 copias eduxerunt, diſſiſi rebus
 ſuis? nonne Philippus ea cum
 videret, vos per literas cum
 S f omni-

τῇ δυνάμει, βοηθήσοντας τοῖς δικαίοις; ④ ὃ
 νῦν πολεμικοὶ, ἔ τὴν εἰρήνῃ ἀνανδρίαν κα-
 λῶντες, ἐ διεκώλυσαν ὑμᾶς ἐξελθεῖν, εἰρήνης
 καὶ συμμαχίας ὑμῖν γεγρημένης, δεδιέναι
 φάσκοντες, μὴ τὰς στρατιώτας ὑμῶν ὁμήρους
 λάβῃ Φίλιππος; πότερον ἔν ἐγὼ τὰς παρ-
 γόντας ἐκώλυσά τὸν δῆμον μιμῆσθαι, ἢ σὺ, καὶ
 ④ μὴ σὲ σωεσσηκότες ἐπὶ τὰ κοινά; καὶ πό-
 τερον ἦν ἀσφαλεστέρα, ἔ καλίσων Ἀθηναίοις
 ἡ ἔξοδος· ἡνίκα ἠκμαζόν ἐν τῇ μανίᾳ Φωκεῖς,
 ἐπολέμουν δὲ Φιλίππῳ, εἶχον δὲ Ἀλπωνόν, καὶ
 Νίκαιαν, μὴ πῶ παρὰ δρόνον Φιλίππου Μα-
 κεδόσι, τὰς πονδὰς δὲ, οἷς ἐμέλλομεν βο-
 θεῖν, τὰς μυσηρωτίδας οὐκ ἐδέχοντο, Θη-
 βαίους δὲ ὅπως ἐκλελίπομεν, μέγα πεμπομένους
 μὲν Φιλίππου, ὅρκων δὲ ἡμῖν, καὶ συμμαχίας

omnibus copiis exire iubebat,
 pro aequitatis defensione? non-
 ne vero bellicosi isti, qui pa-
 cem ignaviam vocant, vos
 prohibuerunt ne exiretis, quod
 se vereri dicerent, ne pace et
 societate facta, Philippus mi-
 lites vestros obsides caperet?
 utrum igitur ego prohibui ma-
 iores imitari, an tu, et ii qui
 tecum contra rempublicam
 conspirarunt? vtra porro ex-
 peditio tutior fuit, et hone-

stior Atheniensibus? eane,
 cum Phocensium furor viri-
 bus adhuc sustentaretur: cum
 Philippo resisterent, cum Al-
 ponum et Nicaeam tenerent,
 nec dum ea loca Philippus
 Macedonibus tradidisset: cum
 foedus, ex quo eis suppetia
 ituri eramus, atque arcana sa-
 cra repudiassent: cum The-
 banos a tergo reliquissemus
 cum a Philippo accerferemur
 iureiurando et societate cum

eo nol-
 Theffa-
 ones n-
 occasio
 illa, qu-
 et inui-
 enses fu-
 urbem
 iam te-
 rem ap-
 ctyonun-
 viffe noi-
 dubitas

ΠΕΡΙ ΠΑΡΑΠΡΕΣΒΕΙΑΣ. 323

γεγνημένης, Θεπιαλῶν δὲ, καὶ τῶν ἄλλων
 Αμφικτυόνων στρατιούτων; οὐ πολλὰ καλ-
 λίων ὅδ' ἦν ὁ καιρὸς ἐκείνῃ, ἐν ᾧ διὰ τὴν σὴν
 δυνάμειαν, καὶ ἅμα φθόνον, ἐσκδαγώγησαν
 ἐκ τῶν ἀγρῶν Αθηναῖοι, πρεσβεύοντος ἐμῆ τὴν
 τρίτην ἤδη πρεσβείαν ἐπὶ τὸ κοινὸν τῶν Αμ-
 φικτυόνων, ἐφ' ἣν τολμᾷς με λέγειν, ὡς ἔ-
 χειροδοτηθεὶς ὠχόμην, ἐχθρὸς δ' ὢν ἔπω καὶ
 ἡμερῶν τετέληκας με εἰσαγείλαι παρὰ πρε-
 σβύσαδ'. οὐ γὰρ δὴ φθονεῖς γέ μοι τῷ εἰς
 τὸ σῶμα πμημάτων. τοιγάρτοι Θεβαίων μὴ
 παρὰ κατὰ μὲν, καὶ δεομύων, τ' δ' ἡμετέρας
 πόλεως διὰ σὲ τεθορυβημένης, καὶ τῷ Αθλιωαίων
 ὀπλιτῶν ἔπαρσίῳ, Θεπιαλῶν δ' Θεβαίοις
 παρὰ μὲν, διὰ τὴν ὑμετέραν ἀβελίαν, καὶ
 τὴν παρὰ Φωκέας ἐχθραν, ἢ παρὰ πῆρθε Θε-

eo nobis intercedente: cum
 Thessali et ceteri Amphicty-
 ones militarent? nonne haec
 occasio longe fuit honestior
 illa, qua propter et ignaviam
 et invidentiam tuam Atheni-
 enses suppellectilia ex agris in
 urbem conuexerunt, cum ego
 iam tertiam legationem obi-
 rem apud concilium Amphi-
 ctyonum, quam tu me obi-
 visse non delectum, dicere non
 dubitas: et tamen cum ini-

micus mihi sis, hactenus nun-
 quam ausus es me falsae le-
 gationis accusare. neque enim
 scilicet eas mihi multas in-
 vides, quae corpore sunt lu-
 endae. itaque cum Thebani
 affiderent, atque orarent, cum
 nostra urbs propter te pertur-
 bata esset, cum Athenienses
 legiones non adessent, cum
 Thessali se cum Thebanis con-
 iunxissent, propter vestram te-
 meritatem, atque odium Phc-

ταλοῖς ἐκ παλαιῶν χρόνων, ὅτε αὐτῶν ἔην
ὁμήρου λαβόντες Φωκεῖς κατηλόησαν, Φα-
λαίχῃ δ' πρὶν ἐμὲ εἰλθεῖν, καὶ Στέφθων, καὶ
Δέρκυλλον, καὶ τοὺς εἰς Ἀμφικλύονας πρέ-
σβεις, ἀπεληλυθότ' ὑποσπόνδῃ, Ορχομέ-
νῳ δ' ἀειφόβῳ ὄνῳ, καὶ σπονδὰς τοῖς σώ-
μασιν αἰτησθέντων, ὥστε ἀπελθεῖν ἐκ τῆς Βοι-
ωτίας, παρεσηκότων μὲν τῶν Θηβαίων πρέ-
σβειν, ὑπολειπομένης δ' ἔχθρας φανεραῖς
Φιλίππῳ πρὸς Θηβαίους, καὶ Θετταλῶν, τότε
ἀπώλοντο αἱ πράξεις, οὐ δὲ ἐμὲ, ἀλλὰ διὰ
τὴν σὴν προδοσίαν, καὶ τὴν πρὸς Θηβαίους προ-
ξενίαν. μεγάλα δ' οἶμαι τέτων ἐγὼ σημεῖα
ἔπιδείξαν. εἰ γάρ ἢ τέτων ἀληθὲς ἦν, ὣν σὺ
λέγεις, κατηγόρεον ἂν με Βοιωτοὶ, καὶ Φωκῶν
οἱ φύγοντες, ὧν τὰς μὲν ἔξεβεβλήκειν, τὰς

censum, quod ab antiquis
temporibus in eos gerebant,
quod Phocenses eorum obse-
des acceptos trucidassent, cum
Phalaecus ante meum, Ste-
phani, Dercylli, ceterorum-
que legatorum, qui ad Am-
phictyonas missi erant, redi-
tum per inducias dimissus esset,
cum Orchomenii metu per-
territi, salute corporibus suis
pacta, polliciti essent, se Boe-
otia excessuros, cum Theba-

norum legati astant, cum
aperte inimicitiae Philippi er-
ga Thebanos et Thessalos re-
starent, tum res perierunt,
non propter me, sed per tuam
proditionem, et amicitiam
cum Thebanis. harum ego re-
rum me magna argumenta
prolaturum arbitror, nam si
quid eorum quae tu dicis, ve-
rum esset, Boeotii et Phocen-
sium exsules me accusarent
quorum alios eiecissem, alios
ab

ab exili-
sem, nu-
derato,
probato,
conciliu-
avit, ad
tribus
ad Am-
conferua-
erent, p-
cipitando
phictyon-
endi pro-

ΠΕΡΙ ΠΑΡΑΠΡΕΣΒΕΙΑΣ. 325

δ' ἐκώλυσα κατελθεῖν. νυν δ' ἐχὶ τὰ συμ-
βάντα λογιζόμενοι, ἀλλὰ τὴν δύνωσαν τὴν ἐμὴν
ἀποδεχόμενοι, συλληγνύτες ④ φεύγοντες
Βοιωτῶν, ἤξηνταί μοι στυπηγόρεσι. ἤκασσι δ'
ἀπὸ τῶν ἐν Φωκίᾳσι πόλεων πρέσβεις, εἰς
ἐγὼ τὴν τρίτῃ πρεσβείᾳ ἐπὶ τὰς Ἀμφι-
κλύονας πρεσβύων ἔσωσα, Οἰταίων ἐγχει-
ρῶντων λέγειν, ὡς δεῖ τὰς ἡβώντας ὠθεῖν καὶ τῷ
κρημνοῦ, καὶ παρήγαγον εἰς τὰς Ἀμφικλύονας,
ὥς ἀπολογίας πυχεῖν. ὁ μὲν γὰρ Φάλαυκ ⑤
πύραυν ⑥ ὑπόσσονδ ⑦ ἀφείτο, ④ ὃ δ' αὖτις
ἀποθνήσκων ἐμελλον, στυαγορβύον ⑧ δέ με
διεσώθησαν. ὅπῃ δ' ἀληθῆ λέγω, καλὰ μοι
Μνάσωνα τὸν Φωκέα, καὶ τὰς συμπρέσβεις,
καὶ τὰς ἀπὸ τῶν Βοιωτῶν φυγῆς ἡξημέροις.
ἀνὰ βῆθι δόρυ Λίπαρε, καὶ Πυθίων, καὶ τὴν

ab exilio reuocari prohibui-
sem. nunc non euentu confi-
derato, sed studio meo com-
probato, Boeotiorum exfulum
concilium aduocatos mihi cre-
auit, adfunt et e Phocensium
tribus legati, quos ego tertia
ad Amphictyonas legatione
conseruaui, cum Oetaei cen-
ferent, puberes de rube prae-
cipitandos esse, atque ad Am-
phictyonas adduxi, vt eis di-
cendi pro se potestas daretur.

nam Phalaecus tyrannus cer-
tis condicionibus dimissus erat,
hominibus autem infontibus
exitium imminebat, qui me
patrocinate sunt conseruati.
vt autem vera me dicere con-
stet, voca mihi Mnasonem
Phocensem, eiusque legatio-
nis collegas, et eos qui a Boe-
otio exfilio sunt delecti. ascen-
dite huc Lipare et Pythio,
eandemque ad vitae incolumi-
tatem mihi gratiam referte,
quam

αὐτὴν δ' ἀπόδοτέ μοι χάριν εἰς τὴν τῷ σώμα-
 τ' ὥσπερ σωτηρίαν, ἣν περ ἐγὼ ὑμῖν. ΣΤΗΝΗΓΟΡΙΑ
 ΒΟΙΩΤΩΝ ΚΑΙ ΦΩΚΕΩΝ. ὥς ἔνθα ἂν δε-
 νὰ πάθοιμι, εἰ κατηγορεύῃ μὲν Δημοσθένους
 ἔθ' Θηβαίων περὶ ξένου, καὶ πονηροῦ τῶν Ελ-
 λήνων, συναγορευόντων δέ μοι Φωκέων, καὶ
 Βοιωτῶν, ἀλοίην;

ἰθ. Ετόλμησε δ' εἰπεῖν, ὡς ἐγὼ τοῖς ἑμαυ-
 τῷ λόγοις διεπίπλω. φησὶ γὰρ με εἰπεῖν, ὅτ'
 ἔκεινον Τίμαρχον, ὅτι πλούτεες κατ' αὐτῆς τὴν
 τ' πορνείας φήμην παρελήφασιν, τὸν δ' Ἡσι-
 οδὸν ποιητὴν ἀγαθὸν ὄντα, λέγειν,

Φήμη δ' ἔτις πάντων ἀπόλλυ', ἣν τινα
 πολλοὶ

Λαοὶ φημίζωσι, θεὸς νύ τις ἐστὶ καὶ αὐτή.
 τὴν δ' αὐτὴν ταύτῃ θεὸν ἤκειν νῦν κατηγο-

quam ego vobis contuli. AD-
 VOCATIO BOEOTIORVM ET
 PHOCENSIVM. non vero ini-
 que mecum ageretur, si accu-
 sante me Demosthene, Theba-
 norum procuratore, ac Grae-
 corum improbissimo, Pho-
 censibus autem et Boeotiis
 mihi patrocinantibus, conde-
 mnarer?

§. 19. Ausus porro est di-
 cere, meis ipsius verbis me

conuinci. ait enim me dixisse,
 cum Timarchum accusarem,
 omnis impudicitiae famam de
 eo accepisse: Hesiodum au-
 tem praestantem poetam di-
 cere,

Quam populi sermo celebra-
 creber, irrita nunquam

Fama cadit penitus, alio
 quaedam cum sit et ipsa.

eandem igitur deam nunc ve-
 nire me accusatum; omni-
 enim

Ι
 εἶ
 ἔχ
 πλ
 μη
 ἀδ
 τῶν
 τὸ
 δεμ
 μὲν
 τὰς
 ταῖς
 διαβ
 ὑόμ
 κέρ
 ἔν
 σι
 ῶν
 enim
 accepiss
 tem sci
 famam
 tum i
 cum cr
 commu
 calumni
 rores. q
 ipicue
 cum mu
 nulla de

ΠΕΡΙ ΠΑΡΑΠΡΕΣΒΕΙΑΣ. 327

εἶσαν ἐμᾶ· πάντας γὰρ λέγειν ὡς χεῖματα
 ἔχω παρὰ Φιλίππου. εὖ δὲ ἴσες, ὧς Ἀθηναῖοι, ὅτι
 πλείστον διαφέρει φήμη, καὶ συκοφαντία. φή-
 μη μὲν γὰρ ἐκ κοινωνεῖ διαβολῇ· διαβολὴ δὲ,
 ἀδελφόν ἐστι, καὶ συκοφαντία. διοριῶ δὲ αὐ-
 τῶν ἐκάτερον σαφῶς. φήμη μὲν ἐστίν, ὅταν
 τὸ πλεῖστον τῶν πολιτῶν αὐτόματον ἐκ μη-
 δεμιᾶς παρὰ φάσεως λέγῃ τινὰ ὡς γεγενη-
 μένῳ προῆξιν· συκοφαντία δὲ ἐστίν, ὅταν παρὰ
 τὰς πολλὰς εἰς ἀνὴρ αἰτίαν ἐμβαλὼν, ἐντε-
 ταῖς ἐκκλησίαις ἀπάσαις παρὰ τε τὴν βελὴν
 διαβάλλῃ τινά. καὶ τῇ μὲν φήμῃ δημοσία
 δύσμενος, ὡς θεῶ· τῶν δὲ συκοφαντῶν, ὡς κα-
 κέγων δημοσία παρὰ βολὰς ποιέμεθα. μὴ
 ἔν σὺν αὐτῷ εἰς ταυτὸν τὰ κάλλιστα τοῖς αἰ-
 ῶσι.

enim dicere, me pecuniam
 accepisse a Philippo. satis au-
 tem scitis, Athenienses, inter
 famam et calumniam pluri-
 mum interesse. fama enim
 cum criminatione nihil habet
 commune: criminatio vero et
 calumnia germanae sunt so-
 res. quarum utramque per-
 spicue definiam. fama est,
 cum multitudo civium ultro,
 nulla de causa, de re aliqua

loquitur, quasi facta sit: ca-
 lumnia vero est, cum vnus vir
 apud multos crimine coniecto,
 tam in concionibus omnibus
 quam apud senatum, aliquem
 criminatur, ac Famae quidem
 sacra publice facimus, vt deae:
 de calumniatoribus autem,
 tanquam maleficis publice con-
 queri licet. noli igitur con-
 iungere turpissima cum hone-
 stissimis.

κ. Επὶ πολλοῖς μὲν ἔν' ἐγώ γε τῶν κατηγό-
ρημύων ἡγανάκτησα, μάλιστα δ' ἡνίκα ἡτιάτο
εἶναι με περδότην. ἅμα γὰρ ταῖς αἰτίαις
ταύταις φανῆναί με δεῖ θηριώδη, καὶ τὴν ψυ-
χὴν ἄσorgen, καὶ πολλοῖς ἐτέροις ἀμαρτήμασι
πρότερον ἔνοχον. Ἔ μὲν ἔν' ἐμοῦ βίβ, ἐκ τῆς
καθ' ἡμέραν διαίτης ὑμᾶς δοκιμασὰς ἱκανὸς
εἶναι νομίζω· ἀλλ' ἐπὶ τοῖς μὲν πολλοῖς ἀσυν-
οπία, τοῖς δ' ἁπλοῦσι τὰς ψυχὰς μέγιστα, τέ-
των ὑμῖν τὰ πλεῖστα, καὶ καλῶς ἔχοντα ἐν τῶν
ἐμῶν ὄρεᾶν διαβιβῶμαι, ἵν' εἰδῆτε τὰς ἐμὰς
παρακαταθήκας, ἃς οἶκοι καταλιπὼν, εἰς Μα-
κεδονίαν ἐπρέσβυσα. σὺ μὲν, ὦ Δημόσθενες,
ταῦτα ἐπλάσω ἐπ' ἐμέ· ἐγὼ δ' ὡς ἐπαυδέ-
θην, καὶ δικαίως ἐξηγήσομαι. ἔτοσί μὲν μοι
ἐπὶ πατρὸς Αἰσχύνη, χερδὸν πρεσβύτατο

§. 20. Ego vero, cum alia multa in accusatione iniquo animo tuli, tum vero illud, quum me proditoris infimulavit. nam una cum his criminibus ostendendum est, me esse ferum atque impium, et multis aliis criminibus olim constrictum. sed ego vos meae vitae, ac quotidianae consuetudinis idoneos existimo censores: quae vero vulgo per-

spici non possunt, hominibus vero animo liberali praeditis sunt maxima, horum ego plurima quae recte se habent apud me, in conspectum producam, ut sciatis, quae pignora, cum hinc legatus irem in Macedoniam, post me reliquerim. tu quidem, Demosthenes, ista contra me commentus es: ego vero ut eductus sim, vere exponam. hi-

pater

pater
fere
civium
quatu
autem
famili
gilem
rannis
taret,
riam
conseq
aus es

ΠΕΡΙ ΠΑΡΑΠΡΕΣΒΕΙΑΣ. 329

τῶν πολιτῶν ἔτι γὰρ ἥδη βεβίωκεν ἐνεήκοη
 καὶ τέταρα. καὶ συμβέβηκεν αὐτῷ, νέω μὲν ὄντι,
 πρὶν τὴν ἑστίαν ἀπολέσαι διὰ τὸν πόλεμον,
 ἀθλεῖν τῷ σώματι, ἐκπεσόντι δὲ ὑπὸ τῶν
 τεράκοντα, στρατεύεσθαι μὲν ἐν τῇ Ἀσίᾳ, ἀριστεύ-
 ειν δὲ ἐν τοῖς κινδύοις, εἶναι δὲ ἐκ φατείας
 τὸ γένος, ἢ τῶν αὐτῶν βωμῶν Ετεοβυτάδαις
 μελέχει, ὅθεν ἡ τ' Ἀθηνᾶς τ' πολιάδῃ ἐστὶν
 ἱέρεια, συγκατάγειν δὲ τὸν δῆμον, ὥσπερ καὶ
 ὀλίγω πρότερον εἶπον. ἐλευθέρις δέ μοι
 συμβέβηκεν εἶναι, καὶ τὰς πρὸς μητρὸς ἀπαν-
 τας, ἢ νῦν ἐμοὶ πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν προφαί-
 νει, φοβημένη καὶ τ' ἐμῆς σωτηρίας, καὶ διη-
 πορημένη. καί τι, ὦ Δημόσθενες, ἡ μὲν ἐμὴ
 μήτηρ ἔφυγε μὲν τῇ αὐτῆς ἀνδρὸς Ἰππὶ τῶν
 τεράκοντα εἰς Κόρινθον, καὶ μετέχευε τῶν πολι-

pater meus est Atrometus, fere natu maximus omnium civium: annos enim iam vixit quatuor et nonaginta. accidit autem ut adolescens, ante rem familiarem bello amissam, pugilem ageret, post a xxx tyrannis eiectus, in Asia militaret, atque in praeliis victoriam cum laudis insignibus consequeretur. eius porro genus est ex ea curia, quae a-

ras cum Eteobutadis communis habet, unde Minervae urbanae sacrificula deligitur. ad haec, ut paulo prius etiam dixi, populi in patriam reducendi adiutor fuit. praeterea, materni cognati mei omnes ingenui sunt, quae mihi nunc ob oculos versatur, sollicita de salute mea, et inops consilii. enimvero, Demosthenes, mater mea cum suo marito Corinthum

Τ τ

rinthum

ἡκῶν κακῶν. σὺ δ' ἂμφισβητῶν ἀνὴρ εἶναι καὶ
 γὰρ ἂν ἂμφισβητήσαιοι εἰπεῖν, ὥς ἀνὴρ εἰ-
 ἰνεγράφης λειπολαξίε, καὶ τὸν γραψάμηνον
 Νικόδημον τὸν Αφιδναῖον χεῖμασι πείσας,
 ἐσώθης, ὃν ὕστερον μὲν Αεῖσάρχου σωμαπέ-
 κλεινας, καὶ ἐκ καθαρῶς ὦν τὰς χεῖρας, εἰς τὴν
 ἀγορὰν ἐμβάλλεις. Φιλοχάρης δ' ἐτοσί, ὁ
 πρεσβύτατος ἀδελφὸς ἡμῶν, ὅς κ' ἀγνοῖς
 διατελεῖς, ὥς σὺ βλασφημεῖς, ἔχων, ἀλλ'
 ἐν γυμνασίοις διατελεῖων, καὶ μὲν Ἰφικράτους
 συνεσφαιδμήσθαι, ἔτι συνεχῶς ἔτι ἤδη τετ-
 τρίτον στρατηγῶν, ἥ κ' δεησόμεθα ὑμῶν, ἐμὲ
 σῶσαι. Αφόβητος δ' ἐτοσί, ὁ νεώτατος ἀ-
 δελφὸς ἡμῶν, πεπνεσβουκῶς μὲν ὑπὲρ ὑμῶν
 ἀξίως τ' πόλεως περὶ τὸν τῷ Περσῶν βα-
 σιλέα, καλῶς δ' καὶ δικαίως τῷ ὑμετέρῳ

rinthum abiit exfulatum sub
 xxx tyrannis, et publicorum
 malorum particeps fuit. tu
 autem, qui te virum profite-
 ris (valde enim dubito an vir
 sis appellandus) inscriptus es
 ut ordinum defertor, et ac-
 cusatore Nicodemo Aphid-
 naeo pecunia placato euasisti,
 cuius postea Aristarcho
 adiutor fuisti occidendi, et
 cum manus caede inquinatas

habeas, in forum irrumpis.
 Philochares porro frater meus,
 qui non degeneri studio oc-
 cupatur, ut tu conuiciaris, sed
 in gymnasiis versatur, et cum
 Iphicrate militauit, et tertium
 iam annum continenter est
 cum imperio, adest, oraturus
 vos, ut me conferuetis. A-
 phobetus autem, frater noster
 natu minimus, legationem pro
 vobis apud regem Persarum
 obiit,

obiit,
 vestro
 steque
 blicis
 tis, e
 creauit
 xorem
 obtulit
 ptis co
 nim p
 penetr
 affinis

ΠΕΡΙ ΠΑΡΑΠΡΕΣΒΕΙΑΣ. 331

παροσόδων ἡμεληθεὶς, ὅτε αὐτὸν ἐπὶ τῷ
 κοινῷ διοίκησιν εἴλεδε, καὶ πεπαιδοποιημέ-
 νον καὶ ὅν νόμοις, ἀλλ' οὐ Κνωσίῳ τὴν ἐαυ-
 τῷ γυναικα παρκατακλίνων, ὥσπερ σὺ, πά-
 ρεσι κατὰ φρογῶν τῷ σὺν λοιδορεῶν. τὸ γὰρ
 ψυδὲς ὄνειδον οὐ περαιτέρω τ' ἀκοῆς ἀφι-
 κνῆται. ἐτόλμησας ὃ καὶ τῷ ἐμῶν κηδεσῶν
 ἐπεῖν, ἔως ἀναιδὲς, καὶ πόρρωθεν ἀχάρις.
 ἢ, ὃς Φιλόδημον τὸν Φίλωνος πατέρα καὶ Επ-
 ικράτους, ὃν ἀγαπᾷς, ἐδὲ παροσκυεῖς, δι' ὃν
 εἰς ὅν δὴμότης ἐνεγράφης, ὡς ἴσασιν ὃ
 πρεσβύτατος Παιδικίων. ἐκπέπληγμαι ὃ, εἰ
 σὺ λοιδορεῖς Φίλωνα τολμᾷς, καὶ ταῦτα ἐν
 τοῖς ἡμελικεῖς Αθιναίων, οἱ δεῦρο εἰσε-
 ληλύθασι δικάζοντες, ἔνεκα τ' βελτίστης
 πόλεως, καὶ μᾶλλον παροσέχουσι τοῖς βίοις

obiit, pro dignitate ciuitatis,
 vestrosque reditus recte iu-
 steque curauit, cum eum pu-
 blicis vectigalibus praefecisse-
 tis, et legitimos liberos pro-
 creauit, non vt tu, suam v-
 xorem Cnosioni ad stuprum
 obtulit, atque adstat, contem-
 ptis conuiciis tuis. falsum e-
 nim probum vltra auris non
 penetrat. ausus etiam es in
 affinis meos dicere, adeo im-

pudens es, et veteris beneficii
 immemor atque ingratus, qui
 Philodemum Philonis patrem,
 et Epicratis, non diligas et
 adores, cuius opera in mu-
 nicipes es inscriptus, vt e Pae-
 aniensibus natu maximi me-
 minerunt. itaque stupore quo-
 dam afficior, si tu Philoni con-
 uiciari audes, idque apud mo-
 destissimos Atheniensium, qui
 huc ingressi sunt, publici boni
 causa

ἡμῶν, ἢ τῆς λόγους. πότερα γὰρ ἂν περσο-
δοκᾶς αὐτὰς εὐξάσθαι μυρίους ὀπλίτας ὁμοίους
Φίλωνι χυεῖσθαι, ἢ τὰ σώματα ἔτω διακειμέ-
νοις, ἢ τὴν ψυχὴν ἔτω σώφρονας, ἢ τρις-
μυρίους κιναιδοίς, οἷός περ σύ; καὶ τὴν Επι-
κράτειν εὐαγωγίαν, τῇ Φίλωνος ἀδελφῇ,
ἐπιδράγεις εἰς οὐκ εἶδη. ἢ τίς αὐτὸν εἶδε πώ-
ποτε ἀχρημονήσαντα, ἢ μεθ' ἡμέραν, ὥς σύ
φῆς, ἐν τῇ πομπῇ τῶν Διονυσίων, ἢ νύκτωρ; ἢ
γὰρ ἂν τοῦτο γ' εἶποις, ὥς ἔλαθεν. ἢ γὰρ
ἠγνοεῖτο. ἐμοὶ γάρ, ὦ Ἀθῆναιοι, ἐκ τῆς Φιλοδήμου
θυγατρὸς, ἢ Φίλωνος ἀδελφῆς, ἢ Επικρά-
τεις, τρεῖς παῖδες εἰσι, μία μὲν θυγάτηρ, δύο
γὰρ υἱοί. ἔς ἐγὼ ἤκω μὲν τῶν ἄλλων κομίζων,
ἐνὸς ἐρωτήματος ἕνεκα, ἢ τεκμηρίον πρὸς σὺν
δικαστὰς, ὃ νῦν ἤδη χεῖρομαι. ἐρωτᾷ γὰρ, ὦ

causa ius dicturi, vitasque no-
stras spectant magis quam ora-
tiones. vtrum enim eos censet
optare, vt decem millia mili-
tum existant, qui sint similes
Philonis, et corporibus sic af-
fecti, et animis ita modesti:
an vero tricies mille cinaedi,
qualis tu es? atque etiam E-
picratis tractabilitatem, fratris
Philonis, loco probri comme-
moras. et quis eum vnquam
vidit indecore se gerentem vel

interdiu, vt tu ais, in celebri-
tate Bacchanalium, vel noctu?
neque enim dicere potes, eum
latuisse. neque enim ignotus
fuit. mihi vero, Athenienses,
ex Philodemi filia, Philonis
et Epicratis sorore, tres nati
sunt liberi, vna filia, et filii
duo. quos ego cum ceteris
affero, vnus interrogationis
ergo, et argumenti apud iudi-
ces, quo nunc vtar. (rogo e-
nim vos, Athenienses, num
videar

ΠΕΡΙ ΠΑΡΑΠΡΕΣΒΕΙΑΣ. 333

Ἀθῶναῖοι, εἰ δοκᾷ ἂν ὑμῖν πρὸς τῇ πατρίδι,
 καὶ τῇ τῶν φίλων σωτηρίᾳ, καὶ ἱερῶν, καὶ τάφων
 πατρῶων μετσίᾳ, τέτρετς τὰς πάντων ἀν-
 δρώπων ἐμοὶ φιλτάτρετς πρὸδῆναι Φιλίππῳ,
 ὅς περ πλείονοτς τὴν ἐκείνετς Φιλίαν τῇ τέτρω
 σωτηρίᾳ ποιήτσατς. ποίᾳ κρατηθεῖτς ἡδονῇ;
 ἢ τί πώποτε ἀχρημον ἔνεκα ζημιάτρω πρᾶ-
 ξατς; ἐ γὰρ ἡ Μακεδονία κακῶτς ἢ χρητῶτς ποιεῖ,
 ἀλλ' ἡ φύτττς. ἐδὲ ἐσμὲν ἕτεροὶ πνετς, ἡκοντετς
 ὑπὸ τῇ πρετςβεῖᾳ, ἀλλ' οἷτς ἐξεπέμψατε.
 συμπέπτεγματς δὲ ἐν τῇ πολιτεῖᾳ κατ' ὑπερ-
 βολὴν ἀνδρῶπῳ γόητς, καὶ πονηρῶ, ὃτς ἐδὲ ἀν-
 ἄκρω ἀληθετς ἐδὲν εἶποτς, ἡγεῖται δὲ, ὅταν π
 ψεύδῃ, τῶν λόγων ὄρετς, καὶ τῶν ἀναιχρῶ-
 τῶν ὀφθαλμῶν. καὶ τὰ γεγρημῶτς ἐ μόνον, ὡτς
 ἐπὶ λέγῃ, ἀλλὰ καὶ τὴν ἡμέραν, ἐν ἣ φητςι γῆ-
 νειον.

videar vobis vna cum patria
 et amicorum consuetudine et
 sacris, et patriorum monu-
 mentorum communione, hos
 omnium mortalium mihi cha-
 rissimos prodidisse Philippo, et
 pluris fecisse illorum amici-
 tiam, quam salutem horum.
 qua victus voluptate? aut quod
 inquam dedecus pecuniae cau-
 sa in me suscepi? neque enim
 Macedonia bonos aut malos
 facit, sed suum quemque in-

genium. neque alii sumus a
 legatione reuerſi, sed tales,
 qualis nos ablegastis. sed im-
 plicatus ſum in republica cum
 mirifico praestigiatore, et in-
 signi praedito improbitate, qui
 nec inuitus veri quicquam di-
 cat, cum autem mentitur,
 principatum orationis tenet
 iusiurandum, nec impudentis
 eius oculos vester conspectus
 pudefacit. neque vero quae
 facta ſint duntaxat ait, sed et
 diem

αἶ, καὶ παρσίγησι πινὸς ὄνομα πλασάμηνος ὡς
 ἔτυχε παρῶν, μιμέμηνος τοὺς τάληθῃ λέ-
 γοντας. ἐν δὲ εὐτυχῆμιν Θ μηδὲν αἰδίκηντες,
 ὅτι παρὸς τῇ τεραλείᾳ ἔτρεπε, καὶ τῇ τῶν
 ὀνομάτων σωθέσθ, νῆν ἐκ ἔχει. σκέψασθε γὰρ
 ἀφροσύνην ἅμα, καὶ ἀπαιδουσίαν ἀνθρώπου,
 ὃς τριῖτον ἐπλασε τὸ παρὶ τῷ Ολυμπίᾳ γυ-
 ναῖκα ψεύδος κατ' ἐμῶ, ἐφ' ᾧ μετὰ ξὺ μὴ
 λέγων ὑφ' ὑμῶν ἔξερρίφη. τὸν γὰρ πλεῖστον
 ἀφρηκότα τῶν τριῖτων, παρὸς τὰς εἰδότας
 διέβαλλε. σκέψασθε ἦ, ὡς πόρρωθεν ἐπὶ τῇ
 αἰπῇ ταύτῃ παρεσκιάζετο. ἐστὶ γὰρ ἡς ἔπι-
 δημῶν ἡμῶν εἰς τὴν πόλιν Αἰσοφοδῆς Ο-
 λυμπίος. τέττω συσθεῖς ὑπὸ τινων, ὅτι συνό-
 μηνος, ὡς εἰπεῖν δυνάμει, ὑπερεκθεραπεύσας
 αὐτόν, καὶ παρσαγαγόμηνον, τέττον ἐπειθεῖ

diem quo facta esse ait, adii-
 cit, et ficticiū alicuius no-
 men adungit qui interfuerit,
 ut eos qui vera loquuntur imi-
 tetur. sed vna res nobis in-
 fontibus est praesidio, quod in
 istis morum praestigiis et com-
 positione fabularum, mentem
 non habet. nam quanta sit
 hominis vaecordia, simul et
 inficitia, ex eo aestimate, quod
 eiusmodi mendacium contra
 me de Olynthia muliere com-

mentus est, ut inter dicen-
 dum a vobis eiiceretur. eum
 enim, qui ab eiusmodi cri-
 mine remotissimus esset, apud
 eos qui vitam illius perspe-
 ctam haberent, criminabatur.
 videte autem quam longe ante
 ad crimen istud se paravit. et
 quidam frequentare nostram
 urbem solitus Aristophanes O-
 lynthius. is cum isti a quibus-
 dam esset commendatus, ad
 que illud etiam adiectum esse
 dicen-

ΠΕΡΙ ΠΑΡΑΠΡΕΣΒΕΙΑΣ. 335

ἔμοῦ τὰ ψυδῇ καταμαρτυρεῖν πρὸς ὑμᾶς.
καὶ παρελθὼν ἐβελήσῃ χειλιάσαι, καὶ λέγειν,
ὡς εἰς οἰκείαν αὐτῷ γυναῖκα, καὶ αἰχμάλωτον
γεγνημένον πεπαρώνηκα, πεντακοσίας μὲν
ἡδὲ δραχμὰς ὑπεσχενίτο αὐτῷ δώσειν, πεν-
τακοσίας δὲ ἑτέρας, ἐπειδὴν καταμαρτυ-
ρήσῃ. ὁ δὲ αὐτῷ ἀπεκρίνατο, ὡς αὐτὸς διη-
γεῖτο, ὅτι τῆς μὲν φυγῆς, καὶ τῆς παρούσης
ἀπορίας ἑαυτῷ ἔκακώς, ἀλλ' ὡς οἷόν τε ἄ-
ριστα σοχάροιο. ὃ δὲ τρέπε πλείστον εἴη διη-
μαρτηκώς. ἔδεν γὰρ ἂν τιετο πρᾶξαι. ὅτι δὲ
ἀληθῆ λέγω, αὐτὸν Αἰσοφοδύῳ μαρτυ-
ροῦντα παρέξομαι. καλῇ μοι Αἰσοφοδύῳ
Ολύνθιον, καὶ τὴν μαρτυρίαν ἀναγίνωσκε, ὅ-
τε ἀκηκοότας αὐτῷ, καὶ πρὸς ἐμὲ ἀγγείλδου-
τας, Δερκύλλον Αὐτοκλῆες Ἀγνέσιον, καὶ Αἰ-

dicendi esse peritum, homi-
nem omni obsequiorum ge-
nere demereri studuit, atque
adducere, ut falso me apud vos
testimonio opprimeret. quod
progressus miserabili gestu,
dicere vellet, me mulieri sibi
natae et captivae insul-
tasse, statim ei se quingentas
drachmas daturum polliceba-
tur, atque alias quingentas post
dictum falsum testimonium.
autem ei respondit, ut ipse

narrabat, eum, quod ad exi-
lium attineret, atque inopiam
qua vrgeretur, non mala, sed
quam sagacissima coniectura
esse usum, sed ab ingenio suo
longissime aberrasse. nihil enim
eiusmodi se commissurum. ut
autem vera me dicere constet,
ipsum Aristophanem testem
producam. accerere Aristopha-
nem Olynthium, eiusque te-
stimonium recita, eos item qui
hoc ex illo audiuerunt, mihi-
que

ξείδην Εὐφιλῆτα Κηφησιέα. ΜΑΡΤΥΡΙΑ. τῶν
 μὲν μαρτύρων διομνυμένων, καὶ μαρτυρομένων
 ἀκρίβει, τὰς δὲ ἀνοσίους τῶν λόγων ταύτας
 τέχνας, αἷς ὁδῶν πρὸς τὰς νέους ἐπαγγέλλει,
 καὶ κέχρηται νυνὶ κατ' ἐμῶ, ἄρα μέμνηται, ὡς
 ὑπὸ ἀκρύσας, καὶ τὴν Ελλάδα καθύπερθε
 μὲν, καὶ Σάτυρον τὸν κωμικὸν ὑποκρινόμενον
 πρὸς ἐπαινεύσας, ὅτι ξένους τινας αὐτῷ αἰχμα-
 λώτοις, σκάνοντας ἐν τῷ Φιλίππῳ ἀμπε-
 λεργείῳ, καὶ δεδεμένους, πρὸς τὸν πότον ὤξιν
 πίνοντο πρὸς τοῦ Φιλίππου, ταῦθ' ὑποκρινόμενος
 ἐπέειπεν, ἐνθιναμένον ταύτῃ τὴν ὀξείαν,
 ἀνοσίαν φωνήν, ὡς δεινὸν, εἰ ὁ μὲν τὰς Καρ-
 ωνας, καὶ Ξανθίας ὑποκρινόμενος, ἔτις δὲ
 γυνὴς, καὶ μεγαλόψυχός γε γυνὴ, ἐγὼ δὲ

que nunciarunt, Dercyllum
 Autoclis f. Hagnusium, et
 Aristidem Euphileti f. Ce-
 phisiensem. TESTIMONIUM.
 testis iurantis et testificantis
 auditis, nefarias autem istas
 verborum technas, quas iste
 adolescentibus pollicetur, qui-
 busque nunc contra me est
 abusus nunquid meministis,
 ut obortae sint ei lacrymae,
 ut Graeciam deplorarit, ut

Satyrum comicum histri-
 nem laudaret, quod hospi-
 tes quosdam suos captivos
 dientis in Philippi vinea,
 vinctos, in compotatione
 Philippo impetrasset: huius
 fundamento iacto, adiecit
 contenta acuta ista et
 faria voce, quam acerbis
 fit, cum is qui Cariones
 Xanthias repraesentet, ac
 generosum et magnanimi

se pr
 vrbi
 qui il
 monea
 non e
 euectu
 Philippi
 conuiu
 traxisse
 ptuam
 igitur
 et Ari

ΠΕΡΙ ΠΑΡΑΠΡΕΣΒΕΙΑΣ. 337

τῆς μεγίστης πόλεως σύμβελθ', ὁ τὰς μυ-
 ρίοις Αρκάδων νοθετῶν, οὐ κατάχοιμι τὴν
 ὕβριν, ἀλλὰ παθερμανθεὶς, ὅθ' ἡμᾶς εἰσία
 Ξενόδοκος τῶν ἑταίρων τις τῷ Φιλίππῳ, ἔλ-
 κοιμι τῶν τριχῶν, καὶ λαβὼν ῥυτῆρα μασι-
 γοῖμι τὴν αἰχμάλωτον γυναῖκα; ὅκουῦ εἰ
 ὑμεῖς αὐτῷ ἐπιτεύσατε, ἢ Αρεισοφώης με
 συγκατεψύσατο, ἐπ' αἰχραῖς αἰτίαις ἀδίκως
 ἀπωλόμην ἄν. ἐάσειε ἔν' αὐτὸν τοιῦτον ἐμὲ
 παροτρύπαιον, μὴ γὰρ δὴ τῆς πόλεως, ὥς ἐν
 ὑμῖν ἀνασρέφεται; καὶ τὴν μὲν ἐκκλησίαν κα-
 θαίρει, ἐν ᾗ τοῖς ψηφίσμασι διὰ τέτε τὰς
 δόχας ποιήσεσθε; καὶ στρατιάν, ἢ πεζὴν, ἢ
 ναυτικὴν, ἐκπέμψετε; καὶ μὴν ὅγε Ησίοδος
 λέγει,

se praeberit, me qui sim
 vrbi maximae a consiliis,
 qui illos x. m. Arcadas ad-
 moneam, petulantiam meam
 non coercuisse, sed calore
 euectum, cum nos quidam ex
 Philippi amicis Xenodocus,
 conuiuio excepisset, capillis
 traxisse, et loris arreptis ca-
 ptiuam mulierem flagellasse?
 igitur si vos ei credidissetis,
 et Aristophanes vna cum eo

me per mendacium oppressif-
 fet, ob turpe crimen iure per-
 iissem. finetis igitur eum qui
 talis sit meus malus genius
 (absit enim vt vobis sit) si-
 netis inquam, versari inter
 vos? ac concionem quidem
 lustrabitis, in decretis autem
 vota per istum facietis? et
 exercitum siue pedestrem siue
 naualem ablegabitis? atqui He-
 siodus ait:

V v

Saepe

Πολλάκι τοι ξύμπασα πόλις κακῆ ἀν-
δρὸς ἀπύρεα,

Οσκεν ἀλιτσαίνῃ, καὶ ἀτάσθαλα μηχαν-
νάται.

ἐν ᾧ πρὸς τοῖς εἰρημένοις εἰπεῖν ἔτι βέλομαι.
εἰ γάρ περ τίς ἐστὶ κακία κατ' ἀνθρώπους, αὐ-
τὴν μὴ πρωτόν τινα πρὸ ταύτῃ δὴ ποδείξω Δη-
μοσθένην, θανάτῳ τιμῶμαι.

κα. Αλλ', οἶμαι, πολλὰ καὶ χαλεπὰ πρὸς
κολαθεῖ τῷ κεινομένῳ, ὃ μετὰ καλεῖ τὴν ψυ-
χὴν ἀπὸ τῆς ὀργῆς ὃ κίνδυνος ἔστι τὰς ὑπὲρ
τῆς σωτηρίας λόγους, καὶ διαλογισμὸν παρί-
στησι, μή τι πρὸς ἀλίπῃ τῷ κατηγορημένων. ὥστε
ἅμα μὲν ὑμᾶς, ἅμα δὲ ἑμαυτὸν εἰς ἀνάμνη-
σιν τῶν κατηγορημένων ἀγαγεῖν βούλομαι.
σκοπεῖτε γὰρ δὴ καθ' ἕκαστον, ὦ Ἀθηναῖοι.

*Saepe viri gens tota luit scelus
vnius atrox,*

*Qui praeceps agitur male sani
pectoris aestu.*

unum adhuc superioribus ad-
iiciam. nam si qua est in re-
bus humanis improbitas, cu-
ius ego non principem esse
Demosthenem demonstraro,
mori non recuso.

§. 21. Sed multis reus dif-

ficultatibus conflictatur, et a-
nimus ab ira periculum ad
salutis reuocat defensionem:
ac dispicere iubet, ne vllum
accusationis caput praetermi-
serit. itaque simul et vobis
et mihi, obiecta crimina in
memoriam reuocabo. confi-
derate igitur singula, Athe-
nienfes, quo decreto ego scri-
pto accuser, aut qua lege ab-

rogata

rogat
minu
bus
factis
pace
vobis
adscr
quibu
vero
me a
taban

ΠΕΡΙ ΠΑΡΑΠΡΕΣΒΕΙΑΣ. 339

ποῖον ἐγὼ ψήφισμα γράψας κείνομαι, ἢ ποῖον νόμον λύσας, ἢ ποῖον γῆρας κωλύσας, ἢ πῖνας ὑπὲρ τῆς πόλεως σωθήκας ποιησάμενος, ἢ τί τῶν δεδογμένων παρὰ τῆς εἰρήνης ἀπαλείψας, ἢ τί τῶν δοξασμάτων ὑμῖν μὴ προσγράψας; οὐκ ἤρεσκε τίσι τῶν ῥητόρων ἡ εἰρήνη. ἔπειτα ἔτότε ἀντιλέγειν αὐτὸς ἐρχήν, ἀλλὰ μὴ νῦν ἐμὲ κείναι; ἐπλάτυν ἱνὲς ἐκ τῶν πολέμων ἀπὸ τῶν ὑμετέρων εἰσφορῶν, καὶ τῶν δημοσίων προσόδων. νῦν δὲ πέπαυται. εἰρήνη γὰρ δόξαν ἔσται. ἔπειτα ④ μὲν οὐκ ἀδικήματα, ἀλλ' ἀδικούντες τὴν πόλιν, τιμωρήσονται τὸν προσδύτα τῇ εἰρήνῃ, ④ δὲ ὠφελέμενοι, τὰς χρησίμους εἰς τὰ κοινὰ γινόμενας ἐγκαταλείψει;

κβ. Συνῆδον δὲ οὗτοι παῖδας Φιλίππῳ,

rogata, aut qua impedita quo minus perferretur, aut quibus pactionibus pro republica factis, aut quibus decretis de pace deletis, aut quibus quae vobis probata fuerunt, non adscriptis? non placebat pax quibusdam oratorum. nonne vero tum refragari, non nunc me accusare debuerunt? dictabantur quidam bello de ve-

stris tributis et publicis vectigalibus. quorum messis nunc defuit. pax enim ocium non alit. ii ergo qui non laeduntur, sed laedunt rempublicam, pacis interpretem multabant, vos vero qui fructum percipitis, eos qui vtilem reipublicae operam navarunt, deferetis?

§. 22. Vna cum Philippo
V v 2 can-

καίεσκαμνύων τῷ ἐν Φωκῷσι πόλεων, ὡς
 φησιν ὁ κατήγορος. καὶ ποίῳ τεκμηρίῳ δύ-
 ναι' ἂν πρὸς σαφὲς τῷτο ἵπιδεῖξαι; ἐκλήθην
 μὲν γὰρ ἵπὶ τὰ ξένια μὲν τῷ συμπέσβεων
 ἦσαν δὲ οἱ κλητοὶ, καὶ σωδαιπνουῦτες, σὺν ταῖς
 ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων πρεσβείαις, ὅσῃ ἐλάττοις ἢ
 διακόσιοι. ἐν τῷ τέτοις, ὡς ἔοικεν, ἐγὼ δια-
 φανὴς ἦν, ἔχ' ὑποσιγῶν, ἀλλὰ σωάδων, ὡς
 φησι Δημοσθένης, ἔτ' αὐτὸς παρῶν, ἔτε τῷ
 ἐκεῖ παρόντων ἔδενά πρὸς ἀρχομένῳ μάξ-
 τερα. Ἐτῶγε δῆλόν ἦν, εἰ μὴ γε, ὥσπερ ἐν
 ταῖς χοροῖς, πρὸς ἡδον; ὅσῃ εἰ μὲν ἐσίγων,
 ψυδῇ μὲν κατηγορεῖς· εἰ τῷ ὀρεθῆς ἡμῖν τῆς
 πατρὶδος ἔσης, καὶ τῶν πολιτῶν κοινῇ μηδὲν
 ἀτυχέων, σωῇδον μὲν τῶν ἄλλων συμπέ-
 σβεων τὸν παλαιῶνα, ἡνίκα ὁ θεὸς μὲν ἐπιδότω,

cantica triumphalia cecini, e-
 verſis Phocenſium vrbibus, vt
 ait accuſator. quo autem id
 argumento perſpicue poterit
 demonſtrare? ſum enim cum
 ceteris noſtris legatis ad hoſpi-
 tium inuitatus; fuerunt autem
 vocati, et concoenati ſunt
 cum legationibus Graecorum,
 non pauciores ducentis. inter
 quos ego ſcilicet conſpicuus
 fui, non ſubticens, ſed con-

cinens, vt ait Demothe-
 nes: qui nec ipſe ibi adfuit, nec
 eorum qui interfuerunt vllom
 teſtem produxit. et quis me
 noſſe potuit, niſi forte, vt in
 coetibus, praecinui? itaque ſi
 tacui, falſo me accuſas: ſi
 patria noſtra incolumi, et ci-
 vibus nulla calamitate publica
 conflictantibus, Pae-
 nem cum
 ceteris legatis concinui, cum
 et deo honos haberetur, et

Athe-

Atheni-
 officere
 iuſte, e
 ego pro
 homo ſi
 ſis eoru
 libation
 accuſato
 §. 23
 tantiam
 mihi obi
 Graecos

ΠΕΡΙ ΠΑΡΑΠΡΕΣΒΕΙΑΣ. 341

Ἀθιναῖοι ὃ μηδ' ἐν ἡδ' ὅξοιμι, Δισέβοιμι, ἀλλ' ὅκ' ἡδ' ὅκοιμι, καὶ δικαίως ἂν σωζοίμην. ἔπειτα ἐγὼ μὲν διὰ τὰτα δολιχέπτος τις εἰμι ἄνθρωπος, σὺ δὲ Δισεβής, ὁ τῶν συσπόνδων, ὁ συσπύτων κατήγορος.

καὶ. Ωνάιδισας δέ μοι καὶ πολιτείας ἐμπληξίαν, εἰ πεπρεσβυκῶς πρὸς Φιλίππον πρῶτον, παρεκάλουν ἐπ' ἐμῆνον τὰς Ἑλλήνας. καὶ τοι ταύτῃ, εἰ βάλει, τὴν κατηγόριαν, καὶ τῶν ἄλλων Ἀθηναίων δημοσίᾳ κατηγορήσεις. ἐπολεμεῖτε Λακεδαιμονίοις· μὴ τὴν ἐν Ἀδύκτοις συμφορὰν τοῖς αὐτοῖς ἐβόηετε. κατηγάγει εἰς τὴν πατρίδα φεύγοντας Θεβαίους· καὶ πάλιν τέτοις ἐμάχεσθε ἐν Μελινείᾳ. ἐπολεμήσατε Ερετριεύσι, καὶ Θερμίσωνι· καὶ πάλιν ἐσώσατε. καὶ μυρίοις

Athenienses nulla ignominia afficerentur, pie feci, non iniuste, et iure conseruabor. et ego propter haec immisericors homo sum: tu vero pius, qui sis eorum, qui iisdem tecum et libationibus et epulis vfi sunt, accusator.

§. 23. Atque etiam inconstantiam in gerenda republica mihi obiecisti, quod cum prius Graecos contra Philippum

concitassem, legatus ad eum iuerim. enimvero idem crimen publice omnibus Atheniensibus obiicies. bellum gefistis cum Lacedaemoniis: eosdem post Leuctricam calamitatem defendistis. Thebanos exfulantis in patriam restituitis: et rursus eosdem ad Mantineam oppugnastis. oppugnastis Eretrienfis et Thermisyonem: atque eosdem conseruastis.

ἄλλοις ἤδη τῶν Ἑλλήνων ἔτω κέχησθε. τοῖς
 γὰρ καιρῶς συμπεριφέρεσθαι ἀνάγκη πρὸς τὸ
 κράτιστον, καὶ τὸν ἄνδρα, καὶ τὴν πόλιν. τὸν
 δὲ ἀγαθὸν σύμβουλον τί χεὶρ ποιεῖν; ἐκ τῆς πό-
 λος πρὸς τὸ παρὸν τὰ βέλπιστα συμβουλεύειν;
 τὸν δὲ πονηρὸν κατήγορον, πῶς χεὶρ λέγειν; ἐκ
 τῆς καιρῶς ἀποκρυπτόμενον, τὴν πράξεως κα-
 τηγορεῖν; τὸν δὲ ἐκ φύσεως πειθεστικὸν πᾶσι
 χεὶρ θεωρεῖν; ἀλλὰ γε ἔχοντες ὡς σὺ τοῖς ὀντι-
 γαμένοις καὶ πειθεστικῶς κέχησται, λόγους
 εἰς δικαστήρια γράφοντα μισθῶ, τέτους ἐκφέ-
 ρειν τοῖς ἀνιδίοις; ἔγραψας λόγον Φορμίωνι
 πρὸς τραπεζίτην, χεῖματα λαβὼν· τέτον δὲ ξή-
 νεγκας Ἀπολλοδώρῳ πρὸς πρὸς τῆς σώματος
 κείνου Φορμίωνα. εἰσῆλθες εἰς δίδαιμον ἔστα
 οἰκίαν τὴν Ἀριστάρχου τῆς Μόσχης· ταύτῃ

seruastis. et Graecos infinitos
 eodem modo tractastis. nam
 tempore seruire, et optima
 quaeque amplecti publice et
 priuatim, omnes necesse ha-
 bent. quid autem bono fena-
 tori est agendum? nonne rei-
 publicae pro re nata, ea quae
 vtilissima sint, suadenda? im-
 probum porro accusatori quid est
 dicendum? nonne temporibus
 dissimulatis res gestae accu-
 sandae? unde porro homo ad

proditionem natus, est spe-
 ctandus? non ita, vt tu iis vti-
 es qui tibi familiares fuerunt
 et fidem habuerunt: qui o-
 mercedem orationes ad iudi-
 cia scribat, easque prodat ad
 versariis? orationem scriptis
 Phormioni mensorio, pecunia
 accepta: eandem Apollodoro
 tradidisti, qui Phormione
 capitis accusabat. ingressus
 in florentem Aristarchi do-
 mum, Moschi f. eam perdis-

dis

ΠΕΡΙ ΠΑΡΑΠΡΕΣΒΕΙΑΣ. 343

ἀπώλεσας. πρῶτα λαβες τρία τάλαντα παρ' Αρκεσάρχου φεύγοντι. τῆτον τὰ τ' φυγῆς ἐφόδια ἀπεσέρησας, ὅκ' αἰχμηθεὶς τὴν φήμην, ἣν περσεποιήσω ζηλωτὴς εἶναι τ' ἡλικίας ἔμειραχίς. ἔ γ' δὴ τῇ γε ἀληθείᾳ. ἔ γ' περσδέχε' δίκαιον ἔως πονηρίαν. τὸτ' ἐστὶν ὁ περσδότης, καὶ τὰ τέτοις ὅμοια.

καδ. Εμνήσθη δὲ περσδεῖ τ' στρατείας, καὶ τὸν καλὸν στρατιώτην ἐμὲ ὠνόμασεν· ἐγὼ δ' ἔχοντα τ' τῆς βλασφημίας, ἀλλὰ ἔπαρθον· κινδυνὸς περσδεύμενος, καὶ περσδεῖ τέτων ἀπὸ πτόνον λέγειν εἶναι μοι νομίζω. περσ γ', ἢ τότε αὐτῶν, ἢ περσ πῖνας, περσλιπὼν τὴνδε τὴν ἡμέραν, μνησθήσομαι; ἐκ παίδων μὲν γ' ἀπαλλαγείς, περσπολ' τῆς χώρας ταύτης ἡρόμην δύο ἔτη, καὶ τέτων ὑμῖν τὸς συνεφ-

t spe
is vsu
uerunt
qui o
ad iud
dat ad
scrips
pecun
ollodo
rmione
ressus
chi d
m per
dis

ati. praecepisti tria talenta
Aristarcho qui exfulat:
am exfilii viatico spoliasti,
mam nihil veritus, cum te
rari formam adolescentis si-
ulasses. neque enim vere
iratus es. neque enim verus
ior improbitatem admittit.
his, similibusque rebus,
stimandus est proditor.

§. 24. Quodam etiam loco
litiae mentionem fecit, me-
egregium illum militem

appellavit; ego vero non pro-
pter illius conuicium, sed di-
scriminis huius habita ratione,
sine inuidia de his etiam a
me dici et posse et debere
existimo. vbi enim, aut quan-
do eorum, aut apud quos,
hac die praetermissa faciam
mentionem? cum igitur pue-
ritiam excessissem, custos no-
strae ditionis sui per bien-
nium, cuius rei aequales et
collegae mihi apud vos te-
stimonium

βας, ὅτι τὰς συνάρχοντας ἡμῶν μάστρεας πα-
 ρέξομαι. πρῶτῳ δὲ ἔξελθὼν στρατείαν τὴν
 ἐν τοῖς Μέρεσι καλεσμένην, καὶ συμπαραπέμ-
 πων μὲν τῶν ἡλικιωτῶν, καὶ τῶν Αλκιβιάδου
 ξένων, τὴν εἰς Φλιουῦτα ἀφισπομπὴν, κα-
 δύου συμβαίνει ἡμῖν πρὸς τὴν Νεμεάδα
 καλεσμένην χαράδραν, ὅπως ἡγωνισάμεθα
 ὥστε ὑπὸ τῶν ἡγεμόνων ἐπαινέσθαι, καὶ τὰς ἄλ-
 λας τὰς ἐκ διαδοχῆς ἑξόδοις, τὰς ἐν τοῖς
 Επωλύμοις, καὶ τῆς Μέρεσιν ἑξήλθον, καὶ τὴν ἐν
 Μολυνείᾳ μάχῃ συνεμαχεσάμεθα ὅσα αἰ-
 χρῶς, ὅδ' ἀναξίως τὴν πόλεως. καὶ τὰς εἰς
 Εὐβοίαν στρατείας ἐστρατεύσάμεθα, καὶ τὴν ἐν
 Ταμύναις μάχῃ ἐν τοῖς Ἀπιδέτοις ὅπως
 ἐκινδυνύουσα, ὥστε καὶ κεῖ σεφθῶσθῆναι ὑπὸ
 τῶν ἡγεμόνων, καὶ δοῦναι ἡκὼν πάλιν ὑπὸ

stimonium perhibebunt. pri-
 mum in militiam profectus
 sum ea expeditione, quae Me-
 refiana nominatur: et dum
 cum aequalibus pompam Phli-
 vntiam cum Alcibiadis militi-
 bus comitarer, et circa Ne-
 meaeam fossam praelium com-
 missum esset, sic decertavi, vt
 a ducibus laudarer: ceteris
 etiam expeditionibus quae per
 vices mittebantur, vt Epony-

mianae et Merefianae, inter-
 fui, et ad Mantineam depu-
 gnavi, non turpiter, aut cu-
 dedecore ciuitatis. in Eubo-
 item militavi, et Tamyna
 pugna inter delectos ita mi-
 gessi, vt et ibi a ducibus co-
 rona ornarer, et huc reuer-
 iterum a populo, cum et
 ctorem publice renunciasset
 et Temenides Pandioniae
 bus centurio, qui a castris

gatus
 erat,
 praeb
 vt ve
 cape
 menid
 litones
 blica
 nem
 aduoca
 sum f
 aniato

ΠΕΡΙ ΠΑΡΑΠΡΕΣΒΕΙΑΣ. 345

τοῦ δήμου, τὴν τε νίκην τῇ πόλει ἀπαγεί-
λας, Τεμενίδου τῇ Περικλειονίδου ταξιάρχου,
καὶ συμπροσβύσσαντο δὲ στρατοπέδου μοι
δορεῖ, καὶ τὰ παρὰ τὸν γυμνάσιον κίνδυνον,
οἷον ἦν, ἀπαγείλονται. ὅπῃ δὲ ἀληθῶς λέγω
λάβε μοι τὸτο τὸ ψήφισμα, καὶ καλεῖ τὸν Τε-
μενίδην, καὶ τὰς συνεστρατοδωμένους μοι τὰς
ὑπὲρ τῇ πόλει στρατείας, καὶ Φωκίωνα τὸν
στρατηγὸν, μήπω σαυήτορον, ἀνὰ μὴ τῶτοις
συνδοκῇ, ἀλλ' ὑπεύθυνον τῷ συκοφαντῇ μά-
τυρα, εἰάν ψεύδῃ). ΨΗΦΙΣΜΑ. ΜΑΡΤΥΡΙΑΙ.

κε. Απαγείλας τοίνυν πρῶτον τὴν τῆς
πόλει νίκην ὑμῖν, καὶ τὴν τῶν παίδων τῶν
ὑμετέρων κατόρθωσιν, πρῶτον ὑμᾶς ἀπαίω
χάειν τὴν τῇ σώματι σωτείαν, καὶ μισόδη-
μον ὡν, ὥς φησιν ὁ κατήγορος, ἀλλὰ μισο-

gatus huc mecum profectus
erat, qualem in praelio me
praevissem, indicasset. quae
ut vere a me dici constet,
cape decretum hoc, et Te-
menidem voca et eos commi-
sitones meos, qui pro repu-
blica militarunt, et Phocio-
nem imperatorem, nondum
advocatatum, nisi iudicibus vi-
sum fuerit, et testem calu-
miantori obnoxium, si menti-

tus fuerit. DECRETVM. TE-
STIMONIA.

§. 25. Cum igitur primus
urbis victoriam vobis renun-
ciarim, et liberum vestrorum
successus, primam hanc a vo-
bis gratiam repeto, ut vitam
meam tueamini, cum non sim
populo inimicus, ut accusator
ait, sed improbis infestus,
quippe qui vetem vos Demo-
sthenis maiores imitari (nulli
enim

πόνηρος, ἔ τ' αὖτε Δημοσθένος ὑμᾶς ἔων πα-
 γόντες μιμῆσθαι· οὐ γάρ εἰσιν ἄλλα τῶν κα-
 λῶν τῇ πόλει βελουμάτων ζηλωτὰς εἶναι
 παρὰ καλῶν. νῦν δ' αὐτὰ πόρρωθεν δρεξά-
 μιν μικρὰ δίδειμι σαφέστερον. πρῶτον ἡ
 πόλις ἡμῶν διδόξησε μὲν τὴν ἐν Σαλαμῖνι
 ναυμαχίαν πρὸς τὸν Πέρσιν, καὶ τῶν τευχῶν
 ὑπὸ τῶν βαρβάρων πεπρωκότων, εἰρήνης δ'
 ὑπαρχούσης πρὸς Λακεδαιμονίους, διέμενε
 ἡμῖν τὸ τ' δημοκρατίας πολίτευμα. σωτῆ-
 ραχθέντες δ' ὑπὸ τινων, καὶ καλὰς δυνάμεις πρὸς
 Λακεδαιμονίους εἰς πόλεμον, πολλὰ ἔ πα-
 θόντες κακὰ, ἔ ποιήσαντες, Μιλτιάδης δ' Κί-
 μωνος πατρὸς περικλυτοῦ πατρὸς Λακεδαι-
 μονίους, ὄντες πρὸς ξένους, πονδὰς δ' πολέμου
 πεντηκονταετῆς ἐποίησαντες. ἐχρησάμεθα αὖ-

enim sunt) sed cohorter, vt
 honestorum consiliorum ac-
 mulatores sitis. quae altius
 repetita, paulo dilucidius ex-
 planabo. primum, nostra vrbs
 gloriam confecta est post na-
 vale contra Persam praelium
 ad Salaminem gestum, cum
 moenibus a barbaris dirutis,
 et pace cum Lacedaemoniis
 constituta, libertatem ciuita-

tis retinuimus. post a quibus-
 dam concitati, belloque con-
 tra Lacedaemonios suscepto,
 multis malis et datis et acce-
 ptis, intercessione Cimonis,
 Miltiadis filii, cui hospitium
 erat cum Lacedaemoniis, fœ-
 dus annorum quinquaginta per-
 cussimus, eoque tredecim an-
 nos sumus vñ. hoc tempore
 Piraeum muro cinximus, et
 septen-

ΠΕΡΙ ΠΑΡΑΠΡΕΣΒΕΙΑΣ. 347

ταῖς ᾗ ἔτη τελακαίδεκα. ἐν ᾗ τέτρω τῷ χρέ-
νω ἐτειχίσαντες τὸν Περσῶν, καὶ τὸ βόρειον
τείχος ὠκοδομήσαντες, ἑκατὸν ᾗ τριήρεις πρὸς
ταῖς ὑπαρχούσαις ἐναυπηγησάμεθα, τελακο-
σίς ᾗ ἰπώεας πρὸςκατεσκευασάμεθα, καὶ
τελακοσίς τοξότας Σκύθας ἐπειάμεθα, καὶ
τὴν δημοκρατίαν βεβαίως εἰχομεν. παρεμπε-
σόντων δ' εἰς τὴν πολιτείαν ἡμῶν οὐκ ἐλθ-
θέντων ἀνθρώπων, ὥς τις τρέποις ἐ μετείων,
πάλιν πρὸς Αἰγινήτας εἰς πόλεμον κατέστη-
μεν. κἀνταῦθα οὐκ ὀλίγα βλαβέντες, ἔ μὲν
εἰρήνης ἐπεθυμήσαντες, Ἀνδοκίδην δ' ἐκπέμ-
ψαντες πρὸς τὰς Λακεδαιμονίους, καὶ τὰς συμ-
πρέσβεις, εἰρήνῃ ἔτη τριάκοντα ἡγάγομεν, ἢ
τὸν δῆμον ὑψηλὸν ἦγεν. χίλια μὲν γὰρ τὰ
λάντα ἀννέγκαμεν νομίσματος εἰς τὴν ἀ-

septentrionalia moenia extru-
ximus, et praeter eas, quas
ante habueramus, centum tri-
remis aedificauimus, et tre-
centos equites nostris copiis
adiunximus, trecentos item
Scythas sagittarios mercati su-
mus, et populare imperium
constanter retinuimus. cum
autem in rempublicam no-
stram homines non ingenui

nec moderati irruissent, rur-
sus Aeginetis bellum intuli-
mus : in eoque non medio-
cribus affecti damnis pacem
expetiuius, Andocide cum
collegis misso ad Lacedaemo-
nios, et pacem triginta annos
seruauimus, quae magnifice
populum extulit. nam mille
talenta signatae pecuniae in
arcem retulimus, et centum

κρόπολιν, ἑκατὸν ὃ τριήρεις ἑτέρας ἐναυπη-
γησάμεθα, καὶ νεωσοίκους ὠκοδομήσασθαι, χι-
λίς ὃ καὶ διακοσίς ἰππέας καλεσθῆσθαι, καὶ
τοξότας ἑτέρας τσέτας, καὶ τὸ μακρὸν τείχος
τὸ νόπον ἐτειχίσθαι, ἵνα τὸν δῆμον εἰδὲς ἐνεχέ-
ρητε καταλύσαι. πάλιν ὃ εἰς πόλεμον πρὸς
Μεγαρέας παιδέντες καταστῆναι, καὶ τὴν χι-
ραν τμηθῆναι προέμψαι, καὶ πολλῶν ἀγαθῶν
σευθέντες, εἰρήνης εἰδέσθαι, ἵνα ἐποιησάμεθα
διὰ Νίκης καὶ Νικηράτης. καὶ πάλιν ἐν τῷ χρόνῳ
τέτῳ ἑξακισχίλια τάλαντα ἀννέγκαμεν εἰς
τὴν ἀκρόπολιν διὰ τὴν εἰρήνην ταύτην, τριή-
ρεις δὲ ἐκτησάμεθα πλοῖμους καὶ ἐντελῆς
ὅσα ἐλάττης ἢ τριακοσίας, φόρος δὲ ἡμῖν κατ'
ἐνιαυτὸν πρὸς ἡμᾶς πλεόν, ἢ χίλια καὶ διακο-
σια τάλαντα, καὶ Χερρόνησον, καὶ Νάξον, καὶ

alias triremis fabricati sumus,
et naualia extruximus, et e-
quites mille ducentos com-
parauimus, et alios totidem
sagittarios; erecta item sunt
austina moenia, neque quis-
quam statum popularem euer-
tere est aggressus. rursus cum
persuasum nobis esset, ut bel-
lum aduersus Megarenis sus-
ciperemus, tum agros nostras
vastari passi sumus, tum mul-

tis bonis amissis, pacem petui-
mus, atque fecimus per Ni-
ciam Nicerati filium. sic ite-
rum hoc tempore septem
millia talentum ob pacis istius
commoda in arcem retulimus,
et triremis expeditas atque in-
tegras non pauciores trecentis
comparauimus, item tributi
nomine quotannis mille du-
centa talenta nobis fuere pen-
sitata; tenuimus Chersonesum,
Naxum,

Naxum
colonia
sumus.
uerem
bellum
is, A
ndem
nes e
mum
quadrin
iginta
atur,

ΠΕΡΙ ΠΑΡΑΠΡΕΣΒΕΙΑΣ. 349

τὴν Εὐβοίαν εἰχόμεν, πλείστας δὲ δόποϊας
ἐν τοῖς χρόνοις τέτοις ἀπετείλαμεν. καὶ το-
σαῦτα ἔχοντες τὰ γαθὰ, πόλεμον δὲ Ἀρ-
γείοις πρὸς Λακεδαιμονίους ἐξηνέγκαμεν,
πειθέντες ὑπὸ Ἀργείων καὶ τελευτῶντες, ἐκ
τῶν ῥητόρων ἀψιμαχίας εἰς φρεσὶν τῆς
πόλεως, καὶ τὰς τετρακοσίους, καὶ τὰς ἀσεβεῖς
ῥητὰς ἐρεπέσαμεν, οὐκ εἰρήνῃ ποιησά-
μενοι, ἀλλ' ἐκ περσασμάτων ἠναγκασμένοι.
πάλιν δὲ σωφρόνως πολιτευθέντες, καὶ δὲ δῆ-
μου κατελθόντες ὑπὸ Φυλῆς, Αρχίνου, καὶ
Θρασυβύλου πρὸς πάντων δὲ δήμου, καὶ τὸ μὴ
μνησικαχεῖν πρὸς ἀλλήλους ἔνορκον ἡμῶν κα-
τασπώτων, ὅθεν σοφωτάτῃ πάντες τὴν
πόλιν ἡγήσαντο εἶναι, καὶ ταῦτα ἀναφθέντες
δὲ δήμου, καὶ πάλιν δὲ ἀρχῆς ἐχύσαντο;

Naxum, Euboeam, plurimas
colonias iis temporibus condi-
dimus. et cum tot bonis af-
flueremus, propter Argivos
bellum intulimus Lacedaemo-
niis, Argiuis obsecuti, donec
eodem per oratorum velitati-
ones eo devenimus, ut prae-
sidium vrbi imponeretur, et
quadringenti, ac post impii
ingenta tyranni, rerum poti-
entur, pace non ultro facta,

sed vi nobis imperata. rursus
vita modeste acta, et populo
e Phyle reducto, Archino et
Thrasybulo populi partis de-
fendentibus, obliuione iniu-
riarum iureiurando sancita,
vnde omnes ciuitatem no-
stram sapientissimam iudica-
runt, tunc populo recreato,
atque iterum viribus aucto,
ciues adulterini, et fraude in
album ciuitatis relati, subinde
labo-

ἄνθρωποι παρέλθοντες γενημένοι πολῖται,
καὶ τὸ νοσοῦν τὸ πόλεως αἰὲν ποροσάγομενοι,
καὶ πόλεμον ἐκ πολέμου πολιτδομένοιοι, ἐν
μὲν εἰρήνῃ τὰ δεινὰ τῷ λόγῳ ποροσώμενοι,
καὶ τὰς ψυχὰς τὰς φιλοπείμοιοι καὶ λίαν ὀξείας
ἐρεδίζοντες, ἐν δὲ τοῖς πολέμοιοι ὅπλων ἔχ
ἀπόμενοι, ὅξετασαι δὲ καὶ λποσολεῖς γινό
μενοι, παιδοποιέμενοι δὲ ἐξ ἐταίρων, ἄπμοι
δὲ ἐκ συκοφονίας, εἰς τὰς ἐσχάτοιοι ἡμῶν κιν
δυώας τὴν πόλιν καδισᾶσι, καὶ τὸ μὲν τῆς
δημοκρατίας ὄνομα οὐ τῖς ἤθεσι, ἀλλὰ τῆς
κολακείας θεραπεύοντες, καταλύοντες δὲ τὴν
εἰρήνην, ἣ δημοκρατία σώζεται, συναγωνίζο
μενοι δὲ τοῖς πολεμίοιοι, ἐξ ὧν ὁ δῆμος κα
ταλύετο. ἔτοι νῦν ἐπ' ἐμὲ συσραφέντες ἤκαστο
καὶ φάσι μὲν τὸν Φίλιππον τὴν εἰρήνην

laborantem urbis partem sibi
conciliarunt, et bellum ex
bello seuerunt. nam in pace
verbis pericula amplificabant,
et praemonebant, atque ani
mos liberalis et nimis celeris
extimulabant, in bellis autem
arma non attingebant, quam
vis et censores essent, et clas
sium praefecti, qui quidem
liberos e scortis suscipiebant,
et ob calumniandi studium

infames erant. hi igitur no
stram urbem in extrema peri
cula coniiciunt, et cum po
pularis imperii nomen no
moribus, sed assentatione co
lant, et pacem turbent, qui
popularis status conseruatur
atque iis nauent operam, qui
populum bellis opprimunt: hi
nunc conglobati me inua
dunt, ac Philippum pacem
emisse dicunt, atque in pa
ctionibus

Π
πε
μῶν
συμ
ἐχ
τὴν
ὅλων
δοκία
ψηφ
τῶ
δὲ
αὐ
διδω
κ
σιν
ὕμ
δας
μ
τες
ἐμ
καὶ
ταυ

ctionibus
tipuisse;
impetrari
eam viol
cufant, r
ut Philip
sponforem
quidem o
nes me fi
spectation
iam eun
decretis la

ΠΕΡΙ ΠΑΡΑΠΡΕΣΒΕΙΑΣ. 351.

πείρασ, καὶ παραλαβεῖν ἐν ταῖς σωθήκαις ἡ-
μῶν ἀποκλῆ· ἦν δὲ αὐτὸς εὗρεν εἰρήνην αὐτῶν
συμφέρουσαν, ταύτῃ παρὰ βουλήν. ἐμὲ δὲ
ὡς πρεσβυτὴν κλίνεισιν, ἀλλ' ὡς ἐγρη-
τὴν Φιλίππου, καὶ τῆς εἰρήνης καὶ τὸν μηδὲ τῶν
ἄλλων λόγων κύριον, τὰς τῶν ἔργων παρὰ
δοκίμης ἀπαιτῶσι. τὸν αὐτὸν δὲ ἐν μὲν τοῖς
ψηφίσμασιν ἐπαινέτῃ τιμολογῶμαι, ἐν δὲ
τῷ δικαστηρίῳ κατηγορῶ κέχρημαι. δέκατος
δὲ αὐτὸς πρεσβύτας, μόνος τὰς δυνάμεις
δίδωμι.

κς. Καί μοι μὲν ὁ σωδηνόμοις πάρε-
στιν ὑμῶν πατήρ μὲν, καὶ τὰς ἐξ ἡλικίας ἐλπί-
δας μὴ ἀφέλῃσθε, ἀδελφοὶ δὲ, οἱ διαζυγί-
τες ἐμῶν, ἥντιν οὐκ ἂν παρέλθοντο, κηδεύσαι δὲ,
καὶ ταυτὶ μὲν τὰ μικρὰ παῖδια, καὶ τὰς κιν-

ctionibus omnia nobis prae-
ripuisse; quam autem pacem
impetrarit sibi conducibilem,
eam violasse. me vero sic ac-
cusant, non ut legatum, sed
ut Philippi atque ipsius pacis
sponsorem: et cum ne totius
quidem orationis potestas pe-
res me fuerit, actionum ex-
pectationem a me reposcunt.
iam eundem hominem in
decretis laudatorem meum o-

stendo, et in iudicio accusa-
torem reperio. et cum deci-
mus ipse legatus fuerim, so-
lus rationes reddo.

§. 26. Adsunt mihi quidem
qui una mecum vos depre-
centur, pater meus, cui spem
senectutis ne eripiat: et fra-
tres, qui a me seiuncti, vi-
tam sibi acerbam putabunt:
affines item et hi puelli qui-
dem, qui pericula nondum
intel-

δικαίους ἔπω στυγνέηλα, ἐλεεινὰ δὲ, εἴ τι συμ-
 βήσῃ) ἡμῖν παθεῖν. ὑπαὶρ ὧν ἐγὼ δέομαι, καὶ
 ἱκετεύω, πολλὰν πρὸνους ποιήσαο, ἵνα μὴ
 τοῖς ἐχθροῖς αὐτὰ, μηδὲ ἀνάνδρῳ, καὶ γυναι-
 κείῳ ἀνθρώπῳ τὴν ὀργὴν, παρὰδῶται. παρὰκα-
 λῶ δὲ, καὶ ἱκετεύω, σῶσαί με πρῶτον μὲν τὰς
 θεάς, δωτέραν δὲ ὑμᾶς τὰς. τὴν ψήφῳ κρείσας,
 οἷς ἐγὼ πρὸς ἕκασον τῶν κατηγορησάντων,
 εἰς μνήμην ἐν τὴν ἐμὴν, ἀπαλελόγηται. καὶ
 δέομαι σῶσαί με, καὶ μὴ τῷ λογογράφῳ,
 καὶ Σκύθῃ κακῷ ὄντι παρὰδῶται. ὅσοι μὲν
 ὑμῶν πατέρες εἰσὶ παῖδων, ἢ νεωτέρους ἀ-
 δελφούς, παρὰ πολλὰ ποιῶντες, ἀναμνηστέους,
 ὅτι τὴν τῆς σωφροσύνης παρὰκλήσιν διὰ τῆς
 παρὰ Τίμαρχον κρείσεως ἀειμνήσεως παρὰκλήσιν
 καὶ τὰς δὲ ἄλλους ἀπάντας, οἷς ἐμαυτὸν ἀ-

intelligunt, sed miserabiles ta-
 men sunt futuri, si quid nobis
 acciderit. pro quibus ego vos
 oro atque obtestor, ut eos. et-
 iam atque etiam commenda-
 tos habeatis, neque inimicis,
 et, effoeminati ac mulierosi
 hominis iracundiae tradatis.
 oro porro, et supplex peto,
 primum a diis immortalibus,
 uti me conferuent, secundo
 loco a vobis, qui ferendi suf-

fragii ius habetis, apud quos
 ego singula crimina quantum
 quidem meminisse potui, re-
 futavi. conferuate igitur me
 neque orationum scriptori et
 improbo Scythae me tradite
 et qui vestrum patres sunt li-
 berorum, aut qui fratres nato-
 minores magnificitis, recor-
 damini, me immortalem ad
 modestiam adhortationem ac
 cufatione Timarchi reliquisse

a ceteris
 quos m
 fortuna
 crum f
 tem cer
 rorum
 rarim,
 erga res
 tia lega
 calumn
 perpeffu
 qui in
 edidere,

ΠΕΡΙ ΠΑΡΑΠΡΕΣΒΕΙΑΣ. 353

λυπον παρέχηναι, τὴν μὲν τύχην ἰδιότης ὦν,
 καὶ τοῖς μετέοις ὑμῖν ὁμοίῳ, ἐν ᾧ τοῖς πολι-
 τικοῖς ἀγῶσι μόνῳ τῷ ἄλλων ἐφ' ὑμᾶς συ-
 σπυρηκῶς, αἰτῶ παρ' ὑμῖν τὴν σωτείαν,
 μὴ πάσης θύνοιας τῇ πόλει πεπρεσβυκῶς,
 καὶ μόνος ὑπομείνας τὸν τῶν συκοφαντῶν θό-
 ρυον, ὃν ἤδη πολλοὶ τῶν τὰς ψυχὰς ἐν τοῖς
 πολέμοις λαμπρῶν, ἐχ' ὑπέστησαν. καὶ γὰρ ὁ
 θάνατος δεινὸν, ἀλλ' ἢ τοῦ τὴν τελευτῶν ὕβρις
 φοβερά. πῶς ᾧ ὅτε οἰκτρὸν βλέπειν ἐχθρῶ
 πρῶτον ἐπεγελῶντος, ὅτε τοῖς ὡς τῶν ὀ-
 νειδῶν ἀκῆσαι; ἀλλ' ὅμως τετόλμη', δέδοται
 τὸ σῶμα τῷ κινδυνῷ. παρ' ὑμῖν ἐτράφην,
 ἐν ταῖς ὑμετέροις διατριβαῖς βεβίωκα, ἐδεῖς
 ὑμῖν διὰ τὰς ἐμὰς ἡδονὰς κάκιον οἰκεῖν, ἐδὲ
 ἐξέστη) τῆς πατρίδος, κατηγόρεα τυχῶν ἐν τοῖς

a ceteris autem omnibus, erga
 quos me comem prae bui, cum
 fortuna sim plebeius et medio-
 crum similis, in ciuilibus au-
 tem certaminibus solus cete-
 rorum contra vos non conspi-
 rarim, peto salutem, summa
 erga rempublicam beneuolen-
 tia legatione functus, et solus
 calumniatorum tumultum
 perpeffus, quem multi iam,
 qui in bellis egregia facinora
 edidere, non sustinuerunt. ne-

que enim terribilis est interi-
 tus, sed contumelia in morte
 est metuenda. quanta vero
 miseria est, inimici insultantis
 vultum intueri, et eius probra
 auribus accipere? sed tamen
 in discrimen ventum est, vita
 mea est periculis exposita. ap-
 pud vos sum educatus, in ves-
 tris congressibus sum versatus,
 cum nemine vestrum propter
 meas voluptates peius agitur,
 neque patria quisquam priua-
 tus

δήμοις, ὅτ' ἦσαν αἱ διαψηφίσεις, ἐξ' ὑπὸ
 θεοῦ ὧν δέχῃς, ἐκινδύνουσα. μικρὰ δ' ἐ-
 πὼν ἤδη καταβαίνω. ἐγὼ γὰρ, ὦ ἄνδρες Αθη-
 ναῖοι, ἔμην μὴ μὴδὲν ἀδικεῖν ὑμᾶς, κύριος ἦν
 ἔμην μὴ ἔχειν αἰτίαν ἢ τύχην, ἢ συνεκλήρωσέ με
 ἀνθρώπῳ συκοφάντῃ, βαρβάρῳ, ὃς ἔτε ἱερῶν,
 ἔτε σπονδῶν, ἔτε τραπέζης φρεντίσας, ἀλλὰ
 οὗτο εἰς τὸν μέλλοντα αὐτῷ χρόνον ἀνιερῶντας
 ἐκφορῶν, ἡκὶ ψευδοῇ σωτάξας καθ' ἡμῶν
 κατηγορίαν. εἰάν ἐν ἐβελήσῃτε σώζειν τὰς τῆς
 εἰρήνης, καὶ τῆς ὑμετέρας ἀδείας συναγωνισὰς,
 πολλὰς βοηθὰς λήψετε τὸ τῆς πόλεως συμ-
 φέρον, καὶ κινδυνεύειν ὑπὲρ ὑμῶν ἐτόίμας.
 ὡς ἀκαλῶς γὰρ Εὐβελον μὲν ἐκ τῶν πολιτικῶν
 καὶ σωφρογῶν ἀνδρῶν σωτήγορον, Φωκίωνα
 δ' ἐκ τῶν στρατηγῶν, ἅμα γὰρ καὶ δικαιοσύνη

tus est me accusatore, cum in
 municipiis civium recensiones
 fierent, neque ob gestum ma-
 gistratum in periculum veni.
 sed vbi pauca dixero, descen-
 dam, illud, Athenienses, in
 potestate mea fuit, ut nulla
 vos afficerem iniuria: ne vero
 in crimine venirem, id penes
 fortunam fuit, quae me cum
 homine calumniatore, eoque
 barbaro, conflictari coegit, qui
 neque sacrorum, neque libati-

onum, nec mensae communis
 habita ratione, sed iis qui in
 posterum aduersari ei possent,
 terrore iniecto, adest, falsa
 contra nos accusatione con-
 cinnata. quod si eos conserva-
 re volueritis, qui pacem ves-
 tramque securitatem defende-
 runt, multi erunt, qui reipu-
 blicae commoda tueri velint,
 et alacriter pro vobis decertare.
 peto autem, vt aduocatus mihi
 esse dignetur • viris modestis,

et

ΠΕΡΙ ΠΑΡΑΠΡΕΣΒΕΙΑΣ. 355

διενηνοχότα πάντων, ἐκ τῶν φίλων καὶ τῶν
ἡλικιωτῶν τῶν ἐμαυτῆ, Ναυσικλέα, καὶ τὰς
ἄλλοις ἀπαντας οἷς πιν ἐγὼ κέχρημαι, ὅ
τῶν αὐτῶν ἐπισηδύματων μετέχῃκα. ὁ μὲν
ἐν ἐμὸς λόγῳ εἶρη· τό τ' σῶμα τέμνον ἤδη
παρὰ δίδωσιν ὑμῖν, καὶ ἐγὼ, καὶ ὁ νόμος.

et in republica versatis, Eubu-
lus, ex imperatoriis Phocio,
qui praeterea etiam iustitia
omnibus antecellit, ex amicis
et aequalibus meis Nauficles,
ceterique omnes, quibus ego

familiariter usus, atque in iis-
dem studiis versatus sum. ac
mea quidem oratio iam abso-
luta est: corpus autem meum
vobis, et a mea traditur, et a
lege.

N O T A E

A D

DEMOSTHENIS et AESCHINIS

O R A T I O N E S

De male gesta Legatione Aduersarias.

HABES, Lector, primo *Demosthenis* Orationem decantatam; ad optima fere quae reperiri poterant exemplaria a me recensitam, eorumque ope, quod vix credibile existimari potest, quingentis circiter in locis restitutam: deinde *Aeschinis* Defensionem, summa itidem cura expolitam. Neque me infiniti fere laboris, quem extant laui, poenitet. Nam, ut ad utramque contentionem referamus ea quae dixit *Cicero* de altera, *Quid tam visendum aut audiendum fuit, quam summorum Oratorum in grauissimis causis accurata et inimicitii incensa Contentio?*

Non multa sunt quae iis habeo praefanda. Neminem enim ad eas accessurum esse arbitror, nisi Historia Graeca leuiter saltem imbutum, rerumque quae Macedonia et Athenis hoc tempore agitantur, scientem. Quod si quem lectorem ea negocia hactenus fugerint, satis tamen instructus esse poterit a diligenti istarum rerum temporumque Recensione, quam *Vlpianus* (nam *Libanius* breuior est) huic orationi *Demosthenis* praefixam pro Argumento esse voluit. Et quia nemo fere, nisi perlectis *Philippicis*, huc progreditur, ea propter, quoniam multa exinde sunt depromenda, (maxime ex *Philippica* II^{da}. quae est huius quodammodo Orationis aditus) Historiae, ut passim soleo, concinnandae et praeponendae supersedere maiore cum venia possum.

At interea nonnulla sunt sane a me minime negligenda. Grauiissime enim in Titulo peccatur: et ex omnibus tam Antiquis quam Recentioribus, qui laudant hanc Orationem *Demosthenis* (laudatur autem, illa *De Corona* excepta, prae ceteris fere omnibus) neminem ad hunc diem usque vidi, qui recte riteque appel-

lauit

lauit. KAT' AIEKINOY nonnulli, vt *Priscianus* aliquoties, *Vipianus* frequenter, *Suidas*, *Harpocratio*, alique: Iidem quandoque ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΠΑΡΑΠΡΕΣΒΕΙΑΣ, vt et alii plurimi. Etiam coniunctim nonnulli, KAT' AIEKINOY ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΠΑΡΑΠΡΕΣΒΕΙΑΣ ΛΟΓΟΣ. Pauci denique, inter quos est *Dionysius Halicarnassensis*, ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ ΑΙΕΚΙΝΟΥ. Qui KAT' AIEKINOY simpliciter appellant, satis quidem distinguunt ab illa altera *Demosthenis*, quae sequitur, *De Corona*. Nam accurate scribendo ΚΑΤΑ ad *Actoris* Orationem recte applicatur, cum *Reus* interea non κατὰ, sed ΠΡΟΣ, verba habere dicitur: Debemus ita scribere sed distinguere solertius, atque ut Iurisprudentes Atticos distinguere decet, inter Formulam et Appellationem istius Actionis, quae in se continet *Accusationem*, et illius, quae *Apologiam*.

Male haec Oratio titulum nacta est, ab iis qui *causam actionis* Auctoris nomini addunt, κατ' ΑΙΕΚΙΝΟΥ ΠΕΡΙ ΠΑΡΑΠΡΕΣΒΕΙΑΣ, sed pressius et accuratius laudari debuit, κατ' Αισχίνου, ΠΑΡΑΠΡΕΣΒΕΙΑΣ. Nam ΠΑΡΑΠΡΕΣΒΕΙΑΣ est vocabulum Forense, Crimen intentatum, ipsius *Actionis* proprium et definitum *Vocabulum*. Et, quā proprietate infimulabitur aliquis Athenis Atticus, Αεγίας, Διπολαξίης, Ασείας, etc. eadem hic *Demosthenes* postulauit *Aeschinem* ΠΑΡΑΠΡΕΣΒΕΙΑΣ. Qua in causa Περὶ esset inutile admodum, et praeter solitum Atheniensium morem. Ita *Scholastes Thucydidis* VI. 91. enumerat γραφαί Δωροδοκίας, Ὑβρις, Συκοφαντίας, Μοιχίας, Ψευδογραφίας, ΠΑΡΑΠΡΕΣΒΕΙΑΣ, Διπολαξίης. Et *Pollux* VIII. 6. Ἰδὼς ἡ κατὰ τῶν Περιεσιντῶν Γραφὴ ΠΑΡΑΠΡΕΣΒΕΙΑΣ ἰδίγιτο. Et alibi similiter.

Eodem pacto *Aeschini* Oratio Απολογία, vel τῆς Παραπρεσβείας Απολογία nominari et citari debet, quem tamen tenorem citandi non accurate seruant aut Antiqui, aut Neoterici. *Harpocratio* quidem in v. Αεγᾶς eam vocat ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΑΠΟΔΟΣΕΩΣ: quoniam, vt ait *Maussacus*, in ea *rationem* reddat *Aeschines* defunctae et peractae Legationis. Vulgo etiam, addit idem Vir eximius, περὶ παραπρεσβείας inscribitur, sed minus proprie.

Habita est haec Causa Olymp. cix. 2. (Vid *Dionys. Halic. ad Ammaeum*. §. 10. *Meursii Solonem*, cap. extrem. *Schott. in vit. Demosth.* ad eum annum) triennio post legationem obitam. Interiectum esse quoddam temporis interuallum inter Crimen et Contentionem non vno in loco lamentatur *Demosthenes*. Χρόνοι γὰρ ἵστανται μετὰ τῇ πρεσβείᾳ πολλοί, pag. 13. l. 11. statim exorsa Oratione. Et similiter infra, pag. 175. Et quidem *Triennium* fuisse, vti modo diximus, testatur etiam *Vipianus* in Argumento.

Cum dixi *habitam* esse hanc Orationem, non sane nesciui, aut oblitus sum, fuisse apud Antiquos, qui id aut negarent, aut addubitarent certe. Ο δὲ κατ' Αισχίνου τῆς Παραπρεσβείας, inquit *Plutarchus* in *vita Demosthenis*, ἀδελφοὶ εἰ δὲ καὶ οὐκ. Καί το φησὶ Ἰδομενίδης παρὰ τριάκοντα μόνας τὸν Αισχίνου ἀποφυγῆναι. Ἀλλ' οὐκ ἔοικεν ὅπως ἔχουσιν ἀλλήλους, εἰ δὲ τοῖς περὶ Στεφάνου γιγναμένοις ἐκατέρωθεν λόγοις τικταίριασθαι.

ἐπὶ τῷ Μίμνητι γὰρ ὑδέρτοις αὐτῶν ἰσχυρῶς, ὑδὲ τραυῶς, ἐκείνῳ τῷ ἀγῶνι, ὡς ἄχρι δίκης παρελθόντι. Ταῦτ' μὲν ἐν ἑτέρῳ διακρινῶσι μᾶλλον. In eadem dubitatione esse video eum, qui scripsit Argumentum *Defensionis Aeschineae*. Memorat ille scil. a multis credi, scriptas quidem fuisse has Orationes, non tamen in Curia esse actas: ab aliis, et actas, et Aeschinem tot suffragiis esse absolutum, quot *Idomeneus* ille apud *Plutarchum* modo memoriae prodidit. Adhibetur *Aeschini* ipsi fides, siqua sit fides in Epistolis, quae illi adscribuntur. Εφάνη δὲ ἴσως, ἐφ' οἷς κατηγορήθη πρῶτος ὑπὸ Δημοσθένους — ἔμικρον εἰς ὑμᾶς δαῖγμα τὸ τοῦ καλῶς ἐμὶ πολιτεύεσθαι, ὅτι ὑδὲ Δημοσθένης κατηγορήθη ἑάλῳ. Epist. xii. Argumentum *Plutarchi* elumbe sane et inficetum, tractum scil. a silentio huiusce Accusationis per totam *De Corona* controuersiam, bene refutat noster *Wolffius*, dum commentatur ad Orationem sequentem, in initio. Et mirum sane, unde adriperet *Vlriani* istud ἀνέκδοτον, scil. ἰσίου ὅτι ἐν τῷ τῷ χωρίῳ (scil. pag. Edit. nostrae 181. vbi agitur de muliercula Olynthia) ἀνέστησαν οἱ δικασταί, καὶ εἶασαν ῥήτορα λίγος, τῷ Εὐθέλῳ, συμπαράτοισι τῷ Αἰσχίνῃ, μισῶσι δὲ τὸν ῥήτορα, ἐκείνῳ αὐτοῖς “Τοιούτων αἰσχυρῶν ἀνέχισθι λίγος Δημοσθένης;” Et id quoque *Photius* tuctur: Κατηγορηθείς [*Aeschines*] παραπριστίας ὑπὸ Δημοσθένους, ἔχ ἑάλῳ, ἅτε δὲ Εὐθέλῳ τῷ δημαγωγῷ, ὃ ὑπὲρ τῆς συναγωγῆς αὐτῶν κατὰ Δημοσθένους, ἐν τῷ παρασκευάσαι τὰς δικὰς ἀναστῆναι, ἐπὶ τῷ Δημοσθένους λίγος. Annon haec clamant, non solum scriptas esse has Orationes, verum etiam peroratas? Adungere etiam potuissem anonymum Scriptorem vitae *Aeschini*, sc. Οἱ ἡδυνήθη νικῆσαι τὴν κατηγορίαν, Εὐθέλῳ συναγωγῆς κατὰ τῷ Δημοσθένους, ἐν τῷ ποιῆσαι τὰς δικὰς ἀναστῆναι, ἐπὶ τῷ Δημοσθένους λίγος, ὡς ἔγνωμεν καὶ τὸ τοῦ Δημοσθένους. Sed quis non videt haec esse iterum *Vlriani*, qui ad Commentarios suos ad *Demosthenem* his verbis adludit, vt patet ex ea locutione, ὡς ἔγνωμεν ἐν τοῖς Δημοσθένους, de qua alibi dixi? Potuissem etiam adungere ipsum *Aeschinem*, qui confirmat in principio suae *Defensionis*, pag. sc. 236. l. i. surrexisse Iudices in Consilio, cum causa ageretur, ni vidissem objectionem isti auctoritati iamdudum esse paratam.

Sed pene video, quid hic rei agatur. Dubitari nimirum potest, an Oratio, quam tractamus, *Demosthenis*, sit consummatum et fincerum opus istius Auctoris, et a manu eius vltima profectum. Et huiusmodi fere Suspicio fuit apud antiquiores. Μάλιστα ὁ κατ' Αἰσχίνῃ λόγος παρὶς ἰσχυρῶς ἐν ὑπομνήμασι καταλειφθῆναι, ὅπου τὴν ἔργασίαν ἀπιληφῶς τιθέει. Διότι καὶ ἄπρος τὴν κατηγορίαν πολλὰ ἰσχυρὰ τὴν ἀμυνδρότητα καὶ κερδοτήτητα, ἐπὶ τῇ τελειότητι τῷ λόγῳ παρὶς ἰσχυρῶς, ὅπως ἂν περιεῖδεν ὁ ῥήτωρ εἰς ἐξέτασιν ἀκριβεστέραν τῶν ἰδίων λόγων καλῶς. *Photius* in *vita Demosthenis*. Et rursus, Ib. ibid. Ο κατὰ Μειδίον, καὶ κατ' Αἰσχίνῃ λόγος αἰτίας ἰσχυρῶς τῷ μὴ τὴν αὐτὴν κατὰ πάντα εἶναι τῷ Δημοσθένει συνδιασώσασθαι χαρακτηρί. Καὶ γὰρ ἐν τοῖς δυοῖν τέτοις λόγοις ἐκ διαλειμμάτων τινῶν τοῖς αὐταῖς ἰννοῖαις ἐπιβάλλων, ἀμιλ-

ἀμιλλ
ἀγῶνι
ΠΟΙΕ
ΚΑΘΑ
ma re
incoe
loco p
vt cre
eulga
eius co
sed ab
summi
tamen
Ad l
olim,
mosthe
Οφλι)
monis P
ix. 109
Demosth
Istius r
proculd
mentatu
Denic
hanc Or
cundam
quam p
iquid p
menta p
Quod
(Philos
nationem

PAG.
ΛΟΥ
Ibid.
Notabile
τας ἐ σ
ΑΟΥΣΑΝ,
κίας. ΤΑ
Ibid. I
πὺ πᾶσ
Argumen

ἐμιλλᾶσθαι δοκεῖ πρὸς ταυτὸν, ὡς περ ἀσκήσαντο, ἀλλ' ἐκ τῶν αὐτοῖς ἀγωνιζόμενοι τοῖς ἔργοις διὰ καὶ τῆς ἰφθασας, ἰσχυροῦ λόγου EN ΤΥΠΟΙΣ ΚΑΤΑΔΕΙΦΘΗΝΑΙ, ΑΛΛΑ ΜΗ ΠΡΟΣ ΕΚΔΟΣΙΝ ΔΙΑΚΕΚΑΘΑΡΘΑΙ. Et sane ea Suspicio, siquid concludi potest ex summa rerum omnium confusione, ex argumentis, quasi tela quadam, incoeptis, necdum pretextis, ex sententiis inconcinne aut alieno loco positis, profecto fidem nacta est maximam. Habes igitur, ut credere fas est, Orationem, non ab ipso Auctore perpolitam et euulgatam, sed quae inchoata solummodo, et quasi adumbrata, ex eius commentariolis et scriniis excidit: foetum quidem abortivum, sed abortivum *Demosthenis*: et, quod Criticus ille summus de summi Poetae *Vlyxa* scriptum reliquit: *Sint sane Somnia, Somnia tamen sunt Iouis*.

Ad has tamen cuicunque sint Orationes non nuper solum, sed olim, operam atque industriam contulerunt viri eruditi. Ad *Demosthenicam* scripsit *Apollonides* quidam *Nicaeensis* (Vid. *Ammonium* v. Οφελ.) idem fortasse, ut id interea submoneam, qui ad *Sillos Timonis Pbliafi* commentarium scripsit, ut ex *Diogene Laertio* constat ix. 109. et *Tiberio Imp.* consecrauit. Ut ille, quisquis fuerit, de *Demosthene* mereri studuit, ita pariter de *Aeschine Didymus* quidam. Istius rei vestigium exstat apud *Harpocrat.* v. Περσασία. *Didymus* proculdubio ille est, qui ad *Demosthenem* quoque et *Isacum* commentatus est, et de quo pariter in commodiori loco dicemus.

Denique mirum artificium, quo usus est *Demosthenes* per totam hanc Orationem, et vafriciam summam: cur insimulet potius secundam Legationem, τὴν ἐπὶ τὰς ὅρκους scilicet (Vid. pag. 21. l. 14.) quam priorem, in qua omnia gesta sunt, et ubi peccauit *Aeschines*, siquid peccauerit: haec inquam, caeteraque huius generis argumenta persequitur *Dionysius Halicarnassensis*, in *Arte Rhetorica* viii. 5.

Quod superest, *Dio Prusaeus*, *Platonis* et *Demosthenis* aemulus (*Philostrat.* in *vit. Sophistar.* §. 7.) maximi semper fecit hanc Orationem.

NOTAE ad LIBANII Argumentum.

PAG. 1. l. 8. ἡ σπουδαία διαγγέλλουσα] Lege ἡ σπουδαία ΤΕΛΟΥΣΑΝ, ut habet *Felicianus*. WOLFIVS.

Ibid. διαγγέλλουσα est lectio plurimorum. Habet *Parisienses*. Notabile est, quod in *Ven.* scribitur, τὴν δὲ ΤΕΛΟΥΣΑΝ, καὶ τῆς αὐτῆς ἡ σπουδαίας ΔΙΑΓΓΕΛΛΟΥΣΑΝ. Cod. *Reg.* pro τῆς αὐτῆς, ΤΕΛΟΥΣΑΝ, et omittitur ibi quoque negativa particula ante σπουδαίας. TAYLOR.

Ibid. 13. διὰ] Deest in Cod. *Mead.* Non ineleganter. πολλὰ πᾶσιν ὁμοῖς, δὲ ὅτις δὲ δὲν. — Aliter Liber ille, in toto hoc Argumento (et ultra non procedit) nihil sani habet in sua Varietate;

rate; vti ἀξίον pro ἀδόξον l. 6. διδάμνοι Pag. 2. l. 1. et l. 3. de-
mum, pro πρᾶγμα, γράμμα. TAYLOR.

Pag. 2. l. 5. λίγοι] AGONTOΣ Reg. s. Male hic Wolfius decer-
nenti. Philocrates enim, hac locutione, non utique pacem decrevit,
verum, proposuit ut decerneretur: relationem habuit. TAYLOR.

Ibid. l. 11. τὴν γὰρ πρὶς δόξας] Lege Η ΣΤΑΣΙΣ etc. Πρὶς
δόξας, vero, πότεροι ἔως ἴσιν; An sit? Feceritne id Reus, cuius
arguitur? WOLFIVS.

Ibid. Recte sane: Ald. enim, Ven. et Lind. τὴν ΣΤΑΣΙΝ —
ΣΤΟΧΑΣΤΙΚΗΝ. TAYLOR.

Ibid. 12. μάχης] EXΘΡΑΣ habent Codd. Regg. s. η. Editt. Ma-
nut. et Felician. multo melius. TAYLOR.

Ibid. 13. ἡτίμασιν] Lege ΗΤΙΜΩΣΕΝ, παρὰ τὸ ἀτιμῶ. Nam
τὸ ἀτιμάζω aliud est, pro quo Poetae etiam ἀτιμάω dicunt.
WOLFIVS.

Ibid. ἡτίμασιν in omnibus, tam MSS. arbitror, quam Impressis.
Restat ergo sola Wolfii auctoritas. Quam tamen amplector. Ατιμῶ
enim est vox quasi Ritualis, et tota Forensis. Poenas eas ciuilibus
denotat, et supplicium, quod non admodum scite reddidit Wolfius,
cum scripsit in ordinem cogere: nam propius esset, quod Nos in
nostra Iurisprudencia per Outlawry intelligimus: Aliquem praesidio
legum, et publico iure priuare. — Et Demosthenes noster, infra p. 174.
l. penult. de hac ipsa causa Timarchi: ΗΤΙΜΩΣΕΝ ὑπακούσαντα
τινα αὐτῷ κατήγορον. Iterumque in eadem, pag. 193. l. 4. Ο μὲν
ταλαίπωρος ἄνθρωπος ΗΤΙΜΩΤΑΙ. TAYLOR.

Ibid. Wolfius, quem in ordinem coegerat. Potius, quem ignominia
damnauerat. IVRIN.

Ibid. 15. τὸν ὀρνιθίαν] Ορνιθίας χειμῶν, ab Internecone: Ορνιθίας
ἀνιμῶ, ab aduentu Avium huc non pertinet: Hic eum significat,
qui Anis pugnaces alit.

N O T A E ad Argumentum posterius.

PAG. 3. l. 1. μικρός] ΜΑΚΡΟΣ. WOLFIVS. Recte. Non
negligendum est, quod admonet Vir optimus D'Oruillius a
Chariton. pag. 467. potuisse μικρός pro ΠΙΚΡΟΣ per errorem sub-
stitui. TAYLOR.

Ibid. 3. τμήμα] [Ita Editi] ΚΤΗΜΑ. WOLFIVS. cum Bodl. c.
MS. Reg. a.

Ibid. 4. Restitue, nam excidit Wolfii incuria, καὶ ΗΝ ὑπ' ΟΛΥ-
— Réperitur in o. l. s. TAYLOR.

Ibid. 9. παρωσάμιν] Dele punctum post hanc vocem legendū
παρωσάμιν τὴν Ἀμφικτυονίαν: ius Amphictyonicum a Thebanis tripi-
tasse: vel, Thebanos iure Amphictyonico priuasse. Wolfius longe errat
in vertendo. TAYLOR.

Ibid.

Ibid. 10. τῶν ἐν Δ. ἱερῶν ἰδρυμένων] ΙΑΡΥΜΕΝΩΝ. Sed cum vnum Delphicum templum celebratur, aut legendum (κοινῶς) ΤΟΥ ἱεροῦ Δελφοῦ ΙΑΡΥΜΕΝΟΥ, aut (Ἀθηναίως) ΤΟ ἐν Δ. ἱΕΡΟΝ ΙΑΡΥΜΕΝΟΝ. WOLFIVS. Nostri tamen Editique omnes constanter, Τὸν ἱΕΡῶΝ — ΙΑΡΥΜΕΝΩΝ, vel saltem id voluerunt. Nam ἰδρυμένην impressorum quorundam est error tantummodo typographicus. TAYLOR.

Ibid. 15. οἰκίσαν] Forte delendum. Et infra, pag. 4. l. 1. πρὸ ἀλλὰ rectius ΠΟΛΛΑ. MARKLAND.

Pag. 4. l. 1. μιλλόβων] αἰσθόμενον δὲ, ΟΤΙ ΜΕΛΛΟΥΣΙ προσιόντων πρὸς αὐτὸν ΦΩΚΙΕΣ, καὶ ΘΕΤΤΑΛΟΙ, καὶ ΘΗΒΑΙΟΙ. Ita Codd. meliores Vindob. et Reg. α. TAYLOR.

Ibid. 7. ἀγωνισόμενον ἢ διασόμενον] Videtur per α scribendum, Aoristo primo Medio, quia praecedit ἀπὸ τοῦ Ὀλυμπιακοῦ. WOLFIVS. Bella est argumentatio reuera. Illud est scitissimum. Mi homo! Ἀπὸ τοῦ ἐστὶν est *Profectus*, non *Regressus*, neque coniungi debet cum Ὀλυμπιάσει, verum hoc potius cum ἀγωνισόμενον. Verto igitur liberius. *Phryno Athenis profectus, ut Olympicum vel certamen iniret, vel spectaculo interesset*, cetera. TAYLOR.

Ibid. 8. ἱερόμηνια] Festi praefinitum tempus, non necessario, menstruum. TAYLOR.

Ibid. penult. εἰρήνην ἀγαγὼν] pacem servare. WOLFIVS. Immo, *pacem redintegrare*. Nam adhuc bellum erat. IVRIN.

Pag. 5. l. 6. ἀπὸ τοῦ Ὀλύμπου] Ἀπὸ τοῦ Ὀλύμπου non de *regressu* sed *abeuntibus*. Aliter hic non intelligo huiusmodi syntaxin, ἀπὸ τοῦ Ὀλύμπου τῶν δίκων προσιόντων, ἡγαγόν κ. τ. λ. Mirum ni aliqua exciderint in priore membro Sententiae. TAYLOR.

Ibid. 15. ἴστων δὲ ὅτι Δ. ἐκ ἀπῆλθεν] Τὸ ΟΥΚ delendum esse constat, quod (pag. 17.) ipse Auctor ait, se ad redimendos Captivos denuo cum legatis iuisse. WOLFIVS.

Ibid. Constat ex infinitis fere locis, ea legatione functum esse *Demosthenem*. Et ea quae hic sequuntur aliter non possunt aut sibi constare aut rite intelligi. Interea tamen aequè liquet negativam istam particulam in omnibus Codd. tam scriptis quam prelo excusis (solo Reg. α. forte excepto) solemmniter et obstinate exstare, atque ea quidem constantia, ut cedere velle non videatur. In Oratione ω. Στιφ. pag. 215. exstat disertissimis verbis *Demosthenis* de hac re Decretum: in quo tam explicate dicitur, quam dici potuit maxime, ad hoc negotium electos esse *quinque* legatos, quorum nomina in decreto continentur: sc. Eubulus Anaphlystius, etc. Et quidem quicumque legit istam Orationem, fere sentiet *Demosthenem* legatum non fuisse. Dum ex *Aeschinis* aduersaria contrarium facillime erui posse videb: πρὶν ἐπὶ τῇ ὑστερᾷ ἀπαίρειν προσέειπεν, τὴν ἐπὶ τῇ ὀρχῇ, Δημοσθένην. Ο γὰρ μισαλίζανδρος καὶ μισοφιλιππὸς ὅμην ὅτις ὅτις δις ἐπρόβηεν ἐς Μακεδονίαν. Aeschin. c. Ctesiph. p. 59. Ita *Demosthenes* ipse in hac Orat. ἀσπασίαν ἐπὶ τῇ

σα δις, ὅτω καὶ λόγον ὑμῶν δῆναι δις. (loquitur de prima et secunda legatione.) Pag. 141. l. 7. Ita loca fere sexcenta. Vix meum est adserere, aut abiisse eum in ea legatione, aut domi mansisse. TAYLOR.

Pag. 6. l. 3. ἐκάθησαν] EKAΘISEAN, παρὰ τὸ καθίζω. Quod cum Actium potius quam Absolutum videatur (neque vero moror depravatos Codices. Quoties enim Libarii η et ι, et alias cognatas literas permutant?) TAYLOR.

Ibid. 5. ἐν οἷς καὶ Κερσοβλήτης] Wolfius, ac praeter cetera, ipso etiam Cersoblepte capto. Rectius, Cersoblepte ditione exuto. IYRIN.

Ibid. 7. στρατιά] Infinitum esset recensere, quot in locis permuntur hae voces Στραλία et Στρατιά. Idque ante me adnotarunt plurimi. Hic tantum admoneo, vtramvis hic bene constare posse. Nam, me iudice, et ὑπεριζέω ΣΤΡΑΤΕΙΑΝ, et ὑπεριζέω ΣΤΡΑΤΙΑΝ, recte dicitur. Sed illud fortasse commodius: Nam De Corona, pag. 218. l. 1. legitur, ἵως ἀνὰ τὰς ΣΤΡΑΤΕΙΑΣ τῆς ἐν τῇ Φωκίας ΕΥΤΡΕΠΗ ποιήσαιτο. Vbi minus bene legeremus ΣΤΡΑΤΙΑΣ, quanquam et id scribitur quoque. Attamen hic Wolfium video parum recte alteram in textu, alteram significationem in versione exhibere. TAYLOR.

Ibid. 17. ταῦτα εἶπεν] Elegantius paulo Cod. Vindob. ὅτι ταῦτα ΜΕΝ ΕΛΕΓΕ Φίλιππος — ἡμὸς δὲ εἶπεν κ. τ. λ. TAYLOR.

Pag. 7. l. 1. πεισθείς] Male Wolfius interpretatur, ac si tertiam legationem suadebat Aeschines. Suadere quidem potuit, sed non ex his verbis colligitur. Tantum dicitur, quod dum Demosthenes acta legatorum de pace ineunda improbaret, defenderet autem Aeschines, vicit huius causa et sententia, unde factum est ut tertio mitterentur legati. Distant haec inter se plurimum. TAYLOR.

Ibid. 2. φυλάττει] Rectius ΦΥΛΑΤΤΟΙ cum Vindob. Et mox l. 6. ΠΕΙΣΗΙ. TAYLOR.

Pag. 8. Verf. col. 1. l. 4. ἀπὸ πρᾶνδίου] Post istud prandium. MARKLAND.

Ibid. 10. λέγουσι] ΖΗΤΟΥΣΙ. Lambinus. TAYLOR.

Pag. 9. l. 13. ὁμοῖαι] Deest in Impressorum plurimis. Restituerunt cum Wolfio Codd. Reg. α. Altemps. aliique. TAYLOR.

Ibid. antepen. εἰληφὼν] ὅτι ΧΡΗΜΑΤΑ εἰληφὼν Reg. α. et Cod. Vindobonensis. TAYLOR.

Pag. 10. l. 9. λέγου] Incaute scribitur ab Vlpiano (nam haec Vlpianus) λέγου, qui prius scripserat, ζητήματα. Accusatio haec siue Oratio, duas continet quaestiones. Vid. pag. 8. penult. Mox cum MSto Vindob. restituas τὸ ΙΕΧΥΡΩΤΑΤΟΝ. TAYLOR.

Ibid. 14. ὡς ἐν ἀληθείᾳ συνδραμόσης] Forte, Εἰς ἐν Εἰκαῖμα συνδραμόσης. WOLFIVS. Audacter sane: feliciter necne, non possum dicere. TAYLOR.

Ibid. 15. δύο λαβόντες] Forte δύο ΥΠΟΔΑΒΟΝΤΕΣ Εἶναι ἰγκλήματα. WOLFIVS.

Ibid.

Ibid. vlt. Post νόημα nonnulla leguntur in Codd. Regg. et Ven. et prelo dedit Benenatus; quae repetuntur initio Scholiorum. Nam cum iis hoc Argumentum, ab eodem nimirum Auctore profectum, olim connectebatur. Et sane satius esset, ut Argumentum defineret saltem in voce τιθαζήκωτα. Certe non in νόημα, sensu imperfecto. Mens enim haec est Vlpiani, συγκριτικὸν αὐτὸ εἶναι τὸ νόημα ἐκ διαβολῆς τῶν ἀνιδίων καὶ τῶν συνηγόρων, etc. vt in scholiis continuatur. TAYLOR.

NOTAE ad Orationem DEMOSTHENIS

περὶ Παραπρεσίης.

PAG. 11. l. 6. παραγ[ιλία] Vid. pag. 215. l. 4. Harpocrat. et Vlpianum. Hanc vocem et hunc locum satis illustrat Christoph. Rufus in Antexegem. apud Gruter. Thesaur. Crit. Tom. II. TAYLOR. Ibid. ult. ἰθυμύμιν[οι] Ita Benenatus incorrecte: ΕΝΘΥΜΟΥΜΕΝΟΥΣ ceteri plerique, vt Man. Fel. Harl. Cant. Bodl. Obsop. Ital. Nimirum ea constructione, qua dixit Aescbines in eadem causa, iuxta init. Δίωμα ΥΜΩΝ ——— ἰθιλῆσαι ——— ΥΠΟΔΟΤΙΣΜΕΝΟΥΣ κ. τ. λ. Vid. IND. LYSIAE, ANTIPTOSIS, et Cl. Marklandum ad finem huiusce Orationis. TAYLOR.

Pag. 12. l. 8. ἀιλονγίαν] Vox ista Demosthenica fere. Nam secundum Genethlium, qui fuit inter antiquos Demosthenis Commentatores, σπαγίως ἐνρίσκεται παρ' ἄλλων. Occurrit iterum in Eubulidea, pag. 634. vlt. Edit. nostrae. Vide Harpocrat. et Suid. in v. TAYLOR.

Ibid. 10. τέτων] Vel fortasse ΤΟΥΤΟΥ cum Ven. Obsop. Ital. et MSS. Felician. TAYLOR.

Ibid. 11. ἀνήρηκε] Vide modo quae portuli vt confirmarem hanc vocem, etiam latissime sumptam, nimirum de ultimo supplicio bene constare posse cum ea Infamia, qua sola plectebatur Timarchus. Sed non necesse est tam inclementer et rigide interpretari, verum de exilio fortasse, aut poena leuiori. TAYLOR.

Pag. 13. l. 13. ἐμνωσιόηκε] F. ΕΜΠΕΠΟΙΗΚΕΝ. MARKLAND. Et Lambinus quoque. TAYLOR.

Ibid. vlt. σκίψαισθε] Pro εἰ σκίψαισθε, etc. ΣΚΕΥΑΣΘΕ παρ' ὑμῶν αὐτοῖς — καὶ ΛΟΓΙΣΑΣΘΕ Codd. Regg., α. 1. ζ. verbis imperatiuis. Accedunt alii, ΛΟΓΙΣΑΣΘΕ Obsop. ΛΟΓΙΣΕΣΘΕ Harl. Receptam lectionem tuetur Hermogenes, de Inuentione, Tom. III. non longe ab initio. TAYLOR.

Pag. 14. l. 7. τέτων] τί δὲ ποιεῖ τέτων ΕΚΑΣΤΟΥ; Regg. α. β. 1. ζ. η. Aug. et Harl. TAYLOR.

Ibid. 11. τὰς δὲ συμβουλίας κ. τ. λ.] Secundum iam hoc caput, et respondet superioribus, διότερον, ὃν ἔπεισε, ibid. l. 4. Quod non ani-

animadvertens *Wolfus* inficete perquam vertit : *legatorum enim consilia veriora esse putatis.* TAYLOR.

Pag. 15. l. 2. προσήκει διακηναί.] Post haec verba Ratio tertiae huius Propositionis reddi debuit, quemadmodum in ceteris quatuor factum est. Sed haec incuria Scribae excidit. MARKLAND.

Ibid. Neque quinque ista membra (Vid. p. 14. l. 4.) in quae diuiditur Criminatio *Demosthenis*, satis recte aut accurate recensentur a *Quintiliano* IV. 4. his verbis : *Singula ex pluribus colliguntur : ut cum Legatio male gesta obiicitur Aeschini, quod mentitus sit, quod nihil ex mandatis fecerit, quod moratus sit, quod munera acceperit.* TAYLOR.

Ibid. 8. ἢ μὴ] Melius Interrogatiue, ἀλλὰ μὲν ὑπὲρ γε τῷ προῖκα, ἢ μὴ; Ita modo l. 2. antecedens caput adduxit similiter; τῶν δὲ τῶν χρόνων διατί; Interpres interrogatiue quasi dedit, sed non satis accurate. TAYLOR.

Ibid. vlt. τῇ νόμῳ] Codd. duo : et η, μέν EN τῇ νόμῳ. quod facile excidere poterat. TAYLOR.

Pag. 17. l. 1. τὸς πολλὰς] Rescribe αὖ οἷδ' ὅτι πολλὰς, sine articulo : ut saepe alibi loquitur. Et deesse video articulum in optimis fere exemplaribus. *Reg. a. et Harl.* TAYLOR.

Ibid. 12. ἰσχανδρον] Ambigue, ni distinguatur post ἰσχανδρον, h. m. ἰχων ἰσχανδρον, τὸν Νεοπολίμω δευτερωγωνίῳ, etc. MARKLAND.

Ibid. penult. τὸς βαλυσσόμεναι] Videtur deesse ΕΛΛΗΝΑΣ inter has voces. MARKLAND.

Ibid. vlt. Ita distingue : καὶ ἀπαγγέλλων μετὰ ταῦθ', ἤκων ἐξ Ἀρχαδίας, τὸς καλῶς κ. τ. λ. MARKLAND.

Pag. 18. l. 2. μυρίοις] *Harpocratio* in v. Μύριοι, iterumque in *Ieronymo*. locum hunc illustrabit. Hieronymus iste Arcas erat, a Philippo corruptus, et, vti ex *Vlriano* hic discimus, e Schola *Isocratis*. Μύριοι erat Concilium Arcadicum, sub quo Resp. gerebatur, TAYLOR.

Pag. 19. l. 11. τῇ προῖκα τῶν ἐκκλησιῶν] Sub. ἡμέρα. *Pridis Concionum : eo die, qui Pop. conventum antecessit.* WOLFIVS.

Ibid. 13. ἐν ὑμῖν] Ita distinguendum : ἐν ἡμῶν — τοῖς αὐτοῖς, οἵτις ἐπὶ ἐπὶ ἐν ὑμῖν, ἀπομνημονεύειν, verbis — *isidem*, quae ille dixit apud vos, commemorabo. MARKLAND.

Ibid. vlt. τῇ εἰρήνῃ] Forte ΘΗ ΠΟΛΕΙ. Nam pacem suavisse et Philocratem adparet, sed parum honestam. WOLFIVS.

Pag. 20. l. 8. εἰς τὴν ὑστερίαν] S. τῶν ἐκκλησιῶν. WOLFIVS.

Pag. 21. l. 5. ἰφισχετόν πρὸς τῶν] Repete articulum, ἰφισχετόν τῶν ΤΩΝ πρὸς τῶν. MARKLAND.

Pag. 22. l. 3. καὶ τέτοιον ἔτι αὐθις αὖ ΠΕΠΡΑΚΟΤΩΝ. Α πωπράσκω, non a πωπρίω. WOLFIVS.

Ibid. vendidissent. Immo fecissent, πωπράχοντων. Vendidissent esset πωπράχοντων. MARKLAND.

Ibid.

Ibid. Wolfius, *cumque isti rursus alia vendidissent*: Immo, *cumque isti rursus alia omnia fecissent*, alia nempe, quam quae plebiscito imperata fuerant. IVRIN.

Ibid. 5. *προσῆμι*] ΠΡΟΣΗΙΕΙΝ *Ven.* ΠΡΟΣΗΙΕΙΜΕΝ, *Regg.* a. i. et σχ. *Aug.* item et *Harl.* TAYLOR.

Ibid. 6. πολλοί] πολλοί ΜΟΙ συνίσασιν. *Lambin.* TAYLOR.

Ibid. antepenvlt. *προήχασι*] Α *προάγω*. Dicunt etiam Attici *προαγήχασι*. WOLFIVS.

Ibid. vlt. *μηδὲ ταῦτα παθῆν*] Lego TATTA', vt *Olymb.* I. WOLFIVS. Correcte etiam legunt Codd. I. ζ. TAYLOR.

Pag. 23. 1. 2. *ὑποσχίσαι*] Expectassem *καὶ ὑποσχίσαι* ΕΞ ΥΠΟ-ΣΧΕΣΕΩΝ. Vid. pag. 27. 1. 8. MARKLAND.

Ibid. 6. *πειράσθαι συνδιαμνημονεύειν*] *Date operam vt una mecum memoriae infigatis.* Wolfius. Potius, *date operam, vt una mecum memoria repetatis.* Agitur enim de verbis olim factis in Concione. IVRIN.

Ibid. antepenvlt. *ὅσθ' ἀπαντας ὁ, λ. ῥ.*] ἀντὶ τῷ, ἔπεισι ταῦθ' ὅτως ἔχουσιν. WOLFIVS.

Pag. 24. 1. 6. *μένοντας οἶκοι κ. τ. λ.*] Dubito, an ea mente scripserit *Demosthenes*, vt ea quae hic sequuntur, Condicio esset ab Atheniensibus praestanda. Scil. *Haec omnia vobis promitto, ea tamen lege, vt domi maneatis*, etc. Ita quidem *Wolfius*: ita alii quoque interpretantur. Et est sententia satis proba. Ego tamen semper aliter accepi: Nempe, *curavi sedulo, vt omnia quae velletis, efficerentur, sine vestro labore, sumptu aut sollicitudine, μινούλας οἶκοι, καὶ ἑραλινουμένους.* TAYLOR.

Ibid. 12. *τῶν βαλυσάντων τὴν κατάληψιν*] Ex Historia non constat: ac potius absurdum est Thebanos id consilii dedisse Phocen- sibus hostibus vt templum occuparent: sed cum ipsi pecunia egerent, Phocen- sibus anteuertere voluisse, cum fuerint posteriores. WOLFIVS. Consule *Vlpianum*. TAYLOR.

Ibid. 13. *διδάσκω*] Putarem ΔΙΔΑΣΚΑΙ, quod (non *διδάσκω*) est *docuisse*. Alia ratio est τῷ ἀκρίν, quod mox sequitur. MARK- LAND.

Ibid. vlt. *χρήματα — ἐπικικηρυχῆναι*] Proclamare pecuniam contra aliquem proprie significat, siue is viuus adducatur ad sup- plicium, siue interficiatur. Q. Curtius, lib. 3. *Darius mille talenta interfectori Alexandri daturum se pronuciari iusserat*, id est, *ἐπικικη- ρύχει τῷ Ἀλεξάνδρῳ χίλια τάλαντα*. WOLFIVS.

Pag. 25. 1. 2. *τὴν πρὸς τ. π.*] F. ΔΙΑ τὴν πρὸς τὴν πόλιν. MARK- LAND. Aliter sane insolentior videri posset Structura. TAYLOR.

Ibid. 1. 11. *πῦ*] Restitue mecum, *ὑπὸντίστο δ' ἔγω ΜΟΥ, καὶ παριδόντων τὸν Ὀρωπον*. Dixerat enim immediate *Aeschines*, quosdam e Collegis sibi inuidere, *adludens* proculdubio, sed tecte et tacite, ad *Demosthenem*. TAYLOR.

Ibid. penult. *ταῦτά τε*] ταῦτά ΜΕ ἐκ ἴφου ιδίαι. MARKLAND.

Ibid,

Ibid. vlt. ἐπιειρώμην] καὶ AMA ἐπιειρώμην Cod. Reg. s. TAYLOR.
Pag. 26. l. 12. οἱ δ' ἀνιλεγοῖσις ὅχλος — κατεφαίνετο.] Ετίεωσις
ἀριθμῶν, ἀντὶ τῷ, κατεφαίνετο ὅχληροι μάτην καὶ βάσκανοι. WOLFIVS.
Vid. Cl. D'Oruillium ad Charit, p. 596. TAYLOR.

Ibid. 13. ὅχλος ἄλλως] Inutile istud ἄλλως valde mihi displicet:
nec tamen prae manibus habeo quod reponam melius. Nisi Tu
mauis ΟΛΩΣ. Codd. Harl. et Reg. a. ΑΛΛΟΣ. TAYLOR.

Pag. 27. l. 9. ἐκείνων] Melius fortasse cum Regg. a. δ. η. ΕΚΑΕ-
ΤΩΠΙ ποιεῖμενοι τῶν καιρῶν. TAYLOR.

Ibid. ult. ἔπειρ] Forte legendum ΟΠΕΡ, vt adnotauit, qui Cod.
Italicum, in Wolfii gratiam contulit. TAYLOR.

Pag. 28. l. 6. ἴτα εἰ μὴν] Ita lege. WOLFIVS. Debetur etiam
Particula εἰ sinceritati boni Cod. Reg. a. TAYLOR.

Ibid. 13. τὴν τέτυ] διὰ τὴν αἰσχροκίεθαι ΕΑΥΤΟΥ. Ven. Lind.
Ital. Obsep. Quod notatu dignum iudicaui. TAYLOR.

Pag. 29. antepenult. εἰς πολλὰ δει] Sub. λόγῳ. Alii ἀντὶ τῷ,
πολλὰς καὶ δει, multum abest vt res ita se habeat. WOLFIVS. Sed
mirum est, vnde εἰς πολλὰ δει, Locutio, vti videtur, Negatiua,
tantundem valeret ac Affirmatiua, πολλὰ γὰρ καὶ δει. Non possum
soluere hunc nodum, nisi aliter distinguendo, εἰ δει. πολλὰ δει. mi-
nime vero: multum abest. Notandum enim est, in omnibus iis lo-
cis, vbi haec phrasis inuenitur, semper praecire negatiuum εἰ, vnde
repetitio eiusdem vehementius negat. Sic pag. 68. l. 5. ΟΥ γὰρ
ταῦτ' ἀντ' ἐκείνων γίγονεν. ΟΥ δει. πολλὰ δει. Quod eodem recidit,
quo istud in Midian. pag. 97. ἔχει δ' ΟΥΚ ἔτω ταῦτα. ΟΥΔ' ἰγγός.
MARKLAND.

Pag. 30. l. 7. ἢ εἰδῆθ' Verba sic ordina, ἵνα εἰδῆται ὅτι ἐγὼ νῦν
ἀφίσταμαι τῶν πιπραγμένων, sc. τοῖς συμπερίσσει, σιγήσας εἰς τότε.
WOLFIVS. Delendum vltimum istud εἰς. Vnde, et quare adde-
retur, obuium est. Praecessit nempe εἰς τότε: putabant igitur
εἰς νῦν sequi oportere. MARKLAND.

Ibid. penult. εἰς Τιμαγόραν] Hic legatus Artaxerxe adorato
multis muneribus donatus est. Vide Suidam. WOLFIVS.

Pag. 32. l. 3. τῷ δὲ μηδὲν κ. τ. λ.] Sequitur δόξιν κοινωνίῃ. Est
Ἀντίπρωσις, ἀντὶ τῷ, ὁ δὲ μηδὲν αὐτῷ συνιδῶς — δόξιν. Ac potius,
lapsus memoriae, ex eo quod antecessit τῷ μὴν ἡδίκηκότε σιγῇ ἐξ-
ήκει. Nisi forte sit locus hic mendosus. WOLFIVS.

Ibid. 9. ἢ γὰρ τῷτο πρῶτον] F. TO πρῶτον, vt pag. 189. l. 3.
καὶ τῷτ' ἐστὶ τῶν ἐγκλημάτων TO πρῶτον. MARKLAND.

Pag. 34. l. 4. ὑπὲρ] ΠΕΡΙ Lind. et Ven. Quod rectius. Vti in-
fra p. 35. l. 7. Vbi similiter ΠΕΡΙ Codd. plurimorum auctoritatem
habet et locum habet in Textu, quem et hic quoque occupare
debit. TAYLOR. Ibid. Φωκίων ἢ Θισπίων] Post recitatam epis-
tolam Philippi. p. 35. l. 5. vbi eadem repetuntur, (et repeti sol-
ent quae praemittebantur: nam in vno loco praedicat quae erant
ab Epistola exspectanda, in altero admonet ea euenisse quae prae-
dixerat)

dixerat) in eo, inquam, loco, nihil reperimus de *Thespiensibus*, verum uerba Oratoris sunt, *περὶ ΘΗΒΑΙΩΝ ἢ Φωκίων, ἢ τῶν ἄλλων, ὡς ἔστι ἀπὸ γαίης πρὸς ὑμᾶς, ἔδδ' ἔγρ'.* Plane ut in hoc loco, verbis iisdem. Et recte sane. Nam in tota hac Tragoedia Thespienses secundarum tantum partium erant: primas utique agebant Phocenses et *Thebani*. Quibus, sat scio, beneuolus lector postliminium dabit. Similiter peccatum est infra, pag. 75. l. 13. Vbi vide *Lambinum*. TAYLOR.

Pag. 35. l. 9. *ἔδδ' ἔγρ'.*] Sic et *Aristophanes* [Plut. v. 17.] *ἀντὶ τοῦ, μὴδὲ τὴν ἀλάχιον προσέγραψεν.* WOLFIVS.

Pag. 36. l. 4. *ἀφαιρέμινον.*] Malim, etiam tacitis Exemplaribus, *ΥΦΑΙΡΟΥΜΕΝΟΣ*: quoniam fraude magis quam vi haec geri video. TAYLOR.

Ibid. 6. Plane delendum videtur *ΓΑΡ*. IVRIN. Ut in *Bodl.* deprehendi. TAYLOR.

Ibid. 10. δὲ] Abundat δὲ, ut in *Midian*. p. 123. l. 5. Nisi hic legendum *ΗΔΗ*, ut pag. 60. l. 5. Quod verius puto. MARKLAND. Vel *ΔΗ* cum emphasi bene nota: *γῆσουσας ΔΗ τῆς συμμαχίας* — *ii, constata demum ea, quam dixi, societate* — Atque ita video in *Bodl.* et *Ital.* Desideratur quidem *ΔΕ* in *Harl. Lind.* et *Regg. a. C.* l. 1. η. TAYLOR.

Ibid. 11. *ἔδ' ὁ αὐτὸς ὑπίσχετο*] S. *ἰδῖναι*. Se nescire quidnam promiserit. Hoc est, negat se quicquam esse pollicitum Atheniensibus. WOLFIVS. Ibid. Distinguendum — *τί ἂν ποίων χάρισαιλο.* Οὐδ' ὁ αὐτὸς ὑπίσχετο; τὸτο γὰρ ἦδει δηλονότι, etc. neque scire se qua re vobis gratificetur. Quid? (inquit Orator indignabundus) nesciuit quod ipse promiserat? Fieri certe non potest, ut hoc nesciret, nisi vobis illuderet. Par istud, et eiusdem caloris in *Leptin.* pag. 60. *μὴδ' ἂν τοιῶτοί τινες γίνωνται, Διπτίνη;* MARKLAND.

Pag. 37. l. 4. *ἰὰν δ' ὑμῖν λέγῃτι κ. τ. λ.*] Totam fere hanc periodum male vertit Interpres. Sensus est, quod si vos eum certiore feceritis, sc. quibus in rebus ciuitati gratum facere possit, se ea facturum, quae sibi nec pudori nec dedecori futura sint, ad has excusationes confugiens, ut etiam si vos animum inducat is ad aliquid proferendum et postulandum, hunc receptum sibi relinquat. IVRIN.

Ibid. 7. *καὶ ἄρα ἔπη τί τι*] Sub. ὁ *Φίλιππος*. Sin τὸ *ἔπη* vna vox numeri pluralis fuerit, pro, et ipse dixerit, reponde, *εἰσι sane et dixeritis aliquid, et ad pollicendum adducti fueritis.* Sed prior sententia magis mihi probatur. WOLFIVS.

Ibid. F. *ΕΙΠΗ* τι, καὶ *ΠΡΟΑΧΘΗ* *ΤΜΙΝ* *ἰπαγσίλασθαι*, etc. Etiam si aliquid certi dicat, et eo procedat, ut polliceatur vobis, etc. Vulgata est ab Interpolatione. Cum enim facili aberratione scriptum fuisset *ἔπη* τί τι, pro *ἔπη* τι, iam necesse erat, ut *προαχθῇ* mutaretur in *προαχθῇτι*, et *ὑμῖν* in *ὑμῖς*. MARKLAND.

Ibid. Iuxta mentem et interpretationem Scholiastae, quem aliquoties iupabit in consilium adhibere, minima arte, aut fiducialis

lis opus erit ad sanum sensum ex his verbis eliciendum. Επαγγί-
λασθαι enim, aliquando est, *rogare* aut *postulare*. Atque ita hic
exponit *Vlpius*. Επαγγίλασθαι] ἀντὶ τῷ ΑΙΤΗΣΑΙ. Vide ergo:
Philippus ait (pene cum seruulo Terentiano), *Aliquid inuenite modo,*
Athenienses, quod ametis: utilitatem in ea re faciam ut cognoscatis
meam. Quod si vos ea oratione deliniti adducamini, ut aliquid ab eo re
uera peteretis, protinus sibi perfugium quaerit: vobis autem nihil nisi
illud relictum — Quo promissa cadunt! Et profecto cum exempla-
ribus, quae sunt praestantiora, totam hanc periodum reformo:
εἰς ταύτας τὰς προφάσεις ΚΑΤΑΦΕΤΤΕΙ, INA, καὶ ἄρα εἴπητι τι,
καὶ προαχθῆτι ὑμῖς ἐπαγγίλασθαι, ἀναχῶρησιν ΕΑΥΤΩΙ ΚΑΤΑΔΕΙ-
ΠΗΙ. TAYLOR.

Pag. 38. l. 4. παρὰ τὸ προαισθίσθαι] Legendum opinor παρὰ
ΤΟΥ, vel ΔΙΑ ΤΟ. IVRIN. Minime. Τὸ ΠΑΡΑ in hoc loco, ut fre-
quenter, vim habet τῷ ΔΙΑ. TAYLOR.

Ibid. 5. ἔτι ἱμελλεν] Sensus et Lingua, opinor, volunt, ἀλλ'
ἔτι ἱμελλεν ΑΥΤΟΣ, (vel ΕΚΕΙΝΟΣ) ἔτ' ἡδελφῇ ταύτ', ἔτ' ἡλικίᾳ
ἔτ'. Sed neque facturus erat ille (sc. Philippus), neque haec voluit,
nec speravit hic, sc. Aeschines: ἱμελλε, nempe ποιήσειν. MARKLAND.

Pag. 39. l. 10. ταῦτα ἔτι οἶδα, ἔτι κοινωνῶ] S. τέτων. Verba di-
uersae Constructionis coniuncta eodem casu. Nam τὸ κοινωνῶ Da-
tivo et Genitivo fere iungitur, ut in *Aristogit*. μηδὲνα μηδενὸς τέτῳ
κοινωνεῖν. Illud autem, κοινωνῶναι κοινωνεῖν communis Atticismus est,
non propria verbi constructio. WOLFIVS.

Pag. 40. l. 11. συλλογίσθησθαι] Ita recte reposuit *Wolfius*, et con-
iecit *Lambinus*, pro ΣΥΛΛΟΓΗΣΗΤΑΙ Parisiensium. *Vlpius* enim
modo, ἐκ τῶν χρέων βέλεται ΣΥΛΛΟΓΙΣΑΣΘΑΙ τῇ ἀπόδειξι.
TAYLOR.

Pag. 41. antepenult. αὐτὰ] Forte, ΑΥΤΟ, S. τὸ πρᾶγμα, ἢ
ΑΥΤΗΝ, τῇ παραδοσιν τῷ ἱερῷ τοῖς Ἀμφικλύοις. WOLFIVS.

Ibid. ΤΑΥΤΑ. Ven. Ital. Regg. α. ζ. Lind. Harl. TAYLOR.

Pag. 42. l. 2. ἔδενός — πλὴν — Θεβαίων] Paulo post, ἢ γὰρ
ἦσαν αὐτόθι πλὴν Θεβαίων. Sic fere τὸ πλὴν cum antecedente casu
consentit. WOLFIVS.

Ibid. 4. ἐυφημότατ' ἀνθρώπων] ἀντὶ τῷ, πάντων ἐυφημότατα.
WOLFIVS. *Lambinus* auguratur, ἐυφημότατα ἈΝΘΡΩΠΟΙΣ τέτοις
παραδύναι γίγνασθαι. Atque adiuuatur in ea coniectura, auctoritate
Cod. Lind. TAYLOR.

Ibid. 11. καίτοι] Hoc et quae sequuntur verba, sunt verbis
Aduersarii, qui hac ratione se tueri conatur. *Atqui* (dicit sc. Aes-
chines) literas binas misit Philippus, quae vocarent vos. Hucusque
ille. Punge igitur ad ista verba. Deinde regerit *Demosthenes*, οὐ
ἵνα ἐξέλθοις. σώματα. In ea fere mente est *Vlpius* quoque, quem
praeterea consulere de voce σώματα operae erit precium, ut con-
ferantur ea quae illic habet, cum iis quae protulere de ista voc
Suidas, *Harpocratio*, *Magister*, etc. ad hunc locum *Demosthenis* respi-
cientes. TAYLOR.

Pag. 43. l. 5. ἐνίχοις] Iudicii plena sunt, quae habet, siue *Budaeus* sit, siue *H. Stephanus*, *Theol. Gr.* Tom. 1. col. 1336. Igitur exscribo. "ΕΠΑΝΕΧΟΝΤΕΣ habet Interpres *Demosthenis*, et in "MSto sic legimus, licet in vulgatis ΕΠΕΧΟΝΤΕΣ legatur. *Επα-* "ἐχούσι enim dixit, ὡς τὸ, θαρρύνει, ἐμμένοντες, ἐπαπαυόμενοι, "ἰσχυρίζονται, σφριζόμενοι, εἰσγόντες, incumbentes, acquiescentes." ΕΠΑΝΕΧΟΝΤΕΣ *Cant. Bodl. Aug. Ital.* cum *Lutecianis*. TAYLOR.

Pag. 44. l. 8. οὐ ἐχούσι] Haec interrogativae bene legi possunt: ut et ista μοχ ἔσαι ἄλλοι—ἔορτο; et ἄλλα κ—εἰρήνη; MARKLAND.

Ibid. vlt. τὸ, τὸν φ.] τὸ ὑπάρχον αὐτοῖς, τὸ τί, ὅτι δυνατόν ἐστι τοῖς Φίλιπποις πεισθῆναι, ὅπως αἱ αὐτὰς σῶσθ. WOLFIUS.

Ibid. Lego, τὸν Φίλιππον ΦΙΑΟΝ ὑπάρχον (vel, ΤΙΝΑΡΕΙΝ ποῖος) αὐτοῖς πεισθῆναι. Nam vox ista post Φίλιππον facile excidere potuit, Scriba properante, vel dormitante. TAYLOR.

Pag. 45. l. 12. ἀθάνατοι] Pessime haec ad hunc usque diem intelligebantur. Nec tamen laborant, nisi mala interpunctione. *Αθάνατοι* oportet non ad vocem εἰρήνη, ut vulgo solet fieri, sed ad αἰσχύνῃ accommodare. Lege itaque, τὸ γὰρ πρὸς ἀδελφὰ θνητῶν—γερφύσας εἰρήνη, ἀθάνατοι συνδίαζ τῇ κατὰ τῆς πόλεως αἰσχύνῃ κ. τ. λ. *For* ubi cum viro mortali pacem decerneretis, immortale civitatis vestras opprobrium pacisci—ὡς ἔχ' ἀνδιουβὶ ἐστι; confirmat hoc vis et vehementia totius periodi. TAYLOR.

Pag. 46. l. 12. τὸς χρόνους λογιῶμαι] Vide, si tibi placeat, meam Edit. in 4to. p. 326. ubi subnexui Calendarii Attici particulam, resque a *Demosthenes* relatas, in ea quasi tabella pictas.

Pag. 47. l. 1. τρεῖς μῆνας ὅλως] Ita infra pag. 109. l. 5. τρεῖς μῆνας ΟΛΟΤΕ ἀποδημήσασιν, Et *De Cor.* 216. l. 12. οἱ χρεῖται πρὸς τοῖς ἔτοι καθῆντο ἐν Μακεδονίᾳ τρεῖς ΟΛΟΤΕ μῆνας. Quod si, ut certissime constat, peregre profecti sint Legati post diem tertium *Munychionis* (sit v. g. *Martius Mensis*. Et ita est praeterpropter) redierunt die 13to. *Scirrhophorionis* (vel *Maii*) errat Noster in calculo. Sed in his rebus non exspectamus rigorem supputationis: licet Vox ὅλως totos, id expectare permittat. Sufficit, si fuerit bimestre spacium, et quod excurrit. Venia ea facile conceditur, praesertim si amplificandi studio id ab Oratore dicitur. Vid. *Contaren.* l. c. TAYLOR.

Ibid. l. 4. τρεῖς ἐν δίκᾳ] Ita edidimus, moti auctoritate *Bodl.* et *Reg.* a. non δικάτη, ut alii repraesentant. Modo dixerat, eadem ratione, ἐν αὐτῇ ἐν δίκᾳ: quanquam et ibi obtinet apud vetusta quaedam exemplaria, uti *C. s.* ἐν αὐτῇ ἐν δικάτῃ. Sed corrupte, ut arbitror, et contra communem usum scribendi. TAYLOR.

Ibid. 12. συμπίπτει] τῇ συμπίπῃ ἡμέρᾳ τοῖς Φωκείοις ἀπαγγέλλειν. Post [58. 6.] dicit πῶς γινώσκον ἡμέραι μῆνας, ἐν αἷς ἐστὶ ἀπὸ γνητὰ τὰ ψευδῆ, ὅμοις ἐκτείνονται, οἱ Φωκεῖς ἐνδοκοῖ, ἐνδοκοῖς ἰαυτῆς, ἀπὸ κοῖο. Sic autem numerabis 16, 17, 18, 19, 20. WOLFIUS.

Ibid. antepenult. κ' ἐν αὐτοῖς] Verba sic ordina, κ' ἐν ἐπιμυλῇ αὐτοῖς εἰδέναι, κ' τὶ ἀπαγγέλλοις ἐστὶ, κ' τὶ ὅμοις ψηφισθῇ. WOLFIUS.

Pag. 48. l. 5. τῷ τούτῳ δῆλον ;] ἀντὶ τῆς, τῷ συμμύῳ. WOLFIVS.
Ibid. 13. αὐτὸ] Sc. τὸ πρᾶγμα. *Res ipsa conuenit.* Plene in
Midiana, p. 90. ὡς ΑΥΤΟ ΤΟ ΠΡΑΓΜΑ μαρτυρεῖ. Vel τῷ γε, vt
in *Timocratea*, p. 370. MARKLAND.

Ibid. *Lambinus*, deleta praepositione, legit, αὐτὸ συμβαίνει ταύτῃ
εἶναι σίμπτῳ. Quod non improbo, et confirmat quod in superiori-
bus admonebam, scil. *Perinde est : utrinque euenit*, τὸ αὐτὸ συμβαί-
ναι, vtrum a Phocide Athenas, an ab Athenis Phocida nunciatur.
TAYLOR.

Pag. 49. l. 3. σπείσασθαι] S. τὰς Φωκίας. Mox [l. 6.] ΣΥΜ-
ΜΑΧΙΑ ΑΘΗΝΑΙΩΝ ΚΑΙ ΦΩΚΕΩΝ. WOLFIVS.

Pag. 50. l. 2. παρόντων] Felicissime. ΠΑΝΤΩΝ Cod. *Reg.* a.
TAYLOR.

Ibid. 12. δόγμα] Lege ΔΟΓΜΑΤΑ. Supra, p. 49. l. 8. et p. 51.
l. 6. MARKLAND.

Pag. 51. l. 3. προεστάναι] ΕΜΠΡΟΣΘΕΝ ΣΤΗΝΑΙ. *Ven.* Quod
est profecto glossae simillimum. TAYLOR.

Pag. 52. l. 6. ἐγὼ μὲν γὰρ οἶμαι κ. τ. λ.] Dubitatio hic subit, refer-
endumne sit τὸ καθαρὸς ad homicidii crimen, quod quidem nul-
lum futurum videtur in poena proditorum : an ad crimen peri-
fidiae et ingratitude, quo spectare videntur et praecedentia et
subsequentia. Nempe proditoris crimine primum legati, deinde,
ciuitas ipsa teneri videbatur, nisi vindicaret. Tu, si ita sentias,
rescribe, καθαρὸς ΟΥΚ ἴσθαι, vel, si malis, ΟΥΚ ΑΝ καταλιύσαι-
ναι, vel etiam, ΟΥ καὶ καταλιύσαινας. IVRIN.

Ibid. 8. τίς] Editi omnes ante *Wolfium*, et manuscripti quoque,
μᾶλλον δὲ, Εἰ τις ἐστὶν ὑπερβολή. Et tum deesse aliquid suspicarer
post τῶν, hoc pacto : ὥς γὰρ ἐκ αἰσχυρῶν, μᾶλλον δὲ, εἰ τις ἐστὶν
ὑπερβολή τῶν, ΠΩΣ ΟΥΚ ΑΣΕΒΕΣΤΑΤΟΝ ; vel aliquid simile.
TAYLOR.

Pag. 53. l. 9. καὶ εἰδὼ τῶν ἀπάντων ἄλλῃ γιγνόντι lege. WOLFIVS.
ΑΛΛΟ enim plurimi : et in aliis prorsus deerat. TAYLOR.

Ibid. 13. ἢ ὑπὲρ αὐτῶν] Alterum horum ex margine esse opinor : et
vltimum potius, nempe ὑπὲρ αὐτῶν. Ita primitus, εἴ γε ἢ αὐτὸς Φίλιπ-
πος — ἢ ἐτόλμα ψύσασθαι. Aliquis deinde explicauit ἢ ὑπὲρ
αὐτῶν. Sequiores vtrumque admiserunt. MARKLAND.

Pag. 54. l. 2. καὶ ὁ μὲν Ἀντίπατρος κ. τ. λ.] Restituendum est καὶ
Εἴτε ὁ μὲν Α. Aut ea vox saltem subintelligenda est. Vno enim
spiritu, vno tenore orationis dixit *Demosthenes*, ὥς γὰρ — εἴ γε ὁ
αὐτὸς Φίλιππος — καὶ Εἴτε ὁ μὲν Ἀντίπατρος κ. τ. λ. Quo ad-
misso, Interrogationis nota recte adponetur clausulae orationis, ad
vocem ὑπέστησαι, l. 11. TAYLOR.

Ibid. penult. λίγῃ] Praetulerim ΛΑΒΕ Codicum praestantiorum,
sc. *Reg.* a. *Harl.* et *Aug.* propter ἀνάγνωθι, quod est tantun-
dem. Sed sequitur etiam λαβὼν. Quis haec expediet ? TAYLOR.

Pag. 55. l. 6. ἐξηγῆτο] *Demosthenes* in τῇ κατ' Αἰσχίνου, αὐτὸς
ἐξηγῆτο

ἔφηγετο τὸν νόμον τῷ κέρυκι, ἀντὶ τοῦ, ὑπηγόρευεν. Priscian. col. 1182.

TAYLOR.

Pag. 56. penvlt. ὧς τίς φησιν; Αἰσχίνης αὐτός.] Est haec subiectio. Quis hoc dicit? Aeschines ipse. ὅχ' ὑπιδίξατο [pag. 57. l. 1.] lege. S. οἱ Φωκίαις. WOLFIVS. Legitur in Cod. Vaticano, vti discimus ex marg. Exemplaris *Altempi*. ὧς περ φησὶν Αἰσχίνης ἑτοσί. Plurimi item Codd. ὧς ΠΟΥ φησιν. Tum ista *Wolfiana* distinctione nihil opus erit. TAYLOR.

Pag. 57. l. 3. ἀν] Inferui auctoritate Codd. Paris. *Obsop.* et *Ask.* ἴσ. ἀν ἑτως ὁρθῶς, sc. ΟΥ ΣΩΘΗΣΟΝΤΑΙ Φωκίαις. Ita marg. *Altempi*. TAYLOR.

Ibid. 8. διὰ ταῦτα] ΚΑΙ διὰ ταῦτα *Aug. Harl.* cum *Benenato*. TAYLOR.

Ibid. 13. ὧς ποιεῖ] ὧς ΠΟΝΗΡΩΝ legendum. Spectat enim praecedentem genitivum Φωκίων. OBSOP. Ita MSS. *Felic.* et *Man.* Ita Exemplar. D. *Aiken.* TAYLOR.

Pag. 58. l. 10. πᾶσα ἀπάτη] F. πᾶσ' ἡ ἀπάτη, vt p. 213. antepenvlt. τῇ ἀπάτῃ ὅλην. MARKLAND.

Pag. 60. l. 6. τέτταρας μῆνας ὅλης] Attamen, vt recte *Contarenius*, *Var. Lect.* Cap. 17. a die XIX^{mo}. Elaphebolionis, quo die Pacem factam fuisse constat, si numerando perueniamus ad diem XXIII^{um}. Scirrhophorionis, quo redigerentur Phocenses, non amplius tribus mensibus reperietur cum diebus quatuor. TAYLOR.

Pag. 61. l. 3. μὴ] Restitui, necessarium enim erat, ex Edit. *Lutec.* et MSS. *Ven. Aug. Harl.* TAYLOR.

Ibid. 10. μηδοτιῶν κ. τ. λ.] Plurimi MSS. arripiunt, et in eo mire consentiunt, οἱ δ' ΟΤΙΟΥΝ ΑΝ ΔΙ' ΑΠΥΤΡΙΟΝ ποιήσαντες. TAYLOR.

Pag. 62. l. 1. εὐθύνας] Exscribo *Vlpianum*, vt exponat, et enodet, siquis in eius lectione erit me peritior et exercitior; sc. ὅτι μὴ εἶναι ἑαυτοῖν τῶν λόγων, εἰ τις Αθήνησιν εὐθύνας δίδωσι. οἱ δὲ ὑπάλλαξαν ὡς ἐν σχήματι τὰς πτώσεις, γινέσθην ἀντὶ αἰτιατικῆς εἰληφόντες, καὶ ΕΥΘΥΝΩΝ εἰπόντες. Nequeo fane hariolari quid velit. ΣΥΓΚΑΤΗΓΟΡΕΙΝ *Lambinus*: qui totam etiam hanc periodum ita confingit, ὅτι μὴ περὶ τοῦ ΣΥΓΚΑΤΗΓΟΡΕΙΝ ἑαυτῶν τὰς εὐθύνας (deleto Αθήνησιν) εἶναι τὸν λόγον, ΑΛΛΑ ΤΟΥ δεκτικῶν κ. τ. λ. Porro ΠΕΡΙ τὰς Αθήνησιν εὐθύνας Codd. α. δ. Sed locus, etiam his omnibus adiumentis, non satis est defaecatus. TAYLOR.

Pag. 63. l. 10. τήνχιςμίνην] Et si ad ἀσφάλειαν duriuscule Participia τήνχιςμίνην καὶ ἀνασταθίσαν referuntur, tamen, cum χῶρα πολλὰ sequatur, non ausim legere καὶ ΧΩΡΑΝ τήνχιςμίνην χῶρα πολλὰ. WOLFIVS. Videtur desiderari Vox ΠΟΛΙΝ in hac sententia; nempe civitatem Phocenium. Aliter nihil erit, ad quod referre possis τήνχιςμίνην. MARKLAND.

Pag. 64. l. 5. προαίρεσις] Προαίρεσις illa fuit belli Phocenensis Confectio. WOLFIVS, Legendum fortasse πᾶσι ΠΕΠΟΙΗΚΕ,

στθ. κ. τ. λ. Ita MSS. *Harl.* et *Bodl.* TAYLOR.

Ibid. 7. κ. φανερός επιδείξας ὅμας ὅχι βυλομένους] S. Φίλιππος τοῖς Θεβαίοις ἀπαῖα ποιῶν, *vestra auersatione declarata*, id est, *cum aperte prae vobis tulissetis odium in Thebanos vestrum.* WOLFIVS.

Pag. 65. l. 1. μιλοκομίζε[τε] KATEKOMIZETE *Ven. Lind. Harl. Regii d. ζ.* Infra pag. 87. antepenvlt. loco perquam simili: αὐτοὶ ἐξέπληχθι, κ. παῖδας, κ. γυναῖκας ἐν τῷ ἀρχῶν KATAKOMIZEIN ἐνφρίσθι, κ. τὰ φρύγρια ἐπισκινάζειν, κ. τὴν Πιεραιᾶ περικεῖν, κ. τὰ Ἡράκλεια ἐν αἵματι δύειν. Atque ita scribitur disertissimis verbis ipsius Decreti: KATAKOMIZEIN τὰ ἐν τῷ ἀρχῶν πάντα τὴν ταχίστην. De Corona, pag. 222. l. 6. TAYLOR.

Pag. 66. l. 9. ὡς ὑπὲρ τῶν κατηγορευμένων αὐτῷ lege. WOLFIVS. Alii enim incorrecte habent κατηγορευμένων. Et ΑΥΤΩΙ porro non αὐτῷ, in Editis omnibus. A *Wolfe* stant MSS. *Felician.* et *Manut. Ven. Bodl. Obsop.* legendo αὐτῷ. TAYLOR.

Pag. 67. l. 5. κτημαθ'] Rectius ΧΡΗΜΑΘ' et tuentur complures: Codd. *sc. α. β. δ.* *Obsop. Harl. Ask.* cum Editis *Felici.* et *Manut.* Atque ita a *Maximo* laudatur locus, et restitui voluit *Cl. D'Ornuilius* ad *Chariton. Aphrodis.* II. 7. TAYLOR.

Ibid. 11. μιγνύει] Post hanc vocem sequitur in *Maximo* Sophista, Τὰ δὲ ἐκείνῃ ἀδὲς ἀνιδόλο, ὡς ἔτοι τὰ ἡμέτερα. Οὐ δὲ δίκαιον etc. deinceps vti in Pag. 68. l. 1. Intermedia desiderantur. TAYLOR.

Pag. 68. l. 3. ἡμῶν δὲ, ἀ δικαίως] Hic est ordo verborum, ἀ δικαίον ταῦτα, ἀ ὑπάρχον ἂν ἡμῖν δικαίως ἐκ τῆς ἐξέτης λογίζεσθαι ἀντὶ τέτων, ἀ ἔτοι ἀνιδόλο. Τί δὲ ἀνιδόλο; τὰς τῶν πραγμάτων καλῶς κινῶν, κ. τῶν συμπαρόχων. WOLFIVS. Ibid. Recte quidem hoc: sed perperam vertit, aut potius, quae male verterat, mutare destitit. *Istorum corruptelis aestimari: Quanto felicius Ferrus? E che le cose, lequali à noi debitamente venivano per la pace, voi cantiate in luogo di quelle che costoro hanno venduto.* TAYLOR.

Ibid. 6. ἀδὲ πολλὰ δι.] Neque multis verbis est opus. WOLFIVS. Nequaquam. Verte, *Longe abest*, Vti nos solemus dicere. *No. Not by a great deal.* Interpres Italicus, quod non intellexit, dissimulavit, et in versione omisit. TAYLOR.

Pag. 69. l. 5. Φίλιππον.] Ita distingue, vt opinor, ἢ ἡμῶν πρὸς αὐτὸν πρὸς Φίλιππον; Interrogatiue. MARKLAND.

Pag. 70. l. 10. ἀλλ' ὑπὲρ κ. τ. λ.] ἀλλ' ὑπὲρ τῷ, ποῖαν τινα, τοῖς τὰ δίκαια etc. Ita distinguendum puto, et delendum γὰρ, quod constructioni officit. MARKLAND. Ibid. Recte sane. Ita excuderunt *Parisienses*. Et in *Harleyano* pariter deest particula, vt oportuit. Mox, *sc. l. prox.* pro γράφον, ΛΕΓΟΥΣΙΝ plurimi, *sc. MSS. Ald. Felici.* et *Manut. Ven.* item, *Lind.* et *Regg. C. 2.* TAYLOR.

Pag. 71. l. 4. τῷ ἀρχῶν] Delendum est utique vel τῷ ἀρχῶν, uel τῇ πρώτῃ. Altera vox est enim alteri pro glossēmate. Priorem inducunt *Reg. d.* et *Harl.* TAYLOR.

Ibid.

Ibid. 9. α] Inutile hoc et ociosum; Naturæ est scilicet, ex fine
verbi præcedentis. MSS. Ald. Felic. et Manus. Gr. ἄρρηκτοῦ ἐπὶ τῷ προτέρῳ,
et ἀς οὐ μὴν ὁ παροῦν. TAYLOR.

Pag. 73. l. 6. ἀδελφῶν] ΑΔΕΛΦΩΝ MSS. *Ald. Felician, et Manus.*
 Quae sequuntur αἰετοὶ καὶ τέτα — ad vocem Φιλαδέφει, iuxta mo-
 nitum Cl. *Marklandi*, inter cancellos parentheseos sunt circumscri-
 benda. TAYLOR.

Pag. 74. l. 11. *tripliciter*] Vel TIMOTHÆTAL, quod solentius
 arbitror, et magis vfitatum. Tuentur Editt. *Felician. Mamet. et*
Parifienf. TAYLOR.

Ibid. πενult. τοῖς ἑαυτοῖς] Codd. Harl. Obsep. cum marg. B.
m. et Ash. τοῖς ἑαυτοῖς ΑΥΤΩΝ haud otiosa addita dictione, ut
quidam adnotavit. TAYLOR.

[Ibid. 12. τὰς λόγους] Desiderari videntur aliqua ad supplendam orationem: Haec in Editione *Benenati* reperies, etsi non suo loco posita. Sic itaque legi velim: ἀνάγκη δὲ καὶ τὰς λόγους τοῦτοιοῦς τοῖς περὶ τῶν Θωκίων — καὶ τῆς Εὐβοίας, Αἰσχίνην τοῦτον Πρὸς Ὑμᾶς ἐπλεῖν, ἢ περὶ κ. τ. λ. Haec autem si non admittas, necessarium videretur pro ἀπόστασις et ἐπιπόστασις rescribere ἀποσταῖς et ἐπιπταῖς. IVRIN.

Pag. 76. l. 11. ἡμετέρας] Puto ὡς ἔβησαν. ἰβριν.

Ibid. vlt. *πρότερον*] ΠΡΟΤΕΡΟΙ *Rege*, α. J. TAYLOR.

Pag. 79. 1, 12. στρατιωμάτων] F. ΣΤΡΑΤΕΥΣΟΜΕΝΟΥΣ. MARK-
LAND.

Ibid. 13. δίν] Ita locum distingui iubet Cl. *Marthander*, 187—
 ὅτι δίν, μέγιστος γὰρ δίνου· αὐτὸς δὲ π. τ. λ. TAYLOR.

Pag. 80. l. 7. *ax in dnu etc.* } Ad Philocratem haec pertinent,
 quem cum cepisse munera contra Remp. constet, eodem crimine
 et amicis eius Aeschinem teneri fit consentaneum. WOLFIVS.

Ibid. antepenvlt. ἐβλήθη] ὥσθ', ἵνα——ΒΟΤΑΙΣΘΑΙ *Both* cō
m. *Paris*. Aliter tamen reficio: ἐβλήθη ὡς ὅτι κακοδαίμων, ΟΥ
ΤΙΣ, ἵνα λαμβάνη—κρίσθαι βέβαιον; Ita *Hart. Olib.* cōm. *MSS.*
Fel. et Man. et marg. *Ak.* TAYLOR.

Pag. 81. II. II. *Ἰσχυρὸς καὶ τ. λ. J. Nullam eius fuisse auctoritatem :*
 Ita interpretatur Wolfius. *Perciò che non mai egli à far questo da per
 se solo si farebbe iscopirto, se non hauesse hauuto alcuni compagni.* Ferrus
 Senus est: *Non ille palam et publice hac agere sustinuit, nisi aliquid
 adiuvanti socii eius oculo subministrassent.* TAYLOR.

Page 82. 1. 3. ποίνοντες] Lego ΠΟΙΝΕΣΟΝΤΑ. ΤΑΥΤΩΣ.

Ibid. 7. *ῥεφρασι*]. Plinius, et quidem valde vñtato genere lo-
quendi, euderunt *Parifinus*, ἢ *ἰατρῶν*, *ὡς* *ἐοικε*, *ῥεφρασι*.
Quibus consentiunt optima Exemplaria, *Aug. et Harl.* *ταύτῃ*.

[Ibid, 13. *ἡμεῖς, ἀνδρῶν*] Male distinguunt. Delenda est plena *ἡμεῖς*

τιμή post κρίνω, et ponenda minima. Nam ὅτι dependet ab ὅτω praecedenti; ὅτω ἀντὶ τῆς αὐτῶν — ὅτι — ὅδ' ἀφίησι. MARKLAND.

Ibid. antepenult. μηδὲ ῥῆμα] Decesse arbitror ante, vel post, has voces: ἢα μηδὲ ἵαντίον ΜΗΔΕ * * * μηδὲ ῥῆμα. TAYLOR.

Ibid. penult. ὅδ' ἀφίητων ἀφίησιν] S. τῶν κατηγόρων αὐτῶν: ἀφίησιν αὐτὸς, τῷ τῆς, τὴν ἡσυχίαν ἀγινεῖ. WOLFIVS.

Ibid. Ludit in duplici significatione Verbi ἀφίημι: ut, neque si vos illum absolutis, vos ille missos faciat. That, if You would even acquit him, he would not let you alone. Similiter in Midiana, pag. 159. ὅτος δὲ ὅδ' ἀφίητα ἀφίησιν. MARKLAND.

Pag. 84. l. 7. ὅς γὰρ ἀγῶνας] Alludit ad accusationem Timarchi, quae aequae est ἀμαρτυρίᾳ, atque haec Demosthenica. WOLFIVS.

Pag. 85. antepenult. ἰγίγνοντο τότε] Mallem distinguere, — κατὰ τὴν ἀγορὰν ἰγίγνοντο, τότε ἰσοβόοντο δὲ etc. MARKLAND.

Ibid. penult. σύγκλητῳ ἐκκλησίᾳ] Huc spectat Etym. M. 753. 15. Τῶν Ἐκκλησιῶν αἱ μὲν ἐξ ἴθους καὶ κατὰ μῆνα ἰγίγνοντο. εἰ δὲ τί ἐξ αἰφνης κατεπίβηται ὅτι γινέσθαι ἐκκλησίαν, αὕτη ἰκαλιῶτο Σύγκλητῳ Ἐκκλησίᾳ. Δημοσθένης κατ' Αἰσχίνου. Huc Harpocratia et Suidas denique. Erant igitur Σύγκλητοι Ἐκκλησίαι Conciones extra ordinem datae, proclamatae, ut vox sonat, ubi aliquid necopinatum acciderit. TAYLOR.

Pag. 86. l. 3. καὶ μικρὰν ὑπερίστανε ἰλασίδα ἡντιῶν αὐτοῖς] Omitit Wolfius in vertendo. Refarcias ex Anonymo: et aliquam mediocrem speciem eis praetulissetis. TAYLOR.

Ibid. 6. μὴναι τι] Scribendum forte ΕΤΙ pro τι. MARKLAND.

Ibid. 11. μὴ ὁ χρόνος] ἀντὶ τῷ, ἢ μὴ χρόνος. WOLFIVS. Idem fere adnotatur in marg. Altemps. TAYLOR.

Pag. 88. l. 1. τοιχοῖς] Potius credo ΕΠΙΤΕΙΧΙΖΕΙΝ, cum Editt. Felic. et Manus. ut sit Reficere, non, de novo Aedificare. TAYLOR.

Ibid. θύει] Tollenda est distinctio plena post θύειν, et ponenda ὑποσημεία. Adhuc enim pendet sententia, quae incepit pagina superiori, l. 6. Επειδὴ δὲ ἀπολώσαν οἱ Φακίς — καὶ ὁ Δίεκυλλος — καὶ ὁμοῖς ἰψηφίζεσθαι τὰ Ἡράκλεια ἢ ὅτι θύειν ἐπειδὴ ταῦτ' ἢ etc. MARKLAND.

Pag. 89. l. 1. ὅλῳ πρὸς τῷ λόγῳ lege, nominandi casu. Et si et ὅλῳ Aduerbum ferri potest. WOLFIVS. Ibid. ὅλῳ] F. ΟΛΟΕ — TOTVS in illis Horat. MARKLAND.

Ibid. 10. ὅτῳ εἰς τὰ ἰωνία] Lege, ὅτῳ Εἰς τὰ ἰωνία etc. Id est, hic solus opulatus est, sensu plano. Nam, ut scriptum est, nec bene hellenizat Oratio, nec bene procedit Sententia. PALMER.

Ibid. ult. συνεπαίσιζε] Si παρὰ τὸν παλαιόν fuit, malim ΣΥΝΕΠΑΙΑΝΙΖΕ, per ἄ. Et si passim per ὦ scribi video. WOLFIVS.

Pag. 90. l. 1. φιλοσησίας παρέπινε] Familiariter propinavit, Wolfius: benevolentiae poculo propinabat. Alius: Innitua a bere, Etruscus.

cus. Expectassem quidem *propinasse* Philippum, non Aeschinem. Sed nihil hic omnino de *propinando* aut *praebibendo*. Negligere enim nos iubent *praepositionem* in ista compositione omnes qui accuratius hanc rem tractant. Nonnulli MSS. neque infimae auctoritatis, exhibent φιλοφροσύνης ΠΡΟΥΤΕΙΝΕ, vt MSS. *Ald. Felic. Manut. Lind. et Regg. a. c. d. z.* Et quoniam eo proceditur, rogabit lector quid statuam, de illa etiam locutione: Occurrit autem p. 96. I. vlt. ἐκπώματα ἀργυρᾶ καὶ χερσᾶ ΠΡΟΥΤΕΙΝΕΝ αὐτοῖς [Philippus] cum MSti, quasi vicem rependere vellent, ibi rursus ἐκπώματα — ΠΡΟΥΠΙΝΕΝ. Est quaedam, inquam, inter haec duo loca quasi necessitudo. Neutro igitur in loco stare posse περιφροσύνην contendendo, verum recte dici in altero φιλοφροσύνης περιφροσύνην, in altero, ἐκπώματα, licet diuerso sensu et proprietate, vt iam sum dicturus, Προπίνην φιλοφροσύνης est simpliciter *computare*, vel, vt verbis vtat Plautinis, *Pseud. V. 1. 18. Propinare amicissimam amicitiam*. Quod quoniam tractum fiebat, et per modum successionis, vbi alter poculis praeiret et quasi prouocaret, alter deinde exciperet, et per vices traderet, vsurpabant vocem compositam ΠΡΟΥΤΕΙΝΕΝ, et quoniam Genio litabant, et Amicitiae, περιφροσύνης ΦΙΛΟΦΡΟΣΥΝΗΣ. Ita Lucianus: Οὐ γὰρ ὅσοι ἐπὶ τὴν αὐτὴν ἰσίου τὰς ταῦτα διαίθεσις καλεῖν, καὶ ΦΙΛΟΦΡΟΣΥΝΗΣ ΠΡΟΠΙΝΕΙΝ, καὶ ὅφωι τῶν αὐτῶν ἀπίσθαι. *Pseudolog. §. 31.* Et in *Somnio* rursus §. 12. Καὶ τὸ διῆπτοι ἀρετὴ συνικομίζετο, καὶ ὁ πῶτος συνικοροῦτο: ἐν τούτῳ ὅλα με, καὶ ΦΙΛΟΦΡΟΣΥΝΗΣ ΠΡΟΠΙΝΟΝΤΑ ἐν χερσαῖς φιάλαις ἐκάσθην τῶν παρόντων κ. τ. λ. Vbi Rex Philippus comiter et laute excipiens Thebanorum legatos, ἐν θυσίᾳ τινὶ καὶ δίσπῳ πίνων, καὶ φιλανθρωπεύομαι. πρὸς αὐτοὺς ἄλλα τι δὴ πολλὰ, οἷον αἰχμάλωτα καὶ τὰ τοιαῦτα, καὶ τιλειδῶν, ΕΚΠΩΜΑΤΑ ΑΡΓΥΡΑ ΚΑΙ ΧΡΥΣΑ ΠΡΟΥΤΕΙΝΕΝ ΑΥΤΟΙΣ. Ταῦτα πᾶσι ἐκείνοι διωδῆσα — αὐτοὶ μὲν δὲ ὑπάρχουσιν αὐτῶ φίλοι — καὶ αὐτῶ τῶν ΔΩΡΩΝ τέτων. Atque ita *Vlpianus* ad textum in quo veriamur: πολλὰ καὶ ταῦτα τὰ ποτήρια ΧΑΡΙΖΕΣΘΑΙ τὴν βασιλίᾳ, οἷς περιφροσύνην, χερσᾶ ἔτα. Τὸτο γὰρ ἢ τὸ ΠΡΟΠΙΝΕΙΝ. Ita quidem, sed ΠΡΟΠΙΝΕΙΝ ΠΟΤΗΡΙΑ, quod iam est illud diuersum, atque aliud quam ΠΡΟΥΤΕΙΝΕΝ ΦΙΛΟΦΡΟΣΥΝΗΣ. Corrige ergo fidenter ex auctoritate MStorum optimorum (sunt autem, praeter Editiones *Felician. et Manut. Codd. praestantes, Regg. a. c. d. s. η. Obs. Harl. Lind. Ital. Aug. Ask.*) verba illa *Demosthenis* 96. vlt. ἐκπώματα ἀργυρᾶ καὶ χερσᾶ ΠΡΟΥΠΙΝΕΝ αὐτοῖς. Num haesitas? num dubitas nequitiam dici posse ΠΡΟΥΤΕΙΝΕΝ, sed vtrobique ΠΡΟΥΠΙΝΕΝ? Annon demum censeres recte a me distingui περιφροσύνης φιλοφροσύνης, amice et familiariter *computare*, et περιφροσύνης ἐκπώματα, regio more, pocula aurea *preciosae dono donare*? TAYLOR.

Ibid. 5. ip' οἷς ὁ δημόσιος τίτακας.] S. οἰκίτης, ὁ δόλος. WOLFIVS. Ibid. Recte sane *Wolfus*. Οἰκίτης subintelligitur, pro quo Scholium *Vlpiani* perperam habet οἶκος. Vid. Cl. *D'Oruillium* ad *Cbariton. Aphrodis.* pag. 292. TAYLOR.

Pag. 91. l. 5. τῶν.] scil. τῶν εἰρημίων παρὰ τοὺς ἴσους, vel παρὰ
μάται. MARKLAND. Vox haec in *Harleyano* nostro desideratur.
TAYLOR.

Ibid. 8. περιουσία ὑπὲρ τούτων] τῶν τῶν γατημένων ἐν Θυαίῳ,
ἢ Φιλίππῳ ἢ Θεαίῳ. WOLFIVS.

Ibid. penult. δυσκόλως κ. τ. λ.] ἐργάζεσθαι τῷ Φιλίππῳ, ἢ ὑφ-
εῖσθαι αὐτόν. Mox [pag. 92. l. 5.] ΤΟΝ ἀπάντω τῶν κατὰ αἴτην
lege, non τῶν ἀπάντων. WOLFIVS.

Pag. 93. l. 3. τῶν περιουσιῶν τῶν ἐξῆς] Vertit Wolfius, *pacis*
interpretes. Potius, *pacis auctores*, vel, *legatos ad pacem conficiendam*
missos. IVRIN.

Ibid. 7. τοῦτον] Plenius aliquando et expressius Regii MS6. α.
et δ. εἰς τοῦτον ΑΥΘΕ. TAYLOR.

Pag. 94. l. 6. ἀγαθονότατος] Explicant Harpocratio et Suidas,
ad hunc locum respicientes. Eos etiam vide in v. *Ασυνδιωτάτος*.
Nam ita scribendum arbitror in linea sequenti, cum *Lambino*, cum
MSS. *Ald. Felic.* et *Manut.* et optimo nostro *Harleyano*, non *ἀσυν-*
τάτος, vti dedit Wolfius, neque *ἀσύντατος*, vt Regii Codd. α. δ. Verte
autem, rem omnium inconstantissimam et maxime infidam. Sic Horatius
habet *Vulgus infidum*. TAYLOR.

Ibid. 8. πῶμα] F. KYMA, vel PETMA. Nam *Ventus* non ma-
gis inconstans est in mari quam terra. MARKLAND. Ibid. Omnino
recte. πῶμα margo *Boemati*; atque insuper Editiones apprime bo-
nae *Feliciani* et *Manutii*. Simile est illud *D. Iacobi* I 6. Ὁ γὰρ δια-
κρινόμενος τοῖς κλύδωνι θαλάσσης, ἀνιμίζομεν ἢ ἐπιτιζομεν. TAYLOR.

Pag. 95. l. 6. Legendum opinor τὸ ΤΟ ζῆν, vt sit sensus, πόρην
ἔντα βεβαιώσαι ΤΟ ζῆν (vitam) ἱαντῶν. IVRIN. Ib. ΤΟ ζῆν MSS.
Ital. Ven. et *Harl.* TAYLOR.

Ibid. 9. ἢ γὰρ τοι—φ(λ)αν ἡγρ(α)ψ(α)] Male, opinor, haec ver-
tit Wolfius. Vertendum, itaque primum quidem *Amphipolim*, vestram
urbem, imperio suo subiecerat, quam tunc (*Timagora* nempe damnato)
in sociarum et amicarum urbium catalogum retulit. Legendum vero
HMETEPAN pro HMETEPAN. IVRIN.

Pag. 96. ult. ἐξῆς] Omnino HPOTHINEN vt nuper ostendi-
mus. TAYLOR.

Pag. 97. l. 1. ἡδὰμῃ προέστη ἱαντῶν.] Verte, neque se usquam
prostituebant. Incautius hic Wolfius, et negligentius. TAYLOR.

Ib. 11. ἡδὲ] Ser. ΑΥΤΟΥ. MARKLAND. Et recte. *Harl.*
ΕΑΥΤΟΥ. Id quod voluisse credo Regg. α. δ. qui ΕΑΥΤΟΥ
TAYLOR.

Ibid. antepenult. ἢ τί συμβέηται] Wolfius, et quid vobis accide-
rit. Immo, et quid iis (*Thebanis*) euenerit. IVRIN. Ibid. Recte
fortasse. Sed nonnulli Codd. Wolfi interpretationem confirmant.
MS. enim *Harl.* cum *Aug.* et *Edit.* accuratioribus, τί τοῖς Θεαίῳ
γίγνεται ἐν τούτων, ἢ τί ὕμιν συμβέηται. Quam lectionem neque
laudo admodum, neque improbo. TAYLOR.

Pag. 101. l. 11. τῆς αὐτῆς] F. del. THE, vt paulo post. MARKLAND.

Ibid. 14. χρέματα] F. XPHMAT' AN. MARKLAND.

Ibid. εἰδ' ἐκ ταύτης αὐτῆς] εἰδ' ἐκ THE αὐτῆς MS. *Obsop.* et marg. *Ask.* TAYLOR.

Pag. 102. l. 10. καὶ τρέπαιον εἰσῆκται.] Malim EIETHKEISAN. IVRIN. Ibid. Dubito vehementer. Scriptum est Graecanico more. Infra pag. 216. l. 8. ἐκρατῦντο Θεβαῖται, καὶ μάχῃ ἡττήθησαν, καὶ τρέπαιον ἀπ' αὐτῶν εἰσῆκται. TAYLOR.

Pag. 103. l. 9. Ἀλλὰ, καὶ Δία — τῷ πολέμῳ.] Haec aliena esse arbitror, et huius loci. Ita connectendum et legendum existimo: ὅτι τὰ ἐκείνῳ μὴ ἐκ ἀπίδοιο οἱ πρίσθεις, τὰ δὲ ὑμῖν ἐτοιμασθῆναι. ὅτι γὰρ ταῦτα ὅτω ΠΕΙΡΑΤΑΙ, καὶ ἐκ τῶν etc. Πίπρα-
ται, inquam, non *πίπραται*. Nam causale γὰρ, et narratio, quae sequitur, clare euincunt *Demosthenem* iam in eo esse, vt probet *ven-*
ditam fuisse rempublicam. MARKLAND.

Pag. 105. penult. δικάων] Non *Ius*, vt reddit *Wolfius*, aut *Iura*. Τὰ Δίκαια sumuntur vt τὰ δικαιώματα, nimirum *Postulationes*. *Claims or Pretences*. Ea quae iuste vobis concedi oportere existimatis. Vide *De Coron.* 201. 11. et 205. 12. Mox melius fortasse cum *Reg.* α. ΠΑΡΙΑΕΤΕ, et, l. antepen. cum *Ven.* et *Harl.* ΕΚΕΙΝΟΥ — τὰ ὑμῶν. TAYLOR.

Pag. 107. l. 2. ὡς περ] *Lambinus* ita corrigat: γράψας, Οἷσιν περ ἢ λίγω, τοῖς ῥήμασιν ΑΥΤΟΙΣ. Illud probō: hoc certe est minus necessarium. Ὅτῳ enim non semper ad comparisonem adhibetur: sed est quoddam quasi intensivum. Et ecce, ne nimis diuagari videar, linea, si adnumerabis, secunda, αὐτὰς ἐξήγαγον ΟΥΤΩΣ ἀκούσας, *full force against their Will*; vt dicerent nostrates. Vbi *Versionem Wolfi* reformabis. TAYLOR.

Ibid. antepen. ὅλοις] F. ΟΛΑΞ. MARKLAND. Ita etiam *Lambinus* auguratus est, et vertit *Wolfius*. Sine litura denique ΟΛΑΞ in *Harleyano* nostro, et *Ital.* TAYLOR.

Ibid. Δορίσκον, Θράκην, τὰ ἐπὶ τειχῶν] ΘΡΑΙΚΗΣ ΤΑ ἑπὶ τειχῶν. Ita legendum arbitratur *Palmerius* ad *Scylacem*, pag. 280. *Exercitat.* TAYLOR.

Ibid. penult. τὰ ἐπὶ τειχῶν] Alias τῷ Ηραῖο τείχεος meminit, de quo et *Stephanus* in *Ηραῖον*. WOLFIVS.

Ibid. ἰσθμὸν ὅρε.] Vid. *Strabon.* *Vales.* ad *Harpocrat.* v. *Εργαστη*, Not. ad *Aeschin.* infra, pag. 291. TAYLOR.

Pag. 108. l. 4. ὡς ἀγνοῦσιν] F. ὡς AN ἀγνοῦσιν, vt ante, et mox. MARKLAND.

Pag. 110. vlt. ὅσο διὸν αὐτὸς] Vter? *Philippus*, an *Aeschines*? WOLFIVS. *Philippus* proculdubio. TAYLOR.

Ibid. μηδαμῶς βαδίζουσιν] Cbe esset in niun luogo andassero, vt recte *Ferrus*. A loco, in quo erant, nusquam pedes dimouere. TAYLOR.

Pag. 113. l. 11. ἢ τὴν αὐτὴν] Restitue, ἢ Οἱ τὴν αὐτὴν ἰδὺν κ. τ. λ. Edit. *Felician.* et *Manut.* cum MSS. *Harl.* et *Obsop.* TAYLOR.

Ibid. 13. δ] Quære annon vtilius esset ΟΥΔΕ βαδίζων Codicem Aug. Ven. Ital. et Regg. a. ζ. TAYLOR.

Ibid. antepenvlt. πρὶν ἰδῆναι τὸν κρυπτα] Wolfius; ante caduceatoris reditum. Potius, ante caduceatoris adventum. Nempe Athenis missus erat Caduceator, necdum legatus assecutus fuerat. IVRIN. Recte. Ita Italus: *prima che fosse venuto il trombetta*. TAYLOR.

Pag. 114. 1. 3. ἀξίων] Melius non paulo ΗΞΙΟΥΝ Cod. Aug. TAYLOR.

Ibid. antepenvlt. ὑθίως] Ferri potest. Sed speciem habet Variae Lectionis τῷ ὑθίως. Quod male redditur *temere*. Significat *simpliciter, facilliter, sine scrupulo*. MARKLAND.

Pag. 115. 1. 5. ὅτι καὶ πικρὸν] Periodi duo sunt membra, ὅτι καὶ πικρὸν — ὅτι φυχτὴν τὸ ἀνάλωμα. Quod interpositum est, ὅδ' ἵππῳ — καὶ δ' αἰὶν, Tu priori substitutes, quasi interpretamentum: vt recte in versione distinxit Wolfius: Neque opportunum illi fuit istius prodere, (aut dicere illum vel illum accepisse) neque impensam fugere. Verum quid erat dicturus Philippus, si dixisset? Sequitur, ὅτι ἀλλ' etc. Vbi ὅτι, perinde est ac SCILICET: Formula Graeca, vbi Persona mutatur, et Alius loqui intelligitur. Deinde ἀλλὰ est quasi Negantis. IMMO iam consumpta sunt: In hunc et illum contuli. Ita in minutis istis particulis volui et industrius videri et vtilis esse. TAYLOR.

Ibid. 7. ὁμολόγησι κ. τ. λ.] Priorem horum partem omisit Wolfius in versione. Rescribendum, *assensus est igitur, sed elusit*. IVRIN.

Pag. 117. 1. 9. δεινὸν ἢ ἢ] δεινὸν ἢ AN ἢ — *fuisse*. MARKLAND.

Ibid. 10. ἰδία] Sic ordina: πλανᾶσθαι ἐκίσει ἰδία ἐξομοσάμην (S. τῇ περιστάσει) ἢ πάντων καλὸν, ἢ δ' ἀσφαλὲς ἢ. Et post [pag. 118. 1. 9.] ὅτι χρέματα δίδοναι ὑπὲρ τῆς πρὸς ἑμᾶς φιλοτιμίας, ὅρῳ ἰτίους λαμβάνοντας. Et [pag. 119. 1. 5.] ἐπιχίρεισαι, ab ἐπιχίρειω. WOLFIVS.

Pag. 118. 1. 1. παρὰ ταύτην κ. τ. λ.] Lege cum Aug. et Harl. παρ' ΑΥΤΗΝ ΤΗΝ ἀποδημίαν. Illud τὴν etiam in Ald. Benenat. et Lind. TAYLOR.

Ibid. penult. περιῆσαι ἑτοίμου] F. περιῆσαι AN. Loquitur ex opinione sua. Frustra, inquit, opinor, suscepissem hanc tertiam legationem: nam isti, vt pote plures, περιῆσαν αἱ μὲν, superiores me fuissent. MARKLAND.

Pag. 119. 1. 4. καὶ πᾶρα etc.] Delent καὶ MSS. Reg. η. et Harl. Deinde in *Parisiensi* exaratur, καὶ ΠΑΡΑ τὰ πρὸς ἑμᾶς ἐξημένα. Quod melius. TAYLOR.

Ibid. Vers. col. 2. 1. 8. illas reprehendebam, quas non modo turpia existimabam] Lege, illa, quae non modo turpia. Nec enim haec ad literas pertinent, sed ad facta legatorum. IVRIN.

Pag. 120. 1. 9. συγγραψάμην] Haec intelligenda sunt de testimonio quod Actor ipse, magno suo periculo, perhibet in sua causa. Ο κατὰ ΣΥΓΓΡΑΦΗΝ μαρτυρῶν, inquit *Vlpianus* ad locum, *ἰαυτὸν*

ἐπιύθυνον κατηγόρια καθίστησιν. Et rursus, ὁ μαρτυρίας ΣΥΓΓΡΑΜΜΕΝΟΣ ἰδίᾳ ἑαυτοῦ ἐπιύθυνον τῷ καταμαρτυρηθέντι. Bene est, et addit, ἰπὶ αὐτοῦ ἢ τὸν αὐτὸν ΚΑΤΗΓΟΡΕΙΝ καὶ ΜΑΡΤΥΡΕΙΝ, ἰδούμην ἡμῖν μεθόδους, προσθεῖς, καὶ εἰπὼν, ΚΑΙ ΣΥΓΓΡΑΜΜΕΝΟΣ. Eiusmodi Testimonium videtur in scripta referri, et obsignari, (ideoque fieri dicitur κατὰ συγγραφήν) vt aduersarius, quandocunque vellet, litem falsi testimonii intendere posset aduersario: et idcirco bene addit Scholiastes noster — ἐπιύθυνον καὶ εἰς τὸν μετὰ ταῦτα χρόνον. Singularis haec Iurisprudentiae Atticae Formula non adeo silenti pede praeteriri debuit ab iis qui Iurisprudentiam Atticam illustrare voluerunt. TAYLOR.

Pag. 121. l. 5. τοιαῦτα ποιεῖσι] Wolfius, ista designent: Potius, ita faciant. IVRIN.

Ibid. 6. ἵνα — δίδωμι ποιοικώς.] Elegans Graecismus, φαίνωμαι ποιοικώς, etfi δίδωμι ἑαυτοῦ ποιοικώτα crebrius est. Latine dicendum esset, ἑμαυτοῦ ποιοικώτα. Multa enim Graecorum verba feruntur in Nominatiuum, aut Accusatiuum Participii, vbi Latini Accusatiuum cum Infinitiuo ponunt. WOLFIVS. ΠΕΠΟΙΗΚΕΝΑΙ. Cod. Reg. d. TAYLOR.

Pag. 123. l. 8. μυρία] Non bene conueniunt, ΜΥΡΙΑ ὅτι εἰς λίγην — ΟΣΟΙ κ. τ. λ. Tum superuacanea sunt illa in fine periodi, καὶ χαλιπὼν δίδωμι. Neque interea bene opponuntur, καὶ ὅσοι — οἱ δὲ — vbi Cod. Lind. ΟΣ δὲ χρημασία —. Quod Harl. habet, pro nihilo est, Εἰ δὲ χρημασία κ. τ. λ. Locus certe praefractus et mendosus. TAYLOR.

Pag. 125. l. 1. ἰδιώτης ὅτι] Vertit Wolfius, vt homo rerum imperitus. At si animum aduertisset opponi inter se verba, ἰδιώτης et πρῶσιωτης, transtulisset, priuatus cum esset, vel, cum nullo publico munere fungeretur. IVRIN.

Ibid. 5. Legendum puto, μηδ' ἀνάσχησθαι ΛΕΓΟΝΤΟΣ, ὡς καὶ δίδωμι. IVRIN. Ita Lambinus restituit quoque. TAYLOR.

Pag. 127. l. 6. ὁ δὲ τὸς χρόνους τέττες ἀνακρίων — καὶ χρόνους ἀνέτηκας etc.] Similis omnino Locutio Marci Evangelistae, ix. 37. καὶ ὅς ἐστιν ἰμὶ δίδωμι, καὶ ἰμὶ δίδωμι, ἀλλὰ τὸν ἀποστείλαντά με. MARKLAND.

Ibid. 11. οἱ ταραττοῖς τὴν πόλιν] Μιμητικώς. WOLFIVS. Ibid. Wolfius non recte cepit. Haec non sunt verba ipsius Demosthenis, sed Aduersariorum, ab eo μιμητικώς vel τεχνικώς prolata. Vt in Midiana, pag. 141. Ἡμεῖς οἱ λιευργῶντες, Ἡμεῖς οἱ ποροισφίεοντες ὑμῶν, Ἡμεῖς οἱ πλάστοι. MARKLAND.

Pag. 128. l. 1. τὸ ψυχρὸν] Qu. Τῷ ΨΥΧΡῷ ΤΟΥΤῳ ΟΝΟΜΑΤΙ, Τῷ, Ἀχρὶ κόρε, παρεληλυθ' etc. Ista, Ἀχρὶ κόρε videntur esse verba Philippi ex Epistolis eius desumpta, in quibus promiserat se satisfactorum esse Atheniensibus ἄχρὶ κόρε, usque ad satietatem. Εἰπὼν est Philippvs. MARKLAND.

Ibid. 4. καὶ πολλὰ] Quid hoc? καὶ πολλὰ, καὶ πάντα. Necesse est,

vt sit aliquid huiusmodi: ὅτω τοῖνυν αἰσχρὰ, καὶ ΔΕΙΝΑ, πᾶσι καὶ ἡμῶν περιεσφικῶς. TAYLOR.

Pag. 129. l. vlt. συσσεισικῶς] Id est, συμπεριλαύσας. Nam, vt dixit supra, οἱ Περσῆες θύουσιν ἐκείνῃ κοινῇ, καὶ συνδιπνῶσιν ἀλλήλοις. PALMER.

Pag. 130. l. 6. δηλονότι] Punge leuiter post istam vocem. Et rem ita concipias mecum. Scil. Πότεροι παραβαίνουσιν; — αἱ ἀδικήσεις δηλονότι. Et quid παραβαίνουσιν? nimirum τὰς ὅλης γῆς κ. τ. λ. TAYLOR.

Ibid. vlt. ἱστῶν κ. τ. λ.] Pulcerrima sane Historia, et digna quae Demosthenis oratione posteritati consecraretur. Attigit etiam Libanius Declam. xiv. Αὐτόμην δὲ αὐτὸν καὶ πρὸς τὰς Απολλοφῶνας δογασίρας ποιῆσαι τι παραπλήσιον ἀφίηαι γὰρ αὐτὰς Σατύρων τῶ τῆς Κωμῳδίας ὑποκριτῶν. Geminam plane adiungo ex Scriptore incerto apud Suidam, v. Επαγγίλλει. Ο δὲ Βασιλεὺς φιλοφρονέας δέχσθαι αὐτὸν, καὶ κλιθεὶς θάξσειν καὶ εἶτι δίδει ἐπαγγίλλειν (id erat αἰτεῖσθαι, aliquid postulare, vt hic). ὃ δὲ δίδται ὑπὲρ Μονάτου τῷ Πρώτῳ, ὃς ὁ ἄ. ἔτη ἐν σκότῳ καθιερψάμενος. Adi Harpocr. et Suid. v. Οτι ξῆνος κ. τ. λ. Apud hunc in v. Φωκίον, legitur ex arcana historia quod sequitur: Ο δὲ περὶ Σατύρων φησὶν ὁ Δημοσθένης ἵνα τῶν Απολλοφῶνας θυγατέραν, τῷτο εἰς Φωκίῳνα τινὲς ἀναφέρουσι. Καὶ φασιν, ὅτι λαβὼν αὐτὰς εἰς Αθήνας ἤγαγε, καὶ ἐξίδωκε. Postremo adiungam Hermogenem in aureo libello περὶ μεθόδου διδόντηος: Cap. Περί Αἰσιθίτου. Τῷτο δὲ τὸ ἀντίθετον ὁ Δημοσθένης ποιεῖται κακῆδης, τὸ μὲν πρῶτον ἀληθὲς λαμβάνων, τὸ δὲ ἀλλοτρίως, ψευδὲς ὄν. ὡς ἐν τῷ περὶ τῆς Παρατρισεύας εἰσαγγεῖ συμπίσει Φιλίππου, καὶ τῶν Ολύμπια νικηφόρων, καὶ διάλογον Σατύρων τῷ κυρικῷ ὑποκριτῷ. ὅτω δὲ ψυχᾶς γὰρ τὸς ἀκούσας, ὡς εἰσθαι ἐν σομποσῷ εἶναι. Εἰτα ἀντίθετος συμπίσει ἴτερος ὡς μερόμενος Αἰσχίνῃ, ψευδόμενος, μηδέποτε γινόμενος. ἵνα ἐν ψυχᾷ γινόμενος διὰ τῶν πρῶτον λόγων οἱ δικασταὶ πεισθῶσι καὶ τοῖς ἐπιφερομένοις, ὡς ὁμοίως ἀληθείς. Quod cum historiolum hanc plurimi attigerunt, alii de humanitate Philippi solliciti, alii artificium admirati Demosthenis, ideo tamen prae ceteris Hermogenem adductum esse volui, vt lectionem illam l. 13. Ολύμπια simul stabiliret. Philippus sc. ob partam victoriam laetabundus, et res Olynthi prospere gestas, conuiuio exceperat, vt narrat iste Scriptor, eos qui nuper Olympia vicerunt. Et percommodum sane accidit, vt Olympia celebrarentur eodem anno quo Philippus Olynthum obsidione cepit. sc. Olymp. CVIII. I. TAYLOR.

Pag. 131. l. 3. ἰνωρακῶς] Simplicius et rectius, ΕΩΡΑΚΩΣ, vt plurimi. Sc. Reg. d. Harl. Obsop. Aug. et Ask. TAYLOR.

Pag. 132. l. 10. Αλέξανδρον] Plures erant eo nomine. Εἰς Αλέξανδρον καὶ αὐτὸς Μακεδόνων βασιλεὺς, ἀδελφὸς Φιλίππου περιεσφικῶς, περὶ ὃ Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ Παρατρισεύας φησὶ, ΚΑΙΤΟΙ ΤΩΝ ΑΠΟΚΤΕΙΝΑΝΤΩΝ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΝ ΗΝ ΤΟΝ ΑΔΕΛΦΟΝ ΤΟΥ ΦΙΛΙΠΠΟΥ ΟΥΤΟΣ ΑΠΟΛΛΟΦΑΝΗΣ. Harpocr. v. Αλέξανδρος. TAYLOR.

Pag. 133.

Pag. 133. l. 2. *ἰνὴ δὲ ἡκοι α. τ. λ.*] Locum hunc confert cum simili Ciceronis in *Verrinis* *Victotius* xlv. *Var. Lect.* 14. Non poenitebit elegantem istum Criticum consulere. TAYLOR.

Ibid. 4. *τάλα*] Numero vincant MSti. qui EPFON loco τῆ, τῆλα habent, sc. ex *Regiis* α. β. δ. ε. η. *Lind. Ital. Harl. et MSS. Ald. Felic. et Manut.* TAYLOR.

Ibid. 5. *Οὐτως*, *Indifferenter*, nullo consilio, sine dolo, ὡς *ἰτυχι*. Vid. Not. ad *Midianam*, 131. 9. *H. Steph. Conformité du lang. Franc. avec le Grec.* p. 86. *D. Chrysostom.* ad *Isa* iv. 6. TAYLOR.

Ibid. vlt. *μικρῶν*] *ΜΙΑΡΩΝ* cum *Wolffo*, quod iam vidimus, habent etiam marg. *Brennati*, et *Bodl.* — Hoc cum secundis curis *Wolff*i atque eius interpretatione consentit. Et credo ad sensum Auctoris pertinere. TAYLOR.

Pag. 134. l. 3. *πολλὰς*] *ωληγὰς* sc. Ellipsis est singularis, sed non infrequens. Hinc pendet Ioculare istud *Phrynes* fecit non incelebris: *ΜΑΣΤΙΓΙΟΥ* δὲ τινος *μικρακισνομένης* πρὸς αὐτὴν, καὶ *Φαμί* πολλὰς *συμπληχθῆναι*, καθ' ὑπόκρισιν *ἰσχυρόταται* *ἱπικωτήσαντες* δὲ τὴν αἰτίαν, ἐργίζομαι σοι, ἱπικω, ὅτι *ΠΟΛΛΑΕ* ἔχουσ. *Athen.* l. 13. p. m. 289. TAYLOR.

Pag. 135. l. 4. *Διάσεις*] *Δημοσθένης* ἐν τῷ κατ' *Ἀλσχίνου*. *Θιάσας* ἐστὶ τὸ ἀθροιζόμενον *πληθὺς* ἐπὶ *τιλετῇ* καὶ *τιμῇ* *θύν*. *Harpocr.* in v. TAYLOR.

Ibid. 11. *τῆς ἐξουσίας*] Post hanc vocem pono notam Interrogationis: *ἀλλὰ δὴ τὰ τῆς ἐξουσίας*; sc. *ἐμῆς*. *Eam igitur vitas partem referes, in qua tam licenter grassatus es?* Hic exemplum statim subditurus erat *Demosthenes*, *Timarchi* historiam. Sed subito abruptit, et in alium magis opportunum locum reiecit. *Ἰτε* *ἀλλὰ* *ἔκρινε* *παρ' ὁμοῦ* ἐπὶ *ποροῖα* — *ἀλλὰ* *μήπω* *ταῦτα* *ἀλλὰ* *τὰς α. τ. λ.* MARKLAND. Ibid. *ἐξουσία* hic non significat auctoritatem aut ius, sed iniuriam potius et audaciam ad omne nefas paratissimam. Ita exeunte hac Oratione: *οὐδὲν ἐπὶ τῆς αὐτῆς, ἥσπερ νῦν, ΕΞΟΥΣΙΑΣ καὶ ἀσολυγίας μοι.* TAYLOR.

Pag. 136. antepenvlt. *ἰμὲν μίσοι τίς καθήγορία*] *Lambinus*, argumento non intellecto, locum inquinat, legendo, *ἰμὲν μὲν τοὶ τίς ΚΑΘΗΓΟΡΕΙ*; Licet ea lectio et scholia quoque occupavit. Sensus est, *Sit verum in me crimen: illi tamen in eo nullum est praesidium.* Hoc est certissimum. TAYLOR.

Pag. 137. l. 8. *ποιῆσαι*] Non *ποιῆσαι*, sed *ΕΙΠΕΙΝ* Codd. praestantiores. Idque rectius. Sunt autem *Aug. Harl.* cum *Regio* δ. TAYLOR.

Pag. 138. l. 8. *ὁμοῦ*] Forte, *ἰφ' ὧμας*. *Τετίς*, ἐπὶ τῇ *βλάτῃ* ὁμοῦ. *Εφ' ὁμοῦ* vero significat ἐν τῇ *ἐξουσίᾳ* ὁμοῦ. WOLFIUS.

Ibid. penult. *τῇ φωνῇ*] Lege *ΛΑΜΠΠΑΙ* *τῇ φωνῇ*. Quod deerat in aliquibus: sed non oportuit. Restituerunt optimi *Harl.* et *Aug.* cum *Edit. Lutec.* Nimirum ex multis locis hic est vnus, in quibus *Demosthenes* dicit voce dulci et clara fuisse *Aeschinem*: vide *Ciceronem*.

ceronem in *Oratore* §. 18. Sic in sequentibus, pag. 144. vlt. μηδὲ γὰρ εἰ καλὸν καὶ μέγα ἔστω φθίγγισται, μηδ' εἰ φαῦλον ἰγώ. Adde *Vlpianum* in *σχ.* ad auctorem nostrum, pag. 234. ἔστι γὰρ τὸ φθινέσθαι τοῦ Αἰσχίνους, ὡς αὐτὸς μαρτυρεῖ πολλάκις ἐν *Δημοσθένει*. Similia pene habet *Plin.* II. *Epist.* 3. TAYLOR.

Pag. 139. l. 9. ὃδ' ἰδμεῖν] Quid hoc? *Harl.* Codd. habet ΑΑΑ' ἰδμεῖν ἑαυτὸν. *De ipsum; ut forex, suo indicio prodidit.* Non negligenda sane lectio. TAYLOR.

Pag. 141. l. 6. βυλομίνυ γὰρ ἰμὺ τὰ δίκαια] F. addendum ποιῶν. τοῦ. Ni sit ἰλλυπικόν, κατὰ τὰ δίκαια. WOLFIVS. Alibi idem, βυλομίνυ γὰρ ἰμὺ τὰ δίκαια ΠΟΙΕΙΝ, ΚΑΙ, ὥσπερ κ. τ. λ. TAYLOR.

Pag. 143. l. 12. ἀνα[κρίξις] Restitue ἀναγκάζειν ATTON ἀπολογισθῆναι, cum *Benenato*. Codd. *Harl.* et *Aug.* TAYLOR.

Ibid. λίγῃ μοι τὴν μαρτυρίαν] Cuiusnam rei testimonium? Haec aut loco suo mota videntur, aut aliquid forte ante ea excidit. Nisi haec μαρτυρία referenda sit ad modo citatos (pagina praecedente l. 10.) μάρτυρας. Quod tamen non puto. MARKLAND.

Pag. 144. l. 1. ἰμὺ καὶ τὰ ταῦτα] Forte ΠΑΝΤΑ. Ac potius abundat, quia ταῦτα antecedit. WOLFIVS. Ibid. Deest, ut oportuit, in *Regg. a. η. Ven.* et *Harl.* TAYLOR.

Ibid. 7. ὁδὲς πώποθ' κ. τ. λ.] Ambigue dictum. Vult, *neminem unquam, qui condemnatus fuerit, fassum esse crimen.* Rationem reddit *Aeschines* in *Timarch.* pag. 44. l. 3. quia, οἱ μὲν ἐπ' αὐτοφύκῳ ἀλογίῃ, αἱ μὲν ὁμολογῶσι, παραχρῆμα τῷ θανάτῳ ζημιῶνται· οἱ δὲ καθόρις, καὶ ἔξαργοι γινόμενοι, κρινόμενοι ἐν τοῖς δικαστηρίοις. MARKLAND. Aliter *Wolfius*: ὁδὲς πώποθ' ὁμολογῶν ἀδικεῖν, ἰάλω. *Neminem unquam, qui crimen fateretur, esse condemnatum.* Haec inter se distant plurimum. Vid. *Lectio. Lyfiac.* Cap. XI. pag. 713. TAYLOR.

Pag. 146. l. 2. γνησομίνυς] Melius cum historia concordabit *Cod. August.* ΓΕΓΕΝΗΜΕΝΟΥΣ: itemque *Harl.* ex secundis curis. TAYLOR.

Pag. 147. l. 2. παρερήναι] Ita exhibuit *Wolfius* solus, neque lectorem admonuit, se ab omnibus exemplaribus, tam literis cūis, quam manu exaratis discessisse. Nam in omnibus, quae consului, legitur ΠΕΡΙΗΙΡΗΝΤΑΙ. TAYLOR.

Pag. 148. l. 4. ἀλλ' εἰ διὰ ταῦτα κ. τ. λ.] i. e. *Verum esto ut non propter haec te accusem: ob quid igitur te accuso? dices, per calumniam etc.* MARKLAND.

Pag. 149. l. 4. ὥσπερ ἄλλοι τινες,] Ita distinguendum, cum commate post istam vocem. Quod rursus delendum, post *διωδοκίαν*, l. 10. id monente *Cl. Marklando*. Verte autem locum hunc posteriorem: *Istos autem odi, quod improbos esse et sacrilegos in legatione animaduerti, et quod etiam priuato meo honore sum spoliatus, cum vos propter istorum corruptelas toti legationi succenseretis.* TAYLOR.

Pag. 150. l. 6. φυλάττω κ. τ. λ.] Totus iste locus, ex *MSS.* sic legendus: ἰτίους δὲ πᾶσιν ὁρίωνται καὶ ΦΥΛΑΤΤΕΣΘΑΙ, ὃδὲ
ΦΟΝ-

ΦΡΟΝΤΙΖΕΙΝ τῆς πάλαι· πάλαι ΔΕ κατὰ ΤΟΥΤΟΥ πολλὰς καὶ διὰ τὴν
τρεῖς ΔΙΑΦΘΕΙΡΟΜΕΝΗΣ. OBSOPOEVS.

Pag. 152. l. 11. εἶνα βυλομένης] Apposite ad haec verba leue
scholium, quod sequitur, exaratur in marg. *Altemps.* scil. Οὐ γὰρ
οἱ κακοὶ δικαίαι, τῶν ἀγαθῶν τῷ φθόνῳ, καὶ οἱ ἀγαθοὶ, τῶν κακῶν τῷ
μίσῳ, ἀποφθερίζονται· ἔτι κακὸς ἀγαθὸς, ἔτ' ἀγαθὸς κακὸς δικαίῳ
διαφθείρεται. Sed neque hoc rem attingit, neque quod produxit
Vlrianus. Quid autem statuendum sit de huius loci vel sententia
vel sinceritate; de auctoris mente, vel scripturae veritate, id in-
dicent alii. Id interea scio: bene coniungi cum superioribus ea
quae sequuntur, si totum hoc comma [ἀν γὰρ — διαφθείρεται] fa-
cesseret. TAYLOR.

Pag. 153. l. 7. ἀπίδοιο] Philocrates nempe. Εκ τύχης δὲ καὶ διὰ
τύχην Φιλοκράτης λατῶν χερσίων παρὰ Φιλίππῳ, πόρνας ἔ-
ραξε, καὶ Λασθένης καὶ Εὐθυκράτης ἀπώλισαν Ολυμπον, τῇ γὰρ μίσθῳ
τις καὶ τοῖς αἰσχίροις ἰνδαίμοινα. Plutarch. de Fortuna, init.
TAYLOR.

Pag. 154. l. 2. ὁρῶ] Male *Wolfius* interpretatur *simul*. Ομῶς in
computo est *prope*, *pene*, etc. vt pluribus declaravi in Tom. III.
ad Orat. c. *Aristogit.* pag. 482. l. 13. Certe istud πάλαις καὶ, quod
sequitur, et quod meae Crisi non mediocriter officit, natum est ex
linea superiori, et abesse et potest, et debet. Deest in *Linden.* et
Harl. milites amplius decies mille, et pene mille equites. TAYLOR.

Pag. 155. l. 8. τέτων] Scribe, ΤΟΥΤΟΥ, huius rei. MARKLAND:
Ibid. 9. ἐκρινῶ] *Εκρινῶ* hoc loco est κατηγόρησιν, accusavit, ritum
detulit, vt alibi etiam in eo significatu reperitur. PALMER. Nos
vberrime ad *Lycurgum*, §. 2. TAYLOR.

Pag. 156. l. 1. μικρὸν γι] Verba sic ordino: μικρὸν γι παρὰ τοῦ
τῆς πρῶτης πρεσβείας (S. ταῦτα) ἃ μὴ μάλιστα ἐπιπρὸς ὑμᾶς. Et
postea [l. 3.] ἐγὼ γράφω τὸ προεβόλιμα (S. ἐν τῇ βουλῇ) καὶ παλιν
ποιῶν τὸν νόμον ἴδω, καὶ ἐπὶ ταῖς τέττοις ἐν τῷ δήμῳ, ὅθεν δὲ λόγῳ ἔτι
ἀδικήματα παρὰ τέτων ὄντων φανερὰ ταῖς ἐκκλησίαις, ἐν αἷς etc. καὶ οἱ
τὸ πρυτανεῖον ἐκάλισα. Pro μικρὸν γι, malim μικρὸν GAP. Huius
loci Conuersio mea sic habet: Age igitur, iam de conuiuiis et
decreto dicam. Propemodum sane, quae potissimum ad vos dicenda sunt,
praeterissem. Primae illius legationis S. C. ego cum scriberem, et rursus
apud populum in iis concionibus, quibus deliberaturi eratis de pace, cum
nullum ista etiamnum verbum fecissent, neque de ullo eorum facinore con-
staret, consuetudinis iure vsus et laudavi istos, et in curiam inuitavi.
Qua, cui visum fuerit, vtatur. WOLFIVS.

Ibid. 6. λόγῳ] *rationibus* *Wolfius*. Aegre ferrem. Cum nullus
adhuc neque sermo de iis increbuit, neque facinus constaret: Vel, cum
Etrusco, non essendo ancora nota niuna parola, ne ingiuria de costoro.
Quod praestat. Vtuncque id sit, haec verba parenthesi sunt in-
cludenda. TAYLOR.

Pag. 158. l. 1. ἴσμεν] Quid si TMAE? Vt referatur ad ἐξίστα-
μι

μν, et sit Prolepsis. Alioqui Constructio parum consentanea est, *Φαρμάκων διομήνη σοφῶν*. Etsi autem veterem conversionem haud muto. WOLFIVS.

Ibid. 3. *γαρμασίας*] Nulla auctoritate, nullis rationibus, discedit ab omnibus ubique exemplaribus *Wolfus* noster. Restitue ex iis dictum satis cum amaritudine, ΥΠΟΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ. Miror sane ridiculam hanc *Wolfi* licentiam. TAYLOR.

Ibid. 4. *καὶ ἐδιδμαῖς*] Punge cum accuratissimo *Marklando*, τέτυς — *τυχόσας ἀνθρώπους*· καὶ ἐδιδμαῖς κακίας ταῦτα, ἀλλ' ἐδὶ τρελῆγιας καὶ ἀξία· περιβίων — *ἐξιώσαμεν*. TAYLOR.

Pag. 161. l. 6. τῷ λόγῳ] Futilis Versio, *a causa abduxerit*. Quae si mens *Demosthenis* fuisset, scripsisset proculdubio eadem syntaxi, qua statim scribit, τὰς διαστὰς ἀπογαγὼν ΑΠΟ ΤΗΣ ΥΠΟΘΕΣΕΩΣ. Recte Anonymus Interpres: *si vos orando seduxerit*. TAYLOR.

Ibid. 9. μὴ σύγῃ] *Wolfius*, nequaquam vero. Potius, *Tu ne ita feceris*. IVRIN.

Ibid. 13. *Vlpianus*: Οὐδὲνα μάλῃστε δυάμεν· παρασχίσθαι ἐπὶ τέτοις, ἐφ' οἷς Τίμαρχον ἔκρινες. TAYLOR.

Pag. 162. l. 1. et 7. φημιζῶσι.] Codd. MSti, et Impressi, pariter vt in Orat. *Aeschinea* quae sequitur, ΦΗΜΙΞΩΣΙ vel ΦΗΜΙΞΟΥΣΙ. Ita fere variatur in illa altera c. *Timarch*. Atque etiam eadem est inconstantia scribendi in MStis *Hesiodi*. TAYLOR.

Pag. 162. antepenvlt. ἀληθῆς] Restitue verbum cum *Vlpiano* et plurimis membranis, ὥς' εἴπερ ΕΣΤΙΝ ἀληθῆς ἡ φήμη. TAYLOR.

Pag. 163. l. 1. ὁ ποιητῆς] Abest ab vno exemplari. Cur non ab omnibus? Age consule auriculas, et iudica: Σοφὸς ἦν ὁ ταῦτα ποιήσας. Et, Σοφὸς ἦν ὁ ΠΟΙΗΤΗΣ, ὁ ταῦτα ΠΟΙΗΣΑΣ. Existimavit sedulus glossographus, lectorem latere potuisse notionem τῷ, ΠΟΙΕΙΝ, i. e. *versus facere*: adeoque exaduersum his verbis ὁ ποιήσας, admonuit, idem id esse ac si scripsisset Auctor, ὁ ΠΟΙΗΤΗΣ. TAYLOR.

Pag. 165. l. 1. τὰς τυράνους — *ἰσιναί*] Si recte habet *ἰσιναί*, transitivum hic videri potest, *ἰσιναί* τὰς τυράνους, *intrare tyrannos*, i. e. *intrando agere*, vel, *exhibere tyrannos*, vt *salutare Cyclopa*, pro, *salutando exhibere Cyclopa*, apud *Horatium*. Sic neutrum fit *ἰσιναί*, hoc modo supplenda erit Constructio, *ἐξαίρετόν ἐστιν — τὸ [αὐτὰς ἰσιναί]* τὰς τυράνους, καὶ τὰς τὰ σκῆπτρα ἔχοντας, *ἰσιναί*. Quod verius. MARKLAND.

Pag. 167. l. 3. οἰκίας] P. ΟΥΣΙΑΣ. Nisi sit quale istud *Lucas* xx. 47. οἱ καλισθῖνοι τὰς οἰκίας τῶν χρητῶν. MARKLAND.

Ibid. 11. Θόλῳ] Videtur Camera fuisse fornicata, ea fere figura, qua effigiebantur in saeculis sequentibus Aedes Capitulares in Ecclesiis et Monasteriis. Apud antiquos hic congregabantur, alebantur, et fortasse erudiebantur quoque, Aedium Sacrarum ministri famulique. Et, vt apparet, vnumquodque Templum suam Tholon habebat, in qua Pueruli literis operam darent. Εἰ δὲ τῷ ΘΟΛΩ

ΘΟΛΗ Τῷ ΠΤΩΣ ΑΠΟΛΛΩΝ ΜΑΘΩΝ ΤΙΣ ἑμῶν ἐνέγραψεν, Αχιλλεύς
καλός. TAYLOR.

Ibid. vlt. ἴτ' ἔσδκ. τ. λ.] Ita distinguendum, ἴτ' ἔσδ σοφιστής;
καὶ ποιητὴς γι. ἢ σὺ λογογράφος; καὶ Διοῖς ἰχθῆρες. Nonne Tu igitur li-
terator es? Immo et improbus quidem. Nonne Tu scriptor Orationum? et
quidem Diis iniustus: qui — Verba, καὶ ποιητὴς γι, et, καὶ Διοῖς ἰχ-
θῆρες, sunt responsa ipsius Demosthenis. MARKLAND.

Pag. 168. l. 9. εἶσω τὴν χεῖρα ἔχοντα ἀναβιβλαμένον] Recte autem mihi
videor distinxisse, εἶσω τὴν χεῖρα ἔχοντα ἀναβιβλαμένον: Quasi diceret:
Stat Solo paludatus vel tunicatus, manum intra vestem habens. Hoc
neglexit in versione Wolfius, quia non intellexit. Eo habitu erat
Solo. Adiuuat iste locus Plutarchi in Phocione T. IV. pag. 179. ὃν
ἐκτὸς ἔχοντα τὴν χεῖρα τῆς περιβολῆς ΟΤΕ ΤΥΧΟΙ ΠΕΡΙΒΕΒΑΗΜΕ-
ΝΟΣ. TAYLOR.

Pag. 170. antepenult. ἢ λέγειν κ. τ. λ.] Tangit hunc locum Eu-
statheus ad Iliad. γ. 216. Χειρὼν κινήσει — ἢ Δημοσθένης μὲν ἰποκρίτο;
Αἰσχίνης δὲ ἀπίστειν, ὃ καὶ ἀκῶσας ἐν Δημοσθένει χρεῖται τὸς ῥήτορας
περιβιβλόντας ἴσω τὰς χεῖρας ἔχων, ἢ μὴ ἐξ ἀνάγκης δημογορεῖας.
Et Hermogenes quoque p. 165. Edit. Porti. TAYLOR.

Pag. 171. l. 4. πιλίδιον] “Quod Graeci πῖλον, πῖλιον, πιλίδιον
dicunt, hoc Latini pileum et pileolum vocant. Pollux, ὃ μόνον δὲ
πιλίδιον, ὃ ἐπὶ τῷ κεφαλῶν ἐπιθίμενον πῖλον ὅτως ἰκαλεῖτο, ἀλλὰ
καὶ ὃ παρὰ τοῖς ποσσίν. Demosth. περὶ Παραπρωστ. καὶ πιλίδιον λαβὼν
ἐπὶ τὴν κεφαλὴν, περινοσῆς. TAYLOR.

Ibid. 6. ΕΛΕΓΕΙΑ ΣΟΛΩΝΟΣ] Solonis Poeticen siue usum in
versibus pangendis praedicant multi. Honestum sane fragmentum,
et elegans exaravi, I. Stobaeo Serm. IX. id procurante: in quo va-
rii humani generis quaestus, artificia, et rationes quibus homo ab
homine distinguitur, lepide depinguntur.

Ἐπιόδῳ δ' ἄλλοθεν ἄλλος ὃ μὲν κατὰ πόλιν ἀλᾶται

Ἐν ἡυσὶν, χρεῖζον οἰκαδὲ κέρδους ἄγων,

Ἰχθυόοντ' αἰέμοισι φορέμενον ἀργαλίοισι,

Φειδωλὴν ψυχῆς ὑδμήνην θίμενον.

Ἀλλος γὰρ τίμωσι πολυδίδρυον εἰς ἑαυτὸν

Λαίριόν, τοῖσι καμπύλ' ἄροτρα μέλει.

Ἀλλος Ἀθηναίης τι καὶ Ἡφαίστου πολυτέχνην

Ἐρσάλα ἐν χειρὶν ἐνυλλίγεται βίοτον.

Ἀλλος Ολυμπιάδων μυσάων πάρα δῶρα διδασχθεῖς,

Ἰμερτὴν σοφίης μετρὸν ἐπιτάμενον.

Ἄλλος μάλιστα ἴθηναι ἀναξ ἰκαίρεσσι Ἀπόλλων,

Ἐγὼ δ' ἀνδρὶ κακὸν τηλόθεν ἐρχόμενον,

Ὡς συνομαρτήσωσι θεοί· τὰ δὲ μέγιστον πᾶσι

Οὗτις τις οἶνός ἐστιν αἶμα, ἢδ' ἰερά.

Ἄλλος Παιῶν πολυφαρμάκῳ ἔργον ἔχουσις

Ἰησοί, καὶ τοῖς ὑδρὶν ἐπιτεῖ τίλει.

C c c

Πολλάκι

Πολλάκι δ' ἐξ ὀλίγης ὀδύνης μέγα γίνεσθαι ἄλγος,

Κἄν τις λύσασθαι ἤπια φάρμακα δέξ.

Τὸν δὲ κακαῖς νόσοισι κυκώμινον ἀργαλείαις τε

Ἀψάμινον χειροῖν αἵψα τίθησ' ὕγιῃ.

TAYLOR.

Pag. 172. vlt. Τρύχειν] Ἀπὸ πολυήρατον τρύχεται ταχέως ἐν δυσμνίῳ, τοῖς ἀδικῶσι τὸς φίλους ἐν συνόδοις. Id est, *Urbs eorum, qui civis suos in congressibus et commerciis afficiunt iniuriis, opportuna et obnoxia est hostium insultui.* WOLFIVS.

Pag. 173. l. 7. ἐν μυχῶ] Pro, εἰς μυχὸν, ἡ θάλαρα. Attica Enallage Praepositionum ἐν et εἰς. WOLFIVS.

Pag. 174. l. 8. κ' βέλομαι] Haec duo verba videntur e scholio huc irrepsisse. WOLFIVS.

Ibid. Bene Wolfius. Desunt etiam in Codd. C. d. n. et Lindenb. Porro autem ista ΗΓΟΥΜΑΙ ΚΑΙ in l. 6. aequae sunt importuna. Corrige ergo, αἰ μὴ ἀληθῆ τὸν λόγον εἶναι τῶτον ΒΟΤΑΟΜΑΙ, ὡς— τρέποι δὲ τινα ΗΓΟΥΜΑΙ κ' τὰ νῦν συμβεβηκότα κ. τ. λ. Vel si prius istud ἡγῶμαι cuidam adblandiatur, et retinendum videatur in l. 6. ἡγῶμαι κ' βέλομαι, tunc restitues cum Reg. d. et Aug. in l. 8. τρέποι δὲ τινα ΟΙΜΑΙ κ' τὰ νῦν συμβεβηκότα κ. τ. λ. Meminerit Lector prius κ' βέλομαι deesse in Exemplaribus Ven. Aug. et Harl. atque etiam vocem εἶναι in omnibus. TAYLOR.

Ibid. 12. περισείσας] Lege ΠΑΡΑΠΡΕΣΒΕΥΣΑΣ. Nam πολλὰ περισείουσιν in nulla criminationis parte esse arbitror. TAYLOR.

Pag. 175. l. 7. παρηκολυθηκὼς ἅπασιν] Frigide Wolfius interpretari videtur, omnia comperta habeo. Neque multo felicius ceteri. H. Stephanus Thes. L. G. Tom. I. col. 282. exquisitius de eo, qui rerum cognitionem studiose persecutus est, ita ut eam sit consecutus. Ita De Coron. 320. l. 7. ΠΑΡΗΚΟΛΟΥΘΗΚΟΤΑ τοῖς πειράγμασιν ἐξαρχῆς, κ' συλλυλοισμῖνοι ὀρθῶς. Vide quae protulit Vir ille doctissimus; et quam pulchre consonat locus ille D. Lucae (ab illo non praeteritus) I. 3. ἔδοξε καὶ μοι ΠΑΡΗΚΟΛΟΥΘΗΚΟΤΙ ἈΝΘΡΩΠΩΝ ἅπασιν ἀκριβῶς—. Neque tamen interpretibus id vicio verti, quasi mentem Auctoris non omnino attigerint, sed quod vim et emphasin non adeo dilucide expresserint. TAYLOR.

Pag. 176. l. 7. ἐπάγονται κ. τ. λ.] 2 Pet. II. 1. ἐπάγοντες ἑαυτοὺς ταχὺν ἀπώλειαν. MOX, TA τοιαῦθ'. MARKLAND. Vti habent Parisenses, et Suidas.

Ibid. 8. ὑποκορίζομαι ——— ὁ δὲ Δημοσθένης ἐχρήσατο τῇ λέξει, ἐπὶ τῷ, ἐνφρονεῖν, κ' τὸ αἰσχερὸν ἐνφρόνως ὀνομαζομένης. Λέγει γὰρ ἐν τῷ περὶ Παραπρσειδείας· Αὐθαίρειον αὐτοῖς ἐπάγονται δουλῖαν, Φιλίππου ξινίαν, κ' ἐπαιρείαν, κ' TA τοιαῦτα ὑποκορίζομαι. Suidas. ΥΠΟΚΡΙΝΟΜΕΝΟΙ Harl. Sed perperam. Nemo ex Interpretibus haec probe intellexit. Quam serviunt seruitutem illiberalem, blando nomine dissimulant: vocant enim amicitiam cum Philippo initam. Ea est vis τῷ ὑποκορίζεσθαι, atque ea mens huius comitatus. TAYLOR.

Ibid. 9.

Ibid. 9. τὰ κύρια] Οἱ τὸ κύριον, ἢ τῆς ἐξουσίας ἔχοντες, οἱ ἀρχόντες, οἱ ἐν τέλει. Significant eos, quicunque sint, penes quos est summa potestas in singulis urbibus: sc. Populus in Democratia, in Aristocratia, Nobiles. IVRIN. Ibid. Recte. Τὸ κύριον non significat Magistratus, siue τὸς ἐν τέλει. sed, quod Nos emphatice in Lingua Anglicana, *The Constitution*. Eo modo intelligendi, distinguit Scriptor noster in hoc loco, inter τὸς γνωριματώτας, τὸς προβάσαι τῶν κοινῶν ἀξιωματικούς, eos qui Remp. administrant, et, τὰ κύρια — ἐν ἐκέρῃ τῶν πόλεων, siue Remp. ipsam. TAYLOR.

Pag. 180. l. 1. τιμὴν ἰδὼν δὲ] Id est, gratis acceptos, dono datos a Macedonibus. MARKLAND.

Ibid. 8. κεινημένοι] Obserues ἀνακολουθίαν huius sententiae, χιλίως ἱππίας ΚΕΚΤΗΜΕΝΟΙ, πλείους δὲ ΟΝΤΕΣ ἢ μύριοι — ἰδὼν ΑΥΤΟΥΣ τῶν ἡδυνήθη σωσαι. Vis et Spiritus Oratoris Grammaticam protrahit. TAYLOR.

Pag. 182. vlt. εἰ μὴ τὰς μάχας — συμβαίνει καιρὸς] Sc. καιρὸς [τῷ μιμῆσθαι] τὰς μάχας etc. Quod Infinitivum subintelligendum est ex τῷ, μιμῆσθαι ad finem sententiae, si haec integra sint. MARKLAND.

Pag. 183. l. 7. ἐν τῷ ἴσῳ χρόνῳ] Quicquid statuatur de hoc Textu, dubio sane, atque, vt videtur, inficeto, nemo integrae mentis absoluerit mirabilem istam conversionem, *pari spacio temporis*. Sed locus sine dubio est contaminatus. Nonnihil proficimus, sublata voce χρόνῳ. Vos nunc in deliberationibus, aequalem partem Reip. sustinentes, ac illi militantes. Pene videor tenere mentem Auctoris. TAYLOR.

Pag. 184. l. 1. Lege omnino γράμματα ΕΚ ΣΤΗΛΗΣ, vt annotatum est in margine *Benenati*. Leges, Plebiscita, Foedera, omnia denique cuiuscunque generis Monumenta, fuisse apud Antiquos columnis lapideis, aereis, ligneisue exarata, nemo est qui ignorat. *Obaeratorum* nomina, maxime autem PROSCRIPTORVM (*Vilegatos* vocat Iurisprudentia nostra) cippis et saxis frequenter, cum titulo et causa condemnationis, inscribi solebant. Hoc in Arthmio esse factum, et haec ipsa verba, quae hic memorat Noster, esse in eius cippo insculpta, abunde docemur. Orator noster in *Philipp. III^{ia}*. Οὐ λόγους ἑμαυτῷ λέγων, ἀλλὰ ΓΡΑΜΜΑΤΑ τῶν προγόνων τῶν ὑμετέρων διακύνει, ἃ ἱκανοὶ κατίδυλο, Εἰς ΣΤΗΛΗΝ ΧΑΛΚΗΝ ΓΡΑΨΑΝΤΕΣ — τί δὲ λέγει τὰ γράμματα;

ΑΡΘΜΙΟΣ, φησι, Ο ΠΥΘΩΝΑΚΤΟΣ

Ο ΖΕΛΕΙΤΗΣ

ΑΤΙΜΟΣ ΕΣΤΩ ΚΑΙ ΠΟΛΕΜΙΟΣ ΤΟΥ ΔΗΜΟΥ ΤΩΝ ΑΘΗΝΑΙΩΝ
ΚΑΙ ΤΩΝ ΣΥΜΜΑΧΩΝ

ΑΥΤΟΣ ΚΑΙ ΓΕΝΟΣ.

Εἶθ' ἡ αἰτία προσγίγραπται, δι' ἣν τῷτ' ἐγίνετο,
ΟΤΙ ΤΟΝ ΧΡΥΣΟΝ ΤΟΝ ΕΚ ΤΩΝ ΜΗΔΩΝ Εἰς ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΝ
ΗΓΑΓΕΝ.

C c c 2

TAYLOR.

Ibid.

Ibid. antepenvlt.] Videtur deesse particula negativa ὅχι ante ἀλλ'. Vnde explicatur par omnino locus *D. Pauli*, 1 *Cor.* X. 19, 20. Τί ἐν φημι; ὅτι ἰδωλὸν τι ἐστίν, ἢ ὅτι ἰδωλόθυτόν τι ἐστίν; Respondet ipse [Ὁὐχί·] ἀλλ' [φημι] ὅτι ἃ θύει τὰ ἔθνη, δαιμονίοις θύει, καὶ ἐθεώ. Confer loca. MARKLAND.

Ibid. Suppletur Negativa in marg. *Morel*, ΟΥ ΜΑ ΔΙΑ, TAYLOR.

Pag. 188. penult. ἀπρακτόν ἐστι τέτοις lege. WOLFIVS. Quidam enim εἰ τοῖνυν τι τέτων ἀπρακτόν ἐστι τέτων. Optime haec verba ordinantur in nonnullis exemplaribus, εἰ τοῖνυν τι ΤΟΥΤΟΙΣ ἀπρακτόν ἐστι ΤΟΥΤΩΝ, ἰφ' οἷς κ. τ. λ. *Lind. Ven. Obsop.* TAYLOR.

Pag. 190. l. 3. ἃδ' ἔτοι.] Ita f. distinguendum, ἃδ' ἔτοι; cum Interrogatione. Sensus est: Οὐδ' ἔτοι sc. ἡλίγχθησαν ἐτάλευθ' ἀπαγγέλλοις, ἃδ' ἐπιγέλλοις τὰ ἀληθῆ; MARKLAND.

Ibid. 13. οἱ δὲ καὶ τινες αὐτῶν ἴτι ζῶντες] ὑμῖς τινες, ἀντὶ τῷ, ὑμῶν τινες αὐτῶν. S. τῶν προγόνων. WOLFIVS.

Pag. 191. l. 7. ἐ κρατήρων] κρατήρεις fortasse additi sunt, quod vnicuique Deo sui peculiare crateres fuerunt. WOLFIVS.

Pag. 192. l. 3. χορηγός] Lege ΧΟΡΟΣ. Alioquin χορηγία et χορηγός inanis erit nugatio. WOLFIVS.

Ibid. Et reperitur quidem ΧΟΡΟΣ in vno Exemplari *Reg. Paris.* 1. in marg. *Askew* etiam, in *Obsop.* et *Harl.* in Edit. *Felician.* et *MSto Aug.* TAYLOR.

Ibid. 10. αὐτῷ] Rectius ΑΥΤΟΝ. Ita optimi, *Reg. a. Aug.* et *Harl.* TAYLOR.

Ibid. ἐκείνῳ] L. ΕΚΕΙΝΟ. Vide quae praecedunt. MARKLAND.

Pag. 192. penult. ἃδ' ἱλαῖν κ. τ. λ.] Haec cum non sint in *Aeschini* oratione, satis apparet, eum, vt et ceteros oratores, aliter dixisse, aliter scripsisse; ipsoque euentu edoctos et detraxisse et addisse et mutasse complura. Nisi forte et hoc sit *Demosthenicae* licentiae mendacium. WOLFIVS.

Pag. 193. antepenvlt. διὰ τόνδε] Vertendum, propter hoc, iudicium nempe, non, propter hunc, sc. Aeschinem, vt *Wolfius*. Opponuntur enim δι' ἐκείνον τὸν ἀγῶνα, et διὰ τόνδε. IVRIN.

Pag. 195. l. 3. κατηγόρει] Recte, vt exemplaria optima, propter sequens ἱλαῖν. Mala fide nobiscum egit *Wolfius*. qui κατηγόρει legit, in praesenti tempore, et pariter interpretatur. TAYLOR.

Ibid. 10. ἀλλὰ τὸν ἀδελφὸν δρῶν Αφρόβηον] Referenda haec sunt et coniungenda cum superioribus; περὶ πορνείας ἱλαῖν, δυοῖν μὲν κηδεσαινὴν παριστῆκοις — ἀλλὰ τὸν ἀδελφὸν δρῶν Αφρόβηον, cum indignatione. Accusavit, inquit, *Aeschines Timarchum* impudicitiae coram duobus suis affinis, *Nicia* et *Cerybione*, multo impurioribus. Sed hoc parum est. Accusavit eum etiam coram suo fratre *Phobeto*. Amare! MARKLAND.

Pag. 196. l. 7. ἰγὰρ δὲ] Locum hunc aliquanto plenius laudat *Hermogenes* περὶ δριμύτητος. sc. Ἐγὰρ δὲ ἃ ΤΟΤΟ δίδοικα, ἢ

Φίλιππος.

Θίλιπτο ζ', Η ΤΕΘΝΗΚΕΝ, ἀλλ' ἰ ——— T. II. pag. 334. TAYLOR.

Pag. 197. l. 3. εἰς τὴν τὸ τίμημα] Lege, εἰς τὴν TOTΕ BHMA, sensu manifesto. Et ita habet Editio *Benenati* in margine adscriptum. PALMER. Habet quidem τὸ βῆμα ex Codd. G. adscriptum, quo pacto et marg. *Altemps.* et *Bodl.* sed nullo commodo. *Wolfius* hæc vidit et vertit recte. Sed nemo melius hæc explanabit quam *Aeschines* in ea quæ est c. *Ctesiphontem*, pag. 147. Εἰς τρεῖς μέρη διαιρεῖται ἡ ἡμέρα ——— ἰσχυῖται γὰρ τὸ μὲν πρῶτον ὕδωρ τῷ κατηγορῶν ——— τὸ δὲ δεύτερον ——— τῷ τὴν γραφὴν φεύγοντι ———. Επιδὼν δὲ τῇ πρώτῃ ψήφῳ μὴ λυθῇ τὸ παράνομον, ἥδη τὸ τρίτον ὕδωρ ἰσχυῖται TH1 TIMHSEI καὶ τῷ μεγάλῳ τῆς ὀργῆς τῆς ὑμετέρας. ὅς τις μὲν ἐν τῇ TH1 TIMHSEI τὰν ψήφον αἰτεῖ, τὴν ὀργὴν τὴν ὑμετέραν παραιτεῖται· ὅς τις δὲ ἐν τῷ πρώτῳ λόγῳ τὴν ψήφον αἰτεῖ, νόμον αἰτεῖ κ. τ. λ. TAYLOR.

Ibid. 5. συγγνώμην ἔχει σοί] Queat dicere Eubulus, eo se hæc facere, quod habeat religioni, nocentem et nefarium impiumque defendere. Causam autem aliam esse *Aeschini*, quem *Demosthenes* innocentem in iudicium capitis arcessierit, et eloquentiam a natura ad salutem hominum, et ad conseruationem datam, ad boni viri pestem perniciemque conuertat. WOLFIVS.

Ibid. 6. ἀναγκάων] Nota ἀναγκάων hic, vt et Latinis, dici *Necessarias*. Sic et *Isocrates* τὴν συγγνώμην, ἀνάγκην vocat his verbis: πολλοὶ ἰθαύμαζοντες περὶ αὐτὸν σπουδάζοντας, ἢ τὸς τῷ γένει προσήκοντας. ἡγεῖτο γὰρ πρὸς ἰταίριαν πολλῶν κρείττω φύσιν νόμον, καὶ τρέψας γένος, καὶ προαίρεισιν ἀνάγκης. WOLFIVS.

Ibid. 12. τῶντοι διδάμνω] ποτιέως; τὸς δικαστὰς, ἢ τὸς περὶ τὸν *Δισχίον*; Corrigere periculo nostro ΔΕΔΙΧΑΜΕΝΟΕ. Oratio Eubuli erat *comminatoria*. Dixit enim aut extrema esse subeunda, sc. descendendum in Piræum, et Theatralem pecuniam in Militarem conuertendam, (quod nisi in summo discrimine Reip. fieri non solebat) aut statuenda esse ea quæ Philocrates suadebat, τῶντοι διδάμνω, hos nempe qui adstant, digito monstratos, ciuis Atheniensis, hos inquam, perterrefaciens. TAYLOR.

Pag. 198. l. 10. παρ' ἰκάστῳ] Ἑλληνικώτερον erit, si priorem vocem eliminaueris: παρὰ τῶν ——— ἰωνημένων ——— ἰκάστῳ. TAYLOR.

Pag. 199. l. 11. τίς ἐν αἰτίῳ αὐτόθι νῦν τάτων, τῶν συμβεβηκότων πράξεων] Sic puto legendum, vt τάτων referatur ad κλίνας: τίς τότε αἰτῶ τῶν νῦν αὐτόθι συμβεβηκότων πράξεων; WOLFIVS. Recte. Quis igitur eorum? In marg. *Altemps.* ad hunc fere modum: ἀνάσκει, καὶ πέφνην τίς αἰτῶ αὐτόθι νῦν τάτων. TAYLOR.

Pag. 200. l. 13. Τῶναντιον, τότε] τῷ Δισχίῳ. Thesin enim transfert ad Hypothefin. WOLFIVS. Ibid. *Wolfius* sequitur suam distinctionem Textus, quam et Ego repræsentavi. Quæ si præstare videbitur, hic erit Sensus: Neminem alicuius Gratia vel eripiat vel pessundet. Vnusquisque autem vel ex rebus gestis seruetur, vel, si ita res tulerit, condemnatur, uti hicce *Aeschines*. TAYLOR.

Pag. 202.

Pag. 202. antepenult. ἔξωθιν] Lambinus, ΕΧΘΟΙ ΔΕ, ἔξωθιν MEN, οἱ ἐπιθ. κ. γ. λ. Ingeniose satis et feliciter. Prima ista vox, quam restituit, latebat in præcedenti. *Omnis hortatur ad puniendos eos, qui in re aliqua hostis Reip. adiuvant.* Hostes autem quinam sunt? Illi scilicet qui etc. TAYLOR.

Pag. 205. l. 1. συσκιυάζεσθαι] Euphemismus est insignis et notabilis in v. συσκιυάζεσθαι: non solum vasa colligere atque profectio- nem parare, verum etiam vasa aliena; i. e. praedari et diripere. Vñ sunt in hoc sensu, LXX. Interpretes, sc. Exod. III. 22. Καὶ ἐπι- θήσῃς, καὶ ΣΥΣΚΕΥΑΣΕΤΕ τὰς Αἰγυπτίους. TAYLOR.

Pag. 210. l. 6. ἀλλὰ ἄχρι τῷ βήματι] S. τῷ Ἀρχοντῷ. Et si non satis mihi constat de consuetudine ferendi suffragia; quae non vna eademque in omnibus iudiciis fuisse videtur. WOLFIVS.

Ibid. 10. διεξῆλθον] Distingue, ἐκίῃα ἀ διεξῆλθον, ἐν ἀρχῇ δ. MARKLAND. Ibid. Corrige ergo Wolfii versionem, hoc pacto: *Qui cum illas, quas recensui, conciones initio habuerit* — Ita distinguit Hieron. Ferrus in versione Italica. TAYLOR.

Pag. 211. l. 6. ὅτι] Scribendum, O, TI. Et recte vertit Wolfius. *Eius Graeciae estne ulla pars quae* — ? TAYLOR.

Pag. 213. l. 4. ἴσα βαίνων Πυθοκλιῖ] Hunc supra Aeschinis amicū esse dixit. Qui, cum forte procerus homo esset, Aeschines pusillus homuncio, aequae μακροβαίνων prae indignatione esse stuit. WOLFIVS.

Ibid. Constat quidem parua fuisse statura *Aeschinem*, si vlla fides habenda sit *Vlpiano*, dum interpretatur ista verba in Orat. De Corona, p. 288. l. 8. τὸν καλὸν ἀνδραΐναια, καὶ τετρασωντὴν ἄκρον ἐξί- θερψι σε. Ceterum quis fuerit iste Pythocles, nescimus hodie et nescibitur. Verba ea adagialia, ἴσα βαίνων, illustrarunt plurimi: omnium fortasse felicissime Homo eruditissimus, D. Langbaenius ad Longini Caput ultimum. TAYLOR.

Ibid. 9. προσκυνῶν τὴν Θέλον] Significat illi optatissimum fuisse scriptionis illud vile munus. Curia quaedam Atheniensis Tholus dicta fuit. WOLFIVS. Nihil hic sani protulit Wolfius. Ad phrasin istam, προσκυνῶν τὴν Θέλον, quod adtinet, notavit doctissimus *Tiber. Hemsterhusius*, conferri eam merito posse cum his verbis *Lucia- neis*, in *Timone*, §. 23. Ο δὲ ἱμπιστὼν ἀθρόως ἐς ἱμὶ ἀπειροκαλῶ καὶ πα- χύδεσμο ἀνδρωπῶ, ἔτι τὴν πύδην περιρικῶς, καὶ εἰ παριὼν ἄλλω μα- ρξίῃ τις, ὄρθιον ἰφιστῶς τὸ ὕς, καὶ τὸν ΜΥΔΩΝΑ, ὥσπερ τὸ ἀνάκτορον, ΠΡΟΣΚΥΝΩΝ — Recte ergo τίως ἔτι, qui nondum deposuit eos mores et vitae rationem. Wolfius vertit, quasi adprobasset lectionem quamplurimorum Codd. ΠΡΩΗΝ προσκυνῶν τὴν Θέλον. TAYLOR.

Pag. 214. penult. ὃν ἐβέλιον εἶναι] Ociosum fane istud εἶναι, ne dicam molestum — ὃν ἐβέλιον ΕἶΝΑΙ, διαπραξασθαι, ἢ ἀνάγκην ΕἶΝΑΙ. Credo ergo ortum esse ex ea vicinia. Nam nunquam alibi sic loquitur. Infra pag. 216. l. 4. διαπραξάλο ὃν ἐβελήθη: et sit in locis sexcentis. Inutile enim erat et insolitum, adiciere τὸ, ΕἶΝΑΙ. TAYLOR.

Pag. 216.

Pag. 216. 1. 8. ἐκρατῆλο δι' ἠθραῖοι] ἐνικῶλο καὶ ἠτῶλο ὑπὸ Φωκί-
ω. WOLFIVS.

Pag. 218. 1. 2. ἀγαγόντας ἄφω] F. AGATONTOS ἄφω (sc. Φι-
λίππου τὴν δύναμιν ἐπὶ Φωκίας). Praecedat enim εἰ πορεύετο Φίλιππος.
WOLFIVS.

Ibid. Et huic negotio praeficere homines, qui subito res eo deduce-
rent, ut etc. MARKLAND.

Ibid. 13. ὥστε καὶ εἰς τοὺς ἰμοὶ διαπίπτει] Verba Philippi sunt μιμησι-
κῶς. Et [p. 219. 1. 2.] ἀπαγγιλῶσι παρ' ἡμῶν, sc. ἐμῷ τῷ Φι-
λίππῳ καὶ τῶν συμμάχων, Et [1. 3.] μὴδ' αὖ ἐ, τῶν ἡ. WOLFIVS.

Pag. 219. 1. 5. τῶν κάκις ἀπολυμένων] Non perditissimos pro-
prie significat, sed pessime perituros. Denunciat enim eis exitiam.
WOLFIVS.

Ibid. antepenvlt. διοικισθῆναι] Hunc locum bene illustrat *Vlpia-
nus*, et vertit *Wolfius*. Et *Italus* quoque, i quali per le parole d' *Es-
chine* *bauciano* à essere disabitati. Promisit *Aeschines* Philippum
Thebanis omne robur adempturum. Quod efficeret, armis e ma-
nibus eripiendis, castellis atque vrbibus diruendis, ipsis denique
per pagos et vicos distribuendis. TAYLOR.

Pag. 220. 1. 4. μεθ' ὅπλων ἐξερχόμεθα] *Wolfius*, armis dimicamus.
Rectius, cum armis eximus. Necdum enim bellum redintegratum
cum Philippo, sed infida pax erat. IVRIN.

Ibid. 5. τίως] Τίως — ἐν τῷ περὶ τῆς Παραπερισθείας. Ἀντὶ δὲ
τῷ, τὸν Ἰερωνὸν ὑμῖν ΠΑΡΑΔΟΘΗΝΑΙ, περὶ τοῦ Δρύμω καὶ τῆς περὶ
Πανάκτω χώρας μεθ' ὅπλων ΕΞΕΡΧΕΣΘΕ, ὅ, τίως ἦσαν σῶσι Φωκίης,
εὐδίστοισι ἰσχυροῦσιν. Suidas. *Benenatus* dedit τίως ΕΩΣ ἦσαν κ. τ. λ.
Corrige autem hic ΟΥΔΕΠΩΠΟΤΕ ἰσχυροῦσιν. Ita *Lind. Ven.* et
Aug. TAYLOR.

Pag. 222. 1. 7. ὑμῖς] L. ΤΜΑΣ. εἴτα οἴσθε ΤΜΑΣ μὲν εἶτω —
τὸν δὲ ΦΙΛΙΠΠΟΝ εἶτω; Illud habe. TAYLOR.

Ibid. 13. ἰδίξατο, τὰ μὲν ἄλλα etc.] Lego et distingo —
περίσβους ὅπως ἰδίξατο. ΚΑΙ τὰ μὲν ἄλλα — Sic pag. 120. 1. 1.
ΚΑΙ τὰ μὲν ἄλλα σιωπῶ, Δίεκυλλε δ' αὐτὸν etc. MARKLAND.

Pag. 223. 1. 8. παρισκινάσθαι] ΑΥΤΟΝ παρισκινάσθαι resti-
tuas cum optimis exemplaribus et scriptis et prelo cufis. TAYLOR.

Ibid. 11. Χάρες] Chares ille Imp. vti ex *Vlpiano* liquet, et ex
Aeschinis obtrectatione, ex inimicitiis quam cum Phocione gessit,
et ex multis aliis locis constare posse arbitror, *Demosthenis*, eiusque
causae partiumque erat patronus. Nihilo minus adeo adversa vsus
est fortuna, vt defendi non potuisset etiam ab amicissimo. Lege
ergo, et distingue mecum: ἐγὼ δὲ, ὅτι μὲν πάντα τρόποι κρινόμενοι
Χάρες ὑπερβήσιναι πιστῶς καὶ ὑποϊκῶς, ὅσον ἢ ἐπ' ἐκείνῳ, πράττει ὑπὲρ ὑ-
μῶν, δια δὲ τῶς ἐπὶ χρεῖμασι ΑΥΤΑΙΝΟΜΕΝΟΥΣ, τοῖς πράγμασι
πολλῶν ὑπερῶν, τοῦτο πάντῃ (vel σφόδρα cum plurimis) δισχυρί-
ζομαι. Sic verto: Ego autem, si accusetur Chares, inuentum iri cum
fideliter et benevole modis omnibus pro vobis, quantum in eo fuerit, egisse,
id

id constanter asseuerare audeo : quod si rebus gestis et successu, a multis fuerit superatus, deberi id omne malorum hominum consiliis, qui largitionibus corrupti Remp. labefactarunt. TAYLOR.

Ibid. penult. ἀλλ' ὑπερβολὴ ποιήσεται.] Sed id omne aduersarii largior. Faceffat istud nimium Wolfii. TAYLOR.

Pag. 224. l. 9. καὶ τῷ, δῶρα.] Omnino ablegandum istud καὶ, quod totam sententiam eneruat. MARKLAND.

Pag. 225. penult. ὅδ'] Hic cogitur Demosthenes repugnantia fibi dicere. Voluit id nimirum inculcare : Non haec accidisse ob Imperatorum male res gestas in Bello, sed aliorum corruptelam in Pace. Sed anne hoc dixit? aut aliquid huic simile? Lege itaque et emenda, Τῷ γὰρ ὅδιν, τοσούτων καὶ τηλικύτων ὄντων, διὰ τῆς στρατηγικῆς ἀπώλει, ΑΛΛ' ἐν τῇ εἰρήνῃ συγχωρηθὲν, πεισθίντων ὑμῶν, ἔχει Φίλιππος, ΚΑΙ διὰ τούτου ἀπώλετο. Istud ἀλλὰ, postquam suo loco exciderit, has turbas dedit. TAYLOR.

Pag. 226. l. 2. ἀν τοῖσιν ταῦτα μὲν φήγγη.] Wolfius, quod si haec fugerit. Potius, quod si haec illi defendenda sint. IVRIN.

Ibid. 9. δι' αὐτὸ — τὸ ἀπολωλὲναι δικαίως,] Ob id ipsum, scil. quod Demosthenem nunc potius accuset, quam olim in rationibus reddendis? Vix crediderim. Neque facile iudicari, eam rem fuisse adeo capitalem. Sed recte haec coniunges cum iis quae linea abhinc secunda dicuntur de excidio Phocenium. Inducas igitur ea verba [τὸ ὅν, εἴτι Δ. — κατηγόρει;] Si quaerat interea, vbi referre possit istud comma quod eliminavimus, infra fortasse, l. antepen. commodior erit locus. Τὸ ὅν, εἴτι Δημοδότης ἡδίκη, νῦν λίγυς, ἀλλ' ἔχ' ὅτε τὰς εὐθύνas ἰδίδω, κατηγόρει; καὶ τί δὴ μίχρη νυνὶ τὸν τὰ τοιαῦτα ΠΕΠΟΙΗΚΟΤΑ ἵπαισι; Nam ΠΕΠΟΙΗΚΟΤΑ omnes, Regii scil. Ven. Ital. Obsop. et Harl. TAYLOR.

Ibid. 10. ἀπολωλὲναι εἰ δικαίως.] ἀντὶ τῷ, δικάσιον ἔστι ἀπολωλὲναι σι, Latino more. WOLFIVS.

Ibid. penult. λίγυς] ΛΕΓΕΙ et ΑΕΓΗ ΜSti. Illud Harl. Hoc Aug. cum Ital. TAYLOR.

Pag. 227. l. 5. καθυποκρινόμενοι] Impotenter Wolfius, debellaturus. Sed quibus armis, quibusue machinis, non dixit. At id dixit Demosthenes interea : nimirum Theatralibus, Histrionicis. Recte Italus : come che con essa a guisa di histrione essercitandola inganni voi. Raro ab artificio Aduersarii recedit Noster, quaestum et professionem, non sane liberalissimam, semper exagitans. TAYLOR.

Ibid. 9. κατελείπει.] Lege et distingue, μόνον δ' κατελείπει, ὡς τελευτῶντα ΚΑΙ τῷ τριταγωνιστῇ ἀποστῆναι. MARKLAND.

Pag. 228. l. 4. θανμάσας] F. ΑΘΗΝΑΙΟΥΣ — cui respondet ὑμῶν in altero membro sententiae. Nisi delendum sit θανμάσας, ortum ex linea superiori. MARKLAND. Recte proculdubio: ἰθαί-μασα membranae plurimae, quod nihil aliud est, quam Vox per errorem describentium repetita, vt feliciter coniecit Vir summus, et quem suo maximo merito maximi semper feci. TAYLOR.

Ibid. 5.

Pag. 228. l. 5. ὑπεριλάμην] Wolfius, *neque dissimulaui quicquam*. Potius, *neque egi quicquam animo abiecto*. IVRIN.

Pag. 230. l. 3. ποῖον Εὐθυκράτην] Vertendum *qualem Euthykratē*? *qualem Lasthenem*? *quem proditorem non audaciorem futurum*? IVRIN.

Ibid. 7. συνεκράδον] Si ordina, ὁρῶντα συνεκράδον (Zeugma est, et respondet ultimo nomini ξενίαν) τοῖς συνεκράδον ἀπαντα. Quid? συνεκράδοντα χρέματα, δόξαν, τὴν Φιλίππου ξενίαν, ἀφορμὴν, τυττίου, ἀσφάλειαν. WOLFIVS.

Ibid. antepenvlt. τιμωρησαμένους] Id est, ἀλλὰ (συμφέρον ὅμῳ ὁμαῖς) τιμωρησαμένους (τύτοις) ποιῆσαι παραδειγμα etc. Sic *Aeschines*. π. Παραπρεσβ. pag. 302. l. 5. ὃν ἐπιτρέψω ΤΙΝΙ — ΠΡΟΚΑΤΑΛΑΒΟΝΤΑ τὰ Φιλίππου ἄτα etc. hoc est, τινι, (αὐτὸν) προκαταλάβοντα etc. pro, τινι προκαταλάβοντι. Initio huiusce Orationis διήσομαι δι' πάντων ΥΜΩΝ — [ὁμαῖς] ΕΝΘΥΜΟΥΜΕΝΟΥΣ etc. C. Aristocr. p. 306. l. 14. ἄρ' ὃν — πρέπον ΥΜΙΝ — τοιαύτην φυλακὴν ΕΥΘΕΛΙΣΜΕΝΟΥΣ φαίνομαι etc. i. e. ΥΜΑΣ ἐψηφισμένους φαίνομαι: vbi nihil mutarem sine Codd. cum vtrius modo scribere liceat. MARKLAND.

Finis Notarum ad Demosthenis Orationem περὶ Παραπρεσβείας.

N O T A E

A D

ORATIONEM AESCHINIS
ΠΕΡΙ ΠΑΡΑΠΡΕΣΒΕΙΑΣ.

Ad Argumentum.

PAG. 231. l. 8. δύο πρεσβείας] Apud Demosthenem fit mentio trium: sed tertia nihil facit, aut certe parum, ad hanc causam. WOLFIVS.

Ibid. penult. ἱταρχήνους] Prostitutas pudicitiae. Εταῖρα Scortum. Εταρχὴν dicitur vir, qui muliebra patitur. Nec enim ita religiosi fuerunt Athenienses (id quod aliquando falso putavi) ut quenquam D d d propter

propter simplex stuprum, aut etiam adulterium ignominia nota-
rent. WOLFIVS.

Ibid. vlt. Legendum, ΓΡΑΦΗΝΑΙ ἢ τὸς λόγους ἀμφοτέρους, ἀ μὲν
τοῖς γὰρ ΕΙΡΗΣΘΑΙ. TAYLOR.

Pag. 232. l. 2. καὶ κινδυνεύειν] *In periculo fuisse ne triginta cal-
culis aut sententiis damnaretur. Vel, triginta suffragiis perichitatum
ne damnaretur.* Quae sic intelligenda sunt: Cum quingenti iudi-
carent, CCXX, condemnarunt, CCLXXX, absolverunt. Si igitur
xxx adhuc ad xx. [f. CCXX.] accessissent, adaequasset vna con-
demnationis, ac vicisset *Demosthenes*. Quanquam puto adaequa-
tionem suffragiorum fuisse reo potius quam accusatori, ut est apud
Isocratem περὶ ἀντιδόσεως. Fortassis igitur damnarunt CCXXI: ab-
solverunt CCLXXIX. In *Demosthenicae* Orationis argumento [quod
tamen ibi reperire nequeo] modus loquendi clarius est, τὸ Αἰσχίνου
παρὰ τριάκοντα μόνον ψήφους ἀποφυγῆναι. *Africanus* *Pedianus* *Ciceronem*
et *Coelium* obtinuisse scribit, ut *M. Sausseius* vna sententia absol-
veretur: διαπεράσασθαι τὸς Σαυῆτος παρὰ μίαν ψήφον ἀποφυγῆναι.
WOLFIVS.

NOTAE ad ORATIONEM.

PAG. 233. l. 12. ὁμοίως ἀμφοτέρων ἀκούσας] *V. pari animi at-
tentione auscultare.* WOLFIVS.

Pag. 234. l. 5. ἀδυνατήσῃ] Πότερον, ΑΔΥΝΑΤΗΘΗΣ, ἢ ΑΔΥΝΑ-
ΤΗΣΕΙ ἀνὺ τῷ ΑΝ? *STEPHANVS*. Verum non insolens est ἀν cum
Futuro coniunctum, ut *Cl. Marlandus* ad h. l. adnotat. Sic modo,
p. 236. vlt. δικαίως ΑΝ ὑπολαμβάνω μάλιστα ΣΩΘΗΣΟΜΑΙ. Vbi
tamen *Mor.* legit ΣΩΖΕΣΘΑΙ. Iterum p. 239. l. 12. ὅτω γὰρ ΑΝ
μάλιστα καὶ ΜΕΜΝΗΣΟΜΑΙ καὶ ΔΥΝΗΣΟΜΑΙ ἐπιπῶ. TAYLOR.

Ibid. vlt. ὡς ἐν τῇδε τῇ ἡμέρᾳ] ὡς ΝΥΝ. *Coisl.* TAYLOR.

Pag. 235. l. 5. ἐξέστην] *Extra me raptus sum: non apud me fui:
mente alienata fui.* Apud *Demosthenem* ἐξέστηναι τὸ φρονεῖν aliquanto
vehementius videtur, et mentis errorem significare: hoc loco autem
stuporem duntaxat ex indignitate rei ortum. TAYLOR.

Ibid. 9. ἐξέβλην] Nam, ut ex *Vlpiano* ad istam causam discimus,
furrexerunt Iudices, et Rhetorem inter orandum destituerunt, cla-
mitante Eubulo, Aeschinis aduocato, τοιότων αἰσχυρῶν ἀνίστασθαι Νέ-
γοντο. *Δημοσθένους*. TAYLOR.

Ibid. 10. τῶν σεσωφρονημένων ἐν τῷ βίῳ] Hoc est, πάντες τὸ σώφρονος
βίον, vitae modeste actae: eorum quae per omnem aetatem moderate feci.
Cicero ad Brutum, Quo ego die amplissimum tui fructum laborum et vi-
giliarum mearum. Quod praecedat, ἦσθην δὲ ὅτ' αὐτὸς, notandum
propter historiam. Et haec verba mihi argumento sunt, habitas
esse istas falsae legationis Orationes. Non enim, si neuter in Ora-
tione περὶ τῶν αἰσχυρῶν huius controuersiae meminit, ideo nullum iudi-
cium intercessit. Nam eodem argumento etiam accusatio et con-
dem-

demnatio Timarchi tolleretur. Ac neutri tam commodum fuit, vetus illud vulnus refricare: Aeschini, ob suspicionem, Demostheni, ob non victam accusationem. Illud quidem probabilius esset, eos mutuo metu quieuisse. Neque eo inficias, consingi haec ab Aeschini potuisse, quemadmodum a Demosthene nonnulla confecta esse ostendit *Vlpius*. Ac molestum sane est, cum in Oratoribus, tum Historicis, ne iam de aliis disputationibus dicam, nesciri saepenumero, quae per mendacium siue ornandi, siue accusandi causa dicantur. Ita fit, vt cum sermo sit a Natura tributis humano generi, ad animi sententiam declarandam, eo mortalium prauitas ad inuolvendam veritatem abutatur. Hinc Lactantius, *Oratoria*, inquit, *Profectio, in qua diu versati, non ad virtutem: sed plans ad argutam malitiam iuvenes erudiebamus.* WOLFIVS.

Pag. 236. l. 3. ἐλευθέρου σώμα] Tutius et melius reddetur, quam reddidit Wolfius, in liberam personam. TAYLOR.

Pag. 237. l. 4. ἄλλως] Non ita loqui solent Oratores in exordio, in aditu, orationis, quasi *plura* iam essent elaborata, *pauca* quaedam alia restarent. Legendum ΟΑΗΣ. Ita planissime, dum exordium contexit Accusationis, c. Ctesiphontem, p. 14. l. 9. περὶ μὲν ὅτι τῷ ΟΑΗΣ καὶ ἡγορίας. TAYLOR.

Ibid. 9. ἀνωμαλίαν] Ομαλὴ κατηγορία est. eum nihil a causa alienum admiscetur, et certa serie fit progressio: Ἀνωμαλῶς, vbi fit contrarium. Sic enim Aeschines ipse τὴν ἀνωμαλίαν hoc loco interpretatur. WOLFIVS.

Pag. 238. l. 6. πάλιν ἐκ μιᾶς ὁλῆς] Rursus mutatione facta, repente cum libitum est, fit alius. WOLFIVS. Ibid. ὅπου τύχη] ubique contingit. BRODAEVVS.

Ibid. 8. οἱ πλεῖστοι] Non satis expresse Wolfius, interpretis huius loci: quorum summa fuit inter Graecos auctoritas. Verte potius: qui Graecis longe fama praecellere. TAYLOR.

Pag. 239. l. 9. σαφιστάτης — καὶ γνωρίμης] Obseruanda superlatiui et positiuorum Graecis frequentior quam Latinis coniunctio. Etsi fieri potest, vt librarius γνωρίμης, imposita nota, pro γνωριμωτάτης scripserit. Sic et δικαίως pro δικαιολάτης. WOLFIVS.

Pag. 240. l. 3. καὶ τὴν εἰρήνην] Τὴν ex superuacuo additur. Nec enim pax facta erat, sed facienda. Sic etiam dicunt, τὴν ἡσυχίαν αἰεὶ, cum non de certo quodam ocio, sed in genere loquuntur. TAYLOR.

Ibid. 5. σπῶδαῖς] In quibus ad Olympiorum ludorum spectaculum Graecis omnibus proficisci tutum erat. BRODAEVVS.

Ibid. 8. περισειυτὴν αὐτῷ] Malim ΑΥΤΟΝ vel ΑΥΤΟΝ. Nisi forte rectius sit, περισειυτὴν αὐτῷ πρὸς Φίλιππον ΠΡΟΣΕΛΕΥΘΑΙ, vt sibi legatum ad Philippum ituro adiungeretis. Simplicior multo est ea medicina, quae commendat περισειυτὴν ΑΥΤΟΝ — ἰλίσθαι. Et in eo est MS. Reg. 2. TAYLOR.

Pag. 242. l. 10. *ἱκετηρίαν θύεις* — *ἰδίῳ*] *Supplices orant.* Supplicationis ceremonia requirenda est, siue ramum oliuae prae-
tenderint, aut etiam humi defixerint, siue alia ratione fuerint vsi.
WOLFIVS.

Pag. 243. l. 10. *ἀνακαλίσσας*] *reuocandi* Wolfius: Minime, sed
compellandi simpliciter, accersendi. TAYLOR.

Pag. 244. l. 5. *Φίλιππον* — *Φιλίππον* — *Φιλίππον*] F. οἷον
διαλέξομαι ΑΥΤΩΙ *ἐπὶ εἰρήνης, καὶ τῶν κοινῇ ξυμφορῶν.* Cetera cre-
do esse e margine. Quis enim vnum vocabulum adeo ingeminaret,
vt impressi dederunt? TAYLOR.

Pag. 245. l. 2. *τὴν ἱκετηρίαν*] *τὴν τῷ ἀπόντῳ μαρτυρίαν.* *Ab-*
sentis testimonium. Commigrarat enim Athenis in Macedoniam, vt
ex oratione *Demosthenis Chersonesitana* cognovimus. WOLFIVS.

Ibid. 11. *ἀλλὰ τὰς μετ' ἐμῶν*] *sed a conuictoribus meis.* Omisit hoc
Wolfius in versione. IVRIN.

Pag. 246. l. 5. *μόνον*] Ridicule istud suffectum a Wolfio, *ἐν τοιού-*
τοις MONON. Si hominis mentem rite intelligo, credidit id esse
dictum: *Tantum aberamus ab iis Orationibus, vt* —. Quo animo
reponere erat melius, ἢ MONON ΟΥΚ *ἐν τοιούτοις.* Id autem nihili
est. Consultius erat tentasse vocem οἶμαι, si qua felicitate potuit.
Nam in nostris quam plurimis, videlicet, *Bern. Parisensibus* om-
nibus, et *Meadiano*, ἔκ *ἐν τοιούτοις* HMEN λόγοις οἱ *συμπέσεις.*
TAYLOR.

Ibid. 9. *τῶν συμπέσεων*] Videtur mihi glossa olim fuisse. Porro
quoque rotundius erit non paulo, si deleamus etiam ἡμᾶς, Sc. ὅς,
διασκοπέειν ἡμῶν, ὃ, τι χρεὶ λήγειν — TAYLOR.

Ibid. 11. *σηγᾶς δὲ δὴ*] Puto scripsisse Orationem *σηγᾶς* NH AJA
x. γ. λ. IVRIN.

Ibid. penult. *ὁλοσχοίνῳ ἀερόχῳ*] De hoc loco et locutione prae-
ter *σχῆν*. nostrum consulendus in primis est *H. Steph. Thes. Gr.*
T. III. col. 1203. *Addit autem ἀερόχῳ,* inquit ille, *vt rei facili-*
tatem ostendat: nimirum, se nullo negotio obituraturum et obsuturum os
Philippo: nam solent madeseri iunci, quam ad funis, storeas, aut alia
eiusmodi nectenda assumuntur. TAYLOR.

Ibid. vlt. *καταδίξας*] *Καταδίξας* τὸς *φύγοντας* est, *recipere ex-*
sules, et in patriam redire pati. WOLFIVS.

Pag. 247. l. 8. *ἐπειδὴ δ'* — *ἀκούσας δὲ*] Interiecta est prolix-
issima Parenthesis, ac potius Hyperbaton, καὶ τέτοις ἤδη σφόδρα vs-
que ad ἀκούσας. Adparet *Aeschinem* et metu et ira aestuantem
turbasse compositionem, quam mutare non fuit, vt opinor, fidelis
interpretis. Quod quidem facile potuissem. WOLFIVS.

Pag. 248. l. 1. *ἐδ' ἐγὼ* *ἡμῶν*] *ἐδ' ΣΥΓΓΕΝΗΣ ΥΜΙΝ* MS. *Mead.*
Quod postremum amplector. TAYLOR.

Ibid. antepen. *τὸ μέγα ὄφελος*] *Magnum illud Reip. bonum, prae-*
sidium, adiumentum. Εἰρωνεία est vel puero nota. WOLFIVS.

Pag. 250. l. 5. *αὐτοῖς*] *ὑπὸ τῶν δοκέων ΑΥΤΗΣ* *εἶναι φίλον* lego.
WOL-

WOLFIVS. Similiter Mead. Regg. 1. 3. 4. Istud verò αὐτοῖς non cum *Wolffo* protinus improbo. Corrige ergo eius versionem, quos *amicos illis esse putabat*: pueris scil. Ecce enim. Pergit orator, Παισάντι ἐπὶ τὴν ἀρχὴν ΑΤΤΩΝ κατιόντος. TAYLOR.

Pag. 251. l. 4. Εὐρυδίκη ἡ μήτηρ ἢ σὴ lego. [Nam *Aldus* mendosissime μητὴρ] Mala bestia fuit, infidiata genero et marito, tandem Alexandrum et Perdiccam filios per infidias interficiendos curauit. WOLFIVS.

Ibid. 5. οἱ παρόντες πάντες] οἱ παραγινόμενοι τότε. Notetur verborum et participiorum defectiuorum multiplex vsus, ὁ παρὼν, qui adest, aderat, adfuit, adfuerat, et subiunctiuo qui adsit, adesset, abfuerit, adfuisse, etc. WOLFIVS.

Pag. 252. l. 2. Πτολεμαῖος] Ptolemaeus ille erat, qui Alorites dicebatur, et, Amynta R. necato, regnum Macedoniae occupauerat, et postea a Perdicca necatus est. Vid. *Diodor.* l. xvi. et *Plutarchum* in *Pelopida*. PALMER.

Ibid. 9. καίλας] Lege ΚΑΤΑΣΤΑΘΕΙΣ. PALMER.

Pag. 253. l. 4. ὅτι τὴν ἐκδοχὴν etc.] ὅτι διδίδετο τὸν πόντον. Hoc malo, quam ἀναμύνει ἡ προσδοκῆς πόντον. Et si *Phaenonius* ἐκδοχὴν etiam ἀναμύνει καὶ προσδοκίαν interpretatur. WOLFIVS.

Ibid. 9. ἰνία ὀδῶν] τοῦτοις Ἀμφιπόλει, quae prius ita vocabatur. BRODAEVS.

Pag. 254. l. 4. κύριον ὦν] Significat, opinor, quantum in ipso Amynta fuerit, et in vno illius suffragio situm, restitutam fuisse Atheniensibus Amphipolim: de qua plura adnotavi in *Philippicam Isocratis*. WOLFIVS.

Ibid. ἐψηφίσαντο] Ex sequentibus patet legendum ΑΠΕΨΗΦΙΣΑΝΤΟ. PALMER.

Ibid. 6. καὶ τὸ τοῦ κοινῶν] Sic ordinanda verba sunt: καὶ τὸ τοῦ δόγμα τῶν Ἑλλήνων, καὶ τὰς ἐψηφισαμένους παρὲς ἑαυτοὺς, ἐκ τῶν δημοσίων γραμμάτων. Intelligendi autem testes ii sunt, quorum nomina decreto inscripta legebantur, καὶ συνῆλθον, ἢ μεταφορᾶν, ἢ κατὰ χρῆσιν. Testis enim proprie homo est: literae, aliaeue res similitudine quadam testes appellantur, quod idem efficiant quod testes, fidemque narrationi concilient. WOLFIVS.

Ibid. 13. εἰ δ' ἀντιποιῇ, [ita enim, si per operas typographicas licuisset, edidisse fas erat] Totus hic locus obcuritate laborat, neque multum ab Interprete iuuatur. Sententia videtur esse huiusmodi: sc. Cum urbem Amphipolim tibi vindicas, vi et armis expugnatam, recte vindicas, modo cum Atheniensibus bellum gessisses, ad quos sc. ea Ciuitas pertinet: Nunc vero Tu non nobiscum, sed cum Amphipolitaniis, colonis nostris, decertasti. Proinde non illorum habes urbem, iure belli partam, sed Atheniensium; ab Amphipolitaniis quidem eripuisti, verum non quod illorum fuerat, sed quod alienam ad ditionem spectabat. Vltimum membrum Orationis Cl. Marklandus ita vertit: Sed si abstulisti Amphipolitaniis Atheniensibus, non ea etc. TAYLOR.

Pag. 255. l. 12. σκολιῶν] Ασφίς recte exponit probus noster Scholiastes. TAYLOR.

Ibid. 13. καὶ μικρὸν προαγαγὼν] Scil. τὸν λόγον, ἢ τὸ προοίμιον. Cum orationem humi repentem paulum ad res ipsas perduxisset. WOLFIVS.

Ibid. antepenult. διηγορήθη] Aliud scilicet erat, magnanimi regis vultum intueri, aliud, eundem Athenis, applaudente vulgo, conuiciis proscindere. Hoc est τὸ θρασυδείλων ἐπὶ τῶν ingenium, surpe quidem certe et flagitiosum. Quamquam probabile est, *Demosthenem* non male perorasse, cum *Plutarchus* scribat, Philippum summo studio eius Orationi respondisse, ceteris autem in rebus, nequaquam pari humanitate ac benignitate erga illum esse vsum. Fabula igitur haec *Aeschinis* ad exagitandum aduersarium et iudices exhilarandos, et ab accusatione abducendos pertinere videtur. WOLFIVS.

Pag. 256. l. 1. ἰομίζω] Π. πλοιάζει τὸ NOMIZEIN ἢ τὸ ΟΙΕΣΘΑΙ. STEPHANVS.

Ibid. 5. γραμμίων] Quasi Demosthenes nihil nisi multo ante compositum domi ac diu meditaturn eloqui posset, ex tempore ne verbum quidem. Demosthenes κατὰ Μυθίων. Εγὼ δ' ἐκρίθαι μιν, ὃ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, φημι, καὶ ἔκ αὖ ἀνερθεῖν. Confule in eius vita *Plutarchum*. BRODAEVVS.

Ibid. 6. εἰδ' ἀναλαβῶν] Ne colligere quidem sese. Οὐδὲ hic non est συναπικόν, ἀλλ' ἰλατρωματικόν. WOLFIVS.

Ibid. 9. ἐφ' ἡμῶν αὐτῶν — ἰγνώμιστα] Cum soli effemus et sine arbitris. WOLFIVS.

Pag. 257. antepenult. τῶν ἰόντων ἐπιπύ] quae dicere oportebat. BRODAEVVS.

Pag. 258. l. 1. ἀπαλλάξαι] ἀπὸ τῆ ἀπαλλαγῆς τῆ λέγειν. WOLFIVS.

Pag. 259. l. 2. διαλαμβάνων] seducens, seorsim conueniens, per vices adiens. WOLFIVS.

Ibid. 4. καὶ βοηθήσειν τοῖς ἰδίοις] ἐκ τῶν ἰδίων. Est enim δολικὴ ὀργανικὴ, ἐχὼ δὲ μεταληπτικὴ. WOLFIVS. Et in ea fere mente est BRODAEVVS.

Ibid. et de suo laturum] Hoc fuisset ἐκ τῶν ἰδίων. Vertendum, rebus eius priuatis, rei familiari. MARKLAND.

Pag. 262. l. 1. Ἐρίαν — βυλαίαν] Erat enim in Senatu Vestae Ara. *Xenoph. Hellenic.* ζ. et *Diodor.* 18. Quod *Antipho* περὶ τῷ Χερυτῷ. Καὶ εἰσιόντες τὸ βουλευτήριον, καὶ ἐν αὐτῷ βουλευτήριῳ Διὸς Βουλαίῃ καὶ Ἀθηνᾶς Βυλαίας ἱερὸν ἔστι. BRODAEVVS.

Ibid. 9. ἡμᾶς] Π. ΗΜΩΝ, ἵνα φέρεται πρὸς τὸ, ἵκατον. Ἡ δὲ γραφήν ΤΜΑΣ. STEPHANVS.

Ibid. θαλλῶν φεφάνω] Ἐπὶ μόνῃς ἰλαίας ἰδιάζουσι τὴν λέξιν. Corona de sacra Mineruae olea. Qui honos Athenis insignis habebatur. WOLFIVS.

Ibid 13. ΨΗΦΙΣΜΑ ΒΟΥΤΑΗΣ] s. c. DEMOSTHENE REFERENTE, vel, IN SENTENTIAM DEMOSTHENIS FACTVM. WOLFIVS.

Pag. 262. l. 13. Sufficit habere ΤΗΦΙΕΜΑ. ΜΑΡΤΥΡΙΑΙ. Cetera sunt scioli et literatoris. TAYLOR.

Pag. 263. l. 4. αὐτῷ συγκαίμινος] Τὸ αὐτῷ redundare videtur, aut legendum, ΚΑΙ ΗΜΙΝ, aut ΑΥΤΟΝ. συγκαίμινος autem τῷ ὁμολογημένῳ, ea quae pepigeramus, pacta et conuenta. WOLFIVS.

Ibid. vlt. τεραλινοσάμινος — τῷ σχήματι] Mirabiliter compositae vultu et gestu. Actionem Demosthenis fuisse popularem, sed a viris grauibus improbatam, Plutarcho auctore didicimus. WOLFIVS.

Pag. 264. l. 1. τείφας τὴν κεφαλὴν] Qui scalpunt vno digito caput, notantur vt molles. WOLFIVS. Vid. Victor. Var. Lect. VIII. 6.

Ibid. 7. ἀποδιατρέβωσι] διατρέβωσι ἐν τοῖς παύροις, ἢ ἐργῶν ἀμειλίχας. WOLFIVS.

Pag. 265. l. 12. μνημονικόν] Paulo ante de eo dixerat, ΜΝΗΜΟΝΙΚΟΕ, καὶ διὸς εἰς αὐτὸν λέγειν etc. Hic igitur scribendum forte ΗΓΕΜΟΝΙΚΟΝ κ. τ. λ. Nisi haec octo voces, μνημονικόν — ἱταροί, sint ab aliena manu. MARKLAND.

Pag. 267. l. 1. καὶ τὰ ψήφισματα Δημοσθένος] Dele. Nam ea modo citauerat p. 266. l. 11. Et satis apparet, quo casu hic ingeminarentur. Et notetur porro, has voces ΤΗΦΙΕΜΑΤΑ ΜΑΡΤΥΡΙΑΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ et similes, in MSto Meadiano, vt et olim pluribus accidisse arbitror, semper minio ad marginem pingi. Diuerfis itaque temporibus se in textum insinuarunt: et hic sane aequo nimium. TAYLOR.

Ibid. 12. Neque μαρτυρίαν placet, quod impressi seruant, neque πραγματείαν, quod Wolfius hariolatur, a nullo Codice adiutus. Ecquis vero ferre potest τῶν ΠΡΑΞΕΩΝ ΠΡΑΓΜΑΤΕΙΑΝ? Omnino restituti iubeo ΚΟΙΝΩΝΙΑΝ ex MSS. Modo 266. 13. τῶν τῶν πραγμάτων μὴ Φίλοκράτους ΚΟΙΝΩΝΙΑΝ. TAYLOR.

Pag. 268. l. 9. διωὺς ἰσχυρίσας] Wolfius, vebementer conquestus est. Potius, in terribilis angustias se coniecit. Quod liquet ex sequentibus, τὸς γὰρ λόγους κ. τ. λ. IVRIN.

Ibid. 11. μίλαπμυθίντις] Potius ΜΕΤΑΠΙΕΜΦΘΕΝΤΑΣ, legator — a populo accersitos. TAYLOR.

Pag. 269. l. 3. οἱ μὲν χρόνοι τῆς αἰρίσεως] Omisit Interpres. Voluit Auctor: utrumque, et nomina legatorum, et tempus, quo designabantur, in publica relata sunt monimenta. Pro αἰρίσεως Scalig. ex divinatione, ΧΕΙΡΟΤΟΝΙΑΣ. TAYLOR.

Ibid. 11. ἐν τῷ ἱμῷ λόγῳ] Demosthenes solet dicere, ἐν τῷ ἱμῷ ὕδαλι. vt et aquam bibere solitus, non modo ad aquam dicere et scribere. Crimen Graecanicae Legationis in Demosthenem retorquet Aeschines in Oratione Ctesiphontea, quod Demosthenes refutat ab absurdo. Si vos, inquit, simul et socios ad bellum vocabatis, et pacem cum Philippo faciebatis, Eurybati res illa, non Atheniensium, erat. Tradunt autem Eurybatum Croesi fuisse ducem, qui cum maximis copiis ab illo ad Cyrum defecerit. WOLFIVS. ἐν τῷ ἱμῷ ΤΑΤΙ, SCALIG.

Pag. 270. l. 2. καὶ μὴ ἀποδημῶν] Wolfius, nec peregre profector fuisse.

fuisse. Immo, nec peregre abesse. Profecti enim fuerant, sed nondum redierant. IVRIN.

Pag. 271. l. 7. τὰ ἐν ἄγρῃ] Ad discrimen τῶν Ἀγραικῶν, quae in Agro ad torcularia celebrabantur. WOLFIVS.

Pag. 277. l. 6. διαχρήσασθ[ι] Vertendum, *quod si alia vestra est sententia, interficite me.* IVRIN.

Ibid. 9. $\mu\eta$ κατασκευάσαι.] Fortasse nota numeri est, $\mu\eta$ 48. Amisit ergo 102 triremis. Verti, *eas non reduxerat*. Sed quia de hac mea coniectura non dubito, substituo, XLVIII *reduxerat*. Diffimilis Chabriae dux, qui non vrhem, non castellum, non nauem, non militem vllum amisit. WOLFIVS.

Ibid. Legendum MH *Quadraginta octo*. Quod in versione servavit *Wolfius*. IVRIN.

Ibid. vlt. οἱ τε καὶ περὶ τὸ βῆμα etc.] *In mercenarios oratores et suffragatores potius, quam concionalis milites.* WOLFFIUS.

pag. 279. l. 11. τὴν εἰρήνην — ἀπαλλύετε. Ad sensum ita: Non pacem, sed *pacis rationem*. Si pacem inhonestam aut infructuosam feceritis, eius rei rationes exposcite, non a legatis, quibus integrum non erat optimis conditionibus uti, verum a ducibus belli, qui vel inscitia vel ignavia ad eas angustias vos redegerunt. TAYLOR.

Pag. 280. l. 3. αἱ τὰ προπύλαια] *Arcis vestibulum*. In quo res Atheniensium gestae, pictae erant. Horum mentio est *Thucydidis* et *Plutarcho* in *Pericle*. BRODAEVS.

Pag. 282. 1. 4. Λακιδαιμονίων M. ΛΑΚΕΔΑΙΜΟΝΙΟΝ ἀρματοί.
 Et [1. 6.] pro ἀκρίτας, ΑΚΡΙΤΟΥΣ. ἡ γὰρ αἰτιατικὴ Ἑλληνικὴ
 ἱππικὴ μαλ' αὖ. WOLFIVS.

Ibid. Quid si παραδιξαμένους φερὺν ΛΑΚΕΔΑΙΜΟΝΙΩΝ, ΚΑΙ
αἰμοσύνη; TAYLOR.

Ibid. 14. νομάδων Σκυθῶν] Τὰς ἀμαξοβίαις intelligo, qui plaustro domum circumuehant, pascua quaerendi causa, *παρά τὴν νομὴν καὶ τὸ νέμαξ*. Africae populi etiam Numidae, Graecis sunt Νομάδαι. Vide etiam *Demosthenis*. WOLFIVS.

Ibid. penult. συγκαλήγασι δὲ τὸν δῆμον] Wolfius, *et populum restituit*. Rectius, *et unus ex iis fuit qui populum restituerunt*. IVRIN.

Pag. 283. l. 5. ἀτυχήματα] Puto scribendum, ἀτυχήματα TE
 KAI EPTYXHMATA. Nam ea quam modo commemoravit victo-
 riam naualem, certe non fuit ἀτύχημα. IVRIN.

Ibid. 7. in τοῖς μυρίοις] Τῆς Ἀρκადίας ἄρχουσι. Diodor. l. 15.
Περὶ δὲ τῆς αὐτῆς χρόνῳ Λυκομήδης ὁ Τεγιστῆς ἵπποις τῆς Ἀρκάδας ἐς
μίασι συντίλλαι συλαχθῆναι, καὶ κοινὴν ἔχειν σπύλον, συνειῶσαι ἐξ ἀν-
δρῶν μυρίων, καὶ τέτταρ' ἐξουσίαν ἔχειν περὶ πολέμων καὶ εἰρήνης βυλιούμα.
BRODAEVS.

Pag. 284. l. 7. πρὸς τὸν καιρὸν] *Ex eo tempore, quo legationem ob-*
suerunt. Non admodum accurate. Καίρὸς non est tempus ipsum,
 sed, si ita loqui permiffum fit, *flos temporis, bella opportunitas, pulchra*
et tempeftiva occafio. Ita distinguit Demosthenis π. παραπείθε. 15.3.

πολλάκις

πολλὰς — συμβαίνει πολλὰς πραγμάτων καὶ μεγάλων ΚΑΙΡΟΝ ἢ
βραχὺ ΧΡΟΝΟΝ γίνεσθαι: et deinde, 16. 6. ἀνελκόμενα τὰς ΧΡΟ-
ΝΟΥΣ, ἢ οἷς πολλὰς καὶ μεγάλων πραγμάτων ΚΑΙΡΟΙ περιέχονται τῇ
πόλει. TAYLOR.

Pag. 287. l. 4. ἐπιφρονῶν] *Approbaturum* Wolfius. Minus ac-
curate. Negat Demosthenes se, qui ~~περίεργος~~ erat, de eo ad con-
sensionem relaturum, aut sententiam rogaturum. Similiter errat in sequenti-
bus l. 10. et 293. 13. Ita olim 273. penult. τῇ μὲν προτέρᾳ τῶν ἐκ-
κλησιῶν συμβαλύνει τὸν βουλόμενος, τῇ δ' ὑστεραίᾳ ΤΟΤΕ ΠΡΟΕΔΡΩΝΤΕΣ
ΕΠΙΤΗΘΙΖΕΙΝ ΤΑΣ ΓΝΩΜΑΣ. Ita *Xenopho* l. 1. *Memorabil.* ΕΠΙ-
ΣΤΑΤΗΣ ἐν τῷ δήμῳ γινόμενος, ἐπιθυμῶν τὸν δῆμον πᾶρα τὰς νόμους
ἐνταῖς ἐρεθίζοντες μὲν ἑαυτοὺς — ἀποκλίνειν πάσης, καὶ ἠθέλησεν ΕΠΙΤΗ-
ΘΙΣΑΙ. Formula ipsa huius rogationis pene occurrit apud *Demosth.*
nostrum c. *Androt.* T. III. pag. 214. Πρῶτον μὲν οἱ προεδρεύοντες τῆς
βουλῆς, καὶ οὗτοι ΕΠΙΤΗΘΙΖΟΝ ΕΠΙΣΤΑΤΗΣ ἡρώται καὶ διαχειροτο-
νίας ἰδίδοσαν, ὅταν δοκῇ δουρὸς ἀξίως ἢ βουλὴ βεβουλευμένη, καὶ ὅταν μή.
Vbi rursum errat bonus *Wolfius*, a *Budaeo*, credo, deceptus, ali-
isque, qui huius significationis praerogativam non animadverterunt.
TAYLOR.

Ibid. 6. τὰς συνιφαντομένους pro me explicabit *Apostolius* XVII. 48.
τῇ χεῖρ' ἐπιβάλλει] ἐπὶ τῶν μετεχόντων ἀρίστων καὶ καλῶν. ΕΘΕ γὰρ
ἔχον τινες, ἄλλων δυοῖν, ΣΥΝΕΦΑΠΤΕΣΘΑΙ τῆς δυσίας, καὶ κοινοῦν.
καὶ Αἰσχίνης δι' ἴφην. Γινώσκουσιν ὥσπερ τὰς ἐφαντομένους. Emenda,
ΣΥΝΕΦΑΠΤΟΜΕΝΟΥΣ. TAYLOR.

Pag. 289. l. 8. κατέδειξαν, τίμοις τὰ τόμια] Haec in *Aristo-
cratea* copiosius et dilucidius explicantur. Τόμια sunt frusta apri
sacrificati, quibus insistere oportebat accusatorem. τίμοις τόμια
notus Atticismus, perinde ac si dixisset, δύνει δυσίαν, re divina sa-
cienda. Verbo τίμοις etiam *Homerus* utitur, ὅρκια πιστὰ ταμοῖς:
inuiolabili foedere inter nos sancito. WOLFIVS.

Pag. 291. l. 9. ἰσθῶν] Τεφρίσαι HPAION ὄρεος, ait *Scholiastes*, quo
erat Emporium ad ostium Ponti. Ησαῖον quidem τιῶχος occurrit
Olynth. III. Sed non protinus necesse est id amplecti. Montem
hunc sacrum memorat *Demosth.* in hac ipsissima causa, p. 107. Vide
Cl. *Vales.* ad *Harpocr.* v. Εργίσκη. TAYLOR.

Pag. 294. l. 2. πρὸς δὲ τὴν βουλὴν] Punge post βουλῶν, ut sit πρὸς
δὲ τὴν βουλὴν, ἀπὸ βουλῶν τῶν συμπρέσβων, τὸν ἀδελφόν — ἐπιμύθεα.
Ad senatum vero, postquam discesserant legati, mium fratrem mifi.
Annon haec longe praestant?

Pag. 300. l. 8. εἰς τὴν προεσσίαν τῆς Καδμείας] Vtrum est loci
alicius in arce Thebana nomen? aut significat, ante arcem esse
collocanda? WOLFIVS. Locum laudat et explicat *Harpocr.* in v.
Interpres perperam ornamentum. TAYLOR.

Ibid. 11. ὡς ἴσασιν κ. τ. λ.] Vtrum, scire hoc (*Epaminondae* dic-
tum) omnis collegas nostros. Nam praeter cetera mala etiam *Boeotii*
me favere? An, ut sciunt omnes collegae nostri, nam praeter cetera mala
E e e etiam

etiam Boeotii favet? Posterior sententia videtur esse vera, et consentire cum historia, ut Aeschines Demostheni studium Thebanorum obiciat. WOLFIVS. Boeotiorum potius, quod alia res est. TAYLOR.

Pag. 301. l. 3. ἀγαθόν] Alluditur ad plebiscitum, in quo hoc fuit, ut Legati efficerent ἢ ἀλλ' ὅτι ἀν δύνωται ΑΓΑΘΟΝ p. 299. l. 7. MARKLAND.

Pag. 303. l. 12. τὴν ἐπιμίλιαν τὴν ΠΕΡΙ αὐτῆς lego. Et [l. 14.] ΑΓΡΥΠΙΝΙΑΝ. Haec omnia videtur confinxisse Aeschines ad deridendum aduersarium. WOLFIVS.

Pag. 306. l. 13. μὴδ' ὑδάτων ναμαλίων ἱεξεῖν] Nec aqua profluens prohibebitur. Quae ista esse inhumanitas? Nisi forte capiatur, pro, non obsidere, nec aqua et igni interdicere. V. a lustralibus aquis arcere. WOLFIVS. ναμαλίων Mor.

Pag. 308. l. 10. εἰ δ' ἐπιξεῖλθὼν δυνάμει, ΕΦΗΝ, βεβαιώσεις] Τὸ ἔφην puto interponendum. Ἐπιξεῖλθων S. κατὰ Φωκίων, qui in armis adhuc erant, eoque referendum est superius illud, τοχόων σωτηρίας. Βεβαιώσεις, confirmabis. quomodo? Vtrum adiutor eris iniuriarum, quibus adficiunt Phocenses? an vero, crimine illos liberabis, quasi iustam causam habeant, Phocenses iniustam? WOLFIVS.

Pag. 311. l. 1. διέβαλλε δὲ ΚΑΙΚΕΙΝΟ, διαίρωντο τὸν λόγον. Scil. Dum locos orationis diuidit (in opere diuidendo) et illud quoque exagitaui, nempe — TAYLOR.

Pag. 312. l. 1. κατὰ ῥῆμα] Verbatim, iisdem verbis, τοῖς αὐτοῖς ῥήμασιν, αὐτολεξί. WOLFIVS.

Pag. 316. l. 1. εἰδ' ἂν φησιν] Quaere, annon desit vox ΠΙΕΤΙΝ post φησιν? Ita: εἰδ' ἂν φησι ΠΙΕΤΙΝ ἐπὶ βασιάνοις κ. τ. λ. ut in sententia simili apud *Lyssam* ἐπὶ τ. Σηκῶ: εἰδὲ φάσκων ΠΙΕΤΟΝ ΕΙΝΑΙ τοῖς διεραπυσιν. Αἱ — γινίσθαι est γινήσισθαι. Et dicit, nullam fidem habendam fore quaestionibus mancipiorum. In Aristocratea p. 298. εἰπὶν. ὅτι πῶςιν ΑΝ οἶται ΓΕΝΕΣΘΑΙ μόνον, εἰ διέξαιεν etc. MARKLAND.

Ibid. in βασιάνοις] M. EPII. Se non commissurum ut quaestio mancipiorum fraudi sibi esse possit. Sic et Cicero in *Miloniana*. WOLFIVS.

Ibid. 3. ἐπιμψι] Ita distinguendum, ἐπιμψι δῆλον γὰρ, ὅτι τὰ μεγάλα τὴν πόλιν παραλογίζεσθαι δι' ἣν ἡγευόμενι γράφοις. Ironice Parenthesis ista inferitur. Et verte, Cape has literas, quas Philippus misit (constat enim eas magnis in rebus decipere ciuitatem) ob quas scribendas fuerit nobis lucubrandum. TAYLOR.

Pag. 318. l. 3. καλμισδοφόρησαν] In stipendia militum insumpsunt. WOLFIVS.

Pag. 319. l. 6. μυσηρώτιδας] Sic habet et Pollux [l. 5. 36.] Alias legendum censuissim, τοῖς ταῖς ΜΥΣΤΗΡΙΩΔΕΙΣ σπονδὰς ΑΠΑΓΟΥΣΙ, qui arcana sacra proferunt. Miserunt enim victimas in externa quoque templa. Sententiam esse puto, Atheniensis obtulisse siue inducias, siue foedus Phocensibus, ut tuto Eleusiniis initiis intereste

teresse possent, quae Phocenses, homines impii, sint aspernati. Τα τῆς Σπαρτης δινα διδόναι, καὶ μὴ ΤΑ παρ' αὐτοῖς [l. 11.] *Se Spartae pericula timere, et non sua.* WOLFIVS.

Pag. 323. l. 8. ἔγω καὶ τήμερον] *Hactenus nunquam ausus es me falsae legationis accusare.* Wolfius. Immo hodie accusat. Agitur res. *Causa παραπροσβίας* nunc dicitur. TAYLOR.

Pag. 324. l. 2. κατήλθοντες obtinuerunt. Male Wolfius vertit occiderunt, quasi ab αἰλοῖν, non ab αἰλοῖν. Haec Valesius ad Maussac. p. 232. Ea porro historiola continetur in *Plutarchi* libello de *Virtutibus Mulierum*, vt admonuit idem Vir eruditus. *Λογισθεὶς ἡν Θίσταλοις πρὸς Φωκίας πόλεμον. οἱ μὲν γὰρ ἀρχοῦσι αὐτῶν καὶ τυράννοι ἐν ταῖς Φωκικαῖς πόλεσι ἡμέραν μίαν πάντας ΑΠΕΚΤΕΙΝΑΝ, οἱ δὲ πεισθέντες καὶ διακοσίους ἐκείνων ὁμήρους ΚΑΘΑΟΗΣΑΝ.* Recte igitur κατήλθοντες obtinuerunt, si ita vis verti, *flagris ceciderunt.* Sed nugatur Vir celebris, si aliud αἰλοῖν, αἰλοῖν aliud significare suspicetur.

Pag. 326. l. 9. περιήκω] *In meos sermones incurro: mihi ipse sum contrarius.* BRODAEVS.

Pag. 329. l. 12. ἡ νῦν ἐμοὶ] *Quae nunc mihi ante oculos conspicitur.* Ludit amphibolia verbi ἀμφισβησιῶν, quod et dubitare, et sibi aliquid arrogare significat. WOLFIVS.

Ibid. *Qui an vir sis, nemini exploratum est.* BRODAEVS.

Pag. 331. l. 9. ὁ;] Φ. ΩΣ. ἢ αὖ ἐν παρακρίσει (Οὕτως ἀναιδὲς καὶ πρὸς ἑαυτὸν ἀχάρεισθαι). STEPHANVS. Belle fane et recte. Confirmant Codd. *Coisl. Regg. et Mead.* TAYLOR.

Pag. 333. l. 13. ἡγίται κ. τ. λ.] Ita *Casaubonus* δὲ μέγας ad *Theophrasti Charact.* Cap. VIII. “*ἡγίται δὲ, ὅταν τι ψεύδεται, τῶν λόγων ὅρκος καὶ τῶν ἀναισχυρίων ὀφθαλμῶν*” καὶ τὰ ΜΗ γιγνημί-
“*να ἢ μόνον ὡς ἔστι, ΑΕΓΕΙ, ἀλλὰ καὶ τὴν ἡμέραν ἐν ἧ ᾗ φησὶ γινίσθαι. καὶ*
“*προσέθῃσι τινὲς ὄνομα, πλάσσειν ΟΣ ἔτυχε παρῶν, μιμήσειν τὰς*
“*τ’ ἀληθεῖς λέξεις.* Sic scribendus est locus hic *Aescbinis* elegantissimus: quo cum esse nihil queat apertius, miror Interpretem doctissimum tam infeliciter hic esse versatum. Sic autem ille vertit: *Cum mentitur &c.* Num rem acn tetigerit, iudicent eruditi.” Hactenus Vir summus. TAYLOR.

Ibid. antepenvlt. καὶ δ] Aliquanto rectius cum *Scaligero*, META τῶν ἀναισχυρίων ὀφθαλμῶν. TAYLOR.

Ibid. penult. καὶ τὰ γιγνημίνα] F. καὶ τὰ ΜΗ γιγνημίνα. MARKLAND.

Pag. 336. vlt. γ] Dele ociosam istam particulam, quae ortum debuit incuriae scribentis, et proximitati vocis γινώσθω. Delet mecum Cod. *Mead.* TAYLOR.

Pag. 339. l. 5. ἡ τί τῶν δοξάων ὑμῶν προσγεγράφας] F. τῶν ΜΗ δοξάων ὃ. π. aut quibus, quae vobis adprobata non fuerunt, adscriptis. Possit et ΠΑΡΑΓΡΑΨΕ legi, vt significet παραβάς. WOLFIVS.

Ibid. τῶν δοξάων] τῶν ΜΗ δοξάων. Brodaeus, Markland. Reg. 2. ΟΥ δοξάων Bern. TAYLOR.

Pag. 340. l. 11. κ' τῷ δῆλ' ἦ;] *At quo argumento, quibusve indicis notus eram?* BRODAEVS.

Ibid. κ' τῷ δῆλ' ἦ;] *Et quis me nosse potuit?* Wolfius. Potius, *Et qua re innotuit me hoc fecisse?* Quia re conspicuus fui? Sic Demosth. σ. παραπρωστ. p. 48. l. 5. τῷ τῷτο δῆλον; ubi recte Wolfius, unde hoc perspicitur? MARKLAND.

Pag. 341. l. 3. ἀηλίσθ' μνηδὺς ἰλίω ἀξί. Apud *Honorem* est ἀηλίσθ' ἰλίω σοι ἦτορ. WOLFIVS.

Ibid. 6. πολιτείας ἱμπληξίαν] *Ἑμπλήκτως* Hesychius interpretatur non tantum *μυμηότας*, sed etiam *εὐμισθότας*, ut *ἱμπληξία* significet *ἀλογοι* et *ἑμπάθ' ἡμισθολήν*, ἢ *πολίταις ἀσθ' κ' ὕχ ὁμολογημένῃ* αὐτῶν. WOLFIVS.

Pag. 344. l. 2. Quid sit *γρατεία* in τοῖς μέρεσι, non cuius tam notum est. Olim putaueram quandam expeditionem sic nominatam fuisse, et intelligebam de ea ad Phliuntem, de qua statim loquitur: at eius appellationis rationem excogitare incassum laborabam. Postea vero ex *Suida* aliquantum lucis affulsit, unde deprehendi fuisse corpus quoddam militiae, quod componebant Tirones, qui nuper excefferant aetatem τῶν περιτόλων. Sic enim ille Grammaticus in v. *Τεθρεία*. Καὶ τὴν ἐν τοῖς μέρεσι καλυμένη μάχην, οἱ δὲ, ὅτι ἔθος ἦν τῶν ἰφθῶν, μετὰ τὸ γινώσθαι περιτόλους τῆς χώρας, *γρατεῖσθαι μὲν*, εἰ συμβαίῃ πόλεμῳ, μὴ μίνοι μετὰ τῶν ἄλλων, ἀλλ' ἰδίᾳ ἐν μέρεσι τοῖς ἀκινδύνους τῆς μάχης, διὸ τὴν *γρατείαν* καλεῖσθαι τὴν ἐν τοῖς μέρεσι. Haec *Suidas*. Quae amplecti necesse est, cum nihil alibi inueniatur, et mirum est certe tam raram eius rei apud auctores factam fuisse mentionem. PALMER.

Ibid. 9. ἐκ διαδοχῆς] *Per seriem quandam*. Demosth. *Philippic. a*. Τέτων δὲ Ἀθηναίως φησὶ δεῖν εἶναι *πειλαποσίους*, ἐξ ἧς ἀν τινὲς ὑμῶν ἡλικίας καλῶς ἔχουσιν δοκῇ χρόνοι ταχέως *γρατευομένους*, μὴ μακρὸν τυτοί, ἀλλ' ὅσον ἀν δοκῇ καλῶς ἔχουσιν ΕΚ ΔΙΑΔΟΧΗΣ ἀλλήλοις. Rursus, c. *Mid*. *μισπιμπιτο* τὸς ἐξ Ἀργύρας *ισπτίας* ΕΠΙ ΤΗΝ ΔΙΑΔΟΧΗΝ. BRODAEVS.

Ibid. τὰς ἐν τοῖς *Επώνυμοις*] *Gratias* quam maximas *Harpocratio* Lexicographo, qui locum *Aristotelis* ex *Atheniensium Rep.* nobis seruauit, ex quo intelligere possumus, quid fuerit *γρατεία* ἐν τοῖς *Επώνυμοις*, et qui fuerint isti *Επώνυμοι*. Sic igitur *Harpocratio*: Τίς ἦν ἐν τοῖς *Επώνυμοις* *γρατεία*, διδόντων Ἀριστοτέλης ἐν Ἀθηναίων πολιτείᾳ, λίγων. Εἰς γὰρ *Επώνυμοι* δίκαι ἐκ τῶν φυλῶν, δύο κ' τετρακόντα οἱ τῶν ἡλικιῶν. οἱ δὲ ἰφθῶι ἰγγραφόμενοι πρεβύτεροι μὲν εἰς *λιευκόμενα* γραμματεῖα ἐνγράφοντο, κ' ἐπιγράφοντο αὐτοῖς ὅ, τι Ἀρχὸν ἰφ' ὃ ἐπιγράφοντο, κ' ὁ *Επώνυμος*, ὁ τῷ προτέρῳ ἔτι ἐπιδιδνημένος. οὗτοι δὲ εἰς τὴν βουλὴν ἀναγράφονται. Καὶ μετ' ὀλίγα. Χρῶνται δὲ τοῖς *Επώνυμοις* κ' πρὸς τὰς *γρατείας*, κ' ὅταν ἡλικίαν ἐκπέμπωσι, προσγράφουσι, ἀπὸ τινὸς Ἀρχόντος *Επώνυμος* μέχρι τίνος δεῖ *γρατεῖσθαι*. Ergo *γρατεία* ἐν τοῖς *Επώνυμοις* dicebatur ea, quae iam computabatur viro vtiliter in numerum annorum 42, quibus ex lege tenebatur mili-

tare

tare, et sic opponebatur τῇ γαλιῖα τῇ ἐν μίρῃσι, et τῶν περιπόλων, et ideo eas coniungit *Aeschines*, ut omne genus militiae comprehendat. Eponymi igitur Archontes erant unicuique viro XLII anni ab anno XVIII^{mo}. vsque ad LX^{um}. PALMER.

Pag. 348. l. 4. ἰτίους τοσούτους] Πότιον τριακοσίους ἢ ἑξακοσίους? Apud *Isocratem* in *Panegyrico*, ΠΕΝΤΕΚΑΙΔΕΚΑ ΜΗΝΩΝ τὰς γαλιώτας τὸν μισθὸν ἀπαιτήσαν. Postea sequitur: τῇ μὲν γὰρ μὴ Ἀθηναίᾳ γαλιῶν, ΟΚΤΩ ΜΗΝΑΣ ταῖς ἑαυτῇ δαπάναις διέθεισαν· τὰς δ' ὑπὲρ αὐτῶν κινδυνεύσαντας, ΕΤΕΡΟΥ ΤΟΣΟΥΤΟΥ χρόνῳ τὸν μισθὸν ἀπαιτήσαν. Vnde apparet, ἰτίους τοσούτους duplum significare numerum, δις τοσούτους. Et si hoc non est perpetuum.

Pag. 349. penvlt. ἀναφθίνουσιν] *Plebe*, quasi ab *Inferis* suscitata. BRODAEVS.

Pag. 352. l. II. Σκύθη κακῶ ὄντι] Potius, opinor, faisset Σκίθη ΣΥΚΟΦΑΝΘΙ, ut p. 354. l. 6. συκοφαντῇ, βαρβαρῶ. Vel Σκύθη κακοποιῇ. Nam κακῶ ὄντι frigidum videtur. MARKLAND. Abest a *Mead*.

Pag. 354. vlt. ἄμα δὲ καὶ] Quaerendum annon hic defuit vox νίκαις, vel μάχαις, vel τίμαις. Phocionem ΝΙΚΑΙΣ ἄμα δὲ καὶ διακοσύνῃ δινηνοχότα πάντων. MARKLAND.

205

THE
MUSEUM
BRITAN-
NICUM

